

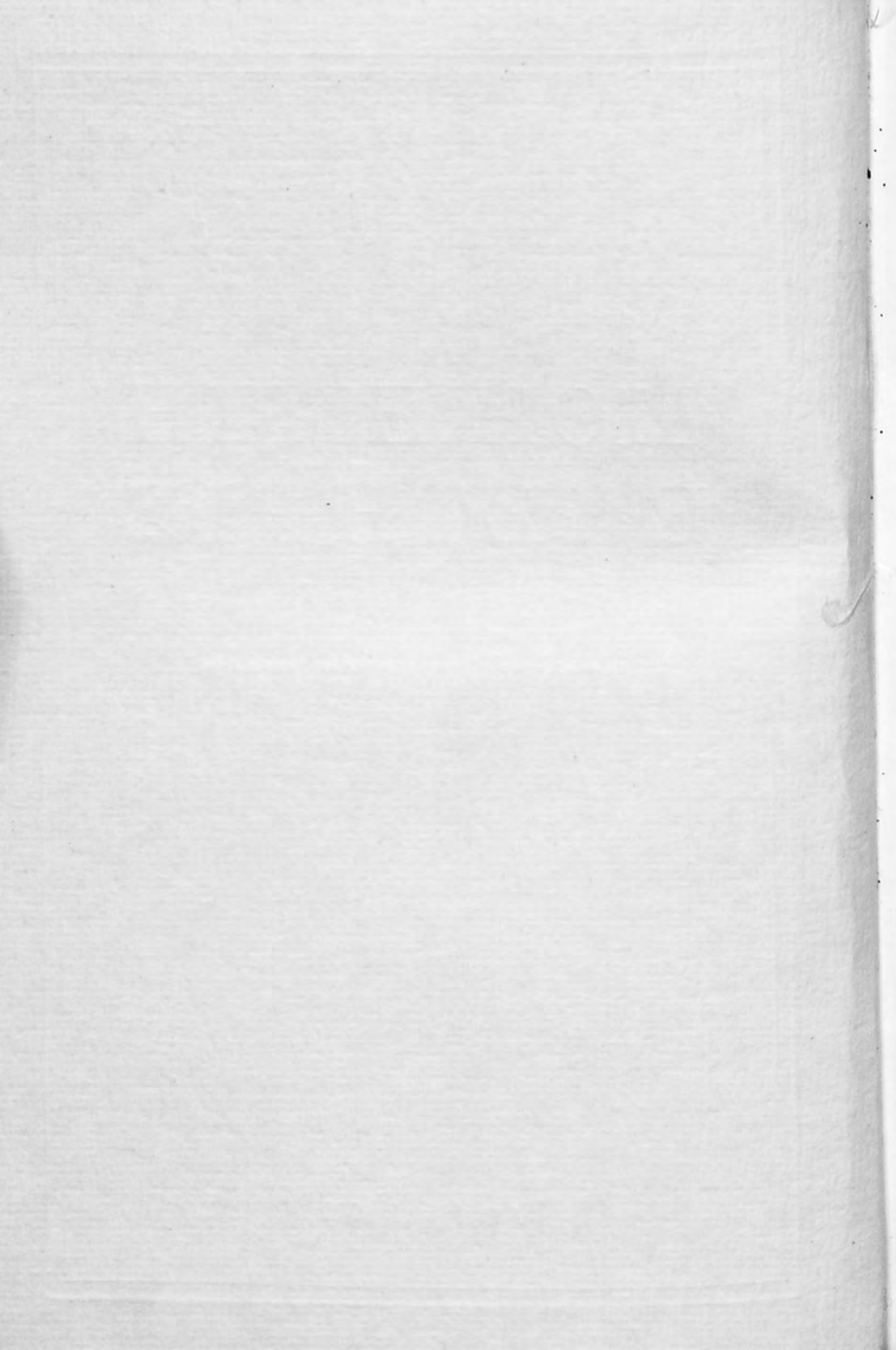
ΕΛΕΓΧΟΣ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ
ΕΠΕΤΗΡΙΣ

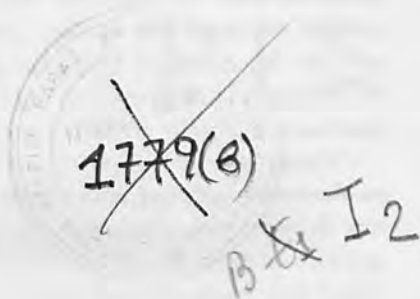
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1959/60

ΑΘΗΝΑΙ 1960

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ 1959-1960

Πρόγραμμα εργασίας — Λογοδοσία — Πληροφορίες — Απόψεις.

Ἡ δρᾶσις γεννᾷ τὴν ἀντίδρασιν. Ἡ δημιουργικὴ ἐργασία συνήνητσε πάντοτε τὴν ἄρνησιν, τὴν κακολογίαν καὶ τὴν συκοφαντίαν. Δὲν ἔλειψαν ποτὲ οἱ μικρόνοες καὶ οἱ στενόκαρδοι, οἱ ἄρνηται καὶ οἱ συκοφάνται· πάντοτε ὅμως οἱ Δημιουργοὶ εὖρον ὑποστηρικτάς, θαυμαστάς καὶ φίλους, διότι εὐτυχῶς δὲν ἔλειψαν ποτὲ ἀπὸ τὸν κόσμον οἱ τίμιοι, οἱ καλῆς πίστεως ἄνθρωποι. Πᾶς ρύπος ἐπανέρχεται αὐτομάτως εἰς τὸν ρίψαντα καὶ οἱ μικροὶ πρέπει νὰ κατανοοῦν ὅτι μόνον ὄφελος δύναται νὰ ἔχουν ἀπὸ τὸ κῦρος τῶν μεγάλων. Αὐτοὶ ὀδηγοῦν. Οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ εἶναι εὐτυχεῖς καὶ ὑπερήφανοι ὅταν δύναται νὰ παρακολουθοῦν, ἀντὶ νὰ ἐμποδίζουσι τὴν πορείαν πρὸς τὰ ἔμπροσ. Πολλάκις ἡ Ἀνθρωπότης ὑποχωρεῖ, κυριαρχουμένη ἀπὸ ἀντιδραστικὰς καὶ κακοποιούς δυνάμεις ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἀλλὰ πάντοτε προχωρεῖ πρὸς τὰ ἔμπροσ. Τότε οἱ ἄνθρωποι ἀντιλαμβάνονται περισσότερον τὴν ἀξίαν τῶν Δημιουργῶν, ἔστω καὶ ἐὰν ἤδη τοὺς ἔχουν λιθοβολήσει ἢ σταυρώσει.

VICTOR HUGO

έκδοθεῖσα κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1959-1960

ἐπιμελεῖα Δέλας Τάσου

ἐπὶ Προεδρίας

ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

καὶ Κοσμητείας

ΣΤΡΑΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

περιλαμβάνει ἐκτὸς τῶν συνηθισμένων πληροφοριῶν, τὸν προγραμματισμὸν τῆς ἐργασίας κατὰ τὸ 1959-1960 καὶ ἀπολογιστικὰ στοιχεῖα διὰ τὸ ἔτος 1958-1959, διότι, εἶναι εὐνόητον, ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ ἀναγράφεται ποῖας ἡμέρας καὶ ποῖας ὥρας θὰ διδάξη εἰς Καθηγητής, ἀλλ' εἶναι ἐξίσου ἀπαραίτητον νὰ λογοδοτῇ ἢ Σχολῇ πόσαι ὥραι ἐπραγματοποιήθησαν κ.ο.κ.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω εἰς τὴν Ἐπετηρίδα δημοσιεύονται ἐκπαιδευτικῆς φύσεως παρατηρήσεις, αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐπιδόσεις τοῦ Διδάσκοντος προσωπικοῦ, ὡς καὶ τὰ δοθέντα θέματα κατὰ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις, τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν πτυχιούχων, πίναξ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐπὶ πτυχίῳ κ.τ.λ.

Παραλλήλως πρὸς τὴν παροῦσαν Ἐπετηρίδα ἡ Σχολὴ ἐξέπληρωσε τὸ ἐπιστημονικὸν τῆς χρέος, δημοσιεύσασα ἐκτὸς φυσικὰ τῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν κατὰ μὲν τὸ παρελθὸν ἔτος 1958-1959, δύο Ἐπιστημονικὰς Ἐπετηρίδας, ἐξ ὧν ἡ μία τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν, κατὰ δὲ τὸ τρέχον ἔτος θὰ κυκλοφορήσῃ μίαν Ἐπιστημονικὴν Ἐπετηρίδα τοῦ «Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» καὶ εἰτέραν τῆς «Ἐπιτροπῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ Προγραμματισμοῦ».

Εἰς συμπλήρωσιν ἐκυκλοφόρησεν ἐπίσης τὰ Ἐγκυκλοπαιδικὰ Ἡμερολόγια 1959 καὶ 1960, ἀληθινὰ κοσμήματα τῆς ἑλληνικῆς βιβλιογραφίας.

Προγραμματισμὸς, λογοδοσία δράσεως, συμβολὴ εἰς τὴν πνευματικὴν τῆς χώρας κίνησιν ἀποτελεῖ τὸ τρίπτυχον τῶν ἐκδηλώσεών τῆς. Οὕτω, ἡ Σχολὴ θεωρεῖ ὅτι ἐκπληροῖ — παρὰ τὰ ἀδύνατα οἰκονομικὰ μέσα, τὰ ὅποια διαθέτει — πλήρως τὸ χρέος τῆς ὡς Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος. Καὶ εἶναι ὑπερήφανος δι' αὐτὸ καὶ μαζί τῆς ὅλοι οἱ φίλοι τῆς Προόδου τῆς Χώρας.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ
ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1959/60

ΑΘΗΝΑΙ

НАРОДНА РЕПУБЛИКА БУЛГАРИЯ

Издание от 1978 г.

ИЗДАНИЕ

ИЗДАНИЕ

Издание от 1978 г.

Издание от 1978 г.

Издание от 1978 г.

Издание от 1978 г.

Ἀφιερῶται

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥΣ, ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ
ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

1. Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ εἶναι αὐτοδιοικήτον κοινοφελὲς ἰδιωτικοῦ δικαίου Ἴδρυμα ἀνωτάτης παιδείας ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως λειτουργοῦν βάσει ἐιδικοῦ περὶ αὐτῆς Νομοθεσίας.

2. Ἀποσκοπεῖ τὴν οἰκονομικοδιοικητικὴν μόρφωσιν διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν στελεχῶν τῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Κράτους.

3. Εἰς τὴν Σχολὴν λειτουργοῦν ἐσωσχολικὰ Ἴδρύματα: τὸ Γραφεῖον Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν, τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως, τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν, τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Σεμινάριον Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως καὶ ἡ Σχολὴ Ξεναγῶν τοῦ Ε.Ο.Τ.

4. Ἡ Σχολὴ διοικεῖται ὑπὸ 17 μελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἀπὸ 5 ἀνωτάτους Δημοσίους Ὑπαλλήλους καὶ 12 ἐκπροσώπους τῶν παραγωγικῶν τάξεων.

5. Διὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα ἀρμόδιος εἶναι ὁ Σύλλογος τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

6. Ὁ Κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς, ὁ Ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Διαφωτισμοῦ, ὡς καὶ οἱ Διευθυνταὶ Σπουδῶν τῶν Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως, ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν, καὶ ἀποτελοῦσι τὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἐφορίαν.

7. Τὸ Διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ Καθηγητὰς ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ ἀπὸ ἐκλεκτοὺς ἐπιστήμονας ἐκλεγομένους κατὰ τὴν γνωστὴν Ἀκαδημαϊκὴν διαδικασίαν, δηλαδὴ ἀπὸ τοὺς ἰδίους Καθηγητὰς τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ἀπὸ διακεκριμένα στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς πρὸς πλήρη συνδυασμὸν τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως.

8. Ἡ Σχολὴ δέχεται εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τοὺς ἔχοντας ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

9. Ἡ φοίτησις εἶναι τετραετής. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν γενικῆς μορφώσεως ὁ σπουδαστὴς ὑπόκειται εἰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις ἐπὶ τῆς διδαχθείσης ὕλης.

10. Ὁ ὑποστὰς ἐπιτυχῶς τὴν τμηματικὴν ἐξέτασιν τοῦ Γ' ἔτους δύναται νὰ προσέλθῃ μετὰ ἐξάμηνον πρακτικὴν ἐξάσκησιν εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ Προκριματικὰς ἐξετάσεις. Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν τοῦ Δ' ἔτους (εἰς ἔν τῶν Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως) δύναται νὰ ὑποστῇ τὴν τελικὴν ἐπὶ Πτυχίῳ Ἐξέτασίν του.

11. Πρὸς ἀπονομήν τοῦ πτυχίου ἀπαιτεῖται ἡ σύνταξις μιᾶς μελέτης ἐπὶ θέματος τῆς ἐκλογῆς τοῦ σπουδαστοῦ καὶ ἡ ἐκτέλεσις μιᾶς ἐρευνῆς ὑποδεικνυμένης ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς.

12. Τὸ Πτυχίον τῆς Σχολῆς, ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τῶν λοιπῶν ἀνωτάτων Σχολῶν, εἶναι ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ τῶν Δημοσίων Ὁργανισμῶν ὡς τυπικὸν προσόν διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων Α' κατηγορίας συμφώνως πρὸς τὸν Κώδικα τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἀπὸ τὰς Τραπεζὰς καὶ διαφόρους ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις.

Πρὸς τοὺς νέους ἀπευθυνόμεθα,
οἱ ὅποιοι ζητοῦν κατανόησιν, καὶ ὀφείλομεν
νὰ τὴν δώσωμεν.

Οἱ ὅποιοι πεινοῦν καὶ διψοῦν διὰ μόρφωσιν,
καὶ χρέος ἔχομεν νὰ τοὺς χορτάσωμεν.

Πρὸς τοὺς νέους,
τῶν ὁποίων ἡ νεανικὴ ψυχὴ ἀγωνιᾷ καὶ πρέπει
ὡς Διδάσκαλοι νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν εἰς τὰς
ἀπορίας καὶ ἀνησυχίας των.

Πρὸς τοὺς νέους,
διὰ νὰ ἀναταθῇ ἡ ψυχὴ των μέχρι τῶν ἑλλη-
κῶν καὶ τῶν πανανθρωπίνων Ἰδανικῶν τῆς
Εἰρήνης καὶ Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης
πὸν συνθέτουν τὸν «Ἀνθρωπισμόν», ἀνώτατον
τῆς Παιδείας σκοπόν,

Πρὸς τοὺς νέους,
διὰ νὰ ἐμπνεύσωμεν πρὸς αὐτοὺς τὸν σεβασμὸν
πρὸς τὴν Ἔργασίαν, θεμέλιον τῆς ὕλικῆς προ-
όδου καὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀνάδου.

Πρὸς τοὺς νέους,
διὰ νὰ δημιουργήσωμεν πρωτοπόρα δημιουρ-
γικὰ στελέχη τῆς οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ
διοικητικῆς ζωῆς καὶ ὄχι θλιβεροὺς θεσιθῆρας
βαρύνοντας τὸν Προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους
ἢ τῶν Δημοσίων Ὄργανισμῶν.

Πρὸς τοὺς νέους
οἱ ὅποιοι προσέρχονται μὲ ὄνειρα καὶ φιλοδο-
ξίας, μὲ τὸν ζῆλον νὰ μορφωθοῦν οὐσιαστικὰ
καὶ ὄχι ν' ἀποκτήσουν «ἓνα χαρτί».

Ὑπὸ νέους, πράγματι, ὄρους καλεῖται σήμερον ἡ Ἐκπαίδευσις νὰ ἐκτελέσῃ τὸ χρέος τῆς μορφώνουσα καὶ διαπλάσσουσα τοὺς νέους· καλεῖται προπαντὸς νὰ καταστῇ συντελεστής τῆς οἰκονομικῆς προσπαθείας τοῦ ἔθνους, παράγων εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ὄρων διαβιώσεως τοῦ λαοῦ μας. Ἡ Ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ εὐρεθῇ ἐτοίμη διὰ νὰ δώσῃ, μαζί με τὴν εἰρηνικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, νέας κατευθύνσεις, διὰ νὰ διαμορφώσῃ νέα ἰδανικά, προκύπτοντα ὡς μία ἄρμονικὴ σύνθεσις, κατὰ τοὺς διαλεκτικούς νόμους, τῆς γενικῆς καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς Παιδείας. Ζῶμεν μίαν νέαν ἐποχὴν καὶ πρέπει νὰ ἀναταθῶμεν μέχρις αὐτῆς. Τοῦτο ἀπαιτεῖ νέον πνεῦμα, νέας ἀντιλήψεις, νέας μεθόδους διδασκαλίας, νέα μαθήματα, νέους τρόπους ὀργανώσεως τῶν Σχολῶν, νέα συνθήματα, νέαν θεώρησιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Τοῦτο ἀπαιτεῖ νὰ κάμωμεν νέας ὁδοὺς καὶ νὰ δώσωμεν νέας λύσεις.

Πρέπει ν' ἀντιληφθῶμεν ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ Πανεπιστήμια ἔπαυσαν πλέον νὰ εἶναι κυρίως Ἰδρύματα ἐρεῦνης καὶ ἀδόλου Ἐπιστήμης καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς πραγματικότητος κατέστησαν Σχολαὶ παρασκευάζουσαι τοὺς νέους διὰ νὰ ἀσκήσουν ἐν βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα καί, ἐπομένως, ὅτι πέραν αὐτῶν δέον νὰ συσταθῶσιν Ἰδρύματα καθαρᾶς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης, προωθοῦντα τὴν Γνώσιν, καλλιεργοῦντα τὴν Ἐπιστήμην καὶ ἀνάζητοῦντα τὴν Ἀλήθειαν. Πρέπει ἐπίσης νὰ κατανοήσωμεν ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ ἀνώταται—καὶ ἀκόμη καὶ αἱ μέσαι—Ἐπαγγελματικαὶ Σχολαὶ ἔπαυσαν νὰ εἶναι στεγνὰ Ἰδρύματα, μονομερῶς τὴν παραγωγὴν ἐξυπηρετοῦντα, καὶ ὅτι ἀναζητοῦν εἰς μίαν σύνθεσιν ἐπαγγελματισμοῦ καὶ ἀνθρωπισμοῦ νὰ ἐκφράσουν τὰς συγχρόνους τάσεις καὶ ἐπιδιώξεις, τὰ σύγχρονα Ἰδανικά μιᾶς τόσοσιν νέας, τόσοσιν ταραγμένης καὶ τόσα ὑποσχομένης ἐποχῆς.

Τὸ κλασσικὸν ἰδανικὸν ἔζησε καὶ ἀνεπτύχθη εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Τεχνικὴ, ἡ Οἰκονομία, τὰ ὀργανωτικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα, ἡ ἀνάπτυξις νέων πλουτοπαραγωγικῶν πόρων, ἡ διεθνὴς ἀγορὰ καὶ ἡ διεθνὴς ἐπικοινωνία, ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀπέρρευσαν ἀπὸ τὴν τεχνικοποίησιν τῆς οἰκονομίας, ἦσαν θέματα ἀνύπαρκτα ἢ βασικῶς ἀσήμαντα.

Τὸ ἀστικὸν καθεστῶς, τὸ ὁποῖον ἀνέκυψε ἀπὸ τὴν βιομηχα-

νικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 18ου αἰῶνος, ἦτο φυσικὸν νὰ δημιουργήσῃ ἐν νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν. Τὰ σχολεῖα, τὰ μαθήματα, αἱ κατευθύνσεις, αἱ μέθοδοι καὶ τὰ ιδεώδη τῆς ἐκπαιδύσεως ριζικῶς μετεβλήθησαν. Ἡ ἀστική τάξις, πρὸ τῆς τεραστίας βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, ἐνώπιον τῶν κολοσσιαίων ποσοτήτων τῶν παραγομένων ἀγαθῶν, πρὸ τῆς ἰλιγγιώδους ταχύτητος τῆς κυκλοφορίας ἐνώπιον τῶν νέων μορφῶν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, πρὸ τῶν νέων καταναλωτῶν, λευκῶν καὶ ἐγχρώμων, ζητεῖ καὶ μεταβάλλει τὴν ἄδολον ἐπιστήμην εἰς μέσον ὠφελιμιστικῶν σκοπῶν καὶ ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις ἀποτελεῖ παράγοντα εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς οἰκονομικῆς τῆς δραστηριότητος καὶ ἐπομένως καθίσταται συντελεστῆς κοινωνικῆς προόδου. Ἡ ἀστική τάξις, μεβάσιν τοὺς νέους τεχνικούς καὶ οἰκονομικούς ὄρους καταστάσα κυρίαρχος τάξις, ἀντελήφθη τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπηρεάσῃ τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀντιλήψεις καὶ νὰ μεταβάλῃ τὴν ἐκπαιδευτικὴν πολιτικὴν, τὰ συστήματα καὶ τὰς μεθόδους διδασκαλίας.

Ἡ ἀστική τάξις ἀντελήφθη ἐπίσης ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις, διὰ νὰ εἶναι συγχρονισμένη, δεόν ἢ κατεύθυνσίς της νὰ καταστῇ καθαρῶς ὠφελιμιστική. Εἰσήγαγεν, ἐτόνωσε καὶ ἐνέπτυξε τὰ θετικὰ μαθήματα καὶ ἡ διδασκαλία τῶν φυσικῶν καὶ τῶν μαθηματικῶν ἔπαυσε πλέον νὰ θεωρῆται ἀμάρτημα. Αἱ ἀστικαὶ ἐπαναστάσεις τοῦ 1948 καὶ ἡ ὀριστικὴ ἐπικράτησις τῆς ἀστικῆς τάξεως μετὰ τὸ 1870 εἰς τὴν Εὐρώπην, ἡ ἀνθησις μετὰ ταῦτα τοῦ καπιταλισμοῦ, ἡ μακρὰ εἰρήνη, ἡ ὑλικὴ εὐημερία, ἡ πολιτικὴ καὶ πνευματικὴ ἐλευθερία, ἀκόμη καὶ ἡ ἠθικὴ πρόοδος μετέβαλαν κατὰ βάσιν τὴν ἐκπαίδευσιν ἀπὸ τῆς ὀργανώσεώς της μέχρι τῶν σχολικῶν ἰδανικῶν. Εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκπαίδευσιν, παραλλήλως πρὸς τὰ Πανεπιστήμια, ἰδρύθησαν Πολυτεχνεῖα καὶ Ἀνώταται Σχολαὶ οἰκονομικῆς μορφώσεως, παρὰ τὴν θύελλαν τῶν διαμαρτυριῶν, παρὰ τὸ κῦμα τῆς ἀγανακτήσεως τῶν καθυστερημένων πνευματικῶν καὶ πολιτικῶν στοιχείων.

Δυστυχῶς, ἀγνοεῖται ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἱστορία τῆς συγκρούσεως τῶν ιδεῶν καὶ δὲν ἐγένετο ἀντιληπτὸν ὅτι ἡ ἐπικράτησις τῆς ἀστικῆς τάξεως ἐδημιούργησε τὸ νεώτερον ἐπιστημονικὸν πνεῦμα καὶ τὰς νεωτέρας κατευθύνσεις τῆς ἐκπαιδύσεως. Ὁ γοργῶς ἀναπτυσσόμενος καπιταλισμὸς ζητεῖ μορφωμένους καὶ εἰδικευμένους διοι-

κητικούς και τεχνικούς υπαλλήλους, εργοδηγούς, τεχνίτας και εργάτας, διότι σκοπός των πλέον είναι ή αύξησις τῆς παραγωγῆς, ή αύξησις τῆς ἀποδόσεως τῶν κεφαλαίων. Ἡ κυρίαρχος ἀστική τάξις προβάλλει πλέον ὡς κύριον μέλημα τῆς ἐκπαιδεύσεως νὰ δημιουργηθοῦν ἄνθρωποι ἱκανοὶ ν' ἀσκήσουν ἐν ἐπάγγελμα, ν' ἀναπτύξουν τὴν παραγωγὴν, νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ ὑλικά κεφάλαια, νὰ πραγματοποιήσουν κέρδη, ν' αὐξήσουν τὸ ἀτομικὸν καὶ ἔθνικὸν εἰσόδημα τῆς χώρας.

Ἡ Ἑλλάς ζῆ δυστυχῶς μὲ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ παρελθόντος καὶ θέλει νὰ πιστεῖ ὅτι δύναται νὰ ἐπαναπαύεται εἰς τὴν δόξαν τοῦ παρελθόντος, χωρὶς ἡ Παιδεία νὰ δημιουργῆ προπαντὸς τὴν συναίσθησιν καὶ τὴν συνείδησιν πόσον μεγάλα εἶναι αἱ ὑποχρεώσεις ἐκ τοῦ παρελθόντος διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου. Χώρα χωρὶς νεωτέραν ἐπιστημονικὴν καὶ λογίαν παράδοσιν, προσπαθεῖ νὰ ἀντλήσῃ ὑπερφηάνειαν καὶ ἐπιβίωσιν ἀπὸ τὴν δόξαν ἐνὸς ἀπωτάτου παρελθόντος καὶ δὲν κατανοεῖ ὅτι προέχει ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἄλλως τε ἐστηρίχθη κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἡ πνευματικὴ καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ ἀνθισις. Εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι ἡ Χώρα δέον νὰ διέλθῃ ταχέως τὸ στάδιον τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως διὰ νὰ φθάσῃ, καθυστερημένη δυστυχῶς καὶ ἀσθμαίνουσα, εἰς τὰς νέας ἀντιλήψεις τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου.

Αἱ νέαι τεχνικαὶ μέθοδοι τῆς μεγάλης παραγωγῆς καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν καὶ τῶν παντὸς εἶδους μεγάλων οἰκονομικῶν συνασπισμῶν, ὡς καὶ ἡ ἐπέμβασις τοῦ Κράτους εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, μετέβαλον βασικῶς τὰς συνθήκας τῆς διοικήσεως, διευθύνσεως, ὀργανώσεως, ἐλέγχου, ἐποπτείας καὶ καθοδηγήσεως τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων. Ὁ ρόλος τῶν κεφαλαίουχων ὁσημέραι μειώνεται, διὰ ν' αὐξηθῇ ἀντιστοιχῶς ὁ ρόλος καὶ ἡ σημασία τῶν διοικητικῶν στελεχῶν, τῶν ὁποίων ἡ εἰδικὴ μὀρφωσις πρέπει νὰ εἶναι ἐκτεταμένη, διότι οἱ ποικίλοι συνδυασμοὶ κατὰ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ προϊόντος ἀπαιτοῦν γνώσεις ἀνταποκρινομένας πρὸς τὸν πολὺπλοκον τοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐνὸς συγχρόνου οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ.

Οὕτω τὸ λειτούργημα τοῦ διοικητικοῦ στελέχους καθίσταται

ὄσημέραι πλέον σύνθετον, πλέον διακεκριμένον καὶ πλέον εἰδικευμένον καὶ συνεπῶς πλέον ἀπαραίτητον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν εἶναι ἐπιτόπιον, ἀλλὰ διεθνές, ἐξ οὗ νέων τύπων καὶ κατευθύνσεων Ἐπαγγελματικαὶ Σχολαὶ συνεχῶς δημιουργοῦνται, ἡ δὲ εἰδίκευσις τῆς ἐργασίας, ἣτις εἶναι χαρακτηριστικὸν φαινόμενον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, συντελεῖ εἰς τὴν ἴδρυσιν ἀφαντάστου ποικιλίας τύπων Σχολῶν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐκπαιδευτικῆς ἱεραρχίας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου, ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἀπόψεως μεθόδων διδασκαλίας. Παγκόσμιος εἶναι ἡ διαπίστωσις, ἰσχύουσα τόσον εἰς τὴν καπιταλιστικὴν Ἀμερικὴν, ὅσον καὶ εἰς τὴν σοβιετικὴν Ρωσίαν καὶ εἰς τὰς δημοκρατικὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, τῆς δυσανάλογου ἀυξήσεως τῶν διοικητικῶν στελεχῶν ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς ἐργαζομένους, ἰδίᾳ εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, στελεχῶν τὰ ὅποια τείνουν νὰ καταστοῦν καὶ αὐτὰ μία νέα ἄρχουσα κοινωνικὴ ζωὴ.

Πρέπει νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι, μαζὶ μὲ τὴν δίψαν τῆς μαθήσεως, μαζὶ μὲ τὰ τεράστια μέσα τῆς ἐρεῦνης, προβάλλει πλέον ἀποκαθαρμένη ἡ ἐργασία ὄχι ὡς κατὰρα τοῦ Θεοῦ ἀλλ' ὡς βασικὸν φαινόμενον τῆς ζωῆς, ὡς εὐλογία πράγματι τοῦ Θεοῦ, δημιουργὸς ὑλικῆς εὐημερίας, βάσεως ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ἀνάδου τοῦ ἀνθρώπου, ἐξ οὗ καὶ ὁ σύνδεσμος πλέον τῆς γενικῆς ἀνθρωπιστικῆς μορφώσεως μὲ τὴν ἐπαγγελματικὴν ταύτην εἰς ἐνιαῖον καὶ ἄρμονικόν σύνολον παιδείας.

Οὕτω πῶς διαμορφοῦται μία νέα ἀντίληψις περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Παιδείας, πλήρης ρεαλιστικοῦ ἰδεαλισμοῦ καὶ ἔμπλεως γονίμου ἀνθρωπισμοῦ. Ἡ νεοανθρωπιστικὴ αὕτη ἀντίληψις ἐντάσσει τὴν Παιδείαν μέσα εἰς τὸ αἶτημα τῆς ἐποχῆς μας τὸ ὁποῖον εἶναι : Νὰ αὐξήσωμεν τὴν παραγωγὴν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο, ὀργανοῦντες αὐτὴν ὅσον τὸ δυνατόν καλύτερον, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ ἀνυψώσωμεν τὸ σύνολον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐλευθέρως νὰ κινῆται τὸ ἄτομον. Νὰ ἐργασθῶμεν ἀποδοτικώτερον, ὄχι διὰ νὰ μεταβληθῶμεν εἰς δούλους τῆς παραγωγῆς, τῆς προσπαθείας καὶ εἰς ἐξαρτήματα τῆς μηχανῆς, ἀλλ' ἀντιθέτως διὰ νὰ ἀνυψωθῶμεν εἰς κυρίους τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς, μὲ ὑπερηφάνειαν διὰ τὰ τεχνικά μας ἐπιτεύγματα. Νὰ αὐξήσωμεν τὴν παραγωγὴν καὶ νὰ πολλαπλασιά-

σωμεν τὰ ἀγαθὰ διὰ νὰ τὰ καταστήσωμεν προσιτὰ εἰς ὅλους, διὰ νὰ αὐξήσωμεν ἐπομένως τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν. Νὰ ἐπιτύχωμεν μὲ τὴν ὀρθοτέραν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας, μὲ τὴν καλυτέραν διεξαγωγὴν τῆς, μὲ τὴν καλυτέραν ἀπόδοσιν τῆς, μὲ τὴν ἀνύψωσιν τῆς ἀπὸ τὸ ἐπίπεδον τοῦ ἐξαναγκασμοῦ εἰς τὸ ὑψηλὸν βᾶθρον τοῦ κοινωνικοῦ λειτουργήματος, νὰ πραγματοποιήσωμεν μίαν αὔριον, εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ ζήσῃ μόνον «ἐπ' ἄρτω». Σήμερον, ὅτε τὰ ὑλικά ἀγαθὰ εἶναι ἀπείρως ἀφθονώτερα, ἀντιλαμβάνομεθα εἰς τὴν πληρότητά τῆς τὴν εὐαγγελικὴν αὐτὴν ρῆσιν, διότι ἡ ἀγωνία καὶ ἡ πείνα, αἱ ὁποῖαι μαστίζουσι τὴν ἀνθρωπότητα, δὲν εἶναι τόσον ὑλικά ὅσον εἶναι ἀγωνία τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς.

Εἰς τοῦτο καλεῖται ἡ νέα Παιδεία νὰ προσφέρῃ τὴν συμβολὴν τῆς, διότι μόνον δι' αὐτῆς εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀναζήτησις τῆς Ἀληθείας μέσα εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τῆς Ἐλευθερίας μέσα εἰς τὴν Δικαιοσύνην. Αἱ δύο αὐταὶ ἔννοιαι συνθέτουσι τὸν νέον Ἀνθρωπισμὸν τῆς ἐποχῆς μας, στηριγμένον εἰς τὰς ἀσφαλεῖς βάσεις τῆς νέας οἰκονομίας, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἰδιωτικὴ ἀλλὰ κοινωνικὴ, τῆς νέας οἰκονομίας ἡ ὁποία σκοπὸν ἔχει νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ ἄτομον, νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ δραστηριότης του, μέσα εἰς ἓνα εὐήμερον σύνολον, τῆς νέας οἰκονομίας ἀναζητούσης νὰ δημιουργήσῃ τὸ οἰκονομικὸν ὑπόβαθρον ἐνὸς ἀνωτέρου ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ.

Εἰς τί ἀποβλέπει, πράγματι, σήμερον ἡ Ἐκπαίδευσις; Ἀποσκοπεῖ: α) νὰ ἐπωφεληθῇ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν πείραν καὶ τὴν γνῶσιν τοῦ παρελθόντος, β) νὰ προωθῆσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον καὶ νὰ τὸν ὑψώσῃ πέραν τοῦ παρελθόντος, γ) νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐν ἰδεῶδες καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ ἄξιον ἀγωνιστὴν του, δηλονότι νὰ τοῦ δώσῃ ἀνώτερον νόημα εἰς τὴν ζωὴν, δ) νὰ τὸν καταστήσῃ ἄξιον πολίτην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Κράτους, ε) νὰ τὸν μορφώσῃ ἐπαγγελματικῶς, ὥστε νὰ τὸν καταστήσῃ χρήσιμον μέλος τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς χώρας, καὶ στ) νὰ τὸν ὑψώσῃ μέχρι τῶν πανανθρωπίνων ἰδανικῶν.

Εἰδικώτερον οἱ νέοι σκοποὶ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶναι: α) νὰ διαμορφώσῃ τὸν ἐργαζόμενον εἰς συνειδητὸν

Ἡ ΣΧΟΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΑ

*διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἔργου τῆς
καὶ τὴν μετονομασίαν τῆς εἰς Ἀνωτάτην*

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας
κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΡΤΗΣ

ὄργανον τῆς παραγωγῆς. Συνεπῶς πρέπει νὰ ἐκμάθῃ εἰς αὐτόν τὴν ἀνατιθεμένην εἰδικὴν ἐργασίαν (προβλήματα τεχνικῆς ἐκπαίδευσως), β) νὰ διαμορφώσῃ εἰς τὸν ἐργαζόμενον τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ εἰδικὴ παρ' αὐτοῦ ἐκτελουμένη ἐργασία ἀποτελεῖ τὸ ἀναγκαῖον τμῆμα μιᾶς γενικωτέρας προσπάθειας, ὥστε νὰ συλλάβῃ οὗτος τὸ ὅλον θέμα τῆς παραγωγῆς, γ) νὰ προσανατολίσῃ τὸν ἐργάτην εἰς τὴν κατάλληλον διὰ λόγους τεχνικοὺς καὶ διὰ λόγους ψυχολογικοὺς ἐργασίαν, ὥστε ἡ ἀπόδοσίς του νὰ εἶναι ποσοτικῶς μεγαλυτέρα καὶ ποιοτικῶς καλυτέρα.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἐπαγγελματικοὶ τεχνικοὶ σκοποί. Πέραν τούτων ἡ Ἐπαγγελματικὴ Ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ μορφώσῃ εἰς τοὺς ἐργαζομένους κοινωνικὴν ἀντίληψιν καὶ ψυχολογίαν α) ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις δὲν εἶναι ἰδιωτικὴ ὑπόθεσις, διότι ἡ εἰς ταύτην συντελουμένη παραγωγή σχετίζεται μὲ τὸ σύνολον καὶ β) ὅτι συμφέρον καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ συνόλου εἶναι ἡ αὔξησις τῆς παραγωγικότητος. Οὕτω ἐπιτυγχάνεται: ἡ διαμόρφωσις συνευθύνῃς μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων, ἡ ἀνάπτυξις πρωτοβουλίας τοῦ ἐργάτου καὶ ὑπαλλήλου, ὁ αὐτοέλεγχος τῆς ἐργασίας καὶ προπαινετικὸς ἡ δημιουργία ἀνθρωπίνων σχέσεων μέσα εἰς τὸν κοινὸν χώρον τῆς ἐργασίας καὶ ἐπομένως νέα ἀντίληψις τῆς ἀγωγῆς. Οὕτως, ἄλλως τε, ἐπετεύχθη μία νέα ἀντίληψις, κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει ὁ ἐργαζόμενος ὄχι μόνον νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς ἐντολάς τῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναπτύσῃ τὴν πρωτοβουλίαν του, νὰ βελτιώσῃ τὴν παραγωγήν. Οὕτως ἐξηγεῖται διατὶ σήμερον ἡ παραγωγικότης, προϊόν τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας, κατέστη παγκόσμιον κοινὸν σύνθημα ἐργοδοτῶν, ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων.

Εἰς τὰ ἐλεύθερα Κράτη ὁ ἐξανθρωπισμὸς τῆς ἐργασίας, ἡ ἐπιστημονικὴ τῆς ὀργανώσεως, ἡ ἀνύψωσις τῆς ἐργασίας, ὡς πρώτου καὶ θεμελιώδους παράγοντος τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἀπέδειξαν ὅτι δύναται νὰ αὐξηθῇ ἡ ἀπόδοσις, δύναται νὰ βελτιωθῇ ἡ παραγωγικότης χωρὶς νὰ συνθλιβῇ τὸ ἄτομον, καὶ ἀντιθέτως, μὲ ἐπιδίωξιν τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἀνάδειξιν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας τοῦ ἐργαζομένου. Σκοπὸς βεβαίως εἶναι νὰ μορφώσωμεν ἕνα εἰδικευμένον ἐπαγγελματικὴν δυνάμενον νὰ ἀποδώσῃ περισσότερον ποσοτικῶς καὶ καλύτερον ποιοτικῶς εἰς τὸν κύκλον τῆς παραγωγικῆς του δραστηριότητος, ὅπως ἐπίσης σκοπὸς

εἶναι νὰ τὸν καταστήσωμεν ἱκανὸν νὰ ὑψωθῇ ὑπεράνω τοῦ ἐπαγγελματός του, ὑπεράνω τῶν μικροσυμφερόντων του, ὑπεράνω καὶ τῆς κοινωνικῆς του τάσεως, διὰ νὰ κρίνῃ ἐλευθέρως καὶ ἀνεπηρέαστως μὲ τὰ διδάγματα τοῦ παρελθόντος, μὲ τὴν κτηθεῖσαν πεῖραν καὶ μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ μέλλοντος, χωρὶς μονομέρειαν ἀλλὰ μὲ εὐρείαν προοπτικὴν, τὰ αἰτήματα τῆς ἐποχῆς του, μὲ γνώμονα τὸ κοινωνικὸν συμφέρον.

Πᾶς ὄργανισμὸς πρέπει νὰ ἔχῃ φιλοδοξίας, καὶ πολὺ περισσότερον ἐν ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα. Ἡ Σχολή, πρᾶγματι, φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἀνώτερα καὶ ἀνώτατα διοικητικὰ (ὄχι τεχνικὰ) στελέχη, τὰ ὅποια νὰ ἐμπνέουν, νὰ καθοδηγοῦν καὶ νὰ διευθύνουν τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας, νὰ ἀνοίξουν νέους δρόμους, νὰ ἐφαρμόσουν νέας μεθόδους, νέα συστήματα εἰς τὴν ἐργασίαν, νὰ συντελέσουν εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγικότητος τῆς χώρας, εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Τὸ ἔμβλημα τῆς Σχολῆς εἶναι : ἱκανοὶ ἐπαγγελματίαι, καλοὶ "Ἕλληνες, χρήσιμοι ἄνθρωποι. Εἰς τὸ τρίπτυχον αὐτὸ κλείονται ὅλαι αἱ φιλοδοξίαι τῆς Σχολῆς. Ζητεῖ νὰ δημιουργήσῃ νέους ὄχι μόνον μὲ γνώσεις, ἀλλὰ μὲ δημιουργικὴν πρωτοβουλίαν, μὲ ἔρωτα διὰ τὸν τόπον, μὲ ἀνθρωπιάν, μὲ ἦθος.

Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν πιστεύουν ὅτι δὲν ἀσκοῦν ἀπλῶς ἐν ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὅτι ὑπηρετοῦν ἐν ἀνθρωπιστικὸν καὶ ἐθνικὸν ἰδεῶδες. Φιλοδοξοῦν νὰ ὑψώσουν τὸ ψυχικὸν καὶ πνευματικὸν ἐπίπεδον τῶν νέων χάριν τοῦ Λαοῦ μας, διὰ νὰ ἔχουν οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς τὴν τιμὴν, τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑπερφηναίαν νὰ γίνουσι αὐριοὶ ὁδηγοὶ καὶ ὑπηρετὰι τοῦ Λαοῦ, παράγοντες τῆς εὐημερίας του. Μέσα εἰς τὸ σύνθημα αὐτό, τὸ πλήρες ἀπὸ ἀνώτερον ἦθος καὶ ἀνθρωπισμὸν, κλείονται ὅλα τὰ ὄνειρα τῆς Σχολῆς, ὅλαι αἱ φιλοδοξίαι της.

Ἡ ποικίλη δραῖσις τῆς Σχολῆς ἐτάραξε τὰ νερὰ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τέλματος καὶ εἶναι φυσικὸν ὅτι ἐδημιούργησεν ἀντιδράσεις. Ὑπάρχουν μερικοὶ οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ ἐξασφαλίσουν ἐκπαιδευτικὸν μονοπώλιον. Ὁ «σχολικὸς σωβινισμὸς» τῶν θέλει νὰ ἀποκλείσῃ πᾶσαν ἄλλην ἐκπαιδευτικὴν προσπάθειαν, ὥστε πρὸ παντός, νὰ μὴν ὑπάρχῃ σύγκρισις. Ὁ φθόνος καὶ ὁ φόβος, μαζί μὲ τὴν κακότητα καὶ τὴν ὑστεροβουλίαν—φαινόμενα ὄχι ἀσυνήθη

εἰς τὸν τόπον μας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων—ἀποτελοῦν τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἀντικεινῶνικοῦ αὐτοῦ φαινομένου. Πάντως πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι οὐδέποτε ἀπετολήθη δημοσία ἐπίκρισις τῆς συντελουμένης ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίας.

Ὁ Victor Hugo ἔλεγεν ὅτι «ὅταν ἀνοίγῃς ἐν σχολεῖον κλείνεις μίαν φυλακὴν». Ὅρθως, ἀλλ' ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι πιστεύουν τὸ ἀντίθετον, δηλαδὴ ὅτι εἶναι προτιμότερον νὰ ἀνοίξῃς μίαν φυλακὴν παρά ἐν σχολεῖον. Κάθε ἀντίληψις εἶναι σεβαστή. Ἡμεῖς προετιμήσαμεν νὰ ἀνοίξωμεν μίαν Σχολήν. Προετιμήσαμεν νὰ ἰδρῦσωμεν ἐν ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον, εἰς τὸ ὅποιον ἀναζητεῖται ἐλευθέρως ἡ ἀλήθεια καὶ προσφέρεται πραγματικὴ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις.

Φιλοδοξοῦμεν νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ὑπαρχούσης καταστάσεως, εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως. Γνωρίζομεν τὰς δυσκολίας, ὅπως δὲν ἀγνοοῦμεν τὰς συνθήκας τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς καὶ νοοτροπίας. Ἀλλὰ ζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς σπουδαστάς μας νὰ δημιουργήσουν πνεῦμα καὶ διάθεσιν, νὰ θεωρήσουν τὰ προβλήματα τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διανομῆς ὑπὸ νέαν ᾠγόν. Δὲν ζητοῦμεν νὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς σπουδαστάς μας μωσαϊκὸν ὀρισμῶν καὶ παραγγελημάτων, ἀνεδαφικὰ πολλάκις συνταγολόγια καὶ προκαθωρισμένας λύσεις, ἀλλὰ προσπαθοῦμεν νὰ τοὺς πείσωμεν ὅτι πᾶσα δραστηριότης, ἀποβλέπουσα ἰδίως εἰς τὴν παραγωγὴν, συνεπάγεται προβλήματα καὶ ἀπαιτεῖ λύσεις ὀργανώσεως καλυτέρας ἀπὸ χθὲς καὶ μεθόδους διοικήσεως ἐξυπηρετούσας τὸ ἀτομικὸν συμφέρον καὶ προαγούσας τὸ κοινωνικὸν τοιοῦτον. Ἡ Σχολὴ φιλοδοξεῖ νὰ γεννήσῃ εἰς τοὺς σπουδαστάς της μίαν διαρκῆ σκέψιν καὶ φροντίδα ἀναζητήσεως τρόπων ἐπιτυχῶν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως. Ἡ Σχολὴ ζητεῖ ἀπὸ τοὺς σπουδαστάς νὰ ἐκδιώξουν τὸ πνεῦμα τῆς ρουτίνας, τῆς ὑποταγῆς εἰς τὰ κακῶς κείμενα καὶ νὰ φιλοδοξήσουν νὰ φέρουν νέαν πνοήν, νέον πνεῦμα, ὥστε ἀντλοῦντες διδάγματα ἀπὸ τὸ παρελθὸν νὰ ἐφαρμόσουν σκέψεις καὶ διδάγματα κατάλληλα διὰ τὸ παρὸν καὶ χρήσιμα διὰ τὸ μέλλον. Νὰ κρατήσωμεν τὸν καρπὸν καὶ νὰ πετάξωμεν τὸ ἄχρηστον κέλυφος τοῦ παρελθόντος. Δὲν δυνάμεθα νὰ βαδίσωμεν ἐμπρὸς ἀτενίζοντες πρὸς τὰ ὀπίσω.

Καλλιεργοῦμεν πνεῦμα περιεργείας, πνεῦμα παρατηρητικότητος καὶ ἀναλύσεως, ὑποκινοῦμεν ἀνησυχίας καὶ δημιουργοῦμεν μέριμναν συνεχῆ διὰ τὴν ταξινομήσιν τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἰδεῶν, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν σύνθεσιν ἐκ τῆς ἀναλύσεως. Ζητοῦμεν νὰ δημιουργήσωμεν, πράγματι, περιέργους εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας καὶ προσπαθοῦμεν νὰ τροφοδοτήσωμεν τὴν περιέργειάν των μὲ παραδείγματα ἐξηγημένα ἐκ τῆς ζωῆς, ὥστε νὰ καταπολεμήσωμεν αὐτὸν τὸν εὐδαιμονισμόν, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ βάθος συνίσταται ἀπὸ πολλὴν δόσιν ναρκισσισμοῦ καὶ ἀνικανότητος, ὀκνηρίας καὶ ἀγνοίας, καὶ ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ λαμπρὰν πρόφασιν διὰ νὰ μὴ θιγῶσι τὰ κακῶς κείμενα, διὰ νὰ μὴ ἐρευνηθῶσιν αἱ νέαι συνθῆκαι καὶ διὰ νὰ μὴ γίνουν ἀντιληπτὰ τὰ μειονεκτήματα τοῦ παρόντος καὶ συνεπῶς ἡ ἀνάγκη τῆς μεταβολῆς.

Γεννῶμεν περιεργείας καὶ ἀνησυχίας καὶ ὠθοῦμεν πρὸς παρατήρησιν διὰ νὰ καταστήσωμεν δυνατὴν τὴν ἀνάλυσιν, τὴν μέτρησιν, τὴν ἀνασύνθεσιν, τὸν συσχετισμόν, ὅπως ζητοῦμεν ἀπὸ τὴν σχέσιν τοῦ αἰτίου καὶ τοῦ αἰτιατοῦ νὰ κατανοήσουν οἱ σπουδασταὶ τοὺς μερικοὺς κανόνας καὶ νὰ ἐξαγάγουν τοὺς γενικοὺς, ὥστε εὐχαρίστως νὰ δύνανται νὰ κατανοήσουν τὰ ἀποτελέσματα καὶ νὰ προσδιορίσουν τὰς ἐπιδιωκτέας λύσεις.

Ἡ Σχολὴ δὲν περιορίζεται νὰ διδάσκη τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς μεθόδους, νὰ δεικνύη τὰ μέσα καὶ τὰ ὄργανα. Ἀπασχολεῖται νὰ φροντίζη διὰ τὰς πρακτικὰς ἐφαρμογὰς. Δι' αὐτὸ εἶναι Σχολὴ ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως. Τοῦτο εἶναι τὸ δυσχερέστερον, πολὺ δυσχερέστερον, ἐνῶ εἶναι πολλάκις τόσον εὐκόλος καὶ τόσον ἀπλῆ ἐνίοτε ἢ κενολόγος θεωρητικὴ ἐξέτασις μὲ ὑποκριτικὴν ἐπιστημονικοφάνειαν καὶ περισσὴν ρητορικότητα. Ἀπαιτεῖ ἡ Σχολὴ ἀπὸ τοὺς Καθηγητὰς συνεχῆ προσαρμογὴν τῶν παραδόσεών των. Ἡ θεωρία ἀναπτύσσεται ταχέως ἀλλὰ ἡ Τεχνικὴ δρᾷ ταχύτερον καὶ αἱ ἐφαρμογαὶ ἀλλάζουν συνεχῶς μορφάς, τὰς ὁποίας ὁ διδάσκων πρέπει νὰ γνωρίζη καὶ νὰ παρακολουθῆ ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Πράγματι, ἐνῶ αἱ ἀρχαὶ ἐξελίσσονται ὀμαλῶς, αἱ ἐφαρμογαὶ ὑπόκεινται εἰς τὰ ἄλλατα τῆς τεχνικῆς ἐξελιξεως, ἡ ὁποία σήμερον προσλαμβάνει ἐπαναστατικὴν μορφήν.

Με τὰς σκέψεις αὐτὰς καὶ τὰς πεποιθήσεις ὀργανώθη καὶ ἐλειτούργησεν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ὅχι ἀπλῶς ὡς ἐν ἀκόμῃ σχολεῖον καλύπτον ἐλείψεις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος, ἀλλ' ὡς ἐν Ἰδρυμα μὲ ὄνειρα καὶ ἰδανικά, μὲ ἐλπίδας καὶ ἀνησυχίας διὰ τοὺς νέους μας, μὲ ἀγωνίαν διὰ τὴν Πατρίδα μας, ἀποφασισμένον νὰ καταστή ἕν ἐλεύθερον, πρωτοπόρον καὶ ὑποδειγματικὸν Πνευματικὸν Κέντρον, ἀκτινοβολοῦν, καθοδηγοῦν, ἐμπνέον, διαφωτίζον, Ἰδρυμα συγκεντρώσεως ὅλων τῶν ἐθνικῶν προσδευτικῶν πνευματικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου. Καὶ εὐτυχῶς πανθομολογουμένως κατέστη.

Ἐντὸς μικροῦ σχετικοῦ διαστήματος κοινὴ τῶν τιμίων ἀνθρώπων κατέστη ἡ πίστις ὅτι ἡ Α.Β.Σ. ἐξέτελεσεν εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον τῆς πρὸς τοὺς Νέους, πρὸς τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς Χώρας. Εἶναι εὐτυχῆς καὶ ὑπερήφανος ὅτι δὲν διέψευσε τὰς ἐλπίδας τῶν Ἰδρυτῶν τῆς, τῶν Συνεργατῶν τῆς, τῶν Φίλων τῆς ὅσων παρεστάθησαν εἰς τὴν ἐπίπονον, πράγματι λίαν ἐπίπονον, πορείαν τῆς.

Καθηγητῆς ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΦΥΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

[*Ἡ Σχολή εἶναι ἀνώτατον κοινωφελές ἴδρυμα Οἰκονομικοδιοικητικῆς μορφώσεως στελεχῶν. Δὲν εἶναι μονομερῶς οὔτε Τεχνική, οὔτε Οἰκονομολογική, οὔτε Νομική, οὔτε Λογιστικὴ Σχολή. Εἶναι Ἰδρυμα, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τῆς ζωῆς, συνθετικῆς καταρτίσεως].*

Ὁ ὅρος «βιομηχανία» εἶναι οἰκονομικὸς καὶ ὄχι στενωῶς τεχνικός. Σημαίνει γενικῶς «ἐξεύρεσιν μέσων διὰ τὸν βιοπορισμὸν», δηλαδὴ βιομηχανία εἶναι τὸ σύνολον τῶν παραγωγικῶν ἔργων, τῶν τρόπων δηλαδὴ τοὺς ὁποίους ἐπενόησεν ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸν βιοπορισμὸν του. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ ἔννοια τοῦ ὅρου «βιομηχανία» καὶ οὕτω πως χρησιμοποιεῖται καὶ εἰς τὴν ἀγγλικήν, γαλλικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσαν ὁ ὅρος Industrie. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν π.χ. ὁ θεμελιωτὴς τῆς νεωτέρας κλασσικῆς Σχολῆς A. Marshall ὁμιλεῖ περὶ τῆς Industrial Organization. Παλαιότερον, παρ' ἡμῖν, ὁ Σοῦτσος καὶ βραδύτερον ὁ Βουρνάζος ὑπ' αὐτὴν τὴν εὐρείαν ἔννοιαν ἐχρησιμοποίησαν τὸν ἐν λόγῳ ὅρον. Ἐπίσης παρ' ἡμῖν ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὸν τουρισμὸν ὁ ὅρος «βιομηχανία τῶν ξένων».

Ἡ ἐπικράτησις τῶν μηχανῶν συνετέλεσεν ὥστε καὶ ὁ ὅρος νὰ προσλάβῃ στενωτέραν ἔννοιαν καὶ νὰ θεωρηθῇ ὅτι καθορίζει τὸ παραγωγικὸν ἔργον τῆς «μεταποίησεως τῶν πρώτων ὑλῶν εἰς νέα προϊόντα καὶ ὑπηρεσίας» διὰ τῶν μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων πνευματικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν στενωτέραν αὐτὴν ἔννοιαν ὁ ὅρος δὲν εἶναι τεχνικός ἀλλὰ οἰκονομικός. Ὑπ' αὐτὴν ἀποκλειστικῶς τὴν ἔννοιαν χρησιμοποιεῖται καὶ σήμερον εἰς τὴν οἰκονομικὴν βιβλιογραφίαν, χαρακτηριστικὸν δὲ τοῦ οἰκονομικοῦ περιεχομένου τοῦ ὅρου «βιομηχανία», ὑπὸ τὴν στενήν του ἔννοιαν, εἶναι τὸ ὅτι ὡς διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ νεωτέρου βιομηχανικοῦ ἐργοστασίου δὲν λαμβάνεται μόνον ἡ χρησιμοποίησις μηχανῶν ἀλλὰ καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἐργοστασίου, ὡς ἀποτέλεσμα συλλογικῆς ἀνθρωπίνης προσπαθείας καὶ ἐλέγχου.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ὁ ὅρος «βιομηχανία» ποὺ ἔχει δύο πλευράς, μίαν τεχνικὴν καὶ μίαν οἰκονομικὴν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ κάθε οἰκονομικὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Τεχνικὴ, ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν ἔννοιαν τοῦ ὅρου, ὑποδεικνύει τὰ μέσα ποὺ διαθέτει κατ' ἀρχὴν ὁ ἄνθρωπος πρὸς ἐπίτευξιν ταύτης. Ἡ Τεχνικὴ εἶναι, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην, ἡ γενικὴ τέχνη τῆς χρησιμοποίησεως τῶν μέσων. Ἡ Οἰκονομία διαγράφει τοὺς σκοποὺς καὶ συγκρίνει τὰ μέσα πρὸς τοὺς σκοποὺς, κατὰ τὴν ὠφελιμότητα καὶ τὰς δαπάνας τούτων. Οὕτω, ἐνῶ ἡ Τεχνικὴ ἐνερ-

γει σύμφωνα με τὴν ἀρχὴν τῆς δυνατότητος, ἡ Οἰκονομία ἐνεργεῖ σύμφωνα με τὴν ἀρχὴν τῆς ὠφελιμότητος. Ἡ τοιαύτη τοποθέτησις τῶν σχέσεων μεταξύ Τεχνικῆς καὶ Οἰκονομίας ἀποκλείει κάθε ἀντίθεσιν μεταξύ τῶν δύο τούτων ἐνοιῶν.

Ἡ Σχολὴ μας δὲν εἶναι μονομερῶς Νομικὴ Σχολή, οὔτε Οἰκονομική, οὔδὲ πολὺν περισσότερο Λογιστικὴ Σχολή. Ὅρθῶς ὁ νόμος τὴν χαρακτηρίζει ὡς *Ἴδρυμα ἀποβλέπον εἰς τὴν πολυσύνθετον καὶ ἄρτιαν μόρφωσιν διοικητικοῦ στελέχους δρῶντος εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς*. Χαίρομεν δὲ ἔλωσ ἰδιαζόντως διότι ἀποτελεῖ μέλος τῆς προπορείας τῆς εἰς ὀλόκληρον τὸν δυτικὸν κόσμον καταβαλλομένης ἐκπαιδευτικῆς προσπάθειας, ἡ ὁποία ἐκφράζει ὅλας τὰς ἀγωνίας καὶ τὰς ἀναζητήσεις τῆς μεταβατικῆς τῷ ὄντι ἐποχῆς καὶ ἡ ὁποία ἐκδηλοῦται εἰς νέαν ὀργάνωσιν τῶν Σχολῶν, νέους σκοποὺς, νέας ἐπιδιώξεις, νέας μεθόδους καὶ συστήματα, ἀφοῦ αὐτὴ αὐτὴ ἡ ζωὴ ἐμφανίζει συνεχῶς νέα προβλήματα καὶ νέα αἰτήματα. Δι' αὐτὸ ἡ Σχολὴ μας κατ' ἀνάγκην ἐγέννησεν ἀπορίας, ἀμφιβολίας καὶ ἀντιδράσεις, ὅπως καὶ θερμὴν ὑποστήριξιν, στοργὴν καὶ ἀγάπην. Δι' αὐτὸ ἀπέκτησε τόσους ἀδυσωπήτους ἐχθροὺς καὶ τόσους φανατικοὺς φίλους μετὰ τὴν πολυποικίλον δρᾶσιν τῆς. Μόνον τοὺς ἀδρανοῦντας ἢ τοὺς ἀκολουθοῦντας τὴν πεπατημένην ἀκολουθεῖ ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ περιφρόνησις. «Τὸ καρπερὸ τὸ δέντρο, αὐτὸ πετροβολιέται καὶ αὐτὸ θρέφει», λέει ἡ σοφία τοῦ λαοῦ.

Ἡ Σχολὴ δὲν εἶναι καθαρῶς καὶ μονομερῶς οἰκονομική. Ἀλλὰ δεόν νὰ τονισθῇ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ὅτι *εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ μόνη Σχολή, ἡ ὁποία ἐξετάζει κατὰ τρόπον ἐπιστημονικὸν τὰ σύγχρονα οἰκονομικὰ προβλήματα, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν βασικὸν σκοπὸν τῆς διοικητικῆς καταρτίσεως καὶ πρὸς τὴν κοινωνικὴν τοποθέτησιν τῶν θεμάτων*, διότι γνωρίζει ὅτι εἰς τὸ βάθος τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα εἶναι ζητήματα ἀναγόμενα εἰς τὸν ἄνθρωπον ὡς παραγωγὸν καὶ καταναλωτὴν. Ἐξ οὗ θέματα, ἄγνωστα εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἐκπαιδευτικὴν ζωὴν τῆς χώρας, ὡς ὁ οἰκονομικὸς προγραμματισμὸς, αἱ βάσεις τῆς θεωρίας τῆς ἀναπτύξεως, αἱ ὑποανάπτυκται οἰκονομίαι, ἡ οἰκονομομετρικὴ, ἡ εὐημερία κ.τ.λ., διὰ πρῶτην φοράν προβάλλονται καὶ ἐξετάζονται συστηματικῶς γενικῶς μὲν ὑπὸ τῆς Σχολῆς μας καὶ εἰδικῶς ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἰδρυθέντων Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ Σχολὴ δὲν εἶναι Νομικὴ Σχολή, οὔδὲ προπαρασκευαστικὸν δι' αὐτὴν σχολεῖον. Πιστεύει ὅτι εἶναι ἄρτιον καὶ αὐτοτελὲς ἐκπαιδευτικὸν ἀνώτατον Ἴδρυμα παρέχον, βάσει τῶν ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν τῆς, πλήρη μόρφωσιν εἰς τοὺς σπουδαστάς, διὰ νὰ ἐνημερωθοῦν καὶ νὰ κατανοήσουν οὗτοι τοὺς νομικοὺς κανόνας ὑπὸ τοὺς ὁποίους διέπεται καὶ διὰ τῶν ὁποίων ρυθμίζεται ὁ δημόσιος καὶ ὁ κοινωνικὸς βίος. Διοικητικὰ στελέχη καταρτίζει καὶ ὄχι δικηγόρους ἢ δικαστάς. Τοῦτο εἶναι ἔργον τῆς σε-

βασμίας Νομικῆς Σχολῆς. Πᾶσα ἄλλη ἄποψις καὶ ἀντιεκπαιδευτικὴ εἶναι καὶ τὸ κύρος τῆς Σχολῆς μειώνει καὶ ἐκτροχιασμόν τῆς ἀποτελεῖ.

Οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου αἱ Οἰκονομικαὶ - Διοικητικαὶ Σχολαὶ ἔχουν διαφόρους ἀπόψεις, διαφόρους σκοποὺς καὶ διάφορα πραγματάματα μαθημάτων. Ἡ Σχολὴ μας δὲν πάσχει ἀπὸ «νομικισμόν», νόσον ἢ ὁποῖα εὐτυχῶς παρέρχεται. Μαζὶ μὲ τοὺς νομικοὺς βασικοὺς κανόνας διδάσκει εὐρύτατα ὡς κύριον μάθημα τὴν «Ὁργάνωσιν καὶ Διοίκησιν» τῶν μονάδων τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας ὅσον καὶ τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν. Διοικήσεις δὲν εἶναι κυρίως οἱ νομικοὶ κανόνες, τόσον ἄλλως τε ρευστοί, δικαιολογοῦντες τὸν «μανδαρινισμόν» τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ προπαντὸς εἶναι οἱ κανόνες ὀργανώσεως, προβλέψεως, καθοδηγήσεως καὶ ἐλέγχου τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ἐργάζονται καὶ ὑπηρετοῦν εἰς μίαν κοινὴν προσπάθειαν. Τοῦτο, φρονοῦμεν, ὅτι ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἰδιάζουσαν συμβολὴν τῆς Σχολῆς, ἀποβλεπούσης ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν «μανδαρινισμόν» μὲ πρωτοβουλίαν καὶ ἀνάτασιν ἐν τῇ συντελέσει τοῦ καθήκοντος.

Πάντως, εἰς τὴν Σχολὴν διδεται ἡ προσήκουσα θέσις εἰς τὸ μάθημα τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰ διδασκόμενα εἰς τὴν «Τεχνικὴν τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου» (Ἐμπόριον, Ἀσφάλεια, Τραπεζικά, Μεταφοραὶ) καὶ εἰς ὀλοκλήρῳσιν αὐτῶν καὶ νομικὴν τῶν θεμελίωσιν. Ἡ διδασκαλία τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου συμπληροῦται διὰ τῆς τοῦ Βιομηχανικοῦ καὶ Μεταλλευτικοῦ Δικαίου. Ἡ διδασκαλία τοῦ τελευταίου τούτου κλάδου, ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὴν Μεταλλευτικὴν Οἰκονομίαν, γενομένη διὰ πρῶτην φοράν ἐν Ἑλλάδι, ἀποτελεῖ μίαν συμβολὴν τῆς Σχολῆς εἰς τὴν διερεύνησιν τῶν θεμάτων τῶν σχετιζομένων μὲ τὸν ὀρυκτὸν πλοῦτον τῆς Χώρας. Τέλος, δέον νὰ τονισθῇ ὅτι εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκεται τὸ Ἐργατικὸν Δίκαιον ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὴν Κοινωνικὴν Πολιτικὴν, ἀλλ' ἢ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τούτων, ἀποτελοῦσα ἐπιτυχητὴν συνδυασμὸν κοινωνιολογικῆς, πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καὶ νομικῆς ἐξετάσεως τῶν νέων τούτων προβλημάτων, ὑπάγεται ὄχι εἰς τὸν κύκλον τῶν «Νομικῶν Μαθημάτων», ἀλλ' εἰς τὸν κύκλον τῶν «Μαθημάτων τοῦ Ἀνθρωπίνου Παράγοντος», εἰς τὰ ὁποῖα καὶ πρωτοτυπεῖ ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἐξέχουσαν ὄλως σημασίαν.

Πάντως ἕτερον καὶ ἐντελῶς διάφορον θέμα εἶναι τὸ δίκαιον αἴτημα τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς, τῶν ἐπιθυμούντων τυχὸν νὰ φοιτήσουν καὶ εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν, νὰ δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι εἰς αὐτὴν ὑπὸ ἰδιάζοντας πλεονεκτικούς ὄρους, τοὺς ὁποίους, βεβαίως, θὰ κρίνῃ ἡ ἀρμοδίᾳ Νομικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης, μὲ βάσιν τὴν παρεχομένην μὴ μορφῶσιν ἐν τῇ Σχολῇ μας, νομικὴν καὶ οἰκονομικὴν.

Ἡ Σχολὴ ἀποδίδει τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὴν λογιστικὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν, λόγῳ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ πτυχιούχοι τῶν ἀρχίζοντων πολλὰκις τὸ στάδιον τῶν ὡς λογισταί. Παραλλήλως πρὸς

τήν θεωρητικὴν τῶν λογιστικῶν προβλημάτων ἐξέτασιν, ἀνταξίαν τῆς Σχολῆς, οἱ σπουδασταὶ ἀσκοῦνται συστηματικῶς περισσότερο ἀπὸ πᾶν ἄλλο ἀνωτάτης οἰκονομικῆς μορφώσεως Ἴδρυμα, καταβάλλεται δὲ συνάμα συστηματικὴ προσπάθεια θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς φορολογικῆς μορφώσεως τῶν σπουδαστῶν, δεδομένου τοῦ στενοῦ πλέον δεσμοῦ τῆς Λογιστικῆς μετὰ τῆς Φορολογικῆς Νομοθεσίας. Πάντως καὶ ἐν τῇ Σχολῇ μας ἐπιβεβαιούται τὸ ἐκ τῆς διδασκαλίας τῆς Λογιστικῆς παγκοσμίως ἰσχύον διδάγμα ὅτι ἄνευ ἀσκήσεως τῶν σπουδαστῶν κατ' οἶκον ἐξ ἰδίας τῶν πρωτοβουλίας καὶ ἄνευ ἐπαφῆς τῶν μετὰ τὴν λογιστικὴν πρᾶξιν, δυναμένην ν' ἀντικατασταθῇ ἐν μέρει διὰ τοῦ λεγομένου «Πρακτικοῦ Γραφείου», ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀπολύτως ἀποτελεσματικὴ.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παροράται τὸ γεγονός ὅτι ἡ Σχολὴ δὲν εἶναι «Λογιστικὴ Σχολή», ἀλλὰ σκοπὸς τῆς —ἐπαναλαμβάνομεν— εἶναι ἡ μόρφωσις διοικητικῶν στελεχῶν καὶ ὄχι περιωρισμένως λογιστῶν, διότι τὸ τελευταῖον τοῦτο γίνεται καὶ διὰ τῶν πρακτικῶν σχολῶν καὶ φροντιστηρίων. Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ἐν προκειμένῳ δεόν νὰ εἶναι ἡ μόρφωσις λογιστικῆς σκέψεως, ἡ διδασκαλία τοῦ λογιστικοῦ μηχανισμοῦ, ἡ ἐνημέρωσις εἰς τὰ λογιστικὰ προβλήματα (ἰδίᾳ τῆς ὀργανώσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου) τὰ ἀπασχολοῦντα τὰ στελέχη ἐνὸς ὀργανισμοῦ, ἡ προβολὴ ἀνωτέρου ἐπιπέδου θεμάτων, ἰδίᾳ τῆς ἀποτιμήσεως καὶ τοῦ κόστους. Ἡ Σχολὴ δὲν ἀποσκοπεῖ νὰ καταρτίσῃ «καταστιχογράφους» καὶ διαθέτει τόσας ὥρας διὰ τὴν διδασκαλίαν Γενικῆς, Εἰδικῆς καὶ ἰδίᾳ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς, ὅσαι εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἀρτίαν μόρφωσιν λογιστικῶν στελεχῶν, πᾶσα δὲ ἄλλη ἀποψὶς θ' ἀπετέλει μείωσιν τοῦ κύρους τῆς ἡ παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ προορισμοῦ τῆς. *Πάντως ἡ Σχολὴ ἐξήτασε θέματα Λογιστικῆς διὰ πρώτην φοράν διδασθέντα ἐν Ἑλλάδι, ἀνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸ προσήκον ὕψος καὶ ἤσκησε τοὺς σπουδαστάς της ὅσον οὐδεμία ἄλλη.*

Ἡ Σχολὴ οὔτε ἀπατᾷ οὔτε ἀυταπατάται. Γνωρίζει καλῶς τὴν διαφορὰν μετὰ τοῦ «Ἰδρύματος ἐρεύνης» καὶ τῆς «Σχολῆς» εἰς τὴν διδασκονται ἐπιστημονικῶς τὰ πορίσματα τῆς ἐρεύνης. Ἡ Σχολὴ εἶναι Ἴδρυμα Ἐφηρμοσμένης Ἐπιστήμης εἰς τὴν διοίκησιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, χωρὶς τοῦτο ν' ἀπαλλάσῃ αὐτὴν τῆς ὑποχρεώσεως τῆς μελέτης τῶν προβλημάτων τῆς χώρας. Ἡ Σχολὴ νομίζει ὅτι περισσότερο παντὸς ἄλλου, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν δυνατοτήτων τῆς, ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον τῆς. Αἱ ἐρευναὶ τῆς διὰ τὰ καπνικὰ ἢ τουριστικὰ ζητήματα ἢ τὰ προβλήματα τοῦ marketing ἢ τοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου ἢ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος κ.τ.λ. ἀποτελοῦν ἐκδηλώσεις τῆς δραστηριότητός τῆς, ἡ ὁποία θὰ ἦτο πολλαπλασιασὰ ἐὰν δὲν εἶχε

ν' αντιπαλαίση κατὰ τόσων ἀντιδράσεων καὶ ἐὰν ἀντιθέτως ἐτύγχανε στοργῆς καὶ κατανοήσεως ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων.

Ἡ Σχολή, ἐπαναλαμβάνομεν, οὔτε ἀπατᾷ οὔτε ἀπατάται. *Ἰδρύθη καὶ μένει Ἰδρυμα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως ἐξωπανεπιστημιακῆς μορφῆς. Πιστεύει διὰ εἶναι ἐξίσου μεγάλη καὶ γόνιμος ἡ ἀποστολή της ὡς ἰδρύματος ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.* Ἐμφανῶς, δὲν ἀρκεῖ ὁ νόμος νὰ χαρακτηρίζη μιὰν Σχολὴν ὡς Ἰδρυμα θεωρίας καὶ ἐρεύνης. Πρέπει αὕτη ἐκ τῶν ἔργων της ν' ἀποδεικνύη ὅτι ἐκτελεῖ τὸ ἐρευνητικὸν καὶ καθαρῶς ἐπιστημονικὸν της ἔργον.

Σήμερον καὶ ἐν Εὐρώπῃ – ἰδίᾳ ὅμως ἐν Ἀμερικῇ, ὅπου τὰ μέσα εἶναι ἀφθονώτερα – ὑπάρχει ἡ τάσις ὅπως ἡ ἐπιστημονικὴ ἐρευνα ἀποχωρισθῇ τῶν Πανεπιστημιακῶν ἀκόμη Σχολῶν καὶ ἀνατεθῇ εἰς εἰδικὰ Κέντρα καὶ Ἰδρύματα ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης προοριζόμενα νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς περατοῦντας τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν καὶ φιλοδοξοῦντας ὅχι ν' ἀσκήσουν ἐν ἐπάγγελμα ἀλλὰ νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας καὶ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐρευναν. Μὴ αὐταπατώμεθα, λοιπόν, καὶ μὴ πλανώμεθα: Αἱ Ἀνώταται Σχολαί, πανεπιστημιακαὶ ἢ μὴ, κατέληξαν καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἐξ εὐθύνης κυρίως τῆς Πολιτείας, μὴ παρεχούσης τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις, ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ, νὰ εἶναι Ἰδρύματα ἐπαγγελματικοῦ καταρτισμοῦ κατὰ κύριον ἢ μοναδικὸν λόγον.

Ἡ Σχολὴ λειτουργεῖ, δυνάμει εἰδικοῦ περὶ αὐτῆς νόμου καὶ εἶναι κοινωφελὲς Ἰδρυμα ἀνωτάτης παιδείας. Ἀποτελεῖ αὐτοδιοίκητον νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἀλλαχοῦ αἱ περισσότεραι ἐξωπανεπιστημιακαὶ Σχολαί δὲν εἶναι δημόσια Ὑπηρεσίαι. Ἡ αὐτοτέλεια ἄλλως τε τῶν ἀνωτέρων πνευματικῶν ἰδρυμάτων, τὴν ὁποίαν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα προστατεύει, τὴν πηγὴν της ἔχει εἰς τὸ γεγονός ὅτι τὰ Πανεπιστήμια καὶ αἱ ἀνώταται Σχολαί ἰδρύθησαν ὡς αὐτοτελεῖ ἰδιωτικὰ ἰδρύματα*. Ἡ κρατικὴ ιδιότης μιᾶς σχολῆς δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε τὴν καλυτέραν ἐξασφάλισιν διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἐπιτυχίαν της. Πολλάκις

* Ὅλα τὰ μεγάλα Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς, μετὰ τῶν ὁποίων τὰ εἰς τὴν πρώτην εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον γραμμὴν εὐρισκόμενα τοῦ Χάρβαρτ, τῆς Κολούμπια, τοῦ Γειλ, τοῦ Στάνφορντ κ.τ.λ. εἶναι ἰδρύματα ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἢ πασιγνώστος Οἰκονομικὴ Σχολὴ τοῦ Μάντσεστερ, ἢ τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσα Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ καὶ Οἰκονομικὴ Σχολὴ τῶν Παρισίων, αἱ Ἀνώταται Ἐμπορικαὶ Σχολαί τῆς Μασσαλίας, τῆς Βενετίας, τῆς Λειψίας κ.τ.λ. ἀπέρρευσαν ἀπὸ τὰ Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια καὶ τὰς Ὀργανώσεις τῶν Ἐμπόρων, τὰ Ἀνώτατα Ἐμπορικὰ Ἰνστιτούτα τῆς Ἀμβέρσης (ἐκ τῶν παλαιωτέρων τῆς Εὐρώπης) καὶ τῶν Βρυξελλῶν, εἶναι ἰδρύματα καθολικῶν ταγμάτων, ἐνῶ τὰ δημόσια τῶν αὐτῶν πόλεων εἶναι δευτέρας ποιότητος, τὸ Ἐλεύθερον Πανεπιστήμιον καὶ ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Ἐργολογίας τῶν Βρυξελλῶν, τὰ Καθολικὰ Πανεπιστήμια τοῦ Λουβαίν, τῶν Παρισίων, τοῦ Μιλάνου, πλεῖστα ἀνώταται Σχολαί εἰς τὴν Γερμανίαν εἶναι κοινοτικαὶ ἢ ἰδρύματα τῶν ἐμποροβιομηχανικῶν ὁργανώσεων, ἢ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ, ἐν Κωνσταντινουπόλει κ.τ.λ.

έμποδίζει την δραστηριότητά της. Ἡ Σχολή εὔρε, φρονοῦμεν, τὴν καλυτέραν λύσιν. Εἶναι κοινωφελὴς Ὁργανισμὸς αὐτοδιοίκητος, ὡς ἐμπρέπει εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, τελῶν ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐπιτροπείαν καὶ τὸν διαχειριστικὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους με δυνατότητα ἐλευθέρως νὰ κινηθῆ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν δραστηριότητά του, φυσικὰ ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν νόμων, ἀνευ τῶν γνωστῶν κρατικῶν ἐμποδίων τὰ ὅποια πολλάκις ἐξηγοῦν τὸν μαρασμὸν ἢ τὴν νέκρωσιν δημοσίων ἔργασιας.

Ἡ Σχολή, ὡς ἀνεξάρτητον κοινωφελὲς Ἰδρυμα, διαφέρει τῶν λοιπῶν καθαρῶς Δημοσίων Σχολῶν, διότι κινεῖται περισσότερο ἐλευθέρως, δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τὴν παράδοσιν καὶ τὸ συντηρητικὸν πνεῦμα τὸ ὅποιον διέπει — καὶ ἴσως πρέπει νὰ κατευθύνῃ — τὰς δημοσίας Σχολάς. Ἡ μεταβολή τοῦ Ὁργανισμοῦ ἢ τῶν μεθόδων μᾶς ἐπιστήμου Σχολῆς ἀπαιτεῖ χρόνον πολὺν καὶ πραγματοποιεῖται ὅταν αὕτη καταστῆ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη καὶ κοινὴ συνείδησις, ἐνῶ αἱ ἐλεύθεροι Σχολαί, αἱ ἡμιεπίσημοι, πρέπει νὰ πρωταγωνιστοῦν εἰς τὰς μεταβολάς, νὰ ἀποτελοῦν τὴν πρωτοπορίαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεταρρυθμίσεων. Ἡ διπλῆ αὕτη κατεύθυνσις τῶν Σχολῶν, ἡ συντηρητικὴ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ μεταρρυθμιστικὴ ἀφ' ἑτέρου, εἶνε ἐξίσου χρήσιμοι κοινωρικῶς — ἐφ' ὅσον καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν παράδοσιν καὶ ἡ κατανόησις τῶν νέων ἀναγκῶν καὶ ἡ προσαρμογὴ πρὸς τὰς νέας συνθήκας εἶναι ἐξ ἴσου γόνιμοι — ἀρκεῖ αἱ δυνάμεις αὗται νὰ μὴ συγκρούωνται ἀλλ' ἀντιθέτως νὰ συνδυάζωνται καὶ νὰ ἀλληλοσυμπληρῶνται, ἀντὶ νὰ ἀλληλοπολεμῶνται καὶ νὰ ἀλληλοκαταστρέφονται.

Εἰς τὴν ἐποχὴν μας, τῆς ὁποίας κυριώτατον χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ ἀγωνιώδες αἶτημα τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως, εἰς τὰς δημοκρατικὰς χώρας ἢ πλάστιγξ κλείνει ὑπὲρ τῶν κοινωφελῶν ἱδρυμάτων ἰδιωτικοῦ δικαίου, διότι μακρὰν πάσης ἰδιοτελοῦς σκέψεως με βασικὸν σκοπὸν τὸ κοινὸν ὄφελος ταῦτα εἶναι πλέον εὐέλκτα, πλέον ἐλεύθερα νὰ ἐπιτελέσουν τὸν προορισμὸν των.

Μὲ τὴν βᾶσιν αὕτην συνεστήθη παρὰ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωτάτων Ἐταιρειῶν ὡς κοινωφελὲς ἱδρυμα ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως ἢ ἡμετέρα Σχολή. Τὸν χαρακτήρα τοῦτου διεφύλαξαν ὁ Α.Ν. ὑπ' ἀριθμ. 800/1948 καὶ τὸ τελευταῖον Ν.Δ. ὑπ' ἀριθμ. 3876/1958 καὶ ἀνεγνώρισαν ἐπανειλημμέναι Ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (ΑΣΔΥ).

Ὡς γνωστὸν, ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος προστατεύει ὀρθῶς τὴν ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐκπαίδευσιν εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν ἰδιωτελοῦς ἐπιχειρήσεως, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν κοινωφελοῦς ἱδρύματος, ἢ δὲ προστασία αὕτη ἀποτελεῖ βασικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος καὶ ἐξικνεῖται ἀπὸ τῆς κατωτάτης βαθμίδος τῆς παιδείας, παρ' ὅτι ἡ πρωτοβάθμιος ἐκπαίδευσιν εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ παρῆ-

χεται δωρεάν, μέχρι βεβαίως και *κυρίως της ανωτάτης βαθμίδος, εις ην αναζητείται ελευθέρως και ερευνᾶται ἡ Ἀλήθεια.*

Πράγματι, ἡ Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευσις, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν Ἀνωτάτων Σχολῶν εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν Πανεπιστημίων, ἔλκει, τόσον εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα ὅσον εἰς τὴν Δύσιν καὶ βραδύτερον καὶ πολὺ περισσότερο εἰς τὴν Ἀμερικὴν, τὴν καταγωγὴν της, ἀπὸ πρωτοβουλίας ἔξω τοῦ Κράτους. Ἀπὸ τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους μέχρι τοῦ Sorbonne, ἰδρυτοῦ τοῦ μεγαλυτέρου συγχρόνου πνευματικοῦ κέντρου τοῦ κόσμου, τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, ἀπὸ τῶν Σχολῶν τῶν ἰδρυθεισῶν ὑπὸ τῶν Συντεχνιῶν καὶ τῶν Κοινοτήτων τοῦ Μεσαίωνος καὶ τῆς Ἀναγεννήσεως μέχρι τῶν συγχρόνων Ἐπιμελητηρίων καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων, ἡ Ἱστορία τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως γέμει ἐνδόξων παραδειγμάτων ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν — κοινωφελῶν ἢ καὶ ἰδιοφελῶν — Ἰδρυμάτων Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Ἡ, ἔξω τοῦ Κράτους, αὕτη τῶν ἀνωτάτων ἰδρυμάτων προέλευσις δεόν νὰ ἐξηγηθῆ εἴτε ἐκ τοῦ λόγου ὅτι τὸ Κράτος οὐδὲν εἶχε ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Παιδείαν, περιοριζόμενον εἰς στρατιωτικά, ἀστυνομικά καὶ δικαστικά καθήκοντα εἴτε — καὶ τοῦτο εἶναι τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον — διότι *ἡ Ἀνωτάτη Παιδεία συνεδέθη ἀπὸ τῆς ἐμφανισεῶς της μὲ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Σκέψεως καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἐρεῦνης, ὁ ὁποία δὲν θέλει οὐδὲ ἀνέχεται περιορισμούς,* ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις της ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία ἐν τούτοις, πολλακίς ὑπῆρξε δημιουργὸς των. Ἡ Ἱστορία τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως μᾶς διδάσκει ποσάκις τὰ Ἰδρύματά της εὐρέθησαν ἀντιμέτωπα καὶ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀγωνιζόμενα νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς δράσεώς των.

Οὕτως ἐξηγεῖται καὶ ἡ σημερινὴ τάσις, ὅχι μόνον εἰς τὰς Ἀγγλοσαξωνικὰς χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου τὰ ἰδρύματα τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως εἶναι, κατὰ κανόνα, ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ Κράτη τῆς Ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης, τῆς ἰδρύσεως, μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον, Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἰδία οἰκονομικῆς καὶ διοικητικῆς μορφώσεως, ὑπὸ τὴν παγκοίνως ἀναγνωριζομένην ὡς ὀρθοτέραν μορφήν τῶν κοινωφελῶν ἰδρυμάτων ἰδιωτικοῦ δικαίου. Μόνον εἰς τὰ ὀλοκληρωτικά καθεστῶτα, ὡς εἶναι ἐπόμενον, λειτουργοῦν μόνον δημόσιαι Σχολαί, διότι ἐκεῖ, κατ' ἀνάγκην, τὸ κρατοῦν κόμμα καθορίζει τὸ εἶδος των, τὸ περιεχόμενον, τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν διδασκτέαν ὕλην καὶ διορίζει τὸ διοικητικὸν καὶ διδάσκον προσωπικόν, ὑπὸ τὴν στυγνὴν ἐποπτεῖαν τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου. *Ὁ ἐλεύθερος κόσμος εἶναι ὑπερήφανος διότι ἡ Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευσις εἶναι ἐλευθέρη, διὸ καὶ ἀναγνωρίζει ἐξίσου τὰ Ἰδρύματά της ὡς ἰσότημα, ἀνεξαρτήτως τοῦ τύπου μὲ τὸν ὁποῖον περιβάλλονται.*

Εἰς τὴν χώραν μας ἐλησμονήθη ἡ παράδοσις τοῦ Γένους, τὸ ὁποῖον

ἐπὶ τουρκοκρατίας ἀνέδειξε μεγάλα φωτοβόλα πνευματικά Κέντρα, ὅπως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὰς Κυδωνίας, τὴν Χίον, τὸν Ἄθωνα, τὰ Ἰωάννινα κ.λ.π. καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βαυαροκρατίας τὸ Πανεπιστήμιον ἰδρῦθη ὑπὸ τὴν μορφήν νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου καὶ τὴν μορφήν ταύτην ἐμιμήθησαν τὰ λοιπὰ σχολεῖα τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ἐπομένως αὐτῆς, ἡ Σχολὴ μας προπορεύεται ἢ συμπορεύεται μὲ τὰς σημερινὰς τάσεις τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ εἶναι συνεπῆς πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς προόδου, ὡς καὶ πρὸς τὰς φωτεινὰς ἀντιλήψεις τοῦ σημερινοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἀγωνιζομένου ὑπὲρ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως ἰδιωτικοῦ δικαίου, διὰ νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ ὀπισθοδρομικὰ ἢ, ἔστω, τὰ περιοριστικὰ δεσμὰ τῆς γραφειοκρατίας καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτὴν τὴν δυνατότητα ἀναζητήσεως καὶ ἐφαρμογῆς νέων προγραμμάτων καὶ νέων μεθόδων διδασκαλίας.

Μὲ τὰς σκέψεις αὐτάς, τὸ γεγονός τῆς ἰδρύσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Σχολῆς μας, ὑπὸ τὴν μορφήν κοινωφελοῦς ἰδρύματος ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀποτελεῖ πρωτοτυπίαν διὰ τὴν χώραν μας καὶ *κατάκεισιν πρὸς μίμησιν.*

Μέσα εἰς μίαν τόσο ἀναταραγμένην ἐποχὴν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἡ Σχολὴ ἤνοιξε νέους δρόμους καὶ χάρις εἰς τὸν θεσμόν τοῦ κοινωφελοῦς ἰδρύματος ἠδυνήθη νὰ ἐξασφαλίσῃ νὰ παραμείνῃ ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον, χωρὶς κομματικὰ πάθη καὶ μίση, χωρὶς μονομέρειαν καὶ στενότητα σκέψεως, χωρὶς μικροψυχίας καὶ ἀντιζηλίας, χωρὶς περιορισμούς καὶ στενόκαρδον γραφειοκρατισμόν. *Αὐτὸ τὸ ὀφείλει καὶ εἰς τὸ γεγονός ὅτι δὲν ὑπῆρξε δημοσίος ὀργανισμὸς ἀλλ' Ἰδρυμα Κοινωφελὲς Ἰδιωτικῶν Δικαίου.* Εἰς τὸ γεγονός αὐτὸ ὀφείλει ὅτι ἐστάθῃ ἱκανὴ νὰ παραμείνῃ ἀπερίσπαστος ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ βᾶθρου τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς. Χάρις εἰς τὴν σημερινὴν τῆς μορφήν ἠδυνήθη ν' ἀποφύγῃ τὴν διάλυσίν τῆς.

Δι' αὐτὸ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι χαίρει καὶ εἶναι ὑπερήφανος διότι συμπορευομένη μὲ τὰς παρομοίας Σχολὰς τῆς Εὐρώπης ἔδωκε τὴν καλύτεραν λύσιν εἰς τὴν νομικὴν φύσιν τῆς, διαμορφώσασα τὸ νομικόν τῆς καθεστῶς κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον.

Παρὰ τοῦτο ἠγέρθησαν ἀντιρρήσεις καὶ πόλεμος κατὰ τῆς Σχολῆς ἡσκήθη μὲ ἐπιχειρήματα ἐκ τῆς δημοκρατίας προερχόμενα καὶ τοὺς ἀφελεῖς ἐπιζητοῦντα νὰ παραπλανήσουν ἢ ἐξ ἀγνοίας τῶν θεμάτων. Οὕτω ἐλέχθη :

“Ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ Σχολὴ ὡς ἰδιωτικοῦ καὶ ὄχι δημοσίου δικαίου εἰς μίαν μάλιστα ἐποχὴν καθ' ἣν τόσο ὑπολείπονται, ἔξ εὐθύνης τῆς πολιτείας καὶ τῆς κοινωνίας, καὶ τὰ δημοτικὰ καὶ τὰ μέσα σχολεῖα ἐν Ἑλλάδι, παρὰ τὰς προσπάθειας τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν χιλιάδας δραχμῶν καταβάλλουν οἱ γονεῖς διὰ

νά μορφώσουν τὰ τέκνα των εἰς τὰ ἰδιωτικά σχολεῖα, εἰς ἐποχὴν τοιαύτης κατακραυγῆς κατὰ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ μειώσεως τοῦ κύρους των, μέχρι βαθμοῦ, πράγματι, ἔθνικῶς ἐπικινδύνου.

Ἡ σημερινὴ τάσις πρὸς Ἴδρυσιν Σχολῶν κοινωφελοῦς χαρακτήρου ἐξηγεῖται ἀπὸ τοὺς ἐξῆς ἐπίσης λόγους, ἀνεξαρτήτως τοῦ βασικοῦ θέματος τῆς Ἐλευθερίας: α) διότι οὕτω ἐξασφαλίζεται μείζων αὐτοδιοίκησις τῶν Ἰδρυμάτων, προβλεπομένη, ὡς ἐλέχθη ἤδη, καὶ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἐν Ἑλλάδι, β) διότι οὕτω τὰ Ἰδρύματα ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὰς ἀποπνικτικὰς πολλακίς δεσμεύσεις καὶ ἐπεμβάσεις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἔγκρισις τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν ἀκόμη μιᾶς γραφομηχανῆς ἢ τὴν πρόσληψιν ἑνὸς κλητῆρος, γ) διότι οὕτω δύναται νὰ ὀργανωθῆ πληρέστερος ἔλεγχος διαχειρίσεως, ταχύς καὶ συστηματικὸς, ἀντὶ τυπικοῦ καὶ βραδέως διενεργουμένου, καὶ πολλακίς ἄνευ σημασίας, ἐλέγχου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, περιοριζομένου κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν νομιμότητα τῶν πράξεων καὶ ὄχι εἰς τὴν οὐσίαν, δ) διότι οὕτω ἀπαλλάσσεται τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Προσωπικὸν ἀπὸ τὰς φροντίδας καὶ τὰς εὐθύναις τῆς διαχειρίσεως, αἱ ὁποῖαι ἀνατίθενται εἰς εἰδικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἐξέχοντας οἰκονομικοὺς παράγοντας, ε) διότι οὕτω ὑπάρχει ἡ δυνατότης τῆς εὐχεροῦς προσαρμογῆς τοῦ προγράμματος ἢ τουλάχιστον τῆς μελέτης τῶν σχετικῶν προβλημάτων εἰς ἐποχὴν τόσο γοργῶν μεταβολῶν εἰς τὴν Οἰκονομίαν καὶ τὴν Διοίκησιν, καὶ στ) διότι οὕτω ὑπάρχει δυνατότης ἐπαφῆς καὶ συνεργασίας διδασκόντων καὶ παραγόντων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ὅπερ τίθεται πλέον ὡς προϋπόθεσις τῆς ἀποτελεσματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Οὕτω, ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ἐπέτυχε πάντα ταῦτα χάρις, βεβαίως, εἰς τοὺς Διοικήσαντας καὶ τοὺς Διδάξαντας ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἐπίσης καὶ κατὰ βάσιν χάρις εἰς τὸ ἰσχυρὸν νομικὸν καθεστῶς τοῦ κοινωφελοῦς ὀργανισμοῦ ἐν αὐτῇ. Οὕτω, τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς σκέψεως ἔθεσεν ὡς βάσιν τῆς ἐργασίας τῆς καὶ τὴν αὐτοδιοίκησιν τῆς ὡς ἀνωτάτου ἰδρύματος κατωχύρωσε καὶ τὴν ἐλευθερίαν κινήσεως ἐξησφάλισεν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῆς ἐν πνεύματι ὄχι ἀπλῆς οἰκονομίας ἀλλὰ κυριολεκτικῆς θυσίας ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ πλήρη διπλοῦν προληπτικὸν πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἐκάστου ἐντάλματος καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐπέβαλεν ἔλεγχον καὶ καὶ τὸ διδάσκον προσωπικὸν τῆς, δὲν ἀνέμιξεν εἰς τὴν διαχείρισιν καὶ τὸ πρόγραμμά τῆς καὶ τὰς μεθόδους διδασκαλίας προσήρμοσεν εἰς τὰς νέας ἀνάγκαις καὶ τὰς νέαις συνθήκαις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ ἐπραγματοποίησε πλήρη ἐπαφὴν τοῦ Διδάσκοντος μὲ τοὺς ἀρμοδίους οἰκονομικοὺς παράγοντας, διότι τοῦτο ἀπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ βαθεῖαν τῆς πίστιν.

Ταῦτα πάντα ἐπετέλεσεν ἡ Σχολὴ ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὰ δεσμὰ τῆς στυγνῆς γραφειοκρατίας καὶ τοῦ ἀντιπροοδευτικοῦ μανδα-

ρινισμού, διότι *συνεσιήθη, είναι—και εύτυχως—θά παραμείνη πρόσωπον κοινωφελές ιδιωτικοῦ δικαίου* δρῶν ἐλευθέρως, πρωτοπόρον καὶ ὑπερήφανον ὅτι αὐτὸ διευθύνει τὰς τύχας του καὶ δὲν ρυμουλκεῖται πρὸς τὰ ὀπίσω ἀπὸ ἀναχρονιστικὰς ἀπόψεις, ξεπερασμένα ἐκπαιδευτικὰ σχήματα, ἀπὸ παραδείγματα ὄζοντα πτωμαίνης καὶ ἀπὸ προγράμματα κατὰλληλα διὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα.

Ὅ,τι πράγματι εἶναι ἀπελιπιστικὸν καὶ ἐξοργιστικόν, εἶναι τὸ γεγονός ὅτι *νέοι*, ἀποδεικνύοντες τὴν πτώσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς Χώρας, ἀγωνίζονται κατὰ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς Παιδείας, κατὰ τῶν νέων παγκοσμίου ἐκτάσεως τάσεων τῆς Ἐκπαιδεύσεως, κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἀντὶ αὐτοὶ οἱ νέοι νὰ προμαχοῦν ὑπὲρ τῆς κατοχυρώσεως τῶν Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων ἀπὸ τῶν κομματικῶν ἐπεμβάσεων καὶ τῶν γραφειοκρατικῶν ἀναμίξεων, ἐναντίον μάλιστα ρητῶν τοῦ Συντάγματος διατάξεων, ἐναντίον τῆς Προόδου, τῆς ὁποίας αὐτοὶ οἱ νέοι ἔπρεπε νὰ εἶναι οἱ κύριοι ἐκφρασταί.

Ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ἀποδεικνύουσα τὴν ἀνωτερότητά της καὶ τὸ ἐνδιαφέρον της διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ ἐπιδιώκουσα τὴν εὐγενῆ καὶ καρποφόρον ἀμιλλαν περιέλαβεν εἰς τὸν περὶ αὐτῆς Νόμον ὑπ' ἀριθ. 800/1948 διατάξιν περὶ ἰδρύσεως τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ μετὰ ταῦτα ἐφρόντισε νὰ μετονομασθῇ αὕτη εἰς Ἀνωτάτην διὰ τοῦ Νόμου 3876/1958. Ἡ Σχολὴ Θεσσαλονίκης ἰδρυθεῖσα διὰ νόμου δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου. Συνεπῶς δύνανται οἱ ἐπιθυμοῦντες, ἰδίᾳ οἱ σπουδασταὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἐλευθέρως νὰ μεταγραφοῦν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Θεσσαλονίκην. Οὕτω, θὰ τὼσουν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ των μίαν νεοσύστατον Σχολὴν μορφῆς δημοσίου προσώπου. Ἡ Σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν δὲν θὰ λυπηθῇ διὰ τὴν ἀποχώρησίν των, διότι πιστεύει ὅτι τὸ κῦρος της τὸ ἀντλεῖ, ὄχι ἀπὸ οἰονδήποτε νομικὸν τύπον, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν δημιουργικὴν της δραστηριότητα καὶ ἀπὸ σπουδαστὸς οἱ ὅποιοι ἐκτιμοῦν καὶ σέβονται τὴν δρᾶσίν της καὶ εἶναι ὑπερήφανοι δι' αὐτὴν καὶ εὐγνώμονες διότι ἐγένοντο δεκτοὶ καὶ φοιτοῦν εἰς αὐτήν. *Ἡ Σχολὴ Ἀθηνῶν συνεσιήθη ἀπὸ τοὺς φωτισμένους ἰδρυτὰς της, ἠνδρώθη καὶ ἐμεγαλύνθη μόνη της καὶ κατέκτησε τὸν τίτλον καὶ τὸ κῦρος τοῦ πτυχίου της μόνη της. Καλοῦνται λοιπόν, εἰς αὐτὴν ὅσοι πιστοὶ ἢ μᾶλλον ὅσοι μὲ τὴν ἐργασίαν των δύνανται νὰ καταστῶσιν ἐκλεκτοί, ἀξιοὶ της.* Πάντως ἀποτελεῖ εὐθυνὴν δημαγωγίαν ὅτι τὸ πτυχίον της θ' ἀποκτήσῃ μείζον κῦρος, ἐὰν δημοσιοποιηθῇ. Ἐὰν ὅμως τὸ Κράτος θέλῃ νὰ ἰδρύσῃ καὶ ἑτέραν Δημοσίαν Σχολὴν, ἢ Σχολὴν μας θὰ χειροκροτήσῃ διότι πάντοτε ἦτο κατὰ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μονοπωλίου, θὰ τὴν βοηθήσῃ καὶ θὰ χαρῆ νὰ τὴν ἴδῃ νὰ προσεγγίξῃ πρὸς τὸ ὕψος της, τὸ κῦρος της, τὴν δραστηριότητά της. Ἡ Σχολὴ οὐδὲν ἐμπόδιον εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῇ νὰ παρεμβάλῃ εἰς μίαν τοιαύτην τοῦ Κράτους ἐνέργειαν, διότι εἶναι ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως

ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων Σχολῶν εἰς τὴν χώραν μας, τὴν τόσοσιν πνευματικῶς καθυστερημένην.

Κάτω ἀπὸ τὴν δυσφήμητιν ὁμῶς αὐτὴν οὐδὲν ἄλλο κρύπτεται εἰμὴ ἡ προσπάθεια μὴ ἀναγνωρίσεως καὶ παρ' ἄλλων ὑπηρεσιῶν τοῦ πτυχίου τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς τετραετοῦς φοιτήσεως, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχη διαφορὰ ἀξίας μεταξὺ τοῦ πτυχίου τῆς Ἀνωτέρας τριετοῦς φοιτήσεως καὶ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς τετραετοῦς φοιτήσεως. Ἀπόδειξις ὁ πόλεμος ὁ ἐγερθεὶς ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου — εὐτυχῶς καταστάνας Νόμος τοῦ Κράτους — διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεγνωρίζετο τὸ πτυχίον τῆς τετραετοῦς φοιτήσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἢ ὅταν τὸ ἐν λόγῳ πτυχίον ἀνεγνωρίσθῃ ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ.τ.λ.

Εὐθνή ἐπίσης δημοκοπία εἶναι ὅτι ἡ δημοσιοποίησις τῆς Σχολῆς θ' ἀπαλλάξῃ τοὺς σπουδαστὰς ἀπὸ τὰ διδασκτρα. Ἀπόδειξις ὅτι τὰ διδασκτρα εἶναι μεγαλύτερα εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον ἢ τὴν Νομικὴν Σχολὴν. Ἡ ἐπιχορήγησις τὴν ὁποίαν δίδει τὸ Κράτος εἰς τὴν Πάντειον, ἢ ὁποία εἶναι νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἀνέρχεται μόνον εἰς 42.000 δρχ., ἐνῶ ἡ Σχολὴ μας ἐπιχορηγεῖται μὲ 350.000 δρχ., ἢ δὲ τῆς Θεσσαλονίκης μὲ 250.000 δρχ. Ἡ Σχολὴ μας δαπανᾷ διὰ τὸ Διδακτικὸν Προσωπικὸν τῆς (4 ἔτη σπουδῶν, Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως, Σεμινάριον Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως, Φροντιστήρια) δρχ. 2.200.000 ἐν ὄλῳ, ἐνῶ ἡ ΑΣΟ καὶ ΕΕ μὲ τὴν τόσοσιν περιωρισμένην δρᾶσίν τῆς 2.730.000 κατὰ τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους καὶ 170.000 δρχ. περίπου ἐκ τοῦ Σχολικοῦ τῆς Ταμείου. Οἱ ψυχροὶ αὐτοὶ ἀριθμοὶ ἀποδεικνύουν τὸ μέγεθος τῆς δημοκοπίας καὶ τὸ παντελῶς ἀσύστατον τῆς ἐπιχειρηματολογίας τῆς.

Τὸ αἴτημα ἐπομένως τῶν δῆθεν κοπτομένων ὑπὲρ τῶν σπουδαστῶν πρέπει νὰ εἶναι ἡ γενναιοτέρα ἐνίσχυσις τῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους κατὰ τὰ πρῶτα τῆς βήματα, ἢ ὁποία δὲν ἐξαρτᾶται, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἀπὸ τὸν νομικὸν χαρακτήρα τῆς Σχολῆς καὶ ἰδιαιτέρως ἢ βοήθεια διὰ ν' ἀποκτήσῃ Διδακτήριον καὶ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ ἐνοίκια.

Εἶναι εὐνόητον, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ ὑποχρεώσεις τῶν σπουδαστῶν δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν νομικὴν φύσιν τῆς Σχολῆς. Οὕτω εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον οἱ σπουδασταὶ καταβάλλουν 4.000 ἐτησίως, εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν 2.500, εἰς τὴν Γεωπονικὴν Σχολὴν 2.400, εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Σχολὴν 2.300, εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν καὶ τὴν Πάντειον 1.700. Τὰ Σχολεῖα αὐτὰ ἔχουν ἰδιόκτητα κτίρια λόγῳ κληροδοτημάτων (Τοσίτσα, Στουρνάρα, πάμπολλα ὑπὲρ Νομικῆς Σχολῆς, Μαρσαλῆ, Πάντου κλπ.). Ἐνῶ ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ, ὡς νέα Σχολὴ, καταβάλλει ἐνοίκια καὶ συνάμα μόνη αὐτὴ ἀσκεῖ φροντιστηριακῶς τοὺς σπουδαστὰς εἰς διάφορα μαθήματα, ἐφοδιάζει αὐτοὺς μὲ ποικίλα δημοσιεύματα καὶ διατηρεῖ πρὸς τιμὴν τῆς πέντε Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως,

μίαν Σχολήν Ξεναγῶν, ἓν Γραφεῖον Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν, ἓν Σεμινάριον Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως κλπ.

Ἀπόκειται ἐπομένως εἰς τὸ Κράτος νὰ ἐπιλύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Σχολῆς, ἰδίᾳ μετὰ τὴν τόσον ἐπαινετικὴν διὰ τοὺς Διδάσκοντας πρότασιν τῆς μεταφορᾶς τῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ. Εἰς τὴν περιπτώσιν ταύτην αὐτομάτως θὰ μειωθοῦν τὰ δίδακτρα τὰ ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν καταβαλλόμενα κατὰ τὸ ποσὸν τὸ δαπανώμενον δι' ἐνοίκια ἢ θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Πρακτικοῦ Γραφείου ἢ τῶν ἐνδεδειγμένων ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων, ὡς καὶ ἀρτίας ἐπιστημονικῆς βιβλιοθήκης. Πᾶσα ἄλλη ἄποψις εἶναι δημοκοπικὴ καὶ στρεφομένη κατὰ τῆς μορφώσεως τῶν νέων καὶ εὐτυχῶς ἀνέφικτος.

Ἡ Σχολὴ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐδημιουργήθη δυνάμει τοῦ γενικοῦ νόμου περὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως ὡς Ἴδρυμα κοινωφελῆς ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ὡς τοιοῦτον ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ νόμου 800/1948 καὶ κατόπιν κατετάχῃ μετὰ τῶν Σχολῶν ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως διὰ τοῦ νόμου 3876 πάλιν ὡς πρόσωπον κοινωφελῆς ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἐζήσῃ ὑπὸ τὸ καθεστῶς αὐτό, ἀνεδείχθη ὑπὸ τὸ καθεστῶς αὐτό, ἐπέβαλε τὸ πτυχίον τῆς ὑπὸ τὸ καθεστῶς αὐτό καὶ θὰ ζήσῃ ὑπὸ τὸ καθεστῶς αὐτό, διότι μόνον τὸ καθεστῶς αὐτό ἐξασφαλίζει πλέον εἰς ὁλόκληρον τὸν ἐλεύθερον Δυτικὸν κόσμον τὴν δυνατότητα εἰς τὰ ἀνώτατα πνευματικὰ ἰδρύματα νὰ μὴ εἶναι ἐξαρτήματα τοῦ Κράτους, τῶν κομμάτων καὶ τῶν ἐκάστοτε κυβερνήσεων ἀλλὰ νὰ εἶναι *πραγματικῶς ἐλεύθερα πνευματικὰ κέντρα ἐρεῦνης καὶ διαπαιδαγωγήσεως τῶν νέων.*

Ἐζήσαμεν, ζῶμεν καὶ θὰ ζῶμεν ὑπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ κοινωφελοῦς ἰδρύματος. Καὶ ὅμως, μὲ μίαν ἐνίσχυσιν ἢ ὅποια ἔφθασεν ἐπὶ μίαν δεκαπενταετίαν μόλις ἓν συνόλω τὰς 1.400.000 δραχμῶν ἐπέτυχσαμεν, παρὰ τὰς κακότητας, παρὰ τὰς ἀντιδράσεις, παρὰ τὰς μικρότητας νὰ δημιουργήσωμεν μίαν πρότυπον Σχολήν, κινήσαμεν καὶ κινούσαν δικαίως τὸν θαυμασμόν παντὸς τιμίου ἀνθρώπου. Ἰδρύσαμεν Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως, πρωτοποριακῆς καὶ ἐθνικῆς σημασίας, ἰδρύσαμεν σεμινάρια, ὀργανώσαμεν δημοσίας συζητήσεις ἐθνικῆς σημασίας, ἐξεδώκαμεν ἐπιστημονικὰ ἐπετηρίδας, ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ, μελέτας, μονογραφίας, χιλιάδων σελίδων, ἀκριβῶς διότι μαζί μὲ τὸ ἐξαιρετικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τοὺς λαμπροὺς Καθηγητὰς εἶχομεν τὴν εὐκαιρίαν *νὰ εἴμεθα Ἴδρυμα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου*, διότι ἀλλοίμονον ἔαν εἶχομεν ὑπαχθῆ ὑπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ δημοσίου ὀργανισμοῦ καὶ ἀναπνέαμεν τὸν ἀποπνικτικὸν λίβαν τῆς δημοσίας διοικήσεως. Εἰς τὴν ἀδράνειαν, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν τί ἄλλο, ἀντετάξαμεν ἐλευθέρως κινούμενοι ἐντὸς τῶν πλαισίων μιᾶς κοινωφελοῦς προσπαθείας, δηλαδὴ ἐντὸς ἰδρύματος κοινωφελοῦς ἰδιωτικοῦ δικαίου, τὴν ἰδικὴν μας πολυποικίλον δραστηριότητα, τὴν ὁποίαν εὐτυχῶς ἐκτιμοῦν καὶ θαυμάζουν πλέον ὅλοι, μὴδὲ αὐτῶν τῶν θεωρουμένων ὑπὸ τινῶν κακῶς βεβαίως, ὡς ἀντιζήλων ὁμοειδῶν Σχολῶν.

Παρά τὸν μειωτικὸν τίτλον «Ἀνωτέρα» ἐπεβάλομεν τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς, φυσικὰ παλαιότες, ὅπως καὶ ἄλλαι δημόσιαι Σχολαί, διὰ τὴν ἀναγνώρισίν του. *Χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα αὐτὴν ἐπετύχαμεν ὁ νόμος 3876 νὰ ἀναγνωρῆσῃ τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς μας ὡς ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν.* Τὸ πτυχίον ἐκάστης Σχολῆς ἀναγνωρίζεται ἐκάστοτε ἀπὸ τοὺς οἰκείους ὀργανισμοὺς. Ὑποτροφίαι ἐχορηγήθησαν—καὶ μάλιστα κατ' ἐξαιρέσιν—εἰς τὴν Σχολὴν. Τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ εἰς τὴν Σχολὴν μετεκπαιδεύει τοὺς ἀξιωματικούς του. Ἐπεβάλαμεν ἐπίσης τὸ πτυχίον τῆς νέας Ἀνωτάτης Σχολῆς τετραετοῦς φοιτήσεως καὶ εἰς ἄλλας Ὑπηρεσίας καὶ ἄλλους Ὄργανισμοὺς καὶ θὰ τὸ ἐπιβάλωμεν παρὰ τὰς ἀντιδράσεις, καὶ εἰς τοὺς ὑπολοίπους καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις θὰ ἀναγνώρισουν τὴν ἀξίαν τοῦ τίτλου τῆς Σχολῆς. Καὶ τοῦτο ὅλως ἰδιαζόντως πρέπει νὰ ἐνδιαφέρῃ τὴν Σχολὴν. Φυσικὰ τὸ ἔργον αὐτὸ δυσκολεύεται πολὺ, μὰ πάρα πολὺ, ἀπὸ τὴν ἀσκουμένην δυσφήμησιν τῆς Σχολῆς καὶ φυσικὰ ἀπὸ ὅσους δὲν ἔχουν τὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις νὰ καταστῶσι πτυχιοῦχοι τῆς.

Τὸ κύρος λοιπὸν τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς εἶναι κατοχυρωμένον *κατόπιν τῆς δράσεώς της καὶ δυνάμει τοῦ λαχύοντος νόμου*, ὁ ὁποῖος ἐξομειώνει τὸ πτυχίον πρὸς τὸ πτυχίον τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν. Ἐπαναλαμβάνομεν, τὸ κύρος τοῦ πτυχίου εἶναι δυνατὸν νὰ μειωθῇ εἰμὴ μόνον ἐὰν οἱ ἐξερχόμενοι πτυχιοῦχοι δὲν εἶναι ἄξιοι τοῦ πτυχίου των, ἐὰν ἀποτυγχάνουν εἰς διαγωνισμοὺς καὶ ἐὰν δίδουν κακὴν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς διαγωγῆς των, ὅταν ἐμπνέουν δυσπιστίαν τουλάχιστον διὰ τὴν μέλλουσαν συμπεριφορὰν των εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν των, ἐφόσον αὐτοδυσφημοῦνται μειώνοντες τὸ κύρος τῶν πνευματικῶν των γονέων. Ἡ Σχολὴ πρέπει πᾶς τις ν' ἀντιληφθῇ ὅτι δὲν εἶναι μόνον πηγὴ γνώσεων ἀλλὰ ἐπίσης ἴδρυμα παιδαγωγοῦν ἀνθρώπους, σεβομένους αὐτὴν καὶ ἑαυτοὺς, τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους των, τὴν ὑπηρεσίαν ἣ τὸ ἐπάγγελμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐργάζονται. Ἀλλοίμονον, ἐὰν οἱ πτυχιοῦχοι μας ἀπωλέσουν τὴν μετὰ τόσων κόπων μας κτηθεῖσαν ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκτίμησιν τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἀγορᾶς.

Ἡ εἰδικὴ μὀρφωσις, τὴν ὁποῖαν ἔθεσεν ὡς προϋπόθεσιν διὰ τὴν *μετανομομασίαν τῆς Σχολῆς εἰς Ἀνωτάτην τετραετοῦς φοιτήσεως* ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας, δὲν ἀποτελεῖ μόνον μίαν νομικὴν ὑποχρέωσιν, ἀλλ' εἶναι ἀδήριτος ἀνάγκη τῶν νέων συνθηκῶν τῆς ζωῆς καὶ ἀποτελεῖ παγκόσμιον σύνθημα, ἐξ οὗ καὶ μεταπολεμικῶς ἀνέκυψαν παντοῖαι σχολαί εἰς πάσας τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης πρὸς εἰδικὴν ἐπιμόρφωσιν ὄλων τῶν στελεχῶν τῆς διοικήσεως τῆς τε δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς. Τμηματάρχαι καὶ Διευθυνταί, ὅπως καὶ Στρατηγοὶ καὶ Ναύαρχοι προσέρχονται προθύμως καὶ εὐχαρίστως εἰς εἰδικὰς Σχολὰς καὶ φοιτοῦν παρακολουθοῦντες ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ ὥρας καθ' ἡμέραν τὰ νέα μαθήματα τὰ

ὅποια ἐμφανίζουσι τὰ νέα προβλήματα τῆς γοργῶς ἐξελισσομένης ζωῆς. Γηράσκουσι, κατὰ τὸ σωκρατικὸν λόγον, εὐτυχεῖς, διότι διαρκῶς διδάσκονται, ἐνημερώνονται, συγχρονίζονται καὶ καθίστανται ἀποδοτικώτεροι. Ἀνώτερα Στελέχη 40 καὶ 50 ἐτῶν εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης κἀκτὴντα ὑπερήφανα εἰς τὰ θρανία τῶν Σχολῶν Διοικήσεως, ὅλων σχεδὸν τῶν κοινωφελῶν Ἰδρυμάτων Ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἀναζητοῦντα εἰς τὴν μελέτην τῶν νέων προβλημάτων διὰ νέων μεθόδων νὰ παραμείνουν νέοι ἄνθρωποι κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ὑπέρμαχος τοῦ θεσμοῦ τῶν Ἰδιωτικοῦ δικαίου Σχολῶν καὶ ὅτι θὰ προσπαθῆσῃ νὰ τὸν ἐπεκτείνῃ καὶ εἰς ἄλλας Ἀνωτάτας Σχολὰς διότι συνδυάζει τὰ περισσότερα πλεονεκτήματα τοῦ εὐελίκτου, τῆς προσαρμοστικότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως. Ἡ Σχολὴ οὐδὲν ἕτερον ἔχει νὰ προσθέσῃ.

Αἱ νευρώσεις εἰς μεσογειακοὺς μάλιστα λαοὺς, αἱ ὑστερिकाὶ κρίσεις ἢ ἐκνευρισμοὶ εἶναι κάτι τι τὸ ἀναμενόμενον, ἴσως καὶ τὸ αὐτονόητον. Αἱ νευρώσεις καὶ αἱ ὑστερίαι δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει φαινόμενα μορφωμένων ἀνθρώπων, διότι τότε περιτράνωσι ἀποδεικνύουν ἔναντι ὅλων ὅτι δὲν εἶναι ἄξιοι τοῦ τίτλου τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ πολίτου. Ἡ Σχολὴ καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἐγνώρισε πολλὰς τοιαύτας καταστάσεις· ἔκαμε ὅτι ἦτο δυνατόν διὰ νὰ διαφωτίσῃ καὶ ἐξεπλήρωσῃ τὸ χρέος τῆς ἀναδειχθεῖσα νικητρία καὶ τῆς νευρώσεως καὶ τῆς ὑστερίας. Ἀπηλλάγη ἀπὸ πολλοὺς ἀτυχεῖς ψυχασθενεῖς καὶ προσεπάθησε νὰ τονώσῃ τοὺς πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς ὑγιεῖς. Δὲν ἐπέτυχε, βεβαίως, πλήρως. Σήμερα ὅμως ἡ νίκη κατὰ τῶν τυχόν νευρώσεων εἶναι περισσότερο εὐχερής, διότι ἡ Σχολὴ, ὡς κοινωφελὲς ἴδρυμα Ἰδιωτικοῦ δικαίου, μετωνομάσθη εἰς Ἀνωτάτην, ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς Κοινωνίας καὶ τὰ χειροκροτήματα συμπάσης τῆς Βουλῆς, τὸ δὲ πτυχίον τῆς ἀνεγνωρίσθη ὡς ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν. Ἀπόκειται εἰς τοὺς καλοὺς πτυχιούχους τῆς νὰ ἐπωφεληθῶσι τοῦ κύρους τῆς καὶ νὰ ἀποδείξουν πόσον εἶναι ἄξιοι τοῦ «*Πτυχίου τῆς τριταετοῦς — γενικῆς καὶ ἐιδικῆς — μορφώσεως τῆς ἐν Πειραεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς*».

Π Ι Ν Α Ξ

Νόμον τῶν, Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων αἵτινες ἀναγνώριζον τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς ὡς προσὸν πρὸς κατάληψιν διοικητικῶν θέσεων Α' κατηγορίας εἰς διαφόρους κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ ὀργανισμοὺς.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Ν. Δ. 3876 Φ.Ε.Κ. Α' 180/1958 «Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι ἰσότιμον μὲ τὸ τῶν λοιπῶν Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως».

Εἰδικότεραι Διατάξεις.

2. Νόμος 1605 Φ.Ε.Κ. Α' 300/1950 Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν διὰ θέσεις περιφερειακῶν ὑπαλλήλων Ἐφορειῶν, Τελωνείων, Καπνεφορειῶν καὶ Ταμείων *.

3. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 800 περιλαμβάνων τοὺς πτυχιούχους διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὸ Ν.Δ. ὑπ' ἀριθ. 3627/1956 καὶ Νόμον 1811 τοῦ 1951.

4. Ν.Δ. 2516 Φ.Ε.Κ. Α' 217/19-8-53, Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος διὰ θέσεις Στατιστικῶν ὑπαλλήλων Α' κατηγορίας, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. 2801 Φ.Ε.Κ. Α' 62/1954.

5. Ν.Δ. 2586 Φ.Ε.Κ. Α' 252/1953 Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς θέσεις Λογιστῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ Προστασίας Ἀμπελουργῶν Ἀττικοβοιωτίας.

6. Ν.Δ. 2598 Φ.Ε.Κ. Α' 263/53, Ὑπουργείου Ναυτικῶν δι' οἰκονομικοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ.

7. Ν. 2324 Φ.Ε.Κ. Α' 66/1953, Ὑπουργείου Ἀεροπορίας διὰ τὴν κατάταξιν εἰς κλάδον Ἐφοδιασμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν Ἀξ)τικῶν Ἀεροπορίας.

8. Ν. 3105 Φ.Ε.Κ. Α' 313/1954, Ὄργανισμὸς Τηλ)νωνιῶν Ἑλλάδος.

9. Ν. 3210 Φ.Ε.Κ. Α' 115/1955 εἰς θέσεις Α' κατηγορίας Ι.Κ.Α.

10. Β.Δ. τῆς 13-5-57 Φ.Ε.Κ. Α' 188/55, Κανονισμὸς Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας διὰ θέσεις Α' κατηγορίας κλάδου οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.

11. Ν.Δ. 3070 Φ.Ε.Κ. Α' 240/1954, Ὄργανισμὸς Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

12. Ν.Δ. 29-7-55 Φ.Ε.Κ. Α' 187/55 Ὑπουργ. Δημοσίων Ἔργων (Ὄργανισμὸς Μηχανημάτων Δημοσίων Ἔργων εἰς θέσεις Δ)ντῶν καὶ Τμηματάρχων Α' κατηγορίας).

13. Ν.Δ. 3329 Φ.Ε.Κ. Α' 230/1953, Σῶμα Ὄρκωτῶν Λογιστῶν εἰς θέσεις Ὄρκωτῶν Λογιστῶν καὶ Βοηθῶν.

14. Ν.Δ. 3398 Φ.Ε.Κ. Α' 277/1955 Ο.Λ.Π.

* Ἡ πρώτη, καὶ τόσον σημαντικὴ, ἀναγνώρισις τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς ὀφείλεται εἰς τὸν τότε Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σταῦρον Κωστόπουλον, τὸν νῦν Πρόεδρον τῆς Σχολῆς.

15. Β.Δ. 3-9-56 Φ.Ε.Κ. Α' 219/56, 'Όργανισμός Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελματῶν εἰς θέσεις προϊσταμένων Λ)στηρίων Α' κατηγορίας.

16. Φ.Ε.Κ. Β' 66)1960, Ἑλληνικός Ὁργανισμός Τουρισμοῦ εἰς θέσεις ἀρχιλογιστῶν καὶ Λογιστῶν ὡς καὶ εἰς λοιπὰς θέσεις Α' κατηγορίας.

17. Ὑπουργικαὶ Ἀποφάσεις. Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια. (Φ.Ε.Κ. τευχ. Β', 1957, τὰ ὑπ' ἀριθ. τευχ. 59, 110, 139, 150, 151, 339).

18. Ν. 4050 Φ.Ε.Κ. Α' 64/60, Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας περὶ προσωπικοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

19. Οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Σχολῆς μετέχουν εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Κτηματικῆς, Ἐμπορικῆς, Μετοχικοῦ Ταμείου, Ο.Χ.Ο.Α. κ.τ.λ. διὰ θέσεις δι' ἃς ἀπαιτεῖται πτυχίον ἐπίσης Ἀνωτάτης Σχολῆς.

20. Ν. 1874 Φ.Ε.Κ. Α' 203/1951, Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου εἰς θέσεις ἐμπορικῶν ἀκολουθῶν.

21. Οἱ πτυχιοῦχοι τυγχάνουν ὑποτροφιῶν παρὰ τοῦ Ι.Κ.Υ.

» » » » » Ὑπουργεῖου Ἐργασίας κατ' ἐξαίρεσιν (μετὰ τῶν πτυχιούχων μόνον τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς).

Οἱ πτυχιοῦχοι τυγχάνουν ὑποτροφιῶν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Τεχνικῆς βοήθειας τοῦ Ὑπουργεῖου Συντονισμοῦ.

Ἐπίσης παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου.

22. Τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ μετεκπαιδεύει εἰς τὴν Σχολὴν ἐπιτριετίαν (ὅπως καὶ εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον) ἀξιωματικούς τοῦ Σ.Υ.Π. ὡς καὶ τοῦ Σ.Ε.Μ.

Πλεῖστα ἐπίσης Πανεπιστήμια καὶ Ἀνώταται Σχολαὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἀναγνωρίζουν τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς.

Ἡ Σχολή, ἀγωνιζομένη σκληρῶς, ἐπέτυχε διὰ τὸ πτυχίον της τὰ ἀνωτέρω προσόντα εἰς θέσεις, εἰς τινὰς τῶν ὁποίων δὲν ἀναγνωρίζεται τὸ πτυχίον ἄλλων ἀνωτάτων Σχολῶν. Φυσικά, θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν προσπάθειάν της ν' ἀναγνωρισθῇ τὸ πτυχίον της καὶ εἰς τὰς ὑπολοίπους θέσεις, ἐπωφελουμένη πάσης τροποποιήσεως τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν σχετικῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, πολὺ περισσότερον τὴν πῶν μετωνομάσθη εἰς Ἀνωτάτην καὶ ἡ φοίτησις εἰς αὐτὴν εἶναι τετραετής, ὅπως εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν καὶ τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Εὐτυχῶς δὲν ἐτέθη, οὐδὲ ὑπὸ τῆς δυσφημιστικῆς κατὰ τῆς Σχολῆς προπαγάνδας, ποτὲ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὸ κῦρος τῶν πτυχιῶν ἢ τῆς βαθμολογίας τῶν σπουδαστῶν· ἀντιθέτως, μάλιστα, πολλάκις ἐτονίσθη ἢ αὐστηρότης, ἢ τάξις καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ θέματος τῆς βαθμολογίας. Ἐκαστος Καθηγητῆς α) ἐξετάζει ὑποχρεωτικῶς ὁ ἴδιος ἢ διορθώνει ὁ ἴδιος τὰ γραπτά—καὶ ὄχι δι' ἀνευθύνων τρίτων—τῶν ἐξεταζομένων καὶ εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν βαθμολογίαν.

β) Ἀνακοινώνει σχεδὸν ἀμέσως τὴν βαθμολογίαν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχη διάστημα οἰωνδήποτε φιλικῶν ἢ κομματικῶν ἐπεμβάσεων.

γ) Ὑπογράφει εἰς τριπλοῦν κατάστασιν βαθμῶν καὶ τὸ ἐν ἀντίτυπον κοινοποιεῖται διὰ τοῦ «Πίνακος Ἀνακοινώσεων» τῆς Σχολῆς, τὸ δεῦτερον κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον καὶ τὸ τρίτον παραμένει εἰς τὸν Ἐξεταστήν.

δ) Ἡ καταχώρισις τῆς βαθμολογίας γίνεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, κατὰ κύριον λόγον ὑπευθύνου, καὶ ἐλέγχεται δι' ἀντιπαραβολῆς ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐξεταστοῦ καὶ πολλάκις ὑπὸ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ-Κοσμήτορος.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ἐκδόσεως πτυχίου ὑπάρχει ὁ ἔλεγχος τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου ἐκ μέρους τοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς, τοῦ Κοσμήτορος καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Συμβουλίου, ὡς καὶ βεβαίωσις τοῦ τε Προϊσταμένου καὶ Διευθυντοῦ τοῦ «Γραφείου Ἐρευνῶν» ὅτι ἐνεκρίθη ἡ μελέτη τοῦ καταστάντος πτυχιούχου.

Βεβαίως τὸ ζήτημα τῆς βαθμολογίας εἶναι κατὰ κύριον λόγον πρόβλημα συνειδήσεως καὶ τὴν συνειδήσιν οὐδὲν τυπικὸν ἢ οὐσιαστικὸν ἐπιστημονικῶς προσὸν δύναται νὰ διασφαλίσῃ. Πρὸς τιμὴν τῆς Σχολῆς ἀναντιρρήτως ὑπῆρξαν παράπονα δι' αὐστηρὰν βαθμολογίαν, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξε ποτὲ καταγγελία δι' ἀδικίαν. Ἡ ἀξιοπρέπεια τῶν Καθηγητῶν τῆς ἀπέβη πάντοτε ὑποδειγματικὴ καὶ ἡ Σχολὴ εἶναι, πράγματι, ὑπερήφανος δι' αὐτήν.

Μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἐντιμότητα οὐδεμίαν, βεβαίως, σχέσιν ἔχει ἡ νομικὴ ἰδιότης ἐνὸς Ἰδρύματος Κοινωφελούς, ἐὰν εἶναι δηλονότι δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἄλλως τε, κατὰ τὸν Νόμον οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ὑπέχουν εὐθύνas δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἰδίᾳ εὐθύνas ἀπέναντι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολουθοῦντος τὸ ἔργον των καὶ αὐτὴ ἡ εὐθύνη εἶναι οὐσιαστικὴ, διότι ἡ εὐθύνη τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου Καθηγητοῦ ἀπεδείχθη ἀνύπαρκτος ἐν τῇ πράξει. Πάντως, ὅπως εἰς τὰς ἄλλas Ἀνωτάτας Σχολάς, εἰς τὴν Σχολὴν ὑπάρχει «Ἀνώτατον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον» ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἐξ ἐνὸς Ἀρεοπαγίου, ἐνὸς Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας, ἐνὸς μέλους τοῦ ΑΣΔΥ καὶ τοῦ ἐκάστοτε Κοσμήτορος. Ἡ αὐτὴ

έπομένως κατοχύρωσις ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν Σχολὴν, ὅπως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Σχολὰς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως. Πᾶσα, λοιπόν, ἀντίθετος ἐκδοχή, εὐτυχῶς οὐδέποτε καὶ παρ' οὐδενὸς διατυπωθεῖσα, εἶναι ἀστήρικτος καὶ τουλάχιστον κακόπιστος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν τοῦ Κοινωφελοῦς Ἰδρύματος, αὕτη διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Σχολῆς, α) ἐποπτευομένης παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ «Γραφείου Ἐρευνῶν», ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν β) Ἐλεγχομένης πρῶτον προληπτικῶς ὑπὸ δύο Διευθυντῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου οἱ ὁποῖοι προσυπογράφουν πᾶν ἔνταλμα πληρωμῆς καὶ τὰς σχετικὰς Λογιστικὰς Καταστάσεις.

γ) Καταχωριζομένης ὑπὸ Λογιστοῦ ὁ ὁποῖος εἶναι συγχρόνως Δημόσιος Ὑπάλληλος, ὥστε νὰ μὴ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀπολύτως καὶ

δ) Ἐλεγχομένης ἐπίσης μετὰ τὴν λήξιν τῆς χρήσεως ὑπὸ Ἐπιτροπῆς Ἐλεγκτῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου. Πᾶσαι αἱ Ἐκθέσεις μέχρι 31-8-1959 ὑπῆρξαν πανηγυρικαὶ διὰ τὴν Σχολὴν, παρότι αὕτη πολλάκις καὶ τόσον ἀδίκως εὐρέθη ὑπὸ τὴν δυσμένειαν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐπίσης ὅτι συμφώνως πρὸς ρητὴν διάταξιν τοῦ Νόμου ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Καθηγητὰς νὰ ἀναμιγνύονται μὲ τὴν διαχείρισιν, ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀρμοδιότητα τῆς Διοικήσεως.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

*« Η Σχολή τελεί υπό τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ
Ἑπιχειρηματίου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θεραπευμάτων »*

Ὁ Ἐπιχειρηματίας τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας
καὶ Θεραπευμάτων
κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

«Ὁ θεσμὸς αὐτὸς ἀποτελεῖ τὴν καλύτερον μέσον ἐπιτεύξεως συνεργασίας σχολείου καὶ πράξεως».

L. Dauty-Lafrance

Ἡ Σχολὴ διοικεῖται παρὰ Δ. Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἀπὸ πέντε ἀνωτάτους δημοσίους ὑπαλλήλους ὡς ἐκπροσώπους τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων καὶ ἀπὸ δώδεκα ἀντιπροσώπους τῶν ἐνδιαφερομένων Ὀργανισμῶν. Οὕτω, δὲν εἶναι μόνον τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν καὶ τὴν καθοδήγησιν, ἀλλὰ συμμετέχουν ἐνεργῶς εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ αἱ συνενδιαφερόμενα διὰ τὴν Σχολὴν κοινωνικαὶ τάξεις. Τὸ Δ. Συμβούλιον εἶναι σῶμα ἀντιπροσωπευτικὸν ἐκλεγόμενον κατὰ τριετίαν. Διὰ τοῦ θεσμοῦ τούτου ὄχι μόνον ἀσκεῖται συστηματικὴ ἐποπτεῖα ἐπὶ τοῦ συντελουμένου ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου ἀλλὰ καὶ κινεῖται περισσότερο τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας δι' αὐτό. Μόνον θεσμοὶ διὰ τοὺς ὁποίους ἡ κοινωνία ἐπιδεικνύει τὸ προσήκον ἐνδιαφέρον εἶναι δυνατόν νὰ προκόψουν καὶ νὰ ἀποδώσουν τοὺς ἀναμενομένους καρπούς.

Ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τῆς Σχολῆς καὶ τῶν ἐσόδων αὐτῆς γίνεται παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου, τελοῦντος ὑπὸ συνεχῆ διαχειριστικῶν ἔλεγχον βάσει προϋπολογισμοῦ, συντασσομένου κατόπιν τῆς γνώμης τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς περὶ τοῦ Προγράμματος τῶν Ἔργασιων ἐκάστου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Οὕτω, οἱ Καθηγηταὶ εἶναι ἀπολύτως ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ τὰ διαχειριστικὰ προβλήματα τῆς Σχολῆς καὶ δύνανται ἀπερίσπαστοι νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ μορφωτικὸν τῶν ἔργων.

Διὰ τὰ καθαρῶς ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα ἀρμόδιος εἶναι ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν, ὅστις ἐκλέγει καὶ τὴν Σχολικὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἐφορίαν, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ὁ Κοσμητῶρ τῆς Σχολῆς, ἐκλεγόμενος κατὰ διετίαν, ὡς ἐλέχθη ἤδη, ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου μετὰ πρότασιν τῶν Καθηγητῶν.

Κατ' ἔτος τὸ Δ. Συμβούλιον ἐγκρίνει τὸ Πρόγραμμα τῶν Ἔργασιων μετὰ σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν. Εἰς μίαν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ προγραμματισμὸς γίνεται βᾶσις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἀποτελεῖ διὰ τὴν Σχολὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐργάζεται ὄχι μοιραίως καὶ τυχαίως, ἀλλὰ βάσει προγράμματος. Τοῦτο εἶναι βεβαίως ἀπολύτως εὐνόητον δι' ἐν Ἴδρυμα διδάσκον καὶ προπαγαυδίζον τὸν προγραμματισμὸν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας, διότι οὕτω ἐπιτυγχάνεται ἀκόπως ἡ μείζων ἀπόδοσις.

Οὕτω ἡ Σχολὴ ἐπραγματοποίησε ἀπὸ τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 800 τοῦ 1948 ὃ,τι ἀποτελεῖ σήμερον τὸ βασικὸν σύνθημα τῆς ἐκπαιδεύσεως, οὐ μόνον ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλὰ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ, τῆς ἀρμονικῆς δηλονότι συνεργασίας κράτους, παραγωγικῶν τάξεων καὶ ἐνδιαφερομένων ἐπιστη-

μόνων μετὰ τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, συνηνωμένων ὅλων ὑπεράνω κομμάτων καὶ ταξικῶν διαφορῶν εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἐνὸς κοινοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἰδεώδους : τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καταρτισμοῦ οἰκονομικοδιοικητικῶν στελεχῶν τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, μὲ ἐπιστημονικὴν βεβαίως θεμελίωσιν, μὲ ψυχικὴν ἀνάτασιν καὶ ἐθνικὰ ἰδανικά, μὲ εὐρυτέρας ἐπιδιώξεις καὶ εὐγενεῖς φιλοδοξίας.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς καθ' ὅλην τὴν λειτουργίαν του ἀπέδειξεν εἰς μίαν, μάλιστα, ἐποχὴν βαθείας ἀναταραχῆς καὶ ὀξυτάτων κομματικῶν ἀντιθέσεων πόσον ἦρθη ὑπὲρ τὰ πάθη, παρὰ τὰς τυχόν ἀντιθέσεις τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὰ ἀτόμων, διότι μοναδικὴ σκέψις των καὶ μοναδικὴ των ἐπιδιώξις ὑπῆρξε τὸ συμφέρον τῆς Σχολῆς καὶ ἡ ἀνάδειξις τῆς. Ἀνεξαρτήτως τούτου κατεδείχθη πόσον γόνιμος εἶναι ἡ συνεργασία τῶν Διδασκόντων, τῶν παραγωγικῶν τάξεων καὶ τῶν ἀρμοδίων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, διότι ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως εἶναι τὸ τόσον συγχρονισμένον Ὁρολόγιον καὶ Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τῶν μαθημάτων του.

Ὁ θεσμὸς τοῦ οὕτω πῶς συγκροτημένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἤρχισε νὰ εἰσάγεται καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ εἰς Ἀνωτάτας Σχολὰς καὶ ἀκόμη τὰ Πανεπιστήμια, τὰ ὁποῖα ἐτήρουν μετ' εὐλαβείας τὴν πανεπιστημιακὴν παράδοσιν*, τῆς ὁποίας ἐν τέλει ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς Διδάσκοντας ἀπὸ τὴν ζῶσαν πραγματικότητα καὶ νὰ καταστήσῃ τοὺς οἰκονομικοὺς παράγοντας διστακτικοὺς ἀπέναντι τοῦ Διδακτικοῦ κόσμου. Χάρις εἰς τὸν θεσμὸν αὐτὸν κατενοήθη, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς λεγομένης ἀκαδημαϊκῆς μορφώσεως καὶ τῆς λεγομένης ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως, ἀλλ' ἀντιθέτως πλήρης συνεργασία καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ οἰκονομικὴ θεωρητικὴ ἔρευνα ἀνευ παραλλήλου πρακτικῆς ἐξετάσεως τῶν θεμάτων.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὰς ἀπόψεις τῆς αὐτῆς καὶ ἐμμένει εἰς τὴν ὀρθότητά των, χωρὶς βεβαίως νὰ ζητῇ εἰς ἄλλας καθαρῶς θεωρητικὰς Σχολὰς, ὅπως ἡ Φιλοσοφικὴ ἢ ἡ Θεολογικὴ, ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἢ πορ' αὐτῇ ἰσχύουσα ὀργανώσεις. Πάντως πιστεύει ὅτι ἀδύνατος εἶναι ἡ ἐξομοίωσις τῆς ὀργανώσεως τῶν ἐν λόγῳ Σχολῶν μὲ τὴν πρέπουσαν ὀργανώσιν τῶν Σχολῶν οἰκονομικοδιοικητικῆς μορφώσεως, ἢ ὁποῖα ζητεῖ νὰ θεμελιώσῃ τὴν πρᾶξιν ἐπὶ τῆς θεωρίας καὶ νὰ ἐξαγάγῃ τὰς θεωρίας καὶ νὰ τὰς δικαιολογήσῃ βάσει τῶν δεδομένων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

* Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Σορμπόνην τὸ Κέντρον Διοικήσεως παρὰ τῇ Νομικῇ Σχολῇ διρρκεῖται παρὰ μικτοῦ Συμβουλίου ἐμπορο-βιομηχανῶν, τεχνικῶν καὶ καθηγητῶν,

Α. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

1. Προεδρεῖον

α.— Σταῦρος ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Α.Β.Σ.

Βουλευτῆς - τ. Ὑπουργός Συντονισμοῦ, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν, Ναυτιλίας - τ. Διοικητῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης - Ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων.

β.— Κωνσταντῖνος ΚΩΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

Α' Ἀντιπρόεδρος.

Βιομήχανος - Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχ. Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς. Ἀναπληρωτῆς Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

γ.— Χρῖστος ΠΑΝΑΓΟΣ

Β' Ἀντιπρόεδρος.

Βιομήχανος - Ἀντιπρόσωπος Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν - Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἀναπληρωτῆς Κ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ

δ.— Παναγιώτης ΣΟΛΟΜΟΣ

Γραμματεὺς.

Ἐμπορος - Ἀντιπρόσωπος Ἐταιρίας Ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας. Ἀναπληρωτῆς Γ. ΜΙΝΕΤΑΣ

ε.— Γεώργιος ΑΓΚΑΣ

Ταμίας.

Βιοτέχνης, Πρόεδρος Συνδέσμου Βιοτεχνῶν Κατεργασίας Ξύλου Πειραιῶς - Ἀντιπρόσωπος Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.

Ἀναπληρωτῆς Π. ΠΑΠΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

2. Μέλη - Σύμβουλοι

α.— Νικόλαος ΒΑΣΙΩΤΗΣ

Διευθυντῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας.

β.— Νικόλαος ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΗΣ

Διευθυντῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, Ἀντιπρόσωπος Γενικῆς Ὁμοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος.

Ἀναπληρωτῆς ΠΑΝ. ΠΑΤΡΙΝΟΣ

γ.— Ἀχιλλεὺς ΚΑΡΡΑΣ

Μηχανικός - τ. Πρόεδρος Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος. Ἀντιπρόσωπος Τ.Ε.Ε.

Ἀναπληρωτῆς Β. ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ

δ.— Ἀνδρέας ΚΛΗΣ

Βιομήχανος

Ἀναπληρωτῆς Π. ΦΙΔΕΛΗΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
Κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ε.—Η. ΚΟΤΡΩΝΑΡΟΣ

Πτυχιούχος τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων τῆς Σχολῆς

Ἀναπληρωτῆς Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

στ.—Θεόδωρος ΜΕΡΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Γενικός Διευθυντής Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τ. Ὑπουργός Οἰκονομικῶν. Ἀντιπρόσωπος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Ἀναπληρωτῆς ΑΝΤ. ΜΟΥΖΑΚΗΣ

ζ.—ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΠΑΝΟΣ

Διευθυντής Ἀνωτάτης Ἐκπαιδευσεως.

η.—Ἰωάννης ΠΑΥΛΑΚΗΣ

Διευθυντής Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ.

Ἀναπληρωτῆς Ν. ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗΣ

θ.—Χριστόφορος ΣΤΡΑΤΟΣ

Βιομήχανος - Ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων.

Ἀναπληρωτῆς Θ. ΤΣΑΤΣΑΣ

ι.—Γεώργιος ΤΕΡΜΕΝΤΖΗΣ

Πρόεδρος τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν. Ἀντιπρόσωπος τῶν Βιοτεχνῶν Ἀθηνῶν - Πειραιῶς.

Ἀναπληρωτῆς Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑΣ

κ.—Νικόλαος ΧΑΡΙΛΑΟΣ

Βιομήχανος - Ἀντιπρόσωπος Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων.

Ἀναπληρωτῆς Γ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

3. Κοσμήτωρ

Καθηγητής Στράτος Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

B.—ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

1. Ἐκπαιδευτικὴ Ἐφορία

Στράτος Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ *Πρόεδρος - Κοσμήτωρ*

Νικόλαος ΘΕΟΔΩΡΟΥ *Ἀναπληρωτῆς*

Σταῦρος ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ *Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Διαφωτισμοῦ*

Ἰωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ *Προϊστάμενος Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν*

Σωτήριος ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ *Διευθυντής Σπουδῶν Κ. Κ. Ε.*

Ἐλευθέριος ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ » » *Κ. Ν. Σ.*

Ἰωάννης ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ » » *Κ. Τ. Ε.*

Εὔσταθιος ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ » » *Κ. Σ. Ε.*

Δημήτριος ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ » » *Κ. Ο. Δ.*

*Ὁ πρῶτος Κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς, ἐπανεπιλεγμένος παμψηφεί
ἐκλεγείς παρά τε τῶν Καθηγητῶν καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου*
κ. ΣΤΡΑΤΟΣ Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

2. Ὑπηρεσία Διαφωτισμοῦ

Στραῦτος Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ <i>Κοσμήτωρ</i> <i>καὶ οἱ Καθηγηταὶ</i>	Πρόεδρος
Σταῦρος ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	Προϊστάμενος
Σωτήριος ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ	Μέλος
Ἰθανάσιος ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ	»
Ἀπόστολος ΛΑΖΑΡΗΣ	»
Κλαύδιος ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ	»
Ἰωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ	»

3. Γραφεῖον Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν

Ἰωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ <i>Καθηγητῆς</i>	Πρόεδρος
Κλαύδιος ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ <i>Καθηγητῆς</i>	Διευθυντῆς

4. Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον

Παναγῆς ΣΟΛΟΜΟΣ <i>Γραμματεὺς τοῦ Διοικ. Συμβουλίου</i>	Πρόεδρος
Στραῦτος ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ	Κοσμήτωρ
Κώστας ΠΑΠΑΠΑΝΟΣ <i>Διευθυντῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως</i>	Μέλος
Νικόλαος ΘΕΟΔΩΡΟΥ <i>Καθηγητῆς</i>	»
Ἐδάγγελος ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ <i>Ἀναπληρωτῆς Γεν. Γραμματέως</i>	»

5. Πειθαρχικὸν Συμβούλιον Καθηγητῶν

Εἰς Σύμβουλος Ἐπικρατείας	Πρόεδρος
Εἰς Σύμβουλος ΑΣΔΥ	Ἀντιπρόεδρος
Εἰς Ἐφέτης	Μέλος
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τῆς Α.Β.Σ.	»
Ὁ Κοσμήτωρ τῆς Α.Β.Σ.	»

6. Οικονομική Ὑπηρεσία

Κλαύδιος ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ

Τακτικός Καθηγητής ἐντεταλμένος παρὰ τοῦ Δ. Σ. ἐπὶ τῆς ἐποπτείας τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας

* Ἀγγελος ΝΙΝΟΣ

Διαχειριστής

7. Μόνιμος Ἐπιτροπὴ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου

A. ΚΟΣΜΑΣ

τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου

I. ΤΡΙΒΕΛΑΣ

τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου

Εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως, τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐπιτελευμάτων ὀρίζει ἐπίσης Εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐλέγχου διαχειρίσεως τῆς Σχολῆς.

8. Ὁμιλος Πνευματικῶν Σχέσεων

Στράτος Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Κοσμήτωρ

Πρόεδρος

καὶ οἱ Καθηγηταὶ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ - ΣΤΡΑΤΗΣ * Ἀντιπρόεδρος

Κλαύδιος ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ

Μέλος

Παναγιώτης ΠΕΡΔΙΚΑΣ

»

Γεώργιος ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ

»

Ἰωάννης ΦΡΑΓΚΟΣ

»

Ἰωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ

»

9. Ἐπιτροπὴ Ἐπιτοπίων Μαθημάτων

Ἐκ τῶν κάτωθι Καθηγητῶν

Νικόλαος ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Πρόεδρος

Ἰωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ

* Ἀντιπρόεδρος

Στράτος Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ	Μέλος
Γιάννης ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ	»
Ἀπόστολος ΛΑΖΑΡΗΣ	»
Φρίξος ΛΕΤΣΑΣ	»
Κλαύδιος ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ	»
Σταῦρος ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	»
Ἐλευθέριος ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ	»
Ἰωάννης ΦΡΑΓΚΟΣ	»

10. Ἐπιτροπὴ Ψυχαγωγίας καὶ Σωματικῆς Ἀγωγῆς

Ἰωάννης ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ	Πρόεδρος
<i>Καθηγητής, Ἀντιπρόεδρος τοῦ ΕΟΤ</i>	
Φρίξος ΛΕΤΣΑΣ	Μέλος
<i>Καθηγητής</i>	
Ἀντώνιος ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ	»
<i>Ἰατρός, Ὑφηγητής τῆς Ὑγιεινῆς</i>	
Ἐλευθέριος ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ	»
<i>Καθηγητής</i>	
Γεώργιος ΚΑΤΣΙΠΗΣ	»
<i>Γυμναστής</i>	

11. Ἐφορία Βιβλιοθήκης

Ἐκ τῶν κάτωθι Καθηγητῶν

Νικόλαος ΘΕΟΔΩΡΟΥ	Πρόεδρος
Σωτήριος ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ	Μέλος
Εὐστάθιος ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ	»
Κλαύδιος ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ	»
Ἰωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ	»

12. Πειθαρχικὸν Συμβούλιον Σπουδαστῶν

Κωνσταντῖνος ΚΩΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ	Πρόεδρος
Νικόλαος ΒΑΣΙΩΤΗΣ	Ἀντιπρόεδρος
Στράτος Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ	Μέλος
Νικόλαος ΘΕΟΔΩΡΟΥ	»
Παναγιώτης ΠΕΡΔΙΚΑΣ	»

13. Ἐπιτροπὴ Προμηθειῶν

Παναγιώτης ΣΟΛΟΜΟΣ <i>Γεν. Γραμματεὺς Διοικ. Συμβουλίου</i>	Πρόεδρος
Δημήτριος ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ <i>Καθηγητὴς</i>	Μέλος
Νικόλαος ΘΕΟΔΩΡΟΥ <i>Καθηγητὴς</i>	»
Σταῦρος ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ <i>Καθηγητὴς</i>	»
Ἄγγελος ΝΙΝΟΣ <i>Διαχειριστὴς</i>	»

14. Ἐπιτροπὴ Κτιρίων

Α. ΚΑΡΡΑΣ <i>Μέλος Διοικ. Συμβουλίου</i>	Πρόεδρος
Κωνσταντῖνος ΚΙΤΣΙΚΗΣ <i>Πρόεδρος Κ.Τ.Μ.</i>	Ἀντιπρόεδρος
Νικόλαος ΘΕΟΔΩΡΟΥ <i>Καθηγητὴς</i>	Μέλος
Φρίξος ΛΕΤΣΑΣ <i>Καθηγητὴς</i>	»
Σταῦρος ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ <i>Καθηγητὴς</i>	»
Ἐλευθέριος ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ <i>Καθηγητὴς</i>	»

15. Ἀντιπρόσωποι τῆς Σχολῆς εἰς ἔξωσχολικὰ Συμβούλια

Γεώργιος ΑΝΔΡΕΑΚΟΣ <i>1. Εἰς Συμβούλιον Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδύσεως</i>
Δημήτριος ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ <i>2. Εἰς Συμβούλιον Βιομηχανίας Ὑπουργείου Βιομηχανίας</i> <i>Ἀναπληρωτῆς ΣΤ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ</i>

Γ. — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. Γραμματεία

Γενικός Γραμματεὺς (θέσις κενή).

Προϊστάμενος Γραμματείας : ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ-ΓΔΗΣ, ἐπὶ βαθμῶ 2φ.

Ἀναπληρωτής : ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΕΤΟΥΝΗΣ, ἐπὶ βαθμῶ 4φ.

Γραμματεὺς Κ.Σ.Ε. ΦΑΝΗ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ, ἐπὶ βαθμῶ 6φ.

» Κ.Ο.Δ. ΠΟΥΛΙΑ ΚΟΛΙΑ, ἐπὶ βαθμῶ 7φ.

» Κ.Ν.Ε. ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΙΔΕΡΗ, ἐπὶ βαθμῶ 7φ.

» Κ.Κ.Σ. ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ, ἐπὶ βαθμῶ 8φ.

Βοηθὸς » Κ.Τ.Ε. ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΣ, ἐπὶ βαθμῶ 8φ.

» » Κ.Τ.Μ. ΒΛΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, ἐπὶ βαθμῶ 9φ.

Στενοδακτυλογράφος : ΜΥΡΑΝΑ ΜΩΡΑ-ΓΤΟΥ, ἐπὶ βαθμῶ 7φ.

2. Οἰκονομικὴ Ὑπηρεσία

Διχειριστής : ΑΓΓΕΛΟΣ ΝΙΝΟΣ, ἐπὶ βαθμῶ 5φ.

Βοηθοί : ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ, ἐπὶ βαθμῶ 7φ.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ἐπὶ βαθμῶ 9φ.

3. Βιβλιοθήκη

Βιβλιοθηκάρχης : ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ, ἐπὶ βαθμῶ 7φ.

Βοηθὸς Βιβλιοθηκάρου : ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΗΜΑ, ἐπὶ βαθμῶ 8φ.

Δ. — ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. Κλητῆρες Σχολῆς καὶ Κέντρων

Ἀρχικλητῆρ : ΜΑΡΚΟΣ ΤΖΑΝΟΥΔΑΚΗΣ, ἐπὶ βαθμῶ 8φ.

Κλητῆρες : ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ, ἐπὶ βαθμῶ 9φ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΡΟΣ, ἐπὶ βαθμῶ 9φ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΡΟΥΤΣΑΣ, ἐπὶ βαθμῶ 9φ.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΕΑΣ, ἐπὶ βαθμῶ 9φ.

Φροντιστής Κτιρίου : ΠΑΡΙΣ ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗΣ, ἐπὶ βαθμῶ 9φ.

ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ
ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

«Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν Ἀνωτά-
την Βιομηχανικὴν Σχολὴν πι-
στεύουσι ὅτι δὲν ἀσκοῦν ἀπλῶς ἐν ἐπάγ-
γελμα ἀλλ' ὅτι, προπαντός, ὑπηρετοῦν ἐν
ἀνθρωπιστικὸν καὶ ἐθνικὸν Ἰδεῶδες. Φι-
λοδοξοῦν νὰ ὑψώσων τὸ ψυχικὸν καὶ
πνευματικὸν ἐπίπεδον τῶν Νέων χάρι
τοῦ Λαοῦ μας, διὰ νὰ ἔχουν οἱ πτυχιού-
χοι τῆς Σχολῆς τὴν τιμὴν, τὴν χαρὰν
καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν νὰ γίνων αὔριοι
ὁδηγοὶ καὶ ὑπηρετῆται τοῦ Λαοῦ, παρά-
γοντες τῆς εὐημερίας του».

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

Ε.—ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

† 'Επαμεινώνδας ΧΑΡΙΛΑΟΣ

*Βιομήχανος, 'Υπουργός, Πρόεδρος του
'Εμπορικού 'Επιμελητηρίου 'Αθηνών, του
Συνδέσμου τῶν 'Ελλήνων Βιομηχάνων,
ιδρυτῆς καὶ Α' Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμ-
βουλίου τῆς Σχολῆς κ.τ.λ.*

† 'Ανδρέας ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ

*Βιομήχανος, 'Υπουργός, Πρόεδρος τοῦ
Συνδέσμου 'Ελλήνων Βιομηχάνων, ιδρυ-
τῆς καὶ πρώτος 'Αντιπρόεδρος τοῦ Δ.
Συμβουλίου τῆς Σχολῆς κ.τ.λ.*

† LOUIS DANTY - LA
FRANCE

Διπλωματοῦχος τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς Παρισίων, Ἰδρυτῆς καὶ Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς Ὁργανώσεως τῆς Γαλλίας, ἐκ τῶν θεμελιωτῶν τῆς Ἐπιστήμης Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως, Καθηγητῆς τοῦ Conservatoire des Arts et Métiers, τοῦ Centre Διοικήσεως τῶν Παρισίων, Ἰσπότης τοῦ Τάγματος τῆς Λεωγῶνος τῆς Τιμῆς κ.τ.λ.

Στ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς, Βουλευτῆς, τ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, τ. Καθηγητῆς τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ἐν τῇ Σχολῇ, Συγγραφεύς.

Τὸ Διδάσκον Προσωπικὸν ἀποτελεῖται κατὰ πρῶτον ἀπὸ τοὺς τακτικούς Καθηγητάς ἑκλεγομένους, βάσει τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων, κατὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν διαδικασίαν, ἤτοι δυνάμει ἐκλογῆς παρ' αὐτῶν τούτων τῶν Καθηγητῶν, ὅπως καὶ εἰς τὰς ἄλλας Ἀνωτάτας Σχολάς.

1. Τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς λέγει :

«1. Τακτικοὶ καθηγηταὶ δύναται νὰ ἐκλεγῶσιν ἐφ' ὅσον διὰ συγγραφῶν ἢ διὰ προηγουμένων διδασκαλιῶν ἔχουσιν ἀνεγνωρισμένην εἰδικότητα διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ οἰκείου μαθήματος : α) οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Καθηγηταὶ καὶ Ὑφηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων ἢ Ἀνωτέρων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς, ἢ οἱ διατελέσαντες τοιοῦτοι καὶ β) εἰδικοί ἐπιστήμονες, ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀνάλογον διδακτορικὸν δίπλωμα».

«2. Κενωθείσης ὅπωςδῆποτε ἡ Ἰδρυθείσης ἔδρας τακτικοῦ Καθηγητοῦ, τὸ Δ. Συμβούλιον, κατόπιν ἀποφάσεώς του, προσκαλεῖ τοὺς ὑποψηφίους, διὰ δύο τουλάχιστον ἐφημερίδων, κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἔχουσῶν μείζονα κυκλοφορίαν, ὅπως ὑποβάλλωσιν αὐτῷ αἰτήσεις διορισμοῦ, μετὰ τῶν τίτλων σπουδῶν καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν εἰς τρία ἀντίτυπα, ὡς καὶ ὑπόμνημα περὶ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς δράσεως αὐτῶν».

«3. Ἡ προθεσμία εἶναι μηνιαία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προσκλήσεως. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δύναται νὰ ὑποβάλλωσιν ἐγγράφως τὴν ὑποψηφιότητα προσώπου, ἔχοντος τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενα προσόντα, τρεῖς τουλάχιστον Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς».

«4. Τὰς ὑποβληθείσας αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν παραπέμπει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς μηνιαίας προθεσμίας».

«5. Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν συνιστᾷ τριμελῆ Κριτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν μελῶν του καὶ ἐκ τῶν διδασκόντων τὰ πρὸς τὴν πληρωτέαν ἔδραν συγγενέστερα μαθήματα, ἀποκλειομένων τῶν μέχρι τρίτου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου, συγγενῶν τῶν ὑποψηφίων. Ἡ Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς αὐτῇ τῶν τίτλων καὶ τῶν λοιπῶν ἐργασιῶν τῶν ὑποψηφίων, ὑποβάλλει εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν ἔκθεσιν, περιέχουσαν ἀναλύσιν καὶ κρίσιν τῶν ἔργων καὶ ἐκτίμησιν τῆς ἰκανότητος ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑποψηφίων, ὡς καὶ ἴδιαν γνώμην περὶ τοῦ ἐκ τούτων προτιμητέου».

«6. Ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν, συνεχόμενος προσκλήσει τοῦ Διευθυντοῦ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐκθέσεως, ἢ καὶ μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης, ἐκλέγει τὸν ἐκ τῶν ὑποψηφίων κρινόμενον κατάλληλον καὶ ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν, μεθ' ὄλων τῶν σχετικῶν, εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἀποφασίζει ἐντὸς 15ῆμέρου περὶ τοῦ διοριστέου καὶ ὑποβάλλει σχετικὴν πρότασιν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον».

Ἐπὶ τῆς ὡς πρὸς τοὺς Καθηγητάς μία πραγματικὰ σημαντικὴ καὶ ἰδιορρυθμὸς διαφορά, χαρακτηριστικὴ τῆς πρωτοπορίας τῆς Σχολῆς μας. Οἱ Καθηγηταὶ τῶν λοιπῶν Σχολῶν εἶναι μόνιμοι, ἐνῶ ἡ θητεία τῶν Καθηγητῶν τῆς Α.Β.Σ. δὲν εἶναι καὶ δέον νὰ ἐπανεκλεγοῦν, ἐὰν θεωρηθοῦν ὅτι ἀνεδείχθησαν ἀξιοὶ τοῦ λειτουργήματός των. Οὕτω, οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς μας δὲν ἐφησυχάζουν μετὰ τὸν διορισμὸν των καὶ δὲν ἀδρανοῦν, διότι δὲν θὰ καταστοῦν ἀξιοὶ ἐπανεκλογῆς. Οἱ Καθηγηταὶ κρίνονται πλέον ἀναλόγως τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ των ἤθους, τῆς ἐκπαιδευτικῆς των δράσεως καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς των ἐπιδόσεως κατὰ τὴν περίοδον τῆς θητείας των.

Τὸ Διδακτικὸν Προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, στρατολογηθέν ἐξ ἐπιλέκτων ἐπιστημόνων, ἐμφανιζόντων οὐ μόνον ἐξαιρετικὴν θεωρητικὴν κατάρτισιν, ἀποδεικνυομένην δι' ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τυχουσῶν εὐρυτάτης εὐμενοῦς κριτικῆς, ἀλλὰ καὶ πρακτικὴν δρᾶσιν εἰς τοὺς συναφεῖς ἐπιστημονικοὺς κλάδους, ἐπέδοθη εἰς τὸ διδακτικὸν τοῦ ἔργου μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως, διότι οἱ διδάσκοντες δὲν ἀσκοῦν βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ἀλλ' ἔχουν πλήρη ἐπίγνωσιν τοῦ ὑψηλοῦ των λειτουργήματος.

Ἡ Σχολὴ δὲν εἶναι κλειστὸν ἴδρυμα. Ἔχει τὰς θύρας ἀνοικτάς πρὸς πάντα ἱκανὸν δυνάμενον νὰ προσφέρῃ μὲ πίστιν καὶ ἐνθουσιασμὸν τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τοὺς Νέους, πρὸς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ προαγάγῃ τὴν Ἐπιστήμην. Δὲν φοβεῖται τοὺς νέους ἐπιστήμονας· ἀντιθέτως, τοὺς ἀναζητεῖ καὶ μὲ στοργὴν τοὺς ὑποστηρίζει καὶ τοὺς καθοδηγεῖ, διὰ τὰ γίνουσι καλῦτεροι διάδοχοι τῶν παλαιωτέρων.

Ἄπαντες οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἔχουν ποικίλας ἀπασχολήσεις καὶ ἐπαγγελματικὴν ὑπευθυνότητα. Δὲν εἶναι ἀπλῶς θεωρητικοὶ ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι ζῶντες ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν τὴν πρᾶξιν, ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἐθεμελίωσαν τὴν ἐπιστήμην των καὶ διετύπωσαν τὰς ἀπόψεις των ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν θεωρητικὴν των κατάρτισιν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν μακρὰν πείραν τῆς καθημερινῆς των ζωῆς. Ἀνώτατοι ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, Διευθυνταὶ καὶ Σύμβουλοι ἐπιχειρήσεων μεγάλων Ὄργανισμῶν, πραγματικὰ προσωπικότητες τοῦ τόπου, τιμῶσαι τὴν Ἐπιστήμην καὶ ἀναδεικνύομεναι εἰς τὴν πρᾶξιν, ἀποτελοῦν ἐν Σῶμα Διδασκόντων, διὰ τὸ ὅποιον δικαίως ὑπερηφανεύεται ἡ Σχολή.

Παραλλήλως, δέον νὰ τονισθῇ ὁ ὑποδειγματικὸς ζήλος καὶ ἡ συγκινητικὴ ἀφοσίωσις εἰς τὴν τεραστίαν προσπάθειαν τῆς Σχολῆς, τὸ ἀνώτερον ἀκαδημαϊκὸν ἦθος, ἡ ἀρετὴ των καὶ ἐντὸς τῆς Σχολῆς καὶ ἔξω αὐτῆς, ὥστε νὰ εἶναι λαμπρὰ παραδείγματα διὰ τοὺς νέους.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὑπηρετοῦν ἐν τῇ Σχολῇ Εἰδικοί καὶ Ἐντεταλμένοι προερχόμενοι ἐκ τῆς θεωρίας ἢ πράξεως, πλαισιοῦντες τοὺς Τακτικούς Καθηγητάς, βοηθοῦντες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων των καὶ διδάσκοντες ἰδίᾳ εἰδικὰ θέματα ἀνακύπτοντα ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ λόγῳ τῶν γοργῶν τεχνικῶν, πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐξελίξεων. Θέματα ἄγνωστα ἄλλοτε ἢ μηδαμινῆς ἀξίας ἐμφανίζονται μὲ ἰδιάζουσας σημασίαν, θέματα μὲ τὰ ὅποια ἀσχολοῦνται εἰδικοί καὶ τὰ ὅποια δὲν δύναται τις νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολουθήσεώς των, μελέτης καὶ ἐρεύνης των παρὰ τοῦ οἰκείου τακτικοῦ Καθηγητοῦ. Ἡ διαφήμισις ἢ τὸ Marketing ἢ τὸ πρόβλημα τῆς τυποποιήσεως καὶ τῆς συσκευασίας τῶν προϊόντων ἦσαν θέματα ἀναγόμενα εἰς τὴν τεχνικὴν τοῦ οἰκονομικοῦ βίου, ἐνῶ σήμερον ἀποτελοῦν ἐξεχούσης σημασίας ἰδιάζοντα προβλήματα ἀπαιτοῦντα ἀπὸ τὸν διδάσκοντα πλήρη του ἐνημέρωσιν ἢ εἰδίκευσιν· ἄλλως, ἡ διδασκαλία ἀποβαίνει ἀκαρπὸς καὶ χάνεται εἰς κενολόγιαν, τὴν ὅποιαν ἀποφεύγει πάσῃ θυσίᾳ

ή Σχολή. Ἄλλοτε ἡ διάταξις αὕτη κατεκρίθη καὶ ἡ Σχολὴ δυσμενῶς ἐσχολιάσθη, διότι ἐπεζήτησε τὴν συνδρομὴν ἀνθρώπων ζώντων τὴν οἰκονομικὴν πράξιν. Ἡ Οἰκονομική, ὅμως, δὲν εἶναι μόνον θεωρία ἀλλὰ καὶ πράξις. Ἡ μὲν συμπληρῶνει τὴν δέ. Ἡ θεωρία ἄνευ τῆς ζωῆς εἶναι κενολόγος, ὅπως καὶ ἡ πράξις ἄνευ θεωρίας εἶναι ἐμπειρία μὴ δυναμένη νὰ σχηματίσῃ ὠλοκληρωμένην τὴν ἔννοιαν τῆς ζωῆς καὶ ἰδίᾳ τῶν οἰκονομικῶν τῆς προβλημάτων, μὴ αἰρομένη εἰς γενικοὺς σκοποὺς καὶ ἐπιδιώξεις. Σήμερον, πάντες ἀναγνωρίζουν τὴν σκοπιμότητα τῆς συνδυασμένης διδασκαλίας ἀκαδημαϊκῶν διδασκάλων καὶ παραγόντων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Εἰς τὰς νεοσυστάτους καὶ συγχρονισμένας παρομοίας σχολὰς τῆς Εὐρώπης ἐφαρμόζονται πλεόν αἱ ἀρχαὶ τὰς ὁποίας ἀπὸ τοῦ 1945 καθώρισεν ἡ Σχολὴ μας. Ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὸ τὸ «Κέντρον Διοικήσεως» τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων διδάσκουν ὄχι μόνον «πανεπιστημιακοί», ἀλλὰ προπαντὸς ἄνθρωποι διακριθέντες ἐν τῇ πράξει, διότι πρὸς αὐτοὺς ἀπευθύνεται ἡ ἐκπαίδευσις πρὸς μὀρφωσιν, ὄχι μόνον τῶν νέων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐργαζομένων εἰς τε τὸ Κράτος καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις, συγχρονισμένων στελεχῶν καὶ ἐνημερωμένων εἰς τὰ νέα προβλήματα, τὰ ὁποία μὲ τὴν ἀλματώδη ἐξέλιξιν τῆς τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς, ἡ πανεπιστημιακὴ παράδοσις ἀδυνατεῖ, ἢ δυσχεραίνεται, νὰ παρακολουθήσῃ. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, παραλλήλως πρὸς τοὺς τακτικοὺς Καθηγητάς, κύριον ρόλον παίζουν οἱ Ἐντεταλμένοι, ἀναφερόμενοι ὡς *Animateurs*, *Chargés de Cours* ἢ *Maîtres de Conférences*.

Τὸ Διδακτικὸν Προσωπικὸν θεωρεῖται συμβεβλημένον μετὰ τῆς Σχολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ὀρισμένης ἐργασίας ἐπὶ ἀποζημιώσει καθ' ὥραν διδασκαλίας καὶ ἐπὶ πενταετῇ θητείᾳ διὰ τοὺς τακτικοὺς Καθηγητάς καὶ ἐπὶ τριετῇ διὰ τοὺς λοιποὺς, ληγούσῃ τὴν 31ην Αὐγούστου τοῦ τελευταίου ἔτους.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν Τακτικῶν Καθηγητῶν εἶναι ἡ κάτωθι : α) δι' ἐκάστην τῶν τεσσάρων *πραγματοποιουμένων* πρώτων ὥρῶν τὰ 15 ἑκατοστὰ τῶν ἀποδοχῶν τακτικοῦ Καθηγητοῦ Ἀνωτάτης Σχολῆς καὶ β) δι' ἐκάστην τῶν ὑπολειπομένων *πραγματοποιουμένων* ὥρῶν τὰ 10 ἑκατοστὰ τῶν ἄνω ἀποδοχῶν.

Οὕτω ὁ Καθηγητὴς διδάσκων 4 ὥρας λαμβάνει ἀμοιβὴν τὰ $(4 \times 15) 60$ ἑκατοστὰ τοῦ Τακτικοῦ Καθηγητοῦ, ὁ δὲ διδάσκων 6 ὥρας (ἄνωτατον ὄριον διδασκαλίας διὰ Καθηγητὰς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως) τὰ $(4 \times 15 + 20 \times 10 =) 80\%$. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἀμοιβὴ *καταβάλλεται μόνον δι' ἐκάστην πραγματοποιουμένην ὥραν διδασκαλίας*.

* Ὁ ὅρος «Εἰδικοί Καθηγηταί» ἐλήφθη ἐκ τῶν προτάσεων τῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως συσταθείσης Ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τῶν προβλημάτων τῆς Παιδείας. Προηγουμένως ὑπῆρχον δύο κατηγορίαι διδασκόντων : οἱ Τακτικοὶ Καθηγηταὶ ἢ οἱ Ἐντεταλμένοι.

ΔΙΔΑΣΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. Τακτικοὶ Καθηγηταὶ

1 α.— Ἐλευθέριος ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

Διὰ τὰ μαθήματα τῆς Χημείας καὶ τῆς Ἐμπορευματολογίας.

(α' διορισμὸς ὡς τακτικοῦ Καθηγητοῦ ἐν ἔτει 1941).

ὁδὸς Ἁγίου Μελετίου 104, τηλ. 871-254

2 β.— Ἰωάννης ΦΡΑΓΚΟΣ

Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Τελωνείων τοῦ Κράτους, τ. Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Διὰ τὰ μαθήματα τῆς Λογιστικῆς καὶ τῆς Τελωνειακῆς Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς. Εἰς αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῆς Τουριστικῆς Τελωνειακῆς Νομοθεσίας εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ μαθήματος Τελωνειακαὶ διατυπώσεις εἰς τὴν παρὰ τῷ Κέντρῳ Τουριστικῶν Μελετῶν λειτουργοῦσαν Σχολὴν Ξεναγῶν τοῦ Ε.Ο.Τ.

(α' διορισμὸς ἐν ἔτει 1941).

ὁδὸς Ἀγγέλου Γέροντα 11, τηλ. 34-185

3 γ.— Δημήτριος ΚΟΛΙΑΣ

Διευθυντὴς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Δημοσιονομικῆς Νομοθεσίας.

(α' διορισμὸς ἐν ἔτει 1941).

ὁδὸς Ἀγίας Λαύρας 105, τηλ. 881-900

4 δ.— Ἰωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Σύμβουλος τῆς Τραπεζίης Ἐμπορικῆς Πίστews.

Διὰ τὸ μάθημα Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως ἐπιχειρήσεων. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία εἰδικῶν θεμάτων Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως, Κοινωνικῶν Σπουδῶν καὶ Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν.

(α' διορισμὸς ἐν ἔτει 1943).

ε.— Στράτος Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

τ. Γενικὸς Γραμματεὺς Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἐμπορίου, τ. Καθηγητὴς τοῦ Τμήματος τῶν Ἀνοιχτῶν Σπουδῶν τῆς Συνεταιριστικῆς Σχολῆς.

Διὰ τὰ μαθήματα τῆς Γενικῆς Λογιστικῆς καὶ τῆς Τεχνικῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου (Ἐμπόριον).

(α' διορισμὸς ἐν ἔτει 1944).

ὁδὸς Μανρομυχάλη 71, τηλ. 610-190

5 στ.— Δημήτριος ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ

Δικηγόρος.

Διὰ τὸ μάθημα τοῦ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία Εἰδικῶν θεμάτων Δικαίου εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.

(α' διορισμὸς ἐν ἔτει 1945).

ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς 89, τηλ. 610-272

6. ζ.— Φρῖξος ΛΕΤΣΑΣ

Μηχανολόγος—Διευθυντής Ἐταιρείας «ΖΗΜΕΝΣ».

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ὄργανώσεως τῆς Παραγωγῆς (καὶ ἰδίᾳ Ἐργοστασίων). Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία εἰδικῶν θεμάτων Κοστολογήσεως εἰς τὸ Κέντρον Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως.
(ἀ' διορισμὸς ἐν ἔτει 1945). —

ὁδὸς Σίνα 23, τηλ. 615-894

7. η.— Σταῦρος ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μηχανολόγος.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Βιομηχανικῆς Τεχνολογίας. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῆς Προτυποποιήσεως καὶ εἰδικῶν θεμάτων Ὄργανώσεως εἰς τὸ Κέντρον Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως.
(ἀ' διορισμὸς ἐν ἔτει 1945).

ὁδὸς Ἰ. Δροσπούλου 101, τηλ. 874-271

8. θ.— Δημήτριος ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Βιομήχανος—Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Λογιστικῆς τῶν Βιομηχανικῶν Ἐκμεταλλεύσεων. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία εἰδικῶν θεμάτων Κοστολογήσεως εἰς τὸ Κέντρον Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως.

(ἀ' διορισμὸς ὡς Ἐντεταλμένον ἐν ἔτει 1945 καὶ ὡς Τακτικοῦ τῷ 1958). —

ὁδὸς Νηρηίδων 4, Παλ. Φάληρον, τηλ. 99-980

9. ι.— Νικόλαος ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Βιομηχανικῆς Φυσικῆς. Εἰς τὸν αὐτὸν ἀνατίθεται ἡ ὀργάνωσις καὶ ἐποπτεία τῶν μαθημάτων εἰς τόπους ἐργασίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Α.Β.Σ.

(ἀ' διορισμὸς ἐν ἔτει 1947). —

ὁδὸς Ψυχάρη 3, τηλ. 882-090

10. ια.— Εὐστάθιος ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τὰ μαθήματα Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν καὶ Στατιστικῆς. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία τῆς Στατιστικῆς Μεθοδολογίας καὶ τῆς Τεχνικῆς Ἐπεξεργασίας Στατιστικῶν δεδομένων εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
(ἀ' διορισμὸς ἐν ἔτει 1947). —

ὁδὸς Τήνον 23, τηλ. 815-383

11. ιβ.— Ἰωάννης ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἐνώσεως Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν τῆς Ἑλλάδος—Πρόεδρος Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἰδιωτικῆς Ἀσφαλιστικῆς Οἰκονομίας, Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῆς Τουριστικῆς Οἰκονομίας, Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
(ἀ' διορισμὸς ἐν ἔτει 1947).

ὁδὸς Ὑψηλάντου 5, τηλ. 70-107

12. ιγ.— Ἀνδρέας ΚΥΡΚΙΑΙΤΣΗΣ

Διευθυντὴς Οἰκονομικῶν Μελετῶν τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Νομισματικῆς Πολιτικῆς. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ τὸ μάθημα τῆς Τραπεζικῆς Τεχνικῆς ἐν τῇ Σχολῇ καὶ τὸ μάθημα τῶν Τραπεζικῶν Συναλλαγῶν εἰς τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως.
(ἀ' διορισμὸς ἐν ἔτει 1949). —

ὁδὸς Ἐθνικῆς Στέγης 16, Ν. Σμόρρη, τηλ. 960-732

13. ιδ.— Πέτρος ΚΟΥΒΕΛΗΣ

Γενικός Διευθυντής τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.
Διὰ τὸ μάθημα τῆς Βιομηχανικῆς καὶ Ἐνεργειακῆς Πολιτικῆς. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῆς Γεωγραφικῆς Οἰκονομίας.
(ἀ' διορισμὸς ἐν ἔτει 1951). — Λεωφόρος Βασιλ. Σοφίας 101, τηλ. 663-648

14. ιε.— Κλαύδιος ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ

Διευθυντής τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.
Διευθυντής τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν τῆς Α.Β.Σ., συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 90 τοῦ Ὁργανισμοῦ αὐτῆς. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τῆς Ἐθνικῆς Λογιστικῆς ἐν τῇ Σχολῇ καὶ τοῦ τῆς Ὁργανωτικῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
(ἀ' διορισμὸς ὡς ἐντεταλμένου ἐν ἔτει 1952 καὶ τῷ 1958 ὡς τακτικοῦ). — ὁδὸς Κεφαλληνίας 33α, τηλ. 815-305

15. ιστ.— Χρήστος ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής τῶν Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους.
Διὰ τὸ μάθημα τῶν Μεταφορῶν (Χερσαίων καὶ Ἐναερίων). Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Συγκοινωνιῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Κέντρα Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὴν Σχολὴν Ξεναγῶν τοῦ Ε.Ο.Τ.
(ἀ' διορισμὸς ἐν ἔτει 1954). — ὁδὸς Λέρου 9, τηλ. 876-038

16. ιζ.— Σοφία ΓΕΔΕΩΝ

Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.
Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ψυχολογίας τῆς Ἐργασίας. Εἰς τὴν αὐτὴν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία εἰδικῶν θεμάτων Ψυχολογίας καὶ Ψυχοτεχνικῆς εἰς τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ τοῦ μαθήματος τῆς Κοινωνικῆς Ψυχολογίας εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.
(ἀ' διορισμὸς ἐν ἔτει 1954). — ὁδὸς Ἱ. Βλαβιανοῦ 14, τηλ. 873-389

2. Ὁμότιμοι Καθηγηταὶ

(Ὑπηρετοῦντες καὶ εἰς ἄλλας Ἀνωτάτας Σχολάς, διδάσκοντες δὲ εἰς τὴν Σχολὴν ἢ τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἔχοντες ἅπαντα τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν Τακτικῶν Καθηγητῶν).

α.— Κωνσταντῖνος ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τ. Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.
Διὰ τὸ μάθημα τοῦ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.
(ἀ' διορισμὸς ὡς Τακτικοῦ Καθηγητοῦ 1941). — ὁδὸς Πατριάρχου Ἰωακείμ 57, τηλ. 72-379

β.— Νικόλαος ΔΕΛΟΥΚΑΣ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
Διὰ τὸ μάθημα τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Δικαίου.
(ἀ' διορισμὸς ὡς Τακτικοῦ Καθηγητοῦ 1943). — ὁδὸς Κανάφη 27 καὶ Δαγκλῆ, Κηφισιά, τηλ. 018-173

γ.— Παναγιώτης ΔΕΡΤΙΑΗΣ

Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Διὰ τὰ μαθήματα τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς καὶ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ.
(ἀ' διορισμὸς ὡς Τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῷ 1944).

ὁδὸς Λουκιανοῦ 28, τηλ. 72-659

δ.— Μάριος ΤΣΙΜΑΡΑΣ

Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Κοστολογῆσεως.

(ἀ' διορισμὸς ὡς Τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῷ 1947).

ὁδὸς Ἀβέρωφ 12, τηλ. 812-730

17. ε.— Σπυρίδων ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ—ΣΤΡΑΤΗΣ

Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Διὰ τὸ μάθημα τοῦ Δημοσίου Δικαίου.

(ἀ' διορισμὸς ὡς Τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῷ 1948). —

ὁδὸς Ἡροδότου 10, τηλ. 76-284

18. στ.— Παναγιώτης ΠΕΡΔΙΚΑΣ

Καθηγητής τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Διὰ τὸ μάθημα τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου.

(ἀ' διορισμὸς ὡς Τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῷ 1948). —

ὁδὸς Ὀμήρου 24, τηλ. 24-289

19 ζ.— Σωτήριος ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ

Καθηγητής τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς.

(ἀ' διορισμὸς ὡς Τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῷ 1948). —

Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας 79, τηλ. 72-876

η.— Ἀριστομένης ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ

Καθηγητής τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Τουριστικῆς Γεωγραφίας εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαίδευσως.

(ἀ' διορισμὸς ὡς Τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῷ 1949).

ὁδὸς Πάριου 57, τηλ. 673-786

20 θ.— Γεώργιος ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ

Καθηγητής τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Νομοθεσίας Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαίδευσως.

(ἀ' διορισμὸς 1955). —

ὁδὸς Ρηγίλλης 23, τηλ. 77-072

ι.— Ἀλέξανδρος ΠΑΠΠΑΣ

Καθηγητής τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Στατιστικῆς θεωρίας τοῦ ἐλέγχου ποιότητος, εἰς τὰ Κέντρα Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ Στατιστικῆς Ἐκπαίδευσως.

(ἀ' διορισμὸς 1955).

ὁδὸς Πινδάρου 4, τηλ. 611-746

1α.— Χρυσός ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, τ. Ὑπουργός.
 Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ, εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.
 (α' διορισμὸς 1957). ὁδὸς Μουρούζη 7, τηλ. 71-020

1β.— Βασίλειος ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

Καθηγητής τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσόβιου Πολυτεχνείου.
 Διὰ τὸ μάθημα τῆς Τεχνικῆς τοῦ Πλοίου εἰς τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως
 (α' διορισμὸς 1958). ὁδὸς Ἱ. Γενναδίου 18, τηλ. 73-904

21 1γ.— Ἰωάννης ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Καθηγητής τοῦ Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.
 Διὰ τὸ μάθημα τῆς Λογιστικῆς (καὶ ἰδίᾳ ἑταιριῶν καὶ δημοσίων ὀργανισμῶν).
 (α' διορισμὸς 1958). ὁδὸς Ἀλωπεκῆς 33, τηλ. 74-516

1δ.— Φαίδων ΒΕΓΛΕΡΗΣ

Καθηγητής Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
 Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ὄργανώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.
 (α' διορισμὸς 1957) ὁδὸς Ζαλοκώστα 7, τηλ. 617-445

22 1ε.— Γρηγόριος ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

τ. Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν—Βουλευτής, τ. Ὑπουργός.
 Διὰ τὸ μάθημα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ τοῦ Ἐργατικοῦ Δικαίου.
 (α' διορισμὸς 1959). — ὁδὸς Φρυνίχου 18, τηλ. 36-778

3. Εἰδικοὶ Καθηγηταὶ

α.— Γεώργιος ΑΝΔΡΕΑΚΟΣ

Μηχανολόγος.
 Διὰ τὸ μάθημα τῆς ἐν πράξει Ὀρθολογικῆς Ὄργανώσεως εἰς τὸ Κέντρον Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως.
 (α' διορισμὸς 1958). ὁδὸς Νικοδήμου 25, τηλ. 35-786

† β.— Χάρης ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

τ. Ἐκτακτὸς Καθηγητής Πανεπιστημίου.
 Διὰ τὸ μάθημα τῶν Ἀνθρωπίνων Σχέσεων εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὰ Κέντρα Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως ὡς καὶ Κοινωνικῶν Σπουδῶν.
 (α' διορισμὸς 1959). ὁδὸς Ἱ. Δροσοπούλου 27, τηλ. 811-995

† γ.— Ἐλευθέριος ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀντιπλοίαρχος Ἰατρικοῦ Σώματος.
 Διὰ τὸ μάθημα τῆς Τεχνικῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου (Θαλάσσιαι Μεταφοραὶ) εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὸ μάθημα τῆς Ναυτιλιακῆς Οἰκονομίας καὶ Πολιτικῆς εἰς τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως.
 (α' διορισμὸς 1956). ὁδὸς Κάνιγγος 2, Πειραιεύς, τηλ. 40-384

† δ. Μάριος ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τμηματάρχης Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Οἰκονομικῆς τῶν Ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Σχολήν. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία εἰδικῶν θεμάτων τῆς Οἰκονομικῆς τῶν Ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως.
(ἀ' διορισμὸς 1958).

ὁδὸς Σίνυ 10, τηλ. 21-580

‡ ε.— Γιάννης ΠΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τεχνικὸς Διευθυντῆς Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἠλεκτροτεχνίας εἰς τὴν Σχολήν.
(ἀ' διορισμὸς 1949).

ὁδὸς 28ης Ὀκτωβρίου 11, Ν. Ψυχικό, τηλ. 672-451

† στ.— Ἀθανάσιος ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντῆς τῆς ἔφημερίδος «Οἰκονομικὸς Ταχυδρόμος».

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἐφημεροσμένης Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὴν Σχολήν. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία εἰδικῶν θεμάτων Ἐφημεροσμένης Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὰ Κέντρα Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ Κοινωνικῶν Σπουδῶν.
(ἀ' διορισμὸς 1959).

ὁδὸς Ἀχαρνῶν 235, τηλ. 876-311

† ζ.— Ἀπόστολος ΛΑΖΑΡΗΣ

Ὑποδιευθυντῆς Οἰκονομικῶν Μελετῶν τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς (καὶ ἰδίᾳ τῶν προβλημάτων τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως καὶ τοῦ Προγραμματισμοῦ) εἰς τὴν Σχολήν. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία εἰδικῶν θεμάτων Βιομηχανικῆς Ἐρεῦνης εἰς τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως, ὡς καὶ εἰδικῶν θεμάτων Οἰκονομομετρίας εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
(ἀ' διορισμὸς 1958).

ὁδὸς Ἰ. Δροσοπούλου 173, τηλ. 30-551

η.— Κωνσταντῖνος ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ

τ. Διευθυντῆς Ὑπουργείου Γεωργίας.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας καὶ Πολιτικῆς εἰς τὴν Σχολήν.
(Κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ὁ ἀείμνηστος ἔχει ἀποβιώσει).

θ.— Γεώργιος ΞΥΝΟΠΟΥΛΟΣ

τ. Γενικὸς Διευθυντῆς Ὑπουργείου Βιομηχανίας, τ. Βουλευτῆς, τ. Ἀνώτατος Σύμβουλος Α.Σ.Δ.Υ.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Μεταλλευτικῆς Οἰκονομίας, Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς εἰς τὴν Σχολήν.
(ἀ' διορισμὸς 1954).

ὁδὸς Νάξου 131, τηλ. 880-275

† ι.— Φωκίων ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

Γενικὸς Γραμματεὺς Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Διὰ τὸ μάθημα τοῦ Δημόσιου καὶ Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Σχολήν καὶ τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως.
(ἀ' διορισμὸς 1958).

ὁδὸς Σκουφᾶ καὶ Λυκαβηττοῦ 19, τηλ. 610-589

ια.— Εὐάγγελος ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ

τ. Ὑποδιοικητῆς ΙΚΑ.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.

(α' διορισμὸς 1959).

ὁδὸς Πάρνηθος 23, Ψυχικό, τηλ. 529-063

† ιβ.— Δημήτριος ΨΑΡΟΣ

Σύμβουλος Ἐπικρατείας.

Διὰ τὸ μάθημα τοῦ Οἰκονομικοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὸ Κέντρον Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως.

(α' διορισμὸς 1958).

ὁδὸς Κερασσίντος καὶ Ἐβρου 5, τηλ. 71-328

4. Διδάσκοντες Ξένας Γλώσσας

α.— Γεώργιος ΔΑΒΙΑ

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἀγγλικῆς Ὁρολογίας καὶ θεμάτων Στατιστικῆς, ἐπὶ ἐντολῇ διδασκαλίας εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ὁδὸς Κασταλίας 6

β.— Ἰωάννης ΔΟΡΜΠΗΣ

Διὰ τὸ μάθημα τῶν Γαλλικῶν, ἐπὶ ἐντολῇ διδασκαλίας εἰς τὴν Σχολὴν.

ὁδὸς Βασ. Ἡρακλείου 8

γ.— Γεώργιος ΖΑΡΟΚΙΛΗΣ

Καθηγητῆς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Διὰ τὸ μάθημα τῶν Γερμανικῶν.

ὁδὸς Μανρομυχάλη 33, τηλ. 622-689

δ.— Χρῆστος ΚΑΡΑΒΑΣ

Καθηγητῆς Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Διὰ τὸ μάθημα τῶν Γαλλικῶν. Ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ.

ὁδὸς Ἀριστοτέλους 96, τηλ. 810-293

ε.— Γεώργιος ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Διὰ τὸ μάθημα τῶν Ἀγγλικῶν ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Εἰδικοῦ Καθηγητοῦ, εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ὁδὸς Ἰαλέμου 50, τηλ. 882-207

στ.— Βίκτωρ ΡΟΥΓΓΕΡΗΣ

Διὰ τὸ μάθημα τῶν Ἰταλικῶν, ἐπὶ ἐντολῇ διδασκαλίας, εἰς τὴν Σχολὴν καὶ εἰς τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ὁδὸς Σοφοκλέους 140, Καλλιθέα, τηλ. 33-233

† 5. Διδάσκοντες εἰς τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὡς Καθηγηταὶ ἢ μὲ ἐντολὴν διδασκαλίας

† Παναγιώτης ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Διευθυντῆς «Ναυτεμπορικῆς», Πρόεδρος τοῦ Ο.Α.Π.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ὄργανώσεως Ναυτιλιακῶν Πρακτορειῶν εἰς τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ὁδὸς 28ης Ὀκτωβρίου 132, τηλ. 815-519

† Χρήστος ΑΧΗΣ

*Πλοίαρχος Λιμενικοῦ Σώματος ἐ. ἀ. Διευθυντῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρείας.
Διὰ τὸ μάθημα τῶν Ναυτικῶν Ἀσφαλειῶν εἰς τὸ Κέντρον Ναυτ. Ἐκπαιδεύσεως,
ὁδὸς Χρ. Λαδᾶ 2, τηλ. 25-161*

Ἀναστάσιος ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ

*Γενικὸς Διευθυντῆς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.
Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὸ
Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
ὁδὸς Ὑψηλάντων 36, τηλ. 76-233*

Σπυρίδων ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

*Λιευθυντῆς Ο.Χ.Ο.Α.
Ἐπὶ θεμάτων Λογιστικῶν Σχεδίων εἰς τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως.
ὁδὸς Ἠλείου 6, τηλ. 812-880*

‡ Θεόδωρος ΒΟΥΡΝΑΣ

*Τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.
Διὰ τὸ μάθημα τῆς Θεωρίας καὶ τῆς Τεχνικῆς τῶν Στατιστικῶν Ἐρευνῶν εἰς τὸ
Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.*

ἰ Στυλιανὸς ΓΕΡΟΝΥΜΑΚΗΣ

*Διευθυντῆς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.
Διὰ τὸ μάθημα τῶν Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαι-
δεύσεως.
ὁδὸς Διστόμου 68, Πειραιᾶ, τηλ. 30-931*

Μιχαὴλ ΓΟΥΤΟΣ

*τ. Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας.
Διὰ τὸ μάθημα Κοινωνικῆς Προνοίας εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.
ὁδὸς Σκουφᾶ 8, τηλ. 611-478*

Κωνσταντῖνος ΓΟΥΣΤΗΣ

*Σύμβουλος Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.
Ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.
ὁδὸς Καραϊσκάκη 5, Κηφισιά, τηλ. 30-813*

Βασίλειος ΔΑΜΑΛΑΣ

*τ. Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.
Εἰς εἰδικὰ θέματα Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς, εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.
ὁδὸς 28ης Ὀκτωβρίου 220α, τηλ. 876-269*

Κωνσταντῖνος ΔΗΜΑΡΑΣ

*Γεν. Διευθυντῆς Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν.
Διὰ τὸ μάθημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
ὁδὸς Μουρούζη 10, τηλ. 72-935*

Σαράντος ΔΗΜΑΣ

*Τμηματάρχης Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.
Ἐπὶ θεμάτων Στατιστικῆς Ἀναλύσεως εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.*

Χρήστος ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ*Ἐνώπιος Ὑπάλληλος Ο.Χ.Ο.Α.**Ἐπὶ θεμάτων προγραμματισμοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως.**ὁδὸς Δοσειαροῦ 2, τηλ. 34-712***† Σπυρίδων ΖΑΡΚΟΣ***Ἐπιμετοδάρχης Λιμενικοῦ Σώματος.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Τεχνικῆς τῶν Ναυλώσεων εἰς τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως.**ὁδὸς Κάλβου 34, Ψυχικόν, τηλ. 673-415***† Γεράσιμος ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ***Τμηματάρχης τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ἐπιμετοδίας.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Στατιστικῆς Ἀναλύσεως εἰς τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως.**ὁδὸς Πειραιῶς 9***Ἄνδρέας ΙΑΤΡΙΔΗΣ***Διευθυντὴς Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ.**Διὰ τὸ μάθημα τῶν Ἑλληνικῶν Ἰαματικῶν Περιοχῶν εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆν Σχολὴν Ξεναγῶν.**ὁδὸς Ἀριστοτέλους 142, τηλ. 875-989***Σπυρίδων ΚΑΖΑΚΟΣ***Σύμβουλος Α.Σ.Α.Υ.**Διὰ τὸ μάθημα τῶν φοροτεχνικῶν θεμάτων εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὰ Κέντρα Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ Κοινωνικῶν Σπουδῶν.**ὁδὸς Μαιανδρουπόλεως 29, τηλ. 662-078***Ἄθηνᾶ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ***Φιλολόγος.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας τῆς Τέχνης εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.**ὁδὸς Ρεθύμων 11, τηλ. 818-507***Γεώργιος ΚΑΝΑΣ***Διευθυντὴς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.**Διὰ τὸ μάθημα τῶν Δημοσίων Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Συναλλαγματικῶν διατυπώσεων τῶν τουριστῶν εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὴν Σχολὴν Ξεναγῶν.**Πλατ. Χρυσ. Σμύρνης 5, Ν. Σμύρνη***Δημήτριος ΚΑΤΣΩΝΗΣ***Διευθυντὴς Λογιστηρίου Ὁργανισμοῦ Τουριστικῆς Πίστεως.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ὁργανώσεως, Διοικήσεως καὶ Λογιστικῆς Τουριστικῶν Μονάδων εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως**ὁδὸς Α. Μανουτίου 17, τηλ. 664-961***Βασίλειος ΚΑΡΥΔΗΣ***Ὁργανωτὴς-Σύμβουλος Ἐπιχειρήσεων.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ὁργανώσεως Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Μονάδων εἰς τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ διὰ τὰ εἰδικὰ θέματα ὁργανώσεως, ἰδίᾳ Δημοσίων Ἐπιμετοδῶν εἰς τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως.**Λεωφ. Ἀμαλίας 44, τηλ. 20-623*

‡ Δημήτριος ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

Τμηματάρχης τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας.

Διὰ τὸ μάθημα τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ὁδὸς Στραβωνος 11α, Παγκράτι

Δημήτριος ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ

Ἐπίπλοκος Ὑπηρεσίας Μελετῶν Θεραπευτικῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ θεμάτων Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως εἰς τὸ Κέντρον Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως.

Γεώργιος ΚΟΥΡΝΟΥΤΟΣ

Διευθυντῆς Ὑπουργείου Παιδείας.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Νεοελληνικῆς Ἱστορίας εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὴν Σχολὴν Ξεναγῶν.

ὁδὸς Ἀχαρνῶν 35, τηλ. 811-740

Δημοσθένης ΚΟΥΣΗΣ

Ἐφηγητῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε., Διευθυντῆς Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐργασίας εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν,

ὁδὸς Μαλακάση 10, Ψυχικόν, τηλ. 524-005

Ἡλίας ΚΡΙΣΠΗΣ

Ἐφηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Διὰ τὸ μάθημα τοῦ Διεθνoῦς Ναυτικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ὁδὸς Ἀλ. Σούτσου 22, τηλ. 610-752

‡ Γεώργιος ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Προϋστάμενος Στατιστικῆς τῆς «Πειραιῆς-Πατραϊκῆς».

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Στατιστικῆς τῶν Ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ὁδὸς Κερασσοῦντος 5, τηλ. 565-532

Ἰωάννης ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ

Ὄργανωτῆς Ἐπιχειρήσεων καὶ Γραφείων.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Μηχανογραφίας (Ἐφαρμογῶν Μηχανολογιστικῆς) εἰς τὸ Κέντρον Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως.

ὁδὸς Ἰουλιανοῦ 55, τηλ. 813-453

Γεώργιος ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς Συνδικαλιστικῶν Στελεχῶν.

Ἐπὶ θεμάτων τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδικαλισμοῦ εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.

ὁδὸς Κεφαλληνίας 107, τηλ. 872-860

Ἐμμανουὴλ ΜΕΛΕΤΗΣ

‡ Διὰ τὸ μάθημα τῆς Στενογραφίας εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὰ Κ.Ε.Ε.

ὁδὸς Αἰόλου 72, τηλ. 25-873

Θεμιστοκλής ΜΟΥΝΤΡΙΧΑΣ*Διευθυντής Μέσης Δημοσίας Έμπορικῆς Σχολῆς.**Διὰ τὸ μάθημα τῶν Οἰκονομικῶν Ἐκθέσεων καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ἀλληλογραφίας (Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου) εἰς τὴν Σχολὴν.**ὁδὸς Ἀνδρομέδας 23, Παγκράτι, τηλ. 79-213***Ἀλέξανδρος ΜΠΑΡΔΑΣ***Διευθυντής - Νομικὸς Σύμβουλος Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων.**Ἐπὶ θεμάτων τοῦ Ἐργοδοτικοῦ Συνδικαλισμοῦ εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.**ὁδὸς Στ. Στρέιτ 39, Φιλοθέη, τηλ. 682-544***Νικόλαος ΜΠΟΧΛΟΓΥΡΟΣ***Διευθυντής τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Κέντρον τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.**Διὰ τὸ μάθημα τοῦ Ἐπιγυγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ εἰς τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.**ὁδὸς Ἀρτεμισίου 27, τηλ. 664-613***Γρηγόριος ΜΩΡΑΚΗΣ***Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ξενοδοχειακῆς Νομοθεσίας εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.**ὁδὸς Κολοκοτρώνη 3, τηλ. 20-023***Γεώργιος ΝΕΖΗΣ***τ. Διευθυντής τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Λογιστικῆς Φορολογικῆς Νομοθεσίας εἰς τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως.**ὁδὸς Δεινοκράτους 69, τηλ. 71-326***Νικόλαος ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ***Τμηματάρχης Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Στατιστικῆς εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.**ὁδὸς Κορθίου 4, τηλ. 523-723***† Δημήτριος ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ***Νομικὸς Σύμβουλος Ἐπιχειρήσεων.**Διὰ τὸ μάθημα τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως.**ὁδὸς Ἰ. Δροσπούλου 26, τηλ. 812-585***Ἰωάννης ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ***Γενικὸς Διευθυντής Ἀρχαιοτήτων Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Μνημειακῆς Τοπογραφίας εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν Σχολὴν Ξενογῶν.**ὁδὸς Ξενίας 2, τηλ. 662-901***Χρυσόστομος ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ***Γεν. Διευθυντής Διαφημιστικῆς Ἐταιρείας ΑΛΕΑ.**Ἐπὶ θεμάτων διαφήμισεως εἰς τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως.**ὁδὸς Διαμαντίδου 12, Ψυχικόν, τηλ. 672-236*

+ Ἀντώνιος ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

*Υφηγητής Πανεπιστημίου.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ὑγιεινῆς τῆς Ἐργασίας εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τῆς Ὑγιεινῆς τῶν Τουριστικῶν Χώρων εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν Σχολὴν Ξεναγῶν.**ὁδὸς Σίνα 18, τηλ. 613-098*

Κώστας ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

*Διὰ τὸ μάθημα τῆς Φιλοσοφίας καὶ Κοινωνιολογίας ἐν τῇ Σχολῇ καὶ τῆς Βιομηχανικῆς Κοινωνιολογίας εἰς τὰ Κέντρα Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ Κοινωνικῶν Σπουδῶν.**ὁδὸς Μανρομαχάλη 71, τηλ. 610-190*

+ Μᾶνος ΠΑΥΛΙΔΗΣ

*Δημοσιογράφος, Διευθυντῆς Γραφείου Δημοσίων Σχέσεων Πειραικῆς-Πατραϊκῆς.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Τουριστικῆς διαφημίσεως εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν Σχολὴν Ξεναγῶν.**Λεωφ. Συγγροῦ 4, τηλ. 90-079*

Νικόλαος ΠΟΛΥΖΟΣ

*Διευθυντῆς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.**Διὰ τὸ μάθημα τοῦ Συνεργατισμοῦ εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.**ὁδὸς Σίνα 25, τηλ. 617-291*

Ἀριστομένης ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ

*Ἀρχιτέκτων.**Διὰ τὸ μάθημα τῶν Πολεοδομικῶν Προβλημάτων εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.**ὁδὸς Χατζηδάκη 11, Πατήσια, τηλ. 880-810*

Κωνσταντῖνος ΡΑΛΛΗΣ

*Βουλευτῆς Ἀθηνῶν, τ. Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.**Διὰ τὸ μάθημα τῶν θεμάτων Ἐργατικῶν Δικαίων εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.**ὁδὸς Σωκράτους 59, τηλ. 534-188*

Κωνσταντῖνος ΡΩΜΑΙΟΣ

*Λαογράφος, Συντάκτης τοῦ Ἱστορικοῦ ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἑλληνικῆς Λαϊκῆς Τέχνης καὶ Λαογραφίας εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν Σχολὴν Ξεναγῶν.**ὁδὸς Ἰκονίου 88, Ν. Σμύρνη, τηλ. 968-820*

x Τηλέμαχος ΣΑΒΒΑΝΗΣ

*Ὄργανωτικὸς καὶ Λογιστικὸς Σύμβουλος, τ. Διευθυντῆς τοῦ ΙΚΑ.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Λογιστικῆς εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὰ Κέντρα Κοινωνικῶν Σπουδῶν, Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως.**ὁδὸς Κυκλώπων 42, Ἄνω Πετράλωνα, τηλ. 527-353*

Πολύβιος ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

*Μηχανολόγος, Ὄργανωτῆς Ἐπιχειρήσεων.**Διὰ τὸ μάθημα τῆς Τεχνικῆς καὶ Οἰκονομίας εἰς τὸ Κέντρον Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως.**ὁδὸς Ἰθάκης 10, τηλ. 812-168*

Γεώργιος ΣΠΕΝΤΖΑΣ

Σύμβουλος Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, Γεν. Γραμματεὺς Ὑπηρεσίας Προγραμματισμοῦ.
Ἐπὶ θεμάτων ἐθνικοῦ προγραμματισμοῦ, εἰς τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως.
ὁδὸς Κομπάρη 2, τηλ. 614-205

Κωνσταντῖνος ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΣ

Διευθυντὴς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.
Ἐπὶ θεμάτων Γεωργικῆς Στατιστικῆς εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
Ἀγροτικὴ Τραπέζα (Κεντρικόν)

Ἐμμανουὴλ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

Διευθυντὴς Μουσείου Μπενάκη καὶ Ἐφορὸς Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων.
Διὰ τὸ μάθημα τῶν Βυζαντινῶν Τουριστικῶν Χώρων εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς
Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν Σχολὴν Ξεναγῶν.
ὁδὸς Κομπάρη 1, τηλ. 612-694

6. Ἐπιμεληταὶ

Η α.— Γεώργιος ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὸ μάθημα τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὴν Σχολήν.
Καματερό Ἀθηνῶν, τηλ. 662-636

† β.— Κωνσταντῖνος ΚΑΡΑΒΑΣ

Τμηματάρχης Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας Ἑλλάδος.
Διὰ τὸ μάθημα τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
ὁδὸς Ἀριστοτέλους 96, τηλ. 810-293

Γ γ.— Παναγιώτης ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ

Τμηματάρχης Ἐθνικοῦ Ἰδρυμάτος Ραδιοφωνίας.
Διὰ τὸ μάθημα τῆς Στατιστικῆς εἰς τὴν Σχολήν καὶ τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκ-
παιδεύσεως.
Ε.Ι.Ρ.

† δ.— Χρῆστος ΚΟΥΒΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Λογιστικῆς, ἐπὶ ἀποδοχαῖς Δημοσίου Διοικητικοῦ Ὑπαλλήλου
Β' βαθμοῦ.
ὁδὸς Ἱεροσολύμων 14

ε.— Γεώργιος ΣΤΡΙΓΚΑΡΗΣ

Ἐπὶ εἰδικῶν κοινωνικῶν προβλημάτων εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.
ὁδὸς Ἀκαδημίας 32α

Υ στ.— Νικόλαος ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ

Διὰ τὸ μάθημα τῶν Ἀγγλικῶν, ἐπὶ ἀποδοχαῖς Δημοσίου Διοικητικοῦ Ὑπαλλήλου
7ου βαθμοῦ. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία τῶν Ἀγγλικῶν εἰς τὸ Κέν-
τρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως.
ὁδὸς Κασταλίας 3, Κυψέλη

‡ ζ.— Ἀναστασία ΜΠΑΦΗ

Τμηματάρχης Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἐπὶ ἀποζημιώσει.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.

ὁδὸς Ἱπποκράτους 164α, τηλ. 32-238

η.— Αἰκατερίνη ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀρχαιολόγος, ἐπὶ ἀποζημιώσει.

Διὰ τὸ μάθημα τῶν Ἀρχαιολογικῶν Τουριστικῶν Χώρων εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ὁδὸς Μοσχονησίων 46, τηλ. 20-141

θ.— Ἰωάννης ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΑΣ

Ἀνώτερος ὑπάλληλος Ὑπουργείου Συναγερμοῦ, ἐπὶ ἀποζημιώσει.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ναυτιλιακῆς Οἰκονομίας εἰς Κέντρον Ναυτιλ. Ἐκπαιδεύσεως.

Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 21

‡ ι.— Εὐαγγελία ΧΑΤΖΗΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Ἀνώτερος ὑπάλληλος Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας Ἑλλάδος, ἐπὶ ἀποζημιώσει.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Στατιστικῆς Μεθοδολογίας εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Χρυσ. Σμύρνης 8, Ν. Φάληρον

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

(Βιβλία, Μελέται καὶ ἄρθρα τῶν Διδασκόντων ἐν τῇ Σχολῇ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1958 μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1959).

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἀναγράφονται μόνον τὰ δημοσιευθέντα κατὰ τὴν περίοδον 1.9.58—31.8.59 καὶ δηλωθέντα εἰς τὴν Σχολήν. Φυσικὰ δὲν περιελήφθησαν : α) τὰ δυστυχῶς μὴ ἐηλωθέντα καὶ β) τὰ δημοσιευθέντα πρὸ τῆς 1.9.1958 καὶ μετὰ τὴν 31.8.1959. Ἡ Σχολὴ ἐλπίζει εἰς ἴδιον τεύχος νὰ δημοσιεύσῃ πίνακα ὅλων τῶν ἐργασιῶν τῶν Διδασκόντων εἰς αὐτὴν διὰ νὰ δειχθῇ ἡ ἐπιστημονικὴ τῶν ἐπίδοσις καὶ πόσον πολῦτιμος ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τῶν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν τῆς χώρας κίνησιν.

† ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ναυτεργατικὸν Δίκαιον.

Σωτήριος ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ

1. «Τεχνικὴ Οἰκονομία» εἰς Ἑπιστημονικὴν Ἑπετηρίδα τῆς Α.Β.Σ.
2. «Προγράμματα Τοπικῆς Ἀναπτύξεως» ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Γ. Λυμπερίδη. Ἑπταίνος Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1959).
3. «Ἡ Ἀνάπτυξις Σχέσεων εἰς τὰς Ἐπιχειρήσεις» («Νέα τῆς ΑΒΣ», τόμος ΣΤ').
4. «Ὁ ἠγγυημένος μισθὸς» («Ἀλμανάκ» 1958).

Ἀναστάσιος ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ

1. «Ἡ Παραγωγικότης εἰς τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας», μελέτη, 1959.

Χάρης ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

1. «A Politica Administrativa das Emprezeus», ἔκδοσις εἰς τὴν Πορτογαλικὴν τῆς Σχολῆς Οἰκονομικῶν Ἑπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Μίνας Ζεράις τῆς Βραζιλίας.
2. «Ἡ Οἰκονομικὴ Ἀνεξαρτησία τῆς Κύπρου», εἰς ἔφημερίδα «Ἐλευθερία», Λευκωσία, 4 Ἀπριλίου 1959.
3. «Ὁ ρόλος τοῦ Ὄργανωτικοῦ Συμβούλου εἰς τὴν Αὔξησιν τῆς Παραγωγικότητος» εἰς τὸ περιοδικὸν «Παραγωγικότης», Ὀκτώβριος—Νοέμβριος 1959.
4. «Ὁργάνωσις καὶ Συνεργασία» εἰς τὸ περιοδικὸν «Δημοσιότης καὶ Προβολή», τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1959.
5. «Προβλήματα διὰ τὴν προώθησιν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐξαγωγῶν», εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἑλληνικὴ Ἐξαγωγικὴ Ἐπιθεώρησις» τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1959.

6. «Ἡ Ὀργανωτικὴ Νοσοτροπία Ἀποκτᾶται;» εἰς τὸ περιοδικὸν «Εὐήμερία» τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1960.

Σοφία ΓΕΔΕΩΝ

1. «Ἡ Σύγχρονη Ψυχολογία καὶ ἡ Ζωή», πρόλογος εἰς τὸ ψυχολογικὸν τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου: «Πανόραμα τῶν Συγχρόνων Ἰδεῶν», Τόμος Α', Ἀθῆναι 1958.

2. «Ὁ ψυχολογικὸς Συντελεστὴς στὰ Ἀτυχήματα Ἐργασίας», ἀνάτυπον ἀπὸ τὴν Ἐπετηρίδα τοῦ Κ.Κ.Σ. τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, Ἀθῆναι 1959.

3. «Ἐφηρμοσμένη Ψυχολογία καὶ Οἰκονομία», εἰς «Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον, Ἀλμανάκ» τῆς Α.Β.Σ., ἔτος γ', 1959.

4. «Ζωὴ καὶ Ἐργασία στὴ Σχολή», εἰς «Τὰ δέκα χρόνια τῆς Σχολῆς», ἔκδ. Ἀνωτέρας Σχολῆς Στελεχῶν Κοινωνικῆς Προνοίας τῆς Χ.Ε.Ν., Ἀθῆναι 1959.

5. Ἰωάννης Ἐρρίκος Πεσταλότζι («Ἀλμανάκ» 1958).

6. «Ἀνάγκες», εἰς «Λεξικὸν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν», ἔκδ. Θ. Παπαδημητρίου.

7. «Βρεφικὴ ἡλικία», αὐτόθι.

8. «Καμπύλη Ἐργασίας», εἰς «Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν», ἔκδ. Ἰωάν. Σιδέρης.

9. «Κίνητρα», αὐτόθι.

10. «Κόπωση», αὐτόθι.

11. «Κραίπελιν», αὐτόθι.

Ἐλευθέριος ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

1. «Ναυτιλιακὴ Οἰκονομία».

2. «Σύγχρονοι τύποι Ἐμπορικῶν Πλοίων».

3. «Ἐξελίξεις ὑπὸ τὴν Ἐθνικὴν Σημαίαν», μελέτη δημοσιευθεῖσα εἰς περιοδικὸν «Ναυτικὰ Χρονικά», τεύχος 566/325/1959.

4. Ὁρολογία τῆς Λέξεως «Λιμὴν» εἰς τόμον ΣΤ' τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Λογιστικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας.

Μάριος ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

1. «Εἰσαγωγή εἰς τὰς Μεθόδους Ἐρεῦνης τῆς Ἀγορᾶς (Marketing Research)», Ἀθῆναι, 1958.

2. «Ἡ Τεχνικὴ τῆς κατακτῆσεως τῆς Ἀγορᾶς (Marketing)», Ἀθῆναι 1959 (σελ. 110).

3. «Τὸ Πρόβλημα τῆς Χρηματοδοτήσεως εἰς τὰς Βιομηχανικὰς Ἐπιχειρήσεις», Ἀθῆναι 1959.

4. «Οἰκονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων» (β' ἔκδοσις ἐπηρευξημένη), Ἀθῆναι 1960 (σελ. 456).

Γιάννης ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

1. «Τὰ 100 χρόνια τοῦ Τηλεγράφου στήν Ἑλλάδα».

Γεώργιος ΔΑΒΙΔ

1. Σημειώσεις Ἀγγλικῆς Στατιστικῆς Ὁρολογίας.
2. «A Text Book For Statisticians».
3. «Καλύτεροι Δρόμοι πρὸς αὐξήσιν τῆς Παραγωγικότητος», (μετάφρασις ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς τῆς σχετικῆς μελέτης τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου Παραγωγικότητος).
4. «Olympria Ancient Relics», (μετάφρασις ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τῆς μελέτης τοῦ Ι. Κούτρα «Αἱ ἀρχαιότητες τῆς Ὀλυμπίας»).

Βασίλειος ΔΑΜΑΛΑΣ

1. «Σύγχρονοι τάσεις συνεργασίας Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν». Ἔκδοσις τοῦ 1958/59 τοῦ Κ.Κ.Σ.
2. Σύντομος ἱστορία τῆς δραχμῆς ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1953». εἰς τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί» τοῦ 1958/59.
3. «Ἡ Σημασία καὶ ἡ ἐπίδρασις τῶν ἐξωτερικῶν δανείων», ἄρθρον δημοσιευθὲν εἰς περιοδικὸν «Νέα Οἰκονομία».
4. «Οἱ Σκόπελοι τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης», αὐτόθι.
5. «Ἐλευθερία Εἰσαγωγῶν καὶ Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις», αὐτόθι.
6. Οἱ Ἐξωτερικοὶ Λογαριασμοὶ ἐκάστης Χώρας («Ἀλμανάκ», ἔτος β').

Χρυσὸς ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

1. «Πολιτισμὸς καὶ Πολιτισμοί», ἔκδοσις β'.
2. «Ἡ Συμβολὴ τῶν Ἑβραίων στήν Παγκόσμια σκέψη», μελέτη.
3. «Οἰκονομικὴ Ἔρευνα τῶν Κτηνοτροφικῶν Ἐκμεταλλεύσεων Ἀττικῆς», μελέτη, μετὰ τοῦ κ. Δ. Ἀθανασάτου.

Νικόλαος ΘΕΟΔΩΡΟΥ

1. Μαθήματα Φυσικῆς : Τόμος Γ', (1959).

Ἀριστομένης ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ

1. «Γεώργιος Πλήθων - Γεμιστὸς («Ἀλμανάκ», ἔτος β').

Ἀθηνᾶ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Διακόσια, περίπου, ἄρθρα εἰς ἐφημερίδα «Ἐλευθερία» καὶ περιοδικὰ «Παιδεία καὶ Ἐπιστήμη» καὶ «Ζωή», ἐπὶ θεμάτων Ἀρχαιολογικῶν καὶ Ἱστορίας τῆς Τέχνης.

Γεώργιος ΚΑΝΑΣ

- ↓, «Τεχνικο-Οἰκονομικὴ καὶ παραγωγικότης»,

Γεώργιος ΚΑΤΣΙΠΗΣ

1. «Έννοια καί Σκοπός τῆς Γυμναστικῆς» («Άλμανάκ», ἔτος β').

Δημήτριος ΚΑΤΣΩΝΗΣ

1. «Πήλιον» εἰς τὸ περιοδικὸν «Περιηγητικὴ», μηνὸς Αὐγούστου 1959.
2. «Ἡ φωτογραφία στὸν Τουρισμὸ» εἰς τὸ περιοδικὸν «Ξενία» τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου, μηνὸς Ἰανουαρίου 1960.
3. «Περὶ Ξενοδοχειακῆς Πίστεως» εἰς τὴν Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἑγκυκλοπαίδειαν.

Ἄθανάσιος ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

1. «Περιφερειακαὶ διαφοροποιήσεις καὶ Οἰκονομικὴ ἀποκέντρωσις ἐν Ἑλλάδι», μελέτη, Ἀθῆναι 1958/59.
2. «Τὸ Demonstration Effect εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Οἰκονομίαν» εἰς τόμον Ἀθηναϊκοῦ Τεχνολογικοῦ Ἰνστιτούτου.
3. «Τὸ οἰκονομικῶς ἄριστον μέγεθος τῶν πόλεων», μελέτη, Ἀθῆναι 1958/59.
4. Οἰκονομικὰ Ἔθρα (Α.Β.Γ.Δ.Ε.) εἰς Συμπλήρωμα Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἑγκυκλοπαίδειας.

Γρηγόριος ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

1. «Ἐπανάστασις εἰς τὰς ψυχάς», (Περιοδικὸν «Εἰκόνες»), 1958.
2. «Σκέψεις ἀσύγχρονοι ἐπὶ συγχρόνων προβλημάτων», εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐθνικὴ Ἀνασυγκρότησις», 1958.
 - A) Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τοῦ Κυπριακοῦ. Δύο κείμενα: α) Πρὸς Μακάριον. β) Σχέδιον προσωρινοῦ πολιτεύματος τῆς Κύπρου, εἰς τὸ περιοδικὸν «Παρόν».
 - B) Ἡ Ἑλλάς, Κύπρος, Μέση Ἀνατολή. Ὑπόμνημα πρὸς τὸ Στέητ Ντηπάρτμεντ εἰς τὸ «Παρόν».
 - Γ) Διάλογος Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς. Συζήτησις εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Λέσχην Ἀθηνῶν, («Παρόν» καὶ «Ἐθνικὴ Ἀνασυγκρότησις»).
 - Δ) Ἡ Κύπρος καὶ ἡ Ἑλλάς. Ἀγόρευσις εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ («Παρόν»).
 - Ε) Ἡ Ἐλευθερία τῆς Σκέψεως. Πρέξ-Κόνφερενς τῶν ὀργανωτῶν τῆς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν Ἐλευθερίαν τῆς Σκέψεως συνηχομένην εἰς Ρόδον συνδιασκέψεως («Παρόν»).
- ΣΤ) Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία. α) Σκέψεις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζίης Ἑλλάδος, «Παρόν».
- Ζ) Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία. β) Σκέψεις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς, «Παρόν».
- Η) Σκέψεις ἐπὶ τοῦ προσωρινοῦ πενταετοῦς κυβερνητικοῦ Προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, «Παρόν».

Δημήτριος ΚΟΛΙΑΣ

1. «Οί Φόροι ἐν Ἑλλάδι».

Δημήτριος ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

1. «Ἡ Μαθηματικὴ θεωρία τῶν παιγνιδίων καὶ ἡ Οἰκονομία».
2. «Μία νέα μέθοδος ἐξομαλύνσεως πυραμίδων ἡλικιῶν», (Ἐνακοίνωσις εἰς τὸ Διεθνὲς Δημογραφικὸν Σεμινάριον Ἀθηνῶν).
3. «Στοιχεῖα Ἀλγέβρας».
4. «Συμπλέγματα καὶ Διώνυμον».
5. «Ἀθροιστάι».
6. «Μνημόνιον Ἀπειροστικῆς Ἀναλύσεως».
7. «Ἐγχειρίδιον Δημογραφικῆς Ἀναλύσεως».

Χρῆστος ΚΟΥΒΟΠΟΥΛΟΣ

1. «Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις», τεύχος Α'.
2. «Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις», τεύχος Β'.

Ἡλίας ΚΡΙΣΠΗΣ

1. «Τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἑνωμένων Ἐθνῶν», Ἀθῆναι 1959.
2. «Νομικὸν καθεστῶς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὴν χωρικὴν θάλασσαν ἐν καιρῷ εἰρήνης», Ἀθῆναι 1951.
3. «Τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα εἰς τὴν ἐλευθέραν θάλασσαν ἐν καιρῷ εἰρήνης. Συμβολὴ εἰς τὸ Δημόσιον Διεθνὲς Ναυτικὸν Δίκαιον», Ἀθῆναι 1957.

Ἀνδρέας ΚΥΡΚΙΛΙΤΣΗΣ

1. «Διεθνεῖς Οἰκονομικαὶ Σχέσεις», Τόμος Α', Θεωρία διεθνούς Ἐμπορίου καὶ πολιτικῆ - Ἴσοζύγιον πληρωμῶν καὶ ἐξισορρόπησις. Παραδόσεις. Ἀθῆναι 1959, σελ. 253.
2. «Παραδόσεις Τραπεζικῆς Οἰκονομικῆς», Τεύχος Α', Ἀθῆναι 1958, σελ. 71.
3. «Πολεμικὴ Οἰκονομία». Ἄρθρον εἰς Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν. Τόμος ΣΤ'.

Ἀπόστολος ΛΑΖΑΡΗΣ

1. «Γραμμικὸς Προγραμματισμός».

Εὐστάθιος ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

1. «Σπουδὴ τῶν ἐποχικῶν μεταβολῶν εἰς τὰς χρονολογικὰς σειρὰς» εἰς περιοδικὸν «Σπουδαί».
2. «Δειγματοληψία (Στατιστικῆ)». Ἄρθρον εἰς τόμον Γ' «Ἐμπορικῆς καὶ Λογιστικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας».

3. «Αί κυκλικαί κυμάνσεις εἰς τὰς χρονολογικὰς σειράς», τεύχος 7—8 1960, τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί».
4. «Περὶ πίνακος θνησιμότητος» («Ἀλμανάκ», ἔτος β').
5. «Μαθήματα Στατιστικῆς».

Ἐμμανουήλ ΜΕΛΕΤΗΣ

1. «Τρίγλωσσος Στενογραφία».
2. «Μέθοδος δακτυλογραφίας τυφλῆς γραφῆς καὶ Ἐμπορικῆς Ἀλληλογραφίας».

Θεμιστοκλῆς ΜΟΥΝΤΡΙΧΑΣ

1. «Βιομηχανικὴ Ἀλληλογραφία» (θεωρητικὴ καὶ ἐφηρμοσμένη).

Κλαύδιος ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ

1. «Ἡ Ὀργανωτικὴ τῆς Μηχανογραφίας».
2. «Ἀποτελεσματικότης», εἰς Μεγάλην Ἑλληνικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν, Ἀθῆναι 1958 (τόμος Α').
3. «Τὰ ὄρια τοῦ ἐλέγχου τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος», εἰς «Σπουδάς» (τόμος 9ος, τεύχος 9 - 10).
4. «Ἐπιτελεῖον Ἐπιχειρήσεων», εἰς «Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν», Ἀθῆναι 1959 (τόμος 5ος).
5. «Ἐθνικὸν εἰσόδημα. Στατιστικὴ ἀνάλυσις αὐτοῦ», εἰς «Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν», Ἀθῆναι 1958, (τόμος 3ος).
6. «Ἐθνικοὶ πόροι», εἰς «Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν», Ἀθῆναι 1959, (τόμος 3ος).
7. «Κατανάλωσις», εἰς Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν, Ἀθῆναι 1959, (τόμος 6ος).
8. «Ἐλεγχος καταναλώσεως», εἰς «Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν», Ἀθῆναι 1958, (τόμος 3ος).
9. «Κύκλοι Οἰκονομικοί», εἰς «Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν», Ἀθῆναι 1959, (τόμ. 6ος).
10. «Ἐξόδων καὶ ἐσόδων τοῦ Δημοσίου, διακρίσεις», εἰς «Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν», Ἀθῆναι 1959, (τόμ. 5ος).
11. «Ἡ ἐργατικὴ ὑποαπασχόλησις ἐν Ἑλλάδι», εἰς «Οἰκονομικὴν καὶ Λογιστικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν», Ἀθῆναι 1958, (τόμ. 4ος).
12. «Ἡ καταναλώσις εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς συνολικὸν οἰκονομικὸν μέγεθος», εἰς «Ἐπιθεώρησιν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν», (τόμ. 13ος) Ἀθῆναι, 1958.
13. «Συνοπτικὴ ἔκθεσις κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ 1959», εἰς «Σπουδάς», (τόμ. 9ος, τεύχος 9 - 10).
14. «Τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον τῆς Ἑλλάδος, ἐξεταζόμενον μακροχρονίως», εἰς «Οἰκονομολόγον Ἀθηνῶν», (τόμ. 40ος, τεύχος 2090) καὶ εἰς

«Οικονομικήν και Λογιστικήν Ἐγκυκλοπαιδείαν», Ἀθήναι 1959, (τόμ. 6ος).
15. «Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς παρ' ἡμῖν καταναλώσεως εἰδῶν διατροφῆς».

Ἀθανάσιος ΜΠΟΥΡΛΟΣ

1. «Κωδικοποιήσις τῆς Νομοθεσίας περὶ ΙΚΑ», Ἀθήναι 1958)59.

Νικόλαος ΜΠΟΧΛΟΓΥΡΟΣ

1. «Ψυχολογία τῆς κυκλοφορίας», Ἀθήναι 1958.
2. «Παιδαγωγική διαγνωστική», Ἀθήναι 1958.
3. «Τεχνική ἰκανότης Ἑλληνοπαίδων Δ.Σ.Ι.Λ.», Ἀθήναι.
4. «Ψυχολογικαὶ ἔρευναι ἐπαγγελματικῆς καταλληλότητος πρὸς χρῆσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ», Ἀθήναι 1959.
5. «Κοινωνικοὶ ψυχολογικοὶ προβληματισμοὶ τοῦ ἐργαζομένου Ἑλλήνου ἐφήβου». Α' ἔτησις ἔκδοσις Κ.Κ.Σ. τῆς Α.Β.Σ., σελ. 82-104, Ἀθήναι 1959.

Γεώργιος ΝΕΖΗΣ

1. Εἰσήγησις εἰς τὸ ἐν Κποσκε Βελγίου διεθνὲς συνέδριον τοῦ Σεπτεμβρίου 1958 τῆς Διεθνοῦς Δημοσιονομικῆς Ἑταιρίας (I.F.A.) «Ἐπὶ τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος ἀπὸ διπλώματα εὐρεσιτεχνίας, σήματα καὶ σχέδια».
2. «Ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου τῆς Χώρας των, τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι κέρδη των», εἰς τὴν ἑφημερίδα «Ναυτεμπορική» τῆς 10.9.1958.
3. «Ἡ φοροκλοπὴ καὶ αἱ συνέπειαι τῆς», εἰς τὴν ἑφημερίδα «Ναυτεμπορική» τῆς 2.1.1959.
4. «Ἡ φορολογία τῶν ἑλληνικῶν πλοίων», εἰς τὴν ἑφημερίδα «Ναυτεμπορική» τῆς 15.1.1959.
5. «Φορολογικὰ μέτρα πρὸς βελτίωσιν τῆς παραγωγικότητος», εἰς τὸν «Οἰκονομικὸν Ταχυδρόμον» τῆς 29.1.1959.
6. «Ἡ φορολογία τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐταιρικῶν ἐπιχειρήσεων», εἰς τὸ περιοδικὸν «Φορολογικὴ Ἐπιθεώρησις» τῆς 15.8.1959.
7. «Ἡ φορολογία εἰσοδήματος τοῦ καπνεμπορίου» εἰς τὴν ἑφημερίδα «Ναυτεμπορική» τῆς 25.8.1959.

Γιώργιος ΞΥΝΟΠΟΥΛΟΣ

1. «Σύστημα Μεταλλευτικοῦ Δικαίου».
2. «Ἱστορία τοῦ Μεταλλευτικοῦ Δικαίου καὶ πορίσματα ἐκ ταύτης».

Δημήτριος ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

1. «Βιομηχανικὴ Λογιστική».

2. «Κριτική έρευνα επί του Λογιστικού προσδιορισμού τῶν ἀποτέλεσμάτων».

3. «Τὸ πρότυπον κόστος».

Στράτος Κ. ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ

1. «Νέα Ἐποχή, νέα Ἐκπαιδευτικά Ἴδανικά».

2. «Ἐπὶ τῶν πορισμάτων τῆς Ἐπιτροπῆς Παιδείας».

3. «Ἡ Τεχνική τοῦ οἰκονομικοῦ βίου: Τὸ ἐμπόριον». (Ἀνατύπωσις).

4. «Μία δεκατία» (Προγραμματικοὶ λόγοι, παραινέσεις, ὑποθήκαι, ὁδηγίαι).

5. «Τὸ νόημα καὶ τὸ μήνυμα τῆς Μεγάλης Ἡμέρας» (28ῆ Ὀκτωβρίου—25ῆ Μαρτίου—«Ἐθνισμός, Εὐρωπαϊσμός, Διεθνισμός» «Ἄλμανάκ» 1959).

6. «Πρὸς τοὺς Νέους» («Ἄλμανάκ» 1959).

7. «Ἄλμανάκ» 1958 καὶ 1959.

8. «Μία ἔθνικὴ μορφή: Ρούλης Ἀντωνιάδης».

9. «Ἡ προδομένη Εὐρώπη» (Α' Ἔκδ. Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν).

Κώστας Στρ. ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ

1. «Ἡ οἰκονομικὴ ἐρμηνεία τοῦ ταξικοῦ διαφορισμοῦ».

2. «Marx y la soberanía de la industria» (Revista Mexicana de literatura No 4-6/1958).

3. «Οἰκονομικὴ ὑποανάπτυξη καὶ κοινωνικὴ ἐπανάσταση». (Μέρος Α').

4. «Greece and the meaning of her history» εἰς «Way Forum» No 28/1958. (Ἡ μελέτη μετεφράσθη εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἰσπανικὴν).

5. «Nature et histoire dans la conception grecque du cosmos», εἰς «Diogenes» No 25/1959. (Ἡ μελέτη μετεφράσθη εἰς τὴν ἀγγλικὴν, ἰσπανικὴν καὶ ἀραβικὴν).

Γεώργιος ΠΑΥΛΙΔΗΣ

1. «Σειρὰ μαθημάτων ἀγγλικῆς γλώσσης διὰ τὸ Α' ἔτος» (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Ν. Χατζηκωνσταντῆ).

2. «Εἰδικὰ μαθήματα διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν οἰκονομικῶν ὄρων» (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ κ. Ν. Χατζηκωνσταντῆ).

3. «Εἰδικὰ μαθήματα διὰ τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν καὶ εἰδικὸν γλωσσάριον ναυτικῶν ὄρων» (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ κ. Ν. Χατζηκωνσταντῆ).

4. «Ἐρευνα περὶ Κρήτης μετὰ Στατιστικῶν» τοῦ Ἀμερικανοῦ Στατιστικολόγου Albaugh (μετάφρασις εἰς τὴν ἑλληνικὴν).

Μᾶνος ΠΑΥΛΙΔΗΣ

1. «Ὁ θεσμὸς ἀναπτύξεως σχέσεων καὶ ἡ συμβολὴ του εἰς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ Δημοσίαν Οἰκονομίαν» εἰς τὸ περιοδικὸν «Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις» τοῦ Σεπτεμβρίου 1958.

2. «Δημοσιότητα και Προβολή», μηνιαία έκδοσις, ἀνήκουσα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του καὶ τελοῦσα ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του.

Παναγιώτης ΠΕΡΔΙΚΑΣ

1. «Ἐγχειρίδιον Ἐμπορικοῦ Δικαίου» (τόμος 1ος).

Νικόλαος ΠΟΛΥΖΟΣ

1. «Δημογραφικὴ ἐξέλιξις καὶ παραγωγικότης», εἰς περιοδικὸν «Παραγωγικότης», ἀριθ. 39, Μάϊος 1959, σελ. 99–107.

2. «Ὁ Συνεργατισμὸς», μετάφρασις τοῦ δημοσιεύματος τοῦ Διεθοῦς Γραφείου Ἐργασίας ὑπὸ τὸν τίτλον «Cooperation», 1959.

3. «Évolution démographique en Grèce». Communication au Congrès International de la population à Vienne en août 1959. Publication sous le même titre de l' Union Internationale pour l' étude scientifique de la population im Selbstverlag, Wien, 1959, p.p. 440–449.

4. Traités caractéristiques de l' évolution démographique en Grèce. Revue de la Société Belge d' Études et d' Expansion, N° 188, Novembre-December 1959, p.p. 785–789.

5. «Μαθήματα οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς δημογραφίας». Πολυγραφημένοι παραδόσεις, τοῦ ἔτους 1959–1960.

6. «Ἡ τεχνικὴ βοήθεια καὶ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας», εἰς περιοδικὸν «Σπουδαί», ἀριθ. 6, Φεβρουάριος 1960.

Φωκίων ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

1. «Le nouveau droit maritime de la Grèce», Ἀθῆναι 1958.

2. «Ἡ προτιμωμένη ὑποθήκη ἐπὶ πλοίων», Ἀθῆναι 1959.

Κωνσταντῖνος ΡΩΜΑΙΟΣ

1. «Κοντὰ στὶς ρίζες», ἔκδοσις 1959.

2. «Λαογραφικὰ καὶ Λατρευτικὰ τῶν τεσσάρων ἐποχῶν τοῦ ἔτους», εἰς «Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον—Ἀλμανάκ» τῆς Α.Β.Σ., ἔτους 1959.

Πολύβιος ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

1. «Τεχνικὴ καὶ Οἰκονομία», μελέτη, 1958/59.

2. «Προγράμματα Τοπικῆς Ἀναπτύξεως», μελέτη (μετὰ τοῦ κ. Γ. Λυμπερίδη) τιμηθεῖσα μὲ ἔπαινον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, 1959.

3. «Τὸ Τεχνολογικὸν στοιχεῖον εἰς τὴν νεωτέραν Οἰκονομίαν».

4. «Οἰκονομικὴ καὶ τεχνικὴ ἐκπαίδευσις στελεχῶν τῆς βιομηχανίας», («Νέα τῆς Α.Β.Σ.», τόμ. ΣΤ').

Ἐλευθέριος ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

1. «Ἀντίδρασις διὰ τὴν ἀνίχνευσιν κεκαθαρμένων ἐλαίων ἐν φυσικῷ ἐλαιολάδῳ», ἔργασία ἀνακοινωθεῖσα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν καὶ

καταστάσα επίσημος μέθοδος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1698 δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου.

2. «Αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι ἐν Ἑλλάδι κατὰ τοὺς πρὸ καὶ μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν χρόνους».

Ἰωάννης ΦΡΑΓΚΟΣ

1. «Τελωνειακὴ Οἰκονομία», τεῦχος Α', Ἀθήναι 1959, (σελ. 318).

2. «Τελωνειακὴ Τουριστικὴ Πολιτικὴ καὶ Νομοθεσία», Ἀθήναι 1959, (σελ. 214).

3. «Διακίνησις ἐμπορευμάτων διὰ τῶν Τελωνείων. Ἐκτελωνισμός», μελέτη, Ἀθήναι 1958.

4. «Δελτίον Διευθύνσεως Τελωνείων», (Δ.Δ.Τ.) ἀριθ. 37, τρίμηνον 4ον, 1950.

5. «Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 1957», εἰς Δ.Δ.Τ. ἀριθ. 38, τρίμηνον 1ον, 1959.

6. «Αἱ ἐμπορικαὶ συμβάσεις», εἰς Δ.Δ.Τ. ἀρ. 39, τρίμηνον 2ον, 1959.

7. «Ἡ ἐπιστροφή δασμῶν καὶ φόρων ἐπὶ ἐπανεξαγομένων ἐμπορευμάτων», εἰς Δ.Δ.Τ. ἀρ. 30, τρίμηνον 3ον, 1959.

Ἐμμανουὴλ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

1. «Βυζαντινὴ Ἀθήνα», ἔκδοσις 1958.

2. «Βυζαντινὲς Τοιχογραφίαι στὸν Ὠρωπὸ», εἰς τὸ «Δελτίον Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας», περίοδος Δ', ἔτος Α' 1959.

3. «Mosaic Byzantin en Grèce», ἔκδοσις UNESCO 1959 (εἰς 4 γλώσσας).

4. «L' Icon Byzantine» εἰς τὸ περιοδικὸν «Sazzi e Memorie del' Istituto della Storia del' Arte» τοῦ Ἰνστιτούτου Τσίβι τῆς Βενετίας.

5. «L' arte Greca Contemporaria» εἰς τὸ περιοδικὸν «Osservatore Politico e Letterario» τοῦ Μιλάνου 1959.

6. «The painter John Moralis» εἰς τὸ περιοδικὸν «Charioteer» Νέας Ὠόρκης 1960.

Νικόλαος ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ

1. «Notes on Shipping» εἰδικὰ μαθήματα διὰ τὸ Κ.Ν.Σ. (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Γ. Παυλίδη).

2. «English Greek Shipping terminology», εἰδικὴ διὰ τὴν ἐν ναυτιλίᾳ χρῆσιν ὀρολογίαν (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Γ. Παυλίδη).

3. «Elementary Lessons in English», παραδόσεις περὶ τὴν προφορὰν, γραμματικὴν καὶ ἐν γένει διάρθρωσιν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Γ. Παυλίδη).

4. «English text on Elementary knowledge required in business», εἰδικὰ κείμενα ἀφορῶντα εἰδικῶς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Γ. Παυλίδη).

Ἰωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ

1. «Ὁργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων» (Βιβλίον Α'. «Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἔπιστημονικὴν ὀργάνωσιν»).
2. «Ἐνα σύμβολον» («Ἄλμανάκ» 1959).
3. «Τὰ ἀξιώματα τοῦ Casson».
4. «Ὁργανωτικά Ἀνάλεκτα».
5. «Χρυσᾶ Ἐπη Ὁργανώσεως».
6. «Οἱ Οἰκοδόμοι τῆς Ὁργανώσεως».
7. «Ἡ Ὁργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας».

Δημήτριος ΨΑΡΟΣ

1. «Οἰκονομικὴ Διοίκησις τοῦ Κράτους».
2. «Στοιχεῖα Διοικητικοῦ Οἰκονομικοῦ Δικαίου».
3. «Δημοσία καὶ Δημοτικὴ Ἐπιχείρησις».
4. «Αἱ παρεμβάσεις τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν», εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ἐπετηρίδα τῆς Α.Β.Σ.
5. «Ἡ ἀλλοίωσις τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δημοσίου δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς τῆς συγχρόνου δημοκρατίας».
6. «Ὁ Συνταγματικὸς Χάρτης τῆς Συγχρόνου Δημοκρατίας («Ἄλμανάκ», ἔτος β')

Αἱ σελίδες 71-81 περιλαμβάνουν μέρος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιδόσεως τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, μέρος δηλονότι τῆς συμβολῆς του εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας.

Πολλὰ τῶν θεμάτων εἶναι ἐντελῶς νέα. "Οχι ὀλίγα τιμοῦν τὴν διεθνῆ βιβλιογραφίαν καὶ ἐξετάζουσι ὑπὸ νέον πρῶσιμα ἑλληνικὰ καὶ διεθνῆ προβλήματα. Ἀποτελοῦν πολλὰ διατριβὰς τιμῶσας τὴν ἑλληνικὴν καὶ διεθνῆ Ἐπιστήμην.

Προποροῦσα ἡ Σχολὴ ἀποδεικνύει ὅτι ἔχει πλήρη συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεών της ἀπέναντι τῆς Ἐπιστήμης καὶ τοῦ Ἔθνους. Εἶναι ἐπομένως δικαίως ὑπερήφανος καὶ διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν καὶ διὰ τὸ ἐπιστημονικὸν της ἔργον, ἀποδεικνύουσα τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν διεκήρυξεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ζωῆς της μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἔθνους, ὅτι ἐν ἀνώτατον Ἰδρυμα ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως, ἐνῶ προάγει τὴν παραγωγὴν, συγχρόνως καὶ κατ' ἀνάγκην ἐξυπηρετεῖ τὴν ἔρευναν τῶν προβλημάτων καὶ συμβάλλει εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς Ἐπιστήμης, ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ εἶναι προῖον τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος.

Οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ ὅτι τόσοσιν τὸ ἐκπαιδευτικὸν ὅσον καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ της τιμᾶται καὶ ἀναγνωρίζεται πλέον παρ' ὅλων. Ἡ Σχολὴ ἀπλῶς νομίζει ὅτι τὰ ὑπεσχημένα ἐτήρησε καὶ τὸ καθῆκον της τὸ ἐξετέλεσεν εἰς τὸ ἄριστον.

ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

«Οἱ ἐξετασταὶ δὲν λησμονοῦν ὅτι καὶ αὐτοὶ ὑπῆρξαν κάποτε ἐξεταζόμενοι. Ἡ ἐξέταση γίνεται μὲ στοργήν, δικαιοσύνην καὶ κατανόησιν. Εὐχὴ τοῦ ἐξεταστοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἢ πραγματικὴ τοῦ ἐξεταζομένου ἐπιτυχία».

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

Εἰς τὴν Σχολὴν ἐγγράφονται κατόπιν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων εἰς τὴν Ἐκθεσὶν Ἰδεῶν, τὴν Θεωρητικὴν καὶ Πρακτικὴν Ἀριθμητικὴν, τὴν Ἀλγεβραν, τὴν Πολιτικὴν καὶ Οἰκονομικὴν Γεωγραφίαν οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἀπαλλάσσονται τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων οἱ ἔχοντες βαθμὸν εἰς τὸ ἀπολυτήριον ἄνω τοῦ 18 καὶ διαγωγὴν τουλάχιστον κοσμίαν.

Αἱ ἐξετάσεις διενεργοῦνται βάσει τοῦ σχετικοῦ Κανονισμοῦ ἐγκριμένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Πολλὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἐν λόγῳ Κανονισμοῦ ἐφημέροθησαν βραδύτερον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας εἰς τὰς ἄλλας ἀνωτάτας Σχολάς. Ἄξια μνείας εἶναι αἱ τόσον ἐπαινετικῶς κριθεῖσαι Ὀδηγίαι πρὸς τοὺς ὑποψηφίους.

Ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἰδιάζουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἐνημέρωσίν της ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν σπουδαστῶν της καὶ τὴν στατιστικὴν ἔρευναν παντὸς στοιχείου ἀφορῶντος αὐτούς, ἀπευθύνει, τόσον εἰς τοὺς πρωτοετεῖς ὅσον καὶ εἰς τοὺς δευτεροετεῖς σπουδαστάς, κατάλληλον ἐρωτηματολόγιον, ἀξιούσα κατὰ τὴν ἐγγραφὴν των τὴν παρ' αὐτῶν συμπλήρωσιν ἐδικοῦ ἐντύπου : τοῦ «Δελτίου πληροφοριῶν».

Τὸ Δελτίον τελειώνει μὲ τὰς ἀκολουθοῦσας συστάσεις τῆς Σχολῆς :

«Δώσατε ἀκριβεῖς πληροφορίας. Τὸ Δελτίον εἶναι ἀπολύτως ἐμπιστευτικόν. Σκοπὸς του εἶναι νὰ διευκολύνῃ τὴν Σχολὴν, α) νὰ γνωρίσῃ καλύτερον τοὺς σπουδαστάς της καὶ β) νὰ ἐκτελέσῃ κατὰ τὸν ἀποτελεσματικώτερον δυνατὸν τρόπον τὸ παιδαγωγικόν της ἔργον. Διατυπώσατε ἀπολύτως ἐλευθέρως τὰς σκέψεις σας. Πρέπει νὰ κατανοήσετε ὅτι ἡ Σχολὴ συζητεῖ καὶ δέχεται πᾶσαν ὀρθὴν ἀποψιν. Ὁ διδάσκαλος δὲν παρέχει ἀπλῶς γνώσεις· εἶναι ἐπίσης φίλος, σύμβουλος, καθοδηγητὴς καὶ συνεργάτης τοῦ σπουδαστοῦ. Ἀποβλέψατε μὲ ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Σχολὴν καὶ βοηθήσατέ την εἰς τὸ ἔργον της. Ἡ συνεργασία καὶ ἡ ἀμοιβαία κατανόησις διδασκάλου καὶ σπουδαστοῦ εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς μορφωτικῆς προσπάθειάς μας. Μὴ παρασύρεσθε ἀπὸ δημοκοπίας αἱ ὁποῖαι σᾶς ὑποβιβάζουν».

Τὸ «Ἐρωτηματολόγιον» ἐπομένως εἶναι ἐκπαιδευτικὸν μέσον ἀναντιρρήτου χρησιμότητος, ὄργανον φωτισμοῦ καὶ καθοδηγήσεως τῆς Σχολῆς εἰς τὸ παιδαγωγικόν της ἔργον, διότι ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ πιστεύει ὅτι καὶ τὰ ἀνώτατα σχολεῖα εἶναι παιδαγωγοῦντα ἰδρύματα καὶ ὄχι μόνον πηγαὶ «ἐπιστημονικῶν γνώσεων».

Δὲν γνωρίζομεν πόσον ἀποκρυσταλλωμένοι εἶναι αἱ ἀπόψεις τῶν σπουδαστῶν ὅταν εἰσέρχονται εἰς τὴν Σχολὴν, ἐν ὅμως καλῶς γνωρίζομεν ὅτι ὅταν ἐξέρχονται εἶναι ἐμπλεοὶ ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ καὶ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικὰ τῆς Σχολῆς. Πιστεύομεν μαζί μας εἰς τὴν ἱστορικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὡς κυριάρχου καὶ ἀνεξαρτήτου μονάδος μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, διότι πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ ἐπιζήσῃ μόνον ἐὰν κυριαρχήτῃ ὁ ἑλληνικὸς

λαός από πραγματικόν ἔθνικόν πνεῦμα, ὅταν πιστεύσῃ ὅτι Πατρίς εἶναι μόνον ἡ Ἑλλάς καί πρωτεύουσά της μόνον αἱ Ἀθήναι καί καμία ἄλλη πόλις, ἐντεῦθεν ἢ ἐκεῖθεν τοῦ παραπετάσματος.

Μέσα εἰς τὴν Σχολὴν μας καλλιεργεῖται τὸ τρίπτυχον τῆς Ἀληθείας, ἣτις ὑπάρχει καί εἰς τὴν ταπεινότεραν γνῶσιν, τῆς Ὁμορφιάς, ἣτις ὑπάρχει καί εἰς τὸ εὐτελέστερον προϊόν τοῦ ἀνθρωπίνου μόχθου καί τῆς Ἀρετῆς, ἣτις εἶναι καθῆκον καί συμφέρον κάθε ἀνθρώπου.

Ἐθεωρήθη σκόπιμον ἡ διδασκαλία νὰ γίνεται κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, διότι συμφέρει εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Σχολῆς ἢ προσέλευσις καί νέων ἐργαζομένων, καθόσον οὕτω συνδυάζεται, κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον, ἡ σχολικὴ μόρφωσις μετὰ τὴν πείραν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἐπαγγελματικὴ κατευθύνσεως Σχολὴ ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως, καί ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχολήσις εἶναι συμπλήρωμα τῆς ἐπαγγελματικῆς σχολικῆς μορφώσεως. Δι' αὐτὸ καί ἡ Σχολὴ μας, ἡ ὁποία ἠδύνατο κάλλιστα νὰ εἶναι πρωινή, ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας, διὰ νὰ συνδυάσῃ τὴν θεωρίαν μετὰ τὴν πρᾶξιν.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος διότι παρέχει τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς ἐργαζομένους νὰ σπουδάσουν, νὰ μορφωθοῦν καί νὰ βελτιώσουν τὴν θέσιν των. Τοὺς περιβάλλει μετὰ ἰδιαιτέραν στοργὴν καί ἐκτίμησιν, διότι ἀντὶ τοῦ καφενείου καί τῆς ραστώνης, προτιμοῦν τὸ θρανίον καί τὴν μάθησιν, διότι, ἀντὶ μετὰ τὸν μόχθον τῆς ἐπαγγελματικῆς των ἀπασχολήσεως νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν ἀνάπαυσιν καί τὴν διασκέδασιν, προσέρχονται μετὰ χαρακτηριστικῆς προθυμίας καί ἀφοσιώσεως εἰς τὰ μαθήματά των.

Τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὴν Σχολὴν φοιτοῦν καί ἐργαζόμενοι δὲν δύναται τὸ παράπαν νὰ μεταβάλῃ τὸν χαρακτήρα καί τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Σχολῆς. Ἄλλωστε, εἰς πᾶσαν Σχολὴν καί ἐν Ἑλλάδι καί εἰς ὅλον τὸν κόσμον σπουδάζουν νέοι ἐργαζόμενοι συγχρόνως καί ἄξιοι πάσης προστασίας ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας. Ἄλλ' οὐδεμία Σχολὴ καί οὐδὲν λογικεῦμενον Κράτος διενόηθη ποτὲ νὰ μεταβάλῃ τὸ πρόγραμμά του καί τὴν διδακτέαν ὕλην χάριν τῶν ὀλίγων ἐργαζομένων καί εἰς βάρος τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Αἱ Σχολαὶ εἶναι πνευματικὰ καί ὄχι φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα.

Ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ἔχει διατυπώσει τὴν γνώμην της ἐπισημῶς ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως. Εἶναι ἐναντίον τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων κατ' ἀρχὴν καί πιστεύει ὅτι ὑπὸ κανονικὰς συνθήκας ὁ ἔχων ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως μετὰ βαθμὸν τουλάχιστον 13 (ἐπὶ βαθμολογικῆς κλίμακος 1 - 20) θὰ ἔδει νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς του εἰς οἰανδήποτε Σχολὴν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως. Δυστυχῶς ἡ θεωρητικῶς ὀρθὴ αὕτη ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ: α) Διότι ἡ μόρφωσις ἡ παρεχομένη εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, παρὰ τὰς καταβαλλομένας ὑπὸ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς προσπάθειας, εἶναι ἀναντιρρήτως ἀτελής ἐξ εὐθύνης τοῦ κράτους καί τῆς ἐγκληματικῶς ἀδιαφοροῦ-

σης κοινωνίας. Ἐλλειψις στοιχειώδους στοργῆς πρὸς τοὺς μαρτυρικοὺς καθηγητὰς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἔλλειψις συγχρονισμένου καὶ κατατοπισμένου πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐν γένει Ἑλληνικῆς ζωῆς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν προγράμματος, ἔλλειψις ἀναλόγων καὶ καταλλήλων σχολικῶν κτιρίων, σχεδὸν παντελῆς ἔλλειψις ὀργάνων διδασκαλίας, ἔλλειψις ἐπαρχιακῶν καὶ σχολικῶν βιβλιοθηκῶν, ἔλλειψις πνευματικῆς κινήσεως εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἔλλειψις ἐνδιαφέροντος διὰ τὸν μαθητὴν καὶ διὰ τὸν περατοῦντα τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του νέου, ἔλλειψις πάσης καθοδηγήσεως καὶ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ τῶν σπουδάζοντων, περιφρόνησις πολλάκις πρὸς τὸν ἐπαρχιακὸν καθηγητὴν καὶ τόσοι ἄλλοι πνευματικοί, πολιτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ παράγοντες ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν εἰς τὸ ἐλάχιστον ἀπόδοσιν τῆς σχολικῆς ἐργασίας, ὥστε νὰ καθιστοῦν ἐνδεικνυμένην τὴν εἰσιτήριον ἐξέτασιν ὡς φραγμὸν εἰς τὸ κύμα τῆς ἀγραμματοσύνης τὸ ὁποῖον κατακλύζει τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ λόγου τούτου ὁ περιορισμένος ἀριθμὸς τῶν εἰσαγομένων εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς σπουδαστῶν ἐπιβάλλεται δυστυχῶς καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως καταλλήλων κτιρίων, ὡς καὶ ὀργάνων καὶ μέσων διδασκαλίας.

Διαμαρτύρονται τινὲς κατὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Σπουδαστῶν, ἀκόμη καὶ κατὰ τῆς ἰδρύσεως νέων Σχολῶν (1), ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δῆθεν διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ παρασκευάζονται θεσιθηρία. Ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ «θεσιθηρία» ἀναβάλλεται ἐπὶ τινὰ ἔτη μέχρι οὗ ὁ νέος καταστῆ πτυχιούχος, ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ ἀτελῶς κατηρτισμένος ἀπόφοιτος τοῦ Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως συμπληρῶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὰ πνευματικά του ἐφόδια, ἡ θεσιθηρία δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ οἰουδήποτε Σχολείου ἀλλὰ τῆς ἐλλείψεως παραγωγικῶν ἔργων εἰς τὸν τόπον μας. Ἐὰν θέλωμεν νὰ λείψῃ ἡ «θεσιθηρία» καὶ πρὸ παντὸς νὰ λείψῃ ἡ τόσον ἐπικίνδυνος ἀγωνία, ἡ ὁποία κατέχει τὴν ψυχὴν τῶν νέων ἰνώπιον τοῦ προβλήματος τῆς Αὔριον, πρέπει νὰ αὐξήσωμεν τὰ παραγωγικὰ ἔργα, νὰ αὐξήσωμεν τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, νὰ βελτιώσωμεν τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ μας. Ἡ θεσιθηρία δὲν εἶναι αὐτοτελὲς φαινόμενον, ἀλλ' ἐπακόλουθον τῆς κακῆς λειτουργίας τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς χώρας. Εἶναι ἀποτέλεσμα καὶ ὄχι αἴτιον. Ἡ αὐξησης τῶν σπουδαστῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως εἶναι παρήγορον διεθνὲς φαινόμενον ἀπὸ τῶν πλέον οἰκονομικῶς (Ἀμερικῆ) ἢ πνευματικῶς (Γαλλία) ἀνεπτυγμένων χωρῶν μέχρι καὶ τῶν πλέον ὑπαναπτύκτων. Ἄλλαι χῶραι τῆς Εὐρώπης, μικρότεραι εἰς πληθυσμὸν καὶ

1. Εἰς ὅλον τὸν κόσμον θεωρεῖται ὡς ἐξόχου σημασίας διὰ τὴν ἀνοδὸν τῆς κοινωνίας ἡ αὐξησης τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σπουδαστῶν καὶ πανηγυρίζεται ἡ ἱδρυσις νέων ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως σχολείων. Ἡ Σχολὴ μας εἶναι ὑπερήφανος καὶ εὐτυχῆς διότι τόσον συνέβαλεν εἰς τὴν ἱδρυσιν τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ «Ἀνωτάτης Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν».

έκτασιν τῆς Ἑλλάδος, ἔχουν πολὺ περισσότεράς Σχολάς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως καὶ πολὺ περισσότερους σπουδαστὰς (Ἑλβετία, Δανία κλπ.). Χωρὶς νὰ καταδυναστεύωνται ἀπὸ τὸ πρόβλημα τῆς θεσιθηρίας, διότι ἀπλῶς ἔχουν ἠϋξημένον τὸν παραγωγικόν των πλοῦτον καὶ μεγαλύ-τερον τὸ ἐθνικόν των εἰσόδημα.

Ἡ ἡμετέρα Σχολὴ φρονεῖ ὅτι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ 1947 εἰς τὸ πρόβλημα τῶν Εἰσαγωγικῶν Ἐξετάσεων, ἐφ' ὅσον ἐπὶ πολὺ θὰ εἶναι ἀναγκαῖαι, τὴν καλυτέραν δυνατὴν λύσιν ἢ ἔστω τὴν ὀλιγώτερον κακὴν :

α) Ἀπαλλάσσει τοὺς ἔχοντας εἰς τὸ ἀπολυτήριον τοῦ Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως βαθμὸν ἄνω τοῦ 18 ἀπὸ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις, εἰς δικαίαν ἀναγνώρισιν τῶν καταβληθέντων κόπων ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς βράβεισιν τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν πνευματικῶν ἱκανοτήτων τῶν ἀποφοίτων.

β) Δέχεται ὡς εἰσακτέους πάντας τοὺς ἐπιτυχόντας τὴν βαθμολογικὴν βᾶσιν, ἥτοι 10 (ἐπὶ βαθμολογικῆς κλίμακος 1—20) δι' ἕκαστον ἐξεταζόμενον μάθημα.

γ) Ἀναγνωρίζει ὡς ἴσης ἀξίας βαθμὸν τὸν ἀναγραφόμενον εἰς τὸ ἀπολυτήριον τοῦ Σχολείου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

δ) Ἡ βαθμολογία ἐκάστου γραπτοῦ γίνεται παρὰ δύο ἐξεταστῶν, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἀγνοεῖ τὸν βαθμὸν τὸν δοθέντα παρὰ τοῦ ἄλλου.

ε) Εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας εἰς ἓν ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐξεταζομένων μαθημάτων (Ἐκθεσις Ἰδεῶν, Θεωρητικὴ καὶ Πρακτικὴ Ἀριθμητικῆ—Ἀλγεβρα, Πολιτικὴ καὶ Οἰκονομικὴ Γεωγραφία) γίνεται συμφηφισμὸς ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ μέσος βαθμὸς τῶν ὡς ἄνω μαθημάτων καὶ τοῦ ἀπολυτηρίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως εἶναι τουλάχιστον 12 (ἐπὶ βαθμολογικῆς κλίμακος 1—20).

Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν προσεπάθησε ἡ Σχολὴ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ τόσον δυσχερὲς πρόβλημα τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, νὰ μειώσῃ κατὰ τὸ δυνατόν τὰ μειονεκτήματά των καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀκριβοδικαίαν κρίσιν. Ἡ Σχολὴ μὲ πολλὴν ὑπερηφάνειαν παραπέμπει εἰς τὰς Ὁδηγίας περὶ τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, τὰς τόσον ἐπαινετικῶς κριθείσας παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἐκπαιδευτικῶν κύκλων. Ἡ Σχολὴ ἐπίσης ἔχει ζητήσῃ ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων ὅσοι ἔχουν ἐξασφαλίσῃ κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη τῶν σπουδῶν των εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως μέσον βαθμὸν τουλάχιστον 16. Ἀντιθέτως, ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν ἔτυχον μέσου ὅρου τουλάχιστον 13 κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη τῶν σπουδῶν των.

Οὐδεὶς ὑπεχρεώθη νὰ φοιτήσῃ εἰς τὴν Σχολὴν καὶ οὐδεὶς βεβαίως παρεπλήρηθη, δεδομένου ὅτι ἡ Σχολὴ ἔχει δημοσιεύσει τὸ πρόγραμμα τῆς καὶ πάντες ἔχουν ὑπογράψῃ δηλώσιν ὅτι ἔλαβον γινῶσιν καὶ τῶν σκοπῶν

τῆς Σχολῆς καὶ τῶν μεθόδων τῆς. Ἡ Σχολὴ ἐπαινημένως ἔχει τονίσει τὴν ἱεράν ἀρχὴν ὅτι «ἡ μόρφωσις ἐν τῇ Σχολῇ ἀποκτᾶται μὲ πολὺν, πάρα πολὺν κόπον». Τὸ ἀντίθετον ἀποτελεῖ καταδημαγωγῆσιν καὶ ἐκφυλισμὸν τῶν νέων.

Ἐπὶ τούτῳ, ἀναντιρρήτως, ἐν θέμα πρᾶγματι σοβαρώτατον :

Τὸ ποιὸν τῶν εἰσερχομένων εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς σπουδαστῶν τὸ ὁποῖον κατὰ κανόνα—μὲ πολλὰς εὐτυχῶς ἐξαιρέσεις φυσικά—εἶναι κακὸν καὶ πολλάκις κάκιστον. Τὸ ἐπίπεδον τῶν σπουδαστῶν δὲν εἶναι ἀντάξιον τῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῶν σχολῶν τῆς ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως. Δὲν πταίουν, φυσικά, οἱ νέοι μας δι' αὐτό. Ἀντιθέτως εἶναι λυπηρὸν ὅτι δὲν ἀντελήφθημεν ὅτι, διὰ νὰ καταστήσωμεν κτῆμα καὶ νὰ μεταβάλωμεν εἰς ἰδανικά τῆς νέας γενεᾶς τὰ ἰδανικά τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπολεμήσαμεν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Δύσις δαπανᾷ τεράστια εἰς στρατιωτικὰς παρασκευὰς ποσά, πρέπει νὰ στρέψωμεν ὀλόκληρον τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας πρὸς τὰ Σχολεῖα, πρὸς τὴν ἐξωσχολικὴν καὶ σχολικὴν μόρφωσιν παντὸς τύπου καὶ βαθμοῦ, διότι μόνον ὁ μορφωμένος Λαὸς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀξίαν καὶ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ν' ἀγωνίζεται ἐναντίον πάσης μορφῆς ὀλοκληρωτισμοῦ.

Τὸ πρόβλημα ὑπάρχει. Διότι ὅσοι νέοι φθάνουν μέχρι τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως—ἐκτὸς πολλῶν ἐξαιρέσεων—οὔτε ἐπαρκῶς ἔχουν καταρτισθῆ εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Στοιχειώδους καὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως οὔτε πολλάκις εἶναι οἱ κατάλληλοι καὶ ἱκανοὶ δι' ἀνωτέρας σπουδᾶς θεωρητικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως.

Δι' αὐτό, τὸ ἔργον τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν εἶναι πάρα πολὺ δυσκολώτερον, πολὺ δὲ περισσώτερον διότι αἱ Σχολαὶ στεροῦνται πολλάκις τῶν μέσων διδασκαλίας, ὥστε τὸ ἔργον τοῦ διδάσκοντος νὰ εἶναι ἀκοπώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον.

Τὸ πρόβλημα τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων συνδέεται ἐπίσης μὲ τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας πρόβλημα, γενικώτερα. Μὴ ἀπατώμεθα εἰς τοῦτο. Προβάλλει πάντοτε τὸ αἰώνιον γλωσσικὸν μας πρόβλημα. Ὅπως ἐπίσης συνδέεται τὸ θέμα τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων μὲ τὸ πρόβλημα τοῦ ὥρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος καὶ τῶν σκοπῶν καὶ κατευθύνσεων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Παρὰ τοὺς λαμπροὺς καθηγητὰς τῶν Γυμνασίων οἱ ἀπόφοιτοι δὲν γνωρίζουν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οὔτε τὴν σύνταξιν οὔτε τὴν ὀρθογραφίαν μιᾶς ἀπλῆς ἐκθέσεως ἰδεῶν. Πράγματι, ζῶμεν εἰς μίαν μεταβατικὴν γλωσσικὴν περίοδον. Ἐκ παραλλήλου, ὑπάρχει ἡ ἀγνοία τοῦ συγχρόνου τεχνικοῦ πολιτισμοῦ, τὰ κακὰ τοῦ ὁποῖου θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποφευχθοῦν μόνον μὲ μίαν βαθεῖαν κατανόησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος. Ἡ οὐσία ὁμως αὐτῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος διαφεύγει ἀπὸ τοὺς ἀποφοίτους τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὅταν ἔρχονται πρὸς τὴν Ἀνωτέραν.

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1959-1960

ΕΚΘΕΣΙΣ ΙΔΕΩΝ

«*Ο καθείς κύριος τῆς τύχης του*».

ΘΕΜΑΤΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

Α' ΣΕΙΡΑ

Θέμα 1ον. Κυριώτεροι λιμένες τῆς Μεσογείου καὶ χῶραι ἐξυπηρετούμεναι ὑπ' αὐτῶν.

Θέμα 2ον. Κυριώτερα τουριστικά κέντρα τῆς Ἑλλάδος.

Θέμα 3ον. Περιγραφή σιδηροδρομικοῦ ταξιδίου ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Ἀλεξανδρούπολιν.

Β' ΣΕΙΡΑ

Θέμα 1ον. Χῶραι τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου, πόλεις καὶ πληθυσμός των. Οἰκονομικὴ διάρθρωσις: κύρια παραγόμενα εἶδη. (Ἐξαγόμενα εἶδη. Συγκοινωνία).

Θέμα 2ον. Κυριώτερα ἐξαγόμενα προϊόντα Ἑλλάδος. Περιοχαὶ παραγωγῆς καὶ λιμένες ἐξαγωγῆς.

Θέμα 3ον. Περιγραφή ταξιδίου δι' αὐτοκινήτου ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Ἰωάννινα.

ΘΕΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ

Α' ΣΕΙΡΑ

Ἐκ τῆς Ἀριθμητικῆς

Θέμα 1ον. Τὸ ἄθροισμα τῶν ἡλικιῶν τῶν 7 μελῶν μιᾶς οἰκογενείας ἦτο κάποτε 192 ἔτη. Μετὰ 27 ἔτη, ὅτε ἀπέθανεν ὁ πατήρ, αἱ ἡλικίαι τῶν ἐπιζώντων εἶχον ἄθροισμα 303 ἔτη. Ὄταν, μετὰ 14 ἔτη, ἀπέθανε καὶ ἡ μήτηρ, τὸ ἄθροισμα ἡλικιῶν τῶν τέκτων ἦτο 300. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἡλικία θανάτου ἐκάστου τῶν γονέων καθὼς καὶ ἡ ἡλικία ἐκάστου τέκνου τὴν ἐποχὴν θανάτου τοῦ πατρός, δεδομένου ὅτι τὸ δεύτερον τέκνον εἶναι κατὰ 3 ἔτη μικρότερον τοῦ πρώτου, τὸ τρίτον ἐπίσης 3 ἔτη μικρότερον τοῦ δευτέρου, τὸ τέταρτον 1 ἔτος μικρότερον τοῦ τρίτου καὶ τὸ πέμπτον 2 ἔτη μικρότερον τοῦ τετάρτου. Τὸ πρόβλημα νὰ ἐπαληθευθῇ.

Θέμα 2ον. Ἐμπορὸς ἐπώλησε δύο τεμάχια ὑφάσματος, συνολικοῦ μήκους 50 μέτρων, τὸ μὲν πρὸς 65 δρχ. κατὰ μέτρον τὸ δὲ πρὸς 148 δρχ. κατὰ μέτρον. Δοθέντος ὅτι, ἂν τὴν ἀξίαν τοῦ πρώτου ἐτόκιζε πρὸς 8 % τοῦ δὲ δευτέρου πρὸς 10 % θὰ ἐλάμβανε τὸν αὐτὸν τόκον ἐτησίως, νὰ εὐρεθῇ τὸ μῆκος ἐκάστου τεμαχίου. Τὸ πρόβλημα νὰ ἐπαληθευθῇ.

Ἐκ τῆς Ἀλγέβρας

Θέμα 1ον. Νά λυθῆ τὸ σύστημα :

$$\chi^2 + \chi\psi + \chi\omega = 4 \quad \chi\psi + \psi^2 + \psi\omega = 9 \quad \chi\omega + \psi\omega + \omega^2 = 36$$

Θέμα 2ον, Νά εὑρεθῆ τριψήφιος ἀριθμός, τοῦ ὁποίου τὸ ἄθροισμα τῶν ψηφίων εἶναι 13 καὶ τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων ἰσοῦται πρὸς τὸ 1/4 τοῦ ψηφίου τῶν μονάδων. Ἐὰν δὲ τὰ ψηφία τοῦ ἀριθμοῦ γραφοῦν κατ' ἀντίστροφον τάξιν προκύπτει ἀριθμὸς ἔχων 594 μονάδας περισσοτέρας τοῦ ζητουμένου.

*Β' ΣΕΙΡΑ**Ἐκ τῆς Ἀριθμητικῆς*

Θέμα 1ον. Παντοπώλης ὑποχρεωμένος νὰ πληρώσῃ χρέος 10.000 δραχμῶν, πωλεῖ 1000 κιλά ἐν συνόλῳ οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ εἰσπράττει 9400 δραχμάς. Ἦδη, ὑπολογίζει ὅτι, ἂν πωλήσῃ 100 κιλά οἴνου ἀκόμη, θὰ τοῦ ἐλλείπουν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους 200 δραχ. ἐνῶ, ἂν πωλήσῃ 50 κιλά ἐλαίου, θὰ τοῦ περισσεύσουν καὶ 350 δραχ. Νά εὑρεθῆ πόσα κιλά οἴνου καὶ πόσα ἐλαίου ἐπώλησεν ἀρχικῶς. Τὸ πρόβλημα νὰ ἐπαληθευθῆ.

Θέμα 2ον. Τρεῖς ἐπιχειρηματῆαι συνεταιρισθέντες κατέβαλον ἀντιστοίχως 50.300 δραχ., 58.100 δραχ. καὶ 63.900 δραχ. Κατὰ τὴν διανομὴν τῶν κερδῶν μιᾶς περιόδου ἐπληρώθησαν εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐταιρίας τὰ 8 % τούτων. Ἄν ὁ διευθυντὴς ἔλαβε 12.000 δραχ. νὰ εὑρεθῆ πόσας δραχ. ἔλαβε ἕκαστος συνεταιρῆρος ἐκ τῶν κερδῶν. Τὸ πρόβλημα νὰ ἐπαληθευθῆ.

Ἐκ τῆς Ἀλγέβρας

Θέμα 1ον. Νά λυθῆ τὸ σύστημα :

$$\frac{\chi\psi}{3\chi+2\psi} = \frac{1}{2}, \quad \frac{\psi\omega}{\psi+\omega} = \frac{1}{3}, \quad \frac{\omega\chi}{3\omega+2\chi} = \frac{1}{4}$$

Θέμα 2ον. Δύο πρόοδοι ἢ μία ἀριθμητικὴ καὶ ἢ ἄλλη γεωμετρικὴ ἔχουν κοινούς τοὺς δύο πρώτους ὄρους. Ἡ ὑπεροχὴ τοῦ τετάρτου ὄρου ὑπὲρ τὸν δεύτερον εἶναι 32 διὰ τὴν ἀριθμητικὴν καὶ 60 διὰ τὴν γεωμετρικὴν. Νά σχηματισθοῦν αἱ πρόοδοι αὗται.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Ἡ ἐναρξίς τῶν μαθημάτων.
2. Προγραμματισμός τῶν μαθημάτων.
3. Τὸ Ὁρολόγιον πρόγραμμα.
4. Κατανομὴ μαθημάτων κατὰ διδάσκοντας.
5. Ὑποτροφίαι εἰς σπουδαστάς.

Μὴ σπαταλᾶτε τὸν χρόνον σας. Θὰ μετανοήσετε σκληρῶς.
Ὁ χρόνος εἶναι πολυτιμώτατον κεφάλαιον. Πᾶσα στιγμή
ἢ ὁποία παρέρχεται δὲν ἐπανευρίσκεται πλέον.

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

του κ. ΚΩΝ. ΚΩΤΣΙΟΠΟΥΛΟΥ

Α' Αντιπρόεδρος τῆς Σχολῆς

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΗΣ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΝΕΟΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Ἀγαπητοί μου φίλοι,

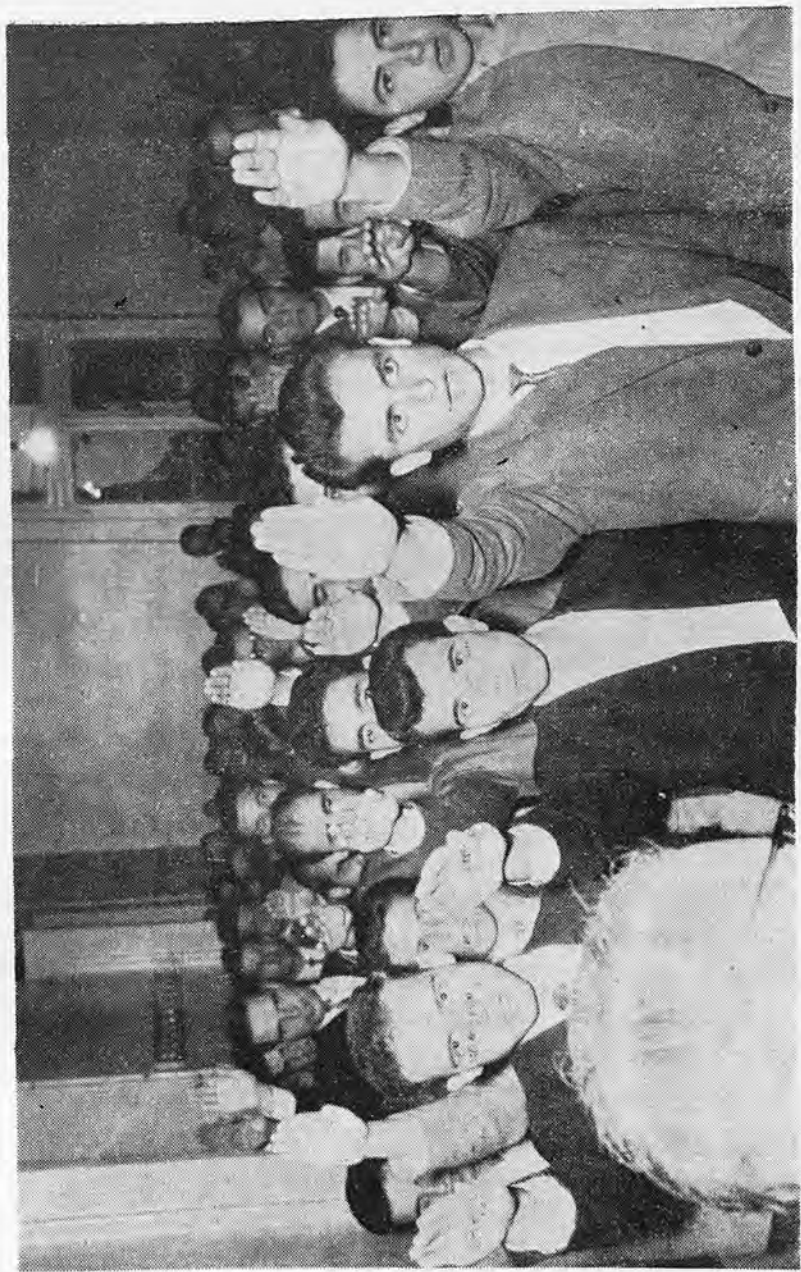
Ἡ σημερινή ἡμέρα ἀποτελεῖ καμπήν εἰς τὴν ζωὴν σας. Παύετε νὰ εἴσθε παιδιὰ καὶ γίνεσθε, σύμφωνα μὲ τὴν παλαιὰν πανεπιστημιακὴν παράδοσιν, ἀκαδημαϊκοὶ πολῖται. Σπουδασταὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδευσεως. Ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ σᾶς ὑποδέχεται εἰς τοὺς κόλπους τῆς. Θὰ ἐπιδιώξη ἀπὸ σᾶς νὰ δημιουργήσῃ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι, μὲ ὠριμότητα, μὲ ἐπίγνωσιν, μὲ ἐπιστήμην, μὲ σύνεσιν, μὲ συνέπειαν, θὰ ριφθοῦν εἰς τὸν μηχανισμόν τῆς παραγωγῆς, διὰ νὰ τὸν τιθασεύσουν καὶ νὰ τὸν λειτουργήσουν, ἐπ' ἀγαθῶ καὶ τῆς Χώρας μας καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων.

Ὁ κ. Κων. Κωτσιόπουλος

Εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτήν, ἡ Σχολὴ χρειάζεται τὴν προθυμίαν σας καὶ τὴν συνεργασίαν σας. Ὅσον ἰσχυρότερον πνεῦμα συνεργασίας ἐπιδείξετε, τόσον περισσότερο ἔχετε νὰ ὠφελησέτε καὶ νὰ ὠφεληθῆτε. Προσέξατε αὐτὸ τὸ σημεῖον. Ἡ Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευσις δὲν εἶναι θαυματοποιός. Δὲν ταχυδακτυλουργεῖ. Βοηθεῖ, καθοδηγεῖ, ἀναπτύσσει.

Αὐτὸ τὸ ἐπιχειρεῖ ἐκεῖ ὅπου ἡ βοήθεια εἶναι δυνατὴ καὶ ἡ ἀνάπτυξις ἐπιτευκτὴ. Ἄν δὲν εὔρη ἀνταπόκρισιν εἰς τὸ ἔργον τῆς, δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ ἀσυμμόρφωτα στοιχεῖα καὶ νὰ προχωρήσῃ μὲ ἐκείνους πού, ὄντως, ἐπιθυμοῦν τὴν ἐκπαιδευσίν των καὶ τὴν πρόοδόν των. Ὁμοιάζει, εἰς τοῦτο, μὲ τὰς μηχανὰς πού ἐπεξεργάζονται μόνον τὰς καταλλήλους ποσότητας τῶν πρώτων ὑλῶν τροφοδοσίας των καὶ ἀπορρίπτουν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπεξεργασίας, ὡς περιττόν, πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀκατάλληλον. Εἰσέρχεσθε εἰς τὴν Σχολὴν μὲ χαράν. Βοηθήσατε καὶ σεῖς, ὥστε νὰ ἐξέλθετε μὲ χαράν εἰς τὸ τέλος, ἀπὸ τὴν πύλην τῆς φυσικῆς ἐξόδου καὶ ὄχι ἀπὸ τὰς θυρίδας τοῦ ἐνδιαμέσου καθαρισμοῦ.

Ἡ τελετὴ τῆς ὀρκωμοσίας.

Θὰ εὔρετε ἐδῶ φίλους καὶ μόνον φίλους. Τοὺς Καθηγητάς σας, οἱ ὅποιοι θὰ σᾶς παραλάβουν καὶ θὰ σᾶς συμπεριφερθοῦν ὡσάν νὰ εἰσθε ἰδικά των τέκνα. Θὰ σταθοῦν μὲ κατανόησιν πλησίον τῶν ἀτελειῶν σας καὶ θὰ ἐπιδιώξουν νὰ τὰς ἄρουν. Αὐτὸ εἶναι πάντοτε δυνατόν, διότι ἡ ἱκανότης των καὶ ἡ πείρα των εἶναι μέγιστα. Καὶ ἀφοῦ τὸ ἐπιτύχουν, θὰ σᾶς πάρουν μαζί των εἰς τὴν ὑψιπετῆ πορείαν πρὸς τὴν Γνώσιν, ἣτις παρέχεται κατ' ἀποδοτικὸν σύστημα, συμφώνως πρὸς τοὺς Κανονισμοὺς τῆς Σχολῆς.

Μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ θελήσετε, ἅπαντες, νὰ τιμήσετε τὸν λόγον πού θὰ δώσετε μὲ τὸν ὄρκον τοῦ σπουδαστοῦ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, πού θὰ κληθῆτε νὰ ὀρκισθῆτε εὐθύς ἀμέσως—διότι ὁ σεβασμὸς τοῦ ὄρκου καὶ ἡ τήρησις τοῦ λόγου εἶναι ἡ πρώτη ἀρετὴ παντὸς πολιτισμένου ἀνθρώπου, καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ πνευματικοῦ καὶ τοῦ ἐπιστήμονος, ὅπως προορίζεσθε νὰ γίνετε σεῖς—σᾶς εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας, καὶ ἐγὼ καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Κοσμητεῖαν, καλῶς ἤλθατε καὶ καλὴν προκοπὴν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν σας ἐν τῇ Σχολῇ.

ΟΡΚΟΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ

Ἔγδοχομαι καθ' ὄλον μου τὸν βίον ἐν τῇ Σχολῇ νὰ ἐπιδείξω καὶ νὰ ἀποδείξω τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ πολίτου, ὅτι θὰ σέβωμαι τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Σχολῆς ὑπερήφανος διὰ τὸ μέγα παρ' αὐτῆς ἐπιτελούμενον ἔργον, ὅτι θὰ ἀγαπῶ τοὺς καθηγητάς μου, θὰ συνεργάζωμαι μετ' αὐτῶν καὶ θὰ τοὺς θεωρῶ πνευματικούς καὶ ἠθικούς μου καθοδηγητάς καὶ φίλους, ὅτι θὰ καταβάλω πᾶσαν δυνατὴν φροντίδα διὰ νὰ μορφωθῶ, ὥστε νὰ καταστῶ ἄξιος καὶ ἱκανὸς ἐπαγγελματίας, καλὸς Ἕλλην, χρήσιμος καὶ παραγωγικὸς ἄνθρωπος.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ *

Εἰς ἐποχὴν προγραμματισμοῦ διὰ πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῆς ζωῆς εἶναι ἀκατανόητον καὶ ἀπαράδεκτον νὰ λειτουργοῦν ἰδρύματα τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως οὐχὶ ἀπλῶς ἄνευ ὠρολογιακοῦ προγράμματος, ἀλλὰ ἰδίως ἄνευ «Προγράμματος» τῶν ἐν γένει ἐργασιῶν τῶν, ἡμέρα τῆ ἡμέρα εἰ δυνατόν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους μέχρι τῆς λήξεως αὐτοῦ **.

Ἡ ἡμετέρα Σχολὴ δημοσιεύει κατ' ἔτος πρόγραμμα ἐργασιῶν περιλαμβάνον σχεδὸν τὴν καθ' ἡμέραν προγραμματιζομένην δραστηριότητα τῆς Σχολῆς. Οὕτω ἅμα τῆ ἐνάρξει τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ὁ σπουδαστὴς ἔχει ὑπ' ὄψιν του τὸ Ὁρολόγιον Πρόγραμμα τοῦ ἐξαμήνου, τὰς ἡμέρας ἀργίας, τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας (Ἐργοστάσια, Γραφεῖα, Καταστήματα κλπ.), τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιπάτων καὶ ἐκδρομῶν, τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, τῶν διαλέξεων, τῶν ἐλευθέρων μαθημάτων, τῶν σχολικῶν συγκεντρώσεων, ὡς καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῶν Τμηματικῶν καὶ Πτυχιακῶν Ἐξετάσεων καὶ γενικῶς πᾶσαν ἐνδιαφέρουσαν αὐτὸν προθεσίαν (π.χ. τὰς προθεσίας ὑποβολῆς αἰτήσεων πρὸς συμμετοχὴν εἰς ἐξετάσεις, τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ διδάκτρων κλπ.).

Τοιουτοτρόπως ὁ σπουδαστὴς ἔχει εἰς χεῖρας του λεπτομερὲς ἡμερολόγιον τῆς ἐργασίας τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Παρακολουθεὶ αὐτό, ὀργανώνει τὴν ἐργασίαν του, συνειδητοποιεῖ περισσότερον τὰ καθήκοντά του, λαμβάνει ἐγκαίρως τὰ μέτρα του καὶ συνάμα ὡς ἀκαδημαϊκὸς πολίτης ἐλέγχει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τῶν ἐργασιῶν. Ἡ Σχολὴ καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ νὰ τηρηθῆ μέχρι σχολαστικότητος τὸ Πρόγραμμα ἐργασιῶν, ἐφόσον ἐννοεῖται τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτὴν καὶ ὄχι ἀπὸ τρίτους. Βάσει τοῦ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐγκριμένου Προγράμματος ἐργασιῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν συντάσσεται καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς.

* Ἰδὲ «Ὁδηγὸν Σπουδῶν» 1953 διὰ τὸν ὅποιον δικαίως ὑπερφανεύεται ἡ Σχολή.

** Ἰδὲ π. χ. Πρόγραμμα 1958-9 εἰς «Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον — Ἀλμανάκ 1959» τῆς Σχολῆς.

Η ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

«Η ένότης τῆς ἐκπαιδευτικῆς προσπάθειαις δὲν εἶναι ἔργον μόνον τοῦ Προγράμματος ἀλλὰ εἶναι πολὺ περισσώτερον, ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, ἔργον τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ».

Κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων ἐπρυτάνευσαν αἱ κάτωθι ἀρχαί:

α) Κατεβλήθη πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια νὰ κατοχυρωθῇ ὁ ἐπαγγελματικὸς χαρακτήρ τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ μόρφωσις εἰδικευμένων στελεχῶν, κατὰ πρῶτον λόγον διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον διὰ τὰς συναφεῖς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, καθόσον, εἰς τὸν σημερινὸν αἰῶνα τῆς γοργῆς ἀναπτύξεως τοῦ τεχνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας ἡ ἀνάγκη τῆς εἰδικευμένης μορφώσεως εἶναι ἐπιτακτικὴ Ἐντίθετος ἀποψις θὰ ἀπετέλει ἐκπαιδευτικὴν ὀπισθοδρόμησιν.

β) Παραλλήλως, κατεβλήθη φροντίς νὰ ἀποφευχθοῦν οἱ κίνδυνοι τῆς εἰδικεύσεως, ἡ στενότης, δηλονότι, τῶν ὀριζόντων καὶ ἡ μονομέρεια τῶν ἀντιλήψεων. Τοῦτο προσπαθεῖ νὰ ἀποφύγη ἡ Σχολὴ διὰ παραλλήλου διδασκαλίας, συνθετοῦσης τὰ ἐπὶ μέρους εἰς ἓν ἀρμονικὸν σύνολον μὲ εὐρείας προοπτικάς, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ δημιουργία ὠλοκληρωμένων, ἀπὸ ἀπόψεως μορφώσεως, ἐπαγγελματιῶν.

γ) Ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἡ ἐλληνικὴ πραγματικότητα, αἱ γνώσεις τῶν ἀποφοίτων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, αἱ ἀνάγκαι καὶ αἱ συνθήκαι τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας, καὶ τὰ Προγράμματα τῶν ἀντιστοίχων Σχολῶν τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ πρόγραμμα, ἀναντιρρήτως, εἶναι ἐντοπισμένον καὶ συγκροτισμένον.

δ) Βασικὴ σκέψις ὑπῆρξεν ὁ συντονισμὸς τῶν μαθημάτων, ὥστε ὅλα νὰ κατατείνουσι εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Πολλὰ προβλήματα ἀπαντῶνται εἰς διάφορα μαθήματα, ἕκαστον ὁμως τούτων τὰ ἐξετάζει ἀπὸ τῆς ἰδικῆς του σκοπιᾶς (τεχνικῆς, οἰκονομικῆς, ἐμπορικῆς, ὑγιεινῆς, κ.λ.π.). Οὕτω, τὸ ζήτημα ἐρευνᾶται ἀπὸ τῶν ποικίλων αὐτοῦ ἀπόψεων καὶ ἔπειτα ἐπιζητεῖται ἡ συνολικὴ ἐπισκόπησις του, ὑπὸ τὴν σύνθετον μορφήν ὑφ' ἣν παρουσιάζεται εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἡ ἀναλυτικὴ ἐξέτασις ἐπιβάλλεται ὑπὸ παιδαγωγικῶν λόγων, ἐνῶ ἡ συνθετικὴ ἐξ αὐτῆς τῆς ζωῆς.

ε) Τέλος, κατεβλήθη πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια διὰ τὸν ἀρμονικὸν καὶ ἀποτελεσματικὸν συνδυασμὸν θεωρίας καὶ πράξεως, δὲν παραγνωρίζεται, ὁμως, ὅτι ἡ ἀρτία ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις ἐπιτυγχάνεται μόνον ὅταν ἡ μαθητευσίς εἰς τὴν οἰκονομικὴν πράξιν συμπληρῶνῃ τὸ ἔργον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας· διὸ καὶ ὁ Ὄργανισμὸς τῆς Σχολῆς ὀρίζει, ὅτι,

πρὸς ἀπονομήν τοῦ Πτυχίου, ἀπαιτεῖται τουλάχιστον ἑξάμηνος πρακτικὴ ἄσκησης.

στ) Τὰ διδασκόμενα κύρια μαθήματα εἶναι ἐν συνόλῳ δεκαεπτὰ. Ἐξ ἀνήκουν εἰς τὸν οἰκονομικὸν κύκλον, τρία εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων, δύο ἀποτελοῦν τὸν κύκλον τῶν νομικῶν μαθημάτων, τέσσαρα ἀπαρτίζουν τὸν ἀφορῶντα τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα κύκλον καὶ δύο τὸν κύκλον τῶν τεχνικῶν μαθημάτων. Ἐκρίθη ἐν τούτοις σκοπιμον, διὰ τὴν ἀρτιότητα τῆς καταρτίσεως τῶν σπουδαστῶν, νὰ ὑποδιαιρεθῇ ἕκαστον μάθημα εἰς πλείονα τμήματα, ἢ διδασκαλία τῶν ὁποίων ἀνετέθη εἰς εἰδικούς μαθητάς.

Οὕτω, ἡ Σχολὴ ἠκολούθησε τὸ νέον σύστημα διδασκαλίας, τὸ κυρίως ἐν Ἀμερικῇ καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἐν Γαλλίᾳ ἐφαρμοζόμενον, καθ' ὃ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ γεγονός ὅτι μόνον εἰδικοί καθηγηταί, σήμερον, εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίσουν κατὰ βάθος τὰ ποικίλα προβλήματα τὰ ἐν τῇ πολυσυνθέτῳ οἰκονομικῇ καὶ κοινωνικῇ ζωῇ ἐμφανιζόμενα. Ἐπὶ παραδείγματι ἡ «Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ» ἀποτελεῖ ἐν μάθημα μὲ ἐνιαῖον σκοπὸν καὶ κατεύθυνσιν, ἀλλ' ἡ διδασκαλία τῆς ἔχει κατανεμηθῆ εἰς χωριστοὺς καὶ εἰδικούς κλάδους, προκύψαντας ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Χωρίς, ὅθεν, νὰ διασπᾶται ἡ ἐνότης τοῦ μαθήματος, χάρις εἰς τὸ ἀπὸ κοινοῦ ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν καταρτισθὲν πρόγραμμα, διασφαλίζεται ἡ ἀκριβὴς καὶ θετικὴ γνώσις τῶν ἐπὶ μέρους θεμάτων, ἀντὶ τῶν κενολόγων γενικεύσεων.

Συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς ταύτας γραμμὰς συνετάγη τὸ Ἀναλελυμένον Ὁρολόγιον Πρόγραμμα.

Τὰ μαθήματα τοῦ Α' κύκλου κατανέμονται εἰς τὰ τρία ἔτη σπουδῶν. Ἐκ τοῦ ὄρολογίου προγράμματος γίνεται ἀμέσως ἐμφανὴς ἡ σύμμετρος καὶ λελογισμένη κατανομή τῶν ἐν τῇ Σχολῇ παρεχομένων πρὸς τοὺς σπουδαστὰς γνώσεων καὶ ἡ καταβληθεῖσα φροντίς ἀρτιωτέρας, ὅσον τὸ δυνατόν, θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς καταρτίσεως αὐτῶν.

Ἡ ἀκολουθουμένη μέθοδος διδασκαλίας εἶναι ὁ συνδυασμὸς θεωρίας καὶ πράξεως. Ἡ διδασκαλία δὲν εἶναι ἐμπειρικὴ, ἀλλ' ἐπίσης δὲν ἀναφέρεται εἰς ἀφηρημένας ἐννοίας, δυναμένας νὰ ἀποτελέσουν τὸ θέμα ἐρευνῶν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐργαστηρίου. Ἡ Σχολὴ πιστεύει ὅτι ὁ καθαρὸς πρακτικὸς δὲν δύναται νὰ ὑψωθῇ ὑπεράνω τῆς θέσεώς του, οὐδὲ νὰ ἔχη τὴν γενικὴν τῶν πραγμάτων ἐπισκόπησιν, ἀλλὰ φρονεῖ, ὅτι ἡ θεωρία τότε μόνον ἀποκτᾷ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἐπαγγελματίαν, ὅταν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς συγκεκριμένας περιπτώσεις τοῦ οἰκονομικοῦ βίου καὶ χρησιμεύη εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν καλυτέρων λύσεων.

Ἡ διδασκαλία γίνεται κυρίως ἀπὸ ἔδρας, εἶναι, δηλονότι, ἀκαδημαϊκὴ, ἀναπτύσσουσα ἐπιστημονικῶς τὴν ὕλην, κατὰ θέματα μεθοδικῶς καὶ συστηματικῶς ταξινομημένα. Ἡ ἐμπέδωσις τῶν γνώσεων συντελεῖται διὰ

και 'Ενεργειακή Πολιτική, 'Εμπορική και Νομισματική Πολιτική, Γεωγράφικη Οικονομία, Στατιστική, Κοινωνική Πολιτική και 'Εργατικόν Δίκαιον, 'Οργάνωσις 'Εργοστασίων, Ψυχοτεχνική, 'Υγιεινή τῆς ἐργασίας, κλπ.) και τέλος ἐτέρων ἢ διδασκαλία διαρκεῖ δύο και τρία ἀκόμη ἔτη (π.χ. Πολιτική Οἰκονομία, Λογιστική, 'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων, 'Εμπορευματολογία κλπ.).

Εἰς τὴν Σχολὴν μας τὸ διδακτικὸν ἔτος πράγματι ἀρχίζει δι' ὅλα τὰ ἔτη τῶν Σπουδῶν τὴν 12ην-15ην 'Οκτωβρίου. Δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων ἐνωρίτερον λόγω τῶν Εἰσιτηρίων και Τμηματικῶν 'Εξετάσεων ἀφ' ἑνὸς και ἀφ' ἑτέρου λόγω τῶν εὐνοήτων παρεμβολομένων δυσχερειῶν εἰς τὴν Σχολὴν μας ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ ἄλλαι Σχολαὶ ἀρχίζουν πράγματι τὰ μαθήματα περὶ τὰ μέσα ἢ περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου.

Εἰς τὴν Σχολὴν μας τὰ μαθήματα πάντοτε τελειώνουν δι' ὅλα τὰ ἔτη σπουδῶν τὸ τελευταῖον Σάββατον τοῦ Μαΐου. Μείζων παράτασις τοῦ διδακτικοῦ ἔτους ἀπεδείχθη ἀνεφάρμοστος και λόγω τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν τῆς Χώρας μας και λόγω τοῦ γεγονότος ὅτι ἄλλα ἀνώτατα 'Ιδρύματα διακόπτουν συχνάκις τὰ μαθήματα ἀπὸ τοῦ τέλους 'Απριλίου.

Εἰς τὴν Σχολὴν μας οὐδεμία ἀπολύτως σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ χρόνου λήξεως τῶν ἐγγραφῶν και τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων. Κατὰ τὰ ἰσχύοντα ἐν τῇ Σχολῇ τὰ μαθήματα ἀρχονται, ὡς ἐλέχθη ἤδη, τὸ βραδύτερον τὴν 15ην 'Οκτωβρίου, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ τῶν μὲν πρωτοετῶν λήγουν τὴν 15ην Νοεμβρίου, τῶν δὲ δευτεροετῶν και τριτοετῶν τὴν 31ην Δεκεμβρίου. Κατὰ τὸν 'Οργανισμὸν «οὐδεὶς και δι' οὐδένα λόγον ἐπιτρέπεται νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν Σχολὴν πέραν τῆς 31ης Δεκεμβρίου. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὸ κλείσιμον τοῦ Μητρώου και τὴν ὑποβολὴν ἀντιγράφου τούτου εἰς τὸ 'Υπουργεῖον μέχρι και τῆς 8ης 'Ιανουαρίου».

Εἰς τὴν Σχολὴν μας α) πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τοῦ πρώτου και δευτέρου ἑξαμήνου ἐκτυποῦται και διανέμεται δωρεὰν εἰς ἅπαντας τοὺς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς τὸ ἀντίστοιχον 'Ωρολόγιον Πρόγραμμα.

β) 'Η ἐφαρμογὴ τοῦ 'Ωρολογίου τούτου Προγράμματος γίνεται ὄχι μόνον χάρις εἰς τὴν συστηματικὴν διεύθυνσιν και παρακολούθησιν τοῦ θέματος ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ και χάρις εἰς τὸν διενεργούμενον ἀνὰ πᾶσαν πληρωμὴν διαχειριστικὸν ἔλεγχον, δεδομένου ὅτι ἡ ἀμοιβὴ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καταβάλλεται μόνον διὰ «πᾶσαν ὥραν πραγματοποιηθείσης διδασκαλίας». Τοιοῦτοτρόπως, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ διδακτικοῦ και διαχειριστικοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Σχολῆς κατ' ἔτος, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς ἔχουν πραγματοποιηθῆ περίπου τὰ 93-96% τῶν προγραμματισθειῶν ὥρῶν διδασκαλίας.

Εἰς τὴν Σχολὴν μας ἡ ἀρχὴ τοῦ συνεχοῦς προγράμματος, ἡ ἀπολύ-

τως όρθη τόσον από παιδαγωγικής όσον και από κοινωνικής άπόψεως, έχει εφαρμοσθή πλήρως. Ή διδασκαλία άρχεται την 3.15 μ.μ. καθ' έκάστην και διαρκεί μέχρι τής 8.30 μ.μ., άνευ κενών διαστημάτων πλίν, ως εύνόητον, τών διαλειμμάτων. Είς περίπτωσιν άπουσίας Καθηγητοϋ, ή και έπιμελητοϋ, προκειμένου περι φροντιστηριακών άσκήσεων, λαμβάνεται πάντοτε μέριμνα προς έγκαιρον άναπλήρωσιν. Ώσαύτως τά μαθήματα είς τούς τόπους έργασίας γίνονται κατά Τρίτην και Παρασκευήν συνεχώς από τής 8ης μέχρι τής 12ης ώρας.

Είς την Σχολήν μας : «ή παρεχομένη μόρφωσις είναι έπιστημονική με έπαγγελματικήν και ώφελιμιστικήν κατεύθυνσιν. Βασίζει ή Σχολή την έργασίαν της είς τά τελευταία δεδομένα τής Έπιστήμης και τής Τεχνικής, επιδιώκουσα νά άσκήση την οικονομικήν σκέψιν τών σπουδαστών, νά άναπτύξη και νά κατευθύνη την παραγωγικότητα των επί τών οικονομικών φαινομένων και ζητημάτων, νά καθοδηγήση είς την όρθήν εξέτασίν των, νά γεννήση τό πνεϋμα τής έρεύνης τών καθημερινών προβλημάτων, ως έπίσης νά καθοδηγήση αυτούς είς την αναζήτησιν πρακτικών και σκοπίμων λύσεων διά τά προβλήματα τής Οικονομίας έν γενεί, και ίδία τής Βιομηχανικής έργασίας και νά παρασκευάση αυτούς ώστε νά άντιλαμβάνωνται την τεχνικήν, διοικητικήν και έμπορικήν όργανωσιν και λειτουργίαν τών επιχειρήσεων, ως και τών συναφών δημοσίων ύπηρεσιών και όργανισμών. Προς τοϋτο ή Σχολή παρέχει άνωτάτην θεωρητικήν και πρακτικήν μόρφωσιν, χρησιμοποιούσα προς τοϋτο όχι μόνον την κλασσικήν από έδρας διδασκαλίαν, αλλά και μαθήματα - συζητήσεις, την περιπτωσιακήν μέθοδον, τά μαθήματα είς τούς τόπους έργασίας και γενικώς πᾶσαν πρόσφορον μέθοδον διά την άποτελεσματικώτεραν κατάρτισιν τών σπουδαστών».

Ή Σχολή άποτελεί άνώτατον Ίδρυμα έφηρμοσμένης οικονομικής και διοικητικής. Άντιλαμβάνεται μέν πλήρως την άξίαν π.χ. τής Ίστορίας τών Οικονομικών θεωριών και τοϋ Οικονομικοϋ βίου, αλλά τό ένδιαφέρον της κατευθύνεται είς τό παρόν και τό μέλλον. Έξίσου άντιλαμβάνεται την άξίαν τής θεωρίας, διότι την διδασκαλίαν θεμελιοί επί τής Έπιστήμης. Δι' αυτό κατά τό άρξάμενον έτος 1959-1960, έν συνεχεία τής λαμπράς διά διαλέξεων προσπάθειας τής Έπιτροπής Προγραμματισμοϋ, θά ίδρύση «Σεμινάριον Οικονομικής Άναλύσεως» διά τούς δυναμένους νά παρακολουθήσουν τās έργασίας του καλούς σπουδαστάς, ως και άποφοίτους τής Σχολής και άλλων Άνωτάτων Σχολών με την συνεργασίαν εκλεκτών οικονομολόγων και μαθηματικών. Ή Σχολή δίδει τό καλόν παράδειγμα και εύχεται ή έπιτυχία της νά συντελέση είς την συστηματικήν τών οικονομικών θεμάτων θεωρητικήν μελέτην. Οϋτω θά δειχθή ότι σήμεραν όμιλούντες περι έπιστημονικής κατάρτισεως τών νέων έχομεν δίκαιον τονίζοντες ότι αύτη είναι άποτέλεσμα συνδυασμένης θεωρητικής και επαγγελματικής διδασκαλίας. Ή Σχολή μας παρέχουσα *πραγ-*

ματι θεωρητικήν κατάρτισιν διὰ διδασκαλίας πρώτην φοράν διδομένης ἐν Ἑλλάδι εἶναι ὑπερήφανος συγχρόνως διότι ἔχει τὴν ἀρετὴν νὰ τονίζῃ τὸν ἐπαγγελματικὸν τῆς χαρακτηῖρα, διότι, ὡς ἤδη ἐλέχθη, παραγωγικοὺς ἀνθρώπους ἀποσκοπεῖ νὰ δημιουργήσῃ καὶ ὄχι παράσιτα τῆς ζωῆς.

Εἶναι, ἐπαναλαμβάνομεν, θλιβερόν φαινόμενον ὅτι, μεσοῦντος τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ἐπιζητεῖται ὁ ὑποβιβασμὸς τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀφοῦ δὲν γίνεται ἀντιληπτὸν ὅτι ἡ ἀνωτέρα ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις, ἰδίᾳ οἰκονομικοδιοικητικῶν στελεχῶν, ὄχι μόνον δὲν ἀποκλείει τὴν ἐπισημονικὴν θεμελίωσιν, ἀλλ' ὅλως τουναντίον θεωρεῖ ταύτην ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν.

Α'. Οἰκονομικὰ μαθήματα. Ἡ οἰκονομικὴ μόρφωσις τῶν σπουδαστῶν ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημα τῆς Σχολῆς. Ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει εἰς τὴν πλήρη κατανόησιν τῆς θεωρίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης, ἥτοι διερευνᾶται κατὰ βάθος καὶ πλάτος, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰ ποικίλα προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἀρτία θεωρητικὴ οἰκονομικὴ κατάρτισις ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς Χώρας, καὶ ἰδιαίτερος τῶν προβλημάτων τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς συναφεῖς πρὸς αὐτὴν ἐπιχειρήσεις. Τοιουτοτρόπως ἐπιζητεῖται ὥστε ὁ ἐξερχόμενος τῆς Σχολῆς, εἴτε ὡς βιομήχανος καὶ βιοτέχνης, εἴτε ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος, νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ ὅλας τὰς ἀπαραίτητους θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις ἵνα ἀντιλαμβάνεται τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ συγχρόνου οἰκονομικοῦ βίου.

Β'. Ἐμπορικὰ. Παραλλήλως πρὸς τὴν θεωρητικὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν παρέχουν τὰ Οἰκονομικὰ Μαθήματα, ἐπιδιώκεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἡ κατάρτισις καὶ ἡ ἐνημέρωσις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τοῦ οἰκονομικοῦ βίου. Τοιουτοτρόπως, ἡ Τεχνικὴ—ἡ ἀκριβέστερον ἡ «Πρακτικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου», ἡ Λογιστικὴ καὶ τὰ Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ συμπληρώνουν καὶ σταθεροποιοῦν τὴν μόρφωσιν τῶν σπουδαστῶν, διὰ τῶν ποικίλων ἐφαρμογῶν τῶν θεωρητικῶν γνώσεων. Μελετᾶται, δηλονότι, ἐνταῦθα τὸ «τί» καὶ «πῶς γίνεται» καὶ ἐξοικειοῦται ὁ σπουδαστὴς μὲ τὴν πραγματικότητα, ὥστε ἡ προσαρμογὴ του, ἐκ τοῦ σχολείου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, νὰ γίνεται ταχύτερα καὶ εὐχερέστερα.

Γ'. Νομικά. Τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα μαθήματα δὲν ἀποβλέπουν νὰ καταρτίσουν νομικούς, οὐδὲ νὰ προπαρασκευάσουν τοὺς ἀποφοίτους διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν. Σαφῶς ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει νὰ δώσῃ εἰς γενικὰς γραμμάς τὴν εἰκόνα τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, νὰ παράσχῃ τὰς βασικὰς γνώσεις περὶ τοῦ ἰσχύον-

τος ἐν Ἑλλάδι Δικαίου εἰς τὰς συναλλαγὰς καὶ νὰ καταστήσῃ τοὺς ἀποφοίτους ἱκανοὺς νὰ γνωρίζουν τὰ νομικὰ πλαίσια, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται νὰ κινήται ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης. Ἰδιαιτέρα, ὡς εὐνόητον, προσοχὴ δίδεται εἰς τὸ Ἐμπορικόν, Βιομηχανικόν, Διοικητικόν Οἰκονομικόν καὶ Μεταλλευτικόν Δίκαιον. Ἐπιζητεῖται, δηλονότι, οἱ ἀπόφοιτοι, ὡς πολῖται καὶ ὡς στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, νὰ ἀντιλαμβάνωνται πότε πρέπει νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς ἀρμοδίους νομικοὺς καὶ πρὸς κατοχῦρων τῶν ἐνεργειῶν των καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων των, ὡς ἐπίσης νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποφεύγουν τὰς συνετείας, καὶ τὰς ἀντιστοιχοῦς εὐθύνας, ἐκ τῶν κανόνων οἷτινες διέπουν τὴν οἰκονομικὴν συναλλαγὴν.

Δ'. Μαθήματα τοῦ Ἀνθρωπίνου Παράγοντος. Τὰ μαθήματα ταῦτα, ἰδιάζοντα εἰς τὴν Σχολὴν μας, σκοπὸν ἔχουν νὰ ἐξετάσουν τὸν ἀνθρώπον ὡς βασικὸν συντελεστὴν τῆς παραγωγῆς καὶ νὰ δώσουν τὴν ὀρθὴν λύσιν τοῦ θεμελιώδους προβλήματος τὸ ὁποῖον ἀνακύπτει ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ, τῆς βελτιώσεως τῶν ὄρων διαβιώσεως τῶν ἐργαζομένων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν αὐξησιν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας. Ζητεῖται, δηλονότι, νὰ βελτιωθοῦν οἱ ὄροι τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας καὶ ἀποδόσεως καὶ νὰ ἐξετασθοῦν τὰ σχετικὰ προβλήματα, ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Ψυχολογίας (ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς), τῆς Ὑγιεινῆς, τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ τῆς Διοικητικῆς. Ἐπιζητεῖται πῶς νὰ ἀποφευχθῇ ὁ περιττὸς κόπος καὶ ἡ ἀπώλεια τοῦ χρόνου, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ὑπὸ τοὺς καλυτέρους ὄρους τεχνικῆς, ὑγιεινῆς, ψυχικῆς ἱκανοποιήσεως ἢ μείζων ἀπόδοσις τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου, ἐπ' ὠφελείᾳ του καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ συνόλου δέον νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν τὰς σωματικὰς, ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἱκανότητας. Ἐρευνᾶται ὁ ἀνθρώπος ὄχι ὡς μέσον, ἀλλ' ὡς σκοπός. Ἡ σημασία τῶν μαθημάτων τούτων, μὲ τὸν διεθνῆ ἀνταγωνισμόν, καθίσταται ὀσημέραι μεγαλυτέρα, ἰδίᾳ διὰ τὴν καθυστερημένην, καὶ τεχνικῶς καὶ ὀργανωτικῶς χῶραν μας.

Ἡ Σχολὴ ἰδιαιτέρως ἔχει στρέψει τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς τὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, διότι ἀπὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου ἀνεκαλύφθη ὁ ἀνθρώπος ὄχι μόνον ὡς συντελεστὴς τῆς παραγωγῆς, παραπλευρῶς πρὸς τὰ ὑλικά κεφάλαια, ἀλλὰ καὶ ὡς σκοπὸς τῆς παραγωγῆς, ὡς τὸ κύριον ἀντικείμενον τοῦ κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος. Δὲν ἀποτελεῖ, βεβαίως, πρωτοτυπίαν τῆς Σχολῆς, δεδομένου ὅτι ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην αἱ Σχολαί—γενικαὶ καὶ εἰδικαί—ἔχουν περιλάβει, ὡς κύρια πλέον μαθήματα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα προβλήματα. Ἀποτελεῖ ὁμως δικαίαν ὑπερηφάνειαν τῆς Σχολῆς ὅτι πρώτη αὐτῆ—καί, δυστυχῶς, ἀκόμη μόνη—ἔξητάσε καὶ ἐδίδαξεν ὠλοκληρωμένα προβλήματα: τὰ ὀργανωτικά, τὰ κοινωνικά, τὰ διοικητικά, τὰ ὑγιεινολογικά, τὰ ψυχοτεχνικά, τὰ σχετιζό-

μενα με τόν άνθρωπον ὡς συντελεστήν τῆς μείζονος ἀποδόσεως εἰς τὴν παραγωγὴν. Δὲν δύναται τις σήμερον νὰ εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκονομίας—πολύ περισσότερον νὰ τὴν διευθύνῃ—ἐὰν δὲν εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἐνημερωμένος ἀλλὰ πλήρως κατατοπισμένος εἰς τὰ προβλήματα ταῦτα.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος διότι προηγήθη εἰς τὴν ἔρευναν καὶ διδασκαλίαν τῶν προβλημάτων τούτων, διότι αὐτὴ πρώτη ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ τοῦ 1945 ἐδίδαξε τὴν «παραγωγικότητα», ἡ ὁποία κατέστη πλέον διεθνὲς κοινωνικὸν σύνθημα, διότι εἶδε ἀπὸ τοῦ 1945 μὲ σύγχρονον ὄμμα τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις ἐντὸς τῆς ἐργασίας καὶ διότι εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καθορίσῃ νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν, τὸν «παραγωγόν-ἄνθρωπον».

Ε'. Τεχνικὰ Μαθήματα. Ἡ διδασκαλία τῶν τεχνικῶν μαθημάτων δὲν ἀποβλέπει νὰ καταρτίσῃ τεχνικούς. Τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν Πολυτεχνείων, ἰδρυμάτων ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, εἰς ἐλάσσονας δὲ κύκλους τῶν μέσων καὶ κατωτέρων Τεχνικῶν Σχολείων. Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι ὄχι ἡ εἰδίκευσις, ἀλλὰ ἡ ἐνημέρωσις καὶ ὁ προσανατολισμὸς τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ καὶ εὐχερὴς ἡ ἀμοιβαία κατανόησις τῶν διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν στελεχῶν. Ἡ Σχολὴ, κατανοοῦσα τὴν σημασίαν τῆς ὁλονὲν ἐξελισσομένης Τεχνικῆς εἰς τὸν καθόλου κοινωνικὸν καὶ οἰκονομικὸν βίον, φιλοδοξεῖ ὅπως οἱ ἀποφοιτῶντες ἐξ αὐτῆς εἶναι ἀρτίως ἐξωπλισμένοι, ὥστε νὰ ἀποβοῦν ἱκανοὶ συνεργάται εἰς τὸ ἔργον τῆς βιομηχανικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ προωθήσεως τοῦ τόπου καὶ συνάμα νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιλαμβάνονται τὰς τεχνικὰς προόδους καὶ τὴν ἐπίδρασιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς καθόλου λειτουργίας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Πάντως ἡ Σχολὴ διαθέτει διὰ τὴν Λογιστικὴν περισσοτέρας ὥρας διδασκαλίας ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην Σχολήν.

Δύο ἐκ τῶν διδασκομένων μαθημάτων, ἡ Χημεία καὶ ἡ Φυσικὴ, ἀποτελοῦν ἀναγκαίαν εἰσαγωγὴν εἰς τὰ λοιπὰ μαθήματα, δεδομένου ὅτι δυστυχῶς οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Γυμνασίων ὑπολείπονται μεγάλως εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπενθυμίζομεν ὅτι εἰς τὴν Section Industrielle τῆς περιφήμου École des Hautes Études Commerciales τῶν Παρισίων, ὅπως καὶ τὰ ἐξ ἴσου ὀνομαστὰ Instituts Supérieurs de Commerce τοῦ Βελγίου, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται πρότυπα ἰδρύματα ἐν Εὐρώπῃ, τὰ ἐν λόγῳ μαθήματα περιλαμβάνονται εἰς τὸ Πρόγραμμα τῶν. Εἰς ἐποχὴν τοιούτων τεραστίων τεχνικῶν προόδων εἶναι ἀναντιρρήτως, φρονοῦμεν, ὀρθὴ ἡ ἀντίληψις τῆς Σχολῆς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τεχνικῆς τῶν σπουδαστῶν *ἐνημερώσεως καὶ ὄχι τεχνικῆς εἰδικεύσεως.*

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ εἰδικοῦ χαρακτήρος τῆς Σχολῆς μας καὶ τῆς σημασίας τῶν τεχνικῶν γνώσεων διὰ πάντα μορφωμένον ἄνθρωπον, φρονοῦμεν ὅτι ἡ παρεχομένη μόρφωσις παρὰ τῆς Σχολῆς εἶναι ἀρτία,

δυσχερῶς δὲ δύναται νὰ ὑποστῇ κριτικὴν. Ὁ «Ὁδηγὸς Σπουδῶν» ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν διαφώτισιν διὰ πάντα εἰλικρινῶς καὶ καλοπίστως ἐπιθυμοῦντα νὰ μελετήσῃ τὰ προβλήματα τῆς Σχολῆς. Πάντως, ἀποβαίνει ἀκατανόητος ὁ ὑπὸ τινων προβληθεὶς ἰσχυρισμὸς ὅτι τὰ ἄνω μαθήματα προσιδιάζουσι μόνον εἰς τεχνικὰς Σχολὰς. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὔτε ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. θὰ ἐπετρέπετο νὰ ἔχη μεταξὺ τῶν μαθημάτων τῆς τὴν Χημείαν καὶ Ἐμπορευματολογίαν (!) καὶ ἀντιθέτως οὔτε τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἡ Γεωπονικὴ Σχολὴ νὰ ἀναγράφουσι εἰς τὸ Πρόγραμμά των νομικὰ καὶ οἰκονομικὰ μαθήματα ἢ καὶ φιλοσοφικά! Ἡ τοιαύτη στενόκαρδος καὶ μονομερὴς ἀντίληψις εἶναι παντελῶς ὀβρισιμὸς καὶ ἐλέγχεται καὶ παιδαγωγικῶς ἐσφαλμένη καὶ ἀντιπαραγωγικὴ, διότι παρασκευάζει μονομερεῖς ἀνθρώπους, ἀνικάνους νὰ συλλάβουσι τὰ προβλήματα ἀπὸ γενικωτέρας σκοπιᾶς.

ΣΤ'. Λοιπὰ Μαθήματα. Εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκονται ἐπίσης αἱ ξένοι γλῶσσαι (Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἰταλικὰ καὶ Ἀγγλικὰ) καὶ ἡ στενογραφία. Ἡ Σχολὴ, ἀποδίδουσα ἰδιαίτερον σημασίαν εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, στενογραφίας, ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας εἰς ξένην γλῶσσαν κλπ., ὑποχρεοῖ τοὺς σπουδαστὰς νὰ ἐξετασθοῦν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Γ' ἔτους σπουδῶν εἰς μίαν τῶν διδασκομένων γλωσσῶν, συνάμα δὲ βελτιώνει, κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις, τὴν βαθμολογίαν τοῦ σπουδαστοῦ τοῦ ἐπιτυχόντος καὶ εἰς τὴν ἑτέραν ξένην γλῶσσαν. Ὡσαύτως, βελτιοῦται ἡ βαθμολογία τοῦ δίδοντος ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ, ἐὰν οὗτος ἐπιτύχη εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας ξένας γλώσσας ἢ ἐὰν ἐπιδείξη ἐπαρκῆ ἐπίδοσιν εἰς τὴν Στενογραφίαν καὶ Δακτυλογραφίαν.

Ζ'. Μαθήματα ἐκτὸς Προγράμματος. Ἡ Σχολὴ, χάριν τῶν σπουδαστῶν αὐτῆς, ὀργανώνει ἐκτὸς προγράμματος σειρὰν ἐλευθέρων μαθημάτων ἐκ μέρους εἰδικῶν ἐπιστημόνων. Παραλλήλως, ἐπιθυμοῦσα νὰ συνδυάσῃ τὴν κατ' ἀνάγκην θεωρητικὴν μόρφωσιν μετὰ τῆς πράξεως, ὀργανώνει κατ' ἔτος σειρὰν πρακτικῶν μαθημάτων ἐκ μέρους διαφόρων οἰκονομικῶν παραγόντων. Μετὰ τὸ πέρασ ἐκάστου μαθήματος καλοῦνται, κατὰ κανόνα, οἱ παρακολουθοῦντες σπουδασταὶ νὰ διατυπώσουσι τὰς τυχόν ἀπορίας των, ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ πεδίου καὶ παρέχονται αὐτοῖς αἱ δέουσαι ἐξηγήσεις. Ἐκ τῆς τοιαύτης ὀργανωμένης καὶ συστηματικῆς ἐπαφῆς μεταξὺ Σχολῆς καὶ δρῶντος ἐν τῇ πράξει οἰκονομικοῦ κόσμου προσδοκῶνται λίαν ἐπιτυχῆ ἀποτελέσματα πρὸς ὄφελος τῶν σπουδαστῶν.

Η'. Μαθήματα εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας. Συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν καὶ λόγῳ τῆς φύσεως τῆς Σχολῆς, κατ' ἕκαστον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ὀργανοῦνται, μερίμνη τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν, ἐπιτόπια μαθήματα τῶν σπουδαστῶν τοῦ τρίτου ἔτους εἰς

25—30 περίπου κατ' ἔτος τόπους ἐργασίας διαφόρων ἐν λειτουργίᾳ Δημοσίων Γραφείων, Ὄργανισμῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν, μετὰ συμμετοχῆς ἐτέρων Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ συνεργασίας τῶν εἰδικῶν τῆς πράξεως καὶ τῶν διευθυνόντων τὰς ὡς ἄνω οἰκονομικὰς μονάδας.

Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας ἐπιδεικνύεται εἰς τοὺς σπουδαστὰς ἡ τεχνική, διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῶν οἰκονομικῶν μονάδων καὶ ἀκολουθῶς διεξάγεται συζήτησις, γίνεται ἀνταλλαγὴ ἐντυπώσεων καὶ παρατηρήσεων καὶ ἐπακολουθεῖ τελικῶς κριτικὴ. Τὰ μαθήματα αὐτὰ γίνονται τὴν πρωίαν καὶ ἔχουν κύριον σκοπὸν νὰ φέρουν εἰς ἐπαφὴν τοὺς σπουδαστὰς μὲ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, τὴν ἀκαδημαϊκὴν διδασκαλίαν μὲ τὴν πράξιν.

Ἡ παρακολούθησις τῶν ἐπιτοπίων τούτων μαθημάτων εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἡ Σχολὴ ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα, διότι δι' αὐτῶν οἱ σπουδασταὶ ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὅλα τὰ διδασκόμενα εἰς τὴν Σχολὴν δὲν εἶναι κεναὶ θεωρίαι, ἀλλ' ἔχουν πρακτικὴν ἀξίαν διὰ τὴν ζωὴν, συνάμα δὲ ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς πράξεως καὶ μανθάνουν νὰ τοὺς ἀγαποῦν καὶ νὰ ἐκτιμοῦν τὸ ἔργον των.

Ἡ Σχολὴ πάντως παρέχει τὴν ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν, τὴν ἐξήγησιν τῶν φαινομένων, τὴν βᾶσιν διὰ λίαν μεγαλυτέραν ἐξόρμησιν, ἀλλὰ δὲν ἀγνοεῖ τὴν ζωὴν καὶ δὲν κυριαρχεῖται ἀπὸ ἐπίδειξιν κενολόγων θεωριῶν, πολλὰ τῶν ὁποίων μόνον τὸ μείδιμα κινοῦν.

θ'. *Θεριναὶ ἀπασχολήσεις.* Ἡ Σχολὴ ὀργανώνει δωρεὰν κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς φροντιστηριακὰς καὶ πρακτικὰς ἀσκήσεις τῶν σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων, ἰδίως ἐπὶ θεμάτων τῆς Ὄργανώσεως Ἐπιχειρήσεων καὶ Ἐργοστασίων, Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως, Ψυχοτεχνικῆς, Λογιστικῆς, Ἐμπορικῆς Ἀλληλογραφίας, Φορολογικῆς Νομοθεσίας, Ξένων Γλωσσῶν καὶ Στενογραφίας.

Τὰ μαθήματα γίνονται ἀπὸ τῆς 6ης μ.μ. μέχρι τῆς 8ης μ.μ. καὶ ἔχουν ὡς σκοπὸν τὴν ἐπανάληψιν καὶ τὴν ἐμπέδωσιν τῶν γνώσεων.

Παραλλήλως, ἡ Σχολὴ καθοδηγεῖ τοὺς σπουδαστὰς πρὸς διαφόρους μελέτας καὶ ἐρεῦνας, διὰ νὰ κινήσῃ τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτῶν ἐνδιαφέρον.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1958/59

Κατάστασις ἐμφαίνουσα τὰς κατὰ τὰ τρία ἔτη σπουδῶν γενικῆς μορφώσεως ἀνατεθείσας (Α) ἀφ' ἐνὸς καὶ πραγματοποιηθείσας (Β) ἀφ' ἑτέρου ὥρας διδασκαλίας.*

ἔδ	ΜΑΘΗΜΑΤΑ	Α		Β		Γ		Τὸ ὅλον	
		Α	Π	Α	Π	Α	Π	Α	Π
1	Πολιτικὴ Οἰκονομία	70	70	66	65	65	64	201	199
2	Οἰκονομικὴ Ἐπιχειρήσεων	—	—	189	189	21	27	220	216
3	Δημοσία Οἰκονομικὴ	—	—	70	63	35	35	105	90
4	Τελωνειακὴ καὶ Δασμολογικὴ Νομοθεσία	—	—	—	—	70	70	70	70
5	Βιομηχανικὴ καὶ Ἐνεργειακὴ Πολιτικὴ	—	—	—	—	70	70	70	70
6	Μεταλλευτικὴ Πολιτικὴ	—	—	—	—	32	32	32	32
7	Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ	—	—	—	—	69	69	69	69
8	Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	69	69	—	—	32	32	101	101
9	Τεχνικὴ Οἰκονομικοῦ Βίου	150	132	170	170	—	—	320	302
10	Γενικὴ καὶ Εἰδικὴ Λογιστικὴ	178	159	108	98	88	84	374	341
11	Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ	—	—	—	—	139	139	139	139
12	Οἰκονομικὰ Μαθηματικά	136	136	—	—	—	—	136	136
13	Στατιστικὴ	—	—	72	72	—	—	72	72
14	Δημόσιον Δίκαιον	70	66	—	—	—	—	70	66
15	Ἰδιωτικὸν Δίκαιον	70	70	70	61	—	—	140	131
16	Ἐμπορικὸν Δίκαιον	—	—	70	70	70	70	140	140
17	Οἰκονομικὸν Δίκαιον	—	—	—	—	27	27	27	27
18	Ὁργάνωσις καὶ Διοικήσις Ἐπιχειρήσεων	69	61	69	61	86	78	224	200
19	Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ Ἐργατικὸν Δίκαιον	—	—	—	—	68	68	68	68
20	Ψυχοτεχνικὴ	—	—	—	—	70	70	70	70
21	Ἐπιχειρήσεων Ἐργασίας	—	—	—	—	62	62	62	56
22	Ὁργάνωσις Ἐργοστασίων	—	—	—	—	104	78	104	78
23	Βιομηχανικὴ Τεχνολογία	70	70	136	136	—	—	206	206
24	Χημεία - Ἐμπορευματολογία	69	69	70	70	69	69	208	208
25	Γαλλικὰ	60	60	60	60	—	—	120	120
26	Ἀγγλικὰ	ε0	60	59	59	—	—	119	119
27	Στενογραφία	64	64	—	—	—	—	64	64
		1135	1086	1209	1174	1187	1138	3531	3398

* Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἀναγράφωμεν εἰς τὰς Ἐπετηρίδας ποίαις ἡμέραις καὶ ποίαις ὥραις θὰ διδάξουν οἱ Καθηγηταί, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐλέγχεται πόσαι ὥραι διδασκαλίας ἐπραγματοποιήθησαν. Ἡ διδασκαλία εἶναι ὑψίστης εὐχαρίστησις καὶ χρέος τοῦ Διδασκάλου, ὅπως ἄλλως τε καὶ συμφέρον τοῦ διδασκομένου.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1959/1960 - Α' ΕΞΑΜΗΝΟΝ *

Ἀριθ. 59.0420

Ἀθῆναι, 29 Ἰανουαρίου 1960

1. Τὸ εἰς τὰς ἐπομένους σελίδας Ὁρολόγιον Πρόγραμμα τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν γενικῆς οἰκονομικοδιοικητικῆς μορφώσεως ἰσχύει ἀπὸ τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1959 ἕως καὶ τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1960.
2. Τὸ πρόγραμμα ἐκάστου τῶν Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως (δηλ. τοῦ 4ου ἔτους σπουδῶν) κοινοποιεῖται ἰδιαίτερος.
3. Ἡ παρακολούθησις τῶν μαθημάτων δὲν εἶναι ἀσθηρῶς ὑποχρεωτική, εἶναι ὅμως χρησιμωτάτη. Οἱ κ.κ. Καθηγηταί, πωλλάκις, ζητοῦν «δελτία παρουσίας», ἐπηρεάζοντα τὴν κρίσιν των κατὰ τὰς ἐξετάσεις, προφανῶς εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῶν παρακολουθούτων τὰ μαθήματα. Οἱ σπουδασταὶ δέον νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι ἐκτὸς τῶν γενικῶν ἀρχῶν, ἀναπτύσσονται κατὰ τὴν διδασκαλίαν περιπτώσεις τοῦ καθ' ἡμέραν οἰκονομικοῦ βίου, μὴ κατ' ἀνάγκην περιλαμβανόμεναι εἰς τὰς δημοσιευομένας παραδόσεις τῶν κ.κ. Καθηγητῶν.
4. Ἀνεξαρτήτως τούτων, ἡ Σχολὴ διεξάγει συζητήσεις ἐπὶ τῶν διδασκομένων θεμάτων ἢ θέτει πρὸς συζήτησιν συγκεκριμένας περιπτώσεις (περιπτωσιακὴ μέθοδος).
5. Ἀντιθέτως, εἶναι ὑποχρεωτικὴ, δι' ἅπαντας τοὺς σπουδαστάς, ἢ συμμετοχὴ εἰς τὰς φροντιστηριακὰς καὶ πρακτικὰς ἀσκήσεις, διὰ δὲ τοὺς τοῦ Γ' ἔτους εἶναι, ἐπίσης, ὑποχρεωτικὴ καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν διαλέξεων καὶ τῶν μαθημάτων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας (ἐργοστάσια, δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ γραφεῖα).
6. Κατὰ τὰς πρωινὰς ὥρας γίνονται ἐλεύθεραι καὶ προαιρετικαὶ ἀσκήσεις Λογιστικῆς, συντάξεως ἐπιστολῶν ἐμπορικῆς φύσεως, ἐγγράφων καὶ οἰκονομικοστατιστικῶν ἐκθέσεων, ξένων γλωσσῶν (Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἰταλικῆς), Στε-

* Διὰ τὸ Β' ἐξάμηνον, ἀρχόμενον τὴν 1ην Φεβρουαρίου καὶ λήγον τὴν 31ην Μαΐου 1960 ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 59,1202 τῆς 29 Ἰανουαρίου 1960 Ἐγκύκλιος.

νογραφίας, Μαθηματικῶν, Στατιστικῆς, οἰκονομικῶν θεμάτων καὶ συντάξεως φορολογικῶν δηλώσεων καὶ τελωνειακῶν ἐγγράφων, βάσει σχετικοῦ ὥρολογίου προγράμματος.

7. Εἰς εἰδικὰς ὥρας, ἐγκαίρως καθοριζομένης, γίνονται συζητήσεις (Σεμινάρια) ἐπὶ ὠρισμένων εἰδικῶν θεμάτων εἰς ἃς δυνατόν νὰ προσκαλοῦνται καὶ ἄλλα πρόσωπα (εἰδικοί ἐπιστήμονες καὶ οἰκονομικοὶ παράγοντες).
8. Εἰς τὸ Α' ἔτος, τὸ ἐν δεκαπενθήμερον θὰ γίνωνται τὰ σημειούμενα εἰς τὸ Πρόγραμμα τῆς Τετάρτης μαθήματα, τὸ δ' ἕτερον θὰ διατίθεται δι' ἐκπαιδευτικούς περιπάτους, κινηματογραφικὰς προβολὰς καὶ μουσικοφιλολογικὰς συγκεντρώσεις.
9. Οἱ σπουδασταὶ θὰ ὑποστοῦν Τμηματικὰς Ἐξετάσεις ἐφ' ὅλης τῆς διδαχθείσης ὕλης, MONON κατ' Ἰούνιον καὶ Σεπτέμβριον 1960. Εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας των MONON εἰς τέσσαρα τακτικὰ μαθήματα, θὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς νὰ ὑποστοῦν συμπληρωματικὴν ἐξέτασιν κατὰ Δεκέμβριον 1960 ἢ ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον θὰ ἐπιτραπῇ νὰ ὑποστοῦν κατ' ἐξαιρέσιν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς, εἰς ὅσους τυχὸν ἀποτύχουν εἰς πλείονα τῶν τεσσάρων μαθημάτων.
10. Τὰ ἐξέταστρα ὠρίσθησαν διὰ τὰς Ἐξετάσεις Ἰουνίου εἰς δοχ. 25, διὰ τὰς τοῦ Σεπτεμβρίου εἰς δοχ. 30 καὶ διὰ τὰς Ἐξετάσεις ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς εἰς δοχ. 50. Εἰς τοὺς σπουδαστὰς συνιστᾶται νὰ προσέλθουν εἰς τὰς Ἐξετάσεις, εἰμὴ μόνον, ἐφ' ὅσον εἶναι κατηρητισμένοι ἀρκούντως, διότι εἶναι κρῖμα οἱ γονεῖς των νὰ ὑποβάλλωνται ἄνευ λόγου εἰς ἔξοδα. Ἀναλογισθῆτε τὸν πόνον καὶ τὰ βάσανά των.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΕ ΤΑΚΤΙΚΩΣ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΑΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΣΘΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΣΑΣ

Ἀκούσατέ μας. Εἴμεθα οἱ πνευματικοὶ γονεῖς σας καὶ οἱ
πραγματικοὶ φίλοι σας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Α' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Α' ακαδημαϊκόν εξάμηνον 1959-1960)

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη Κατά 15ήμερον	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15' - 4.00' Α	Ίδιωτικόν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Στενογραφία Ε. Μελετής	Τεχνική Έμπορίου (Άσκήσεις) Θ. Μούντριχας	Χημεία Ελ. Συνοδινός	Γαλλικά Χ. Καραβάζ	Άγγλικά Γ. Παυλίδης
4.05' - 4.50' Β	Κοινωνική Οικονομική Σ. Άγαπητίδης	Ίδιωτικόν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης	Γαλλικά Χ. Καραβάζ	Χημεία Ελ. Συνοδινός	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	Ίδιωτικόν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης
5.00' - 5.45' Γ	Κοινωνική Οικονομική Σ. Άγαπητίδης	Χημεία Ελ. Συνοδινός	Άγγλικά Γ. Παυλίδης	Κοινωνική Οικονομία Σ. Άγαπητίδης	Όργανοίς και Διοικήσις των Έπιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ	Ίδιωτικόν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης
5.55' - 6.40' Δ	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Φυσική Ν. Θεοδώρου	Λογιστικά Άσκήσεις Χ. Κουβόπουλος	Λογιστικά Άσκήσεις Χ. Κουβόπουλος	Γεωγραφική Οικονομία Π. Κουβέλης	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου
6.50' - 7.35' Ε	Βιομηχανική Φυσική Ν. Θεοδώρου	Γεωγραφική Οικονομία Π. Κουβέλης	Τεχνική Έμπορίου Στρ. Παπαϊωάννου	Όργανοίς και Διοικήσις Έπιχειρ. Ι. Χρυσόχοῦ	Δημόσιον Δίκαιον Σ. Καλογερόπουλος	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης
7.45' - 8.30' Σ	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Γεωγραφική Οικονομία Π. Κουβέλης	Τεχνική Έμπορίου Στρ. Παπαϊωάννου	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	Δημόσιον Δίκαιον Σ. Καλογερόπουλος	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Β' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Α' ακαδημαϊκὸν ἐξάμηνον 1959—1960)

Ὑψαι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15'—4.00' Α	Γαλλικά Χ. Καραβᾶς	Ἐμπορευματολογία Ἑλ. Συνοδινὸς	Γαλλικά Χ. Καραβᾶς	Ἑλληνικά Γ. Παυλίδης	Ἑλληνικά Γ. Παυλίδης	Βιομηχ. Τεχνολογία (Ἠλεκτροτεχνία) Γ. Γιαννόπουλος
4.05'—4.50' Β	Ἰδιωτικὸν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Ἐμπορευματολογία Ἑλ. Συνοδινὸς	Λογιστικὴ (Ἀσκήσεις) Στρ. Παπαϊωάννου	Τεχν. Οἰκον. Βίου (Ἀσφάλεια) Ι. Κουτσογιάννης	Ὁργάνωσις καὶ Διοίκησις τῶν Ἐπιχειρήσεων Ι. Χρυσοχοῦ	Βιομηχ. Τεχνολογία (Ἠλεκτροτεχνία) Γ. Γιαννόπουλος
5.00'—5.45' Γ	Εἰδικὸν Δίκαιον (Ἐμπορικόν) Ν. Δελούκας	Τεχν. Οἰκον. Βίου (Ἀσφάλεια) Ι. Κουτσογιάννης	Στατιστικὴ Ε. Μαργαρίτης	Ἐμπορευματολογία Ἑλ. Συνοδινὸς	Στατιστικὴ Ε. Μαργαρίτης	Κοινωνικὴ Οικονομικὴ Α. Λάζαρης
5.55'—6.40' Δ	Εἰδικὸν Δίκαιον (Ἐμπορικόν) Ν. Δελούκας	Εἰδικὸν Δίκαιον (Ἐμπορικόν) Π. Πέριδικας	Τεχν. Οἰκον. Βίου (Τραπεζικὰ) Α. Κυρκιλιτσης	Ὁργάνωσις καὶ Διοίκησις Ἐπιχειρήσεων Ι. Χρυσοχοῦ	Στατιστικὴ Ε. Μαργαρίτης	Λογιστικὴ Στρ. Παπαϊωάννου
6.50'—7.35' Ε	Κοινωνικὴ Οικονομικὴ Α. Λάζαρης	Βιομηχ. Τεχνολογία (Μηχανογνωστικά) Σ. Σταυρόπουλος	Τεχν. Οἰκον. Βίου (Τραπεζικὰ) Α. Κυρκιλιτσης	Οικονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων Μ. Γεωργιάδης	Τεχν. Οἰκον. Βίου (Μεταφοραὶ) Γεωργιαντόπουλος	Δημοσια Οικονομικὴ Π. Δεφτιλιῆς
7.45'—8.30' ς	Γενικὴ Λογιστικὴ Στρ. Παπαϊωάννου	Βιομηχ. Τεχνολογία (Μηχανογνωστικά) Σ. Σταυρόπουλος	Οικονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων Μ. Γεωργιάδης	Οικονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων Μ. Γεωργιάδης	Τεχν. Οἰκον. Βίου (Μεταφοραὶ) Γεωργιαντόπουλος	Δημοσια Οικονομικὴ Π. Δεφτιλιῆς

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Α' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Β' ἀκαδημαϊκὸν ἔξαρτημον 1959—1960)

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη Κατὰ 15ῃς ἡμέραν	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15'—4.00' Α	Ἰδιωτικὸν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Στενογραφία Ε. Μελετῆς	Τεχνικὴ Ἐμπορίου ('Ασκήσεις) Σ. Παπαϊωάννου	Χημεία Ε. Συνοδινός	Γαλλικὰ Χ. Καραβᾶς	Ἀγγλικὰ Γ. Παυλίδης
4.05'—4.50' Β	Κοινωνικὴ Οἰκονομικὴ Σ. Ἀγαπητῆδης	Ἰδιωτικὸν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης	Γαλλικὰ Χ. Καραβᾶς	Χημεία Ἐλ. Συνοδινός	Λογιστικὴ Σ. Παπαϊωάννου	Ἰδιωτικὸν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης
5.00'—5.45' Γ	Κοινωνικὴ Οἰκονομικὴ Σ. Ἀγαπητῆδης	Χημεία Ἐλ. Συνοδινός	Ἀγγλικὰ Γ. Παυλίδης	Κοινωνικὴ Οἰκονομικὴ Σ. Ἀγαπητῆδης	Ὀργάνωσις καὶ Διοικήσις τῶν Ἐπιχειρήσεων Ι. Χρυσοχοῦ	Ἰδιωτικὸν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης
5.55'—6.40' Δ	Οἰκονομικὰ Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Βιομηχανικὴ Φυσικὴ Ν. Θεοδώρου	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις Χ. Κουβόπουλος	Λογιστικὴ Σ. Παπαϊωάννου	Γεωγραφικὴ Οἰκονομία Π. Κουβέλης	Λογιστικὴ Σ. Παπαϊωάννου
6.50'—7.35' Ε	Βιομηχανικὴ Φυσικὴ Ν. Θεοδώρου	Γεωγραφικὴ Οἰκονομία Π. Κουβέλης	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις Χ. Κουβόπουλος	Ὀργάνωσις καὶ Διοικήσις τῶν Ἐπιχειρήσεων Ι. Χρυσοχοῦ	Δημόσιον Δίκαιον Σ. Καλογερόπουλος	Οἰκονομικὰ Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης
7.45'—8.30' ς	Οἰκονομικὰ Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Γεωγραφικὴ Οἰκονομία Π. Κουβέλης	Στενογραφία Ε. Μελετῆς	Τεχνικὴ Ἐμπορίου Σ. Παπαϊωάννου	Δημόσιον Δίκαιον Σ. Καλογερόπουλος	Οἰκονομικὰ Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Β' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Β' ακαδημαϊκόν έξάμηνον 1959-1960)

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15' — 4.00' Α	Γαλλικά Χ. Καραβάς	Έμπορευματολογία 'Ελ. Συνοδινός	Γαλλικά Χ. Καραβάς	'Αγγλικά Γ. Παυλίδης	'Αγγλικά Γ. Παυλίδης	Βιομηχ. Τεχνολογία (Ήλεκτροτεχνία) Γ. Γιαννόπουλος
4.05' — 4.50' Β	'Ιδιωτικόν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Έμπορευματολογία 'Ελ. Συνοδινός	Λογιστική 'Εταιρειών Ι. Σπανδανόπουλος	Τεχν. Οικον. Βίου (Μεταφοραί) Χ. Κανελλόπουλος	'Οργάνωσις και Διοικήσις των Έπιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ	Βιομηχ. Τεχνολογία (Ήλεκτροτεχνία) Γ. Γιαννόπουλος
5.00' — 5.45' Γ	'Εμπορικόν Δίκαιον Ν. Δελούκας	Τεχν. Οικον. Βίου (Μεταφοραί) Χ. Κανελλόπουλος	Στατιστική Ε. Μαργαρίτης	Έμπορευματολογία 'Ελ. Συνοδινός	Στατιστική Ε. Μαργαρίτης	Οικονομική 'Ανάλυσις Α. Λάζαρης
5.55' — 6.40' Δ	'Εμπορικόν Δίκαιον Ν. Δελούκας	'Εμπορικόν Δίκαιον Π. Πέδικας	'Ασκήσεις Τεχνικής Τραπέζικων Μεταφορών 'Ασφαλίσεων Α. Κυρκιλιτζής Ι. Κουτσογιάννης Γεωργαντόπουλος Χ. Κανελλόπουλος	'Οργάνωσις και Διοικήσις των Έπιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ	Στατιστική Ε. Μαργαρίτης	Λογιστική 'Εταιρειών Ι. Σπανδανόπουλος
6.50' — 7.35' Ε	Οικονομική 'Ανάλυσις Α. Λάζαρης	Βιομηχ. Τεχνολογία (Μηχανογνωσία) Σ. Σταυρόπουλος	Οικονομική τών 'Επιχειρήσεων Μ. Γεωργιάδης	Οικονομική τών 'Επιχειρήσεων Μ. Γεωργιάδης	Τεχν. Οικον. Βίου (Ασκήσεις και συμπληρ. μαθημάτων) Τραπέζικα Α. Κυρκιλιτζής 'Ασφαλιστικά Ι. Κουτσογιάννης Μεταφοραί Γεωργαντόπουλος Χ. Κανελλόπουλος	Δημοσία Οικονομική Π. Δερτιλής
7.45' — 8.30' Σ	Λογιστική 'Εταιρειών Ι. Σπανδανόπουλος	Βιομηχ. Τεχνολογία (Μηχανογνωσία) Σ. Σταυρόπουλος	Οικονομική τών 'Επιχειρήσεων Μ. Γεωργιάδης	Οικονομική τών 'Επιχειρήσεων Μ. Γεωργιάδης	Τεχν. Οικον. Βίου (Ασκήσεις και συμπληρ. μαθημάτων) Τραπέζικα Α. Κυρκιλιτζής 'Ασφαλιστικά Ι. Κουτσογιάννης Μεταφοραί Γεωργαντόπουλος Χ. Κανελλόπουλος	Δημοσία Οικονομική Π. Δερτιλής

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Γ' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Α' ακαδημαϊκόν εξάμηνον 1959-1960)

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15'—4.00' Α	Λογιστική (Άσκήσεις) Χ. Κουβόπουλος	Λογιστική (Άσκήσεις) Χ. Κουβόπουλος	'Υγιεινή 'Εργασίας Α. Παπαϊωάννου	Λογιστική (Άσκήσεις) Χ. Κουβόπουλος	Δασμολογική και Τελωνειακή Νομο- θεσία και Πολιτική Ι. Φράγκος	
4.05'—4.50' Β	Οικον. Λογιστική των Βιομηχανικών 'Εκμεταλλεύσεων Δ. Παπαδημητρίου	'Οργάνωσις και Διοικήσις των 'Επιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ	'Υγιεινή 'Εργασίας Α. Παπαϊωάννου	Προβλήματα κό- στους και κοστολ. Μ. Τσιμάρης	Δασμολογική και Τελωνειακή Νομο- θεσία και Πολιτική Ι. Φράγκος	Οικον. Λογιστική των Βιομηχανικών 'Εκμεταλλεύσεων Δ. Παπαδημητρίου
5.00'—5.45' Γ	Οικον. Λογιστική των Βιομηχανικών 'Εκμεταλλεύσεων Δ. Παπαδημητρίου	Δημοσιονομική Νομοθεσία Δ. Κόλιας	Δημοσιονομική Νομοθεσία Δ. Κόλιας	Ειδικόν Δίκαιον (Οικονομικόν Δικ.) Δ. Ψαρός	Ψυχολογία Σ. Γεδεών	Οικον.-Λογιστική των Βιομηχανικών 'Εκμεταλλεύσεων Δ. Παπαδημητρίου
5.55'—6.40' Δ	Κοινωνική Οικονομική Α. Λάζαρης	Δημοσιονομική Νομοθεσία Δ. Κόλιας	'Εργατικ. Δίκαιον Κοινων. Πολιτική Ε. Τσουκάτος	'Εμπορικόν Δίκαιον Π. Πέρδικας	Ψυχολογία Σ. Γεδεών	Κοινωνική Οικονομική Α. Λάζαρης
6.50'—7.35' Ε	'Οργάνωσις Παραγωγής Φ. Λέτσας	'Εμπορική και Νομισματ. Πολιτική Α. Κυρκιλίτσας	Κοινωνική Πολιτική Ε. Τσουκάτος	'Εμπορικόν Δίκαιον Π. Πέρδικας	Βιομηχανική και 'Ενεργειακ. Πολιτ. Π. Κουβέλης	Ειδικόν Δίκαιον (Οικονομικόν Δικ.) Δ. Ψαρός
7.45'—8.30' Σ	'Οργάνωσις Παραγωγής Φ. Λέτσας	'Εμπορική και Νομισματ. Πολιτική Α. Κυρκιλίτσας	'Οργάνωσις Παραγωγής Φ. Λέτσας	Κοινωνική Πολιτική Γ. Κασσιμάτης	Βιομηχανική και 'Ενεργειακ. Πολιτ. Π. Κουβέλης	'Οργάνωσις και Διοικήσις των 'Επιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Γ' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Β' ἀκαδημαϊκὸν ἐξάμηνον 1959-1960)

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15'— 4.00 Α	Κοινωνική Οικονομική Α. Κανελλόπουλος	Λογιστικά 'Ασκήσεις Χ. Κουβόπουλος	'Υγιεινή τῆς 'Εργασίας Α. Παπαϊωάννου	Φορολογικαί 'Ασκήσεις Δ. Κόλλιας Ι. Φράγκος	Δασμολογική καὶ Τελωνειακὴ Νομο- θεσία καὶ Πολιτικὴ Ι. Φράγκος	Κοινωνική Οικονομική Α. Κανελλόπουλος
4.05'— 4.50' Β	Οικονομική καὶ Λογιστικὴ τῶν Βιομηχανικῶν 'Εκμεταλλεύσεων Δ. Παπαδημητρίου	'Οργάνωσις καὶ Διοίκησις τῶν 'Επιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ	'Υγιεινή τῆς 'Εργασίας Α. Παπαϊωάννου	Προβλήματα κό- στους καὶ κοστολο- γῆσεως Μ. Τιμάρας	Δασμολογική καὶ Τελωνειακὴ Νομο- θεσία καὶ Πολιτικὴ Ι. Φράγκος	Οικονομική καὶ Λογιστικὴ τῶν Βιομηχανικῶν 'Εκμεταλλεύσεων Δ. Παπαδημητρίου
5.00'— 5.45' Γ		Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία Δ. Κόλλιας	Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία Δ. Κόλλιας	Μεταλλευτικὸν Δίκαιον Γ. Ευνόπουλος	Ψυχολογία Σ. Γεδεῶν	
5.55'— 6.40' Δ	Γεωργικὴ Οικονομία καὶ Πολιτικὴ Κ. Λεοντίδης	Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία Δ. Κόλλιας	Κοινων. Πολιτικὴ Ε. Τσουκᾶτος	'Εμπορικὸν Δίκαιον Π. Πέριδικας	Ψυχολογία Σ. Γεδεῶν	Γεωργικὴ Οικονομία καὶ Πολιτικὴ Κ. Λεοντίδης
6.50'— 7.35' Ε	'Οργάνωσις Παραγωγῆς Φ. Λέτσας	'Εμπορικὴ καὶ Νομισματ. Πολιτικὴ Α. Κυριακίτσης	Κοινωνικὴ Πολιτικὴ Ε. Τσουκᾶτος	'Εμπορικὸν Δίκαιον Π. Πέριδικας	Βιομηχανικὴ καὶ 'Ενεργειακὴ Πολιτικὴ Π. Κουβέλης	Μεταλλευτικὸν Δίκαιον Γ. Ευνόπουλος
7.45'— 8.30' Σ	'Οργάνωσις Παραγωγῆς Φ. Λέτσας	'Εμπορικὴ καὶ Νομισματ. Πολιτικὴ Α. Κυριακίτσης	'Οργάνωσις Παραγωγῆς Φ. Λέτσας	'Εργατικὸν Δίκαιον Γ. Κασσιμάτης	Βιομηχανικὴ καὶ 'Ενεργειακὴ Πολιτικὴ Π. Κουβέλης	'Οργάνωσις καὶ Διοίκησις τῶν 'Επιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1959—1960 (ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ)

ΜΑΘΗΜΑΤΑ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
ΑΓΓΛΙΚΑ	11.30—1.30 (Αμαλίας)	11.30—1.30 (Αμαλίας)	11.30—1.30 (Αμαλίας)	—	—	11.30—1.30 (Αμαλίας)
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ	9.15—11.15 (Αμαλίας)	—	—	8.30—10.30 (Αμαλίας)	—	—
ΙΤΑΛΙΚΑ	—	9—11 (Αμαλίας)	—	—	9—11 (Αμαλίας)	—
ΓΑΛΛΙΚΑ	—	—	—	—	—	9—11 (Αμαλίας)
ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ	12—2 (Κύπρου)	—	—	—	—	—
ΕΜΠΟΡ. ΑΛ)ΦΙΑ	—	—	9—11 (Αμαλίας)	—	—	—
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ	—	—	2—3 (Κύπρου)	—	2—3 (Κύπρου)	11.30—12.30 (Κύπρου)
ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ	—	10—12 (Κύπρου)	—	—	—	10—11 (Κύπρου)
ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ	12.30—1.30 (Κύπρου)	—	—	11.30—1.30 (Κύπρου)	—	—
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ	—	—	2—3 (Κύπρου)	—	—	—

Σημ.: (Αμαλίας) δηλ. Διδακτήριον Λεωφόρου Αμαλίας 52, (Κύπρου) δηλ. Διδακτήριον οδοῦ Κύπρου 43.

*Εκτός τῶν ἀνωτέρω οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ ὀρίζου ἐλευθέρως ἡμέρας καὶ ὥρας Φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων σχετικῶν μὲ τὰ διδασκόμενα ὑπ' αὐτῶν μαθήματα.

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΚΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΣ

των μαθημάτων του Α'—Γ' έτους

Α' ΕΤΟΣ

1. Σωτήριος ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ,
Α' έξάμηνον
Β' »	Κοινωνική Οικονομική
(Δευτέρα 4-6 μ.μ. Πέμπτη 5-6 μ.μ.)
(» » » » » »)
2. Δημήτριος ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ,
Α' έξάμηνον
Β' »	Ίδιωτικόν Δίκαιον
(Τρίτη 4-5 μ.μ. Σάββατον 4-6 μ.μ.)
(» » » » » »)
3. Νικόλαος ΘΕΟΔΩΡΟΥ,
Α' έξάμηνον
Β' »	Βιομηχανική Φυσική
(Δευτέρα 7-8 μ.μ. Τρίτη 6-7 μ.μ.)
(» » » » » »)
4. Σπυρίδων ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Α' έξάμηνον
Β' »	Δημόσιον Δίκαιον
(Παρασκευή 7-9 μ.μ.)
(» » » »)
5. Χρήστος ΚΑΡΑΒΑΣ,
Α' έξάμηνον
Β' »	Γαλλικά
(Τετάρτη 4-5 μ.μ. Παρασκ. 3-4 μ.μ.)
(» » » » » »)
6. Πέτρος ΚΟΥΒΕΛΗΣ,
Α' έξάμηνον
Β' »	Γεωγραφική Οικονομία
(Τρίτη 7-9 μ.μ. Παρασκευή 6-7 μ.μ.)
(» » » » » »)
7. Χρήστος ΚΟΥΒΟΠΟΥΛΟΣ,
Α' έξάμηνον
Β' »	Λογιστικά Ύσκήσεις
(Τετάρτη 6-7 μ.μ. Πέμπτη 6-7 μ.μ.)
(» 6-8 »)
8. Ευστάθιος ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ,
Α' έξάμηνον
» »
Β' »	Οικονομικά Μαθηματικά
(Δευτέρα 6-7 μ.μ. και 8-9 μ.μ.)
(Σάββατον 7-9 μ.μ.)
(» » »)
9. Έμμανουήλ ΜΕΛΕΤΗΣ,
Α' έξάμηνον
Β' »	Στενογραφία
(Τρίτη 3-4 μ.μ.)
(» » » Τετάρτη 8-9 μ.μ.)
10. Θεμιστοκλής ΜΟΥΝΤΡΙΧΑΣ,
Α' έξάμηνον	Τεχνική Έμπορίου (Ύσκήσεις)
(Τετάρτη κατά 15θήμερον, 3-4 μ.μ.)
11. Στράτος ΠΑΠΑ·ΙΩΑΝΝΟΥ,
Α' έξάμηνον
Β' »	α) Τεχνική Έμπορίου
(Τετάρτη 7-9 μ.μ.)
(» κατά 15νθήμερον 3-4 μ.μ.)
(Πέμπτη 8-9 μ.μ.)

A' έξάμηνον	β) Λογιστική
(Πέμπτη 8-9 μ.μ. Παρασκευή 4-5 μ.μ.
Σάββατον 6-7 μ.μ.)
B' »	(Πέμπτη 6-7 μ.μ. Παρασκευή 4-5
Σάββατον 6-7 μ.μ.)
12. Γεώργιος ΠΑΥΛΙΔΗΣ,
A' έξάμηνον	Άγγλικά
(Τετάρτη 5-6 μ.μ. Σάββ. 3-4 μ.μ.)
B' »	(« « « « « »)
13. Κωνσταντίνος ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ,
A' έξάμηνον	Ίδιωτικόν Δίκαιον
(Δευτέρα 3-4 μ.μ.)
B' »	(« « « »)
14. Έλευθέριος ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ,
A' έξάμηνον	Χημεία
(Τρίτη 5-6 μ.μ. Πέμπτη 3-5 μ.μ.)
B' »	(« « « « « »)
15. Ιωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ,
A' έξάμηνον	Όργάν. και Διοίκ. Έπιχειρήσεων
(Πέμπτη 7-8 μ.μ. Παρασκ. 5-6 μ.μ.)
B' »	(« « « « « » »)

B' ΕΤΟΣ

1. Έλευθέριος ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ,
A' έξάμηνον	Τεχν. Οίκον. Βίου (Θαλάσσιαι)
(Παρασκευή 7-9 μ.μ.)
B' » (Άσκήσεις)	(Τετάρτη 6-8 « Φεβρουάρ.)
2. Μάριος ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ,
A' έξάμηνον	Οικονομική τών Έπιχειρήσεων
(Τετάρτη 8-9 μ.μ. Πέμπτη 7-9 μ.μ.)
B' »	(« « « « »)
3. Γιάννης ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ,
A' έξάμηνον	Βιομ. Τεχνολ. (Ήλεκτροτεχνία)
(Σάββατον 3-5 μ.μ.)
B' »	(« « « »)
4. Νικόλαος ΔΕΛΟΥΚΑΣ,
A' έξάμηνον	Εϊδικόν Δίκαιον (Έμπορικόν)
(Δευτέρα 5-7 μ.μ.)
B' »	(« « « »)
5. Παναγιώτης ΔΕΡΤΙΛΗΣ,
A' έξάμηνον	Δημοσία Οικονομική
(Σάββατον 7-9 μ.μ.)
B' »	(« « « »)
6. Χρήστος ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ,
B' έξάμηνον	Τεχν. Οίκον. Βίου (Χερσαίαι)
(Τρίτη 5-6 μ.μ. Πέμπτη 4-5 μ.μ.)
(Άσκήσεις)	(Τετάρτη 6-8 μ.μ. Παρασκ. 7-9 μ.μ.)
7. Χρήστος ΚΑΡΑΒΑΣ,
A' έξάμηνον	Γαλλικά
(Δευτέρα 3-4 μ.μ. Τετάρτη 3-4 μ.μ.)
B' »	(« « « « « » »)

8. Ἰωάννης ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ,
Α' ἐξάμηνον
Β' » (Ἀσκήσεις)
9. Ἀνδρέας ΚΥΡΚΙΛΙΤΣΗΣ,
Α' ἐξάμηνον
Β' » (Ἀσκήσεις)
10. Ἀπόστολος ΛΑΖΑΡΗΣ,
Α' ἐξάμηνον
Β' »
11. Εὐστάθιος ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ,
Α' ἐξάμηνον
Β' »
12. Στράτος ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ,
Α' ἐξάμηνον
13. Γεώργιος ΠΑΥΛΙΔΗΣ,
Α' ἐξάμηνον
Β' »
14. Παναγιώτης ΠΕΡΔΙΚΑΣ,
Α' ἐξάμηνον
Β' »
15. Κωνσταντῖνος ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ,
Α' ἐξάμηνον
Β' »
16. Ἰωάννης ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,
Β' ἐξάμηνον
17. Σταῦρος ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Α' ἐξάμηνον
Β' »
18. Ἐλευθέριος ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ,
Α' ἐξάμηνον
Β' »
19. Ἰωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ,
Α' ἐξάμηνον
Β' »
- Τεχνικὴ Οἰκονομικ. Βίου (Ἀσφάλ.)
(Τρίτη 5-6 μ.μ. Πέμπτη 4-5 μ.μ.)
(Παρασκευή 7-9 Μάρτιος)
(Τετάρτη 6-8 μ.μ.) (Τραπεζικά)
- Τεχν. Οἰκονομ. Βίου (Τραπεζικά)
(Τετάρτη 6-8 μ.μ.)
(» » » Παρασκ. 7-9 μ.μ.)
- Κοινωνικὴ Οἰκονομικὴ
(Δευτέρα 7-8 μ.μ. Σάββ. 5-6 μ.μ.)
(» » » » » »)
- Στατιστικὴ
(Τετάρτη 5-6 μ.μ. Παρασκ. 5-7 μ.μ.)
(» » » » »)
- α) Γενικὴ Λογιστικὴ
(Δευτέρα 8-9 μ.μ. Σάββ. 6-7 μ.μ.)
β) Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις
(Τετάρτη 4-5 μ.μ.)
- Ἀγγλικὰ
(Πέμπτη 3-4 μ.μ. Παρασκ. 3-4 μ.μ.)
(» » » » » »)
- Εἰδικὸν Δίκαιον (Ἐμπορικόν)
(Τρίτη 6-7 μ.μ.)
(» » »)
- Ἰδιωτικὸν Δίκαιον
(Δευτέρα 4-5 μ.μ.)
(» » »)
- Λογιστικὴ Ἑταιρειῶν
(Δευτέρα 8-9 μ.μ. Τετάρτη 4-5 μ.μ.)
Σάββατον 6-7 μ.μ.)
- Βιομηχ. Τεχνολογία (Μηχανογν.)
(Τρίτη 7-9 μ.μ.)
(» » »)
- Ἐμπορευματολογία
(Τρίτη 3-4 μ.μ. Πέμπτη 5-6 μ.μ.)
(» » » » » »)
- Ὀργάν. καὶ Διοίκ. Ἐπιχειρήσεων
(Πέμπτη 6-7 μ.μ. Παρασκ. 4-5 μ.μ.)
(» » » » » »)

Γ' ΕΤΟΣ

1. Σοφία ΓΕΔΕΩΝ,
Α' έξάμηνον
Β' »	Ψυχολογία
(Παρασκευή 5-7 μ.μ.)
(« » » »)
2. Άθανάσιος ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ,
Β' έξάμηνον	Κοινωνική Οικονομική
(Δευτέρα 3-4 μ.μ. Σάββατον 3-4 μ.μ.)
3. Γρηγόριος ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ,
Α' έξάμηνον
Β' »	Κοινωνική Πολιτική
(Πέμπτη 8-9 μ.μ.)
Έργατικόν Δίκαιον
(Πέμπτη 8-9 μ.μ.)
4. Δημήτριος ΚΟΛΙΑΣ,
Α' έξάμηνον
Β' »
» »	Δημοσιονομική Νομοθεσία
(Τρίτη 5-7 μ.μ. Τετάρτη 5-6 μ.μ.)
(« » » » »)
Φορολογικαί Άσκήσεις
(Πέμπτη 3-4 μ.μ.)
5. Πέτρος ΚΟΥΒΕΛΗΣ,
Α' έξάμηνον
Β' »	Βιομηχ. και Ένεργ. Πολιτική
(Παρασκευή 7-9 μ.μ.)
(« » » »)
6. Χρήστος ΚΟΥΒΟΠΟΥΛΟΣ,
Α' έξάμηνον

Β' » | Λογιστικαί Άσκήσεις
(Δευτέρα 3-4 μ.μ. Τρίτη 3-4 μ.μ.)
Πέμπτη 3-4 μ.μ.)
(Τρίτη 3-4 μ.μ.) |
| 7. Άνδρέας ΚΥΡΚΙΛΙΤΣΗΣ,
Α' έξάμηνον
Β' » | Έμπορ. και Νομισμ. Πολιτική
(Τρίτη 7-9 μ.μ.)
(« » » ») |
| 8. Άπόστολος ΛΑΖΑΡΗΣ,
Α' έξάμηνον | Κοινωνική Οικονομική
(Δευτέρα 6-7 μ.μ. Σάββατον 6-7 μ.μ.) |
| 9. Κωνσταντίνος ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ,
Β' έξάμηνον | Γεωργ. Οικονομία και Πολιτική
(Δευτέρα 6-7 μ.μ. Σάββ. 6-7 μ.μ.) |
| 10. Φρίξος ΛΕΤΣΑΣ,
Α' έξάμηνον
Β' » | Όργάνωσις Παραγωγής
(Δευτέρα 7-9 μ.μ. Τετάρτη 8-9 μ.μ.)
(« » » » » ») |
| 11. Γεώργιος ΞΥΝΟΠΟΥΛΟΣ,
Β' έξάμηνον | Μεταλλευτικόν Δίκαιον
(Πέμπτη 5-6 μ.μ. Σάββ. 7-8 μ.μ.) |
| 12. Δημήτριος ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,
Α' έξάμηνον
Β' » | Οίκον. Λογιστ. τών Βιομ. Έκμ)σεων
(Δευτέρα 4-6 μ.μ. Σάββ. 4-6 μ.μ.)
(« » » » » ») |
| 13. Άντώνιος ΠΑΠΑΔΩΑΝΝΟΥ,
Α' έξάμηνον
Β' » | Έγχεινή τής Έργασίας
(Τετάρτη 3-5 μ.μ.)
(« » » ») |

14. Παναγιώτης ΠΕΡΔΙΚΑΣ,
Α' έξάμηνον
Β' »
15. Μάριος ΤΣΙΜΑΡΑΣ,
Α' έξάμηνον
Β' »
16. Εύάγγελος ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ,
Α' έξάμηνον
Β' »
17. Ίωάννης ΦΡΑΓΚΟΣ,

Α' έξάμηνον
Β' »
» »
18. Ίωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ,
Α' έξάμηνον
Β' »
19. Δημήτριος ΨΑΡΟΣ,
Α' έξάμηνον
- Έμπορικόν Δίκαιον
(Πέμπτη 6-8 μ.μ.)
(» » »)
- Προβλήμ. Κόστους και Κοστολ/σεως
(Πέμπτη 4-5 μ.μ.)
(» » »)
- Έργατ. Δίκαιον-Κοινων. Πολιτική
(Τετάρτη 6-8 μ.μ.)
(» » »)
- Δασμολογική και Τελωνειακή Νο-
μοθεσία και Πολιτική
(Παρασκευή 3-5 μ.μ.)
(» » »)
- Τελωνειακά ΈΑσκήσεις
(Πέμπτη 3-4 μ.μ.)
- Όργάν. και Διοίκ. τών Έπιχειρήσεων
(Τρίτη 4-5 μ.μ. Σάββατον 8-9 μ.μ.)
(» » » » » »)
- Ειδικόν Δίκαιον (Οίκον. Δίκαιον)
(Πέμπτη 5-6 μ.μ. Σάββατον 7-8 μ.μ.)

ΕΟΡΤΑΙ ΚΑΙ ΛΡΓΙΑΙ

	Ημερομηνία	Αργία Γραφείων Σχολής	Διακοπή μαθημά- των
Βασιλείου του Μεγάλου	1 'Ιανουαρίου	Λ	Δ
Διακοπή μαθημάτων Θεοφάνεια	2-5 'Ιανουαρίου	—	Δ
'Ιωάννου Προδρόμου	6 'Ιανουαρίου	Λ	Δ
Τριών 'Ιεραρχών	7 'Ιανουαρίου	Η	Δ
Καθάρὰ Δευτέρα	30 'Ιανουαρίου	Λ	Δ
'Υγοςάββατον	29 Φεβρουαρίου	Λ	Δ
Εὐαγγελισμὸς Θεοτόκου	5 Μαρτίου	Η	Δ
Διακοπή μαθημάτων	25 Μαρτίου	Λ	Δ
Μεγάλη Πέμπτη	14-25 'Απριλίου	—	Δ
Μεγάλη Παρασκευή	14 'Απριλίου	Η	Δ
Πάσχα	15 'Απριλίου	Λ	Δ
Β' Διακαινησίμου	17 'Απριλίου	Λ	Δ
Ζωοδόγου Πηγῆς	18 'Απριλίου	Λ	Δ
'Αγίου Γεωργίου	22 'Απριλίου	Η	Δ
Πρωτομαγιά (Κυριακή)	23 'Απριλίου	Η	Δ
'Αγίου Πνεύματος	1 Μαΐου	Η	Δ
Πέτρου καὶ Παύλου	6 'Ιουνίου	Λ	Δ
Κοίμησις τῆς Θεοτόκου	29 'Ιουνίου	Λ	Δ
Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου	15 Αὐγούστου	Λ	Δ
(τοπικὴ ἑορτὴ διὰ τὰ ἐν Ἀθή- ναις τμήματα τῆς Σχολῆς)	3 'Οκτωβρίου	Λ	Δ
'Αγίου Δημητρίου	26 'Οκτωβρίου	Λ	Δ
'Επέτειος Ἐθν. Ἀντιστάσεως	28 'Οκτωβρίου	Λ	Δ
'Αγίου Νικολάου	6 Δεκεμβρίου	Λ	Δ
(τοπικὴ ἑορτὴ διὰ τὰ ἐν Πει- ραιεῖ τμήματα τῆς Σχολῆς)			
Διακοπή μαθημάτων Χριστου- γέννων	24 31 Δεκεμβρίου	—	Δ
Παραμονὴ Χριστουγέννων	24 Δεκεμβρίου	Λ	Δ
Γέννησις τοῦ Κυρίου	25 Δεκεμβρίου	Λ	Δ
Σύναξις τῆς Θεοτόκου	26 Δεκεμβρίου	Λ	Δ
Παραμονὴ νέου ἔτους	31 Δεκεμβρίου	Λ	Δ

ΣΗΜ. : 1) Τὸ Λ σημαίνει ἀργίαν, τὸ Η ἡμιαργίαν καὶ τὸ Δ διακοπὴν μαθημάτων.

2) Τὰ μαθήματα διακόπτονται τὴν 21ην Μαΐου, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐπαναρχίζουσι τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Δευτέρα.

3) Αἱ ὥραι ἐργασίας ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 30 'Ιουνίου : καθ' ἐκάστην ἐργάσι-
μον ἀπὸ 9—12 καὶ 16—20.

4) Ἀπὸ 4ης 'Ιουλίου μέχρι 31ης Αὐγούστου τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς λειτουργοῦν
ἐκάστην Δευτέρα, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν 5—8 μ.μ. καὶ ἐκάστην Τρίτην, Πέμ-
πτην καὶ Σάββατον 9 π.μ.—1 μ.μ.

ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ

Τὸ Ἴδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γ. Παπανδρέου, συνδέσαντος τὸ ὄνομά του μὲ ἓνα τεραστίαις πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς σημασίας θεσμόν, καθίσταται διὰ τῆς λαμπρᾶς δράσεώς του ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διαπρεποῦς λογοτέχνου καὶ ἐπιστήμονος κ. Κ. Δημαρᾶ, εἰς τῶν κυριωτέρων παραγόντων τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ εἰς τῶν σπουδαιοτέρων συντελεστών τῆς ἀνόδου τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ μας. Δι' αὐτὸ παντοτεινὴ θὰ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη, ἰδίᾳ τῶν νέων, καὶ πρὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸ ἱδρυσαν καὶ τόσον ἐπαξίως τὸ διεύθυνουν.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 29, τῆς 1.3.1957 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α') ἐδημοσιεύθη ὁ ὑπ' ἀριθ. 3665 Νόμος «περὶ ἐπιχορηγήσεως σπουδαστῶν τέκνων ἐργαζομένων» καὶ τὸ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου Β.Δ. τῆς 8.5.1957 (Φ.Ε.Κ. 87) ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μαζὺ μὲ τὴν Νομοθεσίαν περὶ Ι.Κ.Υ. ἓνα ἀπὸ τοὺς βασικωτέρους καὶ προοδευτικωτέρους θεσμοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ὁ κοινωνιολόγος ἱστορικὸς τοῦ τόπου μας θὰ σταθῆ μὲ προσοχὴν καὶ θαυμασμόν ἐνώπιον τῶν δύο αὐτῶν ἱδρυμάτων τῶν ὑποτροφιῶν, διότι χάρις εἰς αὐτὰ νέοι, ἄποροι, ἀποκοτοῦν τὰ μέσα διὰ νὰ σπουδάσουν καὶ νὰ καταστοῦν πολῦτιμα στοιχεῖα διὰ τὴν Πατρίδα μας, εὐγνώμονες διὰ τὴν στοργὴν τῆς, ὁμολογουμένως κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον ἐκδηλουμένην.

Ὁ τ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Λ. Μπουρνιάς, ὁ εἰσηγητὴς αὐτοῦ τοῦ Νόμου, ἀπέδειξε μίαν ἀνωτέραν ἀνθρωπιστικὴν ἀντίληψιν, τὴν πραγματικὴν καὶ εἰλικρινῆ του ἀγάπην πρὸς τὸν ἐργαζόμενον κόσμον καὶ συνεπλήρωσε κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὴν ὄντως μεγάλην προσπάθειαν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, ὡς καὶ τὸ ἔργον τῆς Τεχνικῆς Βοηθείας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, χάρις εἰς τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα θέτουν ὑπὲρ αὐτῆς αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ Σχολὴ μας ἐπετέλεθ *παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας* μετὰ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. μεταξύ τῶν Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων, τῶν ὁποίων οἱ σπουδασταὶ διακαιοῦνται νὰ τύχῃσι τῶν Ἐργατικῶν Ὑποτροφιῶν.

Διὰ τὸ ἔτος 1956/57 ἐπετέλεσαν οἱ κάτωθι ἔχοντες τὰ τυπικὰ προσόντα καὶ βαθμὸν 6 $\frac{1}{2}$, καὶ ἄνω.

ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ ΧΟΡΗΓΗΘΕΙΣΑΙ

Α'. Παρά τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν

α) Εἰς πρωτοετείς

1. Λαμπράκης Ἐλευθέριος τοῦ Ζαχαρίου
2. Σχετάκη Ἀνδριανή τοῦ Γεωργίου
3. Φακίδης Γεώργιος τοῦ Πέτρου
4. Βασιλόπουλος Χαράλαμπος τοῦ Σωτηρίου

β) Εἰς δευτεροετείς

1. Μάτσας Μιχαήλ
2. Φραγκάκου Σταυρούλα τοῦ Ἀντωνίου

γ) Εἰς τριτοετείς

1. Κοντομνηᾶς Πέτρος τοῦ Χαραλάμπους
2. Ὀρφάνης Σταῦρος τοῦ Ἀντωνίου
3. Παπαδόπουλος Στυλιανὸς τοῦ Δημητρίου

Β'. Παρά τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας

1. Ραράκου Ἀναστασία τοῦ Ἰωάννου
2. Σακελλαρίου Ἐλένη Χαρίκλεια τοῦ Ἐμμανουήλ
3. Σταυράκης Γεώργιος τοῦ Ἀλεξάνδρου
4. Ἀπέσσος Νικόλαος τοῦ Στυλιανοῦ
5. Πολυδωρόπουλος Χρῆστος τοῦ Ἀριστοτέλους
6. Ζαίρης Ἰωάννης τοῦ Παύλου
7. Διδίκα Νίκη ἡ Καλλιόπη τοῦ Δημητρίου
8. Βαζάκας Πολυχρόνης τοῦ Χρήστου
9. Γιαννακόπουλος Στυλιανὸς τοῦ Ἡλίας
10. Βαλλιάνου Εὐθαλία τοῦ Παναγῆ
11. Κώστας Βασίλειος τοῦ Κωνσταντίνου
12. Μάρδας Γεώργιος τοῦ Δημητρίου
13. Πολίτης Κωνσταντῖνος τοῦ Σπυρίδωνος
14. Καραμέτος Δημήτριος τοῦ Νικολάου
15. Πουλόπουλος Θεόδωρος τοῦ Ἀνδρέου
16. Καββαδίας Ἀναστάσιος τοῦ Σταύρου
17. Βάσιλας Ἰωάννης τοῦ Νικολάου

18. Ἀνδρέοπουλος Ἀργύριος τοῦ Ἀνδρέου
19. Πουρναράκης Κωνσταντῖνος τοῦ Δημητρίου
20. Σιμόπουλος Ἀριστείδης τοῦ Γεωργίου
21. Κωνσταντακοπούλου Μαρία τοῦ Σταματίου
22. Ἀστραπέλλος Κωνσταντῖνος τοῦ Ἰωάννου
23. Γεωργίου Δήμητρα τοῦ Παναγιώτου
24. Κάτσος Παναγιώτης τοῦ Θεοδώρου
25. Παπαστεργίου Ἡλίας τοῦ Νικολάου
26. Μίχος Γεώργιος τοῦ Εὐσταθίου
27. Μπικιάκης Εὐάγγελος τοῦ Ἀντωνίου
28. Λουκάκης Ἀντώνιος τοῦ Ἀνδρέου
29. Γιούρης Μιχαήλ τοῦ Κωνσταντίνου
30. Ζαμᾶνος Στυλιανὸς τοῦ Ἰωάννου
31. Σεφερλῆς Χρῆστος τοῦ Δημητρίου
32. Βασιλάκης Φρειδερίκος τοῦ Ἀριστομένους
33. Αὐγερινὸς Χρῆστος τοῦ Χριστοφόρου
34. Παπαευθυμίου Ἑλένη τοῦ Στεφάνου
35. Κουκουλάρη Βασιλεία τοῦ Ματθαίου
36. Ἰωακείμ Ἰωακείμ τοῦ Φραγκίσκου
37. Πλιάκας Νικόλαος τοῦ Κωνσταντίνου
38. Γκοτσόπουλος Γεώργιος τοῦ Παναγιώτου
39. Καραδήμας Ἀθανάσιος τοῦ Λεωνίδα
40. Ζαβλάνης Διονύσιος τοῦ Σπυρίδωνος
41. Σιαμιδης Κωνσταντῖνος τοῦ Ἀνδρέου
42. Ἀπαλόπουλος Κωνσταντῖνος τοῦ Σάββα
43. Λιούλιας Γεώργιος τοῦ Δημητρίου
44. Κοττή Γεωργία τοῦ Κωνσταντίνου
45. Λέρης Σπυρίδων τοῦ Εὐαγγέλου
46. Καζαντζίδου Ἐλισάβετ τοῦ Χρήστου
47. Δασκαλάκης Βασίλειος τοῦ Γεωργίου
48. Παναγόπουλος Νικόλαος τοῦ Χρήστου
49. Μπενετᾶτος Παναγῆς τοῦ Ἀναστασίου
50. Κατσικώστας Παναγιώτης τοῦ Γεωργίου
51. Μπέλλος Παναγιώτης τοῦ Νικολάου
52. Τσιριγωτάκης Χαράλαμπος τοῦ Χαράλαμπος
53. Δανᾶς Σπυρίδων τοῦ Νικολάου
54. Βλάσης Γεώργιος τοῦ Ἀλεξάνδρου
55. Ράπτης Ἀθανάσιος τοῦ Γεωργίου
56. Κατσιαδάκης Σταῦρος τοῦ Ἐμμανουήλ
57. Νικολάου Κωνσταντῖνος τοῦ Ἀλεξάνδρου
58. Παπαθανασίου Χρῆστος τοῦ Ἀλεξάνδρου
59. Σταυροπούλου Μαρία τοῦ Ἡλίας

Γ'. Παρά τοῦ Ἰνστιτούτου Ἱστορικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Βερόνας

Παρεχομένης εἰς σπουδαστὰς ἢ πτυχιούχους τοῦ Κ.Τ.Ε. καὶ κατόπιν προτάσεως τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν, γνωρίζοντας δὲ λίαν καλῶς μίαν ξένην γλῶσσαν καὶ ἐπαρκῶς ἰταλικά πρὸς παρακολούθησιν μαθημάτων σχετικῶν μὲ τὸν τουρισμὸν καὶ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν.

1. Νικόλαος Χατζηκωνσταντῆς τοῦ Μιχαήλ
2. Μυράνα Μωραΐτου τοῦ Βασιλείου
3. Ἀγγελικὴ Κοντογιάννη τοῦ Γεωργίου

ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ

28ης Ὀκτωβρίου

Ὁμιλία κ. ΣΤ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

30ῆς Ἰανουαρίου

Ὁμιλία κ. Γ. ΚΟΥΡΝΟΥΤΟΥ

25ης Μαρτίου

Ὁμιλία κ. Κ. ΔΗΜΑΡΑ

«Τιμῶντες τὸ παρελθὸν δημιουργοῦμεν συνείδησιν διὰ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἔχομεν διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ τόπου μας. Ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἡ ἔξαρσις τῶν ὄσων ἔπραξαν οἱ προγενέστεροι δὲν εἶναι προγονοπληξία ἀλλ' εἶναι προσπάθεια νὰ τοὺς φθάσωμεν καὶ νὰ τοὺς ὑπερβῶμεν. Τιμῶντες αὐτοὺς τιμῶμεν ἑαυτούς».

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

ΔΕΚΑΕΝΝΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΑΣΑΝ...

Ἡ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ἐορτάσθη εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν συμφώνως πρὸς τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα. Τὴν πανηγυρικὴν οἰμίαν ἐξεφώνησεν ὁ τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Σταῦρος Ν. Σταυρόπουλος. Ἡ ἐορτὴ ἔκλεισε μὲ τὸν ἐθνικὸν ἕμνον.

Δεκαετηνιά χρόνια κλείνουν, μεθαύριο, ἀπὸ τὸ ἀλησμόνητο ἐκεῖνο πρωινὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, ποὺ οἱ σειρήνες εἰδοποιούσαν καὶ τὰ ραδιόφωνα ἀναγγέλναν πὼς ἡ χώρα μας δέχτηκε τὸν ἄνισο πόλεμο, ποὺ τῆς ἐπέβαλε ἡ ἀπύθμενη φιλοδοξία ἑνὸς τυραννικοῦ ἀρχηγοῦ γειτονικοῦ κράτους.

Στάθηκε τόσο ἐπιβλητικὸς ὁ ξεσηκωμὸς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀντίκρουσ τὴν ξεδιάντροπη πρόκληση — καὶ εἶχε τέτοιο μεγαλεῖο — ποὺ χαραχτηκε βαθιά στὴ μνήμη ἐκείνων ποὺ τὴν ἔζησαν ἢ περίλαμπρη ἡμέρα, ὥστε νὰ νομίζουν πὼς ἦταν ἀκόμα χθές.

Ὅλοι οἱ ἄντρες — σ' ὅλη τὴ χώρα — ἔτρεξαν πρὸς τὸ καθήκον, καὶ ὅλες οἱ γυναῖκες, μὲ τὸ χαμόγελο τῆς καρτερίας καὶ τῆς πίστεως στὸ δίκιο, τοὺς καταυόδωναν.

Νέοι τῆς πόλης, ποὺ ἂν τοὺς ἤξερες πρὶν θὰ ἄλεγες πὼς εἶναι τύποι

ποὺ κοιτάζουν μόνον τὸν ἑαυτὸ τους, εἶχαν μεταμορφωθεῖ σὲ θρυλικούς ὑπερασπιστές, ποὺ προσπαθοῦσαν ἀπὸ τὰ παράθυρα τῶν βαγониῶν νὰ μποῦν στὰ τραῖνα καὶ νὰ προφθάσουν τὸ πολεμικὸ μέτωπο, καὶ νέοι τοῦ ἀγροῦ ἄφηναν τὶς δουλειές τους καὶ ἔτρεχαν — περὶχαροι γιὰ τὴν θὰ πολεμοῦσαν.

Ἡ Ἑλλάδα βρέθηκε ὅλη ἐκεῖ στήθη, περήφανη, ἀντρεπωμένη, ἀποφασιστικὴ. Ἄξια πατρίδα, ἄξιων παιδιῶν!

Ὅχι φώναξε αὐθόρμητα ἢ Πάρνηθα, Ὅχι φώναξε ἢ Ἴδη καὶ ὁ Ταῦγετος. Καὶ ἡ κραυγὴ ἀντιλάλησε στὸν Παρνασσό, στὰ Βαρδούσια, στὸ γέρο Ὀλυμπο, στὴν Πίνδο. Ὅχι ἦρθε ἀπὸ τὴν Ροδόπη καὶ τὸ Μπέλες. Ὅχι ἦρθε ἀπὸ ὅλα τὰ νησιά.

Ὅχι, ὁ ἀδιάντροπος κατακτητὴς δὲ θὰ περάσει. Καὶ τὸ Ὅχι ἔγινε πράξη. Καὶ τὸ Ὅχι ἔγινε βίωμα. Καὶ τὸ Ὅχι ἔγινε ἀγώνας καθολικὸς.

Οἱ στρατιῆς τοῦ φασισμού ἀναχαιτίστηκαν ἀπὸ τὸ πρῶτο τους βῆμα.

Ὁ κ. Σταῦρος Σταυρόπουλος

Τὰ ἑλληνικά νιάτα πολεμοῦσαν γιὰ τὸ δίκιο· καὶ οἱ γυναῖκες τοὺς ἀνέβραζαν, στὶς πλαγιές τῆς Πίνδου, τὰ πυρομαχικά.

Τὰ πρῶτα ἐπιθετικά κύματα τὰ συγκράτησαν οἱ λίγοι ἄντρες τοῦ Δαβάκη. Τοῦ Δαβάκη, πού τὸν σεβάστηκε ὁ πόλεμος, γιὰ νὰ τὸν στείλει στὸ βυθὸ τῆς Ἀδριατικῆς χέρι συμμαχικό.

Σὲ δύο μέρες, ὁ ἑλληνικός στρατὸς συγκεντρώθηκε στὸ ἀλβανικό μέτωπο καὶ ἀναποδογύρισε τοὺς φασίστες. Τὸ ραδιόφωνο εἶχε κάθε μέρα καινούργια χαρμόσυνα νὰ ἀνακοινώσῃ. Τὶς πόλεις πού κρατοῦσε ὁ ἐχθρὸς τὶς κυριεῦε ὁ ἑλληνικός στρατὸς —τὴν μιὰ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ὡς τὴν ἀνοίξη τοῦ 41, οἱ Ἕλληνες εἶχαν ὄλο νίκες.

Καὶ χρειάστηκε νὰ πέσει στὴ μέση ἡ δευτέρη τεράστια αὐτοκρατορία, γιὰ νὰ κάμψῃ τὴ θρυλικὴ τούτη δύναμη. Δύο Γολιάθ ἀντίκρου στὸν μικρὸ Δαβίδ!

Ἡ Ἑλλάδα γονάτισε, μὰ δὲ συντρίφτηκε. Σὲ λίγο καιρὸ, τὸ λιανοτούφεκο τοῦ παρτιζάνου ἀντιλαλοῦσε ξανά τὸ Ὅχι στὰ ἑλληνικά βουνά. Ἡ ἐθνικὴ μας ἀντίσταση καταπίαστηκε καὶ μὲ τοὺς δύο Γολιάθ. Ὡσπου, στὸ τέλος, οἱ γίγαντες ἔπεσαν καταγῆς, ἀξιοθρήνητοι, συντρίμια ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ἀνάμεσα στὴν τυραννία καὶ τὴν ἐλευθερία.

Πόσα δὲν ἔχεις νὰ θυμηθεῖς ἀπὸ τούτους τοὺς ἀγῶνες τῆς 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 40, ὡς τὴν Ἀπελευθέρωση τοῦ 44.

Οἱ ἥρωισμοὶ τοῦ ἐξάμηνου πολέμου στάθηκαν τὰ πρῶτα ἄστρα στὸν ἀνταριασμένο οὐρανὸ τῆς Εὐρώπης, πού ἀγκομαχοῦσε ἀπελπισμένη κάτω ἀπὸ τὴν μπότα τοῦ ἀνελέητου κατακτητῆ. Οἱ πρῶτες μαρμαρυγὲς ἐλπίδας πῶς δὲν εἶχαν ὄλα χαθεῖ, πῶς ἡ Ἐλευθερία δὲν εἶχε πεθάνει, παρὰ «ἀπ' τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά» θὰ ξεπρόβαλε ξανά γιὰ ὄλους «σὰν πρῶτα ἀντρειωμένη». Οἱ βάρβαροι δὲν ἦταν ἀκατανίκητοι!

Κάθε σημεῖο τῆς περιοχῆς τοῦ πολέμου ἔχει νὰ διηγᾶται, στὶς μελλοντικές γενιές, ἱστορίες καὶ θάματα, ἀντρεισύνες καὶ καλοσύνες, λεβεντιές καὶ ἵπποτισμούς. Ἐξὶ μῆνες ἐκεῖ πάνω, λίγες χιλιάδες Ἕλληνες ἐζησαν ὁ καθένας μόνον γιὰ τοὺς ἄλλους καὶ γιὰ τὴν Πατρίδα. Σκέφθηκαν, αἰσθάνθηκαν, φέρθηκαν σὰ νὰ εἶχε ἡ ὕλική τους ὑπόσταση ὀλότελα ἐξατμιστεῖ, σὰ νὰ μὴν ἦταν ἀπὸ σάρκα καὶ κόκκαλα πού νιώθουν κούραση καὶ καταπόνηση, ἀπὸ νεῦρα πού ἀντιδρᾶνε στὸ δισταγμὸ, παρὰ ἀπὸ αὐτὴ οὐσία πού δὲν αἰσθάνεται τὸν κόπο, τὸ κρῦο, τὴν πείνα, τὸ φόβο — τὸν πόνο μὲ μιὰ λέξη, σωματικὸ ἢ ψυχικὸ — παρὰ νικαεῖ τὸ θάνατο καὶ προορίζεται νὰ φωτίζει, μὲ τὸ ὑπέρκosmo φῶς τῆς, τὸ δρόμο τὸν φτειαγμένο ἀπὸ πνεῦμα σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἑαυτὸ μας καὶ πρὸς τὸν πλησίον, τὸ δρόμο τῆς Ἀρετῆς!

Καὶ θὰ ἀκοῦνε, στὸν αἰῶνα, τὰ ἑλληνόπουλα τοῦτες τὶς ἱστορίες, καὶ θὰ ἀνοίγουν τὰ ματάκια τους τόσα μεγάλα, καὶ θὰ ἀνασαίνουν βαθιὰ τὴ ζεῖδωρη πνοὴ τῆς πίστεως στὸν Ἄνθρωπο καὶ τῆς ἀγάπης τῆς Ἐλευθερίας καὶ θὰ ἀτσαλώνεται ἡ ψυχὴ τους καὶ θὰ ἀνδρώνεται γερὴ καὶ καθαρὴ ἀπὸ τοὺς ρύπους τῆς ταπεινότητος καὶ τῆς δουλοσύνης καὶ θὰ λαχταράει ἡ

καρδιά τους να σταθούν κι οί ἴδιοι — ἂν ποτέ σκληρὴ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτήσῃ — ἄξιοι ἀπόγονοι τέτοιων προγόνων!

Κι ἦρθαν ὕστερα οἱ κακὲς ἡμέρες τῆς Κατοχῆς. Ὁ σκληρὸς χειμῶνας τοῦ 41. Βαρὺ τὸ κρύο. Τὰ τρόφιμα λιγοστά. Ἄνθρωποι — ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά — πέθαιναν ἀπὸ τὴν πείνα. Σωροὶ συγκεντρώνονταν τὰ πτώματα στὰ νεκροταφεῖα τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ. Στραγγισμένα τὰ πρόσωπα, μουδιασμένα τὰ μυαλά. Στους δρόμους ἄκουγες μόνο τὰ βαριά πατήματα τοῦ στρατοῦ τῶν καταχτητῶν. Καὶ στὸ ραδιόφωνο τὶς σκληρὲς προκηρῦξεις τους καὶ τὶς θριαμβικὲς ἀναγγελίες τῶν νικῶν τους στὰ εὐρωπαϊκὰ μέτωπα.

Παντοῦ στεκόταν ἡ Βία ἀνευδοίαστη καὶ προσπαθοῦσε νὰ ἐμπνεύσει τὸν τρόμο. Συλλήψεις, φυλακίσεις, βασανιστήρια, ἐρχόντουσαν νὰ προστεθοῦν στὴν πείνα, γιὰ νὰ λυγίσουν τὶς ἀδούλωτες ψυχές. Μάταια. Ὅλα αὐτὰ τροφοδοτοῦσαν πιὸ πολὺ τὴ φωτιά τοῦ πόθου γιὰ λευτεριά.

Κι ἔτσι, χωρὶς προπαρασκευή, χωρὶς ὄργανωση, ἀναπτύχθηκε — μέσα ἀπὸ τὶς λαϊκὲς μάζες — ἡ Ἐθνικὴ μας Ἀντίσταση, σὰν ἀγρολούλουδο πού δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ περιποιήσεις γιὰ νὰ ξεπεταχτεῖ καὶ νὰ φουντώσῃ καὶ νὰ μυρώσῃ μὲ τὸ μύρο του τὸν ἀέρα.

Λαός, ὅλος ὁ Λαός, πῆρε μέρος σὲ τοῦτον τὸν ἀγῶνα, εἴτε ἐνεργὰ εἴτε μετέχοντας ψυχικά. Πρωτοπορία του βρέθηκαν τὰ ιάτα. Ὁ φοιτητὴς καὶ ὁ σπουδαστὴς, ἀγκαλιασμένοι μὲ τὸν νεαρὸ ἐργατὰ καὶ τὸ ἀγροτόπαιδο, στάθηκαν οἱ πιονέροι τῆς ἐθνικῆς προσπάθειας.

Θὰ μείνουν ἱστορικὲς οἱ μεγαλόπρεπες κατεβασιῆς τῆς Κατοχῆς — οἱ λαϊκὲς διαδηλώσεις πού σχηματίζονταν σὲ κάθε περίσταση μὲ κάθε εὐκαιρία, γιὰ διάφορες συμπτωματικὲς αἰτίες, μὰ μὲ μιὰ κεντρικὴ κατευθυντικὴ γραμμὴ: τὴν ἐκδήλωση τῆς θέλησης νὰ κάνουμε ὅ,τι πρέπει, γιὰ νὰ φύγουν οἱ τύραννοι ἀπὸ τὸν τόπο μας. Καὶ καρδιά καὶ πυρῆνας καὶ πλαίσιο σ' αὐτὲς τὶς κατεβασιῆς ἦταν οἱ νέοι. Ὁ φοιτητὴς, ὁ σπουδαστὴς, τὸ ἐργατάκι!

Ὁ καταχτητὴς ἀποθηριωνόταν. Αὐξάνει τὶς σκληρότητες, δυνάμωνε τὶς πιέσεις, πύκνωνε τὶς ἐφαρμογὲς τῶν κυρώσεων τῆς συλλογικῆς εὐθύνης — τῆς ἀδικῆς αὐτῆς ἀρχῆς πού τὰ ἀνελέητα δικτατορικὰ καθεστῶτα τόσο συμπαθοῦν. Κατὰ δεκάδες καὶ ἑκατοντάδες οἱ ὁμαδικὲς ἐκτελέσεις πτότιζαν τὰ ἑλληνικὰ χῶματα. Καὶ τὸ αἷμα, ἀντὶ νὰ πνίξει τὶς θελήσεις, χαλύβδωνε τὶς ψυχές. Τραγουδώντας τὸν ἐθνικὸ ὕμνο καὶ τὸ τραγούδι τοῦ Ζαλόγγου καὶ φωνάζοντας ζήτην πέθαιναν τὰ ἥρωικὰ θύματα. Καὶ τὸ παράδειγμά τους γινόταν θρύλος καὶ θέρμαινε τὶς καρδιές.

Ὡς πού ἦρθε ἡ ἄγια μέρα τῆς ἀπελευθέρωσης. Καὶ τὰ ἰταμὰ στίφη ἔφυγαν κνηγημένα κι ἄφησαν τὸ ματοβαμμένο τόπο στὰ δικά του παιδιά. Τότε, γιὰ πρώτη φορὰ τὰ πικραμένα χεῖλη χαμογέλασαν. Κι ὅλα: οἱ πιέσεις, τὰ βασανιστήρια, οἱ στερήσεις, ξεχάστηκαν. Καὶ οἱ θυσίες πέρασαν στὴν ἀνάμνηση, γιὰ νὰ γίνουν προσκνητάρια τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, ἱερὸ μὲ

ἀκόμητη κανδήλα, πού δίνει τήν παρηγοριά καί τή λύτρωση σέ κάθε περίπτωση λιγοψυχιάς καί δισταγμοῦ καί ἀμφιβολίας. Ἄς εἶνε εὐλογημένοι οἱ ἥρωες!

Ἐμεῖς, ὅμως, λαός εἰρηνικός, λαός πολιτισμένος, λαός πού πιστεύει στήν ἀνθρωπιὰ καί καταδικάζει κάθε βάρβαρη καταχτητική ἀπόπειρα, δέν γιορτάζουμε, σάν τέτοιες μέρες, μόνο τὸ Ὅχι τῆς Πίνδου καί τῆς Τρεμπεσίνας καί τῆς ἐχθρικής Κατοχῆς. Γιορτάζουμε ὅλα τὰ ἐλληνικά Ὅχι, πού ἀκούστηκαν μέσα στους αἰῶνες καί φώτισαν τήν πορεία τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς τὸν πολιτισμὸ καί τήν ἀνθρωποπρέπεια.

Γιορτάζουμε τὸ Ὅχι τοῦ Μαραθῶνα καί τῆς Σαλαμίνας. Γιορτάζουμε τὸ Ὅχι τῶν Θερμοπυλῶν. Γιορτάζουμε τὸ Ὅχι τοῦ Βυζαντίου ἀντίκρου στους βαρβάρους καί τὸ Ὅχι τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Πόλης.

Γιορτάζουμε τὸ Ὅχι τοῦ Μοριά καί τῆς Ρούμελης στὸν ἀγῶνα τῆς ἐθνικῆς μας ἀπελευθέρωσης. Γιορτάζουμε τὸ Ὅχι τῆς Κρήτης. Δίπλα στήν Πίνδο στέκουν ἡ Χίος καί τὰ Ψαρά, ἡ Κιάφα καί τὸ Ζάλογγο, στέκει τὸ Μεσολόγγι καί τὸ Μανιάκι, στέκει τὸ Ἀρκάδι. Καί τὸ ἴδιο λαμπρὸ καί περίδοξο καί διάβροχο ἀπὸ τῶν ἡρώων τὸ αἷμα στάθηκε στὶς ἡμέρες μας τὸ Ὅχι τῆς Κύπρου.

Αὐτὰ ὅλα τὰ Ὅχι, συσσωματωμένα σ' ἓνα ὑπέρλαμπρο σύμβολο πίστεως στὸν ἄνθρωπο καί ἀπάρνησης τῆς βίας, ἀφοσίωσης στήν εἰρήνη καί καταδίκης τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου εἶνε πού γιορτάζει καί θὰ γιορτάζει κάθε χρόνο ἓνας λαός, πού ξέρει πόσο ἀξίζει τὸ ἀλέτρι καί ὁ μοχλὸς τῆς μηχανῆς, πόσο ἀξίζει ὁ λόγος τοῦ δασκάλου καί ἡ πνευματικὴ ἐργασία τοῦ στοχαστῆ μὰ ξέρει τὸ ἴδιο νὰ πιάνει τὸ ὄπλο, σάν θὰ χρειαστεῖ νὰ ὑπερασπίσει τίς πολιτιστικὲς ἀξίες καί τήν αὐτοτέλειά του — καί τὸ κάνει νὰ θαυματοποιεῖ, μεταγγίζοντας μέσα του τήν ἴδια του τὴν πλάσμενη ἀπὸ πνεῦμα Ἐλευθερίας ψυχὴ!..

· Η παρέλασα όμής τών σπουδαστών τής Σχολής κατά τήν τελετήν τής 'Εθνικής μας έορτής.

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΠΡΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

Ἔπος Γ. Π. ΚΟΥΡΝΟΥΤΟΥ

Ὁ ἑορτασμός τῆς ἡμέρας τῶν Γραμμάτων διὰ τῆς προσφορᾶς τιμῆς εἰς τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας, ἐκπροσωποῦντας εἰς τὴν χριστιανικὴν κοινωνίαν τὸ Πνεῦμα, μᾶς ἐπιτρέπει τὴν ἀναδρομὴν εἰς τὸ παρελθὸν πρὸς ἐξέτασιν τῆς πνευματικῆς πορείας τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε τὸ Γένος κατὰ τοὺς

Ὁ κ. Γ. Π. Κουρνούτος

Νεωτέρους Χρόνους. Ὁ ἔλεγχος οὗτος, ὅπως καὶ κάθε αὐτοέλεγχος, χρήσιμος διὰ τὴν ἀντλησιν δυνάμεων πρὸς περαιτέρω ἐπιδιώξεις, ἀποτελεῖ, νομίζω, τὴν καλυτέραν προσφορὰν τιμῆς κατὰ τὸν σημερινὸν ἑορτασμόν, καὶ εἶναι ἀσφαλῶς προτιμότερος ἀπὸ πᾶν ἐγκώμιον πρὸς τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας.

Ἀπὸ τὰ μέσα ἤδη τοῦ ἐνάτου αἰῶνος ἡ Χριστιανικὴ Ἀνατολὴ στρέφεται ὁλονὲν καὶ περισσότερον πρὸς τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ ἡ ὀρθόδοξος σκέψις δέχεται τὰ διδάγματα τῆς κλασικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς μετέπειτα ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος μετὰ περισσοτέρας ἀνοχῆς. Ἡ πρόληψις περὶ εἰδωλολατρικῆς ἀντιχριστιανικότητος παντὸς ἑλ-

ληνικοῦ στοιχείου ἀρχίζει ἔκτοτε νὰ διασαλεύεται καὶ ἡ σπουδὴ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἡ ὁποία μετὰ τινος δειλίας ἐνεφανίζετο εἰς τὰ συγγράμματα τῶν κορυφαίων τῆς χριστιανοσύνης, παρουσιάζει ἀπὸ τοῦ αἰῶνος τούτου ἀνθησιν. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἑλληνοχριστιανικῆς σκέψεως ὁλοκληροῦται περισσότερον καὶ τοῦτο προκαλεῖ ἔτι μεγαλυτέραν τὴν διαστολὴν τῆς ἀνατολικῆς ἀπὸ τὴν δυτικὴν χριστιανικὴν κοινότητα.

Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μαγναύρας, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον καταυγάζει μὲ τὸ φῶς του τὴν αὐτοκρατορίαν, ἀποτελεῖ κυρίαν ἐστίαν τοῦ νέου τούτου πνεύματος. Διὰ τὸν λόγον δὲ αὐτὸν καὶ θεωρεῖται ὡς καινοτόμον ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς ἀνεπιστήμονος τότε μοναχικῆς μερίδος. Ὁ Φώτιος, γνώστης ἄριστος ἀλλὰ καὶ τηρητὴς πιστὸς καὶ ἀτεγκτος τῶν χριστιανικῶν δογμάτων, εἶναι μελετητὴς τῆς ἑλληνικῆς πνευματικῆς παρακαταθήκης μοναδικός. Καί, μολονότι τὰ ἐνδιαφέροντά του στρέφονται κυρίως πρὸς μόνον τὸ σχῆμα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἐν τούτοις δὲν

μένει οὗτος τελικῶς ἀνεπηρέαστος καὶ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ πολιτισμοῦ τούτου μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ὁποίου καὶ ἀποστρογγυλώνει τὰς ὀρθοδόξους χριστιανικὰς ἀντιλήψεις του. Ἡ ἀκτινοβολία τῆς προσωπικότητός του εἰς τοὺς περὶ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μαγναύρας κύκλους κατ' ἀρχὰς καὶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τῆς αὐτοκρατορίας ἀργότερον, ἐνισχύεται μεγάλως καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ μέγας οὗτος πνευματικὸς ἀνὴρ τοῦ Βυζαντίου κατέχει ἄριστα ἐπίσης καὶ τὴν ἑλληνικὴν γραμματεῖαν καὶ ἔχει γινῶσιν βαθεῖαν ὄχι μόνον τῆς μορφῆς ἀλλὰ καὶ τῆς οὐσίας τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ἀναβίβασίς του μάλιστα ἀπὸ λαϊκοῦ εἰς τὸν οἰκουμενικὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀπετέλεσε ἔμμεσον τουλάχιστον ἀποδοχὴν καὶ τῆς ἑλληνικότητος τῆς ὁποίας φορεὺς ἐξαίρετος ἦτο ἡ μεγάλη πνευματικὴ του προσωπικότης.

Ἡ διείδυσις τῆς σκέψεως ἀπὸ τῆς μορφῆς εἰς τὴν πολιτιστικὴν οὐσίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λόγου γίνεται ἀκολουθῶς κατὰ φυσικὴν ἀναγκαιότητα. «Ἡ γὰρ τῶν ὀνομάτων ἐπίσκεψις» γίνεται πάντοτε καὶ παντοῦ «σοφίας ἀρχή». Ἡ ὠφέλεια «ἐξ ἑλληνικῶν λόγων», τὴν μελέτην τῶν ὁποίων ἐνθέρμως συνέστησε παλαιότερον ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, δὲν παραμένει εἰς μόνην τὴν καλλιέργειαν τῆς γλωσσικῆς ἐκφράσεως. Προχωρεῖ καὶ εἰσχωρεῖ περαιτέρω εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ λόγου, εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ ἡ ἐπίδρασις ἐκ τῆς ἐπαφῆς ταύτης εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ βίου εἶναι μεγίστη.

Ἡ σπουδὴ καὶ ἡ μελέτη τοῦ ἑλληνος λόγου συνεχιζομένη ἀπὸ τοῦ αἰῶνος τούτου σταθερῶς καὶ προαγωγικῶς μέχρι τῆς Ἀλώσεως συναλλάσσει δημιουργικῶς τὴν ἑλληνικὴν σκέψιν μὲ τὸ χριστιανικὸν δόγμα. Ἡ ἑλληνοχριστιανικὴ ἀντίληψις, ἡ ὁποία εἶναι ἀπότοκος μακρᾶς σπουδῆς καὶ ἐργώδους προσπαθείας πολλῶν πλέον πνευματικῶν ἐργατῶν καὶ ἡ ὁποία μετὰ κυρίως τὴν Ἄλωσιν ἐγκλείεται εἰς τὸν ὄρον Ὁ ρ θ ο δ ο ξ ί α, περιέχει ὠλοκληρωμένην τὴν σύνθεσιν τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος. Ὁ ὄρος Ἑλληνοχριστιανικὸς πολιτισμὸς, δὲν ἀποτελεῖ ἔτσι μίαν ἄνευ περιεχομένου ἐκφρασιν. Ὁ Φώτιος, ὁ Καισαρείας Ἀρέθας, ὁ Θεσσαλονίκης Εὐστάθιος, ὁ Ἀκομινᾶτος καὶ πλῆθος ἄλλων χριστιανῶν σοφῶν μέχρι Γεωργίου Πλήθωνος τοῦ Γεμιστοῦ, συναλλάξαντες ἐν τέλει τὴν ἑλληνικὴν σκέψιν μὲ τὸ χριστιανικὸν δόγμα ἐπεξεργάσθησαν καὶ ὠλοκλήρωσαν πολὺ πρὸ τῆς Ἀλώσεως τὸ περιεχόμενον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ σπουδὴ δὲ αὕτη τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ γίνεται εἰς τὴν χριστιανικὴν Ἀνατολήν ὄχι ἀπὸ ἀπλήν φιλομάθειαν, ἡ ὁποία ἄλλωστε θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ διέλθη τοὺς φραγμοὺς τοῦ θρησκευτικοῦ δόγματος καὶ νὰ καθυποτάξῃ τὰς ἀκαταβλήτους ἐπάλξεις τῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος προλήψεων, ἀλλ' ἔγινεν ἀπὸ βιολογικὴν ἀνάγκην τοῦ λαοῦ πρὸς ὀλοκλήρωσιν τῆς ἐθνικῆς του φυσιογνωμίας. Ἡ ἀνάγκη αὕτη ἐνυπάρχουσα πάντοτε κατέστι ἔτι ἐντονωτέρα ἰδίᾳ μάλιστα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ δυτικὴ χριστιανικὴ κοινότης μὲ τὴν στέψιν ὡς αὐτοκράτορος Καρόλου τοῦ Μεγά-

λου, δηλαδή ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐνάτου αἰῶνος, ἐστράφη ἀποκλειστικῶς πρὸς τὰς ρωμαϊκὰς καὶ λατινικὰς παραδόσεις, διαστέλλουσα ἑαυτὴν σαφῶς ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ διὰ τοῦτο ἄλλωστε ἤρξατο ἔκτοτε σκληρῶς ἀντιδικοῦσα. Διὰ τὸν ἀνατολικὸν κόσμον δὲν ὑπῆρχον πλεόν περιθώρια ἄλλων ἐνεργειῶν πλὴν τοῦ νὰ διαπιστώσῃ τὸ ταχύτερον καὶ τυπικῶς τὴν διαστολὴν του ἀπὸ τὸν δυτικὸν χριστιανικὸν κόσμον καὶ νὰ συνειδητοποιήσῃ ἀπολύτως τὴν ἑλληνικότητά του. Τοῦτο πράγματι καὶ ἐγένετο. Τὸ Σχίσμα καὶ ἡ ἀνθρῆσις τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν ὑπῆρξαν αἱ τυπικαὶ ἐκδηλώσεις του. Διὰ τοῦτο ἄλλωστε καὶ τὸ Σχίσμα δὲν κατωρθώθη ἔκτοτε νὰ ἀρθῆ, διότι ἦτο ἀδύνατος ἡ ἐπανένωσις οὐχὶ ἡ θρησκευτικὴ μόνον, διὰ τὴν ὁποῖαν πολλοὶ καὶ οὐσιώδεις μάλιστα παραχωρήσεις κατὰ καιροὺς ἐγένοντο, ἀλλὰ ἡ ἐπανένωσις τῶν λαῶν οἱ ὁποῖοι διεσπάρθησαν ἀναπτυχθείσης τῆς ἐθνικῆς των συνειδήσεως.

Ἡ ἀναδρομὴ λοιπὸν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν παρελθὸν κατέστη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ μόνη λύσις αὐτεπιγνώσεως τοῦ ἀνατολικοῦ χριστιανικοῦ κόσμου καὶ ἡ κυριωτέρα βᾶσις πρὸς πλήρωσιν τῆς ἀνάγκης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐνότητος αὐτοῦ. Ἡ ἀναδρομὴ δὲ αὕτη ἔφθασε πολλὰς μὲχρις ὑπερβολῆς, λησμονουμένης ἢ παραμεριζομένης καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς πρὸς διατήρησιν τῆς ὁποίας καὶ εἶχον ἐμπλακῆ εἰς τὴν μελέτην τοῦ παρελθόντος οἱ σοφοί. Οὕτως, ὁ Γεώργιος Πλήθων καὶ οἱ Ἑλληνίζοντες ἠθέλησαν καὶ αὐτὴν τὴν χριστιανικὴν πίστιν νὰ παραμερίσουν ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Βυζαντίου διὰ νὰ πραγματώσουν ἀνόθευτον τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν εἰς τοὺς χρόνους των, ἔρασταὶ ρομαντικοὶ ἐνὸς παρελθόντος τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιβίωσις καὶ ἡ χρησιμότης διὰ τὴν πρακτικὴν ζωὴν μόνον ὑπὸ ὠρισμένας προϋποθέσεις βεβαίως ἦτο δυνατὴ. Διότι, ὁ χριστιανισμὸς ἦτο μία ἀλήθεια καὶ μία πραγματικότης ἀπὸ αἰῶνων πλεόν ἀπαρασάλευτος.

Ἡ ἀνάλυσις λοιπὸν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἡ ἀναζήτησις τῶν στοιχείων του τὰ ὁποῖα τὸν συνάπτουν μὲ τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ ἐκεῖνων τὰ ὁποῖα ἀντιτάσσονται εἰς αὐτήν, ἀπασχολεῖ τὴν σκέψιν καὶ ἀποτελεῖ μέγα μέρος τοῦ ὕλικου τῆς παιδεύσεως τοῦ λαοῦ συναφῶς μὲ τὴν σπουδὴν καὶ τὴν μελέτην τῶν χριστιανικῶν κειμένων. Εἰς τὰ ἀναγνωστικὰ τῶν πρὸ καὶ μετὰ τὴν Ἄλωσιν χρόνων, τὰ ὁποῖα χειρογράφως περιεσώθησαν εἰς σημαντικὸν ἀριθμὸν, ὑπάρχουν κείμενα μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας χριστιανῶν ἀλλὰ καὶ ἑλλήνων συγγραφέων. Τὸ παιδευτικὸν ἰδεῶδες δηλαδή εἰς τοὺς Νεωτέρους Χρόνους εἶναι ἡ γνῶσις τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Ἡ Ἄλωσις καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα σκλαβία δὲν ἀνέστειλαν τὴν ροπὴν ταύτην τοῦ Ὁρθοδόξου πνεύματος. Ἀντιθέτως, ἡ κυριαρχία τῶν ἀθηνωτικῶν, ἀποκόψασα ὀριστικῶς τὰς γεφύρας μὲ τὴν Δύσιν, ἐπέβαλε τὴν συνέχισιν τῆς πορείας ἀπαρέγκλιτον.

Δὲν ἐχρειάσθη συνεπῶς ἡ ἀνάπτυξις ἐν τῇ Δύσει τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν, ἡ γενομένη κατὰ τοὺς μεταβυζαντινοὺς κυρίως χρόνους καὶ κατὰ

τὴν περίοδον τῆς Ἀναγεννήσεως, διὰ τὰ προκληθῆ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἀνατολικοῦ χριστιανικοῦ κόσμου πρὸς τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πολιτισμὸν. Μακρὰ, σταθερὰ καὶ ὀργανικῶς ἐξελισσομένη παράδοσις κατηύθυνε τοῦ βυζαντινοῦ καὶ τοῦ ὑποδούλου χριστιανικοῦ κόσμου τῆς Ἀνατολῆς τὸν νοῦν πρὸς τὴν μορφήν καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ παρελθόντος. Ἡ σπουδὴ δὲ αὕτη κατὰ τοὺς αἰῶνας τῆς δουλείας ἐγένεν ἔτι ἀναγκαιότερα καὶ ἐκτεταμένη καὶ δι' ἄλλους προσθέτους λόγους. Διότι, καὶ τὰ ἄτομα καὶ οἱ λαοὶ πάντοτε ἐν καιρῷ δυστυχίας στρέφονται αὐτομάτως πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ προσπαθοῦν νὰ ἀντλήσουν δυνάμεις ἀπὸ τὴν ἀνάμνησιν εὐτυχῶν ἡμερῶν. Σχήματα καὶ μορφαὶ τοῦ ἀπωτέρου παρελθόντος διὰ τῆς ἀναμνήσεως εἰσπηδοῦν τότε ὡς ἐκφραστικοὶ τύποι καὶ τῆς νεωτέρας ταύτης ἐποχῆς καὶ συνθέτου τὸν νέον βίον. Ἡ στροφή αὕτη ἢ ἔντονος πρὸς τὸ παρελθὸν τονώνει τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπανόδου εἰς ἡμέρας εὐτυχίας καὶ διευκολύνει τὴν ἀποκάθαρσιν τῆς ἐθνικῆς φυσιογνωμίας ἀπὸ τῶν παραμορφωτικῶν ἀλλοτριῶν στοιχείων.

Ὁ Βυζαντινὸς κόσμος λοιπὸν εὐρεθεὶς ὑπὸ τὴν πίεσιν δυνάστου βαρβάρου καὶ ἀτέγκτου ὑπεχρεώθη νὰ καταστήσῃ τὴν ἐνότητά του ὅσον τὸ δυνατόν καθαρωτέραν καὶ συνεκτικωτέραν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἢ συνειδησις τῆς κοινῆς καταγωγῆς, τοῦ κοινοῦ παρελθόντος καὶ τῶν παραδόσεων του ἀλλὰ καὶ ἡ κοινὴ βούλησις διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ζωῆς συμφώνως πρὸς τὰ διδάγματα τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ καὶ τῶν περσιδόσεων του, ὅ,τι δηλαδὴ καλοῦμεν Ἔθνος, ἀνάγεται εἰς ἀδιαμφισβήτητον ἰδεῶδες καὶ ἡ ἐθνικὴ συνειδησις κυριαρχεῖ καὶ ἐλέγχει πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ πᾶσαν πρᾶξιν τοῦ λαοῦ, τῶν ὁμάδων καὶ τῶν ἀτόμων. Κάθε στοιχεῖον ἐπιβεβαιωτικὸν τῆς ἐνότητος ταύτης ἀξιολογεῖται μετὰ θρησκευτικοῦ δέους καὶ συνάπτεται μὲ τὸν βίον ἀνεκκλήτως. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ἀναδρομὴ πρὸς τὸ παρελθὸν δὲν ἀποτελεῖ ἐραλδικὴν τινα ἢ καὶ φιλολογικὴν ἀπλῶς ἐνασχόλησιν χρήσιμον δι' ἄλλους σκοποὺς καὶ εἰς ὥρας ἀνέσεως καὶ ἡρεμίας, ἀλλ' ἀποτελεῖ βασικὴν ἀνάγκην διὰ τὴν ἐπιβίωσιν καὶ τὴν συνέχειαν. Ἡ χρησιμοποίησις σχημάτων καὶ τύπων παλαιωτέρων δὲν εἶναι τότε ἄγονος λογιωτατισμὸς, ἀλλὰ μνημὴ δημιουργὸς ζωῆς.

Ἐξ ἄλλου καὶ τὸ οὐμάνιστικὸν κίνημα, τὸ ὅποιον κατὰ τοὺς μετὰ τὴν Ἄλωσιν αἰῶνας ἐμφανίζεται καὶ κυριαρχεῖ εἰς τὴν Δύσιν, εὐρίσκει τὴν ἑλληνικὴν σκέψιν ὄριμον καὶ βαδίζουσαν ἤδη τὴν αὐτὴν πορείαν. Εἰς τὸ βάθος τῆς ἑλληνοχριστιανικῆς σκέψεως εὐρίσκεται ἡ ὑπόληψις πρὸς τὸν ἄνθρωπον, εὐρίσκεται ἡ πίστις πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν, ὁ ἀνθρωπισμὸς. Τὸ ἑλληνοχριστιανικὸν ἰδεῶδες, εἶναι ἰδεῶδες καθαρῶς ἀνθρωπιστικόν.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο συνδέει πλέον τὴν δουλεύουσαν χριστιανικὴν Ἀνατολήν μετὰ τὴν ἀναγεννωμένην Δύσιν καὶ ἀποσπᾷ ὅλον ἐν καὶ περισσότερον τοὺς μὴ συνθηκολογήσαντας ἄλλωστε ποτὲ μὲ τὸν δυνάστην τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνας, ἀπὸ τὴν σουλτανικὴν αὐτοκρατορίαν ἢ ὅποια παραμένει πάντοτε πνευματικῶς ἀνατολική. Ἡ Ἑλλὰς βαδίζει συντεταγμένως

μέ τον κόσμον του Νεωτέρου πολιτισμοῦ, τοῦ ἀπορреύσαντος ἐκ τῆς σπουδῆς καί τῆς μελέτης τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ Δύσις βεβαίως δέν ἐξήτασε καί δέν ἐπληροφορήθη ἐπακριβῶς τήν πνευματικήν αὐτήν πορείαν τοῦ ἀναγεννωμένου Ἑλληνισμοῦ. Ἐπιηρεασμένη ἀπό τὰς προλήψεις τὰς ὁποίας εἰς βάρος τοῦ δουλεύοντος κόσμου τῆς Ἀνατολῆς εἶχον δημιουργήσει αἱ ἐκκλησιαστικά ἐριδες, ἐμεινεν ἀκατάτοπιστος διὰ πολλοὺς αἰῶνας ἐπὶ τῆς νέας μορφῆς τήν ὁποίαν ἐνεφάνιζεν ὁ Ἑλληνισμός ὑπὸ τὴν σουλτανικὴν κυριαρχίαν. Καί μόνον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ αἰῶνος ἀπὸ ἐκκλησιαστικούς μισσιοναρίους, ἐρχομένους εἰς τὴν Ἀνατολήν διὰ νὰ ξυλευθοῦν ὄπαδούς ὑπὲρ τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἐπληροφορήθη ὅτι εἰς τὸν χῶρον ὅπου ἄλλοτε ἤκμασεν ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ὑπῆρχε δοῦλος λαὸς συνεχίζων τὴν ἑλληνικὴν παράδοσιν καί ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν καί ὡς πρὸς τὰ ἦθη καί ἔθιμα καί ὡς πρὸς τὴν σπουδὴν τοῦ παρελθόντος. Καί βεβαίως ἐξεπλάγη ἡ Δύσις καί τότε παρουσιάσθησαν οἱ πρῶτοι φιλέλληνες οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τοὺς Νεωτέρους Ἕλληνας καί τὴν Νεωτέραν Ἑλλάδα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ παιδεία τοῦ ὑποδούλου Γένους συνέχιζε πραγματώνουσα τὸ ἰδεῶδες τῆς ἀναπτυσσομένου ὁλονὲν καί περισσότερον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τῆς συστήματος. Ὁ χριστιανὸς καί ὁ Ἕλλην ἀπετέλει τὸν στόχον πάσης σπουδῆς καί ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἄλλωστε διεχειρίζετο καί ὅλα τὰ ἄλλα θέματα τοῦ δουλεύοντος Ἑλληνισμοῦ, εἶχεν ἀναλάβει τὴν παιδείου τοῦ Γένους καί κατηύθυνεν ἐπιτυχῶς τὸ πνεῦμα πρὸς τὸν συγκεκριμένον αὐτὸν σκοπὸν.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ αἰῶνος καί ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀπὸ τῆς Δύσεως νεωτέρων θετικιστικῶν ἰδεῶν παρατηρεῖται παρέκκλισις τῆς ἀπὸ τοῦ σκοποῦ τούτου, ἡ ὁποία ὁμως καί ἀπ' ἀρχῆς ἐπισημαίνεται καί καταδικάζεται. Ἡ χειραγωγοῦσα Ἐκκλησία λαμβάνει μέτρα καί τιμωρεῖ μετὰ παραδειγματικῆς αὐστηρότητος τὴν παρεκτροπὴν. Ὁ Μεθόδιος Ἀνθρακίτης διδάσκων ἐν Καστορίᾳ καί Σιατίστη ἰδέας ἐξω τῶν πλαισίων τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος, ὡς τὸν κατηγόρησαν, ἠναγκάσθη ἐνώπιον τῆς συνόδου νὰ καύσῃ τὰ συγγράμματά του καί νὰ ζητήσῃ περὶ τῆς τῆς συγγνώμης τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ μέτρα ταῦτα βεβαίως, ἀλλὰ καί τὸ νεωτεριστικὸν πνευματικὸν κίνημα τὸ ἀπ' Εὐρώπης ἐρχόμενον, ἀπὸ τῶν μέσων ἰδίᾳ τοῦ αἰῶνος αὐτοῦ, προέκάλεσε διάσπασιν τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς δουλευούσης Ἑλλάδος. Ἡ Ἐκκλησία ἐθεωρήθη ὡς ἀντιδρῶσα εἰς τὰς ἐφέσεις τοῦ ἐλευθέρου πνεύματος καί ἡ προοδευτικὴ λεγομένη διανόησις ἀντετάχθη μετὰ πείσματος. Ἡ προκληθεῖσα σύγχυσις ἐβλαψε σημαντικῶς τὴν πνευματικὴν πρόοδον τοῦ Γένους. Διότι εἶναι πλείστα αἱ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ἀντιμαχόμενοι ἀντιμάχονται ἐκ παρεξηγήσεως ἐνῶ ἀμφότεροι ἔχουν τὸν αὐτὸν σκοπὸν καί ἐπιδιώκουν ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ ἰδεῶδες.

Ἡ παρεμβληθεῖσα ἐπανάστασις τοῦ Γένους κατὰ τοῦ κατακτητοῦ καὶ ἡ δημιουργία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μὲ τὸ πλῆθος τῶν προβλημάτων τὰ ὅποια παρουσιάσθησαν, ὑπῆρξεν ἕνας πρόσθετος λόγος ἐπαυξήσεως τῆς συγχύσεως ταύτης.

Ἡ βαυαρικὴ αὐλὴ μὲ τοὺς ἐξέχοντας ἑλληνολάτραις τῆς προέβαλε εἰς τὴν νέαν ζωὴν τοῦ Γένους ὡς παιδευτικὸν ἰδεῶδες τὴν σπουδὴν τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἀλλὰ, ξένη ὅπως ἦτο πρὸς τὴν Νεωτέραν ἱστορίαν τοῦ λαοῦ τούτου, δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὴν κατὰ τοὺς μετὰ τὴν Ἑλλασιν χρόνους δημιουργηθεῖσαν παράδοσιν. Καὶ δὲν ἦτο ἐπίσης εἰς θέσιν νὰ κατανοήσῃ τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ ἰδεώδους τὸ περιεχόμενον τὸ ὅποιον προέβαλεν ὡς παιδευτικὸν ἰδεῶδες ἢ Ὁρθοδοξία. Ἡ δημιουργηθεῖσα παρεξήγησις συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ θεωρηθῇ ὡς σκοπὸς τῆς παιδείας ἡ πλήρης ἀναβίωσις τοῦ ἀρχαίου κόσμου καὶ νὰ ἐνισχυθῇ ὁ ἐξ ἄλλων αἰτίων δημιουργηθεὶς λογιωτατισμὸς. Προεκλήθη δηλαδὴ ἡ ἀλόγιστος καὶ ἄγονος χρησιμοποίησις τύπων καὶ σχημάτων ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος καὶ ὅταν ἀκόμη ταῦτα ἦσαν ξένα ἢ καὶ ἀντίθετα πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου ζωῆς.

Αἱ συνέπειαι τῶν συγχύσεων τούτων ὑπῆρξαν τραγικαὶ διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος εἰς τὸν πνευματικὸν τομέα καὶ τὰ προβλήματα τὰ ὅποια ἐγενήθησαν κατέστησαν δυσεπίλυτα. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἀκόμη ἀγωνιζόμεθα νὰ εὐρωμεν τὴν λύσιν των. Οἱ εἰδικώτεροι ἀπεφάνθησαν ὅτι χρειάζεται προσαρμογὴ τῆς παιδείας πρὸς τὰ σημερινὰ κοινωνικὰ καὶ οἰκονομικὰ δεδομένα. Θὰ πρέπει νὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς ἂν ἡ ἐπισημανθεῖσα αὕτη λύσις εἶναι πράγματι ἡ ἀναγκαίουσα. Φοβοῦμαι ὅμως, ὅτι τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι πρόβλημα ἐκπαιδεύσεως, δηλαδὴ συστήματος, ἀλλὰ πρόβλημα παιδείας, δηλαδὴ πρόβλημα ἰδεῶδους πρὸς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ κατευθύνωμεν τὴν παιδευσίν μας. Καὶ τὸ ἰδεῶδες τοῦτο πρέπει νὰ τὸ ζητήσωμεν ὄχι μονομερῶς εἰς τὴν σύγχρονον ἀνάγκην ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην τὴν ὅποιαν δημιουργεῖ ἡ ἔθνικὴ μας παράδοσις, ἢ σπουδὴ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γίνεταί μετὰ τῆς μεγαλυτέρας προσοχῆς.

Κύριε Κοσμητοῦ, Κύριοι Συνάδελφοι,

*Ἀγαπητὸ ἀκροατήριον τῶν σπουδαστῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους
ἰδιαίτερα ἀπευθύνομαι,*

Κυρίες, Κύριοι.

Στὴν καθημερινή μας ζωὴ, στὴν σχέση μας μὲ τοὺς συνανθρώπους μας, πολὺ συχνὰ οἱ συμβατικές κοινωνικές ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλουν κάποια ἀναστολὴ σὲ ὅ,τι ἀπαιτεῖ ἡ ἐπιστημονικὴ δεοντολογία: δὲν παύομε, βέβαια, νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια, καὶ μόνη τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ πολλές φορές παραλείπουμε νὰ ποῦμε ὅλη τὴν ἀλήθεια: ἡ δεοντολογία τῶν συλλογικῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων ἔχει κι αὐτὴ τοὺς κανόνες της, τοὺς ὁποίους ἡ πείρα καὶ ἡ ἀνάγκη τῶν εὐρύθμων συμβιώσεων καθιέρωσε, καὶ ποὺ εἶναι κι ἐκεῖνοι, δίκαιοι, σεβαστοί.

Ὁ κ. Κ. Δημαῶς

Ὅμως οἱ κανόνες αὐτοὶ δὲν ἰσχύουν, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἰσχύσουν, προκειμένου γιὰ τὴν διερεύνηση τῶν περασμένων ἐποχῶν: στοὺς ζωντανούς ὀφείλουμε, σύμφωνα μὲ τὴν διδασκαλία τῆς θρησκείας μας, πρῶτιστα τὴν φιλαδελφία: στοὺς κεκοιμημένους ὀφείλουμε πρῶτιστα τὴν ἀλήθεια. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, ὅποιοι κι ἂν εἶναι, ἔζησαν, ὑπέφεραν, ἀγωνίσθηκαν, ἀγάπησαν, ἐπίστευσαν, μὲ μιὰ βαθύτατα ἀνθρώπινη λαχτάρα, μὲ μιὰ βαθύτατα ἀν-

θρώπινη ἐλπίδα: τὴν ἐπιβίωση. Ἀπὸ τὸ ἀδέξιο χάραγμα τοῦ πρωτογόνου ἢ τοῦ ἀμόρφωτου, ἐπάνω σὲ ἓναν βράχο, σὲ ἓνα μάρμαρο, ὡς τὴν ὑψηλὴ ἀισθητικὴ δημιουργία ἀπὸ τὴν πατρικὴ στοργή ὡς τὴν νεκρώσιμη ἀκολουθία, μιὰ εὐχή, ἓνας πόθος διατρέχουν ὀκατάπαντα τὴν ἀνθρωπότητα: ὁ θάνατος νὰ μὴν εἶναι: ἓνα τέρμα, νὰ μὴν ἀφανίσει τὴν προσωπικότητα, τὸ ἐγὼ τοῦ κάθε ἀτόμου, αὐτὸ ὅπου εἶταν, αὐτὸ ὅπου ἔζησε ὁ καθένας, μὲ τοὺς στοχασμούς του, μὲ τὰ συναισθήματά του, σὲ ὅ,τι τὸν κάνει μοναδικό, ἀδευτέρωτο, ἀνεπανάληπτο. Ἄν, μὲ τὴν μνήμη μας, θεληματικὰ ἢ ἄθελα, ἀλλοιώσουμε αὐτὴν τὴν παράσταση τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποιοῦδήποτε ἀνθρώπου, ἐπιφέρουμε σ' αὐτὸν ἓναν δεῦτερο θάνατο, ἐξαφανίζουμε ὅ,τι ὁ ἴδιος ἀγάπησε στὸν ἑαυτό του, τὴν ἀναντικατάστατη μορφή του. Ἡ ὀφειλή μας, λοιπόν, πρὸς τοὺς προγόνους μας, εἶναι ὀφειλὴ τῆς ἀλήθειας, μόνης τῆς ἀλήθειας,

καὶ ὅλης τῆς ἀλήθειας· ἔτσι καὶ ὄχι ἀλλιώως μποροῦν νὰ ἐπιζήσουν ἀνάμεσα μᾶς, νὰ κρατηθοῦν σ' αὐτὸν τὸν ἐπάνω κόσμο, ἀκοίμητη λαχτάρᾳ ἰδίως τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐκφράζεται μέσα στὰ δημοτικά τους τραγούδια.

Ὡστόσο, ἡ ὀφειλὴ αὐτὴ μεγαλώνει κατὰ τὸν λόγο κατὰ τὸν ὅποιον ὁ κάθε ἄνθρωπος ἐστάθηκε σημαντικὸς μὲ τὰ ἔργα του, προσέφερε στοὺς ἐπιγόνους του ὑπηρεσίες πού κατασταίνουν τὴν ἀνάμνησή του ἀδιάκοπα παρούσα μέσα στὴν ζωὴ τῶν ἐπιγόνων αὐτῶν. Τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τὸ χρέος τῆς ἀλήθειας εἶναι ἀνάλογα, ἀφοῦ μὲ κανέναν ἄλλο τρόπο παρὰ μὲ τὴν ἀλήθεια αὐτὴν δὲν μποροῦμε εὐκολώτερα νὰ ἐκδηλώσουμε τὴν εὐγνωμοσύνη μας.

Μέγιστη πρέπει νὰ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἐικοσιένα, αὐτοὺς πού, συχνὰ χωρὶς καμμιά προσωπικὴ ἐλπίδα, ἐθυσίασαν ὅ,τι εἶχαν, ἐθυσίασαν καὶ τὸν ἑαυτό τους, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ μᾶς χαρίσουν τὸ μέγιστο ἀγαθὸ τῆς ἐλευθερίας, καί, μαζί της, τῆς ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας. Πρὸς αὐτούς, λοιπόν, ὀφείλουμε, κατεξοχὴν, τὴν ἀλήθεια, μιὰν ἀλήθεια ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάθε παραμόρφωση, ἀπὸ κάθε μῦθο, ὁ ὁποῖος θὰ ἐρχόταν, τάχα, κατὰ τὴν αὐθαίρετη κρίση μας, νὰ καλλύνει τὴν εἰκόνα τους, νὰ τοὺς ψευτίζει. Τὸ κάτω κάτω θὰ σᾶς πῶ ἀκόμη ὅτι ἀποτελεῖ τεκμήριο μᾶς ἀποτρόπαιης, καὶ ἀπαράδεκτης, δυσπιστίας, ὁποιοσδήποτε φόβος μας νὰ δοῦμε τοὺς προγόνους μας, τέτοιους προγόνους, ὅπως εἶταν καὶ ὅπως ἔζησαν στὴν πραγματικότητα. Τί φοβόμαστε; Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πῶς ὅταν σηκώσουμε ἀπὸ πάνω τους τὰ ράκη τοῦ μύθου, τὰ κουρέλια τῶν κενῶν λόγων μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς ἐστόλισαν, τάχα, ἀφελεῖς, λιγόψυχοι, ἀνεδαφικοί, συγγραφεῖς ἐγκωμίων, θὰ φαντάζουν, γυμνοί, σὰν τὸν ἀρχαῖο παλαιστή, καθαροί, λαμπροί, στὸ φῶς τῆς ἀλήθειας, οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι.

Γιὰ τοῦτο, πολὺ ὀρθά, δίκαια καὶ σκόπιμα, σεῖς οἱ ὑπεύθυνοι τῆς Σχολῆς μας, Κύριε Κοσμητορ ἐζητήσατε ἀπὸ τὸν ἀποφινὸ ὀμιλητὴ, ὄχι ἓνα ρητορικὸ γύμνασμα, ἀπὸ ἐκεῖνα πού κανέναν δὲν πείθουν, ἀλλὰ μιὰν οὐσιαστικὴν συμβολὴν στὴν γνωριμία μας μὲ τὶς μεγάλες ὥρες τῆς ἱστορίας μας, τῶν ὁποίων τὴν ἀπαρχὴν πανηγυρίζουμε σήμερα. Καὶ πολὺ σωστὰ ἐτονίσσατε ὅτι μιὰ τέτοια εὐγενικὴ, γεμάτη σεβασμὸ καὶ συνείδηση εὐθύνης, ἀντιμετώπιση τοῦ ζητήματος, εἶναι κάτι πού ὀλοένα γενικεύεται, κάτι, δηλαδή, πού ἐκφράζει μιὰν οὐσιαστικὴν μεταβολὴν ἀπέναντι στὰ παλαιότερα καθεστῶτα¹. Ἡ γενιά μας φέρνει στὸ ἱερό τῆς λατρείας

1. Ὑπάρχουν καὶ ἐξαιρέσεις, ὄχι πολλές, τὶς ὁποῖες δὲν ἔχω λόγῳ νὰ ἀναφέρω ἐδῶ· ὡστόσο θὰ σημειώσω μία, τοῦ Γιάννη Βλαχογιάννη, γιὰ τὴν ἀμεση ὀφειλὴ μου πρὸς αὐτὸν στὴν σύνταξη τούτης τῆς πανηγυρικῆς μου ὀμιλίας. Πραγματικά, βγαλμένη ἀπὸ γενικότερες ἀπασχολήσεις μου γύρω στὸ εἶδος καὶ γύρω στὴν ἐθνικὴν ἀνακαίνιση, θὰ εἶταν πολὺ πιὸ φτωχὴ ἀπὸ ὅσο εἶναι ἂν δὲν εἶχα μπορέσει νὰ χρησιμοποίησω τὰ κατάλοιπα τοῦ Γιάννη Βλαχογιάννη. Εὐαίσθητος δέκτης τῶν ψυχικῶν κινήματων τοῦ ἑλληνισμοῦ σὲ κάθε τους, καλὴ εἴτε κακὴ, ἐκδήλωση, ὁ Βλαχογιάννης

τῶν ἡρώων τοῦ Εἰκοσιένα, τὴν μόνη προσφορά πού τοὺς ἀξίζει, τοὺς φέρνει τὴν ἀλήθεια—τουλάχιστον τὴν θέληση τῆς ἀλήθειας.

Γιατὶ πραγματικά, ἀκόμη κι ἐμεῖς, καὶ πολὺ περισσότερο οἱ πατέρες μας, ἐγνωρίσαμε μιὰν ἐποχὴ, ἀναφορικὰ μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, βασικά διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν σημερινή. Δὲν θὰ ἐκταθῶ στὸ θέμα, δὲν θὰ πῶ σὲ τί ποσοστὸ ὁ νεοκλασικισμὸς τῶν χρόνων ὅσοι ἀκολούθησαν τὸν Ἄγωνα ἐπέδρασε στὴν διαμόρφωση θεωρίας πού ἔτεινε νὰ παγώσει, νὰ μαρμαρώσει τὸ πρόσωπο τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ Εἰκοσιένα, νὰ τοὺς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν ζωὴ μας, ἀπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ἀνθρώπου· δὲν θὰ προσπαθῆσω νὰ ἐξακριβώσω τὸ πόσο συνετέλεσε σὲ τοῦτο ὁ νεοελληνικὸς στόμφος. Μοῦ ἀρκεῖ νὰ σημειώσω ὅτι ἐπὶ δεκαετηρίδες ἡ ἐπιστῆμη μας ἔκανε ὅ,τι μπορούσε γιὰ νὰ στήσει τοὺς προγόνους μας σὲ βόθρα ὑψηλά, ἀκίνητους, ψυχροὺς, ἀπροσπέλαστους. Τρόπος ιδιόρρυθμος γιὰ νὰ ἐπιδείξουμε τὴν ἀγάπη μας καὶ τὸν σεβασμὸ μας, αὐτὸς ὁ παραμερισμὸς, τρόπος ἄδικος, καὶ γιὰ τοὺς προγόνους καὶ γιὰ τοὺς ἐπιγόνους.

Ἄδικος γιὰ τοὺς προγόνους: τὸ εἶπα κιόλας τὸ γιατί: δὲν εἶχαμε τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς ἀχρηστεύσουμε ἔτσι, νὰ τοὺς ἀποσύρουμε ἀπὸ τὴν κυκλοφορία, ἀπὸ τὴν ζωὴ, νὰ ἀπορρίψουμε τὴν προσφορά τους, νὰ δυσπιστήσουμε πρὸς αὐτούς. Γύρω μας ψυχῆς ἔνδοξες, πού ἐμαρμάρωσαν ἀπὸ δειλιασμένες ἐνέργειες τῶν ἐπιγόνων τους, ἀνέπεμπαν πρὸς ἐμᾶς μιὰ σιωπηρὴ ἴκεσία: νὰ τοὺς ξαναδώσουμε τὴν πνοή τους, νὰ τοὺς ἐπιτρέψουμε νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ζοῦν καὶ νὰ κινιοῦνται ἀνάμεσὸ μας, σὰν δυνάμεις ἀγαθοποιῆς. Τρόπος ἄδικος γιὰ τοὺς ἐπιγόνους: ἐστήσαμε τόσο πιὸ ὑψηλά ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἡρώες μας, τοὺς ἐπαρουσιάσαμε τόσο ὑπερκόσμιους, τόσο ἀπαλλαγμένους ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα πάθη, ὥστε νὰ κινδυνεύει νὰ γεννηθεῖ στὴν ψυχὴ μας ἡ χειρότερη ἀμαρτία, ἡ ἀμαρτία τῆς ἀπελπισίας. Ὅπως ὁ λαὸς μας στὰ παλαιότερα χρόνια ἔβλεπε τοὺς Ἑλληνας, τοὺς ἀρχαίους, σὰν ὄντα ὑπερκόσμια, γιγάντια, μὲ δύναμη ὑπερφυσική, παρόμοια ἐκινδυνεύαμε κι ἐμεῖς νὰ δοῦμε τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Εἰκοσιένα, χωρὶς νὰ μπορούμε νὰ ἐλπίσουμε ὅτι ποτὲ θὰ τοὺς φθάσουμε.

Τώρα, ἕνας πρὸς ἕνα, λόγιοι, πολιτικοί, πολεμάρχοι, θερμασμένοι ἀπὸ τὸν ἥλιο τῆς ἀλήθειας, ξαναβρίσκουν τὸν πρῶτο τους παλμό, κατεβαίνουν ἀπὸ τὸ ὑψηλὸ τους βᾶθρο, ἔρχονται κοντὰ μας, τοὺς βλέπουμε ὅπως εἶταν, μᾶς χαρίζουν ξανά τὴν παρουσία τους, διώχνουν μακριὰ μας τὸν ἀπαισιο πειρασμὸ τῆς ἀπελπισίας: ξέρουμε σήμερα ὅτι οἱ ἄν-

εἶχε συλλάβει τὴν σημασία τῆς σατίρας γιὰ τὴν γνώση τῆς ἐθνικῆς μας ἰδιοσυγκρασίας, καὶ συνεκέντρωσε ἀξιόλογο σχετικὸ ὑλικό. Θεωρῶ χρέος μου νὰ εὐχαριστήσω τὴν Ἐπιτροπὴ Καταλοίπων Γιάννη Βλαχογιάννη, ἡ ὅποια μοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἀξιοποιήσω, ὅσο μοῦ εἶναι μπορετό, τὰ κείμενα τὰ ἀναφερόμενα στὸ θέμα μας, τὰ συγκεντρωμένα ἀπὸ τὸν ἀκοίμητον ἐκείνον ἱστοριοδίφη. Περισσότερο νὰ προσέξω, ὅτι ὅπου, στὴν ἐργασία αὐτὴν ἔκανα χρῆση στοιχείων τὰ ὅποια ἔλcβα ἀπὸ τὸν φάκελο Βλαχογιάννη, τὸ ὀρίζω στὴν σχετικὴ παραπομπή (μὲ τὰ στοιχεία AB σὲ παρένθεση).

ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶταν, ἄλλοι καλύτεροι, ἄλλοι χειρότεροι ἀπὸ ἐμᾶς, ἀλλὰ σὰν κι ἐμᾶς, ἀπὸ τὴν ἴδιαν ὕλη μ' ἐμᾶς πλασμένοι, καὶ ὅτι, συνεπῶς, ἀπὸ τὴν θέλησή μας ἐξαρτᾶται, καὶ ὄχι ἀπὸ κανένα θαῦμα, τὸ νὰ προσπαθήσουμε νὰ τοὺς ἀκολουθήσουμε. Μέσα μας ὑπάρχει ὁ σπόρος πού, ὅπως ἔδωσε τοὺς στρατιῶτες τοῦ 1912 καὶ τοῦ 1940, ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἐνισχύει τὴν πατρίδα μας μὲ τοὺς λογίους τοὺς ἀναξίους τῶν μεγάλων λογίων πού ἔθρεψαν τὸ φιλελεύθερο πνεῦμα τῶν προγόνων μας, μὲ τοὺς πολιτικούς καὶ τοὺς διπλωμάτες πού διεμόρφωσαν τὴν πολιτεία ὅταν ἀκόμη ἄχνιζαν οἱ στίβοι τῶν πολέμων. Δὲν χρειάζεται πιὰ ὁ μεσσιανισμός, δὲν μιλοῦμε γιὰ τὸν ἕναν, τὸν ξεχωριστό, πού κάθε τόσο τὸν στέλνει ὁ Κύριος νὰ μᾶς βοηθήσει : μιλοῦμε γιὰ τὴν ὕψωση τῆς μέσης στάθμης, ἐκείνην πού θὰ ἀνεβάσει φυσιολογικὰ τὸ ἔθnikό μας ἐπίπεδο, καὶ στῆς ὁποίας τὴν ἐπίτευξη ὅλοι μας μποροῦμε, ὅλοι μας πρέπει νὰ δουλεύουμε ὅλοι, μὰ ἰδιαίτερα ὁ σπουδαστικός μας κόσμος, ἡ αὐριανή μας ἐλπίδα.

Θὰ ἀξιζε, νομίζω, νὰ προσθέσω ἐπίσης ὅτι ἡ ἐπιδίωξη τῆς ἀλήθειας, ἐξυπηρέτησε ἀποτελεσματικὰ ὄχι μόνο τὴν ἔθνικὴ σκοπιμότητα, ἀλλὰ, φυσικά, καὶ τὴν ἐπιστήμη, ἀνοίγοντας καινούριους δρόμους στὴν ἔρευνα, καὶ ἐξασφαλίζοντας νέες δυνατότητες, ἀλλά, ἀκόμη, καὶ τὴν αἰσθητικὴ, τὴν τέχνη μας : οἱ φωτοσκιάσεις, τὰ χρώματα, πού ἀντικατέστησαν, ὅλα, τὶς ὠχρὲς σκιὲς τῶν παλαιῶν ἐγκωμίων, προσέδωσαν καινούρια γραφικότητα, νέο ὕφος στοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, καὶ τοὺς προσέθεσαν μιὰ χάρη τῆς ὁποίας ἄρχισε κιόλας νὰ ἐπωφελεῖται ἡ λογοτεχνία μας. Σὲ κανέναν τομέα, δηλαδή, τῶν ἐλληνικῶν ἐκδηλώσεων δὲν νομίζω νὰ ἐστάθηκε τόσο ἀληθινὸς ὁ λόγος τοῦ ποιητῆ, ὅσο στὶς ἐπαφές μας μὲ τοὺς ἥρωες τοῦ Εἰκοσιένα : «Τὸ ἔθνος πρέπει νὰ μάθει νὰ θεωρεῖ ἔθνικόν ὅ,τι εἶναι ἀληθές».

Μὲ τίς προϋποθέσεις αὐτὲς εὐκόλο εἶναι νὰ καταλάβει κανεὶς καὶ τὰ δύο : καὶ γιὰτὶ ἕνα θέμα σὰν αὐτὸ πού θὰ ἀναπτυχθεῖ τώρα ἐμπρὸς σας ἔμεινε ὡς τοὺς καιροὺς μας στὴν ἀφάνεια, καὶ γιὰτὶ ἐμεῖς ἐρχόμαστε τώρα νὰ τοῦ ἀποδώσουμε τὴν πραγματικὴ του σημασία. Γιὰτὶ ἀγνοήθηκε : Ἡ σάτιρα, ὁ λίβελλος, τὸ καυτερό τοῦτο γέννημα τῶν παθῶν, εἶναι ἀσυμβίβαστο μὲ τὴν ὀλύμπια γαλήνη τὴν ὁποία ἤθελε ἡ καθιερωμένη ὡς προχθὲς ἱστορικὴ ἀντίληψη νὰ προσγράψει στοὺς ἥρωες τοῦ Εἰκοσιένα. Σὲ παλαιότερα κείμενα, ἀκόμη καὶ ὅταν πρέπει νὰ γίνῃ λόγος γιὰ παρόμοιες περιπτώσεις, ὅλα αὐτὰ ἐξιδανικεύονται καὶ χάνουν τὴν ὀρμή τους : ἔτσι θὰ μποροῦσα νὰ σᾶς ἀναφέρω ὅτι ἕνα τέτοιο ἐπεισόδιο, σχετικὸ μὲ μιὰ σάτιρα πού ἐκυκλοφόρησε στὴν Τρίπολη ἐναντίον τοῦ Κολοκοτρώνη, τὸν ἀναστάτωσε, ὅπως εἶταν φυσικό, καὶ ἐπροκάλεσε, καθὼς θὰ δοῦμε συνεχίζοντας, πλείστων ἀνθρώπων διωγμοὺς μακροῦς : κι ὁμως σὲ ἄρθρο, γραμμένο πρὶν ἀπὸ ἑκατὸ ἀκριβῶς χρόνια, δηλώνεται, πῶς

« οὔτε θυμὸς οὔτε ἐρεθισμὸς τις ἐγεννήθη ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός »², ἀπὸ τὴν ἱστορία ἐκείνην.

Ἄκόμη, τὸ θέμα ἀγνοήθηκε, γιατί ἡ σάτιρα, ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν χαρακτηριστήρα της, ρέπει πρὸς τὴν ὑπερβολή, τείνει μοιραῖα νὰ ἐξάρει τὰ ἐλαττώματα, καὶ μόνον, τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα σατιρίζει, ἀκριβῶς ὅπως προέρχεται ἀπὸ μιὰν ἐξαψη τῶν παθῶν ἐκείνου πού τὴν γράφει. Ἔτσι, ἐπόμενο εἶναι νὰ τονίζει, συχνά, ὅπως σᾶς εἶπα, μὲ ὑπερβολή, πλευρῆς τις ὁποῖες ἕνας κριτῆς πού δὲν πιστεύει στὴν ἀλήθεια, σὲ ὅλη τὴν ἀλήθεια, πού δὲν τὴν ἀναζητεῖ παντοῦ, ἔχει τὴν πρόθεση νὰ ἀφήσει στὴν ἀφάνεια. Ἡ σάτιρα τρέφεται ἀπὸ τὰ ἐλαττώματα τῶν ἀνθρώπων· τί νὰ τὴν κάνουμε, ὅταν θέλουμε τὰ ἐλαττώματα αὐτὰ νὰ τὰ ἀποκρύψουμε, νὰ τὰ ἀποσιωπήσουμε; Ἄς μένει, λοιπόν, παραριγμένη, καταχωνιασμένη στὸ βάθος τῶν ἰδιωτικῶν ἀρχείων, ἐκεῖ ὅπου ἀσφαλέστερα θὰ ὑποστῆ τὴν φθορὰ τοῦ καιροῦ.

Μὰ τοῦτο μᾶς φέρνει σὲ μιὰ σειρά ἀντιστοίχων σκέψεων οἱ ὁποῖες ἐξηγοῦν ὄχι μόνον γιατί τόσο ἀμελήθηκε ἡ διερεύνηση τοῦ εἴδους, ἀλλὰ, καί, συνάμα, γιατί μᾶς εἶναι σήμερα τόσο δύσκολο νὰ συγκεντρώσουμε τὸ σχετικὸ ὕλικό: γεννήματα τοῦ πάθους, τὰ σύντομα, συνήθως, τοῦτα κείμενα, δὲν ἐπιζοῦν στὰ πάθη πού τὰ ἐγέννησαν. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι κακός: ξεχνᾷ τὰ μίση του· μάλιστα ὁ ἄνθρωπος συχνὰ ἐλίσσεται, καὶ τότε δὲν τὸν συμφέρει καν νὰ τὰ θυμᾶται, νὰ τὰ θυμίζει. Τὸν λιβελλο, πού, σ' ἐκεῖνα τὰ χρόνια ἰδίως, σπάνια εἶναι τυπωμένος, ἂν δὲν τὸν καταστρέψουν ὅσοι θίγονται ἀπ' αὐτόν, γλήγορα θὰ ἔρθει ἡ ὥρα νὰ τὸν καταστρέψει ἐκεῖνος πού τὸν ἔγραψε. Κι ἄλλωστε, κι ἀνεξάρτητα ἀπ' αὐτό, πρόκειται γιὰ εἶδος πού ἀνήκει στὴν ἐπικαιρότητα, καὶ πού ἐπόμενο εἶναι νὰ χαθεῖ μαζί της: τὸ θέμα ἔπαυσε νὰ ἐνδιαφέρει, νὰ ἀπασχολεῖ ἔτσι, ἀνάμεσα στὴν στιγμὴ ὅπου ἀνῆκε στὴν ἐπικαιρότητα καὶ στὴν στιγμὴ ὅπου γίνεται ἀντικείμενο μελέτης γιὰ τὸν ἱστορικό, παρέχεται τὸ ἀναγκαῖο διάστημα, νὰ χαθεῖ ἀπὸ ἀμέλεια, ἀπὸ ἀδιαφορία, ἀκριβῶς, λόγῳ χάρι, ὅπως χάνεται σήμερα στὰ σπίτια ἡ ἐφημερίδα.

Ἡ ἐφημερίδα. Μιλοῦμε γιὰ μιὰν ἐποχὴ ὅπου ὁ τύπος εἶταν στὰ σπάργανά του, εἴτε καὶ ἀνύπαρκτος. Δὲν θὰ προσπαθῆσω νὰ σᾶς ἀναπτύξω σήμερα, ἐδῶ, τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποῖους στὶς κοινωνίες τῶν καιρῶν ἐκείνων ὁ ρόλος τοῦ ποιητῆ ἐπικαλύπτεται μὲ τὸν ρόλο τοῦ δημοσιογράφου· μοῦ ἀρκεῖ νὰ σᾶς θυμίσω τώρα ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους αὐτοὺς εἶναι ἡ ἔλλειψη ἢ οἱ ἐλλείψεις τοῦ τύπου. «Ἀνθρωπε», γράφει μιὰ ἐφημερίδα τοῦ 1828, πρὸς τὸν ἀγνωστό της, ἀνώνυμο συντάκτη κάποιου σατίρας, «ἄνθρωπε, εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ὁ τύπος ἐλεύθερος· διατί, λοιπόν, ἀποφεύγων τὸ φῶς, προστρέχεις εἰς τὸ σκότος, τολμῶν ἐγκλημα

2. Ἐφημερ. «Αἰών», 17 Φεβρουαρίου 1860, ἀνυπόγραφο ἄρθρο πού πρέπει νὰ ἀποδοθεῖ στὸν Ἰωάννη Φιλήμονα (ΑΒ).

ἀξιοτιμώρητον ;»³. Τέτοιες παρατηρήσεις, πού τόν Μάιο τοῦ 1828 εἶταν μακριὰ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, στὰ 1821, στὰ 1822, στὰ 1823, στὰ 1824, στὰ 1825, εἶταν ὁλότελα χωρὶς περιεχόμενο.

Τέλος, θὰ ἀνέφερα δύο ἀκόμη λόγους πού συνετέλεσαν στὴν ἐξαφάνιση τῶν λειψάνων τῆς σατίρας, τόσο στοὺς προεπαναστατικούς ὅσο καὶ στοὺς ἐπαναστατικούς χρόνους. Ἐννοῶ, ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά, τὴν γενικὰ φτωχὴ καλλιτεχνικὴ ποιότητα τοῦ εἶδους, ὅπως ἐκδηλώθηκε κανονικὰ σ' ἐκεῖνα τὰ χρόνια στὸν τόπο μας, καί, ἀπὸ τὴν ἄλλη, (ὁ ἄλλος λόγος), τὴν ἀνωθυμία του. Γενήματα κάποιος ὀργῆς,⁴ κάποιος ἐχθροπάθειας, παίρνουν οἱ σάτιρες αὐτὲς τὸ ντύμα τὸ αἰσθητικὸ (στίχος, διάλογος ἢ ὄ,τι ἄλλο), εἴτε ἀπὸ παραχώρηση σὲ μιὰ συνήθεια, εἴτε γιὰ νὰ ἀποκτήσουν μεγαλύτερη ἐνάργεια. Ὅμως ὁ συντάκτης τους οὔτε τὴν διάθεση ἔχει, οὔτε, συνήθως, τὸν καιρὸ, γιὰ νὰ τὶς ἐπιμεληθεῖ, γιὰ νὰ τοὺς δώσει κάποια μορφή πιὸ φροντισμένη, γιὰ νὰ καταστήσει τοὺς θυμους του ἐκφράσεις λογοτεχνικές. Ἔτσι, θὰ ζήσουν τὰ ἔργα αὐτὰ ὅσο ζοῦν οἱ ὄροι πού τὰ ἐνέπνευσαν. Μά, ἀκόμη, εἶπα καί κάτι ἄλλο : ἡ ἀνωθυμία λείπει ὁ ἄνθρωπος πού θὰ φροντίσει νὰ τὰ περισυλλέξει, νὰ τοὺς ἐξασφαλίσει τὴν ἐπιβίωση, μὲ τὴν δημοσιότητα, μὲ τὶς διαδοχικὲς τους ἐκδόσεις. Ὁρφανά, ἀπροστάτευτα, τὰ σατιρικὰ προϊόντα τοῦ Εἰκοσιένα, ὅπως κι ἐκεῖνα πού προηγήθηκαν, εἶταν καταδικασμένα νὰ ἀφανισθοῦν, κάθε φορά ὅπου μιὰ ἐξαιρετικὰ εὐνοϊκὴ τύχη δὲν τὰ περιέσωσε παραχωσμένα μέσα σὲ ἄσχετα χαρτιά, προφυλαγμένα ἔτσι καί ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία ἀλλὰ καί ἀπὸ τὴν δυσπιστία ἐκείνων πού τὰ εἶχαν συντάξει ἢ τῶν ἐπιγόνων τους.

Καὶ δὲν ἔχουμε, πλέον, παρὰ νὰ ἀνατρέψουμε τὰ ὅσα σᾶς εἶπα, νὰ τὰ ἰδοῦμε, ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, τὴν δική μας, γιὰ νὰ κατανοήσουμε γιὰτί τὰ κείμενα αὐτά, τὰ μισημένα, τὰ ἀπαρνημένα, τὰ περιφρονημένα, ἔχουν τόση σημασία γιὰ μᾶς. Αὐτά, μάλιστα, καθὼς εἶναι θρεμένα ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, μᾶς δίνουν ἄμεση τὴν ζωὴ, αὐτὰ μᾶς δίνουν τοὺς ἥρωες σὲ ἀνθρώπινες διαστάσεις, αὐτὰ μᾶς ξαναδίνουν ὅ,τι ἀπὸ τὴν γνώση τῶν ἀνθρώπων, τῶν πραγμάτων, τῆς κοινωνίας, μᾶς ἀποστερεῖ ἢ ἔλλειψη ἡμερήσιου τύπου σ' ἐκεῖνα τὰ χρόνια. Φυσικά, ἔτσι, τὸ ἔργο τοῦ ἱστορικοῦ γίνεται πολὺ πιὸ δύσκολο, γιὰτί πρέπει νὰ ξεχωρίσει τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸ ψέμα μέσα σὲ ἓνα σῶμα ὅπου τὰ δύο συμπλέκονται ἀσύγκριτα περισσότερο παρ' ὅσο μέσα σὲ ἐπίσημα κείμενα, ἢ καί μέσα ἀκόμη στὸν τύπο, τοῦ ὁποίου ὁ ἔλεγχος γίνεται ἀδιάκοπος καί φανερός ἀπὸ

3. Ἀνεξάρτητος Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος, ἀρ. 39, 25 Μαΐου 1828. (ΑΒ). Μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα εἶχε γράψει, ἀπὸ ἄλλη, ἀνάλογη ἀφορμῇ, στὶς 25 Νοεμβρίου 1825 (ἀρ. 15, σελ. 59) ἡ Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος· τὸ θέμα τῆς τὸ ξαναπαίρνει ὁ Φίλος τοῦ Νόμου, στὶς 13 Σεπτεμβρίου 1826. Καὶ μόνο ἀπὸ τὰ τεκμήρια ὅσα ἀναφέρονται ἐδῶ καὶ στὶς ἀκόλουθες σελίδες, συμπεραίνεται πόσο σταθερὸ φαινόμενο εἶταν σ' ἐκεῖνα τὰ χρόνια ἡ σατιρογραφία.

τους ίδιους του ἀναγνώστες του. Ἀλλὰ τὸ ἔργο τῆς ἐπιστήμης προάγεται ὅταν ὁ ἔρευνητὴς μπορεῖ νὰ χρησιμοποιοῖ ὀλοένα καὶ ἀκριβέστερα ὄργανα, ὀλοένα καὶ πιὸ εὐαίσθητα, δηλαδὴ καὶ πιὸ δύσκολα στὸν χειρισμὸ καὶ πιὸ ἀπαιτητικὰ στὴν ἐκμετάλλευση τῶν δεδομένων τους. Τοῦτο εἶναι ποῦ πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅταν θὰ ἐγκαταλείψετε τὰ φοιτητικὰ θρανία.

Τὸ ὄριο, λοιπόν, τῶν ἀναζητήσεών μας, εἶναι, ἀναφορικὰ μὲ τὴν ἀφειρηρία, ἄσχετο ἀπὸ τὰ θέματα τῆς παιδείας: εἶναι τὸ Εἰκοσιένα, ἢ, ἂν θέλετε, πιὸ εἰδικά, ἡ ἡμέρα τῆς ὁποίας πανηγυρίζουμε σήμερα τὴν ἐπέτειο. Ὅσο γιὰ τὸ τέρμα τους, μερικές ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις τὶς ὁποῖες σᾶς ἔκανα πρὶν, σχετικὰ μὲ τὴν σάτιρα, καὶ πιὸ εἰδικὰ οἱ δύο τελευταῖες, θὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ τὸ ἐπισημάνουμε, μένοντας τώρα πιὸ κοντὰ στὴν πνευματικὴ ζωὴ. Σᾶς ἐμίλησα γιὰ κακὴ ποιότητα καὶ γιὰ ἀνωθυμία. Σὲ ἀνίστη ἀναλογία, ἡ ἄρση τῶν δύο αὐτῶν ὄρων, μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ἄρκετὰ σημαντικὸς σταθμὸς στὴν ἐξέλιξη τοῦ εἶδους, γιὰ νὰ μὴν τὸν ξεπεράσουμε στὴν ἀποψινὴ μας πανηγυρικὴ ὁμιλία: τὸ 1826, ὁ Ἄλέξανδρος Σοῦτσος ἀρχίζει νὰ δημοσιεύει τὶς σάτιρές του, οἱ ὁποῖες καὶ λογοτεχνικὲς ἀπαιτήσεις ἔχουν, καὶ φερώνυμες εἶναι⁴. Ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα, ἡ σάτιρα ξαναμπαίνει μέσα στὴν καθαυτὴ ἱστορία τῶν γραμμάτων μας, μὲ τὸν Ἄλέξανδρο Σοῦτσο, μὲ τὸν Θεόδωρο Ὀρφανίδη, μὲ τὸν Σοφοκλῆ Καρύδη, μὲ ἄλλους. Τὰ προϊόντα τῆς τέτοιας σατιρικῆς μούσας, πιὸ λογοτεχνικά, χάνουν ἓνα μεγάλο μέρος τῆς μαρτυρικῆς τους ἀξίας. Τὸ ὄριο εἶναι φανερό: ὡς ἐκεῖ θὰ φθάσουμε, ὡς τοὺς καιροὺς ὅπου οἱ ἁμαρτίες μας πληρώνονται μὲ τὴν θαυμαστὴ θυσία τοῦ Μεσολογγίου, ὅταν τὸ ἀγωνιζόμενο γένος ἔχει φθάσει, στοῦ κακοῦ τὴν σκάλα, κάτω, στὸ τελευταῖο σκαλί, καὶ ἡ πύρινη γλώσσα τῆς Ἐξόδου προσημαιοῦναι μέσα ἀπὸ τὰ σκοτάδια μιὰν αὐγὴ ποῦ δὲν θὰ ἀργήσει.

Ὅμως, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ νομίζετε ἀπὸ ὅσα σᾶς εἶπα, ὅτι δὲν γνωρίζουμε ὀνόματα σατιριστῶν τῆς περιόδου ποῦ μᾶς ἐνδιαφέρει: ἄρκετὰ μᾶς ἔχουν περισωθεῖ, εἴτε ἀφανῶν συντακτῶν, συχνὰ λαϊκῶν τύπων, ποῦ ἐχάθησαν μαζί μὲ τὰ ἔργα τους, εἴτε προσώπων ποῦ διέπρεψαν μὲ κάποιον τρόπον στὰ γράμματα ἢ στὴν πολιτικὴ. Ὡστόσο χρειάζεται νὰ κάνουμε μιὰ διάκριση: γιὰ τοὺς πρώτους, τοὺς λαϊκοὺς, ἄς τοὺς ποῦμε, σατιρογράφους, δὲν γεννιοῦνται ἀξίες λόγου ἀμφιβολίες, ὅταν μαθαίνουμε ὅτι ὁ Ἄναστάσης Θεοδωράκης⁵ ἢ ὁ Τριαντάφυλλος Σποντήης⁶ ἔγραψε

4. Παίρνω τὶς κοινὰ παραδεγμένους σχετικὲς χρονίες τῆς ζωῆς τοῦ Ἄλ. Σούτσου: ἀφίξη στὴν Ἑλλάδα στὰ μέσα τοῦ 1825, πρώτες σάτιρές του στὰ 1826. Ὡστόσο πρέπει νὰ σημειώσω ὅτι ὁ Ἰδῖος σὲ διάφορα χωρία τῶν ἔργων του τοποθετεῖ τὴν ἀφίξη του στὰ 1824 καὶ τὶς πρώτες του σάτιρες στὰ 1825. Τὸ πρόβλημα θὰ μπορέσει εὐκόλα νὰ λυθεῖ.

5. Ἐφημερ. Ἄθ ἡ ν α ι, 20 Μαΐου 1911 (ΑΒ).

6. Ἐ. Θωμόπουλος, Ἱστορία Πατρῶν, ἔκδ. α', 1888, 407 (μὲ διορθώσεις στὴν ἔκ-

Από το ἐπιλεκτὸν ἀφροατήριον τῆς ὀμίλει τοῦ κ. Κ. Δημαρά.

σάτιρες· αντίθετα, ανάμεσα στα γνωστά ονόματα έτυχε περισσότερες από μιá φορά να κατηγορηθούν ότι έγραψαν σάτιρες πρόσωπα άμετοχα από την πράξη αυτήν, ή όποια, ως μήν τó ξεχνούμε, στην εποχήν εκείνην είχε συχνά όλα τά κολάσιμα χαρακτηριστικά τής άνωθυμης λιβελλογραφίας. Έτσι, με πιθανότητα αναγράφονται ó Κωνσταντίνος Ράμφος⁷, ó γνωστός, μεταγενέστερα, μυθιστοριογράφος· ó 'Ιωάννης Σκανδαλίδης⁸, με άρκετή πιθανότητα, και, από εκεί και πέρα πλέουμε μέσα στην άγνοια: ó 'Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος έπιστευθήκε ότι έγραφε μιάν έξαιρετικά βίαιη σάτιρα έναντίον του Κολοκοτρώνη, στην όποια θά επανέλθουμε⁹, για την ίδια κατηγορήθηκε ó Παναγιώτης Βάρβογλης¹⁰ και άλλοι για άλλες. Έπόμενο είταν ή άνωθυμία να καλλιεργείται από την έξαψη τών πνευμάτων, αλλά και να την καλλιεργεί.

Περνώντας τώρα στα σκόρπια και άσύντακτα σπαράγματα του κόσμου τών σατιρικών κειμένων του Εικοσιένα και τών σχετικών μνημείων, θά ήθελα να άρχισω από μιá παρατήρηση που ξεπερνάει πολύ τά όρια του σημερινού μας λόγου: όταν κοιτάζουμε τόν 'Αγώνα, στην άφετηρία του, διαπιστώνουμε ότι δέν διέκοψε τά όμαλά φαινόμενα τής προηγούμενης πορείας του γένους· άργά μόνο και με τó πέρασμα τών καιρών, όσο στενεύουν τά πράγματα, μεταβάλλεται και ή ζωή, χάνονται καλές ή κακές μορφές της. Άν θέλουμε, λοιπόν, να τόν γνωρίσουμε, πρέπει άδιάκοπα να προσφεύγουμε στην προεπαναστατική περίοδο, και να άντλοΰμε από εκεί πληροφορίες και μαρτυρίες που θά μās έπιτρέψουν να δοΰμε σωστά τά μεταγενέστερα πράγματα. Τουτο, ειδικά, συμβαίνει και με την σάτιρα: δέν ύπάρχει διακοπή. Από την στιγμή όπου άρχίζουν οί πνευματικές και κοινωνικές άναταραχές πριν από τó Εικοσιένα, ή σάτιρα παίρνει την θέση της μέσα στην νεοελληνική παιδεία, για όλους τούς λόγους όσους άναφέραμε, και για μερικούς άλλους, και ή παρουσία της δέν άναστέλλεται από την ήρωική έξόρμηση τών 'Αγωνιστών. Αυτόν τόν καιρό μελετώ παράλληλα σάτιρες που γράφονται προς τά τέλη του 1820 στην Σμύρνη, σχετικά με τά σχολικά ζητήματα του τόπου, και άλλες που, τόν επόμενο χρόνο, άνήκουν πιά στην επαναστατημένη 'Ελλάδα. Συχνά, άλλωστε, και οί κατηγορίες συνεχίζονται με τόν ίδιο τρόπο: για καταχρήσεις έγκαλοΰνται από την μιá μεριά, για άθεία από την άλλην. Οί αντίπαλοι του Δημητρίου Μπαχατόρη στην Σμύρνη, τόν κατηγοροΰν,

δοση Τριανταφύλλου, Πάτρα, 1950, 554. *As προσθέσω ότι ó Σποντής φέρεται να άπέθανε τó 1822· οί σάτιρές του φαίνεται να έμειναν άνέκδοτες).

7. 'Α. Σούτσος, *Histoire de la Révolution Grecque*, Παρίσι, 1829, 190.

8. 'Εφημερ. Αίών, 17 'Ιουνίου 1844 (ΑΒ). 'Ο Σκανδαλίδης άπέθανε στα τέλη του 1825· οί σάτιρες και αυτού φαίνεται να έμειναν άνέκδοτες.

9. 'Επιστολή Λ. Π. προς Μαυροκορδάτο, 28 Σεπτεμβρίου 1823 (άντίγραφο, ΑΒ).

10. Βλ. πιο κάτω σημ. 25.

σέ κάποια σάτιρα, γιά καταχρήσεις¹¹, κι ἐκείνοι, πάλι, θά ἀκούσουν σέ ἄλλη σάτιρα τὴν ἀντικατηγορία τῆς ἀθείας: εἶναι «φραμασῶνοι»¹². Αὐτὰ πρὶν ἀπὸ τὸν Ἄγωνα. Ἀλλὰ ἀμέσως ὕστερα, διασταυρώνοντας τὶς πληροφορίες, μαθαίνουμε ὅτι μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Τριπολιτσᾶς, μερικοὶ ὄπλαρχηγοί, ἔτσι ἀόριστος εἶναι ὁ λόγος, ἐκατηγορήθηκαν σέ σατιρικά κείμενα, γιὰτι «εἶχον τὴν ἀμαρτίαν νὰ ἀγαπῶσι πάρα πολὺ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χρυσόν»¹³ καὶ οἱ σατιρογράφοι, πάλι, αὐτοὶ χαρακτηρίζονται γιὰ «ἄνθρωποι ἀσεβεῖς, καὶ οὐδὲν ὅσιον καὶ ἱερὸν διακρίνοντας»: εἶναι κι αὐτοὶ φ ρ α μ α σ ῶ ν ο ι¹⁴. Μῆνες μόνο ἔχουν περάσει ἀπὸ τὸ τέλος τῆς μιᾶς ἱστορίας ὡς τὴν ἀρχὴ τῆς ἄλλης· τὰ πρόσωπα εἶναι ἐντελῶς ἄλλα, ὅμως οἱ κατηγορίες εἶναι οἱ ἴδιες: τὸ πνευματικὸ, κοινωνικὸ σχῆμα, ἀμετάβλητο.

Καὶ οἱ ἀγῶνες συνεχίζονται, παράλληλα μὲ τὸν Ἄγωνα. Στὰ 1822, ὕστερα ἀπὸ μίαν στρατιωτικὴ ἀποτυχία στὴν Ρούμελη, οἱ δρόμοι στὰ Σάλωνα γεμίζουν ἔμμετρες σάτιρες ἐναντίον τῶν θεωρουμένων ὑπευθύνων, τοῦ Ὑψηλάντη, δηλαδή, καὶ τοῦ Ἀνδρούτσου. Μία, πού προσγράφεται στὸν Κωνσταντῖνο Ράμφο, μᾶς ἔχει παραδοθεῖ μεταφρασμένη στὰ γαλλικά· ἀλλὰ στὴν ψυχρὴ αὐτὴν νεοκλασικιστικὴ μετάφραση, τυπικὸ δείγμα τοῦ ἀρχομένου ἑλληνικοῦ ρωμαντισμοῦ, δὲν ξαναβρίσκει κανεὶς τίποτε ἀπὸ ὅ,τι θά μπορούσε νὰ ἀποτελεῖ τὴν δηκτικότητά τοῦ πρωτοτύπου¹⁵. Ὡστόσο, μιὰ καὶ βρισκόμαστε ἐμπρὸς σέ συγκεκριμένη σάτιρα, καλὸ εἶναι νὰ μάθετε καὶ πῶς ἐκυκλοφοροῦσε τὸ εἶδος στὰ χρόνια ἐκεῖνα: εἴταν χειρόγραφες, καὶ κανονικὰ τὶς ἐκολούσαν σέ τοίχους, σέ κολόνες, τὴν νύχτα, ὥστε τὸ πρῶν νὰ μποροῦν νὰ τὶς διαβάσουν οἱ ἐγγράμματοι. Ἄλλοτε, πάλι, τὶς ἔβρισκε κανεὶς πηγαίνοντας σέ δημόσιους χώρους, σέ καφενεῖα, ἐπάνω στὰ τραπέζια. Κάποτε πυκνώνει καταπληκτικὰ ὁ ρυθμὸς τῆς παραγωγῆς τῶν τέτοιων ἔργων· «ἐδῶ καθημερινῶς», γράφει κάποιος ἀπὸ τὴν Τρίπολη στὰ 1823, «οἱ καλοὶ πατριῶται σατιρίζουν σήμερον τὸν ἕνα καὶ αὖριον τὸν

11. Τοῦ κειμένου αὐτοῦ ἀνέκδοτο ὅσο γνωρίζω, Αἰτία καὶ τρόπος τῆς δημεγερεσίας πρὸς καταδρομὴν τοῦ Οἰκονόμου, πού ἐπέρασε στὴν συλλογὴ μου ἀπὸ τὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Σοφ. Οἰκονόμου (βλ. Κ. Οἰκονόμου, Τὰ Σωζόμενα Φιλολογικὰ Συγγράμματα, τ. Α' καὶ μόνος, 1871, 472), ἐτοίμαζω τὴν ἔκδοση.

12. Πρόκειται ἐπίσης γιὰ ἀνέκδοτο, ὅσο γνωρίζω, κείμενο, ἄτιτλο. Ὁ Καθηγητῆς Π. Γ. Κρητικὸς, στὴν συλλογὴ τοῦ ὁποῦ ἀνήκει, εὐαρεστήθηκε νὰ μοῦ τὸ παραχωρήσει γιὰ νὰ τὸ ἐκδώσω. Θά συνεκδοθεῖ μὲ τὸ προηγούμενο, γιὰτι προέρχεται ἀπὸ τὸ ἴδιο κλίμα, ἀγκαλὰ καὶ δὲν μπορῶ νὰ βεβαιώσω κατηγορηματικὰ ὅτι ὑπάρχει ἀνάμεσα στὰ δύο ἕμμεση ὀργανικὴ σχέση.

13. Ἐλληνικὴ Πλάστιγξ, τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου, 1836, 150.

14. Ἐκλεκτικὴ, 27 Ἰουλίου 1871 (τὴν πληροφορία δηλώνεται ὅτι τὴν παίρνει ἀπὸ μιὰ καλαματιανὴ ἑφημερίδα, Πελόποννησος, τῆς 17 Ἰουλίου).

15. Βλ. σημ. 7.

ἄλλον»¹⁶. Ἀργότερα, στὰ 1825, γράφει ὁ Γεώργιος Κουντουριώτης ἀπὸ τὸ Ναύπλιο: «σάτιραι κάθε νύκτα κολλοῦνται εἰς τὰ τοίχη ἐναντίον τοῦ ἀντιπροέδρου, Κωλέττου καὶ Μαυροκορδάτου, καὶ σάτιραι ὑβριστικαὶ καὶ ἀπειλητικαί. Διὰ τὰ μὴ πολυλογῶ, εἶναι μία τρομακτικὴ σκηνή»¹⁷. Λίγο ὕστερα, στὰ τέλη, πάντα, τῆς χρονιάς, γράφει πάλι ὁ ἴδιος, πρὸς τὸν ἀδελφὸ του: «σὲ περικλειῶ μίαν σάτιραν εὐρεθεῖσαν εἰς ἓν καφνεῖον, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάγνωσις ἀναμφιβόλως θέλει σοὶ προξενήσει οὐ μικρὸν γέλωτα καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς»¹⁸. Ἀλλωστε αὐτὲς ὅλες οἱ σάτιρες, ποὺ μόνο τὸ ὄνομα φαίνονται νὰ ἔχουν κοινὸ μὲ τὸ λογοτεχνικὸ εἶδος ποὺ ἐδόξασε ἓναν Ἰουβενάλη ἢ ἓνα Boileau, ἀληθινὰ δὲν περιορίζονται στὸν διασυρμό, ἀλλὰ συχνά, καθὼς εἶδαμε, ἐφθάναν καὶ ὡς τὴν ἀκάλυπτη ἀπειλή. Ἔτσι, μιὰ σάτιρα ποὺ μᾶς ἀπασχολήσε πρὶν καὶ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ πάλι ὕστερα, ἡ ὁποία ἐκυκλοφόρησε στὰ 1823 στὴν Τριπολιτσά, εἶχε, σύμφωνα μὲ τὴν περιλήψή της, ποὺ μόνη ἐσώθηκε, κάτι περισσότερο ἀπὸ ἀπειλές: προτροπὴ γιὰ φόνους. Στρέφεται ἐναντίον τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τῶν Δεληγιανναίων: «ὅτι αὐτός», δηλαδὴ ὁ Κολοκοτρώνης, «εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τὴν διοίκησιν ὅπως θέλει, καὶ τί ρίπτει τὰ ἄδικα εἰς αὐτήν; καὶ ὅτι δὲν ἐκστρατεῦει διότι θέλει στενευθεῖ», δηλαδὴ ἀναγκασθεῖ, «νὰ θρέψῃ τὰ στρατόπεδα ἀπὸ τὲς δεκατιῆς τὰς ὁποίας αὐτός καὶ οἱ Δεληγιανναῖοι ἤρπασαν, καὶ ἔτι, ὅστις σκοτώσῃ αὐτοὺς τοὺς δύο πηγαίνει βέβαια εἰς τὸν Παράδεισον»¹⁹. Μιὰ ἄλλη, ποὺ ἐπίσης θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ καὶ πάλι, τοῦ 1826, ἀπὸ τῆς σπάνιες ὅσες ἔχουν σωθεῖ ἀτόφυνες, τελειώνει μὲ τοὺς ἀκόλουθους στίχους:

*Κι ἂν θέλετε τὴν γνώμην μου, νὰ φύγετ' ἀπὸ τῶρα,
διὰ νὰ μὴ, κακόμοιροι, σᾶς εὔρῃ ἡ κακὴ ὥρα...*²⁰.

Αὐτὰ εἶναι κατὰ τοῦ Μαυροκορδάτου: ὅλοι λαβαίνουν τὸ μερτικὸ τους:

*Ἡ διχόνοια ποὺ βαστάει
ἓνα σκῆπτρο, ἢ δολερὴ,
καθενοῦ χαμογελάει,
«Πᾶρ' το», λέγοντας, «καὶ σύ».*

Ὁ διχασμὸς προχωρεῖ, καί, μαζί, ὀγκώνεται καὶ τὸ ρεῦμα τῆς σάτιρας, πιὸ βίαιο, σμίγοντας στὰ θολὰ νερά του τὴν χλεύη μὲ τὴν καταπτώση.

16. Ἐπιστολὴ Γ. Λέλη πρὸς Ἀ. Μαυροκορδάτο στὴν Ἰδρυα, 20 Αὐγούστου 1823 (ἀντίγραφο, ΑΒ).

17. Ἀρχεῖα Κουντουριώτου Ε', 1927, 420, ἐπιστολὴ τῆς 27 Νοεμβρίου 1825. Σέβρομαι, ὅπου χρειάζεται, τῆς ὀρθογραφικῆς ἰδιορρυθμίας.

18. Αὐτ., 474, τῆς 16 Δεκεμβρίου 1825. Ἡ σάτιρα αὐτὴ, ἀγκαλὰ καὶ ἐφθασε στὰ χέρια τοῦ Λαζάρου Κουντουριώτη (βλ. αὐτ. 479, τῆς 19 Δεκεμβρίου 1825) δὲν φαίνεται νὰ σώζεται στὸ οἰκογενειακὸ ἀρχεῖο.

19. Ἐπιστολὴ Γ. Λέλη ἀπὸ Ἰδρυα, πρὸς Πραϊδῆ στὴν Κεφαλληνία, 23 Σεπτεμβρίου 1823 (ἀντίγραφο, ΑΒ).

20. Βλ. σημ. 26.

Θά ἐπιμείνω λίγο στήν ὑπόθεση τοῦ 1823, γιά τὸ ποικίλο περιεχόμενό της, καί στήν ὑπόθεση τοῦ 1826, γιατί μᾶς ἐπιτρέπει νά γνωρίσουμε τὸ εἶδος μορφολογικά, ἀκριβῶς στήν στιγμή ὅπου τὸ ἔπαιρνε στὰ χέρια του ὁ Ἀλέξανδρος Σοῦτσος γιά νά τοῦ δώσει ξανά τήν σφραγίδα τῆς λογιολογίας.

Στήν Τριπολιτσά ἐνημερώθηκα, καλοκαίρι πρὸς φθινόπωρο τοῦ 1823, σάτιρες ἀπὸ φίλους τοῦ Κολοκοτρώνη καί ἀπὸ ἀντιπάλους του : ἡ σατιρική παραγωγή εἶναι στήν ἀκμή της. Ὡστόσο, ὅταν κυκλοφορεῖ ἡ σάτιρα μέ τίς ἀπειλές ἐναντίον τοῦ Κολοκοτρώνη, τελικὸ γέννημα τῶν ἐρίδων ἐκείνων, ὁ Γέρος τοῦ Μωριᾶ παράζεται. Οἱ μεταγενέστεροι βιογράφοι του, ἴσως ξεκινώντας ἀπὸ ἕναν μύθο τὸν ὁποῖο ὁ ἴδιος διέγραψε σὲ συνομιλίες του μέ τὸν Τερτσέτη ἢ καί μέ ἄλλους, μᾶς βεβαιώνουν ὅτι ὄχι μόνο δὲν ἐνοχλήθηκε, ἀλλὰ πῶς τὸ ἐπίσῳδιο τοῦ ἔδωσε ἀφορμὴ νά αὐξήσει τὴν δημοτικότητά του : κατὰ τὸν Τερτσέτη, ἐξεκόλησε τὸ χαρτί ποῦ εἶχε ἐπάνω γραμμένη τὴν σάτιρα, καί, καθὼς εἶταν Κυριακή, καί τὰ πράγματα συνέβαιναν κοντὰ στήν ἐκκλησία, ὑποχρέωσε τὸν ἱερέα νά τὴν διαβάσει μεγαλόφωνα στὸ ἐκκλησίασμα: «ἐπειτα εἶπε, ἴκρινετε ἂν μὲ βρίζουν δίκαια»²¹. Ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος, στὸν ἐπιτάφιό του τοῦ Κολοκοτρώνη, ἀναφέρει περίπου τὰ ἴδια, ἀλλὰ μέ διαφορετικὰ τὰ λόγια τοῦ Κολοκοτρώνη : «ὅπως μάθωσι τὰ κατ' ἐμὲ καί οἱ μὴ εἰδότες γράμματα»²². Κατὰ τὸν Ἰωάννη Φιλήμονα²³, ὁ Καλλίνικος Καστόρης εἶναι ποῦ ὑποχρεώθηκε νά διαβάσει τὴν σάτιρα : ἔσταματοῦσε, ἐκόμπιαζε, καί «τράβα παπαῶ», τοῦ ἔλεγε ὁ Κολοκοτρώνης²⁴.

21. Διήγησις Συμβάντων τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, 1846, 276.

22. Τὰ κατὰ τὴν Κηδεῖαν τοῦ Μακαρίτου Θ. Κολοκοτρώνου, 1843, 51.

23. Ἐφημ. Αἰών, ὅπου σημ. 2. (ΑΒ).

24. Στὸ ΑΒ ὑπάρχει ἀντιγραμμένο ἀπὸ τὴν ἔφημερ. Ἀνεξάρτητος, 7 Φεβρουαρίου 1846, ἕνα ἐπίσῳδιο ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ Φρειδερίκου τῆς Πρωσίας, ἐντελῶς ἀντίστοιχο μέ τὸ ἐπίσῳδιο τῆς σάτιρας τοῦ Κολοκοτρώνη. Φανερό εἶναι ὅτι ὁ Βλαχογιάννης τὸ εἶχε κρατήσει γιά νά πλουτίσει ἕνα θέμα ποῦ φαίνεται ὅτι τὸν ἀπασχολοῦσε : αὐτὸ ποῦ ὀνομάζεται ἀπὸ τὴν γαλλικὴ λαογραφικὴ ἐπιστῆμη *prolifération des anecdotes*, καί ποῦ ἑλληνικά, ἀγαλὰ καί παρατηρημένο, δὲν νομιζῶ νά ἔχει ὀνομασθεῖ. (Συμβουλευθῆκα σχετικὰ τὸν κ. Δ. Λουκάτο, ποῦ μέ ἐβεβαίωσε ὅτι ὁρος ἑλληνικός δὲν ὑπάρχει). Μὲ ἀντίστοιχα ζητήματα ἀσχολήθηκε πολὺ ὁ Γιάννης Βλαχογιάννης, προλογίζοντας τὴν Ἱστορικὴ Ἀνθολογία του (1927). Φαινόμενο τυπικὸ : ἕνα ἀνέκδοτο ποῦ ἀπαντᾷ σὲ διάφορους τόπους καί προσγράφεται κάθε φορὰ σὲ ἄλλα πρόσωπα, μπαίνουντας, πολλὰς φορὲς, τελικά, ἀνώνυμο πλέον, μέσα στήν παράδοση τῆς σοφίας τῶν λαῶν. Ἡ κατηγορία αὐτὴ τῶν ἑλληνικῶν «περιαγομένων» ἀνεκδότων θά πρέπει νά μελετηθεῖ ἀπὸ τοὺς ἱστορικούς μας, σὲ συνεργασία μέ τοὺς λαογράφους μας καί ἔθνογράφους, προκειμένου νά ξεκαθαρίσει ἔτσι, ἂν δὲν γελιέμαι, ἕνα σημαντικὸ κεφάλαιο ἀπὸ τὴν νεοελληνικὴ προσωπογραφία. Φανερό εἶναι ὅτι σὲ μιὰ τέτοια μελέτῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κολοκοτρώνη θά ξαναπερνᾷ πολλές φορὲς.

Κατά τὸν Ἰωάννη Φιλίμονα, πάντοτε, οἱ συντάκτες τῆς σάτιρας εἶταν γνωστοὶ στὸν Κολοκοτρώνη. Ἡ θὰ πρέπει νὰ γελιέται ὁ ἔντιμος ἐκεῖνος λόγιος, ἢ θὰ ἀναφέρεται σὲ ἄλλη σάτιρα τοῦ ἴδιου καιροῦ : ἀντίθετα μὲ τὴν βεβαίωσή του, γνωρίζουμε, καὶ ἀπὸ ἰδιωτικὲς ἀλληλογραφίες καὶ ἀπὸ ἐπίσημα τεκμήρια, πολλὰ γιὰ τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ πού φανερώνουν ἐντελῶς ἄλλη τὴν ἀντίδραση τοῦ Κολοκοτρώνη : δὲν ἤξερε ποῖος συνέταξε τὴν σάτιρα, καὶ ἀφοῦ ἓνα μακρὺ καὶ γεμάτο ἀρὲς ἐπιτίμιο τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Θρησκείας δὲν ἔφερε τὸ ποθούμενο ἀποτέλεσμα, ὁ Γέρος τοῦ Μωριᾶ ἐζήτησε νὰ γίνουν ἀνακρίσεις γιὰ νὰ ἀποκαλυφθοῦν οἱ ἔνοχοι, ἢ καὶ νὰ τοῦ ἐπιτραπῆ νὰ ἐνεργήσῃ μόνος. Τότε φαίνεται ὅτι ὁ Σπ. Τρικούπης καὶ ὁ Θεόκλητος Φαρμακίδης ἀναγκάστηκαν νὰ ἐγκαταλείψουν κρυφὰ τὴν Τρίπολη γιὰ νὰ ἀποφύγουν διώξεις, ἐνῶ ἓνας ἄλλος ὀπαδὸς τοῦ Μαυροκορδάτου καταδιώχθηκε, καὶ δύο ἀκόμη νέοι, ὁ Παναγιώτης Βάρβογλης καὶ κάποιος Ἀντώνης Μαρσιολάκης ἐφυλακίστηκαν ἐπὶ καιρὸ καὶ ἐταλαιπωρήθηκαν γιὰ τὴν ἴδια, πιθανότατα, ὑπόθεση²⁵. Εἴμαστε φανερά στὰ πρόθυρα τῶν ἐμφυλίων σπαραγμῶν, ὅπου θὰ χρησιμοποιοῦν ὅλα, καὶ ὄχι μόνον τοῦ λόγου, τὰ ὄπλα.

Στὸ τέρμα τοῦ δρόμου τὸν ὁποῖο ἀκολουθοῦμε, βρίσκεται ἡ ἄλλη σά-

25. Ἡ ἐνέργεια ἐστάθηκε ἄμεση στὴν ἐκκίνησή της, καὶ βραδεῖα στὴν ἐξέλιξή της: α') Ἡ σάτιρα πρέπει νὰ ἐτοιχοκλήθηκε τὴν νύχτα τῆς 17 πρὸς 18 Σεπτεμβρίου 1823. β') Στὶς 22 Σεπτεμβρίου, μακρὸ ἐπιτίμιο τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Θρησκείας ἐναντίον τῶν σατιριστῶν. γ') Τὴν ἐπομένη, ἀναφορὰ τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση νὰ τὸν προστατεύσει, καὶ ἂν αὐτὴ δὲν μπορεῖ, νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ βρεῖ μόνος του τὸν ἔνοχο (ἀντίγραφο, ΑΒ). Ἄς σημειωθεῖ ὅτι ἀπὸ ἐπιστολὴ σταλμένη τὴν ἴδια μέρα, κίολας ἀπὸ τὴν Ὑδρα, μαθαίνουμε ὅτι ὁ Γ. Λέλης, μαυροκορδατικός, ἐθεωρήθηκε ἀπὸ τοὺς πρῶτους ὑπόπτους, καὶ ἀναγκάστηκε νὰ φύγει ἀπὸ τὴν Τρίπολη (ἀντίγραφο, ΑΒ, βλ. σημ. 19). δ') Τὴν ἐπομένη, 24 Σεπτεμβρίου, ὁ Γ. Γλαράκης συγκροτεῖ Ἐπιτροπὴ ἀνακριτικὴ (ἀντίγραφο, ΑΒ). ε') Τὴν ἐπομένη ἡ Ἐπιτροπὴ ζητεῖ νὰ ἀνακρίνει τοὺς Γραμματεῖς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Θρησκείας (ἀντίγραφο, ΑΒ). στ') Ἀπὸ ἐπιστολὴ τῆς 28 Σεπτεμβρίου, ἀπὸ τὴν Αἴγινα, μαθαίνουμε ὅτι ἂν δὲν εἶχαν προφθάσει νὰ διαφύγουν, θὰ εἶχαν συλληφθεῖ γι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεση ὁ Θ. Φαρμακίδης καὶ ὁ Σπ. Τρικούπης (ἀντίγραφο, ΑΒ, βλ. σημ. 9). Ἄς σημειωθεῖ ὅτι ἡ μαρτυρία αὐτὴ δὲν συμβιβάζεται εὐκολὰ μὲ ὅσα γράφει ὁ Θ. Φαρμακίδης στὴν Ἀπολογία του, ὅτι, δηλαδή, μετὰ τὴν διαίρεση τοῦ Νομοθετικοῦ καὶ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ δὲν ἔμεινε στὴν Τρίπολη, παρὰ ἐπῆγε στὴν Σαλαμίνα, «ἀλλὰ δι' εὐλογόν τινα λόγον ἐπιβουλῆς καὶ τῆς ἰδίας μου ζωῆς, ἠναγκάσθη ν' ἀναχωρήσω ἐκεῖθεν αὐθημερόν καὶ μετέβην εἰς Ὑδραν» (1840, σελ. 8). ζ') Στὶς 7 Ὀκτωβρίου εἶχε συλληφθεῖ ὁ Π. Βάρβογλης: ἡ Ἐπιτροπὴ «ἐγνώρησεν ὀλίγα στυχεῖα ὁμοιάζοντα μὲ τὸν χαρακτήρα τοῦ εἰρημένου» (Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον τοῦ Στρατηγοῦ Ἀνδρέου Λόντου, Α', 1914, 146/7). η') Στὶς 15 Ὀκτωβρίου μαθαίνουμε ἀπὸ ἀναφορὰ τοῦ Ἰ. Καλλέργη ὅτι ὁ γυναικαδέλφος του Ἀ. Μαρσιολάκης ἐξακολουθεῖ νὰ διώκεται ἀπὸ τὴν ὑπόθεση αὐτὴν (ἀντίγραφο, ΑΒ). θ') Στὶς 22 Νοεμβρίου μαθαίνουμε ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ διώκεται γιὰ τὴν ὑπόθεση ὁ Π. Βάρβογλης (ἀντίγραφο ἀναφορᾶς του, ΑΒ, βλ. καὶ Ἀρχεῖα ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας Β', 203, Πράξις τοῦ Βουλευτικοῦ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου). Σημειῶνω ὅτι οἱ βιογράφοι τοῦ Βάρβογλη ἀγνοοῦν τὸ ἐπεισόδιο καὶ ὅτι τὴ

τιρα, γραμμένη τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1826²⁶. Προέρχεται, χωρὶς ἀμφιβολία, ἀπὸ θαυμαστή τοῦ Κολοκοτρώνη, καί, πάντως, ἀπὸ βίαιο ἀντίπαλο τοῦ Μαυροκορδάτου. Εἶναι ἔμμετρη, μακρά, ἐπάνω ἀπὸ διακόσιοι πενήντα στίχοι, γραμμένη μὲ φροντίδα, μὲ πρόλογο καί μὲ πολλὰ πεζὰ σχόλια· δὲν εἶναι προορισμένη νὰ τοιχοκολληθεῖ. Φυσικά, εἶναι ἀνώνυμη: ὁ συντάκτης τῆς ἐμφανίζεται Φαναριώτης, καί, ἀγκαλιὰ καί θὰ μπορούσε νὰ πρόκειται ἀπλῶς γιὰ μιὰ τεχνικὴ παρουσίαση τοῦ θέματος, νομίζω ἀληθινὰ ὅτι μπορεῖ νὰ εἶταν συμπατριώτης τοῦ Μαυροκορδάτου. Ἀπὸ πολλές ἀπόψεις, τὸ πρῶτο τοῦτο ἄρτιο σατιρικὸ κείμενο πού μᾶς ἔχει διασωθεῖ ἀπὸ τὸν Ἄγωνα, δίνει σφικτὰ μὲ τὴν προεπαναστατικὴ σάτιρα: στίχος, διαλογικὴ μορφή, κάποια πιὸ συγκεκριμένα τεκμήρια, ὅλα μᾶς ὀδηγοῦν πρὸς τὰ σατιρικὰ γενήματα τοῦ ἑλληνικοῦ διαφωτισμοῦ· ὁ διάλογος, ἄλλωστε, δὲν εἶναι μόνο πού προσιδιάζει στὸ σατιρικὸ εἶδος, ἀλλὰ κατεξοχὴν ἐκφράζει τὸ πνεῦμα τοῦ διαφωτισμοῦ, ὅπως εἶχε ἐκφράσει παλαιότερα, στὴν Ἀναγέννηση, καί αὐτὴν τὴν ἀνησυχία, τὴν ἀνάμικτη μὲ ἐριστικότητα, τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τῶν μεταβατικῶν ἐποχῶν.

Ἐπιγράφεται «Διάλογος ψαλιδοκερίου καὶ φαναρίου». Θὰ ἐκτιμήσετε ἀμέσως τὸ πνεῦμα τοῦ ἔργου, ἂν σᾶς πῶ, πρῶτα πρῶτα, κάτι πού ἡ γενιά σας δὲν τὸ γνωρίζει, ὅτι ψαλιδοκέρια εἶταν κάτι ὄργανα οἰκιακὰ πού εἶχαν περίπου σχῆμα ψαλιδιοῦ, καί πού τὰ χρησιμοποιοῦσαν, ὅταν φωτιστικὰ μέσα εἶταν τὰ κεριά, τὰ καντύλια, τὰ φανάρια, γιὰ νὰ καθαρίζουν τὸ φυτίλι, καί νὰ ἐντείνουν ἔτσι τὴν λάμψη του. Ὡστόσο τὸ λογοπαίγνιο τοῦ τίτλου ὀλοκληρώνεται ὅταν διαβάζει κανεὶς τὴν ἀκόλουθη σημείωση: «Πρῶτος ὁ ἀρχηγὸς Κολοκοτρώνης ὠνόμασε τοὺς φραγκοφορεμένους ψαλιδοκέρια, διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐνδυμασίας των». Ὡστε ὁ λόγος, θὰ εἶναι ἐδῶ γιὰ Φαναριώτες καί γιὰ τοὺς φραγκοφορεμένους ὀπαδοὺς τους:

*Φανάρι μου ἀτίμητον, δὲν σὲ τὸ χορατεύω,
ναί, μὰ τὸ φῶς πὸν σέβομαι καὶ δουλικά λατρεύω,
καὶ μὰ αὐτὴν τὴν φήμην σου, τὸ νῆμα τῆς ζωῆς μας,
χανόμεθ' ἂν ἡ λάμψις σου χαθῆ ἀπὸ τῆς γῆς μας.*

Οἱ στίχοι αὐτοὶ εἶναι κοντὰ στὴν ἀρχὴ τοῦ ἔργου· ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα ἀκολουθοῦν, μυθοποιημένα σὲ ἀνεξακρίβωτο ἀκόμη ποσοστό, τὰ ἱστορικὰ τοῦ Μαυροκορδάτου στὴν Ἑλλάδα, καί ἰδιαίτερα στὸ Μεσολόγγι. Τελειώνει, ὅπως εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ σημειώσω καὶ πρὶν, μὲ ἀπειλὲς ἐναντίον τοῦ μεγάλου διπλωμάτη.

²⁶ Ἀρχεῖο του, ὅπου θὰ εἶταν πάντως ἀπίθανο νὰ βρισκεται κάτι σχετικὸ, εἶναι ἀκόμη ἀπρόσιτο στὴν συλλογὴ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθν. Ἐταιρίας.

26. Ἡ Σάτιρα βρίσκεται, χειρόγραφη, στὴ Συλλογὴ τοῦ Μουσείου Μπενάκη· εὐχарιστῶ πολὺ τὸν Διευθυντὴ τοῦ Μουσείου κ. Μ. Χατζηδάκη, πού μοῦ ἀνεκοίνωσε τὴν ὑπαρξὴ τῆς καὶ μοῦ ἐπέτρεψε νὰ τὴν ἐτοιμάσω γιὰ ἔκδοσιν.

Τὸ ἔργο καθαυτὸ δὲν εἶναι σπουδαῖο: ἂν τολμοῦσα νὰ πῶ ἔτσι, κά-
νοντας μιὰ διαστολή, τὴν ὁποία κρίνω πάντοτε παρακινδυνευμένη, μᾶς
ἐνδιαφέρει ἱστορικά καὶ ὄχι φιλολογικά, ἢ ἀκριβέστερα, ἱστορικά καὶ ὄχι
αἰσθητικά. Μποροῦμε ὅμως νὰ ποῦμε ὅτι ἀπὸ κάποιες ἀπόψεις φαίνεται
νὰ σημειώνει ἕναν σταθμὸ, δηλαδή, ὅπως εἶναι πάντοτε στὰ γράμματα,
ἕνα τέλος, συνάμα, καὶ μιὰν ἀφετηρία. "Ἐνα τέλος: δὲν θὰ σταματήσουν
μαζί του οἱ ἀτμηλῆτες σάτιρες ποὺ σκοπεύουν ἴσια καὶ ἀνεπιτήδευτα στὸν
στόχο τους: ἔχουμε κι ἄλλες, μαρτυρημένες μεταγενέστερα, ποὺ φθάνουν
χωρὶς διακοπὴ ὡς τοὺς καιροὺς μας. Ἄλλὰ κάτι ἔχει ἀλλάξει μὲ τὸ ἔργο
αὐτό: ὑπάρχει μιὰ θέληση γιὰ σύνθεση, γιὰ ἔντεχνη λόγια παρουσίαση·
ἀρχίζει, δηλαδή, ὁ λόγιος νὰ προξάλλει πίσω ἀπὸ τὸν ἀγωνιστὴ. Οἱ καιροὶ
γίνονται ὅλο πιὸ τραχιοί, ἢ χειρότερη ὥρα δὲν ἔχει ἀκόμη φθάσει: εἶναι
Φεβρουάριος τοῦ 1826, τὸ Μεσολόγγι δὲν ἔχει πέσει, τὸ γένος δὲν ἔχει
περάσει τὴν ἀτέρμονη κοιλάδα τῶν δακρύων ποὺ θὰ τὸ φέρει ἀπὸ τὸ
ξάφνισμα τῆς Ἐξόδου στὸ ἄλλο ἐκεῖνο λυτρωτικὸ πυροτέχνημα τοῦ Να-
βαρίνου. Κιόλας ὁμως ἀρχίζουν νὰ διαμορφώνονται κοινωνικὲς ροπὲς ξένες
πρὸς τὰ πολεμικὰ πράγματα, αὐτὲς, ἄλλωστε, ἀκριβῶς, τίς ὁποῖες μὲ τό-
σην ἱκανότητα παρουσιάζει ὁ Βυζάντιος στὴν «Βαβυλωνία» του. "Όταν
θὰ δημοσιευθεῖ ὁ «Διάλογος ψαλιδοκερίου», θὰ φανεῖ καθαρά ὅτι ὁ
ἄγνωστος συντάκτης του, ἄξιος εἴτε ἀνάξιος, ἀνήκει πάντως στὸν κόσμον
τῆς λογιολογίας.

Τὸ δάκτυλο τοῦ Θεοῦ, μέσα στὴν ἀμορφη μάζα ὅπου εἶχαν ἔρθει καυτὲς
νὰ προσφερθοῦν στὴν ἰδέα τῆς ἐλευθερίας ὅλες, οἱ κάθε λογῆς, δυνάμεις
τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἀκέριος ὁ ἑλληνισμὸς, κράμα, ὅπως κάθε ἀνθρώπινο, καλοῦ
καὶ κακοῦ, μὲ μιὰ ἐνιαία ὀρμή, τὸ δάκτυλο τοῦ Θεοῦ τώρα ἀρχίζει καὶ
πλάθει μορφές, ἀρχίζει νὰ ξεχωρίζει, νὰ διατάσσει, ὅλο τὸ ὑλικὸ ποὺ θὰ
ἀποτελέσει αὐριο τὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία. Ὁ τύπος θὰ πάρει σιγὰ σιγὰ
δική του ὑπόσταση, ἐνῶ ἡ θέληση τῆς λογοτεχνίας θὰ διαφορίζεται ὅλο-
ἕνα καὶ περισσότερο ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἐπικαιρότητα, μέσα στὰ τριάντα,
τριανταπέντε χρόνια ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν. "Υστερα ἀπὸ τὴν συμφορὰ,
ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦ ἀφανισμοῦ, οἱ Ἕλληνες θὰ συνταχθοῦν σὲ Κράτος.
«Πορευόμενοι, ἐπορευόμενοι καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν,
ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν».

Κι ἐμεῖς, μάρτυρες τῶν μεγάλων ἀγώνων ποὺ μᾶς ἐχάρισαν τὸ φῶς
τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας, μαθαίνουμε ἔτσι, μέσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ
ξεχώρισμα, νὰ θαυμάζουμε καλύτερα τοὺς προγόνους μας, γιὰτὶ μαθαί-
νουμε πῶς εἶταν ἀνθρωποὶ μὲ τὰ πάθη τους, μὲ τίς ἀδυναμίες τους, ὄχι
ὑπεράνθρωποι, κι ὅτι αὐτὰ τὰ πάθη κι αὐτὲς τίς ἀδυναμίες, ἐμπνευσμένοι
ἀπὸ τὸ ὑπέροχον ἰδανικὸ τῆς ἔθνικῆς προκοπῆς, ἤρθαν καὶ τὰ ἀπέθεσαν, μαζί
μὲ τίς ἀρετὲς τους, μαζί μὲ τὴν σύνεσή τους, μαζί μὲ τὴν παληκαριά
τους, μαζί μὲ τὰ πλοῦτη τους, μαζί μὲ τὴν εὐτυχία τους, μαζί μὲ τὴν

ζωή τους, επάνω στον κοινό βωμό. Τους θαυμάζουμε πολλαπλά, γιατί εΐταν άνθρωποι, όπως εμείς, ο έσχατος από αυτούς όπως ο έσχατος από εμάς, αλλά έμφορημένοι από την δύναμη ενός ιδανικού, και για τούτο έμεγαλούργησαν, χωρίς κανένα θείο προνόμιο, χωρίς κανένα προβάδισμα: «έπορεύοντο και έκλαιον». Τους θαυμάζουμε γιατί ένίκησαν την πιο σκληρή νίκη, την πιο δύσκολη και την πιο άποφασιστική, την νίκη εναντίον των παθών τους.

Τους θαυμάζουμε, ναι! αλλά, ακόμη, κλείνοντας τον λόγο όπως τον άρχισαμε, άντλοΐμε από την άνάμνηση των μεγάλων εκείνων χρόνων ένα διδαγμα πολύτιμο, έμπιστοσύνης στην μοίρα του ανθρώπου, και εύψυχίας: μαθαΐνουμε ότι τα υπέράνθρωπα έργα δέν είναι μόνο οι υπέράνθρωποι που μπορούν να τα πραγματοποιήσουν, αλλά ως και ο κοινός άνθρωπος όταν τον έμπνεΐσει ή λαχτάρα του αγαθού. Μαθαΐνουμε να μήν είμαστε μοιρολάτρες, να μήν περιμένουμε παθητικά την ξεχωριστή εύνοια τής μοίρας για να προσπαθήσουμε να ξεφύγουμε από την μετριότητα των καθημερινών ανθρώπινων πραγμάτων, από την κακότητα μιάς άτυχης άφετηρίας. Μαθαΐνουμε ότι μέσα και στον πλέον άδύνατο από εμάς υπάρχει ψυχισμός άρκετός για να τον ύψώσει επάνω από την κατάστασή του, για να τον καταξιώσει, ίσως, εύεργετικό στον έαυτό του, στην κοινωνία, στην πατρίδα, στην ανθρωπότητα.

Σεις, νέοι, που με άκούσατε άπόψε, αυτό τó διδαγμα παρακαλώ να άπομνημονεύσετε, αυτό τó διδαγμα που βγαΐνει από την διαπίστωση ότι τα μεγάλα κατορθώματα που έδόξασαν τους προγόνους μας δέν τους έδόθηκαν σαν προνόμιο ασύμμετρο προς τις δικές μας ικανότητες, και συνεπώς άνέφικτο για εμάς: τους έδόθηκαν σαν τίμημα βαρύ μακρών και επώδυνων άγώνων, τίμημα, δηλαδή, που όλοι μπορούμε να λάβουμε και να προσφέρουμε στην πατρίδα μας.

Σ η μ. "Όταν έκφωνήθηκε ο λόγος αυτός, 24 Μαρτίου 1960, στην Άνωτάτη Βιομηχανική Σχολή, έγιναν μερικές συντημήσεις, για να διατηρηθεί μέσα στον κανονικό χρόνο. Φυσικά, παραλείφθηκαν και οι σημειώσεις, αλλά έμνημονεύθηκε ή όφειλή προς την Έπιτροπή Καταλοίπων Γιάννη Βλαχογιάννη και έτιμήθηκε ή μήμη του Ιστοριοδΐφη, καθώς, επίσης, αναφέρθηκαν οι χρονολογικές άμφιβολίες σχετικά με τον Άλέξανδρο Σούτσο και έπισημάνθηκε τó θέμα των «περιαγομένων» άνεκδότων.

the first part of the book, the author discusses the history of the book and the various editions. The second part of the book is a collection of letters and documents, and the third part is a collection of notes and references.

The first part of the book is a history of the book, and the second part is a collection of letters and documents. The third part is a collection of notes and references. The author discusses the history of the book and the various editions. The second part of the book is a collection of letters and documents, and the third part is a collection of notes and references.

The author discusses the history of the book and the various editions. The second part of the book is a collection of letters and documents, and the third part is a collection of notes and references.

The second part of the book is a collection of letters and documents, and the third part is a collection of notes and references. The author discusses the history of the book and the various editions.

The third part of the book is a collection of notes and references. The author discusses the history of the book and the various editions. The second part of the book is a collection of letters and documents, and the third part is a collection of notes and references.

ΑΙ ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

*«Ακούσατε τὰς συμβουλὰς μας διότι προ-
έρχονται ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν πείραν μας, ἀλλὰ
προπαντὸς ἀπὸ τὴν ἀγάπην μας καὶ τὸ ἐν-
διαφέρον μας πρὸς τοὺς σπουδαστάς μας,
ποὺ εἶναι ὅλοι παιδιὰ μας».*

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

Ἡ ἡμετέρα Σχολή εἶχεν ἐκδώσει ἀπὸ τοῦ 1947 Ὀδηγίας κριθείσας τὸσον ἐπαινετικῶς παρὰ τῶν πνευματικῶν κύκλων. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καθώρισε τρόπον ἐξετάσεων ἐφαρμοσθέντα βραδύτερον εἰς τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολάς. Χαρακτηριστικὸν τῶν, ὡς παρ' ὄλων ἐτονίσθη, εἶναι ὁ βαθύτατος ἀνθρωπισμός. Ἡ Σχολή πάντοτε ὑπενθυμίζει εἰς τοὺς Ἐξεταστὰς μὲν ὅτι ὑπῆρξαν καὶ αὐτοὶ ἐξεταζόμενοι, εἰς δὲ τοὺς ὑποψηφίους ὅτι οἱ Ἐξετασταὶ εἶναι φίλοι τῶν ἀναζητοῦντες τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποδώσουν τὸ δίκαιον μὲ κατανόησιν καὶ μὲ στοργήν.

Κατὰ κανόνα οἱ σπουδασταὶ ἀγνοοῦν μέχρι τῆς παραμονῆς εἰς ποῖα μαθήματα, πότε καὶ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἐξετασθῶσι. Κατάστασις ἀγωνίας καὶ ἐκνευρισμοῦ μὲ εὐνόητα ἀποτελέσματα ἐπικρατεῖ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων, δικαίως δυσφορούντων διότι ἀντὶ στοργῆς καὶ κατανοήσεως συναντοῦν ἀδιαφορίαν καὶ ἀκόμη περιφρόνησιν ἐπὶ θέματος βασικοῦ τῆς σπουδαστικῆς ζωῆς.

Ἡ ἡμετέρα Σχολή δημοσιεύει πρὸ ἑνὸς τουλάχιστον μηνὸς τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν ἐξετάσεων καὶ διανέμει δωρεὰν τὸ σχετικὸν ἔντυπον, καταβάλλουσα πᾶσαν δυνατὴν φροντίδα διὰ τὴν πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος. Ὁ σπουδαστὴς γνωρίζει πρὸ ἑνὸς τουλάχιστον μηνὸς ὄχι μόνον τὴν ἡμέραν ἀλλὰ καὶ τὴν ὥραν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξετάσεώς του εἰς ἕκαστον μάθημα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ σπουδαστὴς ἀπαλλάσσεται τοῦ ἐκνευρισμοῦ, τοῦ δεδικαιοποιημένου προκειμένου περὶ ἐξετάσεων, ἀλλὰ καὶ ἐθίζεται εἰς τὴν τάξιν, τὸν προγραμματισμόν, τὴν μεθοδικὴν ἐργασίαν καὶ τὴν κατανόησιν ὅτι σπουδάζει ἐντὸς φιλικοῦ περιβάλλοντος.

Σοβαρώτατον εἶναι τὸ θέμα τῆς συντομωτέρας ἀνακοινώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων, διότι ὤν εἶναι ἀσήμαντον ἢ καὶ ἀγνωστον τὸ δράμα τῶν νέων, πολλάκις ἐπὶ μῆνας ἀναμενόντων τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀποτελεσμάτων. Ἡ καθυστέρησις αὕτη, δημιουργοῦσα κατὰ φυσικὸν λόγον ἐκνευρισμόν εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ δίδουσα εὐκαιρίαν παρεμβάσεως πλαγίων μέσων, δεόν νὰ στιγματισθῆ καὶ ὄχι ἀπλῶς ν' ἀπαγορευθῆ.

Ἡ ἡμετέρα Σχολή ἔχει καθιερώσει τὴν ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀνακοίνωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων καὶ ἐντὸς δώδεκα τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν γραπτῶν ἐξετάσεων. Ἀναγνωρίζει τὸ ἐπίπονον τῆς διορθώσεως τῶν γραπτῶν, ἀλλ' ἐπίσης διακηρύσσει ὅτι ὑπεράνω τοῦ κόπου τοῦ ἐξεταστοῦ εὐρίσκεται ἡ ψυχικὴ ἰσορροπία τῶν νέων καὶ ἡ ἀποσόβησις τῆς παρεμβάσεως πλαγίων μέσων, ἢ ὅποια μειώνει συγχρόνως καὶ τοὺς ἐξεταστὰς καὶ τοὺς ἐξεταζομένους, ὡς καὶ τὰ Ἰδρύματα καὶ τοὺς παρεμβαίνοντας.

Ο Δ Η Γ Ι Α Ι

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Τῆς Α' περιόδου (Ἰουνίου)

«Παρασκευασθῆτε ἐγκαίρως διὰ τὰς ἐξετάσεις σας. Μελετᾶτε συστηματικῶς καὶ μεθοδικῶς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Μὴν περιμένετε νὰ ἐτοιμασθῆτε τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Πλανᾶσθε οἰκτρῶς, ἐὰν νομίζετε ὅτι ἡ ἐν σπουδῇ μελέτη θὰ ἀποδώσῃ καρπούς. Πρὸς τί νὰ ἐξαπατᾶτε τὸν ἑαυτὸν σας; Τί οὐσιαστικὰ ἔχετε νὰ κερδίσετε, ἐὰν ἐξαπατήσετε τὸν ἐξεταστήν σας;

Μὴ σπαταλᾶτε τὸν χρόνον σας. Εἶναι πολὺτιμος καὶ δὲν ἐπανευρίεται. Ἡ ζωὴ θὰ σᾶς ὑπενθυμίξῃ πάντοτε τὴν σπατάλην τοῦ χρόνου. Ἐκδικεῖται σκληρῶς. Ἀντιθέτως, ἡ νεότης σας πρέπει νὰ εἶναι γόνιμος διὰ τὴν σταδιοδρομίαν σας, ἡ ὁποία δυστυχῶς θὰ εἶναι δύσκολος, λόγῳ τῶν γενικωτέρων συνθηκῶν τοῦ τόπου. Μὴ πλανᾶσθε καὶ μὴ αὐταπατάσθε. Ἡ ζωὴ θὰ σᾶς ἀποδείξῃ ὅτι χρειάζεσθε πολλὰς γνώσεις καὶ πλήρη ἐξάσκησιν τοῦ πνεύματός σας εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ διοικητικὴν σκέψιν.

Ἡ ἐπιπολαία γνώσις δὲν ἀποτελεῖ στοιχείον ἐπιτυχίας. Σᾶς ἐγγυώμεθα τὸ ἀπόλυτον τῆς ἀληθείας ταύτης, διότι ζῶμεν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὴν σκληρὰν Πραγματικότητα, ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἡ ποικίλη πείρα μας νὰ εἶναι πηγὴ πολὺτιμος διὰ τοὺς σπουδαστάς μας. Στηριξατέ ἐπὶ τῆς συστηματικῆς καὶ θετικῆς μορφώσεώς σας καὶ ἐπὶ τοῦ ἠθους σας τὴν ἐπιτυχίαν σας.

Προσέλθετε ἐγκαίρως εἰς τὰς ἐξετάσεις σας. Ἡ βραδύτης ἀποδεικνύει ἀκαταστασίαν καὶ ἀμέλειαν. Οἱ βραδύνοντες ἀποκλείονται τῶν ἐξετάσεων καὶ μηδενίζονται. Σχολὴ σημαίνει ὀργάνωσις, τάξις, σημαίνει τὸ Ἴδρυμα τὸ ὁποῖον Καθηγηταὶ καὶ σπουδασταὶ πρέπει πρῶτοι νὰ σέβωνται. Σκεφθῆτε πόσον μία ἀπλὴ βραδύτης δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ μέλλον σας. Οὐδεμίαν δικαιολογίαν ὑπάρχει. Ἄλλωστε, ὁ Κανονισμὸς τῶν Ἐξετάσεων ἀπαγορεύει ἀπολύτως τὴν καθ' ἰδίαν ἐξέτασιν. Οὐδεὶς, οὔτε ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς οὔτε ἄλλος τις, ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν μεταγενεστέραν ἐξέτασιν. Μὴ ἀπασχολῆτε οὐδένα μὲ σχετικὰ διαβήματα. Ἀπλῶς τὸν ταλαιπωρεῖτε ἀσκόπως, χωρὶς τίποτε νὰ δυνηθῆτε νὰ ἐπιτύχετε.

Προσέλθετε εἰς τὴν ἐξέτασιν μὲ ἡρέμιαν καὶ θάρρος. Μὴ καταλαμβάνεσθε ἀπὸ ἐκνευρισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ σᾶς παρεμποδίσῃ νὰ ἐκθέσετε καλῶς τὰς γνώσεις σας καὶ τὰς ἀπόψεις σας. Ὁ ἐκνευρισμὸς σας εἶναι φυσικὸν νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἐξεταζομένους, ἀκόμη καὶ εἰς τὸν ἐξεταστήν σας. Μὴ λησμονῆτε ὅτι καὶ αὐτὸς εἶναι ἄνθρωπος, κοπιᾶζων ἀφαντάστως πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς κατὰ τὴν ἐξέτασιν. Νὰ εἴσθε βέ-

βαιοι ὅτι ὁ ἐξεταστής εἶναι φίλος σας, ὁ ὁποῖος ἐκτελεῖ ἐν καθήκον εὐχάριστον, ὅταν ὁ ἐξεταζόμενος ἐμφανίζεται κατηρητισμένος, καὶ ἐξαιρετικῶς δυσάρεστον, ὅταν ὁ σπουδαστής εἶναι ἀμελέτητος. Ὁ ἐξεταστής εὐχεται πάντοτε νὰ ἐπιτύχετε. Πρέπει, ὁμως, νὰ τὸ θέλετε καὶ σεῖς. Μόνον ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία σας.

Μὴ ἀποστηθίζετε τὰ κείμενα τῶν Καθηγητῶν σας, ἀλλὰ κατανοεῖτε τὸ περιεχόμενον των. Οὐδεὶς ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὴν φρασεολογίαν καὶ τὰς προσωπικὰς ἀπόψεις τῶν Καθηγητῶν· τοῦτο, ὁμως, δὲν σημαίνει ἀσυδοσίαν καὶ ἀναρχίαν σκέψεως καὶ διατυπώσεως. Μὴ ταιπωρησθε μὲ τὰς ὑποσημειώσεις τῶν βιβλίων μας. Ἐχουν τὴν ἀξίαν των καὶ τὴν χρησιμότητά των ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀντικείμενον ἐξετάσεως.

Ἀπαντᾶτε εἰς τὸ τιθέμενον θέμα ἐξετάσεως σαφῶς, διότι τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ ζητήματος, καὶ μεθοδικῶς, διότι τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν ὀρθὴν σκέψιν σας καὶ τὴν καλὴν σύνταξιν. Ἡ ἀπάντησις σας πρέπει νὰ εἶναι καὶ συγκεκριμένη καὶ περιωρισμένη εἰς τὸ θέμα. Ἀπαγορεύονται αἱ περιττολογίαι, αἱ γενικότητες καὶ ἡ ἐπέκτασις εἰς ἄλλο θέμα, διότι τοῦτο ἀποδεικνύει ἔλλειψιν συγκεντρώσεως, ἀνοργάνων σκέψιν ἢ προσπάθειαν παραπλανήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐξεταζομένου. Ἐφιστᾶται ἰδιαίτερος ἡ προσοχὴ τοῦ ἐξεταζομένου εἰς τὴν ὀρθογραφίαν καὶ τὴν σύνταξιν, ὡς καὶ εἰς τὸ εὐανάγνωστον. Ὁ ἐξεταστής ἔχει τὸ δικαίωμα τὰ ἐλαττώσῃ τὸν βαθμὸν καί, ἰσχύει, νὰ ἀπορρίψῃ τὸν ἐξεταζόμενον. Χρέος μας εἶναι νὰ παταχθῇ ἡ γλωσσικὴ ἀναρχία, ἡ ὁποία τόσον ἔχει βλάψῃ τὸ ἔθνος. Εἰσθε, πάντως, ἐλεύθεροι νὰ διατυπώνετε τὰς σκέψεις σας εἰς τὴν δημοτικὴν ἢ τὴν καθαρεύουσαν, τηροῦντες βεβαίως τοὺς γλωσσικούς κανόνας ἐκάστης ἐξ αὐτῶν.

Πρὶν ἐρωτηθῆτε εἰς τὴν προφορικὴν ἐξέτασιν, μὴ ἀπαντᾶτε σεῖς ἐφ' ὅσον ἄλλος ἐξετάζεται. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὄχι μόνον ἔλλειψιν ἀνατροφῆς, ἀλλὰ καὶ ἔλλειψιν ἀλληλεγγύης πρὸς τὸν συναδελφόν σας. Εἶναι, κατ' οὐσίαν, ἡ πρᾶξις σας προπέτεια μετὰ κακότητος. Τοῦτο δὲν σᾶς τιμᾷ, διαθέτει δὲ δυσμενῶς τὸν ἐξεταστήν σας.

Μὴ λησμονεῖτε ὅτι, ἐὰν θέλετε νὰ ἐπιτύχετε ἐλάττωσιν τῶν διδάκτρων σας, πρέπει ὁ βαθμὸς τῆς ἐπιτυχίας σας νὰ εἶναι τουλάχιστον 6,5. Ἡ Σχολὴ εἶναι ὀρθὸν νὰ προστατεύῃ καὶ νὰ ἐνισχύῃ τοὺς ἀπόρους ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ εἶναι καλοὶ σπουδασταί. Ὁ κακὸς σπουδαστής πρέπει νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἀλλοῦ πρέπει νὰ ἀναζητήσῃ τὴν διάθεσιν τοῦ χρόνου του. Εἶναι κρίμα νὰ σπαταλῇ τις τὰς δυνάμεις του, ἐνῶ ἀλλοῦ δύναται νὰ τὰς διαθέσῃ ἐπωφελέστερον δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν Κοινωνίαν. Ἡ Σχολὴ εἶναι Ἐκπαιδευτικὸν Ἴδρυμα καὶ ὄχι φιλανθρωπικὸν κατάστημα.

Ὅσοι ἐπιτύχουν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις βαθμὸν τουλάχιστον 8, ἀπαλλάσσονται κατὰ τὸ ἡμισυ τῶν διδάκτρων, ἀνεξαρτήτως ἐὰν εἶναι ἀποροὶ ἢ ὄχι, ὅσοι δὲ ἐπιτύχουν βαθμὸν ἄνω τοῦ 9,5 ἀπαλλάσσον-

ται ἐξ ὀλοκλήρου τῶν διδασκτρων καὶ τυγχάνουν εἰδικῶν ἠθικῶν καὶ ὑλι-
 ἀμοιβῶν ὑπὸ τῆς Σχολῆς».

Τῆς Β' περιόδου (Σεπτεμβρίου)

« Διαθέσατε ὀλόκληρον τὸν μῆνα Ἰούλιον πρὸς πλήρη πνευματικὴν
 σας ἀνάπαυσιν. Κλείσατε τὰ βιβλία σας καὶ ἐπιδοθήτε εἰς λελογισμένην
 ἀσκησιν τοῦ σώματός σας. Παίξτε καὶ διασκεδάσατε ὡς νέοι.

Ἐκ τῆς 1ης Αὐγούστου ἐνθυμηθῆτε ὅτι ἡ μόρφωσις ἀποκτᾶται μὲ
 κόπους καὶ θυσίας καὶ ὅτι ἡ ἐπιτυχία σας εἰς τὰς Ἐξετάσεις πρέπει νὰ
 εἶναι ἡ ἐπιβράβεισις αὐτῶν τῶν κόπων καὶ τῶν θυσιῶν. Μελετήσατε συ-
 στηματικῶς καὶ μεθοδικῶς τὰ μαθήματά σας. Τοῦτο ἐπιβάλλει τὸ συμ-
 φέρον σας καὶ ἡ ἀξιοπρέπειά σας.

Ὅσοι τυχὸν ἐπέτυχτε εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἰουνίου συντάξατε μίαν
 ἐργασίαν ἐκ τῶν ὀρισθεισῶν ὡς ὑποχρεωτικῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἐν
 ἰσχύϊ Πρόγραμμα Ἐργασιῶν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Ὅργανώσατε τὴν ζωὴν σας κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς.

Μὰ σπαταλᾶτε τὸν χρόνον σας. Εἶναι πολὺτιμος καὶ δὲν ἐπανευρί-
 σκεται. Σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ ζωὴ θὰ σᾶς ὑπενθυμίξῃ πάντοτε τὴν
 σπατάλην τοῦ χρόνου. Ἡ νεότης σας πρέπει νὰ εἶναι γόνιμος διὰ τὴν
 σταδιοδρομίαν σας. Μὴ κάμετε τίποτε διὰ τὸ ὅποιον θὰ μετανοήσετε.
 Ἡ ζωὴ ἐκδικεῖται σκληρὰ. Μὴ τὴν προκαλήτε. Ἀκούσατε τὰς συστάσεις
 μας, αἱ ὅποιαι πηγάζουν ἀπὸ εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ ἀπέραντον ἐνδιαφέ-
 ρον. Δὲν θέλομεν νὰ ἔχετε ἀργότερον τὴν πικρίαν ὅτι δὲν μᾶς ἠκούσατε.
 Ἀντιθέτως, φιλοδοξοῦμεν νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν σας καὶ τὴν
 εὐτυχίαν σας. Αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ μόνη ἱκανοποίησις τῶν κόπων καὶ τῶν
 θυσιῶν μας ».

Τῶν Συμπληρωματικῶν Ἐξετάσεων (Δεκεμβρίου)

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ Δεκεμβρίου εἶναι μερικαὶ καὶ συμπληρωματικά. Δὲν
 ἀποτελοῦν νέαν ἐξεταστικὴν περίοδον. Πρέπει τοῦτο καλῶς νὰ κατανοή-
 σουν οἱ σπουδασταί.

Ἀποτελοῦν αἱ ἐξετάσεις αὐταὶ μίαν ταλαιπωρίαν διὰ τὴν Σχολὴν καὶ
 ἰδίᾳ διὰ τοὺς ἐξεταστάς, συνάμα δὲ δημιουργοῦν τὸ παιδαγωγικὸν ἄτο-
 πον νὰ λήγῃ τὸ Α' ἀκαδημαϊκὸν ἐξάμηνον καὶ ὁ σπουδαστὴς νὰ μὴ γνω-
 ρίξῃ εἰς ποῖον ἔτος σπουδῶν ἀνήκει. Κατ' ἀνάγκην, τὰ «Μητρώα τῶν
 σπουδαστῶν» ἐκάστου ἔτους παραμένουν ἔκκρεμῃ.

Οἱ σπουδασταί πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ κρίσις κατὰ τὰς ἐξετάσεις
 τοῦ Δεκεμβρίου εἶναι αὐστηροτέρα, μιά καί, συνήθως, γίνεται συγχρό-
 νως προφορικῶς καὶ γραπτῶς.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΜΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ *

(Β' περίοδος 1958 — 1959)

1959

Α' Ε Τ Ο Σ

Δευτέρα	7	Σεπτεμβρίου	Λογιστική (Θεωρία)
Τρίτη	8	»	Λογιστικά Άσκήσεις
Τετάρτη	9	»	Τεχνική Έμπορίου
Πέμπτη	10	»	» »
Παρασκευή	11	»	Μαθηματικά
Σάββατον	12	»	Φυσική
Κυριακή	13	»	»
Δευτέρα	14	»	Όργάνωσις Έπιχειρήσεων
Τρίτη	15	»	» »
Τετάρτη	16	»	Γεωγραφία
Πέμπτη	17	»	»
Παρασκευή	18	»	Ξένα Γλώσσα και Προαιρετικά
Σάββατον	19	»	Χημεία
Κυριακή	20	»	»
Δευτέρα	21	»	Πολιτική Οικονομία
Τρίτη	22	»	» »
Τετάρτη	23	»	Δημόσιον Δίκαιον
Πέμπτη	24	»	» »
Παρασκευή	25	»	Ίδιωτικόν Δίκαιον
Σάββατον	26	»	» »
Κυριακή	27	»	Γερμανικά

Β' Ε Τ Ο Σ

Δευτέρα	7	Σεπτεμβρίου	Άσφαλιστικά
Τρίτη	8	»	»
Τετάρτη	9	»	Στατιστική
Πέμπτη	10	»	Δημοσία Οικονομία
Παρασκευή	11	»	Λογιστική (Θεωρία-Άποτιμητική)
Σάββατον	12	»	Πολιτική Οικονομία
Κυριακή	13	»	Ίδιωτικόν Δίκαιον
Δευτέρα	14	»	Έμπορευματολογία
Τρίτη	15	»	Ξένα Γλώσσα και Προαιρετικά
Τετάρτη	16	»	Όργάνωσις Έπιχειρήσεων
Πέμπτη	17	»	» »

* Άνεκοινώθη διά τής Έγκυκλίου τής 12-8-59.

Παρασκευή	18	Σεπτεμβρίου	Λογιστικά Ἴ�σκήσεις
Σάββατον	19	»	Μηχανογνωσία
Κυριακή	20	»	Ἡλεκτροτεχνία
Δευτέρα	21	»	Θαλάσσιαι Μεταφοραί
Τρίτη	22	»	Χερσαῖαι Μεταφοραί
Τετάρτη	23	»	Ἰδιωτικὴ Οἰκονομική
Πέμπτη	24	»	Τραπεζικά
Παρασκευή	25	»	Φορολογικὴ Νομοθεσία
Σάββατον	26	»	Ἐμπορικὸν Δίκαιον
Κυριακή	27	»	Γερμανικά

Γ' ΕΤΟΣ

Δευτέρα	7	Σεπτεμβρίου	Μεταλλευτικὸν Δίκαιον
Τρίτη	8	»	Ἑγιεινὴ τῆς Ἐργασίας
Τετάρτη	9	»	Ἐμπορικὴ καὶ Νομισματικὴ Πολιτικὴ
Πέμπτη	10	»	Λογιστικὴ (Θεωρία-Ἐλεγκτικὴ)
Παρασκευή	11	»	Ἐμπορευματολογία
Σάββατον	12	»	Γεωργικὴ Πολιτικὴ
Κυριακή	13	»	Πολιτικὴ Οἰκονομία
Δευτέρα	14	»	Οἰκονομικὸν Δίκαιον
Τρίτη	15	»	Λογιστικά Ἴ�σκήσεις
Τετάρτη	16	»	Φορολογικὴ Νομοθεσία
Πέμπτη	17	»	Τελωνειακὴ Νομοθεσία
Παρασκευή	18	»	Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων
Σάββατον	19	»	Ἐμπορικὸν Δίκαιον
Κυριακή	20	»	Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων
Δευτέρα	21	»	»
Τρίτη	22	»	Ψυχοτεχνικὴ
Τετάρτη	23	»	Βιομηχανικὴ Πολιτικὴ
Πέμπτη	24	»	Ἐργατικὸν Δίκαιον
Παρασκευή	25	»	Ξένα Γλῶσσαι καὶ Προαιρετικά
Σάββατον	26	»	Προβλήματα κόστους καὶ κοστολογήσεως
Κυριακή	27	»	Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ

Τὰ ἐξέταστρα ὀρίζονται εἰς δρχ. 25 δι' ἕκαστον μάθημα συμφώνως πρὸς τὴν ἐγκύκλιον ὑπ' ἀριθ. 17341 τῆς 1.4.59.

Ἄπαντα τὰ μαθήματα τοῦ Αου ἔτους πλὴν τῆς Λογιστικῆς, τῆς Ἐμπορικῆς Ἀλληλογραφίας καὶ τῶν Μαθηματικῶν, θὰ ἐξατασθῶσι προφορικῶς.

Τὰ μαθήματα τῶν ξένων γλωσσῶν θὰ ἐξατασθῶσι γραπτῶς καὶ προφορικῶς.

Οί κ.κ. Ἐξετασται τῶν μαθημάτων τοῦ Βου καὶ Γου ἔτους θ' ἀνακοινώσωσι δύο ἡμέρας πρὸς τῶν ἐξετάσεων ἐὰν θὰ ἐξατάσωσι γραπτῶς ἢ προφορικῶς ἢ γραπτῶς καὶ προφορικῶς συγχρόνως.

Ἐπιστᾶται ἡ προσοχή τῶν σπουδαστῶν νὰ προσέλθουν εἰς τὰς ἐξετάσεις ΜΟΝΟΝ ΕΦΟΣΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΡΚΩΣ ΚΑΤΗΡΤΙΣΜΕΝΟΙ.

Ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεων πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Σεπτεμβρίου λήγει τὴν 29ην Αὐγούστου. Οὐδεμία παράτασις θέλει δοθῆ καὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας εἰς 4 τὸ πολὺ μαθήματα ὁ σπουδαστὴς δύναται νὰ ἐπανεξετασθῆ κατὰ Δεκέμβριον.

Συμπληρωματικαὶ ἐξετάσεις *

1959

Αον Ε Τ Ο Σ

Δεκεμβρίου	7 Δευτέρα	Ξεναὶ Γλῶσσαι καὶ Προαιρετικὰ
»	8 Τρίτη	Χημεία
»	9 Τετάρτη	Δημόσιον Δίκαιον
»	10 Πέμπτη	Γεωγραφία
»	11 Παρασκευὴ	Πολιτικὴ Οἰκονομία
»	12 Σάββατον	
»	13 Κυριακὴ	Ὅργανωσις Ἐπιχειρήσεων
»	14 Δευτέρα	Μαθηματικὰ
»	15 Τρίτη	Φυσικὴ
»	16 Τετάρτη	
»	17 Πέμπτη	Ἰδιωτικὸν Δίκαιον
»	18 Παρασκευὴ	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις
»	19 Σάββατον	Λογιστικὴ (Θεωρία)
»	20 Κυριακὴ	
»	21 Δευτέρα	Τεχνικὴ Ἐμπορίου

Βον Ε Τ Ο Σ

Δεκεμβρίου	7 Δευτέρα	Πολιτικὴ Οἰκονομία
	8 Τρίτη	Ξεναὶ Γλῶσσαι καὶ Προαιρετικὰ
»	9 Τετάρτη	Λογιστικὴ (Θεωρία - Ἀποτιμητικὴ)
»	10 Πέμπτη	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις
»	11 Παρασκευὴ	Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ
»	12 Σάββατον	Δημοσία Οἰκονομία-Φορολογικὴ Νομοθεσία
»	13 Κυριακὴ	
»	14 Δευτέρα	Μηχανογνωσία-Ἡλεκτροτεχνία

* Ἀνεκοινώθη διὰ τῆς Ἐγκυκλίου τῆς 25-10-59.

Δεκεμβρίου	15	Τρίτη	Ἀσφαλιστικά - Χερσαῖαι Μεταφοραὶ - Θαλάσσιαι - Τραπεζικὰ
»	16	Τετάρτη	
»	17	Πέμπτη	Ἐμπορευματολογία
»	18	Παρασκευή	Ἰδιωτικὸν Δίκαιον - Ἐμπράγματον
»	19	Σάββατον	Στατιστικὴ
»	20	Κυριακὴ	Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων
»	21	Δευτέρα	Ἐμπορικὸν Δίκαιον

Γ ο ν Ε Τ Ο Σ

Δεκεμβρίου	7	Δευτέρα	Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων
»	8	Τρίτη	Πολιτικὴ Οἰκονομία
»	9	Τετάρτη	Βιομηχαν. Πολιτικὴ - Γεωργικὴ Οἰκονομία
»	10	Πέμπτη	Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ
»	11	Παρασκευή	Εἶδ. Δίκαιον (Μεταλλευτικὸν - Οἰκονομικὸν)
»	12	Σάββατον	Τελωνειακὴ Νομοθεσία
»	13	Κυριακὴ	Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ
»	14	Δευτέρα	Προβλήματα Κόστους
»	15	Τρίτη	Ἐμπορευματολογία
»	16	Τετάρτη	Ψυχοτεχνικὴ - Ξένα Γλῶσσαι - Προαιρετικὰ
»	17	Πέμπτη	Ἐργατικὸν Δίκαιον
»	18	Παρασκευή	Ἐπιχειρήσεων
»	19	Σάββατον	Ἐμπορικὸν Δίκαιον
»	20	Κυριακὴ	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις
»	21	Δευτέρα	Ὁργάνωσις Ἐργοστασίων
»	22	Τρίτη	Λογιστικὴ (Θεωρία - Ἐλεγκτικὴ - Φορολογικὴ Νομοθεσία)

Προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων μέχρι καὶ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1959, ἡμέρας Τρίτης, συμπεριλαμβανομένης. Οὐδεμία αἴτησις θὰ γίνῃ δεκτὴ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην. Τὰ ἐξέταστρα ὠρίσθησαν εἰς δραχ. 30 κατὰ μάθημα, συμφώνως πρὸς τὸν Ὁργανισμόν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΜΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ *

(Α' περίοδος 1959 — 1960) *

1960

Α' ΕΤΟΣ

Τρίτη	7	Ίουνίου	Γενική Λογιστική
Τετάρτη	8	»	Τεχνική Έμπορίου
Πέμπτη	9	»	»
Παρασκευή	10	»	Κοινωνική Οικονομική
Σάββατον	11	»	»
Δευτέρα	13	»	Ίδιωτικόν Δίκαιον
Τρίτη	14	»	Δημόσιον Δίκαιον
Τετάρτη	15	»	»
Πέμπτη	16	»	Οικονομικά Μαθήματα
Παρασκευή	17	»	»
Σάββατον	18	»	Όργάνωσις και Διοίκησις Έπιχειρήσεων
Δευτέρα	20	»	»
Τρίτη	21	»	Βιομηχανική Φυσική
Τετάρτη	22	»	»
Πέμπτη	23	»	Χημεία
Παρασκευή	24	»	»
Σάββατον	25	»	Ξέναι Γλώσσαι και Προαιρετικά
Δευτέρα	27	»	Γεωγραφική Οικονομία
Τρίτη	28	»	»
Πέμπτη	30	»	»

Β' ΕΤΟΣ

Τρίτη	7	Ίουνίου	Κοινωνική Οικονομική
Τετάρτη	8	»	»
Πέμπτη	9	»	Όργάνωσις και Διοίκησις Έπιχειρήσεων
Παρασκευή	10	»	»
Σάββατον	11	»	Δημοσία Οικονομία
Δευτέρα	13	»	»
Τρίτη	14	»	Οικονομική τών Έπιχειρήσεων
Τετάρτη	15	»	Βιομηχανική Τεχνολογία
Πέμπτη	16	»	»
Παρασκευή	17	»	Τεχνική του Οικονομικού Βίου
Σάββατον	18	»	»
Δευτέρα	20	»	Στατιστική
Τρίτη	21	»	»

* Άνεκοινώθη διά τής Έγκυκλίου τής 10-5-60,

Τετάρτη	22	Ίουνίου	Ἐμπορευματολογία
Πέμπτη	23	»	
Παρασκευή	24	»	Ξένοι Γλῶσσαι καὶ Προαιρετικά

Γ' ΕΤΟΣ

Σάββατον	11	»	Δημοσιονομική Νομοθεσία
Δευτέρα	13	»	
Τρίτη	14	»	Βιομηχανική καὶ Ἐνεργειακή Πολιτική
Τετάρτη	15	»	
Πέμπτη	16	»	Δασμολογική καὶ Τελωνειακή Νομοθεσία καὶ Πολιτική
Σάββατον	18	»	Ἐμπορική καὶ Νομισματική Πολιτική
Δευτέρα	20	»	
Τρίτη	21	»	Οἰκονομική καὶ Λογιστική τῶν Βιομηχανικῶν Ἐκμεταλλεύσεων
Τετάρτη	22	»	» » » »
Πέμπτη	23	»	Εἰδικὸν Δίκαιον
Παρασκευή	24	»	
Σάββατον	25	»	Διοικήσεις τῶν Ἐπιχειρήσεων
Κυριακή	26	»	» » »
Δευτέρα	27	»	Ψυχολογία καὶ Ὑγιεινὴ τῆς Ἐργασίας
Τρίτη	28	»	Ξένοι Γλῶσσαι καὶ Προαιρετικά
Πέμπτη	30	»	Κοινωνική Πολιτική καὶ Ἐργατικὸν Δίκαιον

Περὶ τοῦ τρόπου ἐξετάσεως καὶ τῶν κ.κ. Ἐξεταστῶν θὰ ἐπακολουθήσῃ ἐν καιρῷ ἀνακοίνωσις. Πάντως θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ Κανονισμὸς περὶ ἐνιαίων μαθημάτων, ὡς ἀναφέρονται ἐν τῷ ἄρθρῳ 28 αὐτοῦ.

Οἱ τυχὸν ὀφείλοντες ἐξετάσῃν εἰς μαθήματα, βάσει τοῦ παλαιοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τὴν διδασκαλίαν κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ Ὄργανισμὸν, θὰ ἐξετασθοῦν εἰς ταῦτα, βάσει ἐτέρας ἀνακοινώσεως.

Αἱ αἰτήσεις τῶν ὑποψηφίων θὰ γίνονιν δεκταὶ ἀπὸ 14 Μαΐου μέχρι καὶ τῆς 30ης Μαΐου ἑ. ἑ. συμπεριλαμβανομένης, κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν ἐπωνύμου των ὡς κάτωθι. Οὐδεμία παράτασις θέλει δοθῆ καὶ δι' οἰονδήποτε λόγον :

16 Μαΐου Α-Β	20 Μαΐου Κ	25 Μαΐου Ν-Ξ-Ο	28 Μαΐου Σ-Τ
17 » Γ-Δ	21 » Λ	26 » Π	30 Μαΐου Υ-Φ-Χ-Ψ
18 » Ε-Ζ-Η-Θ-Ι	23 » Μ	27 » Π-Ρ	
19 » » Κ	24 » Ν		

Τὰ ἐξετάστρα ὀρίζονται εἰς 25 δραχμὰς κατὰ μάθημα.

Αἱ γραπταὶ ἐξετάσεις ἄρχονται τὴν 8.30 π.μ., αἱ δὲ προφορικαὶ καθ'

ᾠραν καὶ σειρὰν ὑποψηφίου καθορισμένην ὑπὸ τῆς Γραμματείας τὴν παραμονὴν τῆς ἐξετάσεως.

Οἱ κ.κ. Ἐξετασταὶ θὰ ἀνακοινώσουν, δύο ἡμέρας πρὸ τῶν ἐξετάσεων, ἐὰν θὰ ἐξετάσων γραπτῶς ἢ προφορικῶς ἢ γραπτῶς καὶ προφορικῶς συγχρόνως.

Ἐπιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν σπουδαστῶν νὰ προσέλθουν εἰς τὰς ἐξετάσεις **ΜΟΝΟΝ ΕΦΟΣΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΡΚΩΣ ΚΑΤΗΡΤΙΣΜΕΝΟΙ.**

Εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας εἰς ὁσαδήποτε μαθήματα ὁ σπουδαστὴς δύναται νὰ ἐπανεξετασθῆ κατὰ Σεπτέμβριον. Ἐξέταστρα δι' ἕκαστον μάθημα κατὰ τὰς ἐξετάσεις Σεπτεμβρίου δρχ. 30.

Σημειοῦται ἰδιαιτέρως ὅτι αἱ περίοδοι ἐξετάσεων εἶναι δύο : τοῦ Ἰουνίου καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου. Αἱ ἐξετάσεις Δεκεμβρίου ἀφοροῦν μόνον εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐξετασθέντες τὸν Σεπτέμβριον ἀπέτυχον ἢ ἔσχον λόγους νομίμου κωλύματος συμμετοχῆς εἰς τὴν περίοδον Σεπτεμβρίου. Ἐπομένως ὁ ἀναβάλων οἰκιοθελῶς τὴν ἐξέτασίν του διὰ τὸν Σεπτέμβριον χάνει οὐσιαστικῶς τὸ δικαίωμα μιᾶς περιόδου.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν διὰ τοὺς ὀφείλοντας μαθήματα καὶ ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος νομίμως.

ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχη οὔτε ἐλαστικότητα, οὔτε κακότης, οὔτε καταστρεπτικὴ ἐπιείκεια, οὔτε ἀλόγιστος σκληρότης. Ἐν τῇ μεσότητι παραμένει πάντοτε ἡ ἀρετή.

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

Εἰς τὴν Σχολὴν μας οἱ ἐπιτυχῶντες εἰς τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις τοῦ τρίτου ἔτους δικαιούνται νὰ προσέλθουν εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ προκριματικὰς ἐξετάσεις τὸ ἐπόμενον ἀκαδημαϊκὸν ἐξάμηνον, τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ χρονικοῦ διαστήματος διατιθεμένου: α) διὰ τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ὑποψηφίου εἰς τὴν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξέτασίν του, β) διὰ τὴν σύνταξιν γραπτῆς μελέτης σχετιζομένης πρὸς τὴν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκομένην ὕλην ἐπὶ θέματος ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου, ὡς καὶ γ) διὰ τὴν κατάρτισιν ἐρεῦνης ἐπὶ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὀργανώσεως μιᾶς ἐπιχειρήσεως ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς.

Οἱ σπουδασταὶ ὀφείλουν νὰ ἐκτελέσουν ἐργασίας καὶ μελέτας, πέραν τῶν τρεχουσῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων. Σκοπὸς αὐτῶν εἶναι ἡ ἀσκήσις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν σοβαρὰν καὶ συστηματικὴν μελέτην ἐνὸς θέματος, εἰς τὴν ἐπιτυχή κριτικὴν ξένης ἐργασίας, εἰς τὴν δόκιμον διεξαγωγὴν μιᾶς οἰκονομικῆς ἐρεῦνης κλπ. Ἐπομένως διὰ τῶν μελετῶν αὐτῶν ἐπιζητεῖται ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν σπουδαστῶν καί, πέραν τῶν ἀναγκαστικῶς περιορισμένων πλαισίων τῆς σχολικῆς διδασκαλίας, ἡ συστηματικὴ τακτοποιήσις τῶν σκέψεων των ἐπὶ ἐνὸς ζητήματος, ἡ ἀσκήσις εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν γνωμῶν των καὶ ἡ ἐπαφὴ μὲ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ τὰ δρῶντα ἐν αὐτῇ πρόσωπα.

Ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν κατ' ἐκλογὴν τοῦ σπουδαστοῦ, ὅστις δεόν νὰ παραδώσῃ μίαν τουλάχιστον τοιαύτην ἐργασίαν μέχρι τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων τοῦ τελευταίου ἔτους τῶν σπουδῶν του. Αἱ κατ' ἐκλογὴν ἐργασίαι ἐπηρεάζουν τὴν βαθμολογίαν τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων.

Αἱ ἐργασίαι κατ' ἄτομον ἢ αἱ ὁμαδικαὶ τοιαῦται ἀποτελοῦν ἐπεξεργασίαν θεμάτων διδομένων εἰς τὸν σπουδαστὴν παρὰ τοῦ «Γραφείου Ἐρευνῶν» κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ του βίου, ἐκτὸς τῶν ἐκθέσεων ἐπισκέψεως ἐργοστασίων. Τὰ θέματα λαμβάνονται ἐκ τοῦ κύκλου τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ προσδιορίζονται διὰ συνεργασίας τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν μετὰ τῶν Καθηγητῶν τῶν διαφόρων μαθημάτων. Ὁ βαθμὸς τῶν ἐργασιῶν τούτων συνυπολογίζεται εἰς τὴν βαθμολογίαν τοῦ πτυχίου.

Ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ὑποχρεωτικαί, ἐπεξεργασίας λογιστικῶν θεμάτων, συνθετωτέρων ἀπὸ τὰς συνήθεις φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Λογιστικῆς. Ἐκτείνονται ἐπὶ ἀντικειμένων τόσον τῆς Γενικῆς ὅσον καὶ τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς. Ὁ βαθμὸς των λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν βαθμολογίαν τοῦ πτυχίου.

Τέλος, ὁ σπουδαστὴς, προκειμένου νὰ τύχῃ τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς, ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ μελέτην ἐπὶ θέματος τῆς ἐκλογῆς του. Ἡ μελέτη αὕτη δύναται νὰ συνίσταται εἰς κατὰ βάθος ἐξέτασιν καὶ κριτικὴν τῆς

διαρθρώσεως και λειτουργίας μιᾶς συγκεκριμένης επιχειρήσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ μελετῶντος, εἰς διερεύνησιν γενικωτέρου οἰκονομικοῦ ζητήματος, ἐνδιαφέροντος μίαν περιοχὴν τῆς Ἑλλάδος, ἕνα κλάδον τῆς οἰκονομίας ἢ τὴν χώραν ὁλόκληρον, εἰς ἐξέτασιν καὶ ἀνάλυσιν οἰκονομικοῦ προβλήματος διεθνοῦς σημασίας, εἰς περίληψιν καὶ εὐστοχον κριτικὴν ἀλλοτρίας τινὸς ἐργασίας ἐπὶ θεμάτων ἐν γένει τῆς οἰκονομίας κλπ. Ἡ μελέτη αὕτη βαθμολογεῖται, ὁ δὲ βαθμὸς τῆς συνυπολογίζεται εἰς τὸν γενικὸν βαθμὸν τῆς πτυχιακῆς ἐξετάσεως.

Ἡ Α.Β.Σ. δὲν ἐνόμισεν ὅτι ἐκπληροῖ τελείως τὸν προορισμὸν τῆς ἀρκουμένη εἰς τὸν ρόλον ἰδρύματος αὐστηρῶς ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας. Ὑπερρφάνως, ἄλλωστε, διακηρύσσει τὸν ἐπαγγελματικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα καὶ ἔχεται σταθερῶς τῆς ἀπόψεως ὅτι εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ εἶδους τῆς ἡ θεωρία πρέπει νὰ παρέχεται ἐν ᾧ μέτρῳ ἢ ἐφαρμογὴ χρειάζεται, διὰ τὴν ἐπιτυχή ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων αὐτῆς, τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον.

Προσβέβει ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν δύναται νὰ περιορίζεται εἰς τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν σπουδαστῶν μὲ τὸν θεωρητικὸν μόνον ἐξοπλισμὸν, ὅσον καὶ ἂν οὗτος θεωρηθῇ ἄρτιος ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται ἐπὶ τοσοῦτον εἰς τὴν πρακτικὴν ἐν ταῖς Σχολαῖς κατάρτισιν, ὥστε οἱ ἐξερχόμενοι νὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἀναλάβουν εὐθύνας εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς παραγωγῆς.

Πιστεύει, ἀκόμη, ὅτι τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς, οὕτω διηρθρωμένης, δὲν σταματᾷ μὲ τὴν χορήγησιν τοῦ πτυχίου εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῆς, ἀλλ' ἐπεκτείνεται εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀντιμετώπισιν ζητημάτων καὶ προβλημάτων ἐπηρεαζόντων τὴν καθόλου οἰκονομίαν τῆς χώρας καὶ εἰς τὴν παροχὴν πάσης δυνατῆς ἐπιστημονικῆς βοηθείας, τόσοσιν πρὸς τοὺς ἀποφοίτους τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ τῶν βίου, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τοιαύτης λειτουργικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΛΙΑ ΤΟ ΠΤΥΧΙΟΝ

Ἀγαπητέ μας φίλε,

Ἐτοιμάζεσαι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν νὰ ὑποστῆς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις σου. Εἶναι πραγματικὰ διαφορετικαὶ δι' ἐσὲ αἱ ἡμέραι αὐταὶ καὶ τὸ γεγονός τῶν ἐξετάσεων εἶναι βασικόν διὰ τὴν ζωὴν σου. Ἐχομεν πλήρη ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, διότι οἱ ἐξετασταὶ σου ἐνθυμοῦνται πάντοτε ὅτι ὑπῆρξαν κάποτε καὶ αὐτοὶ ἐξεταζόμενοι.

Ἀντιλαμβανόμεθα τὴν ψυχολογικὴν σου κατάστασιν καὶ δι' αὐτὸ σοῦ ἀπευθύνομεν τὰς ὀλίγας αὐτὰς φράσεις, διὰ νὰ σὲ τονώσωμεν καὶ νὰ σὲ ἐνισχύσωμεν νὰ ἀποβάλῃς τὸν φόβον, ὃ ὁποῖος τόσον πολὺ κακῶς δύναται νὰ ἐπηρέασῃ τὴν ἐπίδοσίν σου. Πρέπει νὰ πιστεύσῃς ὅτι πρόκειται νὰ ἐξετασθῆς ὄχι ἀπὸ ἀντιπάλους σου ἢ ἀγνώστους καὶ ἀδιαφόρους, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς Καθηγητὰς σου, ποὺ εἶναι ἀναγκαίως φίλοι σου καὶ ἐπιθυμία καὶ χαρὰ των εἶναι νὰ ἐπιτύχῃς εἰς τὰς ἐξετάσεις σου. Ὑπῆρξαν οἱ ἐξετασταὶ σου Καθηγηταὶ σου καὶ εἶναι καὶ θὰ μείνουν φίλοι σου, καθηγηταὶ σου, σύμβουλοί σου. Διατί λοιπὸν θὰ φοβηθῆς; Ἀντιθέτως, πρέπει νὰ προσέλθῃς εἰς τὰς ἐξετάσεις σου μὲ θάρρος καὶ μὲ ψυχραιμίαν.

Πρέπει, ὅμως, νὰ προσέλθῃς ἐπαρκῶς κατηρτισμένος. Τὸ Πτυχίον ἀποτελεῖ δικαίωμα μόνον διὰ τὸν ἱκανόν. Ὅπως οὐδεὶς ἐξεφρονῶν ἐξεταστής δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὸν καλὸν βαθμὸν εἰς τὸν ἱκανὸν ὑποψήφιον, οὕτω οὐδεὶς ἐξεταστής σεβόμενος τὸν ἑαυτὸν του δύναται νὰ παραχωρήσῃ ἕνα βαθμὸν εἰς ἕνα ἀποτυχημένον σπουδαστήν. Κρίνομεν ἐντὸς τῶν πλαισίων μιᾶς ἐπιτετραμμένης ἐπιεικείας καὶ μιᾶς λελογισμένης αὐστηρότητος. Διότι σκοπὸς τῶν ἐξετάσεων εἶναι νὰ πληροφορηθῶμεν ἐὰν κατεβλήθη ἡ δέουσα ἐκ μέρους τοῦ σπουδαστοῦ προσπάθεια νὰ ἀντιληφθῇ τὰς γενικὰς γραμμάς τῶν θεμάτων καὶ νὰ διαπιστώσωμεν ἐὰν ἀπέκτησε τὴν δέουσαν ἱκανότητα σκέψεως, ἐὰν κατενόησε τὸν μηχανισμόν τῶν διαφόρων τρεχόντων προβλημάτων. Δὲν χανόμεθα εἰς τὰς λεπτομερείας καὶ δὲν πνίγομεν τοὺς σπουδαστὰς εἰς τὴν ἀτέρμονα θάλασσαν τῶν ὑποσημειώσεων τῶν βιβλίων μας. Δὲν ζητοῦμεν οὔτε σοφοὺς οὔτε ἀναμηνυκαστὰς τῶν ὀρισμῶν μας. Γνωρίζομεν ὅτι βαθμολογοῦμεν ὑποψηφίους διὰ πτυχίον. Εἶναι, ὄντως, πολὺ μεγάλη ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς σοφίας καὶ τῶν γνώσεων τῶν ἀπαραιτήτων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς ὑποψήφιός.

Γνώριζομεν ὅτι ὑπάρχουν παράπονα διὰ τὴν αὐστηρότητα, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ παταχθῆ ἡ λόγῳ τῶν ἀνωμαλιῶν κρατήσασα πολιτικὴ εἰς τὰ ἀνώτερα πνευματικὰ Ἰδρύματα, τῆς ἀλογίστου ἐπιεικειάς. Ἡ Κοινωνία καὶ ἡ Πολιτεία ἔχουν ἀξιώσεις ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, καὶ δικαίως. Δι' αὐτὸ καὶ αἱ Σχολαὶ πρέπει νὰ ἔχουν ἀπὸ τοὺς σπουδάζοντας.

Πρέπει νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ὥραϊαν φράσιν τοῦ S. Wright : ἡ θέσις πρέπει νὰ ζητῆ τὸν ἄνθρωπον καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος τὴν θέσιν, διότι πάρα πολλοί, δυστυχῶς, εἶναι οἱ θεσιθῆραι, ὀλίγοι ὁμως ἔχουν τὰ πραγματικὰ προσόντα δι' ἐκάστην θέσιν.

Τὸ καθῆκον μας εἶναι νὰ δημιουργοῦμεν πραγματικὰ προσόντα εἰς τοὺς νέους. Τὸ ἀντίθετον εἶναι κοινὴ δημαγωγία· καὶ ὅπως λέγει ὀρθῶς ὁ λόρδος Brochaïn : «ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ ἔχη σκοπὸν νὰ μορφῶνῃ νέους, ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὀδηγηθοῦν ἀπὸ τὸν χεῖριστον, νέους ἱκανοὺς ἀλλὰ ἀνικάνους νὰ ὑποδουλωθοῦν».

Φυσικά, μὴ στηρίζεσαι εἰς πλάγια μέσα. *Ὅχι μόνον δὲν εἶναι ἀποτελεσματικά, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐρεθίζουν—καὶ δικαίως—τοὺς ἐξεταστάς. Ἡ τυχὸν χρησιμοποίησις των διαφθείρει καὶ ὑποβιβάζει τοὺς πάντας : σέ, ἡμᾶς, τοὺς τρίτους. Δημιουργεῖται φαῦλος, φαύλων κύκλος. Αὐτὸ εἶναι ἀπαράδεκτον, καὶ εἶναι τόσον ὑποτιμητικὸν δι' ὅλους, ἰδιαιτέρως διὰ τὴν Σχολὴν μας, ἢ ὅποια φιλοδοξεῖ, πρὸ παντός, νὰ δημιουργήσῃ νέους μὲ ἦθος.

Ἀκόμη, μὴ στηρίζεσαι εἰς τὸν οἶκτον. Εἶναι τόσον ἐξευτελιστικὸν καὶ ἀνάξιον ἑνὸς νέου. Ὁ οἶκτος εἶναι ἐπιβεβλημένος εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἔχη σχέσιν μὲ τὴν Ἐπιστήμην. Ἡ βαθμολογία δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς ὅρους τῆς διαβιώσεως τοῦ ὑποψηφίου. Τιμᾶ ἡ Σχολὴ ἰδιαιτέρως τὸν ἐργαζόμενον ὁ ὁποῖος ὑπὸ σκληροὺς ὅρους μορφῶνεται, ἀλλὰ δὲν χαρίζεται εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος προσέρχεται ἀκατάρτιστος λόγῳ βιοτικῶν ὄρων. Ἡ Σχολὴ εἶναι ἀνώτερον πνευματικὸν καὶ μορφωτικὸν Ἰδρυμα καὶ ὄχι φιλανθρωπικὸν κατὰστημα. Μὴ αὐτοῦ υποβιβάζεσθε ζητοῦντες τὸν οἶκτον, ἀλλὰ ἀντιθέτως, ἐργάζεσθε διὰ νὰ διατηρήσετε τὴν ἀξιοπρέπειάν σας, πολῦτιμον πηγὴν ἱκανοποιήσεως εἰς τὴν ζωὴν.

«Λυπηθῆτε με, λέγει ὁ ἀκατάρτιστος σπουδαστής, καὶ παραβῆτε τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἠθικὴν σας συνείδησιν. Βραβεύσατε ὄχι τὴν φιλοπονίαν μου, τὴν μόρφωσίν μου, τὴν ἀρετὴν μου καὶ τὰ προσόντα μου, ἀλλὰ τὴν ὀκνηρίαν μου, τὴν ἀδιαφορίαν μου, τὴν ἀνικανότητά μου, τὰς μειωμένας πνευματικὰς μου δυνάμεις. Δώσατέ μου τὸ «χαρτί» διὰ νὰ γλυτώσετε ἀπὸ ἐμέ». Ἀλλὰ τότε, ἀγαπητὴ φίλε, ποῖος θὰ μᾶς γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεώς μας καὶ ποῖος θὰ γλυτώσῃ, πρὸ παντός, τὴν κοινωνίαν ἀπὸ ἑνὸς νέου κοινωνικὸν παράσιτον, τὸ ὅποιον, κλαυθ-

μηρίζον και άνεμίζον έν άνώτερον πτυχίον, θά ζητή οϊκτον και θέσιν, ένω δέν θά προσφέρη ειμή άμάθειαν και αυθάδειαν ;

Ή άπονομή του τίτλου πρέπει να είναι άπλως και μόνον άναγνώρισις, διαπίστωση και έπιβράβευσις τών πνευματικών σου έφοδίων. Ή Σχολή, κατά την άσκησιν του τόσοσ μεγάλου, τόσοσ ύψηλου και τόσοσ σπουδαίου αυτου λειτουργήματος, καυχάται ότι έχει πλήρη έπίγνωσιν τών ύποχρεώσεών της και της άποστολής της. Το πτυχίον είναι έν συμβόλαιον μεταξύ της Κοινωνίας και της Σχολής. Άλλοίμονον, εάν ή Σχολή δέν έχει έπίγνωσιν τών ύποχρεώσεων αι όποια γεννώνται εκ συμβολαίου τοιαύτης ήθικής και κοινωνικής σημασίας.

Με το πτυχίον του ο σπουδαστής άποκτá δικαιώματα, και συνεπώς ή άπονομή τούτου δέον να είναι άποτέλεσμα τών κόπων και θυσιών του, τών άγώνων και προσπαθειών του. Μόνον υπό την προϋπόθεσιν αυτήν ή Πολιτεία και ή Κοινωνία έχουν ύποχρέωσιν να το άναγνωρίσουν και να το τιμοϋν. Ή Κοινωνία και ή Πολιτεία είναι πολλάκις διστακτικά άπέναντι αυτών τών τίτλων. Όρθως, λόγω της πλημμυρίδος τών τίτλων οι όποιοι μόνον κατά τύπους, πολλάκις, είναι έπιστημονικοί. Τοιουτοτρόπως, ο τύπος του πτυχίου καθίσταται πολλάκις κοινωνικώς επικίνδυνος, διότι είναι έχθρος της πραγματικής άξιας, ένω ο τύπος πρέπει να άποτελή την έπιβράβευσιν και την διασφάλισιν της ούσιας : έν προκειμένω, της πραγματικής άνωτέρας μορφώσεως.

Αυτά είναι αι βασικά σκέψεις που διέπουν την Σχολήν μας και αι όποια πρέπει να γίνουν κοινή συνείδησις εις όλους τους σπουδαστάς. Πρέπει να συνεχισθή μία παράδοσις τιμώνσ την Σχολήν και τα πτυχία της. Τότε έπιτυγχάνει εις το έργον της μία Σχολή, όταν όλοι—Κράτος, κοινωνία, καθηγηταί, σπουδασταί—έχουν πλήρη έμπιστοσύνην ότι τα πτυχία άπονέμονται μόνον εις τους άξιους. Διά τουτο πρέπει εις τας έπί πτυχίω έξετάσεις να προσέρχωνται μόνον οι άξιοι και αυτοί, τότε, να έχουν άπόλυτον έμπιστοσύνην ότι θα έξετασθούν με ανθρωπιάν και ότι θα κριθούν με δικαιοσύνην.

Διαμαρτύρονται μερικοί δια την ύπερβολικήν αυστηρότητα της Σχολής. Τί συμβαίνει πράγματι :

Τους παραπέμπομεν εις εκείνους που λέγουν ότι ή Σχολή είναι «ύπερβολικά έπιεικής». Ή αυστηρότης και ή έπιείκεια είναι, πράγματι, έννοιαι σχετικά. Ή άλήθεια είναι ότι ή Σχολή προσπαθεί να είναι λελογισμένως αυστηρά και συγχρόνως έν μέτρω έπιεικής. Έκείνο το όποιον έπιδίδωκει είναι να σχηματισθή ένιαία βαθμολογική αντίληψις εις τους Καθηγητάς, ώστε να λείψουν αι ύπερβολαί, αυτης ή εκείνης της μορφής. Δέν είναι πάντως τουτο εύκολον, διότι υπάρχουν και αι διάφοροι Ικανότητες τών σπουδαστών, αναλόγως τών μαθημάτων.

Πάντως ἡ διατυπωθεῖσα κατηγορία κατὰ τῆς Σχολῆς ὅτι ἐπιδιώκει νὰ καταστήσῃ «τοὺς ἀποφοίτους τῆς σοφούς» εἶναι παντελῶς ἀστήρικτος. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου παραπέμπομεν εἰς τὰς σχετικὰς ὁδηγίας τοῦ «Ὁδηγοῦ Σπουδῶν». Ἡ Σχολὴ γνωρίζει καλῶς ὅτι ἡ μόρφωσις εἶναι ἀσκησις τῆς σκέψεως καὶ ἐμπλουτισμὸς τοῦ σπουδαστοῦ μὲ τὰς ἀπαιτήτους γνώσεις, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀμείλικτος παρὰ τῆς Σχολῆς καταδίκη τοῦ συστήματος, τῆς ἐξετάσεως τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰς «ὑποσημειώσεις τῶν βιβλίων».

Στο. Κ. Παπαϊωάννου

ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Συμφώνως πρὸς τὸν Ὅργανισμὸν ὁ τελειόφοιτος τῆς Σχολῆς, προκειμένου νὰ τύχη τοῦ πτυχίου αὐτῆς, ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ εἰδικὴν διατριβὴν ἐπὶ πτυχίῳ, ἐπὶ θέματος ὅπερ οὗτος ἐκλέγει, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν κ. Κλ. Μπανταλούκα, τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς. Τὸ θέμα τοῦτο δεῖν νὰ περιλαμβάνεται εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ νὰ ἀναφέρεται εἰδικώτερον: Εἰς τὴν συστηματικὴν διερεύνησιν, μετ' ἀναλύσεως καὶ κριτικῆς, τῆς διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας δεδομένης οἰκονομικῆς μονάδος ἢ κλάδου ἢ τομέως ἢ ὀλοκλήρου δραστηριότητος τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς οἰκονομίας, περιοχῆς ἢ χώρας τινὸς καὶ κυρίως παρ' ἡμῖν. Εἰς τὴν συγκριτικὴν μελέτην δύο ἢ πλείονων τῶν ὡς ἄνω δραστηριοτήτων. Εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ ἔρευναν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ προβλημάτων. Εἰς τὴν κριτικὴν παρουσιάσιν ξένων συστημάτων ἢ θεωριῶν ἢ συγγραμμάτων, οἰκονομικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ἰδία ἐνδιαφέροντος.

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ἀξιούσης, πρὸ τῆς ἀπονομῆς τοῦ πτυχίου, τὴν ὑποβολὴν καὶ ἔγκρισιν τῆς ὡς ἄνω διατριβῆς εἶναι ἡ διασκόπησις τῆς ἱκανότητος τοῦ τελειοφοίτου περὶ τὸν δόκιμον γραπτὸν χειρισμὸν ἐπιστημονικοῦ τινος θέματος. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ διατριβὴ ἐπὶ πτυχίῳ δὲν πληροῖ ἀπλῶς τύπον, ὥστε νὰ συντάσσεται παρέργως καὶ προχείρως, ἀλλ' οὐσιαστικὴν καὶ ἐπιβαλλομένην σκοπιμότητα.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ ὡς ἄνω «Κανονισμοῦ πτυχιῶν ἐξετάσεων» κατέστη ἀναγκαία διὰ νὰ ἐνημερωθοῦν πάντες οἱ τελειόφοιτοι τῆς Σχολῆς περὶ τῆς διαδικασίας ἣτις ἀπαιτεῖται, κατὰ τὸν κανονισμὸν αὐτῆς, διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν πτυχίων των. Εἰδικώτερον, ἐπεδιώχθη νὰ ἐνημερωθοῦν οἱ ἄνωτέρω περὶ τοῦ τρόπου ἐπιβλέψεως καὶ ὑποβοηθήσεως των ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν καὶ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν τῆς Σχολῆς εἰς τὴν σύνταξιν ὑπ' αὐτῶν εἰδικῆς διατριβῆς ἐπὶ πτυχίῳ, ἐπὶ θέματος ὅπερ οὗτοι ἐκλέγουν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Ἡ ἔκδοσις ἐπίσης τῶν «Διαγραμμάτων μελετῶν» ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἐν προκειμένῳ τελειοφοίτους μερικά πρότυπα περιγράμματα διατριβῶν, ἵνα ἔχουν ταῦτα ὑπ' ὄψιν των κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ἰδικῶν των.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ταύτας διατριβὰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ἀφοῦ ἀναμέτρησε τὰς δυνατότητας τῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ κατὰ τὸ λῆξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, διὰ προσωπικῆς ἐπαφῆς καὶ συζητήσεως αὐτῶν μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου, ἐδέχθη τὴν δήλωσιν διαφόρων σχετικῶν θεμάτων. Τὰ θέματα ταῦτα περιλαμβάνοντο εἰς τὸν

κύκλον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ εἰδικώτερον ἀνεφέροντο : Εἰς τὴν συστηματικὴν διερεύνησιν, μετ' ἀναλύσεως καὶ κριτικῆς, τῆς διαρθρώσεως καὶ τῆς λειτουργίας δεδομένης οἰκονομικῆς μονάδος ἢ κλάδου ἢ τομέως ἢ ὀλοκλήρου δραστηριότητος, τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς οἰκονομίας, περιοχῆς ἢ χώρας τινὸς καὶ ἰδίως παρ' ἡμῖν εἰς τὴν συγκριτικὴν μελέτην δύο ἢ πλείονων τῶν ὡς ἄνω δραστηριοτήτων, εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ ἔρευναν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ προβλημάτων, εἰς τὴν κριτικὴν παρουσίαν ξένων ἢ ἑλληνικῶν συστημάτων ἢ θεωριῶν ἢ συγγραμμάτων, οἰκονομικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ἰδία ἐνδιαφέροντος. Ἐπίσης, τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ἀφοῦ διεπίστωσεν ὅτι οἱ συντάξαντες περιγράμματα διατριβῶν συνέλαβον ὀρθῶς καὶ ἐπρόκειτο ἐπιτυχῶς νὰ χειρισθῶν τὸ θέμα των, ἐνέκρινεν αὐτά, διὰ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς συντάκτας ὅπως μετάσχουν τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων. Τέλος, παρέσχε γενικὰς καὶ εἰδικὰς καθοδηγήσεις εἰς τοὺς συντάξαντας πτυχιακὰς διατριβὰς, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν, καὶ ἐθεώρησεν ἀπάσας τὰς τελικῶς ἐγκριθείσας τοιαύτας. Οὕτω διεσκοπήθη ἡ ἱκανότης τῶν ἀποφοιτησάντων καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος περὶ τὸν δόκιμον γραπτὸν χειρισμὸν ἐπιστημονικοῦ τινος θέματος.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν)

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

*Α' Περίοδος 1959—1960 **

Πέμπτη	9	Μαρτίου	Ύργάνωσις Παραγωγής	Γραπτῶς
Παρασκευή	10	»	»	Προφορικῶς
Πέμπτη	17	»	Κοινωνικὴ Οἰκονομικὴ	Γραπτῶς
Παρασκευή	18	»	»	Προφορικῶς
Σάββατον	19	»	»	»
Κυριακὴ	20	»	Ύργάνωσις καὶ Διοίκησις τῶν Ἑπιχειρήσεων	Γραπτῶς
Δευτέρα	21	»	»	Προφορικῶς
Τρίτη	22	»	»	»
Σάββατον	26	»	Ἑμπορικὸν Δίκαιον	Γραπτῶς
Κυριακὴ	27	»	»	Προφορικῶς
Δευτέρα	28	»	»	»
Τρίτη	29	»	Γενικὴ Λογιστικὴ	Γραπτῶς-Προφορικῶς
Τετάρτη	30	»	»	»
Πέμπτη	31	»	»	»
Παρασκευὴ	1	Ἀπριλίου	Ἑμπορευματολογία	Γραπτῶς
Σάββατον	2	»	»	Προφορικῶς
Κυριακὴ	3	»	»	»
Δευτέρα	4	»	Ξέναι Γλῶσσαι	Γραπτῶς-Προφορικῶς
Τρίτη	5	»	»	»
Τετάρτη	6	»	»	»
Πέμπτη	7	»	Λοιπὰ Προαιρετικά	»

Αἱ αἰτήσεις τῶν ὑποψηφίων θὰ γίνουσι δεκταὶ ἀπὸ 22ας Φεβρουαρίου μέχρι καὶ τῆς 5ης Μαρτίου ἐ.ξ. συμπεριλαμβανομένης, κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν ἐπωνύμου των ὡς ἀκολουθῶς :

22	Φεβρουαρίου	A	καὶ	B	1	Μαρτίου	M
23	»	Γ	»	Δ	2	»	N,Ξ καὶ O
24	»	E,Z,H	»	I	3	»	Π
25	»	K			4	»	P καὶ Σ
26	»	Λ			5	»	T,Y,Φ,X,Ψ καὶ Ω

Οὐδεμία παράταξις θὰ δοθῆ δι' οἰουδήποτε λόγον. Οὐδεμία δικαιολογία εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ δεκτὴ. Αἱ προθεσμιαὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀπολύτως σεβασταί.

Ἄπασαν τὴν ὕλην τοῦ Ἑμπορικοῦ Δικαίου θὰ ἐξετάσῃ ὁ Καθηγητὴς κ. Ν. Δελοῦκας.

* Ἄνεκοινώθη διὰ τῆς Ἑγκυκλίου τῆς 6-2-1960.

Β' Περίοδος 1959—1960*

Δευτέρα	23	Μαΐου	Γενική Λογιστική	Γραπτῶς
Τρίτη	24	»	»	»
Τετάρτη	25	»	»	»
Πέμπτη	26	»	Ἐμπορικὸν Δίκαιον	Γραπτῶς
Παρασκευή	27	»	»	Προφορικῶς
Σάββατον	28	»	»	»
Κυριακή	29	»	Ὁργάνωσις καὶ Διοίκησις τῶν Ἐπιχειρήσεων	Γραπτῶς
Δευτέρα	30	»	»	Προφορικῶς
Τετάρτη	1	Ἰουνίου	Ἐμπορευματολογία	Γραπτῶς
Πέμπτη	2	»	»	Προφορικῶς
Παρασκευή	3	»	»	»
Σάββατον	4	»	Κοινωνικὴ Οἰκονομικὴ	Γραπτῶς
Κυριακή	5	»	»	Προφορικῶς
Δευτέρα	6	»	»	»
Τρίτη	7	»	Ξένοι Γλῶσσαι	Γραπτῶς-Προφορικῶς
Τετάρτη	8	»	»	»
Πέμπτη	9	»	»	»

Δοιπὰ προαιρετικά

Προαιρετικά μαθήματα εἶναι : α) Ἐμπορικὴ Ἀλληλογραφία καὶ Δακτυλογραφία, β) Στενογραφία καὶ γ) Ἑτέρα Ξένη Γλῶσσα (Γαλλικά, Ἀγγλικά, Γερμανικά, Ἰταλικά, Ἰσπανικά καὶ Ἀραβικά).

Ἐξετάσται κατὰ τὴν περίοδον ταύτην θὰ εἶναι :

- 1) Τῆς Γενικῆς Λογιστικῆς ὁ Καθηγητὴς κ. Στράτος Παπαϊωάννου.
- 2) Τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ὁ Καθηγητὴς κ. Παναγιώτης Πέρδικας.
- 3) Τῆς Ὁργάνωσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων ὁ Καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Χρυσοχοῦ.
- 4) Τῆς Ἐμπορευματολογίας ὁ Καθηγητὴς κ. Ἐλευθέριος Συνοδινός.
- 5) Τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς ὁ Καθηγητὴς κ. Σωτήριος Ἀγαπητίδης.

Τῶν ξένων γλωσσῶν οἱ Καθηγηταὶ αὐτῶν κ.κ. Χρ. Καράβας (Γαλλικά), Γεώργ. Παυλίδης (Ἀγγλικά), Γεώργ. Ζαροκίλης (Γερμανικά), Βίκτ. Ρουγκέρης (Ἰταλικά), τῆς Ἀλληλογραφίας καὶ Δακτυλογραφίας ὁ κ. Θεόδωρος Μούντριχας, τῆς Στενογραφίας ὁ κ. Ἐμμ. Μελετῆς.

Δικαιοῦνται συμμετοχῆς οἱ περατώσαντες ἐπιτυχῶς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Γ' ἔτους σπουδῶν ἢ ὀφείλοντες δύο τὸ πολὺ μαθήματα τοῦ ἔτους τούτου, μὴ ὅμοια πρὸς τὰ δηλούμενα πρὸς Πτυχιακὴν Ἐξέτασιν, καὶ ὄντες

* Ἀνεκοινώθη διὰ τῆς Ἐγκυκλίου τῆς 27-4-1960.

ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Κέντρον Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Σχολῆς, βάσει αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἀπὸ 9ης ἕως 13ης Μαΐου 1960, κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν ἐπωνύμων τῶν αἰτούντων, ὡς ἀκολούθως :

9 Μαΐου Α ἕως καὶ Ι	12 Μαΐου Π ἕως καὶ Σ
10 » Κ » » Λ	13 » Τ » » Ω
11 » Μ » » 0	

Τὰ ἐξέταστρα ὀρίζονται εἰς δραχ. 40 δι' ἕκαστον δηλούμενον μάθημα.

Οἱ μὴ προσελθόντες εἰς τὰς Προκριματικὰς Πτυχιακὰς Ἐξετάσεις τῆς περιόδου Μαρτίου 1960 ὑποχρεοῦνται εἰς πρόσθετον καταβολὴν τῆς 100δράχμου ἀποζημιώσεως τῆς πρῆ. 9 τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς καὶ προσαγωγὴν δύο προσφάτων φωτογραφιῶν.

Οἱ τὸ πρῶτον λαμβάνοντες μέρος εἰς Πτυχιακὰς Ἐξετάσεις δεόν νὰ προσαγάγουν καὶ διάγραμμα μελέτης των σχετιζομένης πρὸς τὴν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκομένην ὕλην ἐγκεκριμένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Καθηγητοῦ καὶ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν.

ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΚΡΙΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

1. Πολιτικῆς Οἰκονομίας
2. Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως
3. Λογιστικῆς
4. Ἐμπορικῶ Δικαίου
5. Ἐμπορευματολογίας

Αἱ προκριματικαὶ ἐξετάσεις, εἰς ἃς δικαιοῦνται νὰ μετάσχον οἱ περατώσαντες ἐπιτυχῶς τὸ Γ' ἔτος σπουδῶν, ἔχουν σκοπὸν νὰ ὑπομνήσουν εἰς τοὺς σπουδαστὰς τὰ βασικὰ θέματα τοῦ τριετοῦς κύκλου τῶν γενικῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς. Αἱ προκριματικαὶ ἐξετάσεις συμπληροῦνται διὰ τῶν τελικῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων, μετὰ τὸ πέρας τοῦ Δ' ἔτους, εἰς τὰ εἰδικὰ μαθήματα ἐκάστον Κέντρου Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

*Θέματα δοθέντα κατὰ τὰς γραπτὰς ἐξετάσεις
τὰς διενεργηθείσας κατὰ τὰς δύο περιόδους Μαρτίου καὶ Μαΐου 1960**

A) ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Τί εἶναι καὶ πῶς δημιουργεῖται τὸ πραγματικὸν κεφάλαιον.

Ποία ἡ ἔννοια ἐξισώσεως. $M.N.A = T.p. M.N.$ καὶ ποῖαι ἐπιδράσεις τῶν παραγόντων $M.N.M.M.T.$ ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ χρήματος.

Περὶ κοινωνικοῦ χρηματικοῦ εἰσοδήματος.

Αἱ παρεμβατικαὶ Σχολαί.

Εἶδη ἐγγείου προσόδου καὶ ἐπιδράσεις ἐπ' αὐτῆς.

Κοινωνικὸν ἢ ἔθνικόν προϊόν.

B) ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Ποιοὶ οἱ ἀντίκτυποι ἐκ τῆς ἀνεργείας.

Δώσατε τοὺς κάτωθι ὀρισμούς: Μελέτη κινήσεων καὶ χρόνων Πρότυπον — Προγραμματισμὸς τῆς παραγωγῆς. Ποία ἡ μεταξύ των σχέσις.

Πόσα εἶδη συνεντεύξεων ἔχομεν. Περιγράψατε μία τούτων.

Μία σοκολατοποιία σᾶς ἀναθέτει νὰ ἐνεργήσητε μελέτην τῆς ἀγορᾶς καταναλώσεώς της. Πῶς θὰ ἐνεργήσητε;

Εἰς ποίαν περιοχὴν θὰ ἐγκατασταθῆ μία ἀλευροβιομηχανία καὶ ποῖοι οἱ λόγοι τῆς προτιμῆσεως.

Κατὰ τί κυρίως ὑπερέχουν αἱ στατιστικαὶ μηχαναὶ τῶν λογιστικῶν μηχανῶν.

Ποῖα τὰ βασικὰ σημεῖα τῆς θεωρίας τοῦ Fayol.

Τί εἶναι προγραμματισμὸς παραγωγῆς.

Ποῖα τὰ βασικὰ σημεῖα τοῦ συστήματος Taylor.

Τὸ προσωπικὸν γραφείου καὶ τὰ προβλήματα του.

Γ) ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ (ΘΕΩΡΙΑ)

Τί εἶναι ὁ λογαριασμὸς «Προβλέψεις δι' ὑποτίμησιν», πότε χρεωπιοῦται καὶ εἰς ποίαν κατηγορίαν λογαριασμῶν κατατάσσεται.

Τί δέον νὰ περιέχῃ ἡ τελευταία Λογιστικὴ Κατάστασις τοῦ Καθολικοῦ, πῶς πρέπει νὰ ἐγγράφονται εἰς αὐτήν οἱ λογαριασμοὶ καὶ ποῖα εἶναι τὰ πιθανὰ μας λάθη.

Ποῖα εἶναι τὰ καθαρὰ μας κέρδη κατὰ τὴν περὶ Α.Ε. νομοθεσίαν καὶ πῶς διανέμονται ταῦτα.

Ποῖα τὰ παρεχόμενα εὐεργετήματα εἰς τοὺς τηροῦντας κανονικὰ λογιστικὰ βιβλία κατὰ τὴν Φορολογικὴν Νομοθεσίαν.

* Οἱ σπουδασταὶ κατενεμήθησαν κατ' ἀνάγκην λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ εἰς τὰς διαφόρους αἰθούσας καὶ εἰς δύο, τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρες σειράς, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀντιγραφῆς. Τὰ δοθέντα εἰς ὅλας τὰς σειράς τῶν ἐξεταζομένων θέματα δημοσιεύονται ἐν-
τάῃθα πρὸς κατατόπισιν τῶν μελλόντων ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ.

Εἰς τί συνίσταται ἡ ἀπογραφικὴ μας ἐργασία πρὸς σύνταξιν τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ εἰς τὸ τέλος τῆς Χρήσεως καὶ ποῖα εἶναι τὰ πιθανὰ μας λάθη.

Ποῖα εἶναι τὰ καθαρὰ μας κέρδη λογιστικῶς καὶ ἀνεξαρτήτως πάσης νομικῆς ἢ φορολογικῆς ὑποχρεώσεως.

Ποῖα βιβλία ἐπιβάλλει ὁ Κῶδιξ Φορολογικῶν Στοιχείων εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας Δ' Κατηγορίας.

Ποῖα ἢ ἐπέμβασις τῆς Νομοθεσίας ἀπὸ τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου εἰς τὰ ζητήματα τῆς Λογιστικῆς.

Ποῖαι περιπτώσεις λογιστικῶν λαθῶν ἐμφανίζονται.

Ποῖαι περιπτώσεις τιμῶν κόστους δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως.

Ποῖαι αἱ μεταβολαὶ τῆς Καθαρᾶς Περιουσίας καὶ διὰ ποίων μαθηματικῶν τύπων δύνανται νὰ διατυπωθῶσιν.

Ποῖαι εἶναι αἱ διάφοροι μορφαὶ τῶν Λογιστικῶν καταστάσεων.

Ποῖοι τρόποι χρεωπιστώσεων ὑπάρχουν κατὰ τὴν καταχώρησιν τῶν λογαριασμῶν εἰς ξένον νόμισμα.

Πόσοι τρόποι ὑπολογισμοῦ καὶ καταχωρήσεως τῆς ἀποσβέσεως ὑπάρχουν.

Τί εἶναι Λογιστικαὶ Καταστάσεις καὶ κατὰ τί διαφέρουν ἀπὸ τὸ Ἰσοζύγιον Ἀπογραφῆς (ἢ προσωρινόν).

Πῶς διακρίνονται κατὰ τὴν Λογιστικὴν τὰ στοιχεῖα εἰς τὸ Ἐνεργητικὸν τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ (ΑΣΚΗΣΕΙΣ)

Ἡ Λογιστικὴ Κατάστασις (ὑπόλοιπα Γεν. Καθολικοῦ) τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Ἐρμῆς», τὴν 30ὴν Νοεμβρίου 1959 ἔχει ὡς κάτωθι :

Ταμεῖον	150.000	Μετοχικὸν Κεφάλαιον	4.000.000
Τράπεζα Χ.Λ)σμός ὄψεως	220.000	Τακτ. Ἀποθεματικόν	400.000
Ἐμ)τα ἀπογραφῆς 1958	1.400.000	Ἀποθεματικὸν πρὸς ἀπόσβε- σιν κεφαλαίου	200.000
Ἀγοραὶ	8.800.000	Δάνειον δι' ὁμολογιῶν	2.500.000
Υλικά συσκευασίας	50.000	Προμηθευταὶ	400.000
Πελάται	250.000	Πωλήσεις	7.000.000
Ἀκίνητον	3.000.000	Τόκοι πιστωτικοί	25.000
Ἐπιπλα καὶ Σκευή	80.000	Πρόσοδοι ἀκινήτου	345.000
Γενικά ἔξοδα	320.000	Ἐνοίκια προεισπραχθέντα	50.000
Συντήρησις ἀκινήτου	34.000	Μέρισμα χρήσεως 1958	20.000
Ἀσφάλιστρα ἀκινήτου	6.000	Ἀποσβεσθὲν ἀκίνητον	300.000
Τόκοι χρεωστικοί	30.000		
Ἀποσβεσθὲν δάνειον δι' ὁμο- λογιῶν	500.000		
Διαφορὰ ἐξ ἐκδόσεως ὁμολο- γιῶν ὑπὸ τὸ ἄρτιον	400.000		
	<u>15.240.000</u>		<u>15.240.000</u>

Οικονομική διάρθρωσις: Ἡ Ἀνώνυμος Ἐταιρεία «Ἑρμῆς» ἀσχολεῖται: α) Μὲ ἀγοραπωλησίας Ἐμπορευμάτων, β) μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἐνὸς πολυρόφου ἀκινήτου, εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον τοῦ ὁποίου στεγάζεται τὸ ἐμπορικόν τῆς κατάστημα καὶ τὰ γραφεῖα τῆς διοικήσεως αὐτῆς, τοὺς δὲ ἄλλους ἐνοικιάζει. Διὰ τὴν ἰδιόχρησιν τοῦ πρώτου ὄροφου λογίζεται τεκμαρτὸν ἐνοίκιον δρχ. 6.000 μηνιαίως.

Ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον διενεργοῦνται αἱ κάτωθι πράξεις:

- 1) Λογίζεται τὸ τεκμαρτὸν ἐνοίκιον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκ δρχ. 6.000.
- 2) Ἀποσβέννυται τὸ Μετοχικὸν Κεφάλαιον κατὰ δρχ. 200.000, διὰ κληρώσεως 400 μετοχῶν ὀνομαστικῆς ἀξίας ἐκάστης δρχ. 500. Οἱ κάτοχοι τῶν κληρωθεισῶν μετοχῶν ἐξοφλοῦνται δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ Τραπεζῆς Χ, λαμβάνουν δὲ εἰς ἀντικατάστασιν ἰσαριθμοὺς μετοχὰς ἐπικαρπίας.
- 3) Καθίσταται πληρωτέον τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 ἐτήσιον τοκομερίδιον τοῦ Ὁμολογιακοῦ δανείου (Ἐπιτόκιον δανείου 10%. Ὀνομαστικὴ ἀξία ἐκάστης ὁμολογίας δρχ. 500 καὶ τιμὴ ἐκδόσεως δρχ. 400). Ἐκαστον τοκομερίδιον ὑπόκειται εἰς φόρον 25% ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, παρακρατούμενον ὑπὸ τῆς ἑταιρείας. Προσάγονται καὶ ἐξαργυροῦνται τοκομερίδια 2.000 ὁμολογιῶν.
- 4) Κληροῦνται πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ ὁμολογιακοῦ δανείου 250 ὁμολογία.

Ζητεῖται: α) Νὰ γίνουσι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀνωτέρω πράξεων β) Νὰ γίνουσι ἐν συνεχείᾳ αἱ ἐγγραφαὶ πρὸς προσδιορισμὸν τῶν κατὰ κλάδους ἀποτελεσμάτων ὡς καὶ τοῦ συνολικοῦ τῆς χρήσεως 1959 ἀποτελέσματος μετὰ τῆς διανομῆς αὐτοῦ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν κάτωθι:

1) Ἀπομένουν ὑλικά συσκευασίας τῶν πωλουμένων ἐμπορευμάτων ἀποτιμώμενα ἀντὶ δρχ. 5.000.

2) Τὰ προεἰσπραχθέντα ἐνοίκια τοῦ ἀκινήτου ἀνέρχονται εἰς δρχ. 20.000.

3) Διαπιστοῦται ὅτι ἐν τῶν λογαριασμῶ «Ἀγοραῖ» ἔχουν καταγραφῆ καὶ ἐμπορεύματα δρχ. 100.000 ἀποσταλλέντα παρὰ τοῦ Ε. Εὐθυμίου πρὸς πώλησιν διὰ λογαριασμὸν του. Ὁ Ε. Εὐθυμίου εὐρέθη πιστωμένος ἐπὶ τούτῳ ἐν τῶν λογαριασμῶ «Προμηθευταί». Τὰ ἐν λόγῳ ἐμπορεύματα εὐρέθησαν ἐν τῇ ἀποθήκῃ.

4) Λογίζονται ἀποσβέσεις: Τοῦ ἀκινήτου 2,5% σταθερά, τῶν ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν 20% ἐπὶ τῆς ἐκ δρχ. 200.000 ἀρχικῆς τῶν ἀξίας κατὰ τρόπον ἔμμεσον, μετατρεπομένου εἰς ἔμμεσον καὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ἀκολουθουμένου ἀμέσου τρόπου.

5) Τὰ μένοντα ἐμπορεύματα κυριότητος τῆς ἑταιρείας ἀποτιμῶνται ἀντὶ δρχ. 4.000.000.

6) Ἡ διαφορὰ ἐξ ἐκδόσεως ὁμολογιῶν ὑπὸ τὸ ἄρτιον ἀποσβέννυται κατὰ δρχ. 25.000,

7) Τὰ καθαρὰ κέρδη διανέμονται ὡς ἑξῆς: Τακτικὸν ἀποθεματικὸν καὶ πρῶτον μέρισμα συμφώνως τῷ Ν. 2190)1920 περὶ Α.Ε.

Ἐκ τοῦ ὑπολοίπου διατίθεται: 10% δι' ἀμοιβὴν Διοικητικοῦ Συμβουλίου, 10% δι' ἕκτακτον ἀποθεματικὸν καὶ τὸ ἀπομένον διὰ πρόσθετον μέρισμα.

Ἡ Ἀνώνυμος Ἐταιρεία Χ. ἀσχολεῖται μὲ ἀγοραπωλησίας ἐμπορευμάτων καὶ μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἐνὸς πολυορόφου ἀκινήτου εἰς τὸ ἰσόγειον τοῦ ὁποίου στεγάζεται τὸ ἐμπορικὸν τῆς κατάστημα καὶ τὰ γραφεῖα τῆς διοικήσεως αὐτῆς, οἱ δὲ ἄλλοι ὄροφοι ἐνοικιάζονται. Διὰ τὴν ἰδιόχρησιν τοῦ ἰσογείου λογίζεται τεκμαρτὸν ἐνοίκιον δρχ. 5.000 μηνιαίως.

Ἡ Λογιστικὴ Κατάστασις (Ὑπόλοιπα Γεν. Καθολικοῦ) τῆς ἐν λόγῳ Ἀνωλύμου Ἐταιρείας Χ., τὴν 30ὴν Νοεμβρίου 1959 ἔχει ὡς κάτωθι:

Ταμείον	190.000	Μετοχ. Κεφάλαιον	3.000.000
Ἐμπ)τα ἀπογραφῆς 1958	2.000.000	Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν	500.000
Ἀγοραὶ	6.300.000	Ἀποθ. πρὸς ἔξαγ. Ἴδρ. Τίτλων	70.000
Εἰδικὰ ἔξοδα πωλήσεων	40.000	Δάνειον δι' ὁμολογιῶν	2.000.000
Πελάται	300.000	Πωλήσεις	6.000.000
Γρ)τια Εἰσπρακτέα	400.000	Γρ)τια μεταβιβασθέντα	210.000
Ἀκίνητον	2.500.000	Τόκοι πιστωτικοὶ	30.000
Ἐπιπλα καὶ Σκευῆ	100.000	Πρόσοδοι ἀκινήτου	250.000
Γενικὰ ἔξοδα	300.000	Ἐνοίκια προεισπραχθέντα	40.000
Συντήρησις ἀκινήτου	25.000	Μέρισμα Χρήσεως 1958	30.000
Ἀσφάλιστρα ἀκινήτου	5.000	Ἀποσβεσθὲν ἀκίνητον	250.000
Τόκοι Χρεωστικοὶ	20.000	Ἴδρ. Τίτλοι ἐν κυκλοφορίᾳ	1.000
Διαφορὰ ἐξ ἐκδόσεως ὁμολογιῶν ὑπὸ τὸ ἄρτιον	200.000		
Ὑπηρεσίαι παρασχ. παρ' ἱδρυτῶν	1.000		
Τὸ ὅλον	<u>12.381.000</u>		<u>12.381.000</u>

Ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον διενεργοῦνται αἱ ἀκόλουθοι πράξεις:

1) Ὑφισταμένων τῶν πρὸς τοῦτο νομίμων προϋποθέσεων, ἐξαγοράζονται οἱ ἐν κυκλοφορίᾳ 1.000 κοινοὶ ἱδρυτικοὶ τίτλοι. Τὸ Καταστατικὸν ὀρίζει τιμὴν ἐξαγορᾶς δρχ. 100 κατὰ τίτλον. Τὰ διανεμηθέντα εἰς ἕκαστον ἱδρυτικὸν τίτλον μερίσματα κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ἦσαν δρχ. 16-15-5.

Οἱ κάτοχοι τῶν τίτλων ἐξοφλοῦνται μετρητοῖς.

2) Καθίσταται πληρωτέον τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐτήσιον τοκομερίδιον τοῦ Ὁμολογ. Δανείου (ἐπιτόκιον δανείου 10%. Ὀνομαστικὴ ἀξία ἐκάστης ὁμολογίας δρχ. 100. Τιμὴ ἐκδόσεως δρχ. 90). Ἐκαστον τοκομερίδιον ὑπόκειται εἰς φόρον 25% ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, παρακρατούμενον ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας.

Προσάγονται καὶ ἐξαργυροῦνται τοκομερίδια 1.000 ὁμολογιῶν,

3) Εἰς ἐκτέλεσιν διαβιβασθείσης παραγγελίας τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη πελάτου Ζ. Ζερβοῦ, φορτώνονται σιδηροδρομικῶς εἰς παραλαβὴν τοῦ ἐμπορεύματα ἀξίας κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 782 τιμολόγιον δρχ. 60.000. Ἡ σχετικὴ ὑπ' ἀριθ. 12.350 φορτωτικὴ Σ.Ε.Κ. μετὰ τοῦ τιμολογίου παραδίδεται εἰς τὴν Τράπεζαν Χ πρὸς εἰσπραξιν, λαμβανομένης παρ' αὐτῆς προκαταβολῆς ἐκ δρχ. 30.000.

4) Λογίζεται τὸ τεκμαρτὸν διὰ τὴν ἰδιόχρησιν τοῦ ἰσογείου τοῦ ἀκινήτου ἐνοίκιον μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκ δρχ. 5.000.

Ζητεῖται:

α) Νὰ γίνουιν αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀνωτέρω πράξεων.

β) Νὰ γίνουιν ἐν συνεχείᾳ αἱ ἐγγραφαὶ πρὸς προσδιορισμὸν τῶν κατὰ κλάδους ἀποτελεσμάτων, ὡς καὶ τοῦ συνολικοῦ τῆς χρήσεως 1959 ἀποτελέσματος μετὰ τῆς διανομῆς αὐτοῦ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν κάτωθι:

1) Λογίζονται ἀποσβέσεις: τοῦ ἀκινήτου 2,5 % σταθερά, τῶν ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν 20% ἐπὶ τῆς ἐκ δρχ. 200.000 ἀρχικῆς των ἀξίας, κατὰ τρόπον ἔμμεσον, μετατρεπομένου εἰς ἔμμεσον καὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ἀκολουθουμένου ἀμέσου τρόπου.

2) Ἀπομένουν ὑλικά συσκευασίας τῶν πωλουμένων ἐμπορευμάτων, ἀποτιμώμενα ἀντὶ δραχμῶν 10.000.

3) Τὰ μένοντα ἐμπορεύματα ἀποτιμῶνται ἀντὶ δρχ. 3.000.000.

4) Τὰ προεἰσπραχθέντα ἐνοίκια τοῦ ἀκινήτου ἀνέρχονται εἰς δρχ. 10.000.

5) Διαπιστοῦται ὅτι ἐν τῷ λογαριασμῷ «Γραμμάτια Εἰσπρακτέα» περιλαμβάνονται: α) Γραμμάτια δρχ. 60.000, ἅτινα ἔχουν παραδοθῆ εἰς τὴν Τράπεζαν Χ. πρὸς εἰσπραξιν, μὴ λήξαντα εἰσέτι. β) Γραμμάτιον δρχ. 30.000, ὅπερ ἔχει παραδοθῆ πρὸς εἰσπραξιν παρὰ τοῦ πελάτου Β., πιστωθέντος σχετικῶς τοῦ λογαριασμοῦ «Γραμμάτια Μεταβιβασθέντα». Τὸ ἐν λόγω γραμμάτιον δὲν ἔχει λήξει εἰσέτι.

6) Ἡ διαφορὰ ἐξ ἐκδόσεως ὁμολογιῶν ὑπὸ τὸ ἄρτιον ἀποσβέννεται κατὰ 10%.

7) Τὰ καθαρὰ κέρδη διανέμονται ὡς ἑξῆς:

Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν καὶ πρῶτον μέρος, συμφώνως τῷ Νόμῳ 2190/1920 περὶ Α.Ε.

Ἐκ τοῦ ὑπολοίπου, 10% δι' ἀμοιβὴν Διοικητικοῦ Συμβουλίου, 10% δι' ἕκτακτον ἀποθεματικὸν καὶ τὸ ἀπομένον διατίθεται ὡς πρόσθετον μέρος.

Τὸ καθαρὸν οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα τῆς χρήσεως 1959 τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «ΕΡΜΗΣ» προέκυψεν: Ἐκ κερδῶν ἐξ ἐμπορευμάτων δρχ. 700.000, κερδῶν ἐκ συμμετοχικῶν ἐμπορευμάτων δρχ. 150.000 καὶ ἐκ τόκων πιστω-

τικῶν δρχ. 25.000, μετὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἔκπτωσιν τῶν κάτωθι ποσῶν : Ἀποσβέσεως ἀκινήτου δρχ. 25.000, ἀποσβέσεως ἐπίπλων καὶ σκευῶν δρχ. 30.000, ἀποσβέσεως ἐξόδων ἰδρύσεως καὶ ὀργανώσεως δρχ. 40.000, ζημιῶν ἐξ ἐπισφαλῶν Χρεωστῶν δρχ. 20.000 καὶ Γενικῶν Ἐξόδων δρχ. 360.000. Τὸ καθαρὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα διετέθη ὡς ἐξῆς : Διὰ Τακτικῶν Ἀποθεματικῶν δρχ. 20.000, δι' Ἐκτακτῶν Ἀποθεματικῶν δρχ. 100.000, διὰ ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δρχ. 80.000 καὶ διὰ μέρισμα χρήσεως 1959 δρχ. 200.000.

Κατόπιν τούτου ὁ συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου Ἰσολογισμὸς Τέλους Χρήσεως 1959 τῆς Ἀωνύμου Ἐταιρείας «Ἐρμῆς», ἔχει ὡς κάτωθι :

Ταμείον	60.000	Μετοχικὸν Κεφάλαιον	1.500.000
Τράπεζα Χ. Λ)σμός ὄψεως	80.000	Τακτικῶν Ἀποθεματικῶν	200.000
Ἐμπορεύματα	900.000	Ἐκτακτῶν Ἀποθεματικῶν	100.000
Συμμετοχικὰ ἔμπ)τα ἐξ 1/2 μετὰ Κ.	200.000	Συμμέτοχος Κ.	250.000
Γραμμάτια Εἰσπρακτέα	300.000	Πιστωταὶ	360.000
Χρεῶσται	250.000	Κρατήσεις καὶ Εἰσφοραὶ πλ)τέα	10.000
Ἐπισηφ. Χρεῶσται	80.000	Ἀποσβεσθὲν ἀκίνητον	250.000
Ἀκίνητον	1.000.000	Ἀποσβεσθ. ἐπισφαλ. Χρεῶσται	50.000
Ἐπιπτα καὶ Σκευή	120.000	Μέρισμα Χρήσεως 1959	200.000
Γεν. Ἐξοδα ἐπομένης Χρήσεως	10.000	Ποσοστὰ Δ)κοῦ Συμβουλίου	80.000
	<u>3.000.000</u>		<u>3.000.000</u>

Ζ η τ ε ῖ τ α ῖ :

Βάσει τῶν ἀνωτέρω νὰ καθορισθῆ ποιὸν ἦτο τὸ π ρ ῶ τ ο ν Προσωρινὸν Ἰσοζύγιον τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1959 (συντασσόμενον μόνον μὲ σπῆλας ὑπολοιπῶν) καὶ νὰ παρατεθοῦν αἱ γενόμεναι ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου ἐγγραφαί, αἱ ὁποῖαι ὠδήγησαν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ δοθέντος, ὡς ἄνω Ἰσολογισμοῦ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν συμπληρωματικῶς καὶ τῶν κάτωθι :

1) Ἡ κίνησις τῶν ἐμπορευμάτων παρηκολουθεῖτο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως διὰ τῶν λογαριασμῶν «Ἀγοραὶ» — «Πωλήσεις». Ἐκ τῆς προηγουμένης Χρήσεως 1958 εἶχεν ἀπομείνει ἀπόθεμα ἐμπορευμάτων ἀξίας δρχ. 1.000.000. Αἱ κατὰ τὴν χρῆσιν 1959 γενόμεναι Ἀγοραὶ ἀνήλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 3.000.000.

2) Ὁ Λογαριασμός «Συμμετοχικὰ Ἐμπορεύματα ἐξ 1)2 μετὰ Κ.» ἐλειτούργησε ὡς μικτὸς κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ τελικοῦ μερισμοῦ.

3) Ἐκτὸς τῶν ἐκ τῆς προηγουμένης Χρήσεως ὑφισταμένων ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων, ἐκρίθησαν κατὰ τὴν Ἀπογραφὴν Τέλους Χρήσεως 1959 καὶ νέαι τοιαῦται, ὄνομ. ποσοῦ δρχ. 30.000, ἀποσβεσθεῖσαι διὰ δρχ. 20.000.

4) Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν ἐλογίσθησαν τόκοι τῆς παρὰ τῆ Τραπεζῆ Χ. καταθέσεως ὄψεως δρχ. 10.000.

5) Τὰ μὴ δεδουλευμένα Γενικὰ Ἐξοδα ὑπελογίσθησαν κατὰ τὴν Ἀπογραφὴν.

Τὸ καθαρὸν οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα τῆς Χρήσεως 1959 τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας... «ΦΟΙΒΟΣ» προέκυψεν ἀπὸ: Κέρδη ἐξ ἐμπορευμάτων δρχ. 900.000 καὶ κέρδη ἐκ Χρεωγράφων δρχ. 60.000, μετὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἔκπτωσησιν τῶν κάτωθι ποσῶν: Ἀποσβέσεως ἐπίπλων καὶ σκευῶν δρχ. 20.000, ἀποσβέσεως ἐξόδων πρώτης ἐγκαταστάσεως δρχ. 50.000, ζημιῶν ἐκ συμμετοχικῶν ἐμπορευμάτων δρχ. 100.000, ζημιῶν ἐξ ἐπισφαλῶν Χρεωστῶν δρχ. 30.000, Τόκων χρεωστικῶν δρχ. 40.000 καὶ Γενικῶν Ἐξόδων δρχ. 260.000. Τὸ καθαρὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα διετέθη ὡς ἑξῆς: διὰ Τακτικῶν Ἀποθεματικῶν δρχ. 23.000, δι' Ἑκτακτῶν Ἀποθεματικῶν δρχ. 77.000, διὰ ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δρχ. 100.000 καὶ διὰ μέρισμα Χρήσεως 1959 δρχ. 260.000.

Κατόπιν τούτου ὁ συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου Ἰσολογισμὸς Τέλους Χρήσεως 1959 τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «ΦΟΙΒΟΣ» ἔχει ὡς κάτωθι:

Ἰσολογισμὸς 31-12-59

Ταμείον	80.000	Μετοχικὸν Κεφάλαιον	1.500.000
Ἐμπορεύματα	1.500.000	Τακτικῶν Ἀποθεματικῶν	80.000
Συμμετοχικὰ Ἐμπορεύματα ἐξ 1/2 μετὰ τοῦ Κ.	300.000	Ἑκτακτῶν Ἀποθεματικῶν	77.000
Χρεῶσται	250.000	Γραμμίτια Πληρωτέα	140.000
Ἐπισφ. Χρεῶσται	100.000	Συμμέτοχος Κ.	150.000
Χρεώγραφα	50.000	Κρατήσεις καὶ Εἰσφοραὶ Πληρωτέα	13.000
Ἐπιπλα καὶ Σκεύη	100.000	Ἀποσβ. Ἐπισφ. Χρεῶσται	60.000
Ἐξόδα Πρώτης Ἐγκ)τάσεως	50.000	Ἀποσβ. Ἐπιπλα καὶ Σκεύη	40.000
		Μέρισμα Χρήσεως 1959	260.000
		Ποσοστὰ Διοικητ. Συμ)λίου	100.000
		Ἐξόδα Πληρωτέα	10.000
Σύνολον	2.430.000	Σύνολον	2.430.000

Ζητεῖται:

Βάσει τῶν ἀνωτέρω νὰ καθορισθῇ ποῖον ἦτο τὸ πρῶτον προσωρινὸν Ἰσοζύγιον τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1959 (συντασσόμενον μόνον μετὰ τῆς ὑπολοίπων) καὶ νὰ παρατεθοῦν αἱ γενόμεναι ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου ἐγγραφαί, αἱ ὁποῖαι ὠδήγησαν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ δοθέντος ὡς ἄνω Ἰσολογισμοῦ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν συμπληρωματικῶς καὶ τῶν κάτωθι:

- 1) Ὁ λογαριασμὸς τῶν πληρωτέων ἐξόδων (ἐνοίκια) ἐγένετο κατὰ τὴν ἀπογραφὴν.
- 2) Ὁ λογαριασμὸς «Χρεώγραφα» ἐλειτούργησε ὡς μικτός.
- 3) Ὁ λογαριασμὸς «Συμμετοχικὰ Ἐμπορεύματα ἐξ 1)2 μετὰ Κ.», ἐλειτούργησε ὡς μικτός, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ τελικοῦ μερισμοῦ.
- 4) Ἡ κίνησις τῶν ἐμπορευμάτων παρηκολουθεῖτο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Χρήσεως διὰ τῶν λογαριασμῶν «Ἀγοραὶ» — «Πωλήσεις»,

Ἐκ τῆς προηγουμένης χρήσεως εἶχον ἀπομείνει ἀπώλητα ἐμπορεύματα ἀξίας δρχ. 1.200.000, κατὰ δὲ τὴν χρῆσιν 1959 αἱ ἀγοραὶ ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 3.000.000.

5) Ἐκτὸς τῶν ἐκ τῆς προηγουμένης χρήσεως ὑφισταμένων ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων, ἐκρίθησαν κατὰ τὴν ἀπογραφὴν Τέλους Χρήσεως 1959 καὶ νεαὶ τοιαῦται ὀνομαστικοῦ ποσοῦ δραχμῶν 60.000, ἀποσβεσθεῖσαι διὰ δρχ. 30.000.

Γ) ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ὁ Α. διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου ὡς Ἐμπορικὸς Ἀντιπρόσωπος Οἴκων τῆς Ἀλλοδαπῆς τὴν 20 Ἰανουαρίου 1960. Τὴν 25ην Ἰανουαρίου 1960 ὁ Β. ἤγειρε κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν αἰτούμενος ὅπως ὁ Α. ὑποχρεωθῆ νὰ τῷ καταβάλῃ δρχ. 10.000 διὰ καθυστερούμενα πρὸς αὐτὸν μισθώματα, ἐζήτησε δὲ ὅπως ἡ ἀπόφασις ἐκτελεσθῆ καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ Α.

Ἐρωτᾶται: Εἶναι νόμιμον τὸ αἴτημά του; ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις καὶ διατί;

Πῶς κρίνεται ἡ ιδιότης τοῦ ἐμπόρου ἐπὶ νομικῶν προσώπων;

Ὁ Α. ἡλικίας 17 ἐτῶν εἰς τὸν ὁποῖον ὁ θεῖος του Β. ὑπεσχέθη ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις του δῶρον 10.000 δραχμῶν, ἠγόρασε μίαν μοτοσυκλέτταν ἀντὶ δὲ τοῦ τιμήματος ἐξέδωκεν ἐπὶ τοῦ θεῖου του καὶ εἰς διαταγὴν τοῦ πωλητοῦ Γ. συναλλαγματικὴν διὰ δρχ. 10.000. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Β. παρέδωκεν εἰς τὸν Α. τὰς ὑποσχεθείας αὐτῷ 10.000 δραχμάς. Ὅτε ὁ Γ. ἐνεφάνισε τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς τὸν Β. πρὸς ἀποδοχὴν οὗτος ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ ὡς ἀποδέκτης, ὑπέγραψεν ὁμως ὡς τριτεύουστῆς.

Ἐρωτᾶται: α) Εἶναι ἔγκυρος ἡ συναλλαγματικὴ; β) Ποία ἡ εὐθύνη τοῦ Α. ἐξ αὐτῆς; γ) Ποία ἡ εὐθύνη τοῦ Β. ἐξ αὐτῆς; δ) Ἐὰν ὁ Γ. ὀπισθογράφησε αὐτὴν εὐθύνεται ἔναντι τοῦ κομιστοῦ; καὶ διατί;

Ποῖαι αἱ συνέπειαι τῆς ἐμπορικῆς ιδιότητος;

Ὁ Α. διατηρεῖ τὸ καφενεῖον σιδηροδρομικοῦ τινος σταθμοῦ, ἔχει δὲ μισθώσει πλησίον τοῦ σταθμοῦ οἰκίαν ἐκ δύο δωματίων πρὸς κατοικίαν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του. Ἐπειδὴ εἰς τὸ ἐν δωματίον ἐναποθήκευσε ζάχαριν, καφέν, λεμονάδες καὶ ἄλλα παρόμοια ὑλικά, ἐδανείσθη παρὰ τοῦ Β. 5.000 δρχ. διὰ νὰ ἐπισκευάσῃ μίαν ἀποθήκην πλησίον τοῦ σταθμοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν ἵνα φυλάττῃ ἐν αὐτῇ τὰ περισσεύοντα ἔπιπλα τοῦ δωματίου πού ἐχρησιμοποίησε ὡς ἀποθήκην. Ἐπειδὴ δὲν ἐπέστρεψε τὸ ποσὸν τοῦ δανείου ἐμπροθέσμω ὁ Β. ἐζήτησε νὰ κηρυχθῆ ὁ Α. εἰς πτώχευσιν.

Ἐρωτᾶται: Εἶναι τὸ αἴτημα τοῦ Β. νόμιμον; ἐὰν δὲ δὲν εἶναι ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις θὰ ᾖτο νόμιμον;

Περὶ χρηματιστηρίων ἐμπορευμάτων.

Τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1955 ὁ Νικόλαος Ἰωάννου Παπαδόπουλος ἤνοιξε ἐδωδιμοπωλεῖον ἐν Ἀθήναις καὶ ἔκτοτε συνηλλάσσετο ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ν. Παπαδόπουλος» χωρὶς νὰ δηλώσῃ αὐτὴν εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν. Τὴν 1ην Ἰουνίου 1957 ὁ Νικόλαος Δημητρίου Παπαδόπουλος ἤνοιξεν ἐπίσης ἐδωδιμοπωλεῖον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Νικόλαος Παπαδόπουλος» ἐδήλωσε δὲ ταύτην εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν. Τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1958 ὁ Νικόλαος Δημητρίου Παπαδόπουλος ἤνοιξεν ὑποκατάστημα τοῦ ἐδωδιμοπωλείου του εἰς τὸν Πειραιᾶ δηλώσας εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς ὡς ἐπωνυμίαν τοῦ ὑποκαταστήματός του «Ν. Παπαδόπουλος». Τὴν 1ην Ἀπριλίου 1958 ὁ Νικόλαος Ἰωάννου Παπαδόπουλος ἤνοιξε καὶ αὐτὸς ὑποκατάστημα ἐν Πειραιῇ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν χωρὶς νὰ δηλώσῃ αὐτὴν εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς, ἐν συνεχείᾳ δὲ διατεινόμενος ὅτι ὁ Νικόλαος Δημητρίου Παπαδόπουλος προσέβαλε τὸ ἐπὶ τῆς ἐν λόγω ἐπωνυμίας δικαίωμά του ἠθέλησε νὰ προφυλάξῃ τὰ δικαιώματά του.

Ἐρωτᾶται: Τί ὀφείλει νὰ πράξῃ πρὸς τοῦτο ἂν καὶ κατὰ ποίαν ἔκτασιν θὰ δικαιωθῇ.

Περὶ τῆς ἐμπορικῆς ἱκανότητος τῆς ὑπάνδρου γυναικός.

- 1) Περὶ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν σωμάτων.
- 2) Περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διανομῆς Ο.Ε.
- 3) Τί λέγεται ὀπισθογράφησις καὶ πόσα εἶδη ὀπισθογραφῆσεως ἔχομεν διὰ τὴν συναλλαγματικὴν.
- 4) Πόσα εἶδη πιστωτῶν ἔχομεν ἐν τῇ πτωχεύσει.
 - 1) Πῶς ἀποκτᾶται καὶ πῶς ἀπόλλυται ἡ ἰδιότης τοῦ ἐμπόρου.
 - 2) Περὶ γενικῆς Συνελεύσεως Α.Ε.
 - 3) Τί εἶναι τὰ ἀποθηκόγραφα καὶ ποία ἡ σχέσις των πρὸς τὰ ἐνεχυρόγραφα.
 - 4) Τί διαφέρουν τὰ ἔργα τοῦ ὀριστικοῦ συνδίκου ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ συνδίκου τῆς ἐνώσεως.

Ε) ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Λίπη Θαλασσίων ζώων. — Διαιρέσις ἰχθυελαίων.

1) Ἐλαιον Ἡπατος τοῦ ὄνισκου — Περιγραφή παρασκευῆς — Ἰδιότητες — Χρήσεις — Χῶραι παρασκευῆς.

2) Ἐλαιον Φώκης — Ἐλαιον Φαλαίνης (ὡσαύτως ὡς ἄνω).

Βιομηχανικὰ λίπη — Γενικὰ — α) (Degras καὶ Moellon degas). β) Λίπος ἐρίων — Εὗρεσις — Παρασκευὴ — Ἰδιότητες — Χρήσεις.

Εὐρεῖν 695 χιλιόγραμμα ἔνυδρα οἰνοπνεύματος βαθμοῦ 95°, μὲ πόσα χιλιόγραμμα ἄνυδρα ἀντιστοιχοῦν. (Ἀντιστοιχοῦν ἄνυδρον οἰνόπνευμα εἰς τὸ βαθμὸν 95° = 92,44).

Περὶ Λιπασμάτων — Γενικὰ — Ὅρισμός, σημασία καὶ αἰτία χρησιμο-

ποιήσεως αὐτῶν — Εἶδη λιπασμάτων — Παρασκευή ὑπερφωσφορικῶν λιπασμάτων — Σύνθετα λιπάσματα, εἶδη τινὰ καὶ χαρακτηρισμὸς αὐτῶν — Ἑλληνικὴ παραγωγή λιπασμάτων — Ἐλεγχος Λιπασμάτων.

Ὁρισμὸς ἀριθμοῦ Ντενιέ καὶ διὰ ποίας κλωστικῆς ὕλης χρησιμοποιεῖται. Εὐρείν: 259 λίτρα οἰνοπνεύματος βαθμοῦ 95^ο μὲ πόσα λίτρα ἄνυδρα ἀντιστοιχοῦν.

Ὁρισμὸς τῶν λιπῶν — Χημικὴ σύστασις αὐτῶν — Διαίσεις — Παρασκευὴ καὶ βιομηχανικὸς καθαρισμὸς — Βρώσιμα λίπη — Ἐλαιομαργαρίνη — Μαργαρίνη — Περιγραφή παρασκευῆς καὶ ιδιοτήτων ὡς καὶ χρήσις ἐκάστης — Ποία ἢ μεταξύ των διαφορὰ — Νοθεῖαι τῶν λιπῶν — Ἐμπορευματολογικὴ ἐξέτασις — Χῶραι παραγωγῆς — Ἑλληνικὴ παραγωγή — Ποῖος ὁ τρόπος διακρίσεως τῶν Φαβεντιανῶν εἰδῶν καὶ τῶν τοιούτων ἐκ πορσελάνης;

Περὶ Οἰνοπνευματοποιίας: Ὁρισμὸς τοῦ Οἰνοπνεύματος — Πρῶται ὕλαι παρασκευῆς Οἰνοπνεύματος ἐπιτρεπόμεναι ἐν Ἑλλάδι — Βιομηχανικὴ παρασκευὴ καθαροῦ Οἰνοπνεύματος — Χρήσις αὐτοῦ — Φορολογία ἐν Ἑλλάδι — Ἐπιτηδευματικαὶ παρασκευάζοντες καὶ χρησιμοποιοῦντες οἰνόπνευμα ἐν Ἑλλάδι.

Περὶ Φωτιστικοῦ Οἰνοπνεύματος — (Παρασκευὴ του — αἰτιολογία παρασκευῆς του καὶ χρήσις αὐτοῦ). Νὰ εὐρεθῶσιν — 8635 χιλιόγραμμα οἰνοπνεύματος βαθμοῦ 95^ο μὲ πόσα χιλιόγραμμα ἀνύδρου οἰνοπνεύματος ἀντιστοιχοῦν (ἀντιστοιχοῦν ἄνυδρον οἰνόπνευμα εἰς τὸν βαθμὸν 95^ο = 92^ο,44).

Τεχνηταὶ ὕφαντικαὶ ὕλαι (Ρεγιόν).

Ὁρισμὸς αὐτῶν καὶ διάκρισις ἀπὸ συνθετικῶν τοιούτων — Ποίας τεχνητὰς ὕφαντικὰς ὕλας γνωρίζετε καὶ περιγραφή τῆς σπουδαιότερας ἐξ αὐτῶν, ἀπὸ ἀπόψεως τρόπου Βιομηχανικῆς παρασκευῆς — καὶ ἐὰν παρασκευάζεται ἐν Ἑλλάδι — Χρήσις τῶν τεχνητῶν ὕφαντικῶν ὑλῶν — Τί εἶναι τὸ ἀπόσταγμα οἴνου;

Περὶ Σακχάρων — (ὕδατάνθρακες) — Ὁρισμὸς τῶν ὕδατανθράκων — Προέλευσις αὐτῶν ἐν τῇ φύσει — Ἰδιότητες — Εἶδη — Ἀνίχνευσις — Εἶδη αὐτῶν — Περιγραφή Βιομηχανικῆς παρασκευῆς τοῦ Καλαμοσακχάρου (Σακχάρους) — Εἶδη Σακχάρους — Διατί κατὰ τὴν παρασκευὴν μαρμελάδων καὶ γλυκῶν ἐν γένει προστίθεται κιτρικὸν ὄξύ καὶ ποία μεταβολὴ συμβαίνει. Ποία ἢ διαφορὰ μεταξύ τῶν Ραιγιόν καὶ τοῦ Τσελβόλλε (Zellwolle).

(Περὶ Δημητριακῶν) — Ὁρισμὸς — Εἶδη αὐτῶν — Περὶ Σίτου — Διαίσεις τῶν σίτων κατὰ κατηγορίας καὶ ποικιλίας — Περιγραφή καὶ διάκρισις αὐτῶν — Σύστασις τοῦ κόκκου τοῦ σίτου — Ἐξέτασις Ἐμπορευματολογικῆς σιτοφορτίου καὶ τρόπος δειγματοληψίας τοῦ σίτου — Ἀσθένειαι τοῦ σίτου — Ἀπεντόμωσις τοῦ σίτου (ἀποστείρωσις) — Ἐναποθήκευσις — Παγκόσμιος παραγωγή καὶ Ἐμπόριον τοῦ σίτου — Ἑλληνικὴ παραγωγή — Ἐμπορικὸν κριτήριον τῶν σίτων καὶ τρόπος προσδιορισμοῦ αὐτοῦ, καθὼς

καί ποῖαι σταθεραὶ ἐξετάζονται κατὰ τὴν ἀγοραπωλησίαν τοῦ σίτου.

Τί σημαίνει ἀπόδοσις τοῦ σίτου εἰς ἄλευρα — καὶ ποῖον τὸ ἀπομένον ὑποπροϊόν, ἀπὸ ἄλευρα βαθμοῦ ἀλέσεως 90, 85 καὶ 70.

Τί εἶναι βαθμὸς ἀλέσεως ἀλεύρου :

(Περὶ ὑαλουργίας) — Ὅρισμός — Ἱστορικὸν παρασκευῆς τῆς ὑάλου — Βιομηχανικὴ παρασκευὴ ὑάλου γενικῶς — Πρῶται ὕλαι — Διάφορα εἶδη ὑάλων, καὶ τρόπος κατασκευῆς αὐτῶν.

Ποῖα ἡ διαφορὰ μεταξύ τῆς κοινῆς ὑάλου καὶ τῆς μολυβδύαλου — Περὶ ἐγχρώμων ὑάλων — Ποῖα ἡ διαφορὰ μεταξύ τῆς ὑάλου καὶ τῆς ὑδρῦαλου — Τρόπος ἀποψύξεως τῶν ὑαλίνων ἀντικειμένων καὶ αἰτιολογία — Ἐμπόριον — Ἑλληνικὴ παραγωγή — Περὶ ὑαλοβάμβακος, τρόπος παρασκευῆς, ιδιότητες καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτοῦ.

Διάκρισις χάρτου ἐκ χημικοῦ καὶ ἐκ μηχανικοῦ πολτοῦ.

Περὶ Ἐρίου — Ὅρισμός τοῦ ἐρίου — Ποῖαι ὕφαντικα Ἴνες καλοῦνται «ἐρίον».

Γενικὴ διαίρεσις τῶν ζωϊκῶν ἰνῶν — Κυρίως ἔρια — Εἶδη καὶ διασταυρώσεις ἐρίων — Χῶραι ἐριοπαραγωγοὶ — Τρόπος παραλαβῆς ἐρίου — Διαλογή ἐρίου μετὰ τὴν κουράν καὶ διαίρεσις εἰς ποιότητος ἀναλόγως τοῦ μέρους τοῦ ζώου — Χαρακτῆρες ἐρίου (Χημικοὶ — Μορφολογικοὶ — Ποιότητες καὶ ταξινομήσεις ἐρίων — α) Ἀναλόγως προελεύσεως, β) Ἀναλόγως καταστάσεως τῶν ζώων — Ἐμπορικὰ κέντρα — Περιγραφή ἐρίου καὶ ἐτέρων ζώων πλὴν προβάτων) — Καθορισμὸς λεπτότητος μαλλίνων νημάτων.

Περὶ Τείου — (Ὅρισμός τοῦ τείου — Χῶραι εἰς τὰς ὁποίας φύεται ἡ ἀναπτύσσεται — Διάκρισις εἰδῶν τειοδένδρου — Τρόπος παραλαβῆς τῶν φύλλων τοῦ τείου ἐκ τῶν δένδρων — Εἶδη τείου καὶ τρόπος παρασκευῆς ἐκάστου τούτων — Ἐμπορικὰ εἶδη τείου — Ἰδιότητες τείου — Ἀλλοιώσεις καὶ Νοθεῖαι τείου — Ἀναπληρώματα τείου — Χῶραι παραγωγοὶ τείου — Ἐμπορικὰ κέντρα — Παγκόσμιος παραγωγή — Ἐξέτασις τείου).

Περὶ ὕφαντικῶν ὑλῶν — (Διαίρεσις αὐτῶν) — Περὶ βάμβακος (Ὅρισμός τῆς κλωστικῆς ταύτης ὕλης — Εὗρεσις — Εἶδη — Συλλογὴ βάμβακος — Σύστασις καὶ Ἰδιότητες βάμβακος φυσικαὶ καὶ χημικαὶ — Ἐμπόριον βάμβακος — Παγκόσμιος παραγωγή — Ἐξευγενισμὸς Βάμβακος — Εἶδη ἐξευγενισμένα καὶ τρόπος παρασκευῆς αὐτῶν — Λόγος ἐξευγενισμοῦ καὶ χρήσις αὐτῶν).

Καθορισμὸς λεπτότητος βαμβακερῶν νημάτων ἐν τῷ ἐμπορίῳ — Ὅρισμός τῆς μονάδος λεπτότητος καὶ τρόπος μετρήσεως τῆς λεπτότητος ἐνὸς δικλῶνου βαμβακεροῦ νήματος.

Περὶ Ἀμύλου — Ὅρισμός τοῦ ἀμύλου Ἐμπορευματολογικῶς καὶ χημικῶς — Σχηματισμὸς τοῦ ἀμύλου εἰς τὰς ἐξ ὧν λαμβάνεται πρῶτας ὕλας — Ἐξαγωγή τοῦ ἀμύλου — ἀμυλον γεωμήλων — σίτου — ἀραβοσίτου κλπ.

— Νοθείαι άμύλου — Όροι οὖς δέον νά πληροῖ τὸ άμυλον — Χρήσεις τοῦ άμύλου.

Έμπορίον — Γεωγραφία — Έξωτικά είδη άμύλου — Εὔρεσις — Παρασκευή καί χρήσεις αὐτῶν.

Περί ζωϊκῆς μετάξης — Όρισμός — Έκκόλαψις τοῦ μεταξοσπόρου — Είδη καί Ίδιότητες βομβυκίων — Άναπνησιμός τῆς μετάξης — Σύστασις βομβυκίου — Διαίρεισις τῶν μεταξωτῶν νημάτων αναλόγως βαθμοῦ στρίψεως — Διαίρεισις τῆς μετάξης αναλόγως βαθμοῦ κατεργασίας — Μορφολογικοί καί φυσικοχημικοί χαρακτήρες μετάξης — Σύστασις μετάξης — Ίδιότητες κλπ. — Έμπορίον — Παραγωγή Έλλάδος — Διαίρεισις εἰδῶν μεταξίνων ύφασμάτων — Ύπολείμματα μεταξουργίας — Είδη καί χρήσεις αὐτῶν — Έμπορικόν βάρος μετάξης — Περί άγρίων μεταξῶν — Καθορισμός λεπτότητος μεταξίνων νημάτων.

Περί καφέ — Όρισμός — Εὔρεσις — Είδη Καφεοδένδρων — Κατεργασία πρὸς έξαγωγήν τῶν κύαμων τοῦ καφέ — Χημική σύστασις τοῦ καφέ — Παρασκευή καφέ πρὸς χρῆσιν.

Έπίδρασις τοῦ καφέ ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ — Καφές ἐλεύθερος καί πτωχὸς εἰς Καφεΐνην — Άλλοιώσεις τοῦ καφέ — Άποθήκευσις — Έμπορίον τοῦ καφέ — Νοθείαι τοῦ καφέ καί έλεγχος αὐτῶν — Παγκόσμιος παραγωγή — Έτεροι έμπορικά μορφαί τοῦ καφέ (έκχυλίσματα ξηρά) τρόπος παρασκευῆς — συσκευασίας καί ὀνομασίας ἐν τῷ έμπορίῳ.

Περί νηματοποιήσεως καί ύφάνσεως ύφανσίμων ύλῶν — (Ποῖαι εἶναι αἱ κατεργασίαι εἰς ἃς ύποβάλλονται αἱ ύφάνσιμοι ύλαι, ἵνα νηματοποιηθῶσιν καί ύφανθῶσιν καί περιγραφῆ έκάστης τούτων). Περί λεπτότητος νημάτων, βαμβακερῶν, μαλλίνων, μεταξωτῶν, τεχνητῶν καί συνθετικῶν.

Ποῖα ἡ διαφορὰ μεταξύ τεχνητῶν καί συνθετικῶν ύφαντικῶν ύλῶν — Όνόμασε αὐτάς.

Περί Λανιτάλ — Όρισμός — εὔρεσις — παρασκευή — ιδιότητες — χρήσεις). Ποῖα ἡ διαφορὰ μεταξύ Βισκόζης, τῶν Ραιγιόν ἐν γένει καί τοῦ τεχνητοῦ έρίου ἢ κυτταρομάλλου (Zellwolle — flossco — fibraïne).

Περί Ζύθου — Όρισμός — Πρῶται ύλαι — Βιομηχανική παρασκευή καί περιγραφῆ τῶν φάσεων έκάστης ἐξ αὐτῶν πρὸς παρασκευὴν τοῦ τελικοῦ προϊόντος — Ίδιότητες τοῦ Ζύθου — Διαίρεισις εἰς είδη καί ποιότητας — Φορολογία τοῦ Ζύθου ἐν Έλλάδι — Παγκόσμιος παραγωγή — Άλλοιώσεις καί συντήρεισις τοῦ Ζύθου.

Νά εὔρεθῶσιν : α) 7980 χιλιόγραμμα ένυδρα οἶνοπνεύματος βαθμοῦ 95^ο μέ πόσα χιλιόγραμμα άνυδρα άντιστοιχοῦν; (Άντιστοιχῶν βαθμὸς άνύδρου οἶνοπνεύματος εἰς τὸ 95^ο = 92,44). β) 6239 λίτρα Οἶνοπνεύματος ένυδρα, μέ πόσα λίτρα άνυδρα άντιστοιχοῦν;

ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ

Δὲν ἀρκεῖ τὸ πτυχίον. Μὴ λησμονῆς ὅτι ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν δίδεις καθ' ὅλην σου τὴν ζωὴν ἐξετάσεις καὶ πρέπει νὰ ἐπιτυγχάνῃς. Ὁ τύπος δὲν ἀρκεῖ. Ἀποτελεῖ ὑπόσχεσιν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως κρίνονται ὄχι ἀπὸ τὰς ὑποσχέσεις ἀλλ' ἀπὸ τὰ ἔργα των.

Λόρδος Bridges

Πρόεδρος τῆς London School of Economics
and Political Science

ΠΙΝΑΞ

κατατεθεισῶν καὶ ἐγκριθεισῶν μελετῶν τῶν ὑποψηφίων πρὸς ἀπόκτησιν
Πτυχίου τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς
κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1958)59

1. Ἀδαμάκης Χαράλ.: Ἡ συμβολὴ τῆς κορινθιακῆς σταφίδος εἰς τὴν Ἐθνικὴν μας Οἰκονομίαν.
2. Ἀθανασιάδου Ἑλένη: Τεχνικαὶ μελέται ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως ἐργασίας τοῦ ἐργάτου.
3. Ἀλεξόπουλος Νικ.: Λόγοι ἐπιβάλλοντες τὴν ἴδρυσιν βιομηχανίας σακχάρους ἐν Ἑλλάδι.
4. Ἀντωνόπουλος Γ.: Ἡ σημασία τοῦ νεωτέρου ἐμπειρισμοῦ διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν οἰκονομίαν.
5. Ἀποστολίδης Στ.: Ὁ ὄρυκτὸς πλοῦτος τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ δυνατότητες ἀξιοποιήσεώς του.
6. Ἀράπογλου Πέτρος: Ἡ τήρησις καὶ ἡ ὑποδειγματικὴ δύναμις τῶν λογιστικῶν βιβλίων ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον, τὴν πολιτικὴν δικονομίαν καὶ τὸν κώδικα φορολογικῶν στοιχείων.
7. Βασιλειάδης Ἰω.: Ἡ Ἑλληνικὴ ποντοπόρος ἐμπορικὴ ναυτιλία, ὡς παράγων οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς Χώρας.
8. Βλαχοδητρόπουλος Βασ.: Ὑπόδειξις δημιουργίας ἐν Ἑλλάδι ἐπιχειρήσεων τηρήσεως λογιστικῶν βιβλίων ἐτέρων ἐπιχειρήσεων.
9. Βουργιώτης Κ.: Ἡ Οἰκονομικὴ συμβολὴ τῆς μελισσοκομίας ἐν Ἑλλάδι.
10. Γεωργόπουλος Παν.: Ἡ βιομηχανία κατεργασίας δερμάτων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ συμβολὴ αὐτῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν.
11. Γκίκας Νικ.: Ἡ κατὰ τὸν Michel Biscayart τεχνικὴ τῶν πωλήσεων.
12. Γονίδης Γ.: Αἱ χερσαῖαι συγκοινωνίαι ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως.
13. Γραμματίκας Κωνστ.: Ἡ γεωργικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος.
14. Δημητρίου Ἀνδρέας: Τὸ ταμεῖον ἀσφαλίσεως ἐμπόρων.
15. Ἐξαδάκτυλος Θ.: Ὁ Προμηθευτικὸς καὶ Πιστωτικὸς συνεταιρισμὸς ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος.
16. Θεοφιλόπουλος Τ.: Κοινωνικο-οἰκονομικὴ ἐξέτασις τοῦ Δήμου Λαυρίου.
17. Κοπανάκης Ἐμμ.: Ἡ παραγωγὴ καὶ τὸ ἐμπόριον μέλιτος ἐν Ἑλλάδι.
18. Κοσσιέρης Γ.: Ἱστορικὴ, γεωγραφικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐξέτασις τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας.
19. Κουκλινοῦ Μαρία: Μετάφρασις ἀρθροῦ τοῦ Oynthler Schmolders ὑπὸ τὸν τίτλον «Fiscal Policy».

20. Λεβαντής Γ.: Τουριστικά αξιοθέατα τῶν νήσων Δήλου, Μυκόνου, Πάρου καὶ Ἀντιπάρου.
21. Λιβᾶς Γ.: Ὁ θεσμὸς τῆς ἀσφαλίσεως τῆς ἀνεργίας ἐν Ἑλλάδι.
22. Μανιᾶς Δημ.: Προβλήματα ἐλαίου.
23. Μάρδας Κωνστ.: Δυτατότητες ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι.
24. Μασούρας Νικ.: Αἱ ἐν Ἑλλάδι ἀποσβέσεις τῶν στοιχείων τοῦ παγίου ἐνεργητικοῦ.
25. Μαστοράκης Ἥλ.: Ἡ δραστηριότης τῆς Α.Ε. «ΒΙΟ».
26. Μελεσσανάκης Χαρίδ.: Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς ἀποθηκείσεως εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις.
27. Μερλέμης Δημ.: Ὁ σιδηρόδρομος καὶ ἡ συμβολὴ του εἰς τὴν παγκόσμιον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν.
28. Μπίσκος Κ.: Τὸ κόστος ἐργασίας.
29. Μουτσάκης Ν.: «Κρήτη», ὁ ἀνεκμετάλλετος τουριστικὸς θησαυρὸς.
30. Μπουλούμπασης Δ.: Περὶ ἐγγείου ἰδιοκτησίας γενικῶς καὶ παρ' ἡμῖν.
31. Ξενάκης Κωνστ.: Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐπιλογή καὶ ἐκπαίδευσις τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν.
32. Οἰκονομόπουλος Ἰω.: Ἡ Ἑλληνικὴ μετανάστευσις, προπολεμικῶς καὶ μεταπολεμικῶς.
33. Παναγιωτίδης Γ.: Αἱ κυριώτεραι τῶν θεωριῶν περὶ ἐπιχειρηματικοῦ κέρδους καὶ ἡ ἐφαρμογὴ των ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας.
34. Πανέρης Ἰω.: Ἡ λογιστικὴ τῶν ἐταιριῶν κατὰ τὸν Ἀμερικανικὸν καθηγητὴν Η. Α. Finney.
35. Παπαδομαρκάκης Δημ.: Σύντομος παρουσίαισις γενομένης ὑποδειγματικῆς ἐρεύνης τῆς οἰκονομίας τῆς νήσου Κρήτης ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος τοῦ Ροκφέλλερ καὶ κριτικὴ αὐτῆς.
36. Παπαϊωάννου Αἰκατερίνη: Τουριστικὴ ἐξέτασις τῆς Ἰστιάας.
37. Παπαναστασᾶτος Ἀναστ.: Ὁ Τουρισμὸς τῆς Κερκύρας μέσα εἰς τὸ πλᾶσιον τῶν γενικῶν προβλημάτων τῆς οἰκονομίας της.
38. Παφίλης Ἀθαν.: Τὸ ἐφαρμοζόμενον λογιστικὸν σύστημα εἰς τὸ Ταμεῖον Διοικήσεως τῶν Πανεπιστημιακῶν Δασῶν.
39. Πελεκανάκης Δ.: Συνθήκαι παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως τοῦ ἐλαίου ἐν Ἑλλάδι.
40. Πελεκάνος Ἀπόστ.: Ἡ αὔξησις τοῦ κόστους τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας λόγφ τῶν κοινωνικῶν ἐπιβαρύνσεων, συγκριτικὴ ἔρευνα μετ' ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς χώρας.
41. Περδικάρης Νικ.: Παραγωγή καὶ ἐμπόριον οἴνου τῆς περιφερείας Ληλαντίου.
42. Πουλόπουλος Γεώργ.: Παραγωγή καὶ ἐμπόριον κορινθιακῆς σταφίδος.

43. Ρηγανάκος Κυρ.: 'Η σημειωθείσα μεταπολεμικῶς καὶ μέχρι τοῦ 1955 πρόοδος εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν.
44. Σπανάκος Βασ.: «'Η πόλις τοῦ Γυθείου», ἐξέτασις αὐτῆς ἀπὸ κοινωνικοοικονομικῆς ἀπόψεως.
45. Σταθακόπουλος Λ.: 'Εξέτασις τῆς βιομηχανίας ἐλαστικοῦ ἐν 'Ελλάδι.
46. Σταμάτης 'Αχ.: Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῆς 'Ελληνικῆς βιομηχανίας καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξίν τῆς.
47. Στεφόπουλος Κ.: 'Η "Ενωσις Γεωργικῶν Πιστωτικῶν Συνεταιρισμῶν 'Ιωαννίνων καὶ κριτικὴ τοῦ ἔργου τῆς.
48. Τζανετόπουλος Χριστ.: Περιγραφή καὶ κριτικὴ τῆς διενεργηθείσης ὑπὸ τῆς 'Εθνικῆς Στατιστικῆς 'Υπηρεσίας τῆς 'Ελλάδος ἀπογραφῆς βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐν γένει καταστημάτων κατὰ τὴν 15)11)1958.
49. Τρίκολος Βασ.: 'Η Χαλκίς ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ ἰδίᾳ περιγητικῆς ἀπόψεως.
50. Τσαγανὸς Γεώργ.: Αἱ ἱαματικαὶ πηγαὶ 'Ικαρίας καὶ ἡ οἰκονομικὴ αὐτῶν σημασία.
51. Τσουβελεκάκης 'Αντων.: 'Η κοινότης 'Αττικῆς τῆς νήσου Λήμνου, ἐξέτασις αὐτῆς ἀπὸ κοινωνικοοικονομικῆς ἀπόψεως.
52. Τορτορέλης 'Ιω.: 'Υπόδειξις ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας ἐργοστασίου ἐπισκευῆς κινητῶν αὐτοκινήτων.
53. Φακούκκη 'Αλίκη: Κοινωνικοοικονομικὴ ἔρευνα τῆς κοινότητος Φόδελε, 'Ηρακλείου, Κρήτης.
54. Χατζηκωνσταντῆς Ν.: Αἱ ἐπαγγελματικαὶ ἐνώσεις.
55. Χατζῆς Ν.: 'Εξέτασις τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐνώσεως τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἐν 'Ελλάδι.

Π Ι Ν Α Ξ

των πρώτων πτυχιούχων τής Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς
(Ἀκαδημαϊκὸν Ἔτος 1958-1959)*

α)α	Ἐπώνυμον	Ὄνομα	Πατρώνυμον	Βαθμὸς
1.	Ἀγαπάκης	Ἰωάννης	Σπυρίδων	6.69
2.	Ἀγγέλου	Γεώργιος	Ἡρακλῆς	5.95
3.	Ἀθανασιάδου	Ἑλένη	Γεώργιος	5.95
4.	Ἀλαγιάννη	Ἰωάννα	Χρῆστος	6.10
5.	Ἀλεξανδρόπουλος	Παναγιώτης	Νικόλαος	6.49
6.	Ἀναστασάκος	Λύσανδρος	Παναγιώτης	5.64
7.	Ἀναστασόπουλος	Κων)νος	Ἀχιλλεὺς	5.86
8.	Ἀνδρέου	Γεώργιος	Δημήτριος	6.32
9.	Ἀντωνέας	Γεώργιος	Εὐστράτιος	7.64
10.	Ἀντωνόπουλος	Γεώργιος	Γεράσιμος	7.78
11.	Ἀραμπατζῆ	Ἰωάννα	Ἀναστάσιος	6.06
12.	Ἀράπογλου	Πέτρος	Βασίλειος	6.20
13.	Ἀρβανίτης	Δημήτριος	Σταμάτιος	6.05
14.	Ἀργυρόπουλος	Ἀλέξανδρος	Δημήτριος	6.80
15.	Ἀρώνης	Δημήτριος	Χαράλαμπος	5.57
16.	Βακαλοπούλου	Φανή	Συμεών	6.87
17.	Βακίρης	Ἐμμανουήλ	Ξενοφών	5.60
18.	Βαλατσός	Βασίλειος	Νικόλαος	6.42
19.	Βαρβάκης	Κων)νος	Ἀνδρέας	7.36
20.	Βαρελᾶς	Ἰωάννης	Γεώργιος	6.06
21.	Βαρλᾶς	Παναγιώτης	Χαράλαμπος	6.56
22.	Βασιλακόπουλος	Βασίλειος	Παναγιώτης	6.39
23.	Βασιλαντωνάκης	Κων)νος	Γεώργιος	5.86
24.	Βασιλειάδης	Ἰωάννης	Βασίλειος	5.93
25.	Βορδώνη	Μαίρη	Ἰωάννης	7.02
26.	Βουργιώτης	Κων)νος	Παναγιώτης	6.36
27.	Βράϊλας	Ἐμμανουήλ	Δημήτριος	6.06
28.	Γεωργόπουλος	Παναγιώτης	Γεώργιος	5.41
29.	Γιαλελῆς	Χαράλαμπος	Κυριάκος	5.86
30.	Γιαννόπουλος	Θωμᾶς	Κωνσταντῖνος	5.83

* Ἐκ τῶν 198 καταταγέντων εἰς τὸν «Πίνακα τῶν Πτυχιούχων τῆς τετραετοῦς φοιτήσεως Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς», οἱ 84 ἦσαν ἤδη πτυχιούχοι τῆς Ἀνω-
τέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Οὗτοι παρηκολούθησαν συμφώνως τῷ Νόμῳ
3876)1958 τὰ μαθήματα ἐνὸς τῶν Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ὑπέστησαν ἐπι-
τυχῶς τὰς σχετικὰς Εἰδικὰς Ἐξετάσεις τοῦ οἰκείου Κέντρου,

α)α	Ἐπώνυμον	Ὄνομα	Πατρώνυμον	Βαθμὸς
31.	Γκερέκος	Κωνσταντῖνος	Ἄνδρέας	6.17
32.	Γκίκας	Νικόλαος	Πέτρος	6.38
33.	Γκολέμης	Μιχαήλ	Δημήτριος	5.55
34.	Γκρέκας	Θεοφάνης	Κωνσταντῖνος	6.13
35.	Γραικιώτης	Παναγιώτης	Ἀριστομένης	5.87
36.	Γραμματίκας	Κωνσταντῖνος	Δημήτριος	6.48
37.	Δασκαλάκης	Λύσανδρος	Γεώργιος	5.87
39.	Δελάκης	Νικόλαος	Δημήτριος	7.92
38.	Δελλόπουλος	Δημήτριος	Ἀθανάσιος	5.31
40.	Δημητρίου	Ἄνδρέας	Συμεών	5.97
41.	Δημόπουλος	Δημήτριος	Παναγιώτης	6.45
42.	Δημόπουλος	Κωνσταντῖνος	Χαράλαμπος	5.69
43.	Δουκάκης	Βασίλειος	Βλαδίμηρος	6.80
44.	Ἐξαδάκτυλος	Θεόδωρος	Γεράσιμος	6.05
45.	Ζαραλῆς	Ἀντώνιος	Ἰωάννης	5.85
46.	Ζαραλῆς	Ἀριστοτέλης	Γεώργιος	5.78
47.	Ζαχαρόπουλος	Παναγιώτης	Γεώργιος	6.72
48.	Ζῆκος	Σπυρίδων	Ζῆκος	6.25
49.	Ζῆρος	Γεώργιος	Βασίλειος	6.48
50.	Ζυγούρης	Ἰωάννης	Κωνσταντῖνος	6.02
51.	Ἡλιόπουλος	Παναγιώτης	Ἰωάννης	6.12
52.	Θεοδώρου	Μαρία	Χαράλαμπος	5.58
53.	Θεοφιλόπουλος	Τρύφων	Κωνσταντῖνος	6.23
54.	Καβρολογάκης	Δημήτριος	Σπυρίδων	5.79
55.	Καλάη	Εὐγενία	Σπυρίδων	5.55
56.	Καλαφάτης	Παῦλος	Κωνσταντῖνος	6.07
57.	Κάπελας	Παναγιώτης	Πέτρος	5.25
58.	Καπετανάκη	Ἀφροδίτη	Μιχαήλ	7.11
59.	Καραδήμας	Ἀθανάσιος	Ἰωάννης	6.02
60.	Καραδήμας	Παναγιώτης	Ἀθανάσιος	6.44
61.	Καραντζᾶς	Γεώργιος	Θεόδωρος	6.37
62.	Καρδαμάκης	Ἐμμανουήλ	Νικόλαος	6.27
63.	Καρκαβατσάκης	Στέλιος	Ἰωάννης	5.75
64.	Καρμύρης	Ἀντώνιος	Κωνσταντῖνος	6.54
65.	Κατάνια	Παυλίνα	Νικόλαος	5.30
66.	Κατσαρὸς	Ἀπόστολος	Ἰωάννης	6.27
67.	Καψάλης	Παναγιώτης	Δημήτριος	5.69

α)α ΄Επώνυμον	Όνομα	Πατρώνυμον	Βαθμός
68. Κελαϊδής	΄Εμμανουήλ	Βαρδής	7.81
69. Κοκκίδης	΄Ιωάννης	΄Αλέξανδρος	6.22
70. Κόλλια	Μαρίνα	Σωτήριος	5.20
71. Κόλλια	Πούλια	΄Αναστάσιος	6.02
72. Κοντογιάννης	Γεώργιος	Ευάγγελος	7.82
73. Κοπανάκης	΄Εμμανουήλ	΄Αντώνιος	6.54
74. Καρατζόπουλος	Κωνσταντίνος	Δημήτριος	6.29
75. Κοτίτσας	Μιχαήλ	Θεόδωρος	6.55
76. Κουζελέας	Θεοχάρης	Δημήτριος	7.13
77. Κουκλινοῦ	Μαρία	΄Ανδρέας	6.64
78. Κούμπης	Γρηγόριος	Ευάγγελος	6.05
79. Κουλοῦντζος	Πέτρος	Ευθύμιος	6.26
80. Κουτίνας	Νικόλαος	΄Αθανάσιος	5.67
81. Κοῦτμος	Χρῆστος	Γεώργιος	6.94
82. Κουτσούτη	Βασιλική	Νικόλαος	6.08
83. Κουτουμᾶνος	Δημήτριος	΄Ηλίας	6.37
84. Κρητικός	Στέφανος	Σπυρίδων	6.54
85. Κοτσίρη	Μαργαρίτα	Κωνσταντίνος	5.97
86. Λαγουδάκης	Δημήτριος	Χαράλαμπος	5.30
87. Λαζανάς	Παναγιώτης	΄Ηλίας	5.90
88. Λαμπροβασίλης	΄Ιωάννης	΄Αλέξανδρος	5.63
89. Λαπιδάκης	΄Ιωάννης	Γεώργιος	6.13
90. Λιβᾶς	Γεώργιος	Δημήτριος	6.10
91. Λινάρδος	Γεώργιος	Δημήτριος	6.13
92. Λιοδάκης	Κωνσταντίνος	΄Ιωάννης	6.50
93. Λουμάνης	Σπυρίδων	΄Ιωάννης	5.85
94. Μαθιουδάκης	΄Αντώνιος	Γεώργιος	5.94
95. Μανδηλάρης	Βασίλειος	Κωνσταντίνος	5.92
96. Μανιάς	Δημήτριος	Ευστράτιος	6.54
97. Μασούνη	΄Αγγελική	΄Αθανάσιος	5.59
98. Μαρινάκης	Καλλικρατίδας	Δημήτριος	6.25
99. Μασούρας	Νικόλαος	Χρῆστος	6.39
100. Μελεσανάκης	Χαρίδημος	Μιχαήλ	6.-
101. Μερλέμης	Δημήτριος	Νικόλαος	5.97
102. Μήτρου	Δημήτριος	Σωτήριος	6.42
103. Μητσόπουλος	Παναγιώτης	Νικόλαος	5.90
104. Μιχαηλίδης	΄Ηλίας	΄Ιωάννης	6.05
105. Μουλίνος	Γεράσιμος	΄Ανδρέας	6.40
106. Μουμουλίδου	Χρυσή	Πέτρος	7.12

α)α	Ἐπώνυμον	*Όνομα	Πατρώνυμον	Βαθμὸς
107.	Μουτσάκης	Νικόλαος	Ἰωάννης	6.29
108.	Μπάμπος	Κωνσταντῖνος	Γεώργιος	6.03
109.	Μπασιάς	Χαράλαμπος	Μιχαήλ	5.84
110.	Μπεθάνης	Σωτήριος	Κωνσταντῖνος	5.86
111.	Μπεκὲς	Θεόδωρος	Θεόφιλος	5.50
112.	Μπίσκος	Κωνσταντῖνος	Στέφανος	6.40
113.	Μπότης	Κωνσταντῖνος	Δημήτριος	6.10
114.	Μπουβῆς	Γεώργιος	Σοφοκλῆς	5.47
115.	Μπουλούμπαση	Δήμητρα	Γεώργιος	5.86
116.	Μπουρονίκος	*Αθανάσιος	Γεώργιος	5.75
117.	Μυλωνογιάννης	*Αλέξανδρος	Κωνσταντῖνος	5.92
118.	Νικολάου	*Εμμανουήλ	Νικόλαος	6.38
119.	Νικολόπουλος	*Ανδρέας	Νικόλαος	5.78
120.	Νικολόπουλος	Μιχαήλ	*Ηλίας	6.17
121.	Νίνος	*Αγγελος	Ἰωάννης	7.24
122.	Νταῆς	Παναγιώτης	Βασίλειος	6
123.	Ντίνος	*Αντώνιος	Ἰωάννης	5.93
124.	Ξυλινᾶς	Χρῆστος	*Ανδριανὸς	6.67
125.	*Όρφανουδάκης	*Αναστάσιος	Γεώργιος	7.46
126.	Παναγιωτόπουλος	*Αχιλλεύς	Ἰωάννης	5.77
127.	Παναγιωτίδης	Γεώργιος	Μιχαήλ	6.50
128.	Παναγιώτου ἡ Βασ.	Βασίλειος	*Ηλίας	5.51
129.	Πανέρης	Ἰωάννης	Γεώργιος	6.09
130.	Πανούσης	Βασίλειος	Εὐάγγελος	6.17
131.	Πανουσοπούλου	Δήμητρα	Παναγιώτης	6.26
132.	Πανταλέων	Ἰωάννης	*Αλέξανδρος	6.19
133.	Παπαγιαννόπουλος	Θεόδωρος	Κωνσταντῖνος	5.93
134.	Παπαδομαρκάκης	Δημήτριος	Ἰωάννης	6
135.	Παπαδόπουλος	Βασίλειος	Γεώργιος	6.08
136.	Παπαϊωάννου	Βασίλειος	Κωνσταντῖνος	6.85
137.	Παπαναστασᾶτος	*Αναστάσιος	Σπυρίδων	8.75
138.	Παπατζανάκης	Γεώργιος	*Ονούφριος	6.12
139.	Παππᾶς	*Αλκιβιάδης	Δημήτριος	6.35
140.	Πατελῆς	Κωνσταντῖνος	Δαυίδ	6.-
141.	Παυλίδης	*Ιορδάνης	Συμεὼν	5.45
142.	Παφίλης	*Αθανάσιος	Ἰωάννης	6.47
143.	Πελεκᾶνος	*Απόστολος	Νικόλαος	6.26
144.	Περδικάρης	Νικόλαος	Χαρίλαος	5.88

α)α	Ἐπώνυμον	Ὄνομα	Πατρώνυμον	Βαθμὸς
145.	Πτεινάρα	Αἰκατερίνη	Κωνσταντῖνος	6.13
146.	Πετράκης	Ἐμμανουήλ	Γεώργιος	6.14
147.	Πετρόπουλος	Κωνσταντῖνος	Γεώργιος	6.12
148.	Πετρουλάκης	Γεώργιος	Δημήτριος	6.40
149.	Πιπεράκη	Χρυσῆ	Γεώργιος	6.33
150.	Πουλημενάκος	Πέτρος	Ἀριστείδης	5.63
151.	Πουλόπουλος	Γεώργιος	Διονύσιος	5.87
152.	Προβιδάκης	Νικόλαος	Γεώργιος	6.09
153.	Ραυτόπουλος	Παναγιώτης	Δημήτριος	6.60
154.	Ρηγανάκος	Κυριακούλης	Γεώργιος	5.99
155.	Ρόγκα	Μαρία	Θεόδωρος	5.99
156.	Ριγόπουλος	Μπέης	Κωνσταντῖνος	6.45
157.	Σακελλαρίου	Παναγιώτης	Κωνσταντῖνος	5.63
158.	Σαραντίτης	Γεώργιος	Ἰωάννης	6.25
159.	Σάρρος	Ἀλκιβιάδης	Γεώργιος	5.88
160.	Σαχινίδης	Λάζαρος	Κωνσταντῖνος	6.50
161.	Σιδέρη	Δέσποινα	Μιχαήλ	6.87
162.	Σκαλτσᾶς	Κωνσταντῖνος	Ἰωάννης	7.08
163.	Σκαλτσᾶς	Νέστωρ	Δημήτριος	5.96
164.	Σκόρδος	Βασίλειος	Σπυρίδων	6.73
165.	Σολωμὸς	Δημήτριος	Γεώργιος	6.75
166.	Σπανάκος	Βασίλειος	Ἰωάννης	6.65
167.	Σταθάκου	Χαριτούλα	Νικόλαος	5.34
168.	Σταθούλιας	Γεώργιος	Βασίλειος	5.90
169.	Σταμάτης	Ἀχιλλεὺς	Νικόλαος	5.46
170.	Σταμούλης	Παῦλος	Κωνσταντῖνος	5.77
171.	Στρατάκης	Ἀνδρέας	Γεώργιος	5.67
172.	Συνοδινὸς	Διονύσιος	Ἀνδρέας	6.91
173.	Σφακιανάκης	Ἰωάννης	Δημήτριος	7.81
174.	Σωτηρίου	Ναπολέων	Κωνσταντῖνος	6.35
175.	Ταυρίδης	Νικόλαος	Ἰωάννης	7.09
176.	Τζαννετόπουλος	Χρῆστος	Σωτήριος	6.34
177.	Τζουβελεκάκης	Ἀντώνιος	Δημήτριος	5.86
178.	Τρανακίδης	Πέτρος	Περικλῆς	7.25
179.	Τριανταφυλλόπουλος	Δημήτριος	Παναγιώτης	6.85
180.	Τσαγκρίδης	Μιχαήλ	Ἰωάννης	6.48
181.	Τσαμπῆς	Γεώργιος	Κυριάκος	5.73
182.	Τσάτσουλης	Παναγιώτης	Ἀθανάσιος	6.40

<i>α)α</i>	<i>*Όνομα</i>	<i>*Επώνυμον</i>	<i>Πατρώνυμον</i>	<i>Βαθμός</i>
183.	Τσιμπλάκης	Ἰωάννης	Μιχαήλ	7.15
184.	Τσόκας	Παναγιώτης	Γεώργιος	6.34
185.	Τσώνης	Σπυρίδων	Γεώργιος	6.39
186.	Φίλιος	Εὐάγγελος	Βασίλειος	5.96
187.	Φωστέρης	Νικόλαος	Ἐμμανουήλ	7.04
188.	Χανιωτάκης	Χαράλαμπος	Ἐμμανουήλ	5.90
189.	Χατζηδάκης	Στέφανος	Ἐλευθέριος	5.92
190.	Χατζηκωνσταντῆς	Νικόλαος	Δημήτριος	6.88
191.	Χατζηκωνσταντῆς	Νικόλαος	Μιχαήλ	6.97
192.	Χατζηπαναγιώτου	Εὐάγγελος	Ἰωάννης	6.64
193.	Χατζηπέτρου	Εἰρήνη	Παναγιώτης	5.86
194.	Χατζῆς	Νικόλαος	Σωτήριος	5.47
195.	Χατζηχρήστου	Ἀνέστης	Ἐμμανουήλ	5.70
196.	Χέλμης	Ἀναστάσιος	Ἀθανάσιος	8.90
197.	Χονδρός	Παναγιώτης	Βασίλειος	5.63
198.	Ὡρολογόπουλος	Θεολόγος	Νικόλαος	6.42

ΕΞΩΣΧΟΛΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ Α.Β.Σ.

*Ἡ παιδεία διὰ τοὺς εὐτυχεῖς
ἀποτελεῖ κόσμημα
καὶ διὰ τοὺς δυστυχεῖς
καταφύγιον*

Δημόκριτος

Πάν ανώτατον εκπαιδευτικόν Ἴδρυμα δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀπλῶς ἐν εκπαιδευτήριον διδάσκον τοὺς τροφίμους του ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν διδασκαλίας καὶ τῶν ἐργαστηρίων. Πρέπει, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἔχει λεχθῆ, νὰ φιλοδοξῆ νὰ καταστῆ πνευματικὸν κέντρον ἀκτινοβολοῦν καὶ ἔξω τοῦ περιβάλλου του ὄχι μόνον διὰ τῶν μεθοδικῶν παραδόσεων τῶν καθηγητῶν του ἀλλὰ καὶ διὰ διαλέξεων καὶ δημοσίων συζητήσεων ἐπὶ τῶν μεγάλων ζητημάτων τῆς χώρας. Οἱ ἐν τοῖς ἀνωτάτοις Ἰδρύμασι διδάσκοντες εἶναι —καὶ πρέπει νὰ εἶναι— οἱ πνευματικοὶ ἡγέται—οἱ πνευματικοὶ διδάσκαλοι τοῦ ἔθνους, ἐμπνέοντες καὶ καθοδηγοῦντες ὄχι μόνον τοὺς σπουδαστὰς τῶν διὰ τοῦ ἔθνους τῶν καὶ τῶν γνώσεών των, ὄχι μόνον τοὺς νέους, ἀλλ' ὀλοκληρον τὴν κοινωνίαν. Ὅπου ὑπάρχει ζωσὰ καὶ δρῶσα πνευματικὴ ἡγεσία, ἐκεῖ ἐμφανίζεται καὶ δρᾷ ἐπωφελῶς διὰ τὸ ἔθνος πολιτικὴ καὶ διοικητικὴ ἡγεσία. Ἡ πνευματικὴ τάξις εἶναι ἡ πρωτοπορία τοῦ ἔθνους καὶ ἐξ αὐτῆς κυρίως ἐξαρτᾶται ἡ ἀνύψωσις ὀλοκληροῦ τοῦ ἔθνους καὶ αὐτὴ εἶναι ὑπεύθυνος κυρίως διὰ τὴν παρακμὴν του.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ Σχολὴ δὲν περιορίζεται εἰς τὴν στενὴν ἀπὸ τῆς ἔδρας διδασκαλίαν. Δὲν εἶναι κλειστὸν πνευματικὸν Ἴδρυμα, ἀλλὰ Ἴδρυμα παντοιοτρόπως ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκτινοβολήσῃ τὴν Γνώσιν καὶ τὴν Ἀλήθειαν. Δι' αὐτὸ εἶναι, πράγματι, κατ' ἐξοχὴν Ἐθνικὸν Ἴδρυμα. Ἡ Σχολὴ δὲν εἶναι Ὀργανισμὸς ἀνήκων εἰς ἄτομα ἢ ἐξυπηρετικὸς ὠρισμένων ἐπιστημονικῶν ἢ πολιτικῶν ἀπόψεων, οὐδὲ δημοσιὰ ὑπηρεσιὰ ἐξαρτωμένη ἀπὸ τὸ οἰονδήποτε ἐκάστοτε κρατοῦν κόμμα. Εἶναι κοινωφελὴς Ὀργανισμὸς ἔχων τὰς θύρας ἀνοικτὰς εἰς πάντας, διότι τὴν Γνώσιν καλλιεργεῖ, τὴν Ἀλήθειαν ἀναζητεῖ καὶ τὴν Πρόοδον ἐξυπηρετεῖ. Παραμένει ἀναντίρρητον δι' αὐτὴν τὸ ἀξίωμα ὅτι «ἐθνικὸν εἶναι ὅ,τι ἀληθινὸν καὶ ὅ,τι προοδευτικόν».

Ἡ Σχολὴ ὡσαύτως προσκαλεῖ συστηματικῶς διακεκριμένους ξένους εἰδικούς ἐπιστήμονας, οἱ ὅποιοι δίδουν σειρὰν μαθημάτων διὰ τοὺς σπουδαστὰς καὶ διαλέξεων διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Τοιοτοτρόπως δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ γνωρίσουν τὴν ξένην σκέψιν καὶ νὰ ἀνταλλάξουν τὴν πείραν των ἐπὶ ζητημάτων ἐμπιπτόντων, φυσικά, εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐνδιαφερόντων τῆς Σχολῆς. Ταυτοχρόνως ἡ Σχολὴ ἀσκεῖ τὴν ἐπιβεβλημένην συστηματικὴν τῶν ξένων διαφώτισιν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν μας ζητημάτων καὶ ἐπὶ τῆς συντελεσθείσης ἐν Ἑλλάδι προόδου, ἀποτελοῦσα εἰς τοῦτο παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Α) ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ ἐκδοτικὴ δραστηριότης στρέφεται πρὸς δύο κατευθύνσεις: Πρὸ τὸ χρήσιμον ἐπαγγελματικὸν βιβλίον ἐξονυχιστικῆς διερευνήσεως ἐπὶ μέρους θεμάτων, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας εὐρισκομένων, καὶ πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνικὰς μελέτας παραγωγικῶν προβλημάτων ἐνδιαφερόντων ἰδιαίτερώς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν.

Ἡ ἐκδοσίς των γίνεται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσιευμάτων ἢ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν ἢ τῶν εἰδικῶν Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως, τῶν ὁποίων τὸ πλοῦσιον ἐπιστημονικὸν ἐπιτελεῖον συνιστᾷ καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκλογῆς καὶ ὑποδείξεως τῶν ἐκδοτέων ἔργων. Αἱ πολῦτιμοι αὗται ἐργασίαι, περίπου 115 τὸν ἀριθμὸν, καλύπτουν σχεδὸν 18.000 σελίδας.

Ἐκτὸς τούτου ὑπάρχουν αἱ ὑπηρεσιακαὶ ἐκδόσεις ὅπως: ὁδηγοὶ σπουδῶν, προγράμματα ἐργασιῶν, ἐκθέσεις πεπραγμένων κλπ. Αἱ ἐκδόσεις αὗται παρέχονται εἰς τοὺς σπουδαστὰς ἐναντι τῆς παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένης ἀξίας ἐντύπων κλπ. ἄνευ ἄλλης τινὸς ἐπιβαρύνσεως.

Τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί» ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950-1951 καὶ εἶναι τὸ ἐπίσημον μηνιαῖον ὄργανον τῆς Σχολῆς. Ἦδη οἱ ἐκδοθέντες ἑνέα τόμοι περιλαμβάνουν 409 μελέτας εἰς 6850 σελίδας. Τὸ ἄλλο περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Νέα τῆς Α.Β.Σ.» ἀποτελεῖ μέσον πληροφοριῶν καὶ ὄργανον διαφωτισμοῦ. Τὰ «Νέα» εἰσέρχονται ἀπὸ τοῦ 1959-1960 εἰς τὸ Ζ' ἔτος καὶ καλύπτουν ἤδη 2428 σελίδας.

Ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι μὲ τὰ δημοσιεύματά της συμβάλλει ἐνεργῶς εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου καὶ ἀκτινοβολεῖ οὕτω καὶ πέραν τῶν σπουδαστῶν της. Εἰδικὸν τεῦχος περιλαμβάνει ὅλας τὰς ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς καὶ ἀποστέλλεται δωρεὰν εἰς τὸν αἰτοῦντα. Εἰς αὐτὸ ἀναγράφεται ὀλόκληρος ἡ μεγάλη καὶ ἐθνικῆς σημασίας ἐκδοτικὴ προσπάθεια τῆς Σχολῆς. Ἐνταῦθα ἀναφέρονται μόνον αἱ ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ ἔτος 1958-1959.

« Σ Π Ο Υ Δ Α Ι » (Θ' Τόμος)

Ἄ Ο Θ' τόμος τῶν «Σπουδῶν» (1958-1959) περιέλαβε εἰς τὰς 1165 σελίδας του τὰς κάτωθι πρωτοτύπους ἢ ἐκ μεταφράσεως 33 μελέτας, πλουσίαν βιβλιοκρισίαν ὡς καὶ ἐνδιαφέρουσαν κίνησιν τῶν ἰδεῶν.

1. † Χρ. Ἀγαλλοπούλου, Ἑλληνικὸν Ναυτεργατικὸν Δίκαιον.
2. Χρ. Ἀργύρη, Ὁ ἐπιτυχημένος Διευθυντής.
3. Κ. Βοβολίνη, Ὁ Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος καὶ ἡ ἐποχὴ του.
4. Κ. Βαββέρη, Ἀνθρωπισμὸς καὶ Τεχνικὴ εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν.
5. Βρετανικοῦ Συμβουλίου Παραγωγικότητος, Καλύτεροι δρόμοι διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος.
6. Κ. Γεωργοῦλη, Αὐτοματισμὸς, Τεχνικὴ καὶ Κυβερνητικὴ.
7. Γ. Γιαννοπούλου, Τὰ 100 χρόνια τοῦ τηλεγράφου στὴν Ἑλλάδα.
8. Σ. Γυαλίστρα, Τὰ πετρέλαια τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ὡς παράγων πολέμου καὶ ὡς παράγων εἰρήνης.
9. Β. Δημαρᾶ, Σύντομος ἱστορία τῆς δραχμῆς (1853—1959).
10. Μ. Διαμαντοπούλου, Δομικὴ παραγωγικότης. Ἑλληνικαὶ διαπιστώσεις, συνθήκαι καὶ ἀνάγκαι.
11. Ι. Ζίγδη, Τὸ θέμα τῶν φορέων.
12. Β. Καλίβα, Μέσον καὶ διαφορικὸν κόστος.
13. Γ. Κανᾶ, Τεχνικοοικονομικὴ καὶ παραγωγικότης.
14. R. Compell, Ἡ Λογιστικὴ διὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ κόστους εἰς τὴν σοβιετικὴν οἰκονομίαν.
15. Β. Courtlin, Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῶν ἰσοζυγίων πληρωμῶν.
16. Α. Κώνστα, Τὸ πετρέλαιον ἀνὰ τὸν κόσμον καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.
17. Κ. Κούρη, Τὸ πρόβλημα τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ γήρατος.
18. Α. Λάζαρη, Γραμμικὸς προγραμματισμὸς.
19. Σ. Λιζάρδου, Προβλήματα ἀνορθώσεως τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας.
20. Α. Μακκᾶ, Δύο πολιτισμοί, ὁ πνευματικὸς καὶ ὁ τεχνικὸς.
21. Κλ. Μπανταλούκα, Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς παρ' ἡμῖν καταναλώσεως εἰδῶν διατροφῆς.
22. Μ. Νικολάου, Βιομηχανικὴ Ἐκθεσις Ἀννοβέρου.
23. Κ. Παπαδημητρίου, Στοχασμοὶ γύρω ἀπὸ τὴ μόνωσιν.
24. Κ. Παπαδημητρίου, Δουλεία καὶ πολιτισμὸς.
25. Γ. Παλαεξανδρῆ, Εἰσαγωγή εἰς τὴν Κοινωνικὴν Πολιτικὴν.
26. Κ. Παπαλιάνου, Διεθνεῖς προσπάθειες γιὰ τὴν πρόοδον τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας.
27. Π. Πόγγη, Ἡ συνεισφορὰ τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος.
28. Ν. Πολύζου, Αὐτοματισμὸς.
29. Ch. Salzmann, Ἡ ἐπιστημονικὴ προπαρασκευὴ τῶν ἀποφάσεων ὡς μέθοδος καὶ ὡς ὄργανον ἀποφάσεων.

30. Δ. Σαραντοπούλου, Τὸ τεχνολογικὸν στοιχείον εἰς τὴν νεωτέραν οἰκονομίαν.
31. Στ. Σταυροπούλου, Τὰ 100 χρόνια τοῦ χάλυβος.
32. Ἀλ. Τσάτσου, Προϋποθέσεις δι' εὐρυτέρας ἐπενδύσεις εἰς τὴν βιομηχανίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.
33. Αβ. Usner, Ἡ σημασία τοῦ νεωτέρου ἐμπειρισμοῦ διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν.

« ΝΕΑ ΤΗΣ Α. Β. Σ. » (ΣΤ' Τόμος)

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1958-59 ἐξεδόθησαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 30-33 τεύχη τῶν «Νέων τῆς Α.Β.Σ.» ἐκ σελίδων ἐν ὄλφ 367, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον ἀφιερώθησαν εἰς ζητήματα ὀργανώσεως καὶ τοῦ τουρισμοῦ τῆς Κερκύρας, τὸ δεύτερον εἰς διάφορα ζητήματα καὶ τὸ τελευταῖον εἰς τοὺς λόγους, ὄδηγίας, παραινέσεις καὶ ὑποθήκας τοῦ Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῇ μετονομασίᾳ αὐτῆς εἰς Ἀνωτάτην.

Ε Π Ε Τ Η Ρ Ι Α Ε Σ

Ἐτησίᾳ ἔκδοσις τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν περιέχουσα εἰς τὰς 276 σελίδας τῆς τὰς κάτωθι 14 μελέτας τῶν διδασκόντων εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.

1. † Χρήστου Ἀγαλλοπούλου, Ἡ καταγγελία τῆς συμβάσεως τῆς ἐργασίας.
2. Σωτηρίου Ἀγαπητίδη, Ὁ πληθυσμὸς καὶ ἡ ἀπασχόλησις εἰς τὸ παγκόσμιον πλᾶσιον.
3. Βασιλ. Δαμαλά, Σύγχρονοι τάσεις συνεργασίας εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.
4. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, Ἡ προδομένη Εὐρώπη.
5. Ν. Μποχλογύρου, Κοινωνικοὶ ψυχολογικοὶ προβληματισμοὶ τοῦ ἐργαζομένου Ἑλληνοσ ἐφήβου.
6. Χρυσῆ Εὐελπίδη, Ἀλληλεπιδράσεις τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ κινεζικοῦ πολιτισμοῦ.
7. Ν. Πολύζου, Ἐλεγχος τῶν γεννήσεων.
8. Μ. Γούτου, Τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ Κοινωνικὴ Ἀσφάλις.
9. Γ. Λάσκαρη, Ἡ ἴδρυσις τῆς Γ.Σ.Ε.Ε.
10. Σοφία Γεδεών, Ὁ ψυχολογικὸς συντελεστὴς στὰ ἀτυχήματα τῆς ἐργασίας.
11. Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου, Ἡ οἰκονομικὴ ἑρμηνεία τοῦ ταξικοῦ διαφορισμοῦ.
12. Δ. Κούση, Ὁ ἀτομισμὸς.
13. Δημητρίου Ψαρῶ, Ἡ ἀλλοίωσις τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς τῆς συγχρόνου Δημοκρατίας.
14. Ἀθανασίου Κανελλοπούλου, Περιφερειακαὶ διαφοροποιήσεις καὶ οἰκονομικὴ ἀποκέντρωσις ἐν Ἑλλάδι.

Ἐπειρηὶς τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, περιέχουσα εἰς 274 σελίδας τὰς κάτωθι 7 μελέτας.

1. *Κ. Α. Ἀθυνασιάδου*, Ἡ θεμελίωσις τῶν κριτηρίων σημαντικότητος τῶν πολυπληθῶν δειγμάτων διὰ τῆς γεννητρίας συναρτήσεως ροπτῶν.
2. *Ε. Β. Γεωργούλη*, Ἡ στατιστικὴ μεθοδολογία ὡς ὄργανον ἐρεύνης θεμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Δασοπονίας.
3. *Ε. Α. Ζούλια*, Περὶ στατιστικῶν τινῶν μεθόδων «Ἐλευθέρων κατανομῆς».
4. *Βασ. Σ. Καλόβρα*, Κριτικὴ διερεύνησις ἐπὶ ἐνὸς ἐσφαλμένου ὑπολογισμοῦ τοῦ μέσου χρόνου νοσηλείας εἰς τὰ Ἀσφαλιστικά καὶ Νοσηλευτικά Ἰδρύματα.
5. *Α. Κοινιδάκη*, Ἡ Μαθηματικὴ θεωρία τῶν παιγνιδίων καὶ ἡ οἰκονομία.
6. *Εὐστ. Μαργαρίτη*, Σπουδὴ τῶν ἐποχικῶν μεταβολῶν εἰς τὰς χρονολογικὰς σειράς.
7. *Ι. Χ. Σακαλῆ*, Ἡ δειγματοληψία ὡς ὄργανον στατιστικῆς ἐρεύνης.

ΕΤΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1. *Στρ. Κ. Παπαϊωάννου*, Ἐπὶ τῶν πορισμάτων τῆς Ἐπιτροπῆς Παιδείας, Ἀπόψεις τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῶν θεμάτων τῶν ἀφορώντων τὴν Ἀνωτάτην Ἐκπαίδευσιν.
2. *Στρ. Κ. Παπαϊωάννου*, Νέα ἐποχὴ, νέα ἐκπαιδευτικά ἰδανικά.
3. † *Χρήστου Ἀγαλλοπούλου*, Ναυτεργατικὸν Δίκαιον.
4. *Ε. Μαργαρίτη*, Μαθήματα Στατιστικῆς.
5. *Ι. Χρυσόχοῦ*, Ὀργανωτικά Ἀνάλεκτα.
6. *Ι. Χρυσόχοῦ*, Χρυσᾶ Ἐπη Ὀργανώσεως Ἐπιχειρήσεων.
7. *Ι. Χρυσόχοῦ*, Ἡ Ὀργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας.
8. *Μ. Γεωργιάδου*, Εἰσαγωγή εἰς τὰς μεθόδους ἐρεύνης τῆς ἀγορᾶς.
9. *Α. Ποταμιάνου*, Ἡ προτιμωμένη ὑπόθεσις ἐπὶ πλοίων.
10. *Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου*, Ἡ οἰκονομικὴ ἐρμηνεία τοῦ ταξικοῦ διαφορισμοῦ.
11. *Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου*, Ἡ Γένεσις τοῦ Ὀλοκληρωτισμοῦ.
12. *Β. Ν. Πολόξου*, Ἡ ἐξέλιξις τῆς Τεχνικῆς καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων.
13. *Γ. Ardanl*, Οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ πλευραὶ τῆς παραγωγικότητος καὶ τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως.
14. *Η. Pilkington*, Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐργοδοτῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος.
15. *Ρ. Bigaud*, Αἱ ἀπόψεις τῶν μισθωτῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος.
16. *Β. de Jouvenel*, Ἡ πολιτικὴ τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὁ οἰκονομολόγος.
17. *Βρετανικοῦ Συμβουλίου Παραγωγικότητος*, Καλύτεροι δρόμοι διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγικότητος (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ Γ. Δαυίδ).

18. Γαλλικῆς Ἐπιτροπῆς Σπουδῶν καὶ Μετρήσεως τῆς Παραγωγικότητος, Ἐννοιαι καὶ ὀνοματολογία τῶν τεχνικῶν ὄρων τῆς παραγωγικότητος.
19. Ἄνδρ. Δουκάκη, Ὁ Τουρισμὸς τῆς Λέσβου.
20. Σ. Παπαναστασάτου, Ἡ Κέρκυρα ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως.
21. Α.Β.Σ., Πεπραγμένα.
22. Α.Β.Σ., Ὁδηγὸς Ὑποψηφίου Σπουδαστοῦ.
23. Α.Β.Σ., Ἐκδόσεις. Ἀπὸ τοῦ 1927-1959.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

(Ἐλμανὰκ 1959)

Ἡ προσπάθεια τῆς Σχολῆς, ἡ τόσον πρωτότυπος καὶ εὐτυχῶς παρ' ὄλων ἐκτιμηθεῖσα, τῆς ἐκδόσεως ἐνὸς «Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου» (Ἐλμανὰκ), συνεχίσθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1959. Ἀξίζει, τῷ ὄντι νὰ τονισθῇ πόσος ἐνθουσιασμὸς καὶ πόσος μόχθος ἀπητήθη διὰ τὴν ἐκδοτῆ ἔν τόσον διεθνῶς πρωτότυπον, ζωντανὸν καὶ ποικίλης ὕλης Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον, ἀπαραίτητον διὰ τοὺς σπουδαστάς, χρήσιμον διὰ πάντα φίλον τῆς μελέτης.

Ὁ Γ' τόμος τοῦ Ἡμερολογίου, ἦτοι τοῦ ἔτους 1959, περιέλαβεν εἰς 650 σελίδας, 214 εἰκόνας, τὰ κάτωθι 40 μελετήματα, 139 βιογραφικὰ σημειώματα τῶν μεγάλων σκαπανέων τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς, 38 χαρακτηριστικὰ δείγματα τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως, 295 γνωμικὰ καὶ παροιμίας, 67 διάφορα σημειώματα, συνοπτικὴν πεζογραφίαν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας κατὰ τὸ 1957 καὶ πλήρη στοιχεῖα θρησκευτικῆς, ἐθνικῆς, πολιτικῆς, εὐρωπαϊκῆς καὶ διεθνοῦς ἀγωγῆς ὡς καὶ τῆς σχολικῆς ἀγωγῆς τοῦ σπουδαστοῦ. Ὅλη αὐτὴ ἡ κολοσσιαία ἐργασία ἐγένετο χάρις εἰς τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν ποὺ συνέλαβον τὴν ἰδέαν καὶ ἀμισθὴ τὴν ἐξετέλεσαν, ἐνῶ διὰ πολὺ κατώτερα ξένα Ἐλμανὰκ χρησιμοποιοῦνται ὀλόκληρον ἐπιτελεῖον ἐπιστημόνων καὶ λογίων συστηματικῶς ἐργαζομένων καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ ἀδρῶς ἀμοιβομένων. Δι' αὐτὸ ἡ Σχολὴ ἐξέφρασε τὰς θερμὰς τῆς εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς Συνεργάτας τοῦ «Ἐλμανὰκ 1959», οἱ ὅποιοι ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κοσμητοροῦ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, ἀφιλοκερδῶς ὁμοίως ἐργαζόμενοι, συνετέλεσαν εἰς τὴν τόσον ἐπιτυχῆ καὶ λαμπρὰν αὐτὴν ἐκδοσὶν τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπιμεληθεῖσαν τὴν ὕλην δίδαξαν Παναγιωτοπούλου.

Δημοσιευθέντα Μελετήματα εἰς «Ἐλμανὰκ 1959»

- Σ. Ἀγαπητίδη, Ἡ ἀπελευθερωθεῖσα Δωδεκάνησος.
 Μ. Ἀμαριώτου, Μάνα.
 R. Courlin, Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῶν ἰσοζυγίων πληρωμῶν.
 L. Baudin, Αἱ οἰκονομικαὶ μονάδες.

- Σ. Γεδεών, Ἐφηρμοσμένη ψυχολογία καὶ οἰκονομία.
 Κ. Γεωργούλη, Οἰκονομολογικά.
 Γ. Gallet, Ἡ ἐπανάσταση τῆς αὐτοματοποιήσεως.
 Π. Γραίκον, Μία περίοδος εὐημερίας τοῦ Πηλίου.
 Ἐιρηναίου Σάμου, Ἡ ἀναγκαιότης τῆς προσευχῆς.
 Ἡπειρώτη, Βόρειος Ἡπειρος.
 Γ. Κανᾶ, Τὰ δημόσια οἰκονομικά τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1957.
 Α. Κλάδου, Πρόλογος τοῦ Α' Ἑλληνικοῦ Ἀλμανάκ.
 Π. Κομνηνοῦ, Κωνσταντινουπόλεως κτίσις.
 Α. Κονιδάρη, Τί εἶναι τὸ Ἡμερολόγιον.
 Α. Κονιδάρη, Τὸ σύστημα τῶν ὠριαίων ἀτράκτων.
 Α. Κονιδάρη, Αἱ ὥραι τοῦ ἔτους.
 Ἄπ. Λάζαρη, Ἡ οἰκονομικὴ Ἑλλάς 1957.
 Κ. Λεοντίδου, Διεθνεῖς καὶ Εὐρωπαϊκοὶ Ὄργανισμοί.
 Σ. Λιζάρδου, Ἡ θέσις τῆς βιογραφίας εἰς τὸν χῶρον τῆς ἱστορικῆς ἐρεύνης.
 Μαϊμονίδου, Ἀθάνατα λόγια.
 Φ. Μιχαλίπουλου, Ἰωάννης Σοῦτσος.
 Κ. Μουστάκα, Κοινωνιομετρία καὶ Μικροκοινωνιολογία.
 Κ. Μπίρη, Σταμάτιος Κλεάνθης.
 Σ. Π., Ἡ ἡμέρα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.
 Σ. Παραγωγιοπούλου, 3 Ἱεράρχαι.
 Μ. Παπαδάκη-Χορδάκη, Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμός.
 Σ. Παπαϊωάννου, Τὸ νόημα τῆς Μεγάλης Ἡμέρας: 28 Ὀκτωβρίου — 25 Μαρτίου.
 Σ. Παπαϊωάννου, Πρὸς τοὺς νέους.
 Σ. Παπαναστασίου, Τὰ θαύματα τοῦ ἀνατοκισμοῦ.
 Κ. Παπαπάνου, Τί εἶναι ἡ Οὐνέσκο.
 Μ. Παπαστάμου, Οἱ 4 ἐποχῆς τοῦ Ἄντ. Βιβάλτι.
 Γ. Πεσμαζόγλου, Ἡ ἔνωσις τῆς Εὐρώπης.
 Ἄ. Ρουσοπούλου, Τρίπτυχον διακεκριμένων ἐλληνίδων.
 Ἄ. Ρουσοπούλου, Δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ πολίτου.
 Κ. Ρωμαίου, Λαογραφικὰ λατρευτικὰ τῶν 4 ἐποχῶν τοῦ ἔτους.
 Π. Σολομοῦ, Ἡ Διαφήμισις παράγων εὐημερίας.
 Κ. Συνοδινού, 28η Ὀκτωβρίου.
 Ἰ. Φράγκου, Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1957.
 Ἄ. Φιλίπ, Ἡ κοινὴ εὐρωπαϊκὴ ἀγορά.
 Χ..., Ἡ ὀργάνωσις σ' ἓνα πανόραμα.
 Πλ. Χατζημιχάλη, Ἡ γένεσις τῆς ἐμπορικῆς ἀντιπροσωπεΐας.
 Ἄγγ. Χατζημιχάλη, Λίγα γύρω ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Λαϊκὴ Τέχνη.

Β) ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Ἡ Σχολή συνέχισε καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὴν σειράν τῶν διαλέξεων τῆς, αἱ ὁποῖαι δικαίως ἔχουν θεωρηθῆ ὡς ἐξαιρετικὴ συμβολὴ εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Χώρας. Ὡς γνωστόν, αἱ διαλέξεις αὗται γίνονται ἐπὶ ζεόντων ἑλληνικῶν προβλημάτων, ἐξεταζομένων ἀπὸ τῆς καθαρῶς ἐπιστημονικῆς των πλευρᾶς ἀπὸ διακεκριμένους Ἕλληνας καὶ ξένους ὁμιλητάς.

Ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ—καὶ μὲ ὑπερφηάνειαν πολὺ νομίζει ὅτι τὸ ἐπέτυχε—νὰ καταστή ἓν ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον εἰς τὸν χῶρον τοῦ ὁποῖου οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἐν γένει παράγοντες τῆς ζωῆς τοῦ τόπου νὰ δύνανται νὰ ἐκφέρουν ἐλευθέρως τὰς ἀπόψεις των, νὰ καταστή δηλονότι κέντρον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναζητῆται καὶ νὰ ἐρευνᾶται ἡ ἀλήθεια. Δι' αὐτὸ ὀρθῶς καὶ δικαίως παρ' ὅλων ἀναγνωρίζεται ὡς ἔθνικὴ ἢ προσπάθεια αὕτη τῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία, σημειωτέον, ἔχει ἐπιτύχει ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων ὁμιλητῶν νὰ παρουσιάσῃ ἀπὸ τοῦ βήματός τῆς καὶ διαπρεπεῖς ξένους. Μεθ' ἐκάστην διάλεξιν ἐπηκολούθησεν, ὡς συνήθως, δημοσίαις ἐνδιαφέρουσαι συζήτησις.

ΠΙΝΑΞ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ

ἀπὸ 1)9)1958 — 31)8)1959

Α) Εἰς τὴν Σχολὴν

1. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου : Προβλήματα τῆς Εὐρώπης.
2. Στ. Γυαλιστρᾶς : Τὰ Πετρέλαια τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ὡς παράγων πολέμου καὶ ὡς παράγων εἰρήνης.
3. Στ. Σταυρόπουλος : Τὰ 100 χρόνια τοῦ Χάλυβος.
4. Ἀναστ. Κόνστας : Τὸ πετρέλαιον ἀνὰ τὸν κόσμον καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.
5. Κων. Βοβολίνης : Μία ἄλλη ἔκφρασις τῆς μεγάλης ιδέας.
6. Γιάν. Γιαννόπουλος : Τὰ 100 χρόνια τοῦ Τηλεγράφου.
7. Γεώργ. Ξυνοπούλου : Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα.
8. Λέων Μακκῆς : Ὑπάρχουν δύο πολιτισμοί; ὁ πνευματικὸς καὶ ὁ τεχνικὸς;
9. Ἐλευθ. Συνοδινός : Αἱ θετικαὶ ἐπιστήμαι ἐν Ἑλλάδι πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἔθνικὴν ἐπανάστασιν.
10. Ἀλέξ. Τσάτσος : Προϋποθέσεις δι' εὐρυτέρας ἰδιωτικὰς ἐπενδύσεις εἰς τὴν βιομηχανίαν ἐν Ἑλλάδι.

B) Εἰς τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως

1) Εἰς Κέντρον Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν.

1. Ἄνδρ. Λαιμός: Ἡ ἐπίδοσις τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν θάλασσαν.
2. Στ. Ἀθανασούλιας: Ἡ πρακτόρευσις γενικῶς (δύο διαλέξεις).
3. Κ. Μίλησης: Οἱ λιμένες καὶ εἰδικώτερον ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς (δύο διαλέξεις).
4. Α. Πίππας: Οἱ λιμένες γενικῶς (δύο διαλέξεις).

2) Εἰς Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν

1. Γάσπος Ζάππας: Τουρισμὸς καὶ ψυχαγωγία.
2. Νικ. Σταμπολῆς: Τουρισμὸς καὶ ἀτμοπλοία.
3. Παῦλος Μυλώφ: Τουρισμὸς καὶ φωτογραφία.
4. Σπυρ. Παπαθωμᾶς: Ἡ συμβολὴ τοῦ τύπου εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ τουρισμοῦ.
5. Δημ. Γερανόπουλος: Τουρισμὸς καὶ Ἀεροπορία.
6. Γεώργ. Γραφίος — Νίδας: Τουρισμὸς καὶ Σπηλιολογία.

3) Εἰς Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν

1. Thomas Spensley Simey: Προβλήματα κοινωνικῆς διοικήσεως εἰς ὑπαναπτύκτους περιοχάς.

4) Εἰς Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

1. D. Glass: Μερικὰ Προβλήματα Δημογραφικῶν Ἐρευνῶν.
2. Alfred Sauvy: Νεαὶ μέθοδοι οἰκονομικῆς προγνώσεως.
3. John Durand: Ἡ δρᾶσις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν εἰς τὸν τομέα τῶν πληθυσμῶν.
4. Allain Gilard: Δειγματοληπτικαὶ ἔρευναι ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης.

5) Εἰς Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως

1. Νικ. Μάτσης: Ἡ σημασία τῶν ὀργανωτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σπουδῶν.
2. J. Shallenberger: Πῶς βλέπω ὅτι θὰ εἶναι ἡ ὀργάνωσις μετὰ 50 χρόνια.
3. W. Ladd: Περὶ τῆς ἱστορίας μιᾶς περιπτώσεως μικρᾶς οἰκογενειακῆς βιομηχανίας.
4. F. Eigele: Περὶ τῶν ἰδιοτήτων ἑνὸς Διευθυντοῦ Ἐπιχειρήσεων.
5. Dr. Lillian Gilbert καὶ Angelcort: Ἡ σημασία τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν λαῶν.
6. Ritsa Hop: Πῶς εἶδαν τὴν ὀργάνωσιν οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ ποία ἡ συμβολὴ τῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Γ) *Εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐρεῦνης Θεμάτων Οἰκονομικοῦ Προγραμματισμοῦ*

1. *Ἀπόστ. Λάζαρης* : Γενικαὶ ἀρχαὶ καὶ λειτουργία τοῦ συστήματος εἰσροῶν-ἐκροῶν.
2. *Ἀπόστ. Λάζαρης* : Ὁ πίναξ εἰσροῶν-ἐκροῶν ὡς ὄργανον οἰκονομικῆς ἀναλύσεως.
3. *Κλ. Μπανταλούκας* : Ἐφαρμογαὶ εἰς διαφόρους χώρας τοῦ συστήματος εἰσροῶν-ἐκροῶν.
4. *Δημ. Κουλουριάνος* : Ἡ ὑπόθεσις τῶν σταθερῶν ἀναλογιῶν εἰς τὴν Γραμμικὴν Οἰκονομικὴν Ἀνάλυσιν.

Μὲ τὰς ἐκδόσεις τῆς ἡ Σχολῆς, τὰς Διαλέξεις καὶ Δημοσίας συζητήσεις, χωρὶς καμμίαν βοήθειαν οἰκονομικὴν οὔτε ἀπὸ τὸ Κράτος οὔτε ἀπὸ ιδιώτας—ἐξαίρεσιν φωτεινὴν ἀποτελεῖ ἡ συμπαράστασις τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς—ἐκτελεῖ τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ πνευματικὸν τῆς χρέος ἀπέναντι τοῦ τόπου αὐτοῦ μὲ συνέπειαν καὶ μετριοφροσύνην, ἀλλὰ καὶ μὲ πλήρη συναίσθησιν τῆς ἀξίας τῆς συμβολῆς τῆς.

Πέραν ἀπὸ συμφέροντα καὶ ἀπὸ πάθη, ἀπὸ ἀντιζηλίας καὶ στενόκαρδον πνεῦμα, ἀπὸ ἐπιστημονικὰς διαφωνίας καὶ ἀντιθέσεις, ἡ Σχολὴ συνεχίζει τὸ πνευματικὸν τῆς ἔργον «ὀρθοτομοῦσα τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας» ἄνευ φόβου καὶ ἄνευ πάθους. Οἱ ἐν τῇ Σχολῇ ἐργαζόμενοι γνωρίζουν πόσον μεγάλη εἶναι ἡ χαρὰ νὰ ἴσταται κανεὶς εἰς τὸ ὑψηλὸν βᾶθρον τοῦ καθήκοντος καὶ νὰ ἀτενίζῃ τὰ προβλήματα ὡς Ἐλεύθερος Ἄνθρωπος.

Γ) **ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ - ΕΚΔΡΟΜΑΙ**

Ὁ σεβασμὸς τῶν προγόνων καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν καλῶν παραδειγμάτων των, ὡς καὶ ἡ ἀποφυγὴ τῶν ἐλαττωμάτων των, ὁ θαυμασμὸς πρὸς τὰ πνευματικὰ καὶ καλλιτεχνικά των δημιουργήματα, τινὰ τῶν ὁποίων ἀνεδείχθησαν ἄφθαστα, ἀποτελεῖ χρέος καὶ χαρὰν τῶν ἀπογόνων, ὑποδείξεις τρόπου ζωῆς ὥστε νὰ φθάσωμεν ἢ καὶ νὰ γίνωμεν καλλίτεροι ἐκείνων ἄλλως ἢ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος ἀποτελεῖ ἄγονον, ἀχρηστον ἢ καὶ ἐπιβλαβὴ προγονοπληξίαν, πολλάκις καταλήξασαν ἐν Ἑλλάδι εἰς διεθνῆ ἐπαιτεῖαν καὶ ἐξευτελισμούς. Ἀπὸ τὰς σκέψεις αὐτὰς ὀδηγουμένη ἡ Σχολὴ κατ' ἔτος καταρτίζει πρόγραμμα ἐκπαιδευτικῶν περιπάτων καὶ ἐκδρομῶν εἰς ἀρχαιολογικοὺς χώρους, διὰ νὰ γνωρίσουν οἱ Ἕλληνες σπουδασταὶ τὸν τόπον των καὶ ἐκεῖ, εἰς τοὺς ἱεροὺς χώρους, νὰ ἀνατείνουν τὴν

ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμά των, νὰ θαυμάσουν τὰ ὀλίγα ὑπολειφθέντα μνημεῖα τῆς ἀρχαίας εὐκλείας ἀπὸ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἢ τὴν βάρβαρον ἐπιδρομὴν. Δὲν θεωρεῖ ὅτι πολυμερίζεται ἡ Σχολὴ διότι πείθει τοὺς σπουδαστάς της νὰ κάμουν τὴν προσευχὴν των ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἢ νὰ κλίνουν τὸ γόνυ εἰς τὸν τύμβον ταῦ Μαραθῶνος ἢ νὰ θαυμάσουν τὸν Ἥνιοχον τῶν Δελφῶν ἢ τὸν Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους. Δὲν πολυμερίζεται, ἀλλ' ἐκτελεῖ ἔθνικὸν χρέος καὶ εἶναι εὐτυχὴς διότι τοὺς ἐκπαιδευτικούς αὐτοὺς περιπάτους καὶ ἐκδρομὰς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐπὶ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς κ. Γ. Κατσιπῆ καὶ τὴν φωτεινὴν ξενάγησιν τῆς κ. Βελουδίου παρακολουθοῦν μετὰ τόσης ἀγάπης ὅχι μόνον σπουδασταὶ μας ἀλλὰ καὶ ἐκλεκτοὶ τῆς Σχολῆς φίλοι.

1. 8-10-58, Ἐθνικὴ Πινακοθήκη—Ἐκθεσις Συλλογῆς Νιάρχου (Ζάππειον).
2. 12-10-58, Θέατρον Διονύσου—Ἀσκληπιεῖον—ᾠδεῖον Ἡρώδου Ἀττικοῦ.
3. 15-10-58, Ἀκρόπολις—Προπύλαια—Ἐρεχθεῖον—Παρθενῶν.
4. 1-11-58, Κεραμεικὸς—ὁδὸς Τάφων—Δίπυλον.
5. 9-11-58, Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν.
6. 12-11-58, Μπενάκειον Μουσεῖον (Α' ὄροφος).
7. 16-11-58, Βυζαντινὸν Μουσεῖον.
8. 23-11-58, Ἐλευσίς—Προπύλαια—Τελεστήριον—Μουσεῖον.
9. 30-11-58, Ἱ. Μ. Καισαριανῆς—Καλοπούλα.
10. 7-12-58, Μπενάκειον Μουσεῖον (Β' ὄροφος).
11. 10-12-58, Ἰ. Μ. Ταξιαρχῶν—Προσανατολισμὸς—Γεννάδιος Βιβλιοθήκη—Ἱ. Μ. Ταξιαρχῶν (Ἱ. Μ. Πετράκη) Ὁργάνωσις Ἀποστολικῆς Διακονίας.
12. 14-12-58, Βουλιαγμένη—Ἀνάβυσσος—Σούνιον—Λαύριον—Μεσόγεια—Σταυρός.
13. 20- 1-59, Τύμβος Μαραθῶνος.
14. 10- 2-59, Π. Κόρινθος—Λουτράκι.
15. 2- 3-59, Θῆβαι—Λεβάδεια—Δίστομον—Ὅσιος Λουκάς—Ἀράχωβα—Δελφοὶ—Μουσεῖον.
16. 10 -3-59, Ἀκαδημία Ἀθηνῶν—Πανεπιστήμιον—Βιβλιοθήκη.
17. 17 -3-59, Πεδίον Ἄρεως—Μνημεῖα Ἱερολοχιτῶν, Ρίμινη—Προτομαὶ Ἡρώων 21.
18. 31- 3-59, Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ἑταιρίας.

Ἡ Σχολὴ δὲν πολυμερίζεται, ὡς ἀνοήτως ἐλέχθη, διότι τὸ *κύριόν της ἔργον πλήρως καὶ ὑποδειγματικῶς τὸ ἐκτελεῖ*. Δὲν λέγεται πολυμερισμὸς ἢ ὠλοκληρωμένη μορφωτικὴ προσπάθεια. Τὸ ἀντίθετον καὶ ἄξιον πάσης κοινωνικῆς καὶ κρατικῆς καταδίκης καλεῖται *ἐκπαιδευτικὴ ἀδιαφορία καὶ ἀδράνεια*. Εἶναι ὁμῶς ἐπόμενονον οἱ ἀδρανοῦντες νὰ ἐπικρίνουν καὶ νὰ σχολιάζουν τοὺς ἐργαζομένους.

ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

A'

1. Γραφείον Οικονομικῶν Ἐρευνῶν
2. Ἐπιτροπή Οἰκονομικοῦ Προγραμματισμοῦ
3. Ἐργαστήριον Ἐφηρμοσμένης Ψυχολογίας
4. Σεμινάριον Λογιστικῆς Ὀργανώσεως

B'

1. Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως
2. Κέντρον Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως
3. Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν
4. Κέντρον Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν
5. Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν:
 - α) Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως
 - β) Σχολῆ Ἐναγῶν

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς (Γ.Ε.Β.Ε.) σκοπὸν ἔχει :

α) Τὴν ἐν τῇ πράξει ἐξάσκησιν τῶν σπουδαστῶν, ὑπὸ ὄρους ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον πλησιάζοντας τὴν πραγματικότητα, εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ποικίλων ὀργανωτικῶν προβλημάτων (οἰκονομικῶν, τεχνικῶν, λογιστικῶν, ἐμπορικῶν, ἀνθρωπίνου παράγοντος κλπ.) τῶν ἐπιχειρήσεων, β) τὴν συλλογὴν καὶ ἐπεξεργασίαν ζωντανοῦ ὕλικου, καταλλήλου διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς ὀργανώσεως καὶ τῶν συγγενῶν μαθημάτων κατὰ τὰς νεωτέρας παιδαγωγικὰς ἀντιλήψεις (ἰδίᾳ κατὰ τὴν περιπτωσιακὴν μέθοδον), γ) τὴν μελέτην καὶ ἔρευναν, εἴτε πρωτοβουλίᾳ τοῦ Γραφείου, εἴτε τῇ αἰτήσει ἐπιχειρήσεως ἢ ὀργανισμῶν, εἰδικῶν ἢ γενικῶν προβλημάτων σχετικῶν μὲ αὐτούς, δ) εἰδικώτερον, τὴν παροχὴν ἐπιστημονικῆς βοήθειας εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ τοὺς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἢ ὑπόδειξιν μέσων πρὸς λύσιν τῶν ἀπασχολούντων αὐτοὺς προβλημάτων ὀργανώσεως καὶ λογιστικῆς .

Αἱ κατευθύνσεις τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν εἶναι : α) νὰ συνεχίσῃ καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν, διὸ καὶ ἐπιδιώκει κατὰ πρόγραμμα τὴν σύνδεσιν τῶν πρακτικῶν λύσεων πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς κανόνας, β) νὰ ἀποβῇ ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον λειτουργοῦν συμφώνως πρὸς τὴν αὐστηρὰν ἐπιστημονικὴν νοοτροπίαν καὶ μέθοδον, γ) νὰ καταστήῃ κέντρον ἀνταλλαγῆς πείρας μεταξὺ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὀργανισμῶν.

Ἦρχισεν ἤδη νὰ γίνεταί χρῆσις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Γραφείου ἐκ μέρους καὶ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου. Ἄρκεταὶ μέχρι τοῦδε ἐπιχειρήσεις ἀνέθεσαν εἰς αὐτό, δωρεάν, τὴν μελέτην γενικῶν καὶ εἰδικῶν ὀργανωτικῶν αὐτῶν θεμάτων καὶ τὴν ὑπόδειξιν βελτιώσεως τῆς ὑφισταμένης ἐν αὐταῖς καταστάσεως.

Ἡ δρᾶσις τοῦ Γραφείου ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν ὕλικου καταλλήλου ὄχι μόνον διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ὀργανωτικῶν μαθημάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν διάδοσιν τῶν ὀργανωτικῶν ἀρχῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ἡ δρᾶσις αὕτη ἐκδηλοῦται ποικιλοτρόπως. Ἀπὸ πενταετίας πραγματοποιεῖ τὸ Γραφεῖον ἐπιστημονικὰς συζητήσεις μετὰ τῶν σπουδαστῶν, ὑπὸ μορφήν σεμιναρίου, ἐπὶ ὀργανωτικῶν καὶ οἰκονομικῶν θεμάτων. Διὰ τῶν συζητήσεων αὐτῶν ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν παρακολουθούντων πρὸς ἐπίλυσιν σχετικῶν προβλημάτων, ἀφορώντων ἰδίᾳ τὴν αὔξησιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς δραστηριότητος τοῦ παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργοῦντος Γραφείου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν, συνεστήθη κατ' Ἰούλιον τοῦ 1958 παρ' αὐτῷ «Ἐπιτροπὴ Οἰκονομικοῦ Προγραμματισμοῦ». Τὸ τμήμα τοῦτο ἐπηνδρώθη διὰ πενταμελοῦς ὁμάδος ειδικῶν ἐπιστημόνων καὶ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1958 ἀνέλαβε τὴν προώθησιν θεμάτων οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ, ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν τελευταίων ἐπιστημονικῶν ἐξελίξεων τοῦ Γραμμικοῦ Προγραμματισμοῦ καὶ τοῦ οἰκονομετρικοῦ συστήματος Εἰσορῶν—Ἐκροῶν. Αἱ μέθοδοι αὗται ἀναλύσεως, προϊόν ἐργασίας κορυφαίων ἐπιστημόνων, ἐφαρμόζονται ἤδη εὐρύτατα καὶ ἐπιτυχῶς εἰς διαφόρους χώρας, πρὸς ἀντιμετώπισιν προβλημάτων οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ.

Ἐκτοτε, τὸ ἐν λόγῳ Τμήμα ἔδωσε διὰ τῶν συνεργατῶν του σχετικὰς διαλέξεις καὶ ἐπραγματοποίησε Συγκεντρώσεις ἐπιστημόνων ὑπὸ μορφήν Σεμιναρίων, ἔνθα ἀντηλλάγησαν ἀπόψεις καὶ συνεζήτησαν θέματα τῆς Γραμμικῆς Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως. Ἐπὶ πλεόν, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ αὐτοῦ Τμήματος, συνετάγησαν σχετικαὶ μελέται αἵτινες δημοσιεύονται εἰς τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί», πρόκειται δὲ αὗται συντόμως συμπληρούμεναι, νὰ ἀποτελέσουν τόμον ἀφιερωμένον εἰς τὰ θέματα ταῦτα. Εἰς τὸν τόμον τοῦτον συνεργάζονται εἰδικοί Ἕλληνες καὶ ξένοι ἐπιστήμονες.

Τέλος, τὸ αὐτὸ Γραφεῖον προετοιμάζει διὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1959—60 εἰδικὸν Σεμινάριον Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως, ὑπὸ τὸν Καθηγητὴν κ. Ἀπ. Λάζαρη. Εἰς τοῦτο θὰ συνεργασθοῦν πολλοὶ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ ἄλλων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, ὡς καὶ οἱ ἄριστοι τῶν τελειοφοίτων καὶ ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς.

Πρόκειται περὶ ἐργασίας διὰ πρώτην φοράν συντελουμένης ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀποδεικνυούσης περιτράνωσ ὅτι, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν, ἡ Σχολή, μόνη αὐτή, παρέχει ἀρτίαν οἰκονομικὴν ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν.

ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ (Ε.Ε.Ψ.)

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ «Ἐργαστήριον Ἐφηρμοσμένης Ψυχολογίας», προσηρτημένον εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ψυχολογίας καὶ Ὑγιεινῆς τῆς Ἐργασίας. Τοῦτο διευθύνεται ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς ἔδρας.

Σκοποὶ τοῦ Ε.Ε.Ψ. εἶναι :

α) Ἡ ἀρτιωτέρα κατάρτισις τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς εἰς τὸ μάθημα τῆς Ψυχολογίας τῆς Ἐργασίας καὶ τῆς Ψυχοτεχνικῆς καί, εἰδικώτερον, ἡ οἰκίωσις αὐτῶν πρὸς τὰς ἐν χρήσει διὰ τὴν διερεύνησιν καὶ

προαγωγήν τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς, καθόλου, ζωῆς, ἐπιστημονικῆς ψυχολογικᾶς μεθόδους.

β) Ἡ ἐφαρμογή ψυχολογικῶν καὶ ψυχοτεχνικῶν μεθόδων διὰ σκοποῦς πρακτικῶν εἰς ἐπιχειρήσεις ἢ ἰδρύματα.

γ) Ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα καὶ προώθησις τῆς οἰκείας γνώσεως.

Τὸ Ε.Ε.Ψ. δύναται νὰ παρέχῃ τὰ μέσα, τὰς δυνατότητας καὶ τὴν βοήθειαν πρὸς διεξαγωγήν ψυχολογικῆς ἐρέυνης καὶ εἰς ἄλλους ἐπιστήμονας ψυχολόγους, μὴ διαθέτοντας ἰδίᾳς ἐγκαταστάσεις, ἐὰν οὕτω δὲν ἀνακόπτεται τὸ ἴδιον τοῦ Ἐργαστηρίου ἐπιστημονικὸν καὶ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Τὸ Γραφεῖον Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν ἔχει ὀργανώσει εἰδικὸν «Σεμινάριον Λογιστικῆς Ὀργανώσεως», διὰ τοὺς τελειοφοίτους καὶ πτυχιούχους τῆς Σχολῆς, κατ' ἐπιλογὴν, πρὸς μελέτην καὶ ἀσκήσιν ἐπὶ θεμάτων λογιστικῆς ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὰς ἐργασίας τοῦ Σεμιναρίου Λογιστικῆς Ὀργανώσεως δύνανται νὰ παρακολουθήσουν καὶ ἄλλοι κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν.

Παραλλήλως, τὸ «Σεμινάριον Λογιστικῆς Ὀργανώσεως» θέλει ὀργανώσει σειρὰν λογιστικῶν διαλέξεων μὲ θέματα :

Ἡ Ἱστορία καὶ ἡ Λογιστικὴ — Ἡ ἐξέλιξις τῆς Λογιστικῆς — Ἡ Λογιστικὴ καὶ τὸ Δίκαιον — Ἡ Λογιστικὴ καὶ αἱ Οἰκονομικαὶ Ἐπιστῆμαι — Λογιστικὴ καὶ Στατιστικὴ — Λογιστικὴ καὶ Φορολογία — Λογιστικὴ καὶ κόστος παραγωγῆς — Λογιστικὴ καὶ κόστος διαθέσεως — Λογιστικὴ καὶ οἰκονομικὸς προγραμματισμὸς — Λογιστικὴ καὶ ὀργάνωσις — Λογιστικὴ καὶ πρότυπον κόστος — Λογιστικὰ πλάνα καὶ ὀρολογία — Δημοσίᾳ καὶ ἰδιωτικῇ Λογιστικῇ — Λογιστικὴ καὶ Οἰκιακὴ Οἰκονομία — Ἡ κοινωνικὴ ἀποστολὴ τοῦ Λογιστοῦ — Μηχανολογιστικὴ — Λογιστικοὶ ἔλεγχοι — Λογιστικὴ καὶ πιστοδότησις.

ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Σκοποὶ αὐτῶν

Τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως σκοπὸν ἔχουν κυρίως τὴν κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος φοιτήσεως τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς εἰδικεῖσιν τούτων εἴτε διὰ τῆς διδασχῆς νέων θεμάτων, μὴ διδασκομένων εἰς τὰ τρία ἔτη σπουδῶν τῆς Σχολῆς, εἴτε διὰ τῆς διερευνήσεως κατὰ πλάτος καὶ ἰδίᾳ κατὰ βάθος προβλημάτων, ὧν ἐδιδάχθησαν αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ] κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα.

Εἰς τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως γίνεται χρῆσις παρὰ τῶν διδασκόντων καὶ νέων μεθόδων διδασκαλίας εἴτε πειραματικῶς ἐφαρμοζομέ-

νων, είτε μονίμως εισαγομένων, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐφορίας τῆς Σχολῆς στηριζομένης εἰς γνώμην τοῦ Διδακτικοῦ Συλλόγου τοῦ οἰκείου Κέντρου.

Διὰ τῆς λειτουργίας τῶν Κέντρων Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐφαρμοζομένων νέων μεθόδων διδασκαλίας πρὸς ἀρτίαν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν, σκοπεῖται, ἐπὶ πλεόν, ὅπως ἡ Ἄνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ καταστῆ ἱκανὴ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ὀρθὴν ἔρευναν καὶ ἀντιμετώπισιν συγχρόνων ἀναγκῶν καὶ διεθνῶν τάσεων, ἀποβῆ ἔστις φώτὸς πρὸς εὐρύτερα στρώματα τῶν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας ἐργαζομένων, συντελέσῃ δὲ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τούτων ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Διευτυπώθησαν ἀντιρρήσεις ὡς πρὸς τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ μὴ σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς. Αἱ ἀντιρρήσεις αὐταὶ ἔχουν, ἐὰν δὲν προέρχωνται ἐκ πλάνης καὶ ἀγνοίας, τὸν κακόβουλον σκοπὸν νὰ περιορίσουν τὴν ἀκτινοβολίαν τῆς Σχολῆς εἰς εὐρύτερους κύκλους καὶ δὴ εἰς τοὺς ἀποφοίτους ἄλλων Σχολῶν ἀναζητούντων τὴν εἰδικὴν καὶ θετικὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν ἡ Σχολὴ παρέχει, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐργαζομένους ἤδη εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ αἰσθανομένους πλήρως τὴν ἀνάγκην μιᾶς συγχρονισμένης καταρτίσεως. Πνεῦμα στενοκαρδον καὶ ἀντιπροοδευτικὸν χαρακτηρίζει τὰς ἀντιλήψεις αὐτάς, πνεῦμα ὄζον μονοπωλίου, ἐναντίον τοῦ ὁποῖου ἐπάλασε — εὐτυχῶς νικηφόρως — ἡ Σχολὴ ἐπὶ 15 περίπου ἔτη.

Ὡς ἐπιχείρημα προβάλλεται τὸ διάφορον τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐν λόγῳ σπουδαστῶν, διψῶντων ἐν τούτοις διὰ μάθησιν καὶ προσερχομένων εἰς προχωρημένην πολλάκις ἡλικίαν διὰ νὰ τύχουν μορφώσεως. Ἡ διαφορὰ τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου ὑπάρχει καὶ μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐνίοτε μάλιστα τραγικῆ. Ὁ Διδάσκαλος δέον νὰ κανονίζῃ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἀναλόγως τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Σχολῆς καὶ ὄχι ἀναλόγως τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου ἑνὸς ἐκάστου τῶν παρακολουθούντων τὰ μαθήματα ἢ ἀναλόγως τῶν προσλαμβανουσῶν παραστάσεων των. Πολλάκις οἱ ἐκ τῆς πράξεως προερχόμενοι ἀντιλαμβάνονται τὰ θέματα εὐκολώτερον, εἰδὸτι κατὰ τὴν ὀρθὴν ἔκφρασιν «ζῶσι» τὰ προβλήματα αὐτὰ καὶ ἄλλοτε ἀντιθέτως. Ἡ Σχολὴ καθορίζει τὸ ἐπίπεδον διδασκαλίας καὶ παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα ὅσοι δύνανται. Δὲν ὑποβιβάζει τὸ ἐπίπεδον διδασκαλίας ἀναλόγως τῶν ἀκροατῶν της, ἀλλὰ πάντοτε ὁ διδάσκων ἐφαρμόζει τὸ πρόγραμμα. Εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν ἤδη χαραχθέντων παρ' ἐκάστης Σχολῆς, ὁ Καθηγητὴς ὀδηγεῖ τοὺς σπουδαστὰς καὶ δὲν ὀδηγεῖται παρ' αὐτῶν. Ὡς εὐνόητον, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ ὑπῆρξαν παρανοήσεις καὶ δυσκολίαι, ἀλλ' ἡ γραμμὴ τὴν ὁποίαν χαράσσομεν δὲν εἶναι μοναδική, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀκολουθουμένη ἀπὸ ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς Ἄνωτάτας Σχολὰς τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἰδίᾳ τὰ Κέν-

τρα Ειδικεύσεως και αυτά τὰ λεγόμενα «μεταπτυχιακά», όπου απόφοιτοι Πανεπιστημίων και Πολυτεχνείων φοιτούν μετ' απόφοιτων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Είναι, ἄλλως τε, τὸ αὐτὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον συναντῶσιν εἰς τὸ Α' ἔτος οἱ Καθηγηταὶ π.χ. τῆς Λογιστικῆς Γεωγραφίας, Τεχνικῆς τοῦ Ἐμπορίου, Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν ἔχοντες διάφορον ὕλικόν κατ' ἀνάγκην, ἐφόσον ἄλλοι μὲν σπουδασταὶ προέρχονται ἐξ Ἐμπορικῶν Σχολῶν, ἄλλοι δὲ ἐκ Γυμνασίων.

Ἐτερον θέμα εἶναι ὅτι εἰς ὠρισμένας εἰδικὰς περιπτώσεις ὑπάρχει ἡ λύσις τῆς προσθήκης εἰδικῶν μαθημάτων, ἡ παρακολούθησις καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν ὁποίων πρέπει νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ μόνον διὰ τοὺς σπουδαστὰς τῶν Κέντρων τοὺς προερχομένους ἐξω τῆς Σχολῆς. Λύσις ἀπλή καὶ σκόπιμος.

Εἰς τὴν Σχολὴν Ξεναγῶν ἐπὶ παραδείγματι φοιτοῦν φοιτηταὶ καὶ πτυχιούχοι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐπιδεικνύουν τὸ ἐνδιαφέρον των διὰ τὴν Μνημειακὴν π.χ. Τοπογραφίαν καὶ πολλαπλῶς συμπληροῦν τὴν πανεπιστημιακὴν των μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν ἐξ ἄλλου μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦν καὶ οἱ λοιποὶ σπουδασταί. Εἰς τὸ βάθος τοῦ διδακτικοῦ τούτου προβλήματος εἶναι: ἡ ἐπιλογή τῶν θεμάτων, ἡ ἀξία τοῦ διδάσκοντος, ἡ ἰκανότης καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς διδασκαλίας. Εἰς τὴν Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων οὐδὲν προσὸν ἀπητεῖτο διὰ τοὺς εἰσερχομένους. Πολλοὶ ἦσαν οἱ κλητοί, προερχόμενοι ἀπὸ ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου, ἀλλ' ὀλίγοι οἱ ἐκλεκτοί. Τοῦτο δὲν ἠμπόδιζε τὴν Σχολὴν ταύτην νὰ καταστῇ ἡ σπουδαιότερα τοῦ κόσμου.

Τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀποτελοῦν μίαν πρωτοτυπίαν καὶ ἰδιορρυθμίαν καὶ ζητοῦν νὰ συνδυάσουν τὴν θεωρίαν μὲ τὴν πρᾶξιν. Πρόκειται περὶ ἀνταλλαγῆς μεταξὺ μορφώσεως καὶ πείρας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπωφελοῦνται διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι, τυχόντες ἀνωτέρας μορφώσεως ἢ διακριθέντες μέσα εἰς τὴν παραγωγικὴν διαδικασίαν. Τὰ Κέντρα εἶναι Σχολὴ καὶ Σεμινάριον ταυτοχρόνως καὶ φιλοδοξοῦν νὰ καταστοῦν ὄργανα διδαχῆς καὶ συγχρόνως ἐφαρμογῆς.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Κ.Ε.Ε.

Ἐκαστὸν Κέντρον Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλεγομένης παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, εἰς ἣν τοῦτο δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τινὰ τῶν δικαιωμάτων του.

Εἰς τὴν Δ. Ἐπιτροπὴν ἐκάστου Κέντρου Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως δύναται νὰ μετέχῃ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, ὑποχρεωτικῶς δὲ ὁ ἐκάστοτε Κοσμήτωρ καὶ ὁ ἐκάστοτε οἰκείος Διευθυντῆς Σπουδῶν.

Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἐκάστου Κέντρου Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως:

α) Συντάσσει μετὰ πρότασιν τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ

τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Α.Β.Σ. τὸν Κανονισμὸν τοῦ Κέντρου μεριμνῶσα διὰ τὰς ἐκάστοτε ἀπαραιτήτους διὰ τὴν καλλιτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Κέντρου συμπληρώσεις καὶ τροποποιήσεις τούτου.

β) Καθορίζει, μετὰ πρότασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Α.Β.Σ. τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τοῦ Κ.Ε.Ε. καὶ τὰς ἐκάστοτε ἀπαραιτήτους διὰ τὴν καλλιτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ συμπληρώσεις καὶ τροποποιήσεις.

γ) Ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς ἐν γένει δράσεως τοῦ Κ.Ε.Ε. ἐν τῇ ἐκπλήρωσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ παρόντος σκοπῶν αὐτοῦ.

δ) Ἀναθέτει εἰς ἄτομα ἢ Ἐπιτροπὰς τὴν ἐκτέλεσιν συγκεκριμένων ἐργασιῶν καὶ ἐρευνῶν.

ε) Προτείνει, τηρουμένης τῆς οἰκείας διαδικασίας, εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Α.Β.Σ. τοὺς διοριστέους ὡς Καθηγητὰς τοῦ Κ.Ε.Ε. καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν αὐτοῦ.

στ) Γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τοῦ καταρτιζομένου ἐτησίως παρὰ τῆς Α.Β.Σ. Προϋπολογισμοῦ λειτουργίας τοῦ Κ.Ε.Ε. καὶ τοῦ προγράμματος ἐργασίας.

ζ) Συντάσσει, μετὰ πρότασιν τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς τὸν ἀπολογισμὸν διαχειρίσεως καὶ τὴν ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους καὶ ὑποβάλλει τὰ στοιχεῖα ταῦτα πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς.

η) Ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος μὴ εἰδικῶς ρυθμιζομένου ἄλλως ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 45 Κανονισμοῦ.

Οὕτω πως ἡ Σχολὴ ἐν γένει καὶ τὰ Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἔχουν συμπαραστάτας εἰδικούς διὰ τὰ θεματὰ των. Ἡ Σχολὴ εὐρίσκεται πλησίον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ οἱ ἀρμόδιοι οἰκονομικοὶ παράγοντες ἔχουν τὴν δυνατὴν νὰ τὴν παρακολουθοῦν, νὰ τὴν ἐνισχύουν, νὰ τὴν διαφωτίζουν εἰς τὸ ἔργον τῆς.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

1. Οί διδάσκοντες παρ' ἑκάστῳ Κέντρῳ Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀποτελοῦσι τὸν Διδακτικὸν Σύλλογον τούτου.

Τοῦ Διδακτικοῦ Συλλόγου προεδρεῖ ὁ Πρόεδρος τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ οἰκείου Κέντρου Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ Α' ἢ Β' ἀντιπρόεδρος αὐτῆς.

Ὁ Διδακτικὸς Σύλλογος συγκαλεῖται εἰς συνεδριάσεις, τακτικῶς μὲν τετράκις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη, πρὸς συζήτησιν θεμάτων ἐκπαιδευτικῆς φύσεως.

Ὁ Διδακτικὸς Σύλλογος γνωμοδοτεῖ ἐπὶ παντὸς θέματος ἐκπαιδευτικοῦ χαρακτῆρος, ἀφορῶντος τὸ οἰκεῖον Κέντρον Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ ὥρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων καὶ ἐπὶ τῆς ἔξεταστῆς ὕλης.

2. Διὰ τὴν ἄμεσον καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς διαρκῆ παρακολούθησιν τῆς ἐν ἑκάστῳ Κέντρῳ Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως συντελουμένης ἐργασίας, συγκροτεῖται Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Α.Β.Σ. ὡς Πρόεδρου, τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ Σπουδῶν καὶ μέχρι τριῶν καθηγητῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συλλόγου Κ.Ε.Ε.

Ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπεξεργάζεται καὶ πᾶσαν πρότασιν σχετικὴν πρὸς τροποποίησιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως παρὰ τῷ Κέντρῳ Ἐκπαιδεύσεως ὑποβάλλουσα σχετικὴν γνώμην εἰς τὴν οἰκείαν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν.

3. Παρ' ἑκάστῳ Κέντρῳ Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως διορίζεται ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Α.Β.Σ. προτάσει τῆς οἰκείας Δ. Ἐπιτροπῆς, εἰς Διευθυντῆς Σπουδῶν, ἐκλεγόμενος ὑπὸ ταύτης μεταξὺ τῶν διδασκόντων ἐν τῷ Κέντρῳ τακτικῶν καθηγητῶν ἐπὶ τριετῆ θητεία δυναμένη νὰ ἀνανεωθῆ.

Ὁ Διευθυντῆς Σπουδῶν :

α) Διευθύνει τὴν ἐν τῷ Κέντρῳ Εἰδικῆς Ἐπιτροπὴν καὶ ἐπιμελεῖται τῆς κανονικῆς λειτουργίας αὐτοῦ καὶ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὥρολογίου προγράμματος διδασκομένων μαθημάτων καὶ λαμβάνει τὰς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας ἀποφάσεις καὶ μέτρα ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὴν λειτουργίαν τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς θητείας τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς.

β) Ἐπιμελεῖται τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Κέντρου φροντίζων διὰ τὸν πλουτισμὸν ταύτης δι' ἐφημερίδων, περιοδικῶν καὶ συγγραμμάτων τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς σχετικῶν μὲ τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Κέντρου καὶ τῶν αὐτῷ ἐρευνομένων καὶ μελετωμένων θεμάτων, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

γ) Ἐποπτεύει τὸ διοικητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τοῦ Κέντρου καὶ προϊσταται τούτου.

δ) Παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Διδακτικοῦ Συλλόγου ἐπὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Κέντρου.

ε) Εἰσηγεῖται εἰς τὴν Δ. Ἐπιτροπὴν ἐπὶ παντὸς θέματος, ὅπερ, κατὰ τὴν κρίσιν του, ἐξυπηρετεῖ τὴν καλλιτέραν λειτουργίαν τοῦ Κέντρου καὶ συντελεῖ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

ΣΠΟΥΔΑΙ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

1. Τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐκάστου Κέντρου Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀρχεται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

2. Αἱ παρ' ἐκάστῳ Κέντρῳ Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως σπουδαὶ διαρκοῦσιν ἐπὶ ἓν ἐκπαιδευτικὸν ἔτος ἀρχόμενον ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγον τὴν 31ην Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

3. Ἡ διδασκαλία τῶν θεωρητικῶν καὶ τεχνικῶν μαθημάτων ἐν ἐκάστῳ Κέντρῳ γίνεται ἀπὸ ἔδρας τρις ἢ τετράκις τῆς ἑβδομάδος καὶ ἐπὶ δεκατέσσαρας ἕως εἴκοσι συνολικῶς ὥρας ἑβδομαδιαίως.

4. Ἐπὶ πλέον φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις καὶ συζητήσεις ὡς καὶ μαθήματα εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας, γίνονται καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκάστου Κέντρου.

5. Τὰ Κ.Ε.Ε. χορηγοῦν μόνον Πιστοποιητικὰ παρακολουθήσεως καὶ ἐξετάσεως, ἐνίων ἢ ὅλων τῶν μαθημάτων.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ (Κ.Σ.Ε.)

Ἡ Σχολή, εὐθύς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὀργανωθεῖσα ὡς Ἴδρυμα τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, ἐθεώρησε τὴν Στατιστικὴν ἀπαραίτητον μέρος τοῦ κύκλου διδασκαλίας της, πρὸς μὀρφωσιν ἀνωτέρων διοικητικῶν στελεχῶν, τόσοσ τοῦ Κράτους ὅσοσ καὶ τῶν ἐν γένει οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν. Οὕτω, συνεστήθη διὰ πρῶτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι, τακτικὴ ἔδρα Στατιστικῆς, καλύπτουσα ἀφ' ἐνὸς μὐν τὰς βασικὰς ἀπαιτήσεις τῆς Στατιστικῆς Μεθοδολογίας ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν Οἰκονομικὴν Στατιστικὴν. Ἡ καθυστέρησις εἰς τὴν διδασκαλίαν ἐν Ἑλλάδι τῆς Στατιστικῆς ἦτο, τουλάχιστον, ἀνεξήγητος. Διότι, ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς ἀποδίδουσα τὴν δέουσαν ἀξίαν εἰς τὴν μεγάλην σημασίαν καὶ χρησιμότητα τῆς Στατιστικῆς, ἐμερίμνησεν, εὐθύς ἅμα τῇ ὀργανώσει της εἰς ἀνεξάρτητον Κράτος, διὰ τὴν σύστασιν τῶν πρῶτων κρατικῶν στατιστικῶν γραφείων, πρὸς συγκέντρωσιν στατιστικῶν πληροφοριῶν ἀπαραιτήτων εἰς τὴν διοίκησιν, ἐν τούτοις οὐδεμίαν παράλληλον πρόνοιαν ἔλαβε διὰ τὴν σχετικὴν διδασκαλίαν πρὸς μὀρφωσιν εἰδικοῦ προσωπικοῦ.

Τὸ μέγα τοῦτο κενὸν καὶ τὴν ἀδικαιολόγητον καθυστέρησιν πρώτη ἐξ ὄλων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν διείδε ἡ Σχολὴ καὶ παραλλήλως πρὸς τὴν ἔδραν τῆς Στατιστικῆς, τὴν ὁποίαν ἵδρυσε, ἔκαμε ἐν ἀκόμῃ ἀποφασιστικὸν βῆμα εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀνταπεκρίθη εἰς μίαν ἐπιτακτικὴν ἐθνικὴν ἀνάγκην, διὰ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀποβλέπει εἰς τοὺς ἀκολουθοῦσας σκοποὺς :

α) Νὰ μορφώσῃ ἐπιστήμονας εἰδικούς διὰ τὴν στατιστικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἀνάλυσιν τῶν πολυαριθμῶν στοιχείων ἅτινα συγκεντρῶνται ἐπὶ τῶν ποικίλων ἐκδηλώσεων τῆς συγχρόνου οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς δραστηριότητος τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ὄργανισμῶν.

β) Νὰ μορφώσῃ τὰ ἀνώτερα στελέχη τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν μεγάλων Οἰκονομικῶν Ὄργανισμῶν μὲ ἐν πλήρῃ σύστημα διδασκαλίας.

γ) Νὰ μορφώσῃ, ὁμοίως, ἐμπορικοὺς στατιστικοὺς ὑπαλλήλους τῶν μεσαίων καὶ μικρῶν ἐπιχειρήσεων, κοινωφελῶν ἰδρυμάτων, δημοσίων ὀργανισμῶν καὶ ἰδίᾳ τοὺς ὑπαλλήλους Β' κατηγορίας τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος Δ. Ε.:

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου: Κοσμήτωρ τῆς Α.Β.Σ. (Μαυρομιχάλη 71, τηλ. 610-190).

Μέλη Δ. Ε.:

Τρ. Κεραμιδᾶς: Πρύτανις τῆς Α.Σ.Ο καὶ Ε.Ε. (ὁδὸς Ἀστυπαιλαίας 26, τηλ. 870-174, 811-124).

Π. Κουβέλης: Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Ε.Σ.Υ.Ε. (ὁδὸς Βασ. Σοφίας 101, τηλ. 663-648, 521-046).

Ι. Λαμπροῦκος: Διευθυντῆς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ (ὁδὸς Προύσης 16, τηλ. 811-901, 21-034).

Κ. Παπαπᾶνος: Διευθυντῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου Παιδείας (ὁδὸς Ἀγίου Μελετίου 104, τηλ. 872-081, 33-247).

Διευθυντῆς Σπουδῶν: Εὐστ. Μαργαρίτης, Καθηγητῆς τῆς Α.Β.Σ., Διευθυντῆς τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος (ὁδὸς Τήνου 31, τηλ. 815-383, 523-867).

Γραμματεὺς: Δις Φανὴ Βακαλοπούλου, Πτυχιούχος τῆς Α.Β.Σ.

ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ

Εἰς Προπαρασκευαστικὸν Τμήμα καὶ εἰς Α' καὶ Β' ἔτος

Ἄλ. Παππᾶς: Πρύτανις Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου (ὁδὸς Πινδάρου 4, τηλ. 611-746, 616-922).

- Γ. Παπαχατζής: Σύμβουλος Ἐπικρατείας, Καθηγητής τῆς Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (ὁδὸς Ρηγίλλης 23, τηλ. 77-072).
- Εὐστ. Μαργαρίτης: Καθηγητῆς τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, Διευθυντῆς τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, Διευθυντῆς Σπουδῶν τοῦ Κ.Σ.Ε. (ὁδὸς Τήνου 31, τηλ. 815-383, 523-867).
- Σ. Ἀγαπητίδης: Καθηγητῆς Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, Καθηγητῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, Διευθυντῆς Σπουδῶν τοῦ Κ.Κ.Σ. (ὁδὸς Ραβινέ 6, τηλ. 72-876).
- Κλ. Μπανταλούκας: Καθηγητῆς τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, Διευθυντῆς τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος (ὁδὸς Κεφαλληνίας 33, τηλ. 815-305, 30-349).
- Ἄπ. Λάζαρης: Οικονομολόγος παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος (ὁδὸς Ἴ. Δροσοπούλου 173, τηλ. 30-551).
- Δ. Κονιδάρης: Ἐπιμελητῆς τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου (Στράβωνος 11α, Παγκράτι, τηλ. 74-720).
- Θ. Βουρνᾶς: Ὑπάλληλος τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος (ὁδὸς Φιλοπάππου 13, τηλ. 521-647).
- Σ. Γερωνυμάκης: Διευθυντῆς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ (ὁδὸς Διστόμου 68, Πειραιᾶ, τηλ. 30-931).
- Γ. Θεοδωράκης: Τμηματάρχης Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος (ὁδὸς Λαέρτου 34, Παγκράτι, τηλ. 523-736).
- Γ. Δαυίδ: Καθηγητῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης (ὁδὸς Κασταλίας 10).
- Κ. Καράβας: Τμηματάρχης τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος (ὁδὸς Παναγῆ Μπενάκη 6, τηλ. 523-723).
- Π. Καραδήμας: Τμηματάρχης εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἴδρυμα Ραδιοφωνίας.
- Ν. Πανταζίδης: Τμηματάρχης Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος (ὁδὸς Κορθίου 4, τηλ. 523-723 ἔσωτ. 09).
- Εὐ. Χατζηχαράλαμπος: Εἰσηγητῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος (ὁδὸς Χρυσοστόμου Σμύρνης 8, Ν. Φάληρον, τηλ. 483-230, 523-723 ἔσωτ. 9α).
- Γ. Κωστόπουλος: Προϊστάμενος Στατιστικῆς τῆς Πειραικῆς-Πατραϊκῆς (ὁδὸς Κερασσούντος 5, τηλ. 665-532, 22-546).

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Α' ΚΑΙ Β' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Μαθηματικά	<i>Κ. Καράβας</i>
2. Στοιχεῖα Στατιστικῆς Μεθοδολογίας	<i>Κ. Καράβας</i>
3. Ἀσκήσεις Στατιστικῆς Μεθοδολογίας	<i>Εὐ. Χατζηχαράλαμπος</i>

Α' ΕΤΟΣ

Α' ΕΞΑΜΗΝΟΝ

Μαθήματα	Διδάσκοντες	
	ώραι εβδομαδιαίως	
1. Πολιτική Οικονομία	1	<i>Σ. 'Αγαπητίδης</i>
2. Θεωρία και Τεχνική Στατιστικῶν Ἑρευνῶν.	1	<i>Θ. Βουρνᾶς</i>
3. Εἰσαγωγή εἰς τὰ Εἰδικὰ πεδία Κρατικῆς Στατιστικῆς	2	<i>Κ. Καράβας</i>
4. Μαθηματικά	3	<i>Δ. Κονιδόρης</i>
5. Στατιστική Ἐπιχειρήσεων	1	<i>Γ. Κωστόπουλος</i>
6. Στατιστική Μεθοδολογία	3	<i>Ε. Μαργαρίτης</i>
7. Διοικητική Νομοθεσία	1	<i>Γ. Παπαχατζῆς</i>
8. Ἀσκήσεις Στατιστικῆς Μεθοδολογίας	2	<i>Εὐ. Χατζηχαλαράμους</i>
Σύνολον	14	

Α' ΕΤΟΣ

Β' ΕΞΑΜΗΝΟΝ

Μαθήματα	Διδάσκοντες	
	ώραι εβδομαδιαίως	
1. Πολιτική Οικονομία	1	<i>Σ. 'Αγαπητίδης</i>
2. Θεωρία και Τεχνική Στατιστικῶν Ἑρευνῶν	1	<i>Θ. Βουρνᾶς</i>
3. Εἰσαγωγή εἰς τὰ Εἰδικὰ πεδία Κρατικῆς Στατιστικῆς	2	<i>Κ. Καράβας</i>
4. Μαθηματικά	3	<i>Δ. Κονιδόρης</i>
5. Στατιστική Ἐπιχειρήσεων	1	<i>Γ. Κωστόπουλος</i>
6. Στατιστική Μεθοδολογία	3	<i>Ε. Μαργαρίτης</i>
7. Διοικητική Νομοθεσία	1	<i>Γ. Παπαχατζῆς</i>
8. Ἀσκήσεις Στατιστικῆς Μεθοδολογίας	2	<i>Εὐ. Χατζηχαλαράμους</i>
Σύνολον	14	

Β' ΕΤΟΣ

Α' ΕΞΑΜΗΝΟΝ

Μαθήματα		Διδάσκοντες
	ώραι εβδομαδιαίως	
1. Στατιστική 'Ανάλυσις	3	<i>Γ. Θεοδωράκης</i>
2. Δημογραφική Στατιστική	1	<i>Δ. Κονιδάσης</i>
3. Στατιστική και Οικονομική 'Ανάλυσις	1	<i>Α. Δάζαρης</i>
4. Τεχνική 'Επεξεργασίας Στατιστικῶν Δεδομένων	2	<i>Ε. Μαργαρίτης</i>
5. Είδικαί Μελέται	1	<i>Ε. Μαργαρίτης και</i> <i>Ειδικοί 'Επιστήμονες</i>
6. 'Οργανωτική Οικονομική	1	<i>Κλ. Μπανταλούκας</i>
7. 'Η Μέθοδος τῆς Δειγματοληψίας	2	<i>Ν. Πανταζίδης</i>
8. Διοικητική Νομοθεσία	1	<i>Γ. Παπαχατζής</i>
9. 'Ελεγχος Ποιότητας	2	<i>Α. Παππᾶς</i>
Σύνολον	14	

Β' ΕΤΟΣ

Β' ΕΞΑΜΗΝΟΝ

Μαθήματα		Διδάσκοντες
	ώραι εβδομαδιαίως	
1. Στατιστική 'Ανάλυσις	3	<i>Γ. Θεοδωράκης</i>
2. 'Εθνικοί Λογαριασμοί	1	<i>Σ. Γεωργονμάκης</i>
3. Δημογραφική Στατιστική (Πληθυσμιακά Προβλήματα)	1	<i>Π. Καραδήμας</i>
4. Τεχνική ἐπεξεργασίας στατιστικῶν Δεδομένων	2	<i>Ε. Μαργαρίτης και</i> <i>Δ. Κονιδάσης</i>
5. Είδικαί Μελέται	2	<i>Ε. Μαργαρίτης και</i> <i>Ειδικοί 'Επιστήμονες</i>
6. 'Η Μέθοδος τῆς Δειγματοληψίας	1	<i>Ν. Πανταζῶης</i>
7. Διοικητική Νομοθεσία	1	<i>Γ. Παπαχατζής</i>
8. 'Ελεγχος Ποιότητας	1	<i>Α. Παππᾶς</i>
9. Στατιστική και Οικονομική 'Ανάλυσις	1	<i>Α. Δάζαρης</i>
10. 'Ασκήσεις Στατιστικῆς 'Αναλύσεως	1	<i>Δ. Κονιδάσης</i>
Σύνολον	14	

Ώρολόγιον Πρόγραμμα Α' Ήξαμήνου
Α' ΕΤΟΥΣ

Ώραι	Τρίτη	Πέμπτη	Σάββατον
5—5.45	Μαθηματικά (Δ. Κονιδάρης)	Μαθηματικά (Δ. Κονιδάρης)	Θεωρία και Τεχνική Στατιστικῶν Ἐρευνῶν (Θ. Βουρνᾶς)
5.50—6.35	Μαθηματικά (Δ. Κονιδάρης)	Διοικητική Νομοθεσία (Γ. Παπαχατζῆς)	Εισαγωγή εἰς τὰ Εἰδικὰ Πεδία τῆς Στατιστικῆς (Κ. Καράβας)
6.40—7.25	Στατιστική Μεθοδολογ. (Ε. Μαργαρίτης)	Πολιτική Οικονομία (Σ. Ἀγαπητίδης)	Εισαγωγή εἰς τὰ Εἰδικὰ Πεδία τῆς Στατιστικῆς (Κ. Καράβας)
7.30—8.15	Στατιστική Μεθοδολογ. (Ε. Μαργαρίτης)	Στατιστική Μεθοδολογ. (Ε. Μαργαρίτης)	Στατιστική Ἐπιχειρ. (Γ. Κωστόπουλος)
8.20—9	Ἀσκήσεις Στατιστικῆς Μεθοδολογίας (Ε. Χατζηχαράλαμπος)	Ἀσκήσεις Στατιστικῆς Μεθοδολογίας (Ε. Χατζηχαράλαμπος)	Ἀσκήσεις

Β' ΕΤΟΥΣ

Ώραι	Τρίτη	Πέμπτη	Σάββατον
5—5.45	Μέθοδος Δειγμοληψίας (Ν. Πανταζίδης)	Φροντιστηρ. Ἀσκήσεις (Ν. Πανταζίδης)	Τεχνικ. Ἐπεξεργασίας Στατιστικῶν Δεδομένων (Ε. Μαργαρίτης)
5.50—6.35	Στατιστική καὶ Οἰκο- νομική Ἀνάλυσις (Α. Λάζαρης)	Στατιστική Ἀνάλυσις (Γ. Θεοδωράκης)	Εἰδικαὶ Μελέται (Ε. Μαργαρίτης)
6.40—7.25	Δημογραφική Στατιστική (Δ. Κονιδάρης)	Διοικητική Νομοθεσία (Γ. Παπαχατζῆς)	Ἐλεγχος Ποιότητος (Α. Παππᾶς)
7.30—8.15	Στατιστική Ἀνάλυσις (Γ. Θεοδωράκης)	Τεχνική Ἐπεξεργασίας Στατιστικῶν Δεδομένων (Ε. Μαργαρίτης)	Ἐλεγχος Ποιότητος (Α. Παππᾶς)
8.20—9	Ὄργανωτικὴ Οἰκονομική (Κλ. Μπανταλούκας)	Ἀσκήσεις	Ἀσκήσεις

Ὡσαύτως καθ' ἑκάστην Πέμπτην καὶ ὥραν 4.10-4.55 θὰ διδάσκη ὁ Καθηγητῆς κ. Γ. Δαυίδ Ἀγγλικὴν Στατιστικὴν Ὁρολογίαν.

Ώρολόγιον Πρόγραμμα Β' Ήξαμήνου

Α' ΕΤΟΥΣ

Ώραι	Τρίτη	Πέμπτη	Σάββατον
5-5.45	Μαθηματικά (Δ. Κονιδάρης)	Μαθηματικά (Δ. Κονιδάρης)	Θεωρία και Τεχνική Στατιστικών Ήρευνών (Θ. Βουνᾶς)
5.50-6.35	Μαθηματικά (Δ. Κονιδάρης)	Διοικητική Νομοθεσία (Γ. Παπαχατζής)	Εισαγωγή εις τὰ Ειδικὰ Πεδία τῆς Στατιστικῆς (Κ. Καραβάς)
6.40-7.25	Στατιστική Μεθοδολογ. (Ε. Μαργαρίτης)	Πολιτική Οικονομία (Σ. Ἀγαπητίδης)	Εισαγωγή εις τὰ Ειδικὰ Πεδία τῆς Στατιστικῆς (Κ. Καραβάς)
7.30-8.15	Στατιστική Μεθοδολογ. (Ε. Μαργαρίτης)	Στατιστική Μεθοδολογ. (Ε. Μαργαρίτης)	Στατιστική Ἐπιχειρήσ. (Γ. Κωστόπουλος)
8.20-9	Ἀσκήσεις Στατιστικῆς Μεθοδολογίας (Ε. Χατζηχαραλάμπους)	Ἀσκήσεις Στατιστικῆς Μεθοδολογίας (Ε. Χατζηχαραλάμπους)	Ἀσκήσεις

Β' ΕΤΟΥΣ

Ώραι	Τρίτη	Πέμπτη	Σάββατον
5-5.45	Μέθοδος Δειγμοληψίας (Ν. Πανταζίδης)	Φροντιστηρ. Ἀσκήσεις Δειγματοληψίας (Ν. Πανταζίδης)	Τεχνική Ἐπεξεργασίας Στατιστικῶν Δεδομένων (Δ. Κονιδάρης)
5.50-6.35	Ἐθνικοὶ Λογαριασμοὶ (Σ. Γερωνυμάκης)	Στατιστικὴ Ἀνάλυσις (Γ. Θεοδωράκης)	Ἀσκήσεις Στατιστικῆς Ἀναλύσεως (Δ. Κονιδάρης)
6.40-7.25	Στατιστικὴ Ἀνάλυσις (Γ. Θεοδωράκης)	Διοικητικὴ Νομοθεσία (Γ. Παπαχατζής)	Εἰδικαὶ Μελέται (Ε. Μαργαρίτης) καὶ (Εἰδικοὶ Ἐπιστήμονες)
7.30-8.15	Στατιστικὴ Ἀνάλυσις (Γ. Θεοδωράκης)	Ἐλεγχος Ποιότητος (Ἀλ. Παππᾶς)	Εἰδικαὶ Μελέται (Ε. Μαργαρίτης) καὶ (Εἰδικοὶ Ἐπιστήμονες)
8.20-9	Δημογραφικὴ Στατιστ. (Π. Καραδήμας)	Τεχνικὴ Ἐπεξεργασίας Στατιστικῶν Δεδομένων (Ε. Μαργαρίτης)	Στατιστικὴ καὶ Οἰκονομικὴ Ἀνάλυσις (Ἀπ. Λάζαρης)

Ἐσαύτως καθ' ἑκάστην Πέμπτην καὶ ὥραν 4.10 - 4.55 θὰ διδάσκη ὁ Καθηγητὴς κ. Γ. Δαυίδ Ἀγγλικὴν Στατιστικὴν Ὁρολογίαν.

ΘΕΜΑΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ Κ.Σ.Ε.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959 — Α' ΕΤΟΥΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Ζήτημα 1ον: Ποία ή πιθανότης ίνα εις μίαν λήψιν 7 σφαιριδίων εκ μιᾶς κληρωτίδος περιεχούσης 6 λευκά και 5 μαύρα, περιέχωνται 4 λευκά και 3 μαύρα; Ἡ τελευταία αὕτη σύνθεσις ἔχει τὴν μεγίστην πιθανότητα; Σημειώσατε ὅτι μεθ' ἐκάστην λήψιν τὸ σφαιρίδιον ἐπανατοποθετεῖται εἰς τὴν κληρωτίδα.

Ζήτημα 2ον: Εὑρετε τὰ ἀναπτύγματα τῶν κάτωθι διωνύμων:

$$(x^2 - \sqrt{x})^4 \quad (2x^2 - 3)^4, \quad \left(\frac{x}{2} + \frac{2}{x}\right)^5 \quad \left(\frac{3x}{2} - \frac{2}{3x}\right)^5$$

καὶ ὑπολογίσατε τὰς παραγώγους αὐτῶν ὡς πρὸς x .

Ζήτημα 3ον: Ὑπολογίσατε τὰς κάτωθι παραγώγους καὶ ὀλοκληρώματα:

I. (α) $\left(1 - \frac{1}{x} + \frac{1}{x^2}\right)'$ (β) $\left(\sqrt{1 + \sqrt{(1+2x-3x^2)^3}}\right)'$

(γ) $\int \frac{(5-x)d x}{x}$ (δ) $\int \frac{(1+x+x^2)d x}{x^2}$

II. (α) $\left(x - \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^3}\right)'$ (β) $\left(\sqrt{x - \sqrt{(x^2 - 7x)^3}}\right)'$

(γ) $\int \frac{(x-3)d x}{x}$ (δ) $\int \frac{(x - 2x^2 + x^3)d x}{x^2}$

ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Ζήτημα 1ον: Πότε μία δειγματοληψία λέγεται στρωματοποιημένη καὶ ποῖα πλεονεκτήματα παρουσιάζει;

Ζήτημα 2ον: Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ μέσου ἀριθμοῦ ἀπασχολουμένων κατὰ ἐπιχειρήσιν, εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ κλάδου διατροφῆς μεγέθους ἄνω τῶν 10 ἀπεφασίσθη ἡ διεξαγωγή δειγματοληπτικῆς ἐρεῦνης ὡς ἀκολούθως. Ἐγένετο ἡ λήψις τυχαίου δείγματος μεγέθους 8 ἐπιχειρήσεων.

$$n = 8 \text{ Δεδομένα δείγματος}$$

$$\bar{x} : 70, 16, 22, 40, 100, 120, 12, 14,$$

Βάσει τῶν δεδομένων τοῦ δείγματος ὑπολογίσατε τὸν μέσον

$$\bar{x}, S_{\bar{x}} \text{ (ἢ } S_{d\bar{x}}) \text{ καὶ } C. V. (\bar{x})$$

Ζήτημα 3ον: Πόσας θεωρητικὰς κατανομὰς θεωροῦμεν συνήθως εἰς τὴν Στατιστικὴν, ποῖα τὰ χαρακτηριστικὰ ἐκάστης;

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑ

Ζήτημα 1 ον: Ποιαί αί κυριώτεροι παράμετροι τῶν πληθυσμιακῶν στατιστικῶν καί ποία στοιχεῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τήν διαμόρφωσίν των.

Ζήτημα 2 ον: Ποίας μεθόδους ὑπολογισμοῦ πληθυσμῶν γνωρίζετε;

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

ΣΕΙΡΑ Ι

Ζήτημα 1 ον :

α) Εἰς τὰ ἀκόλουθα δεδομένα νά ὑπολογισθῆ :

- 1) Ὁ συντελεστής συσχέτισεως.
- 2) Ἡ εὐθεῖα παλινδρομήσεως τοῦ y ὡς πρὸς x .
- 3) Νά γίνη ἡ γραφικὴ παράστασις τῆς εὐθείας.

X	5	10	15	20	25	30
Y	7,25	8,12	8,95	9,90	10,90	11,80

β) Προσαρμόσατε ἐκθετικὴν συνάρτησιν τῆς μορφῆς $y = ab^x$ εἰς τὰ ἀκόλουθα δεδομένα :

*Ἔτη	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938	1939
Y	100	90	110	150	180	160	160	180	200	210

Σημείωσις : Ζητεῖται ἡ διαδικασία τῶν ὑπολογισμῶν.

Ζήτημα 2 ον :

α) Εἰς τὰ ἀκόλουθα δεδομένα νά ὑπολογισθῆ ὁ μέσος, ἡ διακύμανσις, ἡ διάμεσος καὶ ὁ τύπος.

Τάξεως	0-40	40-80	80-120	120-160	160-200	200-240	240-280	280-320	320-360	360-400	400-440
Συχνότης	60	110	160	250	340	460	330	160	20	10	10

β) Εἰς μίαν κανονικὴν κατανομὴν συχνότητος ἔχομεν $N = 4.000$, $\bar{x} = 50$ καὶ $\sigma = 8$.

Ζητεῖται :

- 1) Τὸ ποσοστὸν τῶν περιπτώσεων διὰ τὰς ὁποίας τὸ X εἶναι ἄνω τοῦ 62.
- 2) Αἱ περιπτώσεις αἱ περιεχόμεναι μεταξύ τοῦ $\chi_1 = 62$ καὶ $\chi_2 = 64$.
- 3) Τὸ ποσοστὸν τὸ περιεχόμενον μεταξύ 40 καὶ 62.
- 4) Τὸ σημεῖον ἄνω τοῦ ὁποίου περιλαμβάνονται τὰ 40% τῆς κατανομῆς.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

ΣΕΙΡΑ ΙΙ

Ζήτημα 1ον:

α) Ὑπολογίσατε τὰς 4 πρώτας ροπὰς καὶ τοὺς συντελεστὰς h_1 καὶ h_2 τοῦ Pearson εἰς τὴν ἀκόλουθον κατανομήν:

Τάξεις ἡμερομισθίων	20-30	30-40	40-50	50-60	60-70	70-80
Ἀριθμ. ἐργατῶν	5	9	13	11	5	2

Διατυπώσατε τὰ συμπεράσματά σας.

β) Νὰ γίνῃ ἡ γραφικὴ παράστασις τῆς κατανομῆς.

Ζήτημα 2ον:

α) Νὰ προσαρμοσθῇ εὐθεῖα γραμμὴ εἰς τὰ ἀκόλουθα δεδομένα. (Νὰ ὑπολογισθοῦν αἱ διωρθωμέναι τιμαὶ τοῦ Y καὶ νὰ παρασταθῇ γραφικῶς ἡ εὐθεῖα).

Ἔτη	1940	1941	1942	1943	1944	1945	1946
Y	55	74	80	92	115	130	148

β) Νὰ ὑπολογισθῇ: 1) ὁ συντελεστὴς συσχέτισεως μεταξὺ τῶν ἀκολουθῶν δύο σειρῶν.

2) Νὰ γίνῃ τὸ στικτὸν διάγραμμα καὶ νὰ διατυπωθοῦν συμπεράσματα.

X	62	74	80	59	65	73	78	86	64	68	75	80
Y	68	65	73	70	69	66	69	70	72	71	68	67

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960 – Α' ΕΤΟΥΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Ζήτημα 1ον: Ἐκ μιᾶς ψηφοδόχου περιεχοῦσης λ σφαιρίδια ἐξάγεται ἀριθμὸς σφαιριδίων ποῖα ἡ πιθανότης νὰ ἐξαχθῇ ἄρτιος ἀριθμὸς σφαιριδίων;

Ζήτημα 2ον: Νὰ εὑρεθοῦν τὰ ἀκρότατα, τὰ σημεῖα καμπῆς καὶ ἡ ἐξίσωσις τῆς ἐφαπτομένης εἰς τὸ σημεῖον καμπῆς, τῆς καμπύλης μὲ ἐξίσωσιν:

$$\psi = \frac{1}{3} x^3 - \frac{v}{2} x^2 + 6x$$

Ζήτημα 3ον: Νὰ ὑπολογισθοῦν τὰ ὁλοκληρώματα

$$\int \left(\frac{1}{x} - x \right) dx \quad \int \frac{dx}{1+x} \quad \int \frac{e^x dx}{e^x + 1}$$

ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Ζήτημα 1ο: Πότε μία δειγματοληψία λέγεται τυχαία και κατά ποιον τρόπον δύναται νά γίνη ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τυχαία ἐπιλογή τῶν μονάδων τοῦ δείγματος.

Ζήτημα 2ο: Ποῖα πλεονεκτήματα παρουσιάζει ἡ δειγματοληπτική μέθοδος ἔναντι μιᾶς γενικῆς ἀπογραφῆς.

Ζήτημα 3ο: Ποῖος ὁ τύπος ὁ παρέχων τὴν διακύμανσιν τοῦ μέσου δείγματος.

Ζήτημα 4ο: Ἀναφέρατε παραδείγματα προσφάτων δειγματοληπτικῶν ἐρευνῶν, ἐὰν γνωρίζητε.

ΘΕΜΑΤΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑΣ

1ον: Ἀπὸ μίαν ἐρευναν ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν ἡμερομισθίων τῶν μισθωτῶν ἐνὸς κλάδου Βιομηχανίας προέκυψεν ὁ ἀκόλουθος πίναξ κατανομῆς συχνότητος :

Ὅρια τάξεων	Συχνότης
30 - 39	1.500
40 - 49	2.400
50 - 59	8.500
60 - 69	12.000
70 - 79	7.500
80 - 89	3.100
90 - 99	1.000

Νὰ ὑπολογισθοῦν: α) Τὸ μέσον ἡμερομισθιον, β) Ἡ διάμεσος καὶ τὰ τεταρτημόρια, γ) Ὁ συντελεστὴς μεταβλητικότητος.

2ον: Ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν δεδομένων νὰ ὑπολογισθῇ ὁ συντελεστὴς συσχέτισεως διὰ δύο διαφόρων τρόπων.

X	100	200	250	400	450	600	700	800	900	1000
Ψ	20	35	40	55	70	90	120	150	160	180

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Ζήτημα 1ο: Ποῖα ποσοστὰ γεννητικότητος γνωρίζετε ; Περιγραφή αὐτῶν.

Ζήτημα 2ο: Ποῖα ἡ σημασία τῶν διωρθωμένων ποσοστῶν καὶ πῶς κατασκευάζονται ταῦτα.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959 — Β' ΕΤΟΥΣ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Ποία στατιστικά μεγέθη πρέπει να παρακολουθηή ή υπηρεσία πωλήσεων εργοστασίου κονσερβών λαχανικών.

2. Ποία ή πιθανότης να παραληφθῆ μερίς που ἔχει 2% σκάρτα με ἀπλήν δειγματοληψίαν ἔαν $N = 40$ καὶ $C = 1$.

3. Ποία ή πιθανότης να παραληφθῆ μερίς ράβδων χάλυβος ἐπὶ τῆ βάσει δείγματος $N = 9$ ἔαν ὡς ὄρος τεθῆ ὅτι ή μέση τιμὴ τῆς μερίδος πρέπει νὰ εἶναι μεγαλύτερα τῶν 40 KG)MM² καὶ ή μερίς ἔχει $X = 39$ KG)MM² καὶ $\sigma = 2$.

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ

Ζήτημα 1 ο ν: Πῶς ὑπολογίζεται ή στήλη μέσης ζωῆς ἑνὸς πίνακος ἐπιβιώσεως;

Ζήτημα 2 ο ν: Πῶς κατασκευάζεται εἰς πίναξ ἐπιβιώσεως τῆ χρήσει ἀπογραφικῶν καὶ ληξιαρχικῶν καταγραφῶν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ

Ζήτημα 1 ο ν:

α) Ὑπολογίσατε τοὺς ἐποχικοὺς συντελεστὰς εἰς τὰ ἀκόλουθα δεδομένα διὰ τῆς μεθόδου τῶν μηνιαίων μέσων:

Μ ἤ ν ε ς												
Ἔτος	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
1948	26	30	27	29	29	25	33	24	27	37	33	34
1949	30	25	23	44	35	26	41	29	29	31	33	37
1950	36	30	28	31	35	28	35	26	32	54	34	38

β) Προσαρμόσατε ἐκθετικὴν συνάρτησιν τῆς μορφῆς $y = ab^x$ εἰς τὰ ἀκόλουθα δεδομένα:

Ἔ τ η	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938	1939
y	100	90	110	150	180	160	180	200	210	210

Σ η μ ε ί ω σ ι ς: Ζητεῖται ή διαδικασία τῶν ὑπολογισμῶν.

γ) Ποῖοι οἱ τύποι οἱ χρησιμοποιούμενοι διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν τιμαρίθμων καὶ πῶς ἐκφράζονται οἱ ἀντίστοιχοι συντελεσταὶ σταθμίσεως.

δ) Ποιαί αι μέθοδοι προσδιορισμοῦ τῶν συντελεστῶν σταθμίσεως εἰς τὸν τιμάρηθμον κόστους ζωῆς.

Ζήτημα 2ον :

α) Ὑπολογίσατε τοὺς ἐποχικούς συντελεστὰς εἰς τὰ ἀκόλουθα δεδομένα διὰ τῆς μεθόδου τῶν μηνιαίων μέσων :

Μ ῆ ν ε ς												
*Ἔτος	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
1948	9	12	14	19	15	15	20	21	21	23	19	16
1949	11	15	19	24	18	19	16	19	20	23	18	16
1950	12	13	14	16	23	19	21	20	21	25	18	13

β) Προσαρμόσατε ἐκθετικὴν συνάρτησιν τῆς μορφῆς $y = ktab^x$ ἀκόλουθα δεδομένα:

*Ἔ τ η	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938
y	100	90	110	150	180	160	160	180	200

Σημείωσις : Ζητεῖται ἡ διαδικασία τῶν ὑπολογισμῶν.

γ) Πόσοι δείκται προσδιορίζονται διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον; (χρησιμοποίησατε τὰ σχετικὰ σύμβολα).

δ) Τί καλοῦνται δείκται σταθερᾶς βάσεως καὶ τί κινητῆς βάσεως;

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ

I

Διαθέτομεν ἓν δέμα ἐκ 1.000 σιγαρέττων, κατασκευασθέντων ἓν σειρᾷ ὑπὸ τῆς αὐτῆς μηχανῆς. Τὸ ὀλικὸν βᾶρος τοῦ δέματος εἶναι 1.167 γραμμάρια. Ζυγίζομεν τὰ σιγαρέττα ἓν πρὸς ἓν διὰ ζυγοῦ τοῦ ὁποίου τὸ μηδὲν ἔχει ρυθμισθῆ ὥστε νὰ συμπίπτῃ ἀκριβῶς μετὰ τὸ μέσον βᾶρος τοῦ δέματος.

Τὰ σιγαρέττα κατανέμονται ὡς κατωτέρω εἰς τάξεις διαστημάτων τῶν 2 ἑκατοστῶν γραμμαρίου ἀναλόγως τῶν ἀποκλίσεων ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς μέσου βάρους :

Ἐὰν παραστήσωμεν διὰ X_i τὰς ἀποκλίσεις τῶν κεντρικῶν τιμῶν τῶν διαστημάτων τάξεως ἀπὸ τὴν οὕτω ἐκλεγείσαν ἀρχὴν μετρήσεων (μέσον ἀληθὲς βᾶρος) εὐρίσκομεν:

$$\sum_{i=1} X_i = 4.40$$

$$\sum_{i=1} X_i^3 = 7.600$$

$$\sum_{i=1} X_i^2 = 41.488$$

$$\sum_{i=1} X_i^4 = 302.648$$

1) Νά υπολογισθῆ ἡ μέση τιμὴ τῆς κατανομῆς, ὡς καὶ ἡ τυπικὴ ἀπόκλισις αὐτῆς.

2) Ὑποδείξατε τὰς μεθόδους αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν νὰ κρίνωμεν ἐὰν ἡ δοθεῖσα κατανομὴ δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς κατὰ προσέγγισιν κανονικὴ.

3) Θεωροῦντες τὰ ἀνωτέρω ἀποτελέσματα, ὡς πρὸς τὸ μέσον καὶ τὴν τυπικὴν ἀπόκλισιν, ὡς χαρακτηριστικὰ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῆς μηχανῆς, προτιθέμεθα νὰ ἐλέγξωμεν τὴν πορείαν τῆς τῆ βοηθεῖα διαδοχικῶν δειγμάτων ἐξ 20 σιγαρέττων ἕκαστον, λαμβανομένων εἰς τὴν τύχην ἐξ ἀντιστοίχων πακέτων κατὰ κανονικὰ διαστήματα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατασκευῆς. Νά υπολογισθῆ τὸ διάστημα ἐμπιστοσύνης με πιθανότητα 95% διὰ τὰς μέσας τιμὰς τῶν δειγμάτων τούτων.

Διαστήματα τάξεως ἀποκλίσ. (εἰς ἑκατοστὰ γραμμαρίου)	Ἀριθμὸς σιγαρέττων n_i
+ 20-22	2
18-20	1
16-18	4
14-16	9
12-14	16
10-12	31
8-10	42
6-8	69
4-6	88
2-4	112
0-2	126
- 2-0	129
4-2	117
6-4	85
8-6	63
10-8	47
12-10	27
14-12	15
16-14	10
18-16	4
20-18	3
	1000

II

Μία κατανομὴ συχνότητων παρίσταται ὑπὸ ὀρθογωνίου ἔχοντος τὴν βάσιν ἐπὶ τοῦ ἄξονος τῶν X καὶ τὸ ὕψος ἐπὶ τοῦ ἄξονος τῶν Y . Ἡ βάσις ἰσοῦται με α τὸ δὲ ὕψος με β .

1) Νά ὀρισθῆ ἡ συνάρτησις κατανομῆς.

2) Νά υπολογισθοῦν αἱ δύο πρῶται ἀπλάϊ ροπαὶ καὶ ἡ διακύμανσις ταύτης.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960 – Β' ΕΤΟΥΣ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ

Ζήτημα 1ο ν: Ποῖοι οἱ τύποι οἱ χρησιμοποιούμενοι διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν τιμαριθμῶν καὶ ποῖοι διὰ τοὺς δείκτας ποσοτήτων; (Νά γραφοῦν οἱ ἀντίστοιχοι συντελεσταὶ σταθμίσεως).

Ζήτημα 2ο ν: Ποῖοι δείκται ὑπολογίζονται διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον;

Ζήτημα 3ο ν: Ποῖαι μέθοδοι χρησιμοποιοῦνται διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν ἐποχικῶν συντελεστῶν εἰς μίαν χρονολογικὴν σειράν.

Ζήτημα 4ο : Ποιαί αί κανονικαί ἐξισώσεις τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων εἰς τὰς περιπτώσεις συναρτήσεως γραμμικῆς, β' βαθμοῦ καὶ ἐκθετικῆς συναρτήσεως.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Ζήτημα 1ο : Σιγαροποιητικὴ μηχανὴ ἀποδίδει 1200 σιγαρέττα τὸ λεπτό. Τὰ βάρη τῶν σιγαρέττων κατανέμονται κανονικῶς περίξ τῆς τιμῆς $M = 1,2$ gr μὲ $\sigma = 0,063$ gr.

α) Νὰ συνταχθῆ δελτίον παρακολουθήσεως τῆς παραγωγῆς \bar{X} καὶ R διὰ $N = 5$.

β) Ἐὰν θέλωμεν νὰ συνταχθῆ δελτίον ἀριθμοῦ σκάρτων Z διὰ $N = 25$ σιγαρέττα ἀνά δειγμα, ποῖον πρέπει νὰ εἶναι τὸ βᾶρος κάτω τοῦ ὁποῖου θὰ θεωρῆται ἓνα σιγαρέττο σκάρτο, ἐὰν ἡ κατανομὴ τῶν βαρῶν εἶναι κανονικὴ.

Ζήτημα 2ο : α) Κατὰ τί διαφέρουν ἡ ἀπλῆ καὶ ἡ διπλῆ δειγματοληψία καὶ τί ἐπιδιώκεται ἰδιαιτέρα διὰ τῆς δευτέρας;

β) Ποῖα μεγέθη χαρακτηρίζουν τὸ σχῆμα μιᾶς δειγματοληψίας.

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ

Ζήτημα 1ο : Πῶς δι' ἐνὸς ὑποθετικοῦ πληθυσμοῦ κατασκευάζονται αἱ στήλαι ἐνὸς πίνακος ἐπιβιώσεως.

Ζήτημα 2ο : Πῶς κατασκευάζονται αἱ στήλαι ἐνὸς πίνακος ἐπιβιώσεως ὅταν διατίθενται ἑπαρκεῖς πληθυσμιακαὶ στατιστικά.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ

Ζήτημα Βο : Αἱ παρατηρήσεις, αἵτινες ἔγιναν ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν τῶν νοσηλευομένων εἰς ἓν νοσοκομεῖον, κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ὠρισμένης χρονικῆς περιόδου, ἔδειξαν ὅτι ἐπὶ ἐνὸς ἀριθμοῦ $n = 200$ ἀσθενῶν, ἀπέθνησκον 80. Δεχόμενοι ὅτι τὸ δεῖγμα τῶν 200 προσώπων εἶναι ἀντιπροσωπευτικὸν τοῦ συνόλου τῶν ἀσθενῶν, εἰς πόσον δυνάμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ ποσοστὸν P τῶν θανόντων μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων.

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ Κ.Σ.Ε. 1958—1959

1. Τὰ μαθήματα συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκεκριμένον ὠρολόγιον Πρόγραμμα ἤρχισαν τὴν 10ην Νοεμβρίου καὶ ἔληξαν τὴν 22αν Μαΐου. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐπραγματοποιήθησαν αἱ κάτωθι ὥρα διδασκαλίας :

Α' Ἔτος

1. Διοικητικὴ Νομοθεσία	24
2. Στατιστικὴ Μεθοδολογία	48
3. Θεωρία καὶ Τεχνικὴ Στατιστικῶν Ἐρευνῶν	30

4. Δημογραφική Στατιστική	24	
5. Γενικά Μαθηματικά	72	
6. Πολιτική Οικονομία	40	
7. Άσκήσεις Στατιστικής Μεθοδολογίας	48	286

B' Έτος

1. Διοικητική Νομοθεσία	24	
2. Στατιστική Έπιχειρήσεων	48	
3. Στατιστική Οικονομικῶν Φαινομένων	30	
4. Δημογραφική Ἀνάλυσις	24	
5. Στατιστική Ἀνάλυσις	92	
6. Οικονομετρία	24	
7. Ἀγροτική Στατιστική	24	
8. Ἀγγλικά	24	290

Προπαρασκευαστικὸν Τμήμα

1. Στοιχειώδη Μαθηματικά	49	
2. Στατιστική	49	
3. Ἀσκήσεις Στατιστικῆς	60	158

Ἐσαύτως ἐγένοντο 32 ὥραι φροντιστηριακῶν θερινῶν Ἀσκήσεων.

2. Κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1958/59 ἐδίδαξαν:

1. Σ. Ἀγαπητίδης	Πολιτικὴν Οἰκονομίαν
2. Σ. Γεωργιάδης	Ἐθνικοὺς Λογαριασμοὺς
3. Δ. Δαυίδ	Ἀγγλικά
4. Γ. Θεοδωράκης	Στατιστικὴν Ἀνάλυσιν
5. Κ. Καράβας	Στοιχειώδη Μαθηματικά
6. »	Στοιχεῖα Στατιστικῆς Μεθοδολογίας
7. Δ. Κονιδάκης	Γενικά Μαθηματικά
8. »	Δημογραφικὴν Στατιστικὴν
9. »	Δημογραφικὴν Ἀνάλυσιν
10. Ἀπ. Λάζαρος	Οἰκονομετρίαν
11. Ἐὐστ. Μαργαρίτης	Στατιστικὴν Μεθοδολογίαν
12. »	Θεωρίαν καὶ Τεχνικὴν Στατιστικῶν Ἐρευνῶν
13. »	Στατιστικὴν Οἰκονομικῶν Φαινομένων
14. Α. Παπαῦς	Στατιστικὴν Ἐπιχειρήσεων
15. Γ. Παπαχαρατζῆς	Διοικητικὴν Νομοθεσίαν
16. Κ. Φερεντίνος	Ἀγροτικὴν Στατιστικὴν

3. Ἐγένοντο ἐπίσης Φροντιστηριακαὶ Ἀσκήσεις ἀπὸ τὴν Δίδα Εὐαγγελίαν Χατζηχαραλάμπους.

4. Εἰς τὸ Κ.Σ.Ε. ἐνεγράφησαν ἐν ὅλῳ 281 σπουδασταὶ ἤτοι 109 τεταρτοετείς τῆς Α.Β.Σ., 60 ἔξωσχολικοὶ εἰς τὸ Α' ἔτος, 41 ἔξωσχολικοὶ εἰς τὸ Β' ἔτος καὶ 71 εἰς τὸ Προπαρασκευαστικὸν Τμήμα.

5. Ἐξ αὐτῶν εἶναι :		
α) Εἰς τὸ Α' ἔτος		
Τελειόφοιτοι καὶ Πτυχιούχοι Ἀνωτάτων Σχολῶν		32
Μέσης Ἐκπαιδεύσεως		28
	Σύνολον	60
β) Εἰς τὸ Β' ἔτος		
Τελειόφοιτοι καὶ Πτυχιούχοι Ἀνωτάτων Σχολῶν		17
Μέσης Ἐκπαιδεύσεως		24
	Σύνολον	41
γ) Εἰς τὸ Προπαρασκευαστικὸν Τμῆμα		
Τελειόφοιτοι καὶ Πτυχιούχοι Ἀνωτάτων Σχολῶν		22
Μέσης Ἐκπαιδεύσεως		49
	Σύνολον	71
6. Σπουδαστικὴ κατάστασις		
α) Εἰς τὸ Α' ἔτος :		
Ἐπίτροφοι διαφόρων Ἐπιχειρησῶν		25
Ἰδιῶται		35
	Σύνολον	60
β) Εἰς τὸ Β' ἔτος		
Ἐπίτροφοι διαφόρων Ἐπιχειρησῶν		22
Ἰδιῶται		19
	Σύνολον	41
γ) Εἰς τὸ Προπαρασκευαστικὸν Τμῆμα		
Ἐπίτροφοι		29
Ἰδιῶται		42
	Σύνολον	71
δ) Ἐκ τῶν τεταρτοετῶν		
εἶναι ἐργαζόμενοι		53
μὴ ἐργαζόμενοι		57
	Σύνολον	110
7. Τόπος καταγωγῆς σπουδαστῶν		
α) Εἰς τὸ Α' ἔτος		
Ἀθῆναι καὶ Πειραιεὺς		26
Στερεὰ Ἑλλάς		7
Νῆσοι Αἰγαίου καὶ Εὐβοία		5
Μακεδονία		4
Πελοπόννησος		13
Θεσσαλία		1
Ἡπειρος		3
Κρήτη		1
	Σύνολον	60

16. Λακουμέντας Ίωάννης του Κωνσταντίνου	Καλῶς	5.66
17. Λιόντος Ίωάννης του Γεωργίου	Καλῶς	5.66
18. Λουκάς Παναγιώτης του Χαραλάμπους	Καλῶς	6.40
19. Μαραγκός Γεώργιος του Θεμιστοκλέους	Καλῶς	5.66
20. Μαρκάκης Γεώργιος του Έμμανουήλ	Καλῶς	6.40
21. Μαστοράκης Ήλίας του Βασιλείου	Καλῶς	5.50
22. Μαυρίδης Νικόλαος του Άναστασίου	Καλῶς	6.33
23. Μαυρομάτης Βασίλειος του Άλκιβιάδους	Καλῶς	6.80
24. Μπούζα Χρυσάνθη του Γεωργίου	Καλῶς	5.60
25. Ὀρφανός Σταῦρος του Προκοπίου	Καλῶς	5.33
26. Παπαγιαννόπουλος Θεόδωρος του Κων)νου	Καλῶς	6
27. Πιπεράκη Χρυσούλα του Γεωργίου	Λίαν Καλῶς	7.20
28. Πλακονούρη Ἐλένη του Εὐσταθίου	Καλῶς	6.17
29. Στρατάκου Δημήτρα του Γρηγορίου	Καλῶς	6.66
30. Τρυφωνόπουλος Γεώργιος του Δημητρίου	Λίαν Καλῶς	7
31. Τσιρώνης Εὐθύμιος του Άθανασίου	Καλῶς	5.66
32. Χαρμπίλας Γεώργιος του Κωνσταντίνου	Λίαν Καλῶς	7.60
33. Χατζηπαναγιώτου Εὐάγγελος του Ίω.	Καλῶς	6.83
34. Χιλιαδάκης Εὐστράτιος του Γεωργίου	Καλῶς	6.60

12. Ἡ διαχείρισις ὑπῆρξεν ἡ κάτωθι σημειουμένη :

*Ε σ ο δ α

Ἐξ Ἑγγραφῶν	45.200
Ἐκ Διδάκτρων	168.400
Ἐξ Ἐντύπων	69.800
» Ἐξετάστρων	23.365
Ἐκ Τίτλων	9.350
Ε.Σ.Υ.Ε. (Ἰπ. Συντονισμοῦ)	109.950

Σύνολον δρχ.

427.065

*Ε ξ ο δ α

Δι' Ἀμοιβὰς Καθηγητῶν	150.380
» Ἀμοιβὴν Διευθυντοῦ Σπουδῶν	12.000
» Ἐξοδα κινήσεως Δ. Ἐπιτροπῆς	43.600
Διὰ Γενικὰ Ἐξοδα Διαχειρίσεως	46.000
» Διαφόρους μικροδαπάνας	31.952
Δι' Ἀμοιβὰς προσωπικοῦ	61.890
Δι' Ἐξέταστρα	19.390

Σύνολον δρχ.

375.212

Πλεόνασμα

51.853

427.065

13. Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐξέδωκε τὰ «Μαθήματα Στατιστικῆς» τοῦ κ. Ε. Μαργαρίτη.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΙΟΙΚΗΣΕΩΣ (Κ.Ο.Λ.)

Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς ὀριστικῆς διαμορφώσεως τῆς Σχολῆς ὡς ἀνωτάτου ἰδρύματος οἰκονομικοδιοικητικῆς μορφώσεως, κύριος σκοπὸς αὐτῆς ἐτάχθη ἡ δημιουργία διοικητικῶν στελεχῶν τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν μονάδων καὶ τοῦ Κράτους, ἐμπνεομένων ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας. Ἔνεκα τούτου, ἡ Σχολὴ ἀπέδωσε πρωταρχικὴν σημασίαν εἰς τὰ μαθήματα τῆς Ὀργανώσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Ἐργοστασίων, τὰ ὁποῖα, μετὰ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, τῆς Ψυχοτεχνικῆς καὶ Φυσιολογίας τῆς Ἐργασίας καὶ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ὑγιεινῆς, περιέλαβεν εἰς ἴδιον κύκλον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Μαθήματα ἀνθρωπίου παράγοντος».

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι τὰ μαθήματα ταῦτα ἀπετέλεσαν τὴν βασικὴν ἰδιορρυθμίαν τῆς Σχολῆς καὶ ἐν τῶν διακριτικῶν τῆς γνωρισμάτων. Ἡ ἐρευνα καὶ ἡ διδασκαλία τῶν θεμάτων τούτων ἐγέννησε πολλάκις ἀντιδράσεις ἢ συνήτησε τὴν ἔλλειψιν ἐνδιαφέροντος καὶ κατανοήσεως. Σήμερον, πάντες ἀντιλαμβάνονται ὅτι διερχόμεθα τὴν ἐποχὴν τῆς ὀργανώσεως καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὸν τόπον μας, ἂν μάλιστα πραγματοποιηθῇ ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐνότης, ἐὰν δὲν κυριαρχηθῇ εἰς πᾶσαν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν του ἐκδήλωσιν ἀπὸ τὸ πνεῦμα ὀργανώσεως καὶ ὀρθολογικῆς διοικήσεως.

Αἱ σύγχρονοι ραγδαῖαι ἐξελίξεις τῆς τεχνικῆς προόδου, συνοδευόμεναι ἀπὸ μίαν διαγραφομένην πνευματικὴν ἐπανάστασιν ὡς πρὸς τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τῶν τεχνικῶν, οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς μας, ἐπιβάλλουν ριζικὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεθόδων.

Ἄναγνωρίζεται σήμερον, καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἀκόμη, ὅτι εἰς τὸ μέλλον, τὸ ὄριον ἀναπτύξεως τῆς εὐημερίας μιᾶς χώρας δὲν συνδέεται οὔτε μὲ τὴν σπάνιν τῶν πρώτων ὑλῶν οὔτε μὲ τὴν ἔλλειψιν ἐργαστικῶν χειρῶν ἢ τὸν κορεσμόν τῶν ἀγορῶν καταναλώσεως ἀλλὰ θὰ ἐξαρτηθῇ κυρίως ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους ἰκανότητας διοικήσεως. Τὸ 1960 δὲν δυνάμεθα νὰ διοικήσωμεν μὲ μεθόδους τοῦ 1930 ἢ τοῦ 1939. Ὅ,τι χθὲς ἦτο καλόν, σήμερον ἔχει ὑπερβληθῇ, ὡς ἔωλον.

Πρέπει, ὅθεν, καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τῶν τυχῶν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φιλοδοξοῦν ὅπως ἡγηθοῦν αὐτῶν (εἰς οἰανδήποτε βαθμίδα τῆς ἱεραρχίας καὶ ἂν εὐρίσκωνται) νὰ εἶνε ἐνήμεροι καὶ τῶν σημερινῶν πραγματοποιήσεων καὶ τῶν αὐριανῶν τάσεων.

Ἐν συμπεράσματι, δὲν εἶναι τόσον τὰ ὑλικά μέσα τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιβίωσιν ἀτόμων καὶ ἔθνων εἰς τὴν εἰρηνικὴν διεθνήν πάλην ἀλλὰ κυρίως αἱ ἰδέαι καὶ αἱ μέθοδοι. Ἐξ οὗ καὶ ἡ πρωτεύουσα ἀνάγκη διαδόσεως τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως καὶ ἐν

αὐτῇ τὸ προβάδισμα ὅπερ δίδεται εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα. Ἡ Α.Β.Σ. συνέλαβε τὸ νέον μήνυμα καὶ ἔθεσεν ὡς ἐπίκεντρον τῶν ἐκπαιδευτικῶν προσπαθειῶν τῆς τὴν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας διὰ τῆς καταρτίσεως παραγωγικῶν, διοικητικῶν στελεχῶν.

Σκαπανεῖς τῆς νέας προσπαθείας εἶνε οἱ τεχνικοὶ καὶ τὰ διοικητικὰ στελέχη. Ἡ Α.Β.Σ. προσεπάθησε νὰ πράξῃ τὸ χρέος τῆς, προετοιμάζουσα ἱκανά, συγχρονισμένα καὶ παραγωγικὰ διοικητικὰ στελέχη, ὡς συμπλήρωμα δὲ τῆς διδασκαλίας τῆς ἴδρυσε τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν τε ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, διότι οἱ δύο οὗτοι τομεῖς εἶνε ἀλληλένδετοι.

Τὸ Κέντρον ἀπευθύνεται καὶ πρὸς τοὺς σημερινούς ἡγέτας τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ πρὸς τοὺς φιλοδοξοῦντας νὰ ἡγηθοῦν αὐτῶν, ἰδίως τοὺς ἐν τῇ πράξει τοιούτους. Ἡ καλὴ ἡγεσία εἶναι πλέον κοινωνικὴ ὑποχρέωσις ὑψίστης σημασίας καὶ κοινωνικὸν λειτουργημά. Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας ὑπερβαίνει, εἰς τινα σημεῖα, τὰς ἀνάγκας τοῦ παρόντος, διότι μερικά θέματα δὲν μᾶς ἀπασχολοῦν σήμερον. Ἀσφαλῶς ὅμως θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον. Εἶναι ὀρθόν ὅπως ἀπὸ τοῦδε παρασκευαζόμεθα, ἐπωφελοῦμενοι τῆς πείρας τῶν ἄλλων, διὰ νὰ μὴ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐπιλύσωμεν ταῦτα, ὅταν παρουσιασθοῦν, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν γεγονότων.

Ἡ ἐπικειμένη καθιέρωσις τῆς ἐλευθέρως ζώνης συναλλαγῶν μᾶς κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Θὰ ἐπικρατήσῃ ὅστις θὰ εἶναι καλύτερον κατηρτισμένος. Ἡ ὀκτάμηνος ἐντατικὴ διδασκαλία ἐν τῷ Κέντρῳ δὲν ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ παρασκευάσῃ εἰδικούς. Ἐπιζητεῖ ὅπως θέσῃ τὰ προβλήματα, προκαλέσῃ συζητήσεις, πραγματοποιήσῃ ἐρεύνας, ἀναζητήσῃ τὰς καλυτέρας συγκριτικῶς λύσεις, διεγείρῃ ἀνησυχίας, προκαλέσῃ σκέψεις.

Τὰ διδασκόμενα εἰς τὸ Κ.Ο.Δ. μαθήματα εἶνε τὰ ἑξῆς:

1. Διοίκησις ἐν γένει

Ἡ Διοίκησις (θεωρία καὶ πράξις)

Ἐφηρμοσμένη Ὁργάνωσις

Ὁργάνωσις Γραφείων

Ἡ Στατιστικὴ ὡς ὄργανον τῆς Διοικήσεως

Ἡ Δημοσιὰ Διοίκησις

Ὁργανωτικὰ προβλήματα ἐν Ἑλλάδι

Κρατικὸς Ἐχεδιασμός

2. Ἀνθρώπινος παράγων

Ἀνθρώπιναι σχέσεις (Human Relations)

Δημόσιαι Σχέσεις (Public Relations)

Ἐφηρμοσμένη Ψυχολογία εἰς τὴν Ἔργασίαν
 Βιομηχανικὴ Κοινωνιολογία
 Πρόληψις Ἀτυχημάτων
 Προβλήματα Προσωπικοῦ

3. Τεχνικὴ Ὁργάνωσις
 Ὁργάνωσις Ἐργοστασίων
 Βιομηχανικαὶ Ἐγκαταστάσεις
 Προτυποποιήσις (Standardization)
 Ποιοτικὸς ἔλεγχος παραγωγῆς
 Τεχνικὴ μελέτης χρόνου καὶ κινήσεων (Time and motion study)
 Διακίνησις (ἐνδοεργοστασιακαὶ μεταφοραὶ)
4. Ὁργάνωσις Οἰκονομικῆ καὶ Λογιστικῆ
 Λογιστικὰ σχέδια
 Οἰκονομικὴ καὶ Λογιστικὴ τῶν Βιομηχανικῶν Ἐκμεταλλεύσεων
 Ἀνάλυσις καὶ διερμηνεύσις τῶν Οἰκονομικῶν Καταστάσεων
 Προβλήματα ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς Βιομηχανίας
 Λογιστικὴ καὶ Φορολογικὴ Νομοθεσία
5. Ὁργάνωσις Ἐμπορικῆ
 Πωλησιολογία (Marketing)
 Ἔρευνα τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς (Marketing Research)
 Πολιτικὴ τῶν πωλήσεων (Marketing Policies)
 Διαφήμισις
6. Διάφορα Θέματα
 Προβλήματα Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας
 Διοικητικὸν καὶ Οἰκονομικὸν Δίκαιον
 Τὸ τεχνολογικὸν στοιχεῖον εἰς τὴν σύγχρονον οἰκονομίαν
 Ὁργάνωσις τῆς Οἰκονομίας
 Ἐπιστημονικὴ προπαρασκευὴ τῶν ἀποφάσεων (Operational Research)

Α' ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ τοῦ Κ.Ο.Δ.

Πρόεδρος

Μαυρίκης Παναγιώτης, Οἰκονομικὸς Σύμβουλος Ὑπουργείου
 Ἐμπορίου, τ. Γενικὸς Δ/ντὴς Τραπεζῆς Ἑλλάδος (ὁδὸς Ἡσιόδου 6,
 τηλ. 71-518).

Ἀντιπρόεδροι

Πανάγος Χρήστος, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου,
 Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τμήματος τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπι-
 μελητηρίου, Βιομήχανος (ὁδὸς Στρατηγοῦ Κανάρη 23, τηλ. 35-666).
 Παπαϊωάννου Στράτος, Κοσμητῶρ τῆς Α.Β.Σ. (ὁδὸς Μαυρομι-
 χάλη 71, τηλ. 610-190).

Χρυσοχοῦ Ἰωάννης, Καθηγητὴς τῆς Α.Β.Σ., Σύμβουλος Τραπεζίης
Ἐμπορικῆς Πίστεως (ὁδὸς Πεσμαζόγλου 10, τηλ. 30-631).

Μέλη

Ἀθανασιάδης Πᾶνος, Διευθυντὴς Ναυτεμπορικῆς, Πρόεδρος Δ.Σ.
τοῦ ΟΛΠ (ὁδὸς Δραγατσανίου 4, τηλ. 475-089).

Βοβολίνης Σπῦρος, Διευθυντὴς τῆς Βιομηχανικῆς Ἐπιθεωρήσεως
(ὁδὸς Ἡρώδου Ἀττικοῦ 5, τηλ. 72-390).

Γαβριήλ Γεώργιος, Βιομήχανος (ὁδὸς Ἡροδότου 12, τηλ. 73-300).

Διαμαντόπουλος Μόσχος, Μηχανικός (ὁδὸς Βασ. Σοφίας 6, τηλ.
71-005).

Λιζάρδος Σπυρίδων (ὁδὸς Τερψιχόρης 10, τηλ. 991-150).

Μουζάκης Ἀντώνιος, τ. Γεν. Διευθυντὴς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν
(ὁδὸς Κύπρου 73, τηλ. 874-687).

Παππᾶς Ἀλέξανδρος, Πρύτανης τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, Πρόεδρος
τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως (ΕΠΟΡ), (ὁδὸς
Πινδάρου 4, τηλ. 616-922).

Παπαδημητρίου Δημήτριος, Βιομήχανος, Καθηγητὴς τῆς Α.Β.Σ.
(ὁδὸς Ἐδουάρδου Λῶ 2Α, τηλ. 23-792).

Πετρόπουλος Πᾶνος, Γεν. Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐμπορίου (ὁδὸς
Κηφισίας 74, τηλ. 663-245).

Σίδερης Νικόλαος, Γεν. Διευθυντὴς Ὑπουργείου Βιομηχανίας (ὁδὸς
Σωφρονίσκου 5, τηλ. 90-269).

Σίνης Δημήτριος, Γεν. Διευθυντὴς Ὑπουργείου Συγκοινωνίας (ὁδὸς
Βαλαωρίτου 9, τηλ. 613-345).

Σολομὸς Παναγῆς, Ἐμπορος, Ταμίας τῆς Ἑλλην. Ἐταιρίας Ἐπιστη-
μονικῆς Ὁργανώσεως (ΕΠΟΡ), (ὁδὸς Δραγατσανίου 4, τηλ. 34-655).

Τσατσᾶς Θεόδωρος, Γενικός Διευθυντὴς Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου
καὶ Καλυκοποιείου (ὁδὸς Σπ. Δοντᾶ 4, τηλ. 90-059).

Β' ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: Στράτος Κ. Παπαϊωάννου, Κοσμήτωρ τῆς Α.Β.Σ.

Ἀντιπρόεδρος: Γεώργιος Ἀνδρεάκος, Μηχανολόγος

Μέλη: Λέτσας Φρίξος, Παπαδημητρίου Δημήτριος, Χρυσοχοῦ Ἰωάννης,
(Καθηγηταὶ τῆς Α.Β.Σ.)

Διευθυντὴς Σπουδῶν: Παπαδημητρίου Δημήτριος, Καθηγη-
τῆς τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Λογιστικῆς τῶν Βιομηχανικῶν Ἐκμεταλ-
λέψεων, Βιομήχανος, Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιο-
μηχάνων.

Γραμματεὺς: Δίς Πούλια Κόλλια, Πτυχιούχος Α.Β.Σ.

Γ' ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

- Ἀγγελῆς Ἀλέξανδρος, Ἴατρος (ὁδὸς Ἱπποκράτους 125, τηλ. 613-745), Προβλήματα Βιομηχανικῆς Ὑγιεινῆς (ᾠραι ἐν ὄλῳ 8).
- Ἀνδρεάκος Γεώργιος, Μηχανολόγος (ὁδὸς Νικοδήμου 25, τηλ. 35-786), Ἡ Ἐπιστημονικὴ Ὁργάνωσις ἐν τῇ πράξει (ᾠραι ἐν ὄλῳ 13).
- Βαρβαρέσος Ἀναστάσιος, Γενικὸς Διευθυντῆς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ (ὁδὸς Ὑψηλάντου 36, τηλ. 76-233), Ἡ Δημοσίαι Διοικήσεις (ᾠραι ἐν ὄλῳ 7).
- Βασιλείου Σπύρος, Διευθυντῆς Ο.Χ.Ο.Α. (ὁδὸς Ἀβέρωφ 10, τηλ. 812-880), Τὰ Λογιστικὰ Σχέδια (ᾠραι ἐν ὄλῳ 5).
- Γαβριηλίδης Χάρης (ὁδὸς Ἄνδρου 3, τηλ. 811-995), Ἡ Πολιτικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων.
- Γεδεῶν Σοφία, Καθηγήτρια τῆς Α.Β.Σ., τ. Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου (ὁδὸς Βλαβιανοῦ 14, τηλ. 873-389), Ἐφηρμοσμένη Ψυχολογία (ᾠραι ἐν ὄλῳ 31).
- Γεωργιάδης Μάριος, Καθηγητῆς Α.Β.Σ. (ὁδὸς Σίνα 10, τηλ. 21-580), Marketing καὶ Marketing Research (ᾠραι ἐν ὄλῳ 19).
- Διακόπουλος Χριστόφορος, Τμηματάρχης Ο.Χ.Ο.Α. (ὁδὸς Δοσειαρίου 2, τηλ. 34-712), Προγραμματισμὸς (ᾠραι ἐν ὄλῳ 4).
- Καζάκος Σπυρίδων, Πάρεδρος τῆς Α.Σ.Δ.Υ. (ὁδὸς Μαιανδρουπόλεως 29, τηλ. 662-078), Προβλήματα Ὁργανώσεως Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (ᾠραι ἐν ὄλῳ 2).
- Κανελλόπουλος Ἀθανάσιος, Διευθυντῆς Οἰκονομικοῦ Ταχυδρόμου (ὁδὸς Ἀρεταίου 21, Ἀμπελόκηποι, τηλ. 664-052), Σύγχρονα Προβλήματα τῆς Οἰκονομίας (ᾠραι ἐν ὄλῳ 6).
- Καρύδης Βασίλειος, Ὁργανωτικὸς καὶ Λογιστικὸς Σύμβουλος (ὁδὸς Ἀμαλίας 41, τηλ. 20-623), Ἐφαρμογαὶ Ὁργανώσεως (ᾠραι ἐν ὄλῳ 5).
- Κωστοῦρος Ἰωάννης, Ὁργανωτῆς Γραφείων (ὁδὸς Ἰουλιανοῦ 55, τηλ. 813-453), Μηχανογραφία (ᾠραι ἐν ὄλῳ 25).
- Λάζαρης Ἀπόστολος, τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος (ὁδὸς Ἰω. Δροσσοπούλου 173, τηλ. 30-551/294), Μέθοδοι Βιομηχανικῆς Ἐρεῦνης—Operational Research (ᾠραι ἐν ὄλῳ 14).
- Λέτσας Φρίξος, Καθηγητῆς τοῦ Α.Β.Σ., Διευθυντῆς τῆς ΣΗΜΕΝΣ (ὁδὸς Βασ. Σοφίας 21, τηλ. 616-715), Ὁργανωτικὴ Ἐργοστασιῶν (ᾠραι ἐν ὄλῳ 21).
- Μαργαρίτης Εὐστάθιος, Καθηγητῆς τῆς Α.Β.Σ., Διευθυντῆς τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας (ὁδὸς Τήνου 31, τηλ. 815-583). Ἡ στατιστικὴ ὡς ὄργανον τῆς Διοικήσεως (ᾠραι ἐν ὄλῳ 10).
- Μομφεράτος Ἀνδρέας, Μηχανικὸς (ὁδὸς Καρπάθου 25, Κηφισιά, τηλ. 73-281), Πρόληψις Ἀτυχημάτων (ᾠραι ἐν ὄλῳ 6).
- Μπανταλούκας Κλαύδιος, Καθηγητῆς τῆς Α.Β.Σ., Διευθυντῆς τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας (ὁδὸς Κεφαλληνίας 33α, τηλ. 815-305), Ἡ Ὁργανωτικὴ τῆς Οἰκονομίας (ᾠραι ἐν ὄλῳ 6).

- Μποχλόγυρος Νικόλαος (όδός Ἀρτεμισίου 27, τηλ. 664-613)
Ἐπαγγελματικός Προσανατολισμός (ῶραι ἐν ὄλῳ 4).
- Νέζης Γεώργιος, τ. Διευθυντῆς Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν (όδός Δεινοκράτους 69, τηλ. 71-326), Φορολογία καὶ Λογιστικὴ (ῶραι ἐν ὄλῳ 13).
- Νιτσιώτας Ματθαῖος, Μηχανικός, Διευθυντῆς Ἐκμεταλλεύσεως Παραγωγῆς καὶ Μεταφορᾶς Δ.Ε.Η. (τηλ. 525-360), Προβλήματα Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας (ῶραι ἐν ὄλῳ 4).
- Παπαγεωργίου Δημήτριος, Δικηγόρος (όδός Ἰω. Δροσσοπούλου 26, τηλ. 812-585), Προβλήματα Προσωπικοῦ (ῶραι ἐν ὄλῳ 4).
- Παπαδημητρίου Δημήτριος, Καθηγητῆς Α.Β.Σ., Βιομήχανος (όδός Ἐδουάρδου Λῶ 2Α, τηλ. 23-792), Οἰκονομικὴ τῶν Ἐκμεταλλεύσεων καὶ Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ (ῶραι ἐν ὄλῳ 60).
- Παπαδόπουλος Χριστόφορος, Γενικ. Διευθυντῆς Α.Δ.Ε.Λ. (όδός Ὀθωνος 4, τηλ. 32-610), Διαφήμιση (ῶραι ἐν ὄλῳ 8).
- Παπαϊωάννου Κώστας (όδός Μαυρομιχάλη 71, τηλ. 610-190), Βιομηχανικὴ Κοινωνιολογία*.
- Παππᾶς Ἀλέξανδρος, Πρύτανης Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου (όδός Πινδάρου 4, τηλ. 616-922), Ποιοτικός Ἐλεγχος (ῶραι ἐν ὄλῳ 3).
- Σαββανῆς Τηλέμαχος, Ὀργανωτικός καὶ Λογιστικός Σύμβουλος, τ. Διευθυντῆς Ι.Κ.Α. (όδός Κυκλώπων 42, Ἄνω Πετράλων), Ἀνάλυσις καὶ διερμηνεύσις οἰκονομικῶν καταστάσεων (ῶραι ἐν ὄλῳ 7).
- Σπέντζας Γεώργιος, Σύμβουλος Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, Γεν. Γραμματεὺς Ὑπηρεσίας Προγραμματισμοῦ (όδός Κουμπάρη 2, τηλ. 614-205), Κρατικός Προγραμματισμός (ῶραι ἐν ὄλῳ 2).
- Σαραντόπουλος Πολύβιος, Μηχανολόγος, Ὀργανωτικός καὶ Οἰκονομικός Σύμβουλος (όδός Ἰθάκης 10, τηλ. 812-168), Τὸ τεχνολογικὸν στοιχείον εἰς τὴν νεωτέραν Οἰκονομίαν (ῶραι ἐν ὄλῳ 20).
- Σταυρόπουλος Σταῦρος, Μηχανολόγος, Καθηγητῆς τῆς Α.Β.Σ. (όδός Ἰω. Δροσσοπούλου 101, τηλ. 873-271), Προτυποποιήσις (ῶραι ἐν ὄλῳ 3).
- Χρυσόχοῦ Ἰωάννης, Καθηγητῆς τῆς Α.Β.Σ. (όδός Πεσμαζόγλου 10, τηλ. 30-631), Ἡ Διοίκησις (Θεωρία καὶ πρᾶξις) Ἀνθρώπιναι Σχέσεις. (ῶραι ἐν ὄλῳ 10).
- Ψαρὸς Δημήτριος, Σύμβουλος Ἐπικρατείας (όδός Ἐβρου 5, Πλ. Μαβίλη, τηλ. 611-981), Οἰκονομικὸν καὶ Διοικητικὸν Δίκαιον (ῶραι ἐν ὄλῳ 17).

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1958)1959 (Κ.Ο.Δ.)

1. Τὸ Κ.Ο.Δ. συνεστήθη δι' Ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Α.Β.Σ. καὶ ἐλειτούργησε βάσει τοῦ ἐγκριθέντος παρ' αὐτοῦ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ.
2. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Κ.Ο.Δ. ἐγένοντο τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου 1958 εἰς

* Λόγω ἀπουσίας τοῦ κ. Καθηγητοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δὲν ἐπραγματοποιήθησαν τὰ μαθήματα.

τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἀμαλίας 52 κτίριον μὲ λόγον τοῦ κ. Π. Μαυρίκη, Προέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Ο.Δ. καὶ μὲ εἰσήγησιν τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν κ. Δ. Παπαδημητρίου παρουσιάζει ὅλων τῶν Καθηγητῶν τοῦ Κ.Ο.Δ., ὡς καὶ διακεκριμένων ἐπιστημόνων καὶ ἀνωτάτων δημοσίων ὑπαλλήλων.

3. Τὰ μαθήματα συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκεκριμένον ὠρολόγιον πρόγραμμα ἤρχισαν τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 1958 καὶ ἔληξαν τὴν 6ην Ἰουνίου 1959, παρουσιάζει τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Ν. Μάρτη.

Κατὰ τὸ λήξαν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐπραγματοποιήθησαν ἐν συνόλῳ 340 ὥραι ὡς ἐμφαίνεται ἀναλυτικῶς ἐκ τῶν σελίδων 249, 250.

4. Ἐνεγράφησαν εἰς τὸ Κ. Ο. Δ. ἐν ὅλῳ 274 σπουδασταί, ἐξ αὐτῶν 100 τεταρτοετείς, 103 τελειόφοιτοι καὶ Πτυχιούχοι Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ 71 Μέσθης Ἐκπαιδεύσεως.

Α'. Οἱ σπουδασταὶ διακρίνονται εἰς :

α) Ἐξωσχολικούς		
Ἐργαζόμενοι		113
μὴ ἐργαζόμενοι		61
	Σύνολον	174
β) Τεταρτοετείς		
Ἐργαζόμενοι		60
μὴ ἐργαζόμενοι		40
	Σύνολον	100

Β'. Ἡλικία Σπουδαστῶν :

Ἡλικία	Ἐξωσχολικοί	Τεταρτοετείς
1. μέχρις 21 ἔτους	1	-
2. ἀπὸ 22 - 25 »	4	26
3. » 26 - 30 »	35	40
4. ἄνω 31 »	134	34
	Σύνολον	174
		100

Γ'. Τὸ πὸς καταγωγῆς σπουδαστῶν :

Τόπος	Ἐξωσχολικοί	Τεταρτοετείς
1. ἐγεννήθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ	72	25
2. » » Θεσσαλίαν	8	7
3. » » Ἡπειρον	5	6
4. » » Πελοπόννησον	39	26
5. » » Νήσους Αἰγαίου	14	7
6. » » Κρήτην	7	15
7. » » Ἰονίους Νήσους	5	2
8. » » Μακεδονίαν	2	7
9. » » Θράκην	1	-
10. » » Ἀλλοδαποὶ	8	-
11. » » Στερεὰν Ἑλλάδα	13	5
	Σύνολον	174
		100

γωγικός συνδυασμός ὅστις μεγιστοποιεῖ τὸ κέρδος ἐπιχειρήσεως, ἐχούσης τὰς κάτωθι τεχνικοοικονομικὰς δυνατότητας:

α) Συντελεστὰς παραγωγῆς Α, Β καὶ Γ εἰς ποσότητες 100, 140 καὶ 80 μονάδας ἀντιστοίχως.

β) Παραγωγικὰς δραστηριότητας Π_1 , Π_2 , Π_3 καὶ Π_4 :

$$\Pi_1 = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \Pi_2 = \begin{bmatrix} 2 \\ 4 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \Pi_3 = \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \\ 1 \end{bmatrix} \quad \text{καὶ} \quad \Pi_4 = \begin{bmatrix} 2 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς μονάδος τῶν ἀγαθῶν α , β , γ , καὶ δ ἀντιστοίχως.

3) Κέρδος κατὰ μονάδα 3, 5, 3 καὶ 4 χρηματικὰς μονάδας διὰ τὰ ἀγαθὰ α , β , γ καὶ δ ἀντιστοίχως.

Ζήτημα 2ο ν: Μία ἐπιχείρησις ἔχει:

α) διάνυσμα παραγωγικῶν συντελεστῶν Π_0 :

$$\Pi_0 = \begin{bmatrix} 200 \\ 150 \\ 80 \\ 310 \\ 100 \end{bmatrix}$$

β) διανύσματα δράσεως (παραγωγικὰς δραστηριότητας) Π_1 , Π_2 , Π_3 καὶ Π_4 :

$$\Pi_1 = \begin{bmatrix} 3 \\ 0 \\ 1 \\ 2 \\ 4 \end{bmatrix}, \quad \Pi_2 = \begin{bmatrix} 2 \\ 2 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \Pi_3 = \begin{bmatrix} 3 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \Pi_4 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 4 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}$$

Νὰ ἐλεγχθῆ ἂν εἶναι πραγματοποιήσιμος διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ὁ γραμμικὸς συνδυασμός:

$$50\Pi_1 + 30\Pi_2 + 6\Pi_3 + 10\Pi_4$$

5) **Ἐφηρμοσμένη Ψυχολογία.**

Ἐρωτήματα

Νὰ ἀπαντήσετε μὲ κάθε συντομία στὰ ἑξ (6) ἀπὸ τὰ παρακάτω ὀκτώ (8) ἐρωτήματα. Θὰ ἐκλέξετε τρία ἀπὸ τὴν ὁμάδα Α' καὶ τρία ἀπὸ τὴν ὁμάδα Β'. Ἐπιστρέψατε τὸ ἐρωτηματολόγιο μαζί μὲ τὸ γραπτό σας.

Ὅμας Α'

1) Ἀπαριθμήσατε 2-3 διάφορα μεταξύ τους εἶδη βιομηχανιῶν ἢ βιοτεχνιῶν, ποὺ ἐξυπηρετοῦν τὶς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων γιὰ ἀναγνώριση καὶ κοινωνικὴ ἐπιβολή.

2) Ἀπαριθμήσατε 2-3 διάφορα μεταξύ τους εἶδη ἐπαγγελμάτων, ποὺ ἔχουν ἀποστολὴ νὰ ἐξυπηρετοῦν ἄμεσα ἢ καὶ ἔμμεσα τὶς γνωστικὰς ἀνάγκες τρίτων προσώπων. (ΜΗ ἀναφέρετε τοὺς ἐκπαιδευτικούς).

3) Δεχόμεθα ὅτι ἡ ὕπαρξη καὶ λειτουργία τῶν συμπαθητικῶν κινήτρων συμπεριφορᾶς κατὰ τὴν ἀσκηση τῆς ἐποπτείας παίζει ρόλο γιὰ

τήν απόδοση του εργαζομένου. Ποιός είναι αυτός ο ρόλος; και πώς το γνωρίζουμε;

4) Τι ονομάζουμε «ιεράρχηση κινήτρων» και ποιοί οί κυριώτεροι παράγοντες που τή ρυθμίζουν; (Ά πα ρ ι θ μ ή σ α τ ε, χ ω ρ ι ς ν ά ά ν α π τ ύ ξ ε τ ε).

Ό μ ά ς Β'

5) Τι επιζητούν να επιτύχουν όσες επιχειρήσεις επιτρέπουν την ελεύθερη έκφραση των παραπόνων των εργαζομένων; Ποιά ή προσωπική σας γνώμη για τó μέτρον αυτό;

6) Είναι πιθανόν διαφεύσεις προκαλούμενες κατά την εργασία να ώθήσουν στην Έλλάδα σέ κύμα άποχωρήσεων από μιá επιχείρηση; ναι ή όχι; γιατί;

7) Ποιές άλλες άντιδράσεις στις διαφεύσεις από την εργασία είναι πιθανές έκτός από τις άποχωρήσεις; Ό ν ο μ ά σ α τ ε ά π λ ώ ς τ ι ς μ ο ρ φ έ ς τ ώ ν ά ν τ ι δ ρ ά σ ε ω ν α ύ τ ώ ν. Κ ρ ί ν α τ ε π ο ι á ε ί ν α ι ή λ ι γ ώ τ ε ρ ο π ι θ α ν ή. Π ο ι á ή π ε ρ ι σ σ ό τ ε ρ ο π ι θ α ν ή σ τ á π λ α ί σ ι α τ ώ ν έ λ λ η ν ι κ ώ ν ο ί κ ο ν ο μ ι κ ώ ν κ α ι ψ υ χ ο λ ο γ ι κ ώ ν σ υ ν θ η κ ώ ν;

8) Για πολλούς ανθρώπους λέμε ότι στην εργασία ζητούν ίκανοποιήσεις «ύποκατάστατες»;

Πώς συμβαίνει νά τις ζητούν στην εργασία;

6) Δημοσία Διοικήσεις.

Θ έ μ α 1 ο ν : Δ ι α σ τ α υ ρ ώ σ ε ι ς μ ε τ α ξ ύ Έ κ τ ε λ ε σ τ ι κ ή ς κ α ι Ν ο μ ο θ ε τ ι κ ή ς Έ ξ ο υ σ ι α ς.

Θ έ μ α 2 ο ν : Ο ί τ έ σ σ α ρ ε ς τ ρ ό π ο ι Ό ρ γ α ν ώ σ ε ω ς τ η ς Έ ρ γ α σ ι α ς

7) Οικονομική και Λογιστική των Βιομηχανικών Έκμεταλλεύσεων.

Ζ ή τ η μ α 1 ο ν :

Βιομηχανική επιχείρησης παράγει τó μοναδικόν προϊόν Π δια δύο παραγωγικών τμημάτων του Α και Β όπου λαμβάνει χώραν ανά 1 κατεργασία.

Η επιχείρησης άκολουθεί την μέθοδον του μερικού σχεδίου και έχει καταρτίσει τó έξής πρότυπον κόστος :

	Τμήμα Α	Τμήμα Β
Πρώτη Ύλη Y_1 μ. 3 X 100	300	
» » Y_2 μ. 2 X 40		80
Άμεσος Έργασία		
Τμήμα Α ώραι 8 X 10	80	
» Β » 15 X 15		225
Γενικά Βιομηχανικά Έξοδα		
Τμήμα Α ώραι 8 X 20	160	
» Β » 15 X 25		375
	540	680

Ὁ ἔλαστικός προϋπολογισμός προβλέπει παραγωγήν μετρομένην εἰς προτύπους ὥρας :

Τμήματος A	80.000
» B	150.000

καὶ ἀντιστοίχως κατὰ τμήμα σταθερὰ ἔξοδα τῆς περιόδου

Τμήματος A Δρχ.	800.000
» B »	3.000.000

Ἡ περίοδος ἤρχισε μὲ ἀποθέματα πρώτων ὑλῶν καὶ προϊόντων 0 μεθ' ὃ ἐνηργήθησαν αἱ ἐξῆς πράξεις :

*Αγοραὶ πρώτων ὑλῶν κατὰ σειρὰν κτήσεως.

Y ₁	μ.	18.000	X	90
Y ₁	μ.	15.000	X	110
Y ₁	μ.	4.000	X	105
Y ₂	μ.	25.000	X	38

*Αναλώσεις πρώτων Ὑλῶν

Y ₁	μ.	31.000
Y ₂	μ.	19.500

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀποκλίσεων ἡ τιμὴ κτήσεως τῶν πρώτων ὑλῶν νοεῖται ἀντιστρόφως πρὸς τὴν σειρὰν ἐξαντλήσεως.

Αἱ πραγματικαὶ ὥραι ἀμέσου ἐργασίας τῆς περιόδου καὶ αἱ πραγματικαὶ ἀμοιβαὶ ἀνῆλθον ὡς ἐξῆς :

Τμήμα A	ὥραι	84.000	Δρχ.	924.000
» B	»	148.000	»	2.250.000

Τὰ πραγματικὰ Γενικά Βιομηχανικὰ ἔξοδα ἀνῆλθον εἰς

Τμήμα A	Δρχ.	1.500.000
» B	»	3.600.000

Αἱ παραχθεῖσαι μονάδες προϊόντων ἀνῆλθον εἰς 9.800 οὐδὲν δὲ παρέμεινεν εἰς τὸ στάδιον τῆς κατεργασίας.

Νὰ γίνουν αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαὶ καὶ ἀναλυτικῶς ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἀποκλίσεων.

Ζήτημα 2ον

α) Κατὰ τίνα τρόπον συνδυάζεται ὁ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προτύπου κόστους προσδιορισμὸς τῶν ἀποκλίσεων ὄγκου καὶ ἀποτελεσματικότητας πρὸς τὰς περὶ προσδιορισμοῦ τῆς παραγωγικότητος τῆς θέσεως ἐργασίας ἀπόψεις τοῦ Pauwels.

β) Τί γνωρίζετε περὶ τῶν κοστολογικῶν συνδυασμῶν τῶν ἐξόδων διαθέσεως.

Θ Ε Μ Α Τ Α
ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960

1) *Οικονομικής και Δογιστικής των Βιομηχανικών Έκμεταλλεύσεων.*

Ζήτηση 1ον: Τί γνωρίζετε περί του προτύπου κόστους ως μέσου προσδιορισμού της τεχνικής παραγωγικότητας της έκμεταλλεύσεως.

β) Ποία ή διαδικασία καθορισμού των φυσικών προτύπων.

γ) Ποία ή διαφορά μεταξύ της μεθόδου του άπλου σχεδίου και μερικού σχεδίου.

Ζήτηση 2ον: α) Τί περιλαμβάνει τό πρόγραμμα δράσεως των επιχειρήσεων και ποία ή έννοια του οικονομικού προϋπολογισμού.

β) Αναλύσατε την έννοια των Γ.Β.Ε. ως δαπάνης ήμιμεταβλητής.

γ) Τί γνωρίζετε περί των κοστολογικών συσχετισμών των έξόδων διαθέσεως.

2) *Έπιστημονική Οργάνωσις εν τη πράξει.*

Θέμα 1ον: Μελέτη της Έργασίας

α) Μελέτη της Μεθόδου.

β) Μέτρησις της έργασίας.

Θέμα 2ον: Συστήματα άμοιβής μετά βραβείων.

Θέμα 3ον: Τό πρόγραμμα της συντηρήσεως.

Θέμα 4ον: Περίπτωσησις οργανωτικής φύσεως εις την έπιχείρησιν όπου έργάζεσθε.

3) *Μέθοδοι Βιομηχανικής Έρεύνης.*

Ζήτηση 1ον:

Νά προσδιορισθῆ δια της μεθόδου Simplex ό παραγωγικός συνδυασμός, όστις μεγιστοποιεί τό κέρδος έπιχειρήσεως έχούσης τās κάτωτι τεχνοοικονομικās δυνατότητας.

α) Συντελεστής παραγωγής Α, Β, Γ εις ποσότητας 100 - 140 και 180 μονάδας άντιστοίχως.

β) Παραγωγικός δραστηριότητας Π_1 , Π_2 , Π_3 , Π_4 :

$$\Pi_1 = \begin{matrix} 2 & 2 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 2 & 1 \end{matrix}, \quad \Pi_2 = \begin{matrix} 2 & 2 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 2 & 1 \end{matrix}, \quad \Pi_3 = \begin{matrix} 2 & 2 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 2 & 1 \end{matrix} \text{ και } \Pi_4 = \begin{matrix} 2 & 2 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 2 & 1 \end{matrix}$$

διά την παραγωγήν της μονάδος των αγαθών α, β, γ και δ άντιστοίχως

γ) Κέρδος κατά μονάδα 2, 5, 3, και 4 χρηματικās μονάδας δια τα αγαθά α, β, γ, και δ άντιστοίχως.

4) **Όργανωτική Έπιχειρήσεων.**

Θέμα 1ον: Αναπτύξτε τους τρόπους ύπολογισμού τῶν παραγωγικῶν χώρων μιάς βιομηχανικῆς ἐγκαταστάσεως.

Θέμα 2ον: Ἐξηγήσατε τῇ βοηθείᾳ σκίτσου τους διαφόρους χώρους οἷτινες μετά τοῦ χώρου ἑνός μηχανήματος ἐπεξεργασίας ἀποτελοῦν τὸν συνολικὸν παραγωγικὸν χώρον ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖται διὰ μίαν θέσιν ἐργασίας.

Θέμα 3ον: Ποῖοι οἱ σκοποὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ χρόνου ἀνά τεμάχιον.

5) **Δημοσία Διοικήσεις.**

Ζήτημα 1ον:

α) Ποῖα εἶναι τὰ Ὑπουργεῖα

β) Πῶς κατατάσσονται ταῦτα

γ) Ποῖαι αἱ γενικαὶ Διοικητικαὶ περιφέρειαι

δ) Ποῖαι αἱ εἰδικαὶ Διοικητικαὶ περιφέρειαι

ε) Τοπικὰ ὄρια τῶν εἰδικῶν διοικητικῶν περιφερειῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰ τῶν γενικῶν Διοικητικῶν περιφερειῶν (ἀναφέρατε παραδείγματα).

Ζήτημα 2ον:

Περὶ τοῦ συντονισμοῦ ἢ τὰς διαφόρους βαθμίδας τῆς Κρατικῆς Ὁργάνωσεως, ἦτοι:

α) Μεταξὺ τμημάτων

β) Μεταξὺ Γεν. Διευθύνσεων

γ) Μεταξὺ Ὑπουργείων.

6) **Ἐφηρμοσμένη Ψυχολογία.**

Ἐρωτήματα

Ὅμας Α'

1. Ποιά ἀπὸ τις ὁμάδες βασικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου κινητοποιεῖ σὲ μεγαλύτερη ἔκταση τὴν Οἰκονομία; Μὲ ποιά συγκεκριμένα στοιχεῖα μπορούμε νὰ ἀποδείξωμε τὴν προτεραιότητα τῆς ὁμάδας αὐτῆς;

2. Ποιὸ ἀπὸ τὰ βασικὰ κίνητρα τῆς ἀνθρώπινης συμπεριφορᾶς ἀποκλείεται νὰ τὸ συναντήσωμε στὸ ζωικὸ βασίλειο, ἔστω καὶ σὲ ὑποτυπώδη μορφή;

Ἐξηγήσατε γιατί;

3. Ποιά τυπικὰ μέτρα διαθέτουν συνήθως οἱ ὑπηρεσίες γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὸν ἐργαζόμενον τις ἀνάγκες του γιὰ παραδοχή, ἀναγνώριση, ἐπιδοκίμασία; Ἀπαριθμήσατε χωρὶς νὰ τὰ ἀναπτύξετε.

4. Γιατί χρειάζεται στὸ διοικοῦντα ἢ αὐτογνωσία; Κατὰ τί βοηθεῖ τὸν ἴδιον, κατὰ τί προωθεῖ τις ἀνθρώπινες σχέσεις;

‘Ο μ α ς Β’

1. Για ποιούς ειδικούς λόγους οί οικονομικοί κύκλοι δίνουν σημασία στο ήθικό τών εργαζομένων και έπιζητοῦν νά τó κρατήσουν σέ ύψηλό επίπεδο;

2. ‘Ονομάσατε μερικές «άνθρωπινες» μορφές συμπεριφορᾶς πού έκφράζουν έπιθετική διάθεση (έκτός από τήν χειροδικία). ‘Αναφέρατε έπίσης μερικούς ειδικούς τρόπους έκδηλώσεως τῆς έπιθετικότητας από εργαζομένους.

3. ‘Αναφέρατε μία από τις κοινότερες ψυχολογικές μεθόδους (τεχνικές), μέ τή βοήθεια τών οποίων ή διοίκηση μπορεί νά ενημερωθῆ για τις διαθέσεις τών εργαζομένων πρὸς τήν εργασία καί τις συνθήκες τῆς.

4. ‘Η απόδοση ενός ατόμου εξαρτᾶται από πολλούς παράγοντες: α) ‘Από τις ικανότητές του. β) ‘Από τή κλίση του για τó είδος τῆς εργασίας. γ) ‘Από τó πῶς τόν μεταχειρίζονται. δ) ‘Από τις ἀπολαβές του. ε) ‘Από τούς συντρόφους στους χώρους τῆς εργασίας. στ) ‘Από τήν ψυχική του υγεία καί εὐεξία. ζ) ‘Από τó βαθμό συναισθήσεως τοῦ καθήκοντος πού έχει ἀνεπτυγμένο. η) ‘Από τὰ ψυχικά προβλήματα καί τις ἀνησυχίες πού τόν βασανίζουν κτλ.

Πῶς; μέ ποιά μέτρα μπορεί νά εξασφαλισθῆ τó πρῶτο καί τó δεύτερο;

Πῶς; μέ ποιά ειδική ὑπηρεσία μπορεί νά παραμερισθῆ τó τελευταίο; (Δηλαδή τó η);

7) Marketing—Marketing Research.

Ζήτημα 1 ον: Προβλήματα Marketing ἐν ‘Ελλάδι.

Ζήτημα 2 ον: Ποιοι παράγοντες έπηρεάζουν τὰς ἀρχὰς τοῦ Marketing.

Ζήτημα 3 ον: ‘Απόψεις ἐξ ὧν έρευνᾶται ή αγορά.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ (Κ.Κ.Σ.)

Ἡ Σχολή ἐθεώρησε χρέος της ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας νὰ συστήσῃ τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ κοινωνικὰ προβλήματα ἔχουν πολὺπλοκον σύνθεσιν. Εἰς τὴν ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν αὐτῶν δὲν συμβάλλει μόνον ἡ πλήρης γνώσις τῆς οικονομικῆς πλευρᾶς, ἐκείνης δηλαδὴ ἣτις συνδέεται μὲ τὰς ἐγγυτέρας ἢ ἀπωτέρας οικονομικὰς συνεπειὰς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἠθικὴ, ἡ ψυχοτεχνικὴ, ἡ ὑγιεινὴ, ἡ παιδαγωγικὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀποψις αὐτῶν. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης ἀφ' ἐνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ εἰρηνικὴ χρησιμοποίησις τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας καὶ ὁ αὐτοματισμὸς θὰ ἐπιφέρουν ἀνατροπὴν εἰς τὰς παραδεδεγμένας μεθόδους ἀντιμετωπίσεως τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ θὰ καταστήσουν ἀναγκαίαν τὴν θέσπισιν νέων κοινωνικῶν πολιτικῶν μέτρων. Ἄλλὰ δὲν εἶναι μόνον τοῦτο, ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη, ἐξ ἴσου σοβαρὰ, πλευρά, ἡ τῆς μορφώσεως κοινωνικῶν ὑπαλλήλων ἐν Ἑλλάδι. Σήμερον ἐδημιουργήθη εἰς τὴν χώραν μας εἰς πολυπληθῆς κλάδος κοινωνικῶν λειτουργῶν, οἱ ὅποιοι ἀπασχολοῦνται τόσο εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, ὅσον καὶ εἰς τὰς διαρκῶς πληθουνομένας ὑπηρεσίας ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου. Ἄρκει νὰ σκεφθῶμεν τὰς χιλιάδας τῶν ὑπαλλήλων οἱ ὅποιοι ἐργάζονται εἰς τοὺς ἀσφαλιστικούς ὀργανισμούς, τὰ γραφεῖα εὐρέσεως ἐργασίας, τὰ Κέντρα κοινωνικῆς προνοίας κλπ. ἢ τὸ πλῆθος τῶν προσώπων τῶν ἐχόντων πάσης φύσεως ἀνάμειξιν εἰς τὰς κοινωνικὰς ὑποθέσεις, συνδικαλιστῶν κλπ. Πάντες οὗτοι οὐδεμίαν σχεδὸν διαθέτουν προπαιδευσιν διὰ τὸ ὑψηλὸν λειτούργημα τοῦ κοινωνικοῦ λειτουργοῦ ὅπερ ἀσκοῦν. Καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη οἱ ὅποιοι ἔτυχον ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως καὶ χρησιμοποιοῦνται, ὡς ἐκ τούτου, εἰς τὰς καιρίας θέσεις τοῦ κοινωνικοῦ μηχανισμοῦ δὲν ἔχουν ὠλοκληρωμένην κοινωνικὴν κατάρτισιν, ἀφοῦ, ὅπως εἶναι γνωστὸν, βασικὰ μαθήματα κοινωνικῆς μορφώσεως δὲν διδάσκονται εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς ἀλλὰ καὶ ὅταν τυχὸν διδάσκονται τινὰ ἐξ αὐτῶν περιορίζονται εἰς γενικότητα, αἵτινες δὲν ἀρκοῦν διὰ νὰ καταρτίσουν ἕνα κατὰ τὰ ἄλλα καλὸν ἐπιστήμονα καὶ ὠλοκληρωμένον κοινωνικὸν λειτουργόν, ἐνδεχόμενον, πολλάκις, ἡγετικὸν στέλεχος.

Σκοπὸς τοῦ Κ.Κ.Σ. εἶναι ἡ ἔρευνα τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ ἡ διδασκαλία τῶν συναφῶν μαθημάτων, πρὸς καταρτισμὸν ἐδικῶν ἐπιστημόνων καὶ στελεχῶν τῶν ἀρμοδίων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, Ὄργανισμῶν, Ἰδρυμάτων καὶ Ἰδιωτικῶν μονάδων.

Διοικούσα Έπιτροπή

Πρόεδρος:

Σ. Κωστόπουλος, Πρόεδρος του Δ.Σ. τής Α.Β.Σ., Βουλευτής, τ. Υπουργός Συντονισμού και Διοικητής Έθνικης Τραπέζης (όδος Άνθεων 5, Ψυχικόν, τηλ. 672.739).

Α' Αντιπρόεδρος:

Μ. Μεταλληνός, Ιατρός, Γεν. Διευθυντής Σισμανογλείου, τ. Γεν. Διευθυντής του Υπουργ. Υγιεινής (όδος Σολωμού 12, Ψυχικόν, τηλ. 010.222).

Β' Αντιπρόεδρος:

Στρ. Παπαϊωάννου, Κοσμήτωρ τής Α.Β.Σ. (όδος Μαυρομιχάλη 71, τηλ. 610.190).

Έκπαιδευτική Έπιτροπή του Κ.Κ.Σ.

Πρόεδρος

Στρ. Παπαϊωάννου, Κοσμήτωρ τής Α.Β.Σ.

Μέλη:

Βουγιουκλής Νικ., Διευθυντής ΑΤΕ, Μέλος τής Γραμματείας τής Γεν. Συνομοσπονδίας τών Έργατών τής Ελλάδος (ΑΤΕ, τηλ. 34.672).

Γεδεών Σ., Καθηγήτρια του Κ.Κ.Σ.*.

Μαλατέστας Κωνστ., Διευθυντής Υπουργείου Έργασίας (Δεριγνύ 56, τηλ. 812.695).

Πολύζος Ν., Καθηγητής του Κ.Κ.Σ.*.

Πουλαντζάς Εύστ., Γεν. Διευθυντής Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας (Δερβενακίων 75, τηλ. 462.248).

Στασινοπούλου Καίτη, Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. τής ΧΕΝ και μέλος του Δ.Σ. τής Σχολής Στελεχών Κοινωνικής Προνοίας (όδος Σκουφά 26, τηλ. 617-566).

Διευθυντής Σπουδών: Σ. Άγαπητίδης, Καθηγητής τής Α.Β.Σ. και του Μετσοβίου Πολυτεχνείου*.

Γραμματεύς: Δίς Κική Κοντογιάννη, Απόφοιτος τής ΠΑΣΠΕ.

* Είς περίπτωσιν καθ' ην είς έκ τών διδασκόντων μετέχει και είς τήν Διοίκησιν του Κέντρου ή διευθύνσιν του αναγράφεται μόνον μίαν φοράν και δή είς τόν πίνακα τών διδασκόντων.

Διδάσκοντες

- Ἀγαπητίδης Σ., Καθηγητὴς τῆς Α.Β.Σ. καὶ τοῦ Ε.Μ.Π. (ὁδὸς Ραβινέ 6, τηλ. 72-876), Πολιτικὴ Οἰκονομία.
- Γεδεῶν Σοφία, Καθηγήτρια τῆς Α.Β.Σ., Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου (ὁδὸς Βλαβιανοῦ 14, τηλ. 873-389), Ἀνθρώπινοι Σχέσεις, Κοινωνικὴ Ψυχολογία.
- Γοῦτος Μ., τ. Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας, Διευθυντὴς τοῦ Ι.Κ.Α., (ὁδὸς Σκουφᾶ 8, τηλ. 611-478), Κοινωνικὴ Πρόνοια.
- Δαμαλᾶς Β., τ. Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ (ὁδὸς 28ης Ὀκτωβρίου 220α, τηλ. 876-269), Εἰσαγωγή εἰς τὴν Πολιτικὴν Οἰκονομίαν.
- Δημητρακᾶκης Δ., Δικηγόρος, Καθηγητὴς τῆς Α.Β.Σ. (ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς 89, τηλ. 610-272), Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δίκαιον.
- Εὐελπίδης Χ., τ. Ὑπουργός, Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτ. Γεωπονικῆς Σχολῆς (ὁδὸς Μουρούζη 7, τηλ. 24-344), Ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ.
- Κανελλόπουλος Α., Διευθυντὴς Οἰκονομικοῦ Ταχυδρόμου (ὁδὸς Ἀρεταίου 21, τηλ. 664-052), Κοινωνιολογία, Εἰδικὰ Θέματα Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως.
- Καρύδης Β., Οἰκονομολόγος-Ὀργανωτὴς (Λεωφ. Ἀμαλίας 44, τηλ. 20-623), Ὀργάνωσις Κοινωνικῶν Μονάδων.
- Κούσης Δ., Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐργασίας (ὁδὸς Μαλακάση 10, Ψυχικόν), Ἱστορία Ἐργασίας.
- Λάσκαρης Γ., Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Συνδικαλιστικῶν Στελεχῶν (ὁδὸς Ἀχαρνῶν 14α, τηλ. 818-497), Ἱστορία Συνδικαλισμοῦ.
- Παπαϊωάννου Κώστας (ὁδὸς Μαυρομιχάλη 71, τηλ. 610-190), Φιλοσοφικὴ Μύησις καὶ Κοινωνιολογία.
- Πολύζος Ν., Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ (ὁδὸς Σίνα 25, τηλ. 617-291), Συνεργατισμὸς – Δημογραφία.
- Ράλλης Κ., Δικηγόρος, Βουλευτὴς Ἀθηνῶν (ὁδὸς Σωκράτους 59, τηλ. 534-188), Ἐργατικὸν Δίκαιον.
- Σαββανῆς Τ., τ. Διευθυντὴς τοῦ Ι.Κ.Α. (ὁδὸς Κυκλώπων 42, τηλ. 527-353), Λογιστικὴ Κοινωνικῶν Μονάδων.
- Τσουκᾶτος Ε., τ. Ὑποδιοικητὴς τοῦ Ι.Κ.Α. (Λεωφ. Κηφισίας 69, τηλ. 666-167), Κοινωνικὴ Πολιτικὴ.
- Ψαρὸς Δ., Σύμβουλος Ἐπικρατείας (ὁδὸς Ἐβρου 5, Πλ. Μαβίλη, τηλ. 611-981), Δημόσιον καὶ Οἰκονομικὸν Δίκαιον.

ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ

Εἰς τὸ Τμήμα Ἐπιμορφώσεως τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Ὄργανισμοῦ
Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας.

Ἀγαπητίδης Σ., Ἑλληνικὴ Οἰκονομία.

Γοῦτος Μ., Εἰσαγωγή εἰς τὰς Κοινωνικὰς Ἐπιστήμας.

Γεδεῶν Σ., Κοινωνικὴ Ψυχολογία.

Δαμαλᾶς Β., Πολιτικὴ Οἰκονομία.

Καμπίτσης Γ., Βιομηχανικὴ Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ.

Κουζέλης Δ., Διευθυντὴς τοῦ Ο.Α.Α.Α., Κοινωνικαὶ Ὑπηρεσίαι καὶ
Ὄργανα καταπολεμήσεως ἀνεργίας.

Καρύδης Β., Ὁργάνωσις Γραφείων καὶ ἰδίᾳ Γ.Ε.Ε.

Μακρῆς Γ., Βιομηχανικὴ Ὑγιεινὴ.

Μποχλόγυρος Ν., Ἐπαγγελματικὸς Προσανατολισμὸς.

Μαργαρίτης Ε., Στοιχεῖα Στατιστικῆς.

Παπαλάμπρου Α., Σύμβουλος Ἐπικρατείας, Δημόσιον Δίκαιον.

Πολύζος Ν., Εἰδικὰ Κοινωνικοοικονομικὰ Θέματα.

Ράλλης Κ., Ἐργατικὸν Δίκαιον

Τσουκᾶτος Ε., Κοινωνικὴ Πολιτικὴ.

Χατζηδημητρίου Φ., Διευθυντὴς τοῦ Ο.Α.Α.Α., Προγραμμα-
τισμὸς ἀντιμετωπίσεως ἀνεργίας καὶ Ο.Α.Α.Α.

Πρόγραμμα Μαθημάτων Κ.Κ.Σ.
(Ακαδημαϊκόν Έτος 1959-60)

Α' Έξάμηνον

Μαθήματα	Ώραι εβδομαδιαίως	Διδάσκοντες
1. Έλληνική Οικονομία	1	Σ. Αγαπητίδης
2. Κοινωνική Ψυχολογία	1	Σ. Γεδεών
3. Κοινωνική Πρόνοια	1	Μ. Γούτος
4. Εισαγωγή εις τὸ Δίκαιον	1	Δ. Δημητριάκης
5. Εισαγωγή εις τὴν Πολιτ. Οικονομίαν	1	Β. Λαμαλάς
6. Ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ	1	Χ. Εὐελπίδης
7. Κοινωνιολογία	2	Α. Κανελλόπουλος
8. Ὁργάνωσις Κοινωνικῶν Μονάδων	1	Β. Καρόδης
9. Ἱστορία Ἑργασίας	1	Δ. Κούσης
10. Συνεργατισμός	1	Ν. Πολύζος
11. Λογιστική Κοινωνικῶν Μονάδων	1	Τ. Σαββανῆς
12. Κοινωνική Πολιτική	1	Ε. Τσουκάτος
13. Δημόσιον καὶ Οἰκονομικόν Δίκαιον	1	Δ. Ψαρὸς
14. Ἐφηρμ. Κοιν. Ψυχ. καὶ Ἑπαγγ. Προσ.	1	Ν. Μποχλόγυρος
15. Εἰδικά Κοινωνικά Προβλήματα	1	5 Ὁμιληταὶ
Σύνολον	16	

Β' Έξάμηνον

Μαθήματα	Ώραι εβδομαδιαίως	Διδάσκοντες
1. Κοινωνική Ψυχολογία καὶ Ἀνθρώπιναι Σχέσεις	2	Σ. Γεδεών
2. Κοινωνική Πρόνοια	1	Μ. Γούτος
3. Εἰσαγωγή εις τὸ Δίκαιον	1	Δ. Δημητριάκης
4. Κοινωνιολογία	1	Κ. Κανελλόπουλος
5. Εἰδικά Θέματα Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως	2	Α. Κανελλόπουλος
6. Δημογραφία	1	Ν. Πολύζος
7. Ἑργατικόν Δίκαιον	1	Κ. Ράλλης
8. Κοινωνική Πολιτική	1	Ε. Τσουκάτος
9. Θέματα Δημοσ. καὶ Οἰκον. Δικαίου	1	Δ. Ψαρὸς
10. Εἰδικά Κοινωνικά Προβλήματα	2	5 Ὁμιληταὶ
11. Ἐφαρμογαὶ Κοινωνικῆς Ψυχολογίας	1	Α. Κανελλόπουλος
12. Ἱστορία Συνδικαλισμοῦ	1	Μ. Γούτος
13. Λογιστική Κοινωνική Μονάδων	1	Γ. Λάσκαρης *
Σύνολον	16	Τ. Σαββανῆς *

* Διδάσκουν ἐναλλάξ ἀνά δεκαπενθήμερον.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1959—1960

᾽Ωρολόγιον Προγράμμα
Α' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

᾽Ωραὶ	Δευτέρα	Τρίτη	Πέμπτη	Παρασκευή
5 — 5.45'	Κοινωνιολογία Α. Κανελλόπουλος	Συνεργατισμὸς Ν. Παλύζος	Ἐφαρμ. Κοιν. Ψυχ. Ἐπαγγ. Προσανατ.* Ν. Μποχλόγυρος	Ἱστορ. Πολιτισμοῦ Χ. Εὐελπίδης
5.55' — 6.40'	Ἱστορία Ἐργασίας Δ. Κούσης	Ἑλληνικὴ Οἰκονομία Σ. Ἀγαπητῆδης	Κοινων. Ψυχολογία Σ. Γεδεών	Κοινωνιολογία Α. Κανελλόπουλος
6.50' — 7.35'	Κοινων. Πολιτικὴ Ε. Τσουκάτος	Εἰσαγ. εἰς τὴν Πολ. Οἰκονομίαν Β. Δαμαλάς Λογιστικὴ Κοινων. Μονάδων * Τ. Σαββανῆς	Εἰδικὰ Κοινωνικά Προβλήματα ᾽Ομιληται	Κοινωνικὴ Πρόνοια Μ. Γούτος
7.45' — 8.30'	᾽Οργ. Κοινων. Μονάδων Β. Καρύδης	Εἰσαγ. εἰς τὴν Πολιτ. Οἰκονομίαν Β. Δαμαλάς Κοινων. Στατιστικὴ Ε. Μαργαρίτης *	Οἰκονομικ. Δίκαιον Δ. Ψαρὸς	Εἰσαγ. εἰς τὸ Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης

* Διὰ τοὺς τεταρτοεῖς τῆς Α.Β.Σ.

Β' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

Ώ ρ α ι	Δ ε υ τ έ ρ α	Τ ρ ί τ η	Π έ μ π τ η
5 — 5.45'	Κοινωνική Πρόνοια Μ. Γούτος	Ειδικά Θέματα Οικον. 'Αναλύσεως Α. Κανελλόπουλος	Κοινωνιολογία Κ. Κανελλόπουλος
5.55' — 6.40'	'Εργαστ. Δίκαιον Κ. Ράλλης	Ειδικά Θέματα Οικον. 'Αναλύσεως Α. Κανελλόπουλος	Δημογραφία Ν. Πολύζος
6.50' — 7.35'	Κοινων. Πολιτική Ε. Τσουκάτος	Κοινων. Ψυχολογία Σ. Γεδεών	Ειδικά Κοινωνικά Προβλήματα 'Ομιληται
7.45' — 8.30'	Εισαγωγή εις τὸ Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης	'Ανθρόπων Σχέσεις Σ. Γεδεών	'Εφαρμογαι Κοινων. Ψυχολογίας Α. Κανελλόπουλος-Μ. Γούτος
8.40' — 9.25'	Λογιστ. Κοινωνικῶν Μονάδων Τ. Σαββανῆς 'Ιστ. Συνδικαλισμοῦ Γ. Λάσκαρης (ἑναλλάξ κατὰ 15ν- θήμερον)	Ειδικά Κοινωνικά Προβλήματα 'Ομιληται	Θέματα Δημοσίου καὶ Οἰκονομ. Δικαίου Δ. Ψαφός

Ώρολόγιον Πρόγραμμα

Τμήματος Ήπιμορφώσεως Ήπαλλήλων τοῦ Ο.Α.Α.Α.

Μ α θ ή μ α τ α	Α΄ Τρίμηνον		Β΄ Τρίμηνον	
	Ήβδομαδιαΐαι		Ήβδομαδιαΐαι	
	Ώραι	Ώραι	Ώραι	Ώραι
1. Εΐσαγωγή εις τὰς Κοινωνικὰς Ήπισητήμας	1	1	1	1
2. Πολιτική Οΐκονομία	1	—	—	—
3. Ήλληνική Οΐκονομία	—	—	1	1
4. Δημόσιον Δΐκαιον	1	—	—	—
5. Ήργατικόν Δΐκαιον	—	—	1	1
6. Κοινωνική Πολιτική	1	—	—	—
7. Κοινωνική Ήσφάλις	—	—	1	1
8. Κοινωνική Ψυχολογία	1	—	—	—
9. Ήπαγγελματικὸς Προσανατολισμὸς	—	—	1	1
10. Ήργάνωσις Γραφείων καὶ ΐδία Γ.Ε.Ε.	1	—	—	—
11. Ήνθρώπινα Σχέσεις	—	—	1	1
12. Στοιχεΐα Στατιστικής	1	—	—	—
13. Στατιστική Ήργασίας	—	—	1	1
14. Εΐδικὰ Κοινωνικοοικονομικὰ θέματα	1	—	—	—
15. Βιομηχανική Νομοθεσία καὶ Πολιτική	—	—	1	1
16. Κοινωνικαὶ Ήπηρεσία καὶ Ήργανα καταπολεμήσεως ἀνεργίας	1	—	—	—
17. Βιομηχανική Ήγεινή	—	—	1	1
18. Προγραμματισμὸς ἀντιμετωπίσεως ἀνεργίας καὶ Ο.Α.Α.Α.	1	—	—	—
19. Ήσφάλις Ήνεργίας	—	—	1	1
Σύνολον	10	10	10	10

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους 1958—1959 τοῦ Κ.Κ.Σ.

I.— Τὸ Κ.Κ.Σ. συνεστήθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ ἐλειτούργησε βάσει τοῦ ἐγκριθέντος παρ' αὐτοῦ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ, περιληφθέντος εἰς τὰς σελ. 38-44 τοῦ τεύχους «Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν».

II.— Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κ.Κ.Σ. ὤρισθη ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολῆς κ. Σ. Κωστόπουλος, με' ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου καὶ με' γενικὸν Εἰσηγητὴν τὸν Καθηγητὴν κ. Χ. Ἀγαλλόπουλον, ὀρισθέντα Διευθυντὴν Σπουδῶν καὶ μέλη τοὺς Καθηγητὰς Σ. Ἀγαπητίδην, Σ. Γεδεῶν, Ι. Χρυσοχοῦ.

III.— Τὸ Διδακτικὸν Προσωπικὸν ἀπετελέσθη κατόπιν ἐκλογῆς ἐκ τῶν κάτωθι ἀναφερομένων Καθηγητῶν.

Α' ΕΤΟΣ

1.— Β. Δαμαλᾶς	(Πολιτικὴ Οἰκονομία)
2.— Α. Κανελλόπουλος	(Προβλήματα Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας)
3.— Φ. Βεγλερῆς	(Ὁργάνωσις Ἑλληνικοῦ Κράτους)
4.— Μ. Γοῦτος	(Κοινωνικὴ Πρόνοια)
5.— Σ. Γεδεῶν	(Κοινωνικὴ Ψυχολογία)
6.— Χ. Εὐελπίδης	(Κοινωνιολογία)
7.— Δ. Ψαρὸς	(Οἰκονομικὸν Δίκαιον)
8.— Κ. Σημαντήρας	(Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δίκαιον)
9.— Τ. Σαββανῆς	(Λογιστικὴ Κοινωνικῶν Μονάδων)
10.— Δ. Δημητρακάκης	(Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δίκαιον)

Β' ΕΤΟΣ

1.— Ε. Μαργαρίτης	(Οἰκονομικά — Μαθηματικὴ Στατιστικὴ)
2.— Χ. Ἀγαλλόπουλος	(Κοινωνικὴ Νομοθεσία)
3.— Σ. Γεδεῶν	(Ψυχολογία τῆς Ἐργασίας)
4.— Σ. Ἀγαπητίδης	(Οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος)
5.— Α. Κανελλόπουλος	(Κοινωνικά Προβλήματα)
6.— Ν. Μποχλόγυρος	(Ἐπαγγελματικὸς Προσανατολισμὸς)
7.— Β. Δαμαλᾶς	(Πολιτικὴ Οἰκονομία)
8.— Α. Μομφερᾶτος	(Πρόληψις Ἐργατικῶν Ἀτυχημάτων)
9.— Ε. Τσουκάτος	(Κοινωνικὴ Πολιτικὴ)
10.— Α. Ποντικᾶκης	(Ἑγχειρητὴ Ἐργασίας)
11.— Ι. Χρυσοχοῦ	(Ἀνθρώπιναι Σχέσεις)
12.— Ν. Πολύζος	(Συνεταιριστικὰ Θέματα)
13.— Δ. Κούσης	(Ἱστορία Κοινωνικῶν Προβλημάτων)
14.— Β. Καρύδης	(Ὁργάνωσις Κοινωνικῶν Μονάδων)
15.— Α. Προβελέγγιος	(Προβλήματα Οἰκισμοῦ)
16.— Κ. Παπαϊωάννου	(Κοινωνιολογία)

ΙV.— Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Κ.Κ.Σ. ἐγένοντο τὴν 9ην Φεβρουαρίου 1958 εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑμαλίας 52 κτίριον μὲ λόγον τοῦ Ἑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Τσάτσου καὶ μὲ εἰσήγησιν τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν Καθηγητοῦ κ. Χ. Ἀγαλλοπούλου, παρουσία τῆς Ἑπουργοῦ κ. Λ. Τσαλδάρη, πολλῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, ὄλων τῶν Καθηγητῶν τοῦ Κ.Κ.Σ., ὡς καὶ διακεκριμένων ἐπιστημόνων καὶ ἀνωτάτων δημοσίων ὑπαλλήλων.

V.— Τὰ μαθήματα συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκεκριμένον Ὁρολόγιον Πρόγραμμα, ἤρχισαν τὴν 15ην Ὀκτωβρίου καὶ ἔληξαν τὴν 30ὴν Μαΐου.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐπραγματοποιήθησαν :

Α' ἔτος

40	Ὁραι	Προβλημάτων Ἑλλην. Οἰκονομίας	ἐπὶ προγραμματισθεῖσῶν	56
39	»	Λογιστικῆς Κοινωνικῶν Μονάδων	» »	56
35	»	Πολιτικῆς Οἰκονομίας	» »	56
24	»	Ὁργανώσεως Ἑλληνικοῦ Κράτους	» »	56
58	»	Κοινωνικῆς Προνοίας	» »	56
28	»	Κοινωνικῆς Ψυχολογίας	» »	28
20	»	Ἱστορίας Ἑργασίας	» »	28
10	»	Ἱστορίας Πολιτισμοῦ	» »	28
32	»	Οἰκονομικοῦ Δικαίου	» »	28
22	»	Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δίκαιον	» »	28

Β' ἔτος

33	Ὁραι	Οἰκονομ. Μαθηματικῶν Στατιστ.	ἐπὶ προγραμματισθεῖσῶν	56
30	»	Κοινωνικῆς Νομοθεσίας	» »	56
21	»	Ψυχολογίας Ἑργασίας	» »	28
18	»	Οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος Κοινωνικῶν Προβλημάτων	» »	56
22	»	Κοινωνιολογίας	» »	28
40	»	Ἑπαγγελματ. Προσανατολισμοῦ	» »	56
35	»	Πολιτικῆς Οἰκονομίας	» »	56
15	»	Προλήψεως Ἑργατ. Ἀτυχημάτων	» »	56
50	»	Κοινωνικῆς Πολιτικῆς	» »	112
18	»	Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως	» »	28
20	»	Ἑγχειρῆς Ἑργασίας	» »	56
15	»	Ἀνθρωπίνων Σχέσεων	» »	56
24	»	Συνεταιριστικῶν θεμάτων	» »	56
20	»	Ἱστορίας Κοινων. Προβλημάτων	» »	56
24	»	Ὁργανώσεως Κοινων. Μονάδων	» »	56
18	»	Προβλημάτων Οἰκισμοῦ	» »	56

VI.— Ένεγράφησαν εις τὸ Κ.Κ.Σ. 123 ἐν ὄλῳ σπουδασταί.

Ἐξ αὐτῶν : 26 εἶναι πτυχιούχοι τῆς Α.Σ.Β.Σ., ἦτοι

23 ἄρρνες καὶ

3 θήλεις

55 τελειόφοιτοι τῆς Α.Σ.Β.Σ., ἦτοι

42 ἄρρνες καὶ

13 θήλεις

Ἐπίσης ἐξ αὐτῶν : 42 εἶναι ἐλεύθεροι σπουδασταί, ἦτοι

28 ἄρρνες

14 θήλεις

Ἐξ αὐτῶν : 6 πτυχιούχοι ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, 5 ἄρρ., 1 θήλ.

2 τελειόφοιτοι » » »

Ὡσαύτως ἀπὸ ἀπόψεως ἡλικίας οἱ σπουδασταί κατατάσσονται ὡς ἑξῆς :

α) Ἡλικία Σπουδαστῶν :

10 ἕως 21 ἔτους

30 » 25 ἐτῶν

47 » 30 »

36 ἄνω τῶν 30 »

β) Τόπος καταγωγῆς Σπουδαστῶν :

41 ἐγεννήθησαν εἰς Ἀττικὴν

25 » » Πελοπόννησον

24 » » Στερεὰν Ἑλλάδα

5 » » Βόρειον Ἑλλάδα

2 » » Θεσσαλίαν

26 » » Εἰς Νήσους

γ) Ἐπάγγελμα πατρὸς :

10 Ἐμπόρου

33 Γεωργοῦ

16 Ἐργάτου

9 Κτηματίου

2 Δημοδιδασκάλου

1 Ξυλουργοῦ

6 Ἰδιωτικοῦ Ὑπαλλήλου

4 Ὑποδηματοποιοῦ

1 Σαγματοποιοῦ

2 Μετανάστου

4 Ὑπαλλήλου

2 Καπνοπώλου

10 Ὀρφανοῦ

2 Οἰνοπώλου

3 Σιδηροδρομικοῦ

2	Ὀπωροπώλου
2	Βιομηχάνου
1	Ἱερέως
1	Τυπογράφου
2	Ἱατροῦ
2	Ἀξιωματικοῦ
2	Ναυτικοῦ
2	Ράπτου
1	Ὑδραυλικῶ
2	Κρεοπώλου
2	Παντοπώλου

VII.—Αἱ ἐξετάσεις ἤρξαντο τὴν 6ην Ἰουνίου καὶ ἔληξαν τὴν 1ην Ἰουλίου καὶ διενηργήθησαν κανονικῶς συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκεκριμένον πρόγραμμα.

VIII.—Κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν τριῶν περιόδων ἦτοι, Ἰουνίου, Σεπτεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου τῶν ἐτῶν Α' καὶ Β' ἐπέτυχον :

Α' ΕΤΟΣ

Περίοδος Ἰουνίου	8
» Σεπτεμβρίου	9
» Δεκεμβρίου	7, ἦτοι τὸ ὅλον 24

Β' ΕΤΟΣ

Περίοδος Ἰουνίου	7
» Σεπτεμβρίου	4
» Δεκεμβρίου	14, ἦτοι τὸ ὅλον 25

Ἐπιτυχόντες Τελειόφοιτοι καὶ Πτυχιούχοι τῆς Α.Β.Σ.

Περίοδος Ἰουνίου	28
» Σεπτεμβρίου	10
» Δεκεμβρίου	15, ἦτοι τὸ ὅλον 53

IX.—Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐγένοντο 3 Συνεδριάσεις τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου, ὧν συνετάγησαν τὰ σχετικὰ πρακτικὰ.

X. Ἡ κίνησις τῶν ἐγγράφων ὑπῆρξεν ἡ κάτωθι :

1. Εἰσερχόμενα	120
2. Ἐξερχόμενα	110

XI. Ἡ διαχείρισις ὑπῆρξεν ἡ κάτωθι σημειουμένη.

Ἐσοδα :

Ἐξ ἐγγραφῶν	23.500
» ἐξετάστρων	2.725
Ἐκ διδάκτρων	100.450
Ἐξ ἐντύπων	21.600
Ἐκ τίτλων	300
» διαφόρων εἰσπράξεων	1.000

Ἔξοδα :

Δι' ἀμοιβὰς Καθηγητῶν	100.560	
Δι' ἔξοδα κινήσεως		
Δι' ἀμοιβὴν Διευθυντοῦ Σπουδῶν	12.000	
Διὰ γενικὰ ἔξοδα		
Δι' ἔξοδα Διαχειρίσεως	100.734	213.294

ΘΕΜΑΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Περίοδος Ὀκτωβρίου 1959

1. **Κοινωνικὴ Πρόνοια.** Τί διαφέρει ἡ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, ὑπὸ τὴν εὐρείαν ἔννοιαν καὶ ὑπὸ τὴν στενὴν, καὶ ποία ἡ Ἱστορικὴ προέλευσις τῶν δύο αὐτῶν συστημάτων προστασίας.

2. Τί σημαίνει κοινωνικὸν δικαίωμα καὶ τί διαφέρει τοῦ ἀστικοῦ ἢ ἰδιωτικοῦ τοῦ πολιτικοῦ ἢ δημοσίου.

3. Ποία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῆς φιλανθρωπίας τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας καὶ συγχρόνου ἀντιλήψεως τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

4. Τί εἶναι ἡ κλειστὴ κοινωνία κοινότης καὶ τί ἡ κοινωνία τῆς βιομηχανοποιημένης ζωῆς.

5. Ποία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ Δημοσίας καὶ Κοινωνικῆς ὑπηρεσίας. 6. Ποία ἡ ἔννοια τοῦ κοινωνικοῦ λειτουργοῦ. 7. Ἀπὸ πλευρᾶς γεννητικότητας (πληθυσμιακῶς πῶς διακρίνονται τὰ διάφορα ἔθνη καὶ συγκεκριμένως ἡ Ἑλλάς). 8. Ποία τὰ κοινωνικὰ προβλήματα πού δημιουργεῖ ἡ μετανάστευσις. Πρέπει νὰ ὑπάρχη καὶ διατί; 9. Διατί τὸ σύστημα τῆς προστασίας τῶν ἀπόρων δὲν θεωρεῖται ὀρθόν. 10. Τί ἰσχύει διὰ τὴν υἱοθεσίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ποία τὰ πρῶτὰ τοῦ συστήματος.

2. **Ὁργάνωσις Κοινωνικῶν Μονάδων.** Α' Ποία εἶναι ἡ συνήθης νομικὴ μορφή τῶν Νοσοκομείων. Ποῖος παρέχει τὰ Οἰκονομικὰ μέσα τῆς λειτουργίας τῶν Νοσοκομείων ὡς κοινωφελῶν ἰδρυμάτων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Πῶς διαρθροῦται ἡ Νοσοκομειακὴ Ὁργάνωσις. Β' Συγκρότησις τῶν ἐπιστημονικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Νοσοκομείου. Περί οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Νοσοκομείου. (Κατάταξις διαχειρίσεως καὶ Λογιστικὴ λειτουργία).

3 **Λογιστικὴ Κοινωνικῶν Μονάδων.** Α' Διατί ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ὁ ἀπολογισμὸς συνιστοῦν μέσα ἐλέγχου εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως. Β' Ποία εἶναι ἡ σημασία τῶν λογιστικῶν καὶ στατιστικῶν δεδομένων καὶ ποία ἕτερα στοιχεῖα πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν Προϋπολογισμῶν.

4. **Ἐπαγγελματικὸς Προσανατολισμὸς.** Α' α) Ἐργαζόμενος ἐφηβος καὶ ἐπάγγελμα. Ἐπαγγελματικὸν μέλλον, ἐπαγγελματικὴ συνείδησις. β)

Σχέσεις επαγγελματικού προσανατολισμοῦ καὶ ἐκπαίδευσις. Β' α) Ἔργαζόμενος ἔφηβος καὶ ἐπάγγελμα. Ἐκλογή ἐπαγγέλματος, ἐπαγγελματικὴ ἀμοιβή. β) Ἐπαγγελματικὸς Προσανατολισμὸς ἀναπήρων.

5. **Κοινωνιολογία.** Α' Περὶ ἐθνότητος. Τί γνωρίζετε περὶ τῆς θεωρίας Vierkand καὶ Tonpries. Β' Ἡ δειγματοληψία ὡς μέθοδος ἐρεύνης. Τί εἶναι ἡ ἱστορικὴ σχολὴ τῆς Κοινωνιολογίας καὶ τί γνωρίζετε περὶ τῆς θεωρίας τοῦ Veber. Γ' Περὶ νομικῆς καταστάσεως καὶ κάστας. Τί εἶναι μικροκοινωνιολογία ἢ ἐρευνα τῶν ομάδων.

6. **Κοινωνικὰ Προβλήματα.** Α' Τὸ ὑποδειγματικὸν ἢ μιμητικὸν ἀποτέλεσμα ὡς παράγων ἠύξημένων εισαγωγῶν. Οἱ ὄροι ἐμπορίου εἰς τὰς ὑποαναπτύκτους χώρας καὶ ἐν Ἑλλάδι. Β' Στατιστικὴ καὶ δυναμικὴ ἀποψις φαύλου κύκλου πενίας εἰς τὰς ὑποαναπτύκτους χώρας. Ἡ φύσις τῆς ἀνεργίας ἐν Ἑλλάδι. Γ' Ἱστορικαὶ μορφαὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως (κριτήρια ἐπιλογῆς ἐπενδύσεων).

7. **Κοινωνικὴ Πολιτικὴ** Α' Φορεῖς τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς. Β' Ἐπίπεδον διαβιώσεως.

8. **Κοινωνικὴ Ἀσφάλις.** Α' Ἀσφαλιστικὴ περίπτωσις γενικῶς. Β' Παροχαὶ ἀσθενείας εἰς εἶδος.

9. **Συνεταιριστικὰ Θέματα.** Α' α) Ἐκ ποίου οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος προῆλθεν ἡ ἀνάπτυξις τῶν Συνεταιρισμῶν. β) Ποῖα εἶναι αἱ μεγάλαὶ κατηγορίαι τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ ποῖοι οἱ ἐπιδιωκόμενοι σκοποὶ εἰς ἑκάστην κατηγορίαν. Β' α) Ποῖοι εἶναι οἱ θεμελιώδεις κανόνες ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Συνεταιριστικοῦ θεσμοῦ. β) Πῶς ἐξηγεῖται ἡ εὐρεῖα διάδοσις τῶν Συνεταιρισμῶν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας.

10. **Κοινωνικὴ Νομοθεσία.** Α' Περὶ τῆς νομικῆς ἰκανότητος τοῦ μισθωτοῦ πρὸς σύναψιν συμβάσεως ἐργασίας. Β' Πιστοποιητικὸν ἐργασίας.

Περίοδος Δεκεμβρίου 1959

1. **Κοινωνιολογία.** Α' Ὁ γαλλικὸς θετικισμὸς καὶ ἡ κοινωνιολογία. Β' Περὶ κοινωνιομετρίας καὶ κοινωνιολογικοῦ πειράματος. Γ' Ἀναπτύξατε καὶ κρίνατε τὰς κοινωνιολογικὰς θεωρίας τοῦ Κάρλ Μάρξ. Δ' Περὶ ἀγέλης καὶ ὄχλου. Περὶ κάστας.

2. **Κοινωνικὰ Προβλήματα.** Α' Ἡ σχέση τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Βιομηχανίας ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς πολιτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Β' Τὸ ὑποδειγματικὸν ἢ μιμητικὸν ἀποτέλεσμα. Γ' Εἶναι δυνατὴ ἡ χρηματοδότησις τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως διὰ πληθωρισμοῦ ; Δ' Ἡ θεωρία τοῦ δυναμικοῦ τῆς ἀποταμιεύσεως.

3. **Κοινωνικὴ Νομοθεσία.** Α' Ὁρισμὸς καὶ ἔννοια τῆς Συμβάσεως Ἔργασίας. Β' Ὑποχρέωσις τοῦ μισθωτοῦ πρὸς παροχὴν ἐργασίας καὶ τὸ Διευθυντικὸν δικαίωμα τοῦ ἐργοδότη.

4. **Κοινωνικὴ Πολιτικὴ.** Α' Φορεῖς τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς. Β' Περὶ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ (Κ.Ν.Ε.)

Τὸ τεράστιον Ἑλληνικὸν ναυτιλιακὸν οἰκοδόμημα, τὸ εἰς διάστημα ὀλίγων μόνον ἐτῶν δημιουργηθέν, διὰ νὰ στερεωθῆ καὶ ἀναπτυχθῆ περαιτέρω, χρειάζεται ὀργανώσιν διοικητικὴν καὶ διαχειριστικὴν καὶ ἔχει πρὸς τοῦτο ἀνάγκην πολλῶν, μὲ ἐξειδικευμένην μόρφωσιν καὶ πείραν, διοικητικῶν στελεχῶν, ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐλλείπουν εἰς τὴν χώραν μας, ὁλονὲν καὶ περισσότεροι ξένοι προσλαμβάνονται εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ναυτιλιακὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐν ὄψει τῆς μεγίστης οικονομικῆς ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ Ἐμπορικὴ Ναυτιλία, ἡ δημιουργία τῶν ἐπισημονικῶς καὶ τεχνικῶς καταλλήλων στελεχῶν, τῶν ὁποίων αὕτη ἔχει ἀνάγκην, προβάλλεται ὡς θέμα ἔθνικῆς σημασίας, διότι ἄλλως ὁ ἑλληνικὸς χαρακτήρ τῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ κινδυνεύσῃ σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ἀπολεσθῆ, συνεπεία τῆς διαρκῶς ἐπεκτεινομένης, κατ' ἀνάγκην, χρησιμοποιήσεως παρ' αὐτῶν ἀλλοδαποῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ, ἐπὶ μεγίστη ζημίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλιακῆς ὑποθέσεως.

Ἡ Σχολή, αἰσθανομένη ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἀπεφάσισε νὰ καλύψῃ τὸ ὑφιστάμενον κενὸν καὶ νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν διοικητικῶν στελεχῶν τῶν ὁποίων ἡ Ναυτιλία ἔχει ἀνάγκην, διὰ τοῦ «Κέντρου Ναυτιλιακῆς Ἐκπαίδευσεως», ὅπερ ἴδρυσε.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΝΤΡΟΥ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Πρόεδρος

Ἀνδρέας Λαιμός, Ἀντιπρόεδρος Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν
(Λυκαβηττοῦ 30, τηλ. 613-025).

Α' Ἀντιπρόεδρος

Στράτος Παπαϊωάννου, Κοσμητῶρ Α.Β.Σ. (Μαυρομιχάλη 71,
Τηλ. 610-190).

Μέλη

- 1) Ἀγαπητίδης Σωτ., Καθηγητὴς Α.Β.Σ. καὶ Ε.Μ.Π.
- 2) Ἀγγελόπουλος Δημήτρ., Σύμβουλος Ἐμπορικοῦ – Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς (Μέγαρον Ε.Η.Σ., τηλ. 43-529)
- 3) Γιαννουλάτος Παν., Ἐφοπλιστὴς, ἐκπρόσωπος Ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας (Βασ. Σοφίας 6 – τηλ. 70-557)
- 4) Δημάδης Ἀντ., Πρόεδρος Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος (τηλ. 99-212)

- 5) Κανελλόπουλος Χρ., Καθηγητής Α.Β.Σ. *
 - 6) Μελέτης Δημ., Πρόεδρος Πανελληνίου Έπαγγελματικής Ένώσεως Πλοίαρχων (Μαχάωνος 1, Πειραιεύς, τηλ. 470-883)
 - 7) Μουζάκης Άντ., τ. Διευθυντής Έπιχειρήσεων Οικονομικών (Κύπρου 73, Άθήναι, τηλ. 874-687)
 - 8) Κωττάκης Δημ., Έκπρόσωπος Έλληνικού Ναυτιλιακού τύπου (Συμέλης – Έκάλη, τηλ. 019-191)
 - 9) Πετρούλης Μάνθ., Γενικός Γραμματεὺς Πανελληνίου Ναυτικής Όμοσπονδίας (Σύρου 3 – Άθήναι, τηλ. 876-157)
 - 10) Ποταμιάνος Φωκ., Καθηγητής Κ.Ν.Σ. Γεν. Γραμματεὺς Υ.Ε.Ν. *
Διευθυντής Σπουδών: Γεωργαντόπουλος Έλευθέριος, Άντιπλοίαρχος Λ.Σ. *
- Γραμματεὺς: Δις Δέσποινα Σιδέρη, Πτυχιούχος Α.Β.Σ.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

- 1) Άγαπητίδης Σωτήριος, Καθηγητής Α.Β.Σ. καὶ Ε.Μ.Π. (Ραβινέ 6, τηλ. 72-876), Έλληνική Οικονομία.
- 2) Άθανασιάδης Πᾶνος (28ης Όκτωβρίου 132, τηλ. 815-519), Όργάνωσις Πρακτορείου.
- 3) Άχῆς Χρηστος, Πλοίαρχος Λ.Σ. έ.ά. (Χρ. Λαδά 2, τηλ. 25-161), Ναυτικά Άσφάλεια
- 4) Γεωργαντόπουλος Έλευθέριος, Άντιπλοίαρχος Λ.Σ. (Κάνιγγος 2, Πειραιεύς, τηλ. 40-384), Ναυτιλιακή Οικονομία καὶ Πολιτική.
- 5) Ζάρκος Σπυρίδων, Υποναύαρχος Λ.Σ. (Κάλβου 34, τηλ. 673-415), Τεχνική Ναυλώσεων.
- 6) Κανελλόπουλος Χρηστος, Δ)τής Σ.Ε.Κ., Καθηγ. Α.Β.Σ. (Λέρου 9, τηλ. 876-633) Σιδηροδρομικά – Άεροπορικά Μεταφορά.
- 7) Κυρκιλίτσης Άνδρέας, Καθηγητής Α.Β.Σ., Δ)τής Οικονομικών Μελετών Τραπεζικής Έλλάδος (Έθν. Στέγης, Ν. Σμύρνη, τηλ. 960-732), Οικονομία Τραπεζική.
- 8) Κρίσπης Ηλίας, Υφηγητής Πανεπιστημίου (Άλεξ. Σούτσου 22, τηλ. 610-752), Διεθνές Ναυτικόν Δίκαιον.
- 9) Παυλίδης Γεώργιος (Ίαλαίμου 50, τηλ. 881-961), Άγγλικά.
- 10) Ποταμιάνος Φωκ., Γεν. Γραμματεὺς Υ.Ε.Ν., Δικηγόρος (Λυκαβηττοῦ 19, τηλ. 610-589), Δημόσιον καὶ Όδιωτικόν Ναυτικόν Δίκαιον, Ναυτικόν Έργατικόν Δίκαιον.
- 11) Σαββανῆς Τηλέμαχος, Διευθυντής Ι.Κ.Α. (Κυκλώπων 42 – Άνω Πετράλωνα) Λογιστική Ναυτ. Έπιχειρήσεων.

* Αι διευθύνσεις τῶν Συμβούλων οἱ ὅποιοι τυγχάνουν καὶ καθηγηταὶ τοῦ Κ.Κ.Σ. ἀναγράφονται εἰς τὸν πίνακα τῶν διδασκόντων.

- 12) Φραγκούλης Βασίλειος, Καθηγητής Ε.Μ.Π. (Γενναδίου 18, τηλ. 73-904), Τεχνική τοῦ Πλοίου.

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ

Α' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

**Ωραι εβδομαδιαίως*

1. Ἑλληνική Οἰκονομία	2 Σ. Ἀγαπητίδης
2. Ναυτιλιακή Οἰκονομία	3 Ε. Γεωργαντόπουλος
3. Ὁργάνωσις Ναυτ. Γραφείων	1 Π. Ἀθανασιάδης
4. Τεχνική Ναυλώσεων	2 Σπ. Ζάροκος
5. Ναυτικά Ἀσφάλεια	1 Χρ. Ἀχῆς
6. Τραπεζική Οἰκονομική	1 Α. Κυρκιλίτσης
7. Ναυτικὸν Δίκαιον	2 Φ. Ποταμιᾶνος
8. Δίκαιον Ναυτικῆς Ἐργασίας	1 Φ. Ποταμιᾶνος
9. Διεθνὲς Ναυτικὸν Δίκαιον	2 Η. Κρίστης
10. Τεχνική Πλοίου	1 Β. Φραγκούλης
11. Λογιστική Ναυτιλιακῶν Ἐπιχειρήσεων	1 Τ. Σαββανῆς
12. Ἀγγλικά	6 Γ. Παυλίδης
	6 Ν. Χατζηκωνσταντῆς
Σύνολον	23

Β' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

**Ωραι εβδομαδιαίως*

1. Σιδηροδρομικά καὶ Ἀεροπορικά Μεταφορά	2 Χρ. Κανελλόπουλος
2. Ναυτιλιακή Οἰκονομία	3 Ε. Γεωργαντόπουλος
3. Ὁργάνωσις Ναυτ. Γραφείων	1 Π. Ἀθανασιάδης
4. Τεχνική Ναυλώσεων	2 Σπ. Ζάροκος
5. Ναυτικά Ἀσφάλεια	1 Χρ. Ἀχῆς
6. Τραπεζική Οἰκονομική	1 Α. Κυρκιλίτσης
7. Ναυτικὸν Δίκαιον	2 Φ. Ποταμιᾶνος
8. Δίκαιον Ναυτικῆς Ἐργασίας	1 Φ. Ποταμιᾶνος
9. Διεθνὲς Ναυτικὸν Δίκαιον	2 Η. Κρίστης
10. Τεχνική Πλοίου	1 Β. Φραγκούλης
11. Λογιστική Ναυτιλιακῶν Ἐπιχειρήσεων	1 Τ. Σαββανῆς
12. Ἀγγλικά	6 Γ. Παυλίδης καὶ
Φροντιστηριακά ἀσκήσεις Λογιστικῆς	2 Ν. Χατζηκωνσταντῆς
» » Ἀγγλικῶν	1 1/2 Ν. Χατζηκωνσταντῆς
» » Ναυτ.Οἰκονομίας	1 1/2
Σύνολον	28

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1958-59 τοῦ Κ.Ν.Σ.

1. Τὸ Κ.Ν.Σ. συνεστήθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ ἐλειτούργησε ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1958, βάσει τοῦ ἐγκριθέντος παρ' αὐτοῦ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ.

2. Πρόεδρος τῆς Δ.Ε. τοῦ Κέντρου ὤρίσθη, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τῆς Α.Β.Σ. κ. Στ. Κωστόπουλος, μὲ Α' Ἀντιπρόεδρον τὸν Ἐφοπλιστὴν κ. Ἄνδρ. Λαιμὸν καὶ Β' Ἀντιπρόεδρον τὸν Κοσμήτορα τῆς Α.Β.Σ. κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου. Διευθυντὴς Σπουδῶν εἶναι ὁ Ἄντ)χος Λ.Σ. κ. Ἐλ. Γεωργαντόπουλος, Εἰδικὸς Καθηγητὴς τῆς Α.Β.Σ.

Μέλη τῆς Δ. Ε. τοῦ Κέντρου εἶναι :

- 1) Ἀγαπητίδης Σωτήριος, Καθηγητὴς Α.Β.Σ. καὶ Ε.Μ.Π.
- 2) Ἀγγελόπουλος Δημ., Σύμβουλος Ἐμπορικοῦ - Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.
- 3) Γιαννουλάτος Παν., Ἐφοπλιστὴς, ἐκπρόσωπος Ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας.
- 4) Δημάδης Ἄντ., Πρόεδρος Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος.
- 5) Κανελλόπουλος Χρ., Καθηγητὴς Α.Β.Σ.
- 6) Κωττάκης Δημ., Ἐκπρόσωπος Ἑλληνικοῦ Ναυτιλιακοῦ Τύπου.
- 7) Μελέτης Δημ., Πρόεδρος Πανελληνίου Ἐπαγγελματικῆς Ἐνώσεως Πλοιαρχῶν.
- 8) Πετρουλῆς Μάνθος, Γενικὸς Γραμματεὺς Πανελληνίου Ναυτικῆς Ὀμοσπονδίας.
- 9) Μουζάκης Ἄντ., τέως Διευθυντὴς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.
- 10) Ποταμιᾶνος Φωκίων, Καθηγητὴς Κ.Ν.Σ., Γεν. Γραμματεὺς Υ.Ε.Ν.

3. Τὸ Διδακτικὸν Προσωπικὸν ἀπετελέσθη, κατόπιν ἐκλογῆς ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τῆς Α.Β.Σ., ἐκ τῶν κάτωθι, οἵτινες ἐδίδαξαν κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1958)59 τὰ ἀκόλουθα μαθήματα:

- 1) Ἀγαλλόπουλος Χρῆστος, Καθηγητὴς τῆς Α.Β.Σ., τ. Γεν. Δ)τῆς Ι.Κ.Α. Ναυτικὸν Ἐργατικὸν Δίκαιον.
- 2) Ἀγαπητίδης Σωτήριος, Καθηγητὴς Α.Β.Σ. καὶ Ε.Μ.Π., Ἑλληνικὴ Οἰκονομία.
- 3) Ἀθανασιάδης Πᾶνος, Ὀργάνωσις Πρακτορείου.
- 4) Ἀχῆς Χρῆστος, Πλοίαρχος Λιμενικοῦ Σώματος ἐ.ἀ., Ναυτικαὶ Ἀσφάλειαι.
- 5) Γεωργαντόπουλος Ἐλευθέριος, Ἀντιπλοίαρχος Λ.Σ. Εἰδ. Καθηγητὴς Α.Β.Σ., Ναυτιλιακὴ Οἰκονομία καὶ Πολιτικὴ.
- 6) Δουζίνας Νικόλαος, Διευθυντὴς Ἑλληνικῶν Ναυπηγείων (Μηχανικὸς Β.Ν.), Τεχνικὴ Πλοίου.

7) Ζάρκος Σπυρίδων, Ὑποναύαρχος Λ.Σ. ἐ.ἀ., Τεχνική Ναυλώσεων.

8) Κανελλόπουλος Χρήστος, Διευθυντής Σ.Ε.Κ., καθηγητής Α.Β.Σ., Σιδηροδρομικά — Ἀεροπορικά Μεταφορά.

9) Κυρκιλίτσης Ἀνδρέας, Καθηγητής Α.Β.Σ., Διευθυντής Οικονομικῶν Μελετῶν Τραπεζῆς Ἑλλάδος, Τραπεζική Οικονομία.

10) Κρίσπης Ἡλίας, Ὑφηγητής Πανεπιστημίου Διεθνῆς Ναυτικῶν Δίκαιον.

11) Παυλίδης Γεώργιος, Ἀγγλικά.

12) Ποταμιᾶνος Φωκίων, Γεν. Γραμματεὺς Υ.Ε.Ν., Δικηγόρος, Ναυτικὸν Δίκαιον.

13) Σαββανῆς Τηλέμαχος, Διευθυντής Ι.Κ.Α. Λογιστικὴ Ναυτικῶν Ἐπιχειρήσεων.

4. Τὰ ἐγκαίνια ἔγιναν τὴν 16ην Ὀκτωβρίου 1958, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πειραικοῦ Συνδέσμου, διὰ πανηγυρικῆς συγκεντρώσεως, παρουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Γ. Ἀδριανοπούλου, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς κ. Δ. Χέλμη, τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς κ. Σαπουνάκη καὶ πολλῶν ἐκπροσώπων τοῦ Υ.Ε.Ν. καὶ τοῦ Ναυτικοῦ Κόσμου ὡς καὶ τῶν κ.κ. Καθηγητῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. τοῦ Κ.Ν.Σ. Ὁμιλητὴς ἦτο ὁ Ἐφοπλιστὴς κ. Ἄνδρ. Λαιμός, μὲ εισηγητὴν τὸν Διευθυντὴν τοῦ Κέντρου κ. Ε. Γεωργαντόπουλον.

5. Τὰ μαθήματα ἤρχισαν τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1958 καὶ ἔληξαν τὴν 30ην Μαΐου 1959. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐπραγματοποιήθησαν 599 ὥραι διδασκαλίας, ἐναντι προγραμματισθειῶν 676. Ἦτοι :

20	ὥραι	Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας	ἐναντι	24
24	»	Δικαίου Ναυτ. Ἐργασίας	»	29
27	»	Ναυτικῶν Ἀσφαλειῶν	»	27
91	»	Ναυτιλιακῆς Οἰκον. καὶ Πολιτικῆς	»	84
40	»	Τεχνικῆς Ναυλώσεων	»	54
24	»	Σιδηροδρομικῶν Μεταφορῶν	»	27
160	»	Ἀγγλικῶν	»	170
42	»	Ναυτικοῦ Δικαίου	»	56
25	»	Λογιστικῆς Ναυτ. Ἐπιχειρήσεων	»	29
5	»	Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	»	7
17	»	Τραπεζικῆς Οἰκονομικῆς	»	22
19	»	Τεχνικῆς Πλοίου	»	25
16	»	Ὀργανώσεως Πρακτορείου	»	22
33	»	Διεθνοῦς Ναυτικοῦ Δικαίου	»	33
56	»	Φροντιστ. Ἀσκήσεις Λογιστικῆς	»	57

599

676

6. Κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐνεγράφησαν 125 σπουδασταί, ἐκ τῶν ὁποίων ἦσαν :

Μονοετοῦς φοιτήσεως (ἐκτὸς Σχολῆς)	86
Πτυχιούχοι τῆς Α.Σ.Β.Σ.	4
Τελειόφοιτοι τῆς Α.Β.Σ. (Τεταρτοετείς)	35

Ἐξ αὐτῶν ἦσαν :

Πτυχιούχοι τῆς Α.Σ.Β.Σ.	4
» ἄλλων Ἀνωτ. Σχολῶν	15
Τελειόφοιτοι τῆς Α.Β.Σ.	35
» ἄλλων Ἀνωτ. Σχολῶν	9
Σπουδασταὶ » » »	5
Ἀπόφοιτοι Μέσης Ἐκπαιδεύσεως	57
Σύνολον	125

Ἐξ αὐτῶν ἦσαν :

Θήλεις	4
*Ἀρρενες	121
	<u>125</u>

7. Βιογραφικὰ στοιχεῖα σπουδαστῶν :

α) Τόπος καταγωγῆς σπουδαστῶν :

1) Ἐξ Ἀθηνῶν - Πειραιῶς	51
2) ἐκ Πελοποννήσου	24
3) » Κρήτης	5
4) » Θεσσαλίας	6
5) » Στερεᾶς Ἑλλάδος - Εὐβοίας	14
6) » Μακεδονίας	4
7) ἐξ Ἑπτανήσου	6
8) » Αἰγύπτου	2
9) ἐκ Νήσων Αἰγαίου - Δωδεκάνησα	13
Σύνολον	<u>125</u>

β) Ἡλικία Σπουδαστῶν :

5 σπουδασταὶ	20 ἐτῶν
29 »	25 »
42 »	30 »
40 »	40 »
9 »	41 »
125 τὸ ὅλον	

γ) Ἐπάγγελμα σπουδαστῶν :

1) Πρακτορειακοί	38
2) Ναυτικοί	16
3) Ἀξιωματικοί Βασιλικοῦ Ν.	5
4) Ἀξιωματικοί Στρατοῦ	1
5) Ὑπαξιωματικοί Ε.Β.Α.	1
6) Λιμενικοῦ Σώματος	2
7) Ἐκτελωνισταί	1
8) Ὑπάλληλοι Ο.Λ.Π.	6
9) Ὑπάλληλοι Ν.Α.Τ.	4
10) Δημόσιοι Ὑπάλληλοι	6
11) Τραπεζικοί	4
12) Ἰδιωτικοί Ὑπάλληλοι	19
13) Μὴ ἐργαζόμενοι	22

8. Α) Αἱ ἐξετάσεις ἤρχισαν τὴν 10ης Ἰουνίου 1959. *

Συμμετεῖχον :	α) σπουδασταὶ τῆς Α.Β.Σ. καὶ Πτυχιούχοι τῆς Α.Σ.Β.Σ.	38
	β) ἐκ τῶν λοιπῶν σπουδαστῶν	45
	Σύνολον	83

Ἐκ τῶν τεταρτοετῶν ἔδωσαν ἐξετάσεις εἰς ὅλα τὰ μαθήματα 14 καὶ ἐπέτυχον 9.

Ἐκ τῶν λοιπῶν σπουδαστῶν ἔδωσαν εἰς ὅλα τὰ μαθήματα 28 καὶ ἐπέτυχον 24.

Β) Ἡ δευτέρα ἐξεταστικὴ περίοδος ἤρχισε τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1960.	
Συμμετεῖχον σπουδασταὶ τῆς Α.Β.Σ. καὶ Πτυχιούχοι τῆς Α.Σ.Β.Σ.	29
ἐκ τῶν λοιπῶν	25
Σύνολον	54

Ἐκ τῶν τεταρτοετῶν ἐπέτυχον	17
ἐκ τῶν λοιπῶν	»
Σύνολον	11
	28

Γ) Ἡ τρίτη ἐξεταστικὴ περίοδος τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1958)59 ἤρχισε τὴν 11ην Ἰανουαρίου 1960.

Συμμετεῖχον σπουδασταὶ τῆς Α.Β.Σ. :	10
ἐκ τῶν λοιπῶν :	12
Σύνολον	22

Ἐκ τῶν τεταρτοετῶν ἐπέτυχον οἱ	9
ἐκ τῶν λοιπῶν	»
Σύνολον	11
	20

9. Κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1958)59 ἔγιναν αἱ ἐξῆς διαλέξεις :

Α) τὴν 28ην Ἰανουαρίου 1959, ἡμέραν Τετάρτην, ἔγινε εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πειραικοῦ Συνδέσμου διάλεξις, ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέα Λαιμοῦ, Ἀντιπροέδρου τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν, με θέμα «Ἡ ἐπίδοσις τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν θάλασσαν».

Β) Τὴν 25ην Φεβρουαρίου 1959, ἡμέραν Τετάρτην, ἔγινε εἰς τὴν αἴθουσαν διδασκαλίας τοῦ Κέντρου, δίωρος διάλεξις, πρὸς τοὺς σπουδαστάς, ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. ᾽Αθανασούλια, Προέδρου τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ναυτικῶν Πρακτόρων, μὲ θέμα «Ἡ πρακτόρευσις πλοίων».

Γ) Τὴν 4ην Μαρτίου 1959, ἡμέραν Τετάρτην, συνέχεια τῆς διαλέξεως τοῦ κ. Σπ. ᾽Αθανασούλια, μὲ θέμα «Ἡ πρακτόρευσις πλοίων» καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς.

Δ) Τὴν 1ην Ἀπριλίου 1959, ἡμέραν Τετάρτην, ἔγινε εἰς τὴν αἴθουσαν διδασκαλίας τοῦ Κέντρου, δίωρος διάλεξις πρὸς τοὺς σπουδαστάς, ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μίληση, Εἰδικοῦ Συμβούλου τοῦ Ο.Λ.Π. μὲ θέμα «Οἱ Λιμένες καὶ εἰδικώτερον ὁ Λιμὴν τοῦ Πειραιῶς».

Ε) Τὴν 8ην Ἀπριλίου, ἡμέραν Τετάρτην, συνέχεια τῆς διαλέξεως τοῦ κ. Κ. Μίληση, μὲ θέμα «Οἱ Λιμένες καὶ εἰδικώτερον ὁ Λιμὴν τοῦ Πειραιῶς» καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς.

ΣΤ) Τὴν 13ην Μαΐου 1959, ἡμέραν Τετάρτην, ἔγινε δίωρος διάλεξις πρὸς τοὺς σπουδαστάς εἰς τὸ Διδακτήριον τοῦ Κέντρου, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ καὶ Προπρυτάνεως τοῦ Ε.Μ.Π. κ. Δ. Πίππα, ἐπὶ τοῦ θέματος «Οἱ Λιμένες γενικῶς».

Ζ) Τὴν 20ην Μαΐου 1959, ἡμέραν Τετάρτην, συνέχεια τῆς διαλέξεως τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ε.Μ.Π. κ. Δ. Πίππα, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος «Οἱ Λιμένες Γενικῶς» καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς.

Ἐπίσης,

Διὰ τὴν Γενικὴν προβολὴν τοῦ Κέντρου, ὠργανώθη ἡχοληψία, ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας, τῆ συμμετοχῆ τῶν κ.κ. Ἄνδρ. Λαιμοῦ, Στρ. Παπαϊωάννου, Φωκ. Ποταμιάνου καὶ Ἑλ. Γεωργαντοπούλου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεπτύχθησαν οἱ σκοποὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Κέντρου.

10. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1958)59 ἔγιναν καὶ αἱ κατωτέρω ἐπισκέψεις εἰς Ναυτιλιακὰ Γραφεῖα, πλοῖα καὶ Ναυτικὰς ἔγκαταστάσεις,

1) Τὴν 22αν Μαρτίου 1959, Κυριακὴν. Ἐπίσκεψις Σπουδαστῶν εἰς Ἑλληνικὰ Ναυπηγεῖα Σκαραμαγκᾶ, συνοδεία τοῦ ἄρμοδιου καθηγητοῦ κ. Ν. Δουζίνα.

2) Τὴν 12ην Ἀπριλίου 1959, Κυριακὴν. Ἐπίσκεψις Σπουδαστῶν εἰς ἔγκαταστάσεις Ο.Λ.Π., συνοδεία τοῦ Δ)τοῦ Σπουδῶν κ. Ἑλ. Γεωργαντοπούλου καὶ τοῦ κ. Κ. Μίληση, Εἰδικοῦ Συμβούλου τοῦ Ο.Λ.Π.

3) Τὴν 21ην Ἀπριλίου, Τρίτην. Ἐπίσκεψις Σπουδαστῶν εἰς Ὑπερωκεάνιον «Ὀλυμπία», συνοδεία τῶν κ.κ. Ἑλ. Γεωργαντοπούλου, Διευθυντοῦ Σπουδῶν καὶ Π. Ἀθανασιάδη, καθηγητοῦ τοῦ μαθήματος «Ὀργανώσεως Ναυτικῶν Γραφείων καὶ Πρακτορειῶν».

4) Τὴν 30ην Μαΐου, 1959, Σάββατον. Ἐπίσκεψις σπουδαστῶν εἰς Γραφεῖα Ἀκτοπλοϊκῆς Ἑταιρίας «Ἡ Ἑλληνική», συνοδεία τῶν κ.κ. Στρ.

Παπαϊωάννου, Κοσμήτορος Α.Β.Σ. και 'Ελ. Γεωργαντοπούλου, Διευθυντοῦ Σπουδῶν.

11. 'Η κίνησις τῶν ἐγγράφων εἶναι ἡ ἑξῆς :	
Εἰσερχόμενα	160
'Εξερχόμενα	185
Σύνολον	345
12. 'Η Διαχείρισις ὑπῆρξεν ἡ κάτωθι :	
'Εσοδα	
'Εξ ἐγγραφῶν	24.800
'Εκ διδάκτρων	69.200
» τίτλων	00.150
'Εξ ἐντύπων	36.900
» ἐξετάστρων	21.360
» ἐπιχορηγήσεων	25.000
Σύνολον 'Εσόδων	177.410
'Ελλειμμα	99.191
Σύνολον	276.601
'Εξοδα	
Διὰ μισθώματα	60.000
Δι' ἀμοιβὰς Καθηγητῶν	106.630
» ἔξοδα Κινήσεως Δ) τοῦ Σπουδῶν	18.000
» ἐξέταστρα Καθηγητῶν	16.350
» ἀμοιβὰς Προσωπικοῦ	44.846
Διὰ Γενικά 'Εξοδα Διαχειρίσεως	27.975
» δημοσιεύματα	2.800
Σύνολον 'Εξόδων	276.601

ΘΕΜΑΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

'Αγγλικῶν

Considerably less than a hundred years have elapsed since the ocean-going steamship became an accomplished fact, yet that period has witnessed the rapid development from the small, slow, wooden vessel with its heavy, bulky, and weak engines driving cumbersome paddle-wheels, to the gigantic modern steel liner with its ten decks, its powerful machinery, and its quadruple screw propellers, and the speed of a railway train. It has also witnessed the establishment of steamship routes and connections in such numbers that it is possible to send consignments from any one seaport in the world to any other, and the development of facilities for luxurious travel and the rapid transmission of immense quantities of perishable cargo in a manner almost undreamt of only a couple of decades ago, but which is revolutionising the food supplies of Western Europe.

Πρὸς Μετάφρασιν

1) Conference	6) Slomeward
2) Pool	7) Investment
3) Salvage	8) Immersion
4) Freight	9) Gearing
5) Flier	10) Tramp

Ναυτιλιακῆς Οικονομίας καὶ Πολιτικῆς

1) Ποῖαι αἱ κύριαι δαπάναι ἐκμεταλλεύσεως τῶν πλοίων ; Εἶναι ὁμοίο-μορφος ὁ βαθμὸς συμμετοχῆς των εἰς τὸ συνολικὸν ὕψος κόστους ἐκ-μεταλλεύσεως τῶν διαφόρων πλοίων καὶ κατηγοριῶν αὐτῶν ; ἔαν ὄχι ἐξηγήσατε διατί.

2) Διάκρισις σημαίας. Μέθοδοι χρησιμοποιοῦμεναι. Οἰκονομικαὶ συνέ-πειαι διακρίσεως σημαίας. Εἶναι συμφέρουσα διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐφαρμογὴ παρ' αὐτῆς, πολιτικῆς διακρίσεως σημαίας.

3) Ὁργάνωσις τῶν μεταφορῶν ὑγρῶν καυσίμων καὶ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν. Αἴτια ἀλματώδους ἀναπτύξεώς των. Σημασία τῆς διώρυγος Σουέξ διὰ τὰς μεταφορὰς ὑγρῶν καυσίμων.

1) Πῶς λειτουργεῖ ἡ παγκόσμιος ἀγορὰ ναύλων. Μνημονεύσατε τοὺς κυριωτέρους ἐκ τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν παραγόντων τῶν ἐπιδρώντων ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῶν τιμῶν τῶν ναύλων.

2) Ποῖαι αἱ κύριαι δαπάναι ἐκμεταλλεύσεως τῶν πλοίων. Τί γνωρίζετε ὡς πρὸς τὴν συμβολὴν ἐκάστης τούτων εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ τελικοῦ κόστους ἐκμεταλλεύσεως.

Ναυτικοῦ Δικαίου

1) Ποῖαι αἱ οὐσιαστικαὶ καὶ τυπικαὶ προϋποθέσεις πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ἐπὶ πλοίου καὶ ποῖαι αἱ διαφοραὶ μετοξὺ ἀπλῆς καὶ προτι-μωμένης ὑποθήκης.

2) Ποῖα τὰ συνιστῶντα τὴν προστασίαν τῆς μειοψηφίας δικαιώματα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς συμπλοιοκτησίας.

3) Τί ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ὑπάρξη περιπτώσεως θαλασσίας ἀρωγῆς καὶ διασώσεως καὶ ποῖα ἡ διαδικασία πρὸς ἐπιδίκασιν καὶ καταμερισμὸν μεταξὺ τῶν δικαιούχων τῶν ὀφειλομένων ἀποζημιώσεων καὶ ἀμοιβῶν.

1) Ποῖαι αἱ διαφοραὶ μεταξὺ ἀπλῆς καὶ προτιμωμένης ὑποθήκης ἐπὶ πλοίων καὶ κατὰ τί πλεονεκτεῖ ἢ μειονεκτεῖ ἡ ὑποθήκη τῶν ναυτικῶν προνομίων ;

2) Ποῖαι αἱ μεταξὺ τῶν συμπλοιοκτητῶν σχέσεις.

3) Ποῖα ἡ εὐθύνη τῶν συγκρουσθέντων πλοίων ἐπὶ ἀμφιμεροῦς ὑπαι-τίας συγκρούσεως ;

Δικαίον Ναυτικής 'Εργασίας

1) Ποίαι αί προϋποθέσεις τῆς παροχῆς προστασίας εἰς ἀσθενῆ ναυτικόν, ποῖον τὸ κατὰ περιπτώσεις περιεχόμενον ταύτης ὡς καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος διεκδικήσεως ταύτης.

2) Εἰς τί συνίστανται αἱ ἔναντι τῆς ἐργασίας αὐτοῦ διδόμεναι εἰς τὸν ναυτικόν παροχαί. Ποία ἢ πρὸς ἀπόληψιν τούτων προβλεπομένη προστασία.

3) Ποία ἡ ἔννοια τῆς παλιννοστήσεως τοῦ ναυτικοῦ, διατί ἐθεσπίσθη ταύτη. Πότε ὑφίσταται ἢ πρὸς παλιννόστησιν ἀπαιτήσεις καὶ ποία τὰ δικαιώματα τοῦ παλιννοστούμενου ναυτικοῦ.

1) Ποία τὰ προσόντα διὰ τὴν ἀπογραφὴν ναυτικοῦ, καὶ ποία τὰ ἀποδεικτικά ναυτικῆς ἱκανότητος;

2) Ποίαι αἱ προϋποθέσεις καταρτίσεως ἐγκύρου συμβάσεως ναυτολογήσεως καὶ ποίαι αἱ συνέπειαι τῆς τυχόν ἀκυρότητος τούτων;

3) Πότε χωρεῖ τὸ δικαίωμα παλιννοστήσεως ναυτικοῦ καὶ ποῖον τὸ περιεχόμενον τούτου;

Ναυτικῶν 'Ασφαλειῶν

1) 'Απὸ ποῖον ἄρθρον τοῦ Ε.Ν. καὶ πῶς καθορίζεται ἡ ἔννοια τῆς ἀσφαλίσεως γενικῶς. Τί σύμβασις εἶναι ἡ ἀσφάλισις καὶ εἰς ποίους κλάδους αὕτη διακρίνεται;

Πῶς καθορίζεται τὸ ἀσφάλιστον;

Τί καλεῖται Classification Clause.

Ποίαι εἶναι αἱ προϋποθέσεις τῆς ὑπάρξεως πλήρους θαλασσοασφαλιστικῆς ἀγορᾶς.

2) Τί εἶναι οἱ μεσίται ἀσφαλειῶν καὶ ποῖος ὁ ρόλος αὐτῶν εἰς τὴν θαλασσίαν ἀσφάλισιν;

Ποία ἡ διαφορὰ ἀσφαλίσεως ἀπ' εὐθείας εἰς ἀσφαλιστικὰς ἐταιρίας ἢ μέσῳ μεσίτου εἰς τὴν 'Αγγλοσαξωνικὴν πρακτικὴν;

Ποίαι εἶναι αἱ ἐγγυήσεις τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦνται νὰ προσφέρουν οἱ ἀσφαλισταὶ τοῦ Λούδς καὶ ποία ἡ μορφή τῆς εὐθύνης αὐτῶν;

Τί εἶναι ἡ Salvages Association.

Τί εἶναι τὸ Lloyds Register of Shipping.

Ποῖοι εἶναι οἱ διακανονισταὶ ἀβαριῶν καὶ πῶς ἐργάζονται οὗτοι;

1) Εἶδη θαλασσοασφαλιστηρίων.

2) Warranty of Seaworthiness.

3) Ποῖοι οἱ στερεότυποι ὄροι καλύψεως ἀναλόγως πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς παρεχομένης προστασίας καὶ ποῖοι οἱ μὴ καλυπτόμενοι ἀπὸ τὰ ἀσφαλιστήρια κίνδυνοι.

'Οργανώσεως Ναυτιλιακῆς 'Επιχειρήσεως

1) Τί ὀργάνωσις ἀπαιτεῖται διὰ μίαν Ναυτιλιακὴν ἐπιχείρησιν Μεσογειακῶν ἐπιβατηγῶν;

2) Τί διαφορά υπάρχει μεταξύ πράκτορος υπερωκεανίου γραμμής και πράκτορος άκτοπλοϊκῶν φορτηγῶν;

3) Ἡ Ἑταιρία Α. Angeinos & Cie ἐφόρτωσε τὴν 15)8)59 ἐπὶ τοῦ ἀ)π Celio καθ.χ. 2000 κ. ὑπὸ Ἰταλικὴν σημαίαν πλοιάρχου Α. Agostini τῆς Ἑτ. Lloyd Triestino διὰ Μασσαλίαν ἐκ Πειραιῶς εἰς διαταγὴν Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὰ κάτωθι ἐμπορεύματα μὲ τελικὸν παραλήπτην τὸν ἐν Λυῶν οἶκον G. Lessier, Avenue Foch 43, ἤτοι :

G.L. 1)100 100 δέμ. καπνὸς εἰς φύλλα χιλ. 10.000 M3 40

» 1)20 20 κιβ. μαστίχη » 2.000

καὶ 1 δέμα ἔντυπα χιλ. 20 ὑπὸ σημεῖα Α.Α. ὑπὸ τοῦ ἰδίου φορτωτοῦ διὰ Μασσαλίαν μὲ τελικὸν προορισμὸν τὸ Ἀλγέριον καὶ διὰ τὸ ὑποκατάστημα τοῦ ἰδίου παραλήπτου ἐν Ἀλγερίῳ.

Ν α ὕ λ α : Διὰ τὰ καπνὰ 20 δολλάρια τὸ κυβικὸν διὰ Μασσαλίαν

» » τὴν μαστίχην 20 δολλ. ὁ τόννος » »

» » τὰ ἔντυπα μ)μ δολλ. » »

ἐπὶ πλέον, ἐπὶ τῆς φορτωτικῆς 5% prime και 2.50 δολλ. δικαίωμα φορτωτικῆς. Ναῦλος πληρωτέος ἢ ἐνταῦθα ἢ εἰς προορισμὸν.

Νὰ συνταχθῆ ἡ σχετικὴ πρωτότυπος φορτωτικὴ.

4) Διὰ τὰ ἴδια ἐμπορεύματα νὰ συνταχθῆ καὶ τὸ δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς. Σημ. Τὸ πλοῖον ἀνεχώρησε τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεώς του.

5) Τὸ ἴδιον ἀ)π Celio ἐκτὸς τῶν ἄνω φορτωθέντων ἐμπορευμάτων ἀπεβίβασε 15 ἐπιβάτας, παρέλαβεν 20 ἐπιβάτας καὶ κατέθεσε δηλωτικὸν εἰσαγωγῆς πρὸς ἐκφόρτωσιν εἰς Πειραιᾶ 140 τόννους διάφορα ἐμπορεύματα καὶ 10 ἵππους.

Τί φαρικά δικαιώματα πρέπει νὰ καταβάλλῃ τὸ πλοῖον τοῦτο;

Σημ. Τὸ πλοῖον εἶναι συμβατικὸν καὶ ἐπομένως ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς κάτωθι κλίμακος :

ὑπὲρ τὸ 1)5 κατὰ κόρον κ.χ. δρχ. 6.72

1/10—1/ 5 » » » » 3.36

1/20—1/10 » » » » 1.334

μέχρι 1/20 » » » » 1.344 ἢ 26.88

κατὰ τόννον φορτίου.

Ἐργασίαι Πρακτορείου

1) Τί ὀργανώσεις ἀπαιτεῖται διὰ μίαν Ναυτιλιακὴν Ἐπιχείρησιν Μεσογειακῶν Ἐπιβατηγῶν;

2) Νὰ συμπληρωθῆ : α) ἡ διατακτικὴ φορτώσεως, β) ἡ φορτωτικὴ, γ) τὸ Δηλωτικὸν Ἐμπορευμάτων βάσει τοῦ ἐπισυναπτομένου σημειώματος φορτώσεως 300 βαρ. ἔλαιῶν διὰ Μασσαλίαν.

Τεχνικής Ναυλώσεων

1) Ποία ή έννοια και τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαβεβαιώσεως εὐπλοίας και πότε πρέπει ἡ εὐπλοια νὰ ὑπάρχη.

2) Τί εἶναι φορτωτική. Ὑπάρχει διαφορὰ τις και ἐν καταφατικῇ περιπτώσει, ποία μεταξὺ ναυλοσυμφώνου και ποία ἡ λειτουργία τῆς φορτωτικῆς.

Τεχνικῆς πλοίου

1. α) Ἐσωτερική διαρρυθμίσις σκάφους. β) Πόσοι και ποιοὶ τρόποι παραγωγῆς χάλυβος ὑπάρχουν.

2. α) Τύποι ἐμπορικῶν πλοίων. β) Ποία βάρη περιλαμβάνονται εἰς τὸ dead weight.

Λογιστικῆς Ναυτικῶν Ἐπιχειρήσεων

1. Ἡ Λογιστικὴ κατάστασις (Γενικὸν Ἴσοζύγιον) τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1958 τῆς Ναυτιλιακῆς Ἐπιχειρήσεως Χ ἔχει ὡς κάτωθι :

Ταμεῖον	60	
Τράπεζαι Ἐσωτερικοῦ	80	
Τράπεζαι Ἐξωτερικοῦ	20	
Γρα εἰς)α	30	
Ναῦλοι Εἰσπρακταῖοι	1.400	
Λ)σμοὶ Πρακτορείων	10.000	
Διάφοροι Χρεωστικοὶ Λ)σμοὶ	16.000	
Ἐξοδα Ἐκμ)λεύσεως Πλοίων	260.000	
Ἀσφάλιστρα Πλοίων	6.000	
Γενικὰ ἐξοδα Διοικήσεως	36.000	
Τόκοι Χρεωστικοὶ	1.000	
Φόροι Δημοσίου	1.000	
Πλοῖα ὑπὸ Ναυπήγησιν	105.000	
Πλοῖα	268.000	
Κτίρια	1.200	
Αὐτοκίνητα	160	
Ἐπιπλα, σκεύη	600	
Μετοχικὸν Κεφάλαιον		20.000
Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν		4.000
Ἐκτακτὸν Ἀποθεματικὸν		60.000
Προβλέψεις διὰ survey Πλοίων		16.000
Ναῦλοι		405.230
Διάφοροι Πιστωτικοὶ Λ)σμοὶ		80.000
Ἀποσβεσθέντα Πλοῖα		120.780
» ἐπιπλα		420
» αὐτοκίνητα		80
» κτίρια		40
	706.550	706.550

Ζητείται νά καταρτισθῆ ὁ Ἴσολογισμὸς Χρήσεως 1958 λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κάτωθι :

Ἀσφάλιστρα μὴ δεδουλευμένα	Δρχμ. 2.000
Πρόβλεψις διὰ Special survey πλοίων 1958	» 2.000

Ζητείται νά ἀναπτύξητε συντόμως τί παριστοῦν αἱ κυριώτεροι κατηγορίαι τῶν στοιχείων τοῦ Ἴσολογισμοῦ καὶ τοῦ Λ)σμοῦ «Ζημίαι καὶ Κέρδη» κατὰ τὴν 31/12/58 τῆς Α. Ε. Ἀτμοπλοϊκῶν Γραμμῶν «Ἡ Ἑλληνική».

Ζητείται :

1) Νά γίνῃ ἡ ἀνάλυσις τῶν ἐν τῷ Ἴσολογισμῷ καὶ τῷ Λ)σμῷ Ζημιῶν καὶ Κερδῶν ἀναγραφομένων στοιχείων :

2) Νά ἀναπτυχθῆ ὁ τρόπος λειτουργίας τῶν Λ)σμῶν :

Πλοίαρχοι.

Πρακτορεία.

Ταξίδια Πλοίων.

Ἐξοδα ταξιδίων ὑπὸ ἐκτέλεσιν.

Ἐξοδα ἐκμεταλλεύσεως πλοίων.

Πρόβλεψις δι' ἐπιθεώρησιν πλοίων.

Πρόβλεψις δι' ἀντικατάστασιν πλοίων.

Καύσιμα ταξιδίων ὑπὸ ἐκτέλεσιν.

Ἔσοδα ἐκ διαχειρίσεως πλοίων.

KENTPON TOYPICTIKΩN MEΛETΩN (K.T.M.)

Ἡ σημασία τοῦ τουρισμοῦ, τῆς βιομηχανίας αὐτῆς τῶν ξένων, ὡς ἀπεκλήθη, καὶ ἡ ἀξία αὐτοῦ ὡς πλουτοπαραγωγικοῦ παράγοντος, ἐγένετο ἤδη καὶ παρ' ἡμῖν ἀντιληπτή, ὥστε ἀπὸ τινων ἐτῶν νά καταβάλλεται ἀξιόλογος καὶ σοβαρὰ προσπάθεια, τόσον ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, πρὸς ἔντονον ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ.

Τὰ τουριστικὰ δεδομένα τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως, τῶν φυσικῶν τῆς καλλονῶν, τοῦ εὐκραοῦς τῆς κλίμακος, τοῦ πλοῦτου τῶν κειμηλίων ἐκ τῆς μακραίωνος ἱστορίας τῆς καὶ ὡς κοιτίδος τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ, τοποθετοῦν αὐτήν, ἀπὸ ἀπόψεως τῶν προϋποθέσεων πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ, εἰς εὐνοϊκωτάτην θέσιν, ἐν σχέσει πρὸς ἄλλας χώρας, τουριστικῶς προηγμένας.

Ἡ ἐπὶ ὑγιῶν βάσεων ἐκμετάλλευσις τῶν προϋποθέσεων αὐτῶν εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν χώραν μας λαμπρὸν τουριστικὸν μέλλον, θὰ καταστή δὲ ὁ τουρισμὸς, σταθερῶς καὶ συνεχῶς αὐξανόμενος, παγία πηγὴ πόρων τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αὐξησις τοῦ ποσοῦ τοῦ κατ' ἔτος ἐκ τοῦ τουρισμοῦ εἰσρέοντος συναλλάγματος θὰ ἔχη πείσει καὶ τοὺς πλέον σκεπτικιστὰς καὶ ἀμφιβάλλοντας περὶ

τῆς ἀξίας τοῦ πλουτοπαραγωγικοῦ αὐτοῦ πόρου καὶ τῆς ἀνάγκης ἀξιοποιήσεώς του.

Ἐκ τῆς πεποιθήσεως ταύτης ὁρμωμένη ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ προῆλθεν δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν, ὁ Κανονισμὸς τοῦ ὁποίου καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 3 προβλέπει τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον 3ον

Διοικήσις

Ὅργανα Διοικήσεως τοῦ Κ.Τ.Μ. εἶναι :

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ

Πρόεδρος

Κώστας Κιτσίκης

Ἀντιπρόεδρος

Πᾶνος Ἀθανασιάδης — Στρ. Παπαϊωάννου — Ν. Χαρίλαος

Εἰσηγητὴς

Ι. Κουτσογιάννης

Καθηγητὴς «Τουριστικῆς Οἰκονομίας, Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς»

Ἀθ. Τζάρτζανος

Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κ.Τ.Μ.

Μέλη

Τάσος Ζάππας

Γεώργιος Μήλας

Σπύρος Παπαθωμᾶς

2. Τὸ Συμβούλιον :

Μέλη

Νικόλαος Χαρίλαος

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς (Βασ. Σοφίας 27)

Στράτος Παπαϊωάννου

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου Καθηγητῶν τῆς Α.Β.Σ. (Μαυρομιχάλη 71)

Καθηγηταὶ τῆς Α.Β.Σ.:

1. Ἀγαπητίδης Σωτ.

(Ραβινὲ 6)

2. Καλλιαβᾶς Ἀριστ.

(Μαβίλη 1, Ψυχικόν)

3. Κανελλόπουλος Χρ.

(Λέρου 9)

4. Κουτσογιάννης Ἰωάν.

(Ἵψηλάντου 5)

5. Λέτσας Φρῖξος

(Βασ. Σοφίας 21)

6. Μαργαρίτης Εὐστ.

(Σκύρου 5)

7. Σημαντήρας Κωνστ.

(Πατριάρχου Ἰωακείμ 57)

8. Φράγκος Ι.

(Ἀγγέλου Γερόντα 11)

- Εἰς Ἐκπρόσωπος Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως
9. Ἀγγελάκας Εὐάγ. (Ζαλοκώστα 3)
 Τουρνάκη Σ. (ἀναπληρ.) (Φρυνίχου 11)
 Δύο Τεχνικοί τῆς Δ)σεως Ἐκθέσεων (Ὑπουργείου Ἐμπορίου)
 10. Μωρέττης Δημήτριος (Σπευσίππου 53)
 11. Μωρέττη Ἀλεξάνδρα Δ. (Σπευσίππου 53)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας
 12. Σταμπολῆς Νικ. Πλοίαρχος Λιμ., (Ἄλ. Σούτσου 3)
 6 Ἐκπρόσωποι τοῦ Ε.Ο.Τ.
 13. Παπαευστρατίου Δημ. (Σκουφᾶ 21)
 14. Παπαχελᾶς Παν. Ε.Ο.Τ. (Σταδίου 4)
 15. Δημητριάδης Κώστας (Στρατ. Συνδέσμου 9)
 16. Ἀπέργης Νίκης (*Ὄθωνος 34, Κηφισιά)
 17. Ἰατρίδης Ἀνδρέας (Ἀριστοτέλους 142)
 18. Παπαβρανούσης Θωμ.Ε.Ο.Τ. (Σταδίου 4)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου
 19. Μοράκης Γρηγ. (Κολοκοτρώνη 3)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων
 20. Παπαθεοδώρου Ἰωάννης (Σταδίου 35)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τῶν Σ.Ε.Κ.
 21. Ζάππας Τάσος (Ἀριστοτέλους 135)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος Ὄργανισμοῦ Τουριστικῆς Πίστews
 22. Κατσώνης Δημήτριος (Κολοκοτρώνη 3)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τῆς Ο.Ε.Σ.Ε.
 23. Μήλας Γεώργ. (Ἀγαθουπόλεως 55)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Περιγηγητικῆς Λέσχης
 24. Νέμπαρης Παναγ. (Κεφαλληνίας 20)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄρειβατικοῦ Συνδέσμου
 25. Τζάρτζανος Ἀθ. (Πατριάρχου Ἰωακείμ 36)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τῆς Σπηλαιολογικῆς Ἐταιρείας
 26. Γραφίος Γεώργιος-Νίδας (Καλύμνου 20)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τῆς Β. Ἀερολέσχης
 27. Παναγιώτου Κωνστ., Πλοίαρχος Β.Ν. (Σκουφᾶ 60)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τῆς Ε.Λ.Π.Α.
 28. Μαυρομάτης Κωνστ. (Μακένζυ Κίγκ 29)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας Αὐτοκινητιστῶν
 29. Σωτήρας Παν. (Γ' Σεπτεμβρίου 2)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τοῦ Β. Ναυτικοῦ Ὁμίλου
 30. Καρόλου Χριστ. (Πλ. Φιλικῆς Ἐταιρείας 15)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν
 31. Χρηστοφῆς Μιλτιάδης (Κρίσης 58)

- Εἰς Ἐκπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Τουριστικῶν Γραφείων
 32. Κουλουβᾶτος Χρήστος (Ναυάρχου Νικοδήμου 25)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων
 33. Γαργαλίδης Νικ. (Ἀχαρνῶν 30)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τοῦ Τουριστικοῦ Ξενοδοχειακοῦ Τύπου
 34. Παπαθωμᾶς Σπυρίδων (Κολοκοτρῶνη 3)
 Εἰς Ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Φωτογραφικῆς Ἐταιρείας
 35. Μυλωφ Π. (Παναγιωταρᾶ 28α)
 Ἔως 12 πρόσωπα ἀσχολούμενα μὲ τὸν Τουρισμὸν
 36. Ἀργύρης Ἀλέξ. (Ἡροδοτοῦ 17)
 37. Ἀθανασιάδης Πᾶνος (Δραγατσανίου 4)
 38. Ζορμπᾶς Μάκης (Μακένζυ Κίγκ 18)
 39. Παλαιολόγος Παῦλος (Χρ. Λαδᾶ 3)
 40. Κατσίπης Γεώργ. (Κύπρου 43)
 41. Κιτσικῆς Κώστας (Σπευσίππου 1)
 42. Παπαχρυσάνθου Φοῖβος (Θησέως 14α)
 43. Σολομὸς Ἀλέξης (Ἀνάφης 3)
 44. Στούρνας Κωνσταντῖνος (Φαίδρου 13)
 45. Κορομηλᾶς Λάμπρος (Σωκράτους 57)

Γραμματεὺς τοῦ Κέντρου

Δνὶς Λέλα Τάσου, Πτυχιούχος Νομικῆς Σχολῆς Παν/μίου Ἀθηνῶν

Α) ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ (Κ.Τ.Ε.)

1. Ἡ παράλληλος, πρὸς τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ Τουρισμοῦ, ὡς ἐθνικοῦ πλουτοπαραγωγικοῦ πόρου, ὑπαρξίς καταλλήλου ἀνθρωπίνου ὑλικοῦ καθίσταται ἀναγκαιότης ἀφ' ἑαυτῆς ἀνακύπτουσα. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐπιθυμοῦσα νὰ καλύψῃ ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολή, ἱδρυσε τὸ «Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως», τὸ ὁποῖον ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν λειτουργοῦν, ἀποβλέπει εἰς τὴν δημιουργίαν τουριστικῶς κατηρτισμένων ἐπιστημόνων, διὰ τὴν στελέχωσιν τῶν περὶ τὴν βιομηχανίαν τῶν ξένων ἀσχολουμένων Ὄργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου καὶ τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Οἱ ἐν τῷ Κέντρῳ Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως διδάσκοντες εἶναι :

Ἀγαπητίδης Σ., Καθηγητῆς Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, Καθηγητῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, Διευθυντῆς Σπουδῶν τοῦ Κ.Κ.Σ. (ὁδὸς Ραβινέ 6, τηλ. 72-876).

Βαρβαρέσος Α., Γεν. Διευθυντῆς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ (ὁδὸς Ἀλκημάχου 3, τηλ. 76-233, 20-208.)

Δημαρᾶς Κ., Γεν. Διευθυντῆς τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν (Ι.Κ.Υ) (Λυσικράτους 14, τηλ. 58-580).

Ἰατρίδης Α., Διευθυντῆς τοῦ Ε.Ο.Τ., (Ἀριστοτέλους 142, τηλ. 34-467).

- Καλλιβαῖς Α., Καθηγητής Παντείου (Μαβίλη 1, Ψυχικόν τηλ. 673-786).
- Κανᾶς Γ., Διευθυντής Γενικοῦ Λογιστηρίου (Πλ. Χρυσοστόμου Σμύρνης 5, Ν. Σμύρνη, τηλ. 23-362).
- Καλογεροπούλου Α., Τεχνοκριτικός (ὁδὸς Ρεθύμνου 11, τηλ. 818-507).
- Κανελλόπουλος Χ., Καθηγητής Α.Β.Σ., Διευθυντής τῶν Σ.Ε.Κ. (Λέρου 9, τηλ. 876-633, 523-841).
- Κατσώνης Δ., Διευθυντής τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Ὄργανισμοῦ Τουριστικῆς Πίστewος (Μανουτίου 17, τηλ. 35-930).
- Κουτσογιάννης Ι., Καθηγητής τῆς Α.Β.Σ., Δικηγόρος, πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ε.Ο.Τ., Γεν. Γραμ. τῆς Ε.Π.Λ., Διευθυντής Σπουδῶν τοῦ Κ.Τ.Ε. (Ύψηλάντου 5, τηλ. 70-107, 21-794).
- Κουρνούτος Γ., Διευθυντής Ὑπουργείου Παιδείας (Ἀχαρνῶν 35, τηλ. 31-251, 811-740).
- Μοράκης Γ., Δικηγόρος, Νομικός Σύμβουλος Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμυρίου (Κολοκοτρῶνη 3, τηλ. 20-023).
- Παπαδημητρίου Ι., Γενικός Διευθυντής Ἀρχαιοτήτων Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας (Ξενίας 2, τηλ. 20-141, 662-901).
- Παπαϊωάννου Α., Ὑφηγητής Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
- Παυλίδης Μ., Δημοσιογράφος (Λεωφ. Συγγραῶ 4, τηλ. 90-079).
- Προβελέγγιος Α., Ἀρχιτέκτων (Χατζηδάκη 11, Πατήσια, τηλ. 614-343).
- Ρωμαῖος Κ., Συντάκτης Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ, Λαογράφος (Ἰκονίου 88, Ν. Σμύρνη, τηλ. 968-820).
- Φράγκος Ι., Καθηγητής Α.Β.Σ., Γεν. Διευθυντής Τελωνεῶν (Ἀγγ. Γέροντα 11, τηλ. 31-175).
- Χατζηδάκης Μ., Διευθυντής Μουσείου Μπενάκη (Κουμπάρη 1, τηλ. 612-994).
- Χατζημιχάλη Α., Λαογράφος (Ὑπερείδου 18α, τηλ. 612-994).
- Διευθυντής Σπουδῶν: Ἰωάννης Κουτσογιάννης, Τακτικός Καθηγητής τῆς Α.Β.Σ.
- Γραμματεὺς: Λέλα Τάσου
- Βοηθὸς Γραμματεὺς: Χρήστος Καμπᾶς, Ἀπόφοιτος Κ.Τ.Ε.

3. Τὰ κατὰ τὸ Α' καὶ Β' ἑξάμηνον διδασκόμενα μαθήματα εἶναι:

Α' καὶ Β' Ἑξάμηνον

- α) Ὑποχρεωτικὰ διὰ τοὺς τεταρτοετείς τῆς Α. Β. Σ.
	Ὁραὶ	Διδάσκοντες
1. Ἱστορία Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ (Νεο-ελλην. Συγκριτικὴ Φιλολογία)	20	Κ. Δημαρᾶς
(Νεοελληνικὴ Ἱστορία)	20	Γ. Κουρνούτος
2. Ἀρχαιολογικοὶ Τουριστικοὶ Χῶροι	20	Ι. Παπαδημητρίου
Βυζαντινοὶ Τουριστικοὶ Χῶροι	10	Μ. Χατζηδάκης

3. Τουριστική Οικονομία, Νομοθεσία και Πολιτική	25	<i>Ι. Κουτσογιάννης</i>
4. Ξενοδοχειακή Οικονομία, Νομοθεσία	25	<i>Γ'. Μοράκης</i>
5. 'Οργάνωσις, Διοικήσεις και Λογιστική Τουριστικῶν Μονάδων	25	<i>Δ. Κατσώνης</i>
6. 'Ελληνικά 'Ιαματικά Πηγαί	15	<i>Α. 'Ιατροίδης</i>
7. Αί Συγκοινωνίαι τῆς 'Ελλάδος	15	<i>Χ. Κανελλόπουλος</i>

'Υποχρεωτικά διὰ τοὺς Σπουδαστὰς τοῦ Κέντρου Τουριστικῆς 'Εκπαι-
δεύσεως εἶναι ὅλα τὰ ὡς ἄνω μαθήματα καὶ τὰ κάτωθι :

8. 'Ιστορία τῆς Τέχνης	15	<i>Α. Καλογεροπούλου</i>
9. 'Η 'Ελληνική Οικονομία	15	<i>Σ. 'Αγαπητίδης</i>
10. Τουριστική Γεωγραφία	12	<i>Α. Καλλιαβῆς</i>
11. Διοικ. 'Οργάνωσις 'Ελληνικοῦ Κράτους	15	<i>Α. Βαρβαρέσος</i>
12. Μία Ξένη Γλῶσσα		

β) Προαιρετικά

	Ὀρραι	Διδάσκοντες
1. Συναλλαγματική, Τουριστική Νομοθεσία	5	<i>Γ'. Κανᾶς</i>
2. Τὰ Δημόσια Οικονομικά τῆς 'Ελλάδος	10	<i>Γ'. Κανᾶς</i>
3. Πολεοδομικά Προβλήματα	8	<i>Α. Προβελέγγιος</i>
4. 'Ελληνική Λαογραφία	10	<i>Κ. Ρωμαῖος</i>
5. 'Ελληνική Λαϊκή Τέχνη	10	<i>Α. Χατζημηχάλη</i>
6. 'Υγιεινή Τουριστικῶν Χώρων	5	<i>Α. Πορτοκάκης</i>
7. Τελωνειακή Τουριστική Νομοθεσία	10	<i>Ι. Φράγκος</i>
8. Τουριστική Διαφήμισις	10	<i>Μ. Παυλίδης</i>

Θ Ε Μ Α Τ Α Ε Ξ Ε Τ Α Σ Ε Ω Ν

'Ακαδημαϊκὸν ἔτος 1958-59

- Κ. Δημαρᾶς: 'Ιστορία τοῦ 'Ελληνικοῦ Πολιτισμοῦ :
1. Διαίρεσις τῆς 'Ιστορίας τῆς Νεοελληνικῆς Παιδείας.
 2. 'Η Συμβολή τῆς 'Εκκλησίας εἰς τὴν Παιδείαν ἐπὶ Τουρκοκρατίας.
- Γ. Κουρνοῦπος:
1. Ποιὸς ὁ ρόλος τῆς 'Ορθοδόξου 'Ελληνικῆς 'Εκκλησίας εἰς τὴν καθόλου 'Εθνικὴν καὶ Πολιτιστικὴν ἀγωγὴν τοῦ Νέου 'Ελληνισμοῦ.
 2. Ποία ἡ ἐξέλιξις τῶν διοικητικῶν θεσμῶν κατὰ τὴν περίοδον τῆς τουρκοκρατίας καὶ τὴν περίοδον τοῦ νέου 'Ελληνικοῦ Κράτους.
- Δ. Κατσώνης: 'Οργάν. Διοικ. καὶ Λογιστικὴ Τουριστικῶν Μονάδων.
1. Ποῖαι αἱ Τουριστικαὶ μονάδες ἐξυπηρετήσεως τοῦ Λαϊκοῦ Τουρισμοῦ.
 2. 'Οργάνωσις Γραφείου ἐξυπηρετήσεως μετακινουμένων.
- Ι. Κουτσογιάννης: Τουριστικὴ Οικονομία, Νομοθεσία, Πολιτική:

1. Ποῖα τὰ πλεονεκτήματα καὶ ποῖα τὰ μειονεκτήματα, τῆς κρατικῆς καὶ τῆς ιδιωτικῆς τουριστικῆς διαφημίσεως.

2. Ποῖος ὁ ρόλος τῶν Τουριστικῶν Γραφείων εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν τουριστικῶν τιμῶν.

Γ. Μορὰ κη ς: Ξενοδοχειακὴ Οἰκονομία, Νομοθεσία :

1. Εἰς τί συνίσταται ἡ ἰδιομορφία τῆς ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως καὶ κατὰ τί διαφέρει τῶν ἄλλων ἐπιχειρήσεων;

2. Ποῖαι αἱ γενικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας λειτουργίας ἐνὸς ξενοδοχείου;

Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὸ κτίριον καὶ ποῖοι οἱ νόμοι οἱ ἐφαρμοζόμενοι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ι. Παπαδημητρίου: Ἀρχαιολογικοὶ Τουριστικοὶ Χῶροι :

1. Ὅρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Χώρου.

2. Περίοδοι τοῦ Μινωικοῦ Πολιτισμοῦ.

Μ. Χατζηδάκης: Βυζαντινοὶ τουριστικοὶ χῶροι :

3. Ἀθήναι: Κυριώτερα Βυζαντινὰ μνημεῖα, Χρονολογία καὶ χαρακτηρισμός.

4. Δαφνί: Ἱστορία, Ἀρχιτεκτονική, Κυριώτεροι παραστάσεις ψηφιδωτῶν, χαρακτηρισμός.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ ἔτους 1958-59 τοῦ Κ.Τ.Ε.

1. Τὸ Κ.Τ.Ε. συνεστήθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν τῆς Α.Β.Σ. καὶ ἐλειτούργησε βάσει τοῦ ἐγκριθέντος παρ' αὐτοῦ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ, περιληφθέντος εἰς τὰς σελ. 47-51 τοῦ τεύχους «Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν».

2. Τὸ Κ.Τ.Ε. τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τοὺς :

† Μιχαὴλ Ρινόπουλον	ὡς Πρόεδρον
Κωνστ. Κιτσίκην	» Ἀντιπρόεδρον
Στράτον Κ. Παπαϊωάννου	» »
Ἰωάννην Κουτσογιάννην	» Εἰσηγητὴν
Ἰωάννην Παπαδημητρίου	» Μέλος

3. Τὸ Διδακτικὸν Προσωπικὸν ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κάτωθι Καθηγητῶν, οἱ ὅποιοι ἐδίδαξαν κατὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1958-59 :

Ἄγαπητίδη Σωτ. : Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία

Βαρβαρέσου Ἀναστ. : Διοικ. Ὁργάνωσις Ἑλληνικοῦ Κράτους

Δημαρᾶ Κωνστ. : Ἱστορία Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ

Ἰατρίδη Ἀνδρ. : Ἑλληνικαὶ Ἰαματικά Πηγαί

Καλλιβαβᾶ Ἀριστ. : Τουριστικὴ Γεωγραφία

Κανᾶ Γεωργ. : Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά τῆς Ἑλλάδος

Κανελλοπούλου Χρήστ. : Αἱ Συγκοινωναὶ τῆς Ἑλλάδος

Κατσώνη Δημητρ. : Ὁργαν. Διοικ. Λογιστ. Τουριστ. Μονάδων

- Κουρνούτου Γεωργ. : 'Ιστορία 'Ελληνικοῦ Πολιτισμοῦ
 Κουτσογιάννη 'Ιωάν. : Τουριστική Οικονομία Νομοθεσία, Πολιτική
 Μοράκη Γρηγ. : Ξενοδοχειακή Οικονομία - Νομοθεσία
 Παπαδημητρίου 'Ιωάν. : 'Αρχαιολογικοί Τουριστικοί Χῶροι
 Ποντικάκη 'Αντων. : 'Υγιεινή Τουριστικῶν Χῶρων
 Παυλίδη Μάνου : Τουριστική Διαφήμιση
 Προβελεγγίου 'Αριστομ. : Πολεοδομικά Προβλήματα
 Ρωμαίου Κωνστ. : 'Ελληνική Λαογραφία
 Σημαντήρα Κωνστ. : Τουριστική Συναλλαγματική Νομοθεσία
 Φράγκου 'Ιωάν. : Τελωνειακή Τουριστική Νομοθεσία
 Χατζηδάκη Μ. : Βυζαντινοί Τουριστικοί Χῶροι
 Χατζημιχάλη 'Αγγελ. : 'Ελληνική Λαϊκή Τέχνη

4. Τὰ μαθήματα, συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκεκριμένον 'Ωρολόγιον Πρόγραμμα ἤρχισαν τὴν 25ην 'Οκτωβρίου 1958 καὶ ἔληξαν τὴν 29ην Μαΐου 1959. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπραγματοποιήθησαν τὰ μαθήματα :

'Ιστορία 'Ελληνικοῦ Πολιτισμοῦ	'Ωραι	40
'Ελληνική Οικονομία	»	15
Τὰ Δημόσια Οικονομικά τῆς 'Ελλάδος	»	10
Τουριστική Οικονομία, Νομοθεσία, Πολιτική	»	25
Ξενοδοχειακή Οικονομία - Νομοθεσία	»	25
Τουριστική Γεωγραφία	»	15
'Ελληνικά 'Ιαματικά Πηγαί	»	15
'Αρχαιολ. Βυζαντινοί Τουριστικοί Χῶροι	»	30
Τουριστική Διαφήμιση	»	10
Διοικ. 'Οργάνωσις 'Ελληνικοῦ Κράτους	»	15
'Οργαν. Διοίκ. Λογιστ. Τουριστ. Μονάδων	»	25
'Ελληνική Λαογραφία	»	10
'Ελληνική Λαϊκή Τέχνη	»	10
Αἱ Συγκοινωνίαι τῆς 'Ελλάδος	»	15
Τελωνειακή Τουριστική Νομοθεσία	»	10
Πολεοδομικά Προβλήματα	»	8
'Υγιεινή Τουριστικῶν Χῶρων	»	5
Συναλλαγματική Νομοθεσία	»	10
	Τὸ ὅλον	293

5. 'Ενεγράφησαν εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῆς 'Εκπαιδεύσεως συνολικῶς 244 σπουδασταί, ἐξ ὧν :

Πτυχιούχοι 'Ανωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν	51
Τεταρτοετείς τῆς 'Ανωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς	153
Νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν (Πτυχιούχος)	1
Παντείου (Σπουδαστής)	1
Μέσης 'Εκπαιδεύσεως	38

Σύνολον 244

6. Οί σπουδασταί διακρίνονται :

α) Ἀπό ἀπόψεως ἡλικίας :

μέχρι	21 ἔτους	εἰς	8	
»	25 ἐτῶν		63	
»	30 »		78	
ἄνω τῶν	30		95	244

β) Ἀπό ἀπόψεως καταγωγῆς :

ἐγεννήθησαν	εἰς	Ἀθήνας	48
»	»	Πειραιᾶ	9
»	»	Ἀττικὴν	26
»	»	Πελοπόννησον	55
»	»	Στερεὰν Ἑλλάδα	26
»	»	Κρήτην	24
»	»	Θεσσαλίαν	14
»	»	Ἥπειρον	9
»	»	Ἑπτάνησα	10
»	»	Μακεδονίαν	6
»	»	Εὐβοίαν	6
»	»	Κυκλάδας	4
»	»	Νήσους Αἰγαίου	7

Σύνολον

244

γ) Ἀπό ἀπόψεως φύλου :

εἰς	199 ἄρρενες
»	45 θήλειες
	244 τὸ ὅλον

δ) Ἀπό ἀπόψεως ἐπαγγέλματος τοῦ πατρὸς :

Γεωργοὶ	71
Κτηματῖαι	16
Δημ. Ὑπάλληλοι	40
Ἰδιωτ. Ὑπάλληλοι	15
Ἐπαγγελματῖαι	55
Ἐμποροὶ	12
Ἱερεῖς	3
Ἐλεύθ. Ἐπαγγελματῖαι	7
Ἐργάται	6
Ἀγνώστου Ἐπαγγέλματος	19

Τὸ ὅλον

244

7. Αἱ ἐξετάσεις ἤρξαντο τὴν 4ην Ἰουνίου 1959 καὶ ἔληξαν τὴν 23ην τοῦ ἴδιου μηνός, διενηργήθησαν δὲ κανονικῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκεκριμένον πρόγραμμα. Κατ' αὐτὰς ἐπέτυχον 80.

8. Αι εξετάσεις τῆς Β' Περιόδου ἤρξαντο τὴν 15ην Ὀκτωβρίου 1959 καὶ ἔληξαν τὴν 29ην τοῦ ἴδιου μηνός, διενηργήθησαν δὲ κανονικῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκεκριμένον πρόγραμμα. Κατ' αὐτὰς ἐπέτυχον 74.

9. Αἱ εξετάσεις τῆς Γ' Περιόδου ἤρξαντο τὴν 14ην Ἰανουαρίου 1960 καὶ ἔληξαν τὴν 24ην τοῦ ἴδιου μηνός, διενηργήθησαν δὲ κανονικῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκεκριμένον πρόγραμμα. Κατ' αὐτὰς ἐπέτυχον 22.

10. Κατὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1958—1959 ἀπεφοίτησαν ἐκ τοῦ Κέντρου Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ 13 Σπουδασταὶ μὴ προερχόμενοι ἐκ τῆς Α.Σ.Β.Σ. ἢ Α.Β.Σ.

11. Κατὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1958—1959 ἐγένοντο αἱ ἐξῆς διαλέξεις :

1. 4)12)58 Τάσος Ζάππας. Θέμα : Τουρισμὸς καὶ Ψυχαγωγία.
2. 23)12)58 Νικ. Σταμπολῆς. Θέμα : Τουρισμὸς καὶ Ἀκτοπλοία.
3. 10)2)59 Παῦλος Μυλώφ. Θέμα : Τουρισμὸς καὶ Φωτογραφία.
4. 17)3)59 Σπυριδίων Παπαθωμάς. Θέμα : Ἡ Συμβολὴ τοῦ Τύπου εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ Τουρισμοῦ.
5. 20)4)59 Δημήτρ. Γερανόπουλος. Θέμα : Τουρισμὸς καὶ Ἀεροπορία.
6. 24)4)59 Γ. Γραφίδης—Νίδας. Θέμα : Τουρισμὸς καὶ Σπηλαιολογία.

12. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐγένοντο ἐπίσης αἱ ἐξῆς ξεναγήσεις :

1. 18)10)58 Ἰωάν. Παπαδημητρίου : Ἡ Μάχη τοῦ Μαραθῶνος. Χῶρος Τύμβου Μαραθῶνος.
2. 18)3)59 Μανώλης Χατζηδάκης : Μονὴ Καισαριανῆς.
3. 31)3)59 Δημ. Κατσώνης : Ξενοδοχειακαὶ ἐγκαταστάσεις. Χῶρος Ξενοδοχείου «Βασιλέων Μέλαθρον».
4. 6)4)59 Δημ. Κατσώνης : Περὶ Μπαγκαλὸς (Bungalows). Χῶρος Ἀκτὴ «Ἀστὴρ» Γλυφάδος.

13. Ἡ κίνησις τῶν ἐγγράφων ὑπῆρξεν ἡ κάτωθι :

I. Εἰσερχόμενα 155

II. Ἐξερχόμενα 66

Σύνολον

221

14. Ἡ διαχείρισις ὑπῆρξεν ἡ κάτωθι σημειουμένη :

α) Ἔσοδα

Ἐξ Ἐγγραφῶν 48.000

Ἐκ Διδάκτρων 174.000

» Τίτλων 100

Ἐξ Ἐντύπων 10.800

» Ἐξετάστρων 41.640

Σύνολον

274.540

β) Ξεδοα	
Δι' Ἀμοιβὰς Καθηγητῶν	54.000
» Ξεδοα κινήσεως Δ)ντου Σπουδῶν	13.500
» Ἀμοιβὴν Γραμματέως	27.000
» Ἀποζημιώσιν τοῦ βοηθοῦ Γραμματέως	13.500
» Ξεδοα κινήσεως διαχειριστοῦ	6.000
» Ἀνακοινώσεις	6.000
Διὰ Γενικὰ ἔξοδα διαχειρίσεως	1.000
Δι' Ὑποτροφίας	6.000
Διὰ Πρακτορεῖον ἀποκομμάτων ἡφμερίδων	1.500
	Σύνολον
	128.500
	Πλέονασμα
	46.040

Β' Η ΣΧΟΛΗ ΞΕΝΑΓΩΝ Ε.Ο.Τ.*

Ι. Ἀπὸ τοῦ ἔαρος τοῦ ἔτους 1960 ἤρξατο λειτουργοῦσα ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν τῆς Α.Β.Σ. ἡ Σχολὴ Ξεναγῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ**.

Ἡ περὶ ξεναγῶν καὶ ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν νομοθεσία χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1932, ὅτε κατέστη ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς καταρτίσεως νέων, ἵνα χρησιμεύσουν ὡς ξεναγοὶ τῶν περιηγητῶν καὶ ἀρχαιοφίλων ἐπισκεπτῶν τῆς χώρας μας. Ὁ νομοθέτης, τότε, ἀπηυθύνθη εἰς εὐρύτερον κοινόν, ὥστε ἡ βᾶσει αὐτοῦ λειτουργοῦσα Σχολὴ νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν, ἐπ' οὐδενί, νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ἀνωτέρα. Ἡ ἐν τῷ μεταξύ, ὁμως, προσέλευσις σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἄλλων νέων ἀνωτέρας μορφώσεως παρέσχον τὴν δυνατότητα τῆς αὐστηρᾶς ἐπιλογῆς, ὥστε ἡ κατὰ καιροῦς λειτουργήσασα τὰ τελευταῖα ἔτη Σχολὴ νὰ εἶναι, εἰς τὴν πραγματικότητα, φυτῶριον λαμπρῶν ἐπαγγελματιῶν ἐκλεκτῆς μορφώσεως, τιμώντων τὴν τουριστικὴν πρόνοιαν τῆς χώρας μας, ἄλλως τε, εὐτυχῶς, πανθομολογεῖται ὅτι οἱ καλύτεροι ξεναγοὶ ἐν Εὐρώπῃ εἶναι οἱ Ἕλληνες.

Οἱ ἐπιτυχῶς περατοῦντες τὴν Σχολὴν, ὑφίστανται ἐτέραν εἰδικὴν ἐξέτασιν ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ε.Ο.Τ., καθ' ἣν ἐλέγχεται καὶ ἡ ἐπάρκεια τῶν γνώσεών των εἰς ξένας γλώσσας, τὸ ἦθος των κτλ. πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐπαγγελματικῆς Ἀδείας Ξεναγοῦ. Διδασκαλίαν ξένων γλωσσῶν δὲν προβλέπει ἡ ὀλιγόμηνος, ἄλλωστε, ἐκπαιδευσις ἐν τῇ Σχολῇ Ξεναγῶν.

Ὁ Ε.Ο.Τ., ἐκτιμῶν τὴν ἐνασχόλησιν τῆς Α.Β.Σ. εἰς τὰ τουριστικὰ προβλήματα τῆς χώρας μας, ἐζήτησε τὴν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψίν της λει-

* Ἀφορᾷ τὴν δραστηριότητα τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς ἐκπαιδευτικὴν περίοδον, λήξασαν περὶ τὰ τέλη τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1959-60. Ἡ β' περίοδος θὰ ἀρχίσῃ εἰς τὰς 20 Σεπτεμβρίου.

** Προτάσει τοῦ Ε.Ο.Τ. καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως.

τουργίαν τῆς Σχολῆς του καὶ ἡ Α.Β.Σ., πάντοτε πρόθυμος εἰς προσφορὰν ἔθνικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀσμένως ἀπεδέχθη τὸ αἴτημα.

Οὕτω, ἡ Σχολὴ Ξεναγῶν Ε.Ο.Τ., καίτοι λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν τῆς Α.Β.Σ., δὲν ἀποτελεῖ Κέντρον Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως αὐτῆς, ὅπως τὰ λοιπὰ, ἀλλὰ Σεμινάριον ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως παρὰ τῆ Α. Β. Σ., Σεμινάριον, ὁμῶς, ἀξιόλογον, χάρις εἰς τὴν ὀρθολογισμένην καὶ συστηματικὴν ἐκπαίδευσιν, ἣτις παρέχεται, καὶ τὴν αὐστηροτάτην ἐπιλογὴν ἐκπαιδευομένων, ἐκ τοῦ ἀθρόως προσφερομένου ὕλικου. Καὶ οὕτω, παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον ἐκπαιδευτικῆς μονάδος εἰς τὴν ὁποῖαν, ἐνῶ τὸ τυπικὸν ἐκ τοῦ νόμου προσὸν εἰσόδου εἶναι ἐπιεικέστερον, οἱ σπουδασταὶ εἶναι, σχεδὸν κατὰ πλειοψηφίαν, φοιτηταὶ τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ πτυχιοῦχοι Παιεπιστημίου καὶ ἄλλων Ἰδρυμάτων Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

2. Εἰς τὴν Σχολὴν Ξεναγῶν ἐνεγράφησαν διὰ τὴν περίοδον 1959—1960 ἐν ὄλῳ σπουδασταὶ 703. Ἐξ αὐτῶν ἀπὸ ἀπόψεως τίτλων σπουδῶν :

Πτυχιοῦχοι Ἀνωτάτων Σχολῶν	106	
Φοιτηταὶ	141	
Γυμνασίου	456	
Σύνολον		703

Οἱ σπουδασταὶ διακρίνονται :

α) Ἀπὸ ἀπόψεως τόπου καταγωγῆς :

Ἀττικὴ	339	Θεσσαλία	14
Στερεὰ Ἑλλάς καὶ Εὐβοία	33	Μακεδονία	23
Πελοπόννησος	86	Θράκη	3
Κρήτη	17	Ἡπειρος	6
Νῆσοι Αἰγαίου	18	Ἐξωτερικόν	65
Νῆσοι Ἰονίου	22	Λοιπὰς περιοχὰς	87

β) Ἀπὸ ἀπόψεως γνώσεως ξένων γλωσσῶν :

475 Ἀγγλικά	3 Ὀλλανδικὰ
360 Γαλλικά	2 Βουλγαρικά
113 Γερμανικά	1 Πολωνικά
85 Ἰταλικά	1 Δανικά
23 Ἰσπανικά	1 Νορβηγικά
20 Ἀραβικά	1 Αἰθιοπικά
10 Ρωσικά	1 Κινεζικά
7 Σουηδικὰ	1 Ἑσπεράντο
2 Πορτογαλικά	2 Ἰνδικὰ
3 Γιουγκοσλαβικά	

Τὸ ὅλον

1111

3. Δυνάμει ειδικού νόμου *, ρυθμίζοντος τὰ τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς Ξεναγῶν, τὰ ἐν αὐτῇ διδασκόμενα μαθήματα διακρίνονται εἰς ἕξ μεγάλας κατηγορίας ἤτοι εἰς :

- 1) Στοιχεῖα γενικῆς ἀρχαιολογίας
- 2) Στοιχεῖα Βυζαντινῆς Ἱστορίας καὶ Τέχνης
- 3) Ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος
- 4) Γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος
- 5) Τουριστικαὶ Γνώσεις
- 6) Στοιχεῖα Λαϊκῆς Τέχνης καὶ τῆς ἐν γένει πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς κινήσεως τῆς χώρας.

4. Μὲ βάσιν τὰς ὡς ἄνω ἕξ μεγάλας κατηγορίας μαθημάτων τὸ διδακτικὸν πρόγραμμα τῆς Σχολῆς, προσηρμοσμένον εἰς τὰς συγχρόνους περὶ Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀντιλήψεις, διεμορφώθη ὡς ἀκολουθῶς :

Ἐξετασιὰ μαθήματα

	Σύνολον ὥρῶν Διδασκαλίας
1. Ἀρχαία Περίοδος	80
α. Ἱστορία καὶ Τέχνη Ἀρχαίων καὶ Ἑλληνικῶν Χρόνων	40
β. Μνημειακὴ Τοπογραφία	40
2. Βυζαντινὴ Περίοδος	40
α. Ἱστορία καὶ Τέχνη	20
β. Βυζαντινὰ Μνημεῖα	20
3. Νεωτέρα Περίοδος	25
α. Μεσαιωνικὴ καὶ Νεοελληνικὴ Ἱστορία	20
β. Σύγχρονος Πνευματικὴ καὶ Καλλιτεχνικὴ Κίνησις	5
4. Γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος	42
α. Τουριστικὴ Γεωγραφία	18
β. Τουριστικαὶ Περιοχαί	10
γ. Συγκοινωνία τῆς Ἑλλάδος	4
δ. Μεγάλα Τεχνικὰ Ἔργα	6
ε. Περιοχαὶ Θαλασσίου καὶ Ὀρεινοῦ Τουρισμοῦ	4
5. Τουριστικαὶ Γνώσεις	46
α. Ἱαματικαὶ Πηγαί, Λουτροπόλεις καὶ Ὑγιεινὴ	10
β. Ἑλληνικὴ Οἰκονομία καὶ Δημοσίᾳ Οἰκονομικὴ	20
γ. Ὁργάνωσις Ἑλληνικοῦ Κράτους	6
δ. Τελωνειακαὶ καὶ Συναλλαγματικαὶ διατυπώσεις	4
ε. Ἱστορία τῆς Τέχνης	6

* Νόμος 5161 τοῦ 1931 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν Ἀπόφασιν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευθεῖσαν τὴν 2αν Αὐγούστου 1932, περὶ «Κανονισμοῦ λειτουργίας Σχολῶν Ξεναγῶν καὶ ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων».

*³Εναρκτήριοι Χαιρετισμοί
πρὸς τοὺς Ὑποψηφίους Ξεναγούς τοῦ Προέδρου τοῦ Κ.Τ.Μ.*

Καθηγητοῦ Κ. ΚΙΤΣΙΚΗ

Αἰσθάνομαι ἰδιαίτεραν ἱκανοποίησιν, ὡς Πρόεδρος τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν, διότι μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ κηρύξω τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς Ξεναγῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὸν κύκλον τῆς δραστηριότητος τοῦ Κέντρου.

Ὅπως σᾶς εἶναι γνωστόν, τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν εἶναι δημιούργημα τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, καὶ ὀφείλεται εἰς τὴν δημιουργικὴν πνοὴν τοῦ Κοσμήτορος κ. Στράτου Παπαϊωάννου — ποῦ εἶναι καὶ ἡ ψυχὴ τῆς Σχολῆς — καὶ τῶν διακεκριμένων συνεργατῶν του.

Ἡ Σχολὴ Ξεναγῶν ἀποβλέπει εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ τουρισμοῦ τῆς χώρας — ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ὁποίου ἔχει τόσην σημασίαν διὰ τὴν χώραν μας—διὰ τῆς μορφώσεως ἱκανῶν στελεχῶν ἐξυπηρετήσεως τῶν σκοπῶν του.

Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι εἰς τὴν χώραν μας ὁ τουρισμὸς εἶναι ἡ κυριώτερα πλουτοπαραγωγικὴ πηγὴ καὶ ὅτι ἀπὸ πλευρᾶς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἀπὸ ὅλες τῆς βιομηχανίας τῆς εἶναι ἐκείνη ποῦ συγκεντρώνει τὰς περισσοτέρας πρῶτας ὕλας καὶ παρέχει τὰς μεγαλυτέρας δυνατότητας ἐκμεταλλεύσεώς των.

Τὸ κλίμα, αἱ φυσικαὶ καλλοναί, ἡ ποικιλία τοῦ τοπίου, ἡ ἱστορία μας, ἡ κληρονομία τοῦ παρελθόντος, τὰ μνημεῖα καὶ λείψανα τῶν δύο κυρίως ἐποχῶν: τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς καὶ τῆς βυζαντινῆς, ὁ χαρακτήρ καὶ αἱ ἀρεταὶ τοῦ λαοῦ μας, ἡ ἐμφυτος φιλοξενία του καὶ τόσα ἄλλα, τῶν ὁποίων ἡ ἀπαρίθμησις περιττεῖται.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω, ἐν τούτοις, προσετέθη καὶ ἓνας σημαντικὸς παράγων, ποῦ πρέπει δεόντως νὰ ἐξαρθῆ ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς, ἡ Ἑλλάς τῆς σήμερον.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Κ. Κιτσίκις

Πρέπει νά κατανοηθῆ πρῶτον ἀπό ἡμᾶς τοὺς συγχρόνους Ἕλληνας, ὅτι ἡ χώρα μας βραίνει πρὸς τὴν ἀνιοῦσαν, ὅτι εἴμεθα λαὸς πού διψᾷ νά προοδεύσῃ, δὲν δέχεται νά εἶναι μόνον νοσταλγὸς τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ θέλει νά γίνῃ, ὄχι μόνον συνοδοιπόρος, ἀλλὰ καὶ πρωτοπόρος τῆς συγχρόνου παγκοσμίου ἐξελίξεως. Τὴν διαπίστωσιν αὐτὴν πρέπει πρῶτον νά τὴν νιώθωμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, διὰ νά μπορέσωμε νά τὴν μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας τῆς χώρας αὐτῆς δι' ὑμῶν, τῶν ξεναγῶν.

* Ἄλλωστε ἐπίμονον αἶτημα τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν χώραν μας περιηγητῶν εἶναι, νά γνωρίσουν τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα καὶ τὰ ἐπιτεύγματα αὐτῆς εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς ἀνασυγκροτήσεώς της. Τὸ αἶτημα αὐτὸ δὲν εἶναι ἄσχετον πρὸς τὴν κοινωνικὴν τάξιν, τὸ εἶδος καὶ τὰς οικονομικὰς δυνατότητας πού διαθέτουν οἱ σημερινοὶ περιηγηταί. Οἱ περιηγηταί τῆς σήμερον δὲν ἀνῆκουν, ὅπως ἄλλοτε, μόνον εἰς τοὺς κύκλους τῶν εὐπόρων πού διαθέτουν χρόνον καὶ χρήμα διὰ νά διακόψουν τὴν συνήθη ζωὴν των καὶ νά ποικίλουν τὴν ἀνίαν των, ἀλλὰ εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐργαζομένων, πού θέλουν νά συνδυάσουν τὰς ἐτησίας διακοπὰς των μὲ τὰς μικρὰς των οικονομίας, πρὸς ἐμπλουτισμὸν τῶν γνώσεων των διὰ τῆς γνωριμίας νέων χωρῶν καὶ νέων ἀνθρώπων.

Τὸ κεφάλαιον τὸ π ο ς καὶ τ ρ ὀ π ο ς τῆς ἐργασίας, πού δὲν ἐνδιέφερε τοὺς παλαιοὺς περιηγητάς, οἱ ὅποιοι δὲν εἰργάζοντο, ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως τοὺς σημερινοὺς ἐπισκέπτας, ὅπως ἐπίσης καὶ ὁ εὐθηνὸς τρόπος ἀναψυχῆς. Ἡ διαπίστωσις αὐτῆ, ἡ ὅποια δὲν θὰ διαφεύγῃ ἀπὸ τοὺς κατευθύνοντας τὴν τουριστικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας, πρέπει νά ἐνδιαφέρῃ ἐξ ἴσου καὶ σᾶς, τοὺς μέλλοντας ξεναγούς, διὰ τὴν ἀντίστοιχον ἐξάσκησιν τοῦ ἔργου σας.

Κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν συνετελέσθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγάλοι πρόοδοι, τόσον ἀπὸ κρατικῆς πλευρᾶς, ὅσον καὶ ἐξ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Σήμερον, ἡ Ἑλλάς διαθέτει δρόμους, ξενοδοχεῖα καὶ τεχνικὰ ἔργα ἀξιόλογα, ὥστε νά εἶναι δυνατὴ, μὲ γοργὸν ρυθμὸν, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τουρισμοῦ, ἡ ὅποια θὰ ἐπιτευχθῆ μὲ τὸ ἐγκαινιζόμενον πορθμεῖον ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὸν αὐτοκινητόδρομον μέσῳ Γιουγκοσλαβίας. Αἱ νέαι αὐταὶ προσπελάσεις τῆς χώρας μας θὰ αὐξήσουν σημαντικῶς τὸν ἀριθμὸν περιηγητῶν καὶ τὰς ἀνάγκας εἰς ξεναγούς.

Ἐν τούτοις, ἐάν ἄλλοτε τὸ ἔργον τῶν ξεναγῶν περιορίζετο εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀρχαιολογικῶν χώρων καὶ περιορισμένου ἀριθμοῦ τοπίων, ὅσον ἐπέτρεπον τότε τὰ πρωτόγονα μέσα συγκοινωνίας, σήμερον, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἀναπτύξεως τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, ἀπαιτοῦνται μεγαλύτεραι καὶ εἰδικότεραι γνώσεις πρὸς ἐπίδειξιν καὶ ἀντίστοιχον ἀνάπτυξιν τῶν νεωτέρων προόδων τῆς χώρας.

Τὰ βασικὰ μαθήματα, τὰ ὅποια θὰ παρακολουθήσετε κατὰ τὸ σχετικῶς σύντομον χρονικὸν διάστημα, θὰ εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

1. Νεοελληνική Ιστορία, από τὸν γνωστὸν λόγιον καὶ διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Γ. Κουρνούτον.

2. Στοιχεῖα Βυζαντινῆς Ἱστορίας καὶ τέχνης, ἀπὸ τὸν Ἐφορον Ἀρχαιοτήτων καὶ διευθυντὴν τοῦ Μουσείου Μπενάκη κ. Μανώλη Χατζιδάκη.

3. Μαθήματα γενικῆς ἀρχαιολογίας, ἀπὸ τὸν γνωστὸν ἀρχαιολόγον καὶ διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Ι. Παπαδημητρίου.

4. Τουριστικὴν γεωγραφίαν, ἀπὸ τὸν Καθηγητὴν τῆς Παντείου καὶ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς κ. Α. Καλλιαβᾶν.

5. Στοιχεῖα Λαϊκῆς Τέχνης, ἀπὸ τὸν γνωστὸν ἱστορικὸν καὶ συγγραφέα κ. Κ. Ρωμαῖον.

6. Καὶ τέλος τουριστικὰς γνώσεις παρ' ἐμοῦ καὶ τῶν ἐκάστοτε ἐπιλεγόμενων, ἀναλόγως τοῦ θέματος, ὁμιλητῶν, ὡς πρὸς τὰ Τεχνικὰ Ἔργα.

Πέραν τῶν βασικῶν αὐτῶν μαθημάτων ἀπὸ τοὺς ὡς ἄνω διδάσκοντας εἰς τὴν Σχολήν, θὰ παρακολουθήσετε ἐπίσης καὶ σειράν μαθημάτων ἀποβλεπόντων εἰς τὸν ἐμπλουτισμὸν τῶν τουριστικῶν σας γνώσεων ἀπὸ ἐκλεκτοῦς διδάσκοντας.

Ἀγαπητοὶ μέλλοντες ξεναγοί,

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀντιλαμβάνεσθε τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν σας καὶ ὅτι θὰ προσπαθήσετε, πέραν τῶν μαθημάτων, διὰ προσωπικῆς ἑκάστος ἐπιδόσεως, νὰ ἐξυπηρετήσετε τὴν θαυμασίαν αὐτὴν χώραν μας μὲ ζήλον καὶ ἀφοσίωσιν.

Πρέπει νὰ γνωρίζετε, ὅτι, μεταξὺ ὅλων τῶν ξεναγῶν τοῦ κόσμου, κατέχετε ζηλευτὴν θέσιν, διότι πιστεύσατέ με — καὶ ταξιδεύω συνεχῶς — ἡ χώρα μας, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς ἄλλας παρουσιάζει τὰ πλέον ἔλκυστικά θέλητρα, ποὺ μπορεῖτε μὲ ὑπερηφάνειαν νὰ ἐξάρτετε.

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Οἱ ἀριθμοί, παρὰ τὴν ξηρότητά των, ἀποκαλύπτουν μίαν πάλλουσαν πραγματικότητα. Δηγοῦνται ἐλπίδας καὶ ἀπογοητεύσεις, θριάμβους καὶ δράματα, ἄνθησιν καὶ πτώσιν, περασμένα μεγαλεῖα, λησμονηθείσας στενοχωρίας.

Ἰ. Α. Χρυσόχοῦ

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

Συμφώνως τῷ Νόμῳ καὶ τῷ Ὄργανισμῷ τῆς Σχολῆς, ἡ διαχείρισις αὐτῆς ἔχει ἀνατεθῆ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Οἱ καθηγηταὶ δυνάμει ρητῆς διατάξεως δὲν ἀναμειγνύονται εἰς τὰ ζητήματα τῆς διαχείρισεως ὥστε ἀπερίσπαστοι νὰ ἀπασχολοῦνται μὲ τὸ διδακτικὸν τῶν ἔργων.

Ὁ ἔλεγχος τῆς Διαχειρίσεως εἶναι διαρκῆς καὶ συστηματικὸς παρὰ δύο ἀνωτάτων Ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Οὗτοι ἐλέγχουν τὴν νομιμότητα ἐκάστης δαπάνης καὶ μετὰ ταῦτα ἐγκρίνουν τὴν ἐκδοσιν τοῦ οἰκείου ἐντάλματος. Ὁ ἔλεγχος δηλονότι γίνεται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ὄχι εἰς τὸ τέλος μιᾶς περιόδου καὶ εἶναι οὐσιαστικὸς καὶ ὄχι τυπικός, ὡς συμβαίνει εἰς δημοσίους ὀργανισμούς. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης χρήσεως (1/9-31/8) τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ὀρίζει Ἐπιτροπὴν Ἐλέγχου, ἡ ὁποία ἐλέγχει τὴν ὅλην διαχείρισιν καὶ ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὴν Ἐκθεσιν Ἐλέγχου διὰ τὴν χρῆσιν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1958 μέχρι 31ης Αὐγούστου 1959 μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 103823)9854 ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΙΣΕΩΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 103823)9854

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Νοεμβρ. 1959

Ὁ

Ὑπουργὸς Βιομηχανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν α) τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1959 Β. Δ)τος «περὶ Ὄργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς» καὶ β) τὴν ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1959 ἀριθ. πρωτ. Ὑπουρ. 103823)59 ἔκθεσιν ἐλέγχου τῆς διὰ τῆς ὑπ. ἀριθ. 78180)16-10-59 ἡμετέρας ἀποφάσεως συσταθείσης Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου ἐπὶ τῆς διαχείρισεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

Ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν τὸν διὰ τῆς ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου ἐ.ε. ἀναφορᾶς τῆς ὡς ἄνω Σχολῆς ὑποβληθέντα ἡμῖν ἀπολογισμὸν καὶ ἰσολογισμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχείρισεως τῆς Σχολῆς ταύτης κατὰ τὸ ἔτος 1958)1959.

Ε. Υ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Ν. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ

Κοινοποιήσις :

Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν
ὁδὸς Κύπρου 43

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον
Ὁ προϊστάμενος τῆς Διεκπεραιώσεως

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως τῶν οικονομικῶν τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 1)9)1958—31)8)1959

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Ν. Βασιώτης, Δ)ντῆς Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ Ν. Πετρακάκης, Τμηματάρχης τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 78180/16)10)1959 διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, προέβημεν εἰς τὸν διαχειριστικὸν ἔλεγχον τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1)9)1958 ἕως 31)8)1959, δι' ὃ ἡ Σχολὴ αὕτη ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας διὰ τῆς ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. ἀναφορᾶς τῆς, ἀπολογισμὸν καὶ ἰσολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 24 τοῦ ἀπὸ 6)19 Αὐγούστου 1959 Β.Δ. «περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν Πειραιεὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς».

Ὁ ἐνεργηθεὶς ἔλεγχος ἀναφέρεται εἰς τε τὴν κυρίως διαχείρισιν τῆς Σχολῆς καὶ τὰς ἰδίας διαχειρίσεις τοῦ Κέντρου Ἐκδόσεων καὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Κέντρων, ἦτοι τῶν Κέντρων Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν, Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ Κοινωνικῶν Σπουδῶν.

Οὕτω, ἀντὶ τῆς μιᾶς ὡς ἔδει, ἐνιαίας διαχειρίσεως τῶν πόρων τῆς Σχολῆς, ἔχομεν, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, τρεῖς κεχωρισμένας διαχειρίσεις καὶ φυσικῶ τῶ λόγω ἐκάστη διαχείρισις ἐτήρει χωριστὰ βιβλία, λογαριασμοὺς κλπ. Τὸ ἄτοπον τοῦτο καταργεῖται ἀπὸ τοῦ τρέχοντος οικονομικοῦ ἔτους 1959)60, ἐνοποιοιμένων τῶν κατ' ἰδίαν διαχειρίσεων.

Ἐκ τοῦ γενομένου ἐλέγχου διεπιστώσαμεν ὅτι τὰ δικαιολογητικὰ τῆς διαχειρίσεως ἔγγραφα ἦτοι γραμμάτια εἰσπράξεως καὶ ἐντάλματα πληρωμῆς, αἱ ἔγγραφαὶ τῶν λογαριασμῶν εἰς τὰ βιβλία ταμείου, ἡμερολογίου, καθολικοῦ κλπ., ἐτηρήθησαν μετὰ περισσῆς τάξεως καὶ ἀκριβείας, τὰ δὲ ἀποτελέσματα τοῦ ἐλέγχου ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἀκρίβειαν τῶν οἰκείων λογαριασμῶν ὡς οὗτοι ἐμφαίνονται εἰς τὸν ὑποβληθέντα ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἀπολογισμὸν καὶ ἰσολογισμὸν διαχειρίσεως κατὰ τὴν ὑπὸ ἔλεγχον περίοδον ἀπὸ 1)9)1958 ἕως 31)8)1959.

Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκινήθησαν ἐντὸς τῶν προβλέψεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Σχολῆς με ἀσημάντους ἀποκλίσεις εἰδικῶς μάλιστα διὰ τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων δύναται τις νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀκρίβειαν τῶν σχετικῶν προβλέψεων κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς χρήσεως.

Ὡς γνωστὸν, τὰ ἔσοδα τῆς Σχολῆς προέρχονται ἐκ τῶν διδάκτρων τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς καὶ μικρᾶς οικονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Δημοσίου (δρχ. 250.000) τὰ δὲ ἔξοδα ἀφορῶσι κυρίως μισθοδοσίαν διοικητικοῦ καὶ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὰ τρέχοντα ἔξοδα λειτουργίας τῆς Σχολῆς.

*Αμφότερα ταῦτα κατανέμονται εἰς κεφάλαια καὶ ἄρθρα κατὰ κατηγορίαν ἐσόδων ἢ ἐξόδων συμφώνως πρὸς τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κατανομήν, κατ' ἀκολουθίαν ἀντιστοίχως ἐτηρήθησαν οἱ σχετικοὶ λογασμοὶ διαχειρίσεως.

Κατωτέρω ἀναφερόμεθα εἰς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ γινομένου ἐλέγχου κατὰ τὴν διαχείρισιν :

I. Διαχειρίσεις Σχολῆς

Ἔσοδα : Ἐξεδόθησαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 1086—1224 γραμμάτια εἰσπράξεως εἰς ἃ ἐμφαίνονται τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα τὰ ὅποια ὁμοῦ μὲ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῆς προηγούμενης χρήσεως 1957—58 ἀνέρχονται εἰς δραχμάς :

Ἐξοδα	114.060.10
Ἐξοδα	282.117.50
Ἐξοδα	396.177.60
Ἐξοδα	3.715.839.50
Ἐξοδα	4.112.017.10

Ἔξοδα : Ἐξεδόθησαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 3293—3708 ἐντάλματα πληρωμῆς ἐμφαίνοντα τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα ἀνερχόμενα εἰς δραχμάς :

Ἐξοδα	3.733.494.50
Ἐξοδα	378.422.60
Ἐξοδα	770.10
Ἐξοδα	377.752.50

II. Διαχειρίσεις Ἐκδόσεων*

Ἔσοδα : Ἐξεδόθησαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 169 - 208 γραμμάτια εἰσπράξεως εἰς ἃ ἐμφαίνονται τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα, ἄτινα, ὁμοῦ μὲ τὸ ὑπόλοιπον εἰς Ταμείον κατὰ τὴν προηγούμενην χρήσιν ἀνέρχονται :

Ἐξοδα	9.743.80
Ἐξοδα	708.657.00
Ἐξοδα	718.400.80

Ἔξοδα : Ἐξεδόθησαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 515—609 ἐντάλματα πληρωμῆς ἐμφαίνοντα τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα ἀνερχόμενα εἰς δραχμάς :

Ἐξοδα	660.027.60
Ἐξοδα	58.373.20
Ἐξοδα	8.373.20
Ἐξοδα	50.000.00

* Ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ὁ Κοσμητὼρ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου οὐδεμίαν ἀμοιβὴν ἔλαβε διὰ τὸ μέγα ἐκδοτικὸν ἔργον τῆς Σχολῆς.

III. Διαχειρίσεις Ειδικής Ἐκπαιδύσεως Κέντρων

Ἔσοδα: Ἐξεδόθησαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 1-57 γραμμάτια εἰσπράξεως ἐμφαίνοντα τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα ἅτινα ὁμοῦ μὲ τὸ ὑπόλοιπον εἰς Ταμεῖον τὴν 1/9/1958 ἀνέρχονται :

Ἐξοδα	Ἔσοδα	Δραχ.	6.021
	Πραγματοποιηθέντα ἔσοδα	»	1.488.821
	Σύνολον		1.494.843

Ἔξοδα: Ἐξεδόθησαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 1-66 ἐντάλματα πληρωμῆς ἐμφαίνοντα ὡς πραγματοποιηθέντα ἔξοδα τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν :

Ἔξοδα	Ἔσοδα	Δραχ.	(Εἰς Ἐμπ. Τράπεζαν)	11.245
-------	-------	-------	---------------------	--------

Ἐἰς τὸν ὑποβληθέντα ἀπολογισμὸν τὰ ἀποτελέσματα διαχειρίσεως ἐμφανίζονται οὕτω :

Ἔσοδα	Δραχ.	1.452.043
Ἔξοδα	»	1.440.798

Ἡ διαφορὰ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ποσὸν δραχ. 42.800 ἀποτελοῦν δάνειον πρὸς τὸ Κέντρον ἐπεστράφη ἀχρησιμοποίητον (ἴδε γραμμ. εἰσπράξεως 38, 44, 45 καὶ ἐντάλματα πληρωμῆς 9, 14, 19, 64, 65).

IV. Ἰσολογισμὸς χρήσεως 1958-59

Ὁ ὑποβληθεὶς ἰσολογισμὸς λόγω διαχωρισμοῦ τῆς διαχειρίσεως τῶν πόρων τῆς Σχολῆς εἰς τὰς ἀνωτέρω τρεῖς διαχειρίσεις ἀπεικονίζει τὰ ἀποτελέσματα χρήσεως μόνον διὰ τὴν κυρίως Σχολήν, ἔχει δὲ ὡς κάτωθι :

Ι Σ Ο Λ Ο Γ Ι Σ Μ Ο Σ

τῆς 31ης Αὐγούστου 1959 (τέλος χρήσεως 1958/59)

Ἐνεργητικὸν		Παθητικὸν	
Μετρητά: α) Ταμεῖον	770.10	1. Κεφάλαιον	1.046.440.70
β) Καταθέσεις (εἰς Τραπεζῆς)	377.752.50		
Ἐπιπλα καὶ Σκεύη			378.522.60
Ὀργανα διδασκαλίας			485.096.30
Βιβλία καὶ περιοδικὰ			101.015.—
Ἀθλητικὰ εἶδη			76.916.80
			4.890.—
Σύνολον	1.046.440.70		1.046.440.70

Ἐπισυνάπτομεν τὸν ὑποβληθέντα ἀπολογισμὸν διαχειρίσεως τῆς Τε Σχολῆς καὶ τῶν Κέντρων ἐνθα ἀναλυτικώτερον κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα ἀναγράφονται τὰ ποσὰ τῶν οἰκείων λογαριασμῶν ἐπιβεβαιωθέντα ὡς ἔρρηθη ἐκ τοῦ γενομένου ὑφ' ἡμῶν ἐλέγχου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1959

ΟΙ ΕΛΕΓΚΤΑΙ

ΩΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς εἶναι εὐκόλον. Πολλοὶ μάλιστα ἐξήλωσαν τὴν δόξαν τοῦ Νέρωνος καὶ τοῦ Ἡροστράτου εἰς μικρὰ ἢ μεγάλη ἔργα συμφορᾶς. Ἡ δημιουργία εἶναι δύσκολος, καὶ πολλάκις τόσον ἐπώδυνος. Οὐδεμία ὁμως εὐτυχία εἶναι τόσον μεγάλη ὅσον τοῦ δημιουργοῦ. Ἡ κακία ἐναντίον του ἢ ἐπανξάνει τὸν δίκαιον ἐγωισμόν του ἢ μειώνει τὴν χαρὰν του, διότι βλέπει τοὺς ἄλλους πόσον εἶναι μικρότεροί του, πολλάκις ἀφαντάστως μικρότεροί του. Ἡ δημιουργία καὶ ἡ καταστροφή συμβαδίζουν, ἀλλ' ἢ ἀνθρωπότης προχωρεῖ προοδεύουσα, εὐτυχῶς ἐνθουμουμένη καὶ τὸν Περικλῆ καὶ τὸν Κλέωνα.

Jean Pirenne

Ἄρκεῖ εἰς Νόμος διὰ τὰ χαρακτηριστῆς τυπικῶς μίαν Σχολὴν εἰς Ἀνωτάτην. Χρέος καὶ φιλοδοξία τῶν Διοικούντων πρέπει νὰ εἶναι νὰ τὴν καταστήσουν οὐσιαστικῶς ἀνωτέραν πάσης ἄλλης. Εἰς τὸν τόπον μας ὅμως ἡ βράβευσις ἐνὸς μεγάλου ἔργου εἶναι ἐξαίρεσις, ἢ ἀντίδρασις εἶναι ὁ κανὼν. Ἡ ἀπορία εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν εἶναι δεδικαιολογημένη, ἐνῶ ἡ πικρία εἰς τὴν δευτέραν εἶναι ἀνθρωπίνη. Ἄλλ' ἡ ἱστορία μας δυστυχῶς γέμει τοιούτων παραδειγμάτων.

ΩΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἡ Σχολή, ὡς ἐλέχθη ἤδη, εἶναι Ἴδρυμα ἀπολύτως συγχρο-
νισμένον, πρωτοποριακὸν καὶ ὑποδειγματικόν.

α) Συνέλαβε καὶ ἐφήρμοσε τὸ νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν.
Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἠκολούθησε καὶ ὠλοκλήρωσε τὰς νέας
τάσεις τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Εὐρώπῃ.

β) Κατέστη ὑποδειγματικὴ Σχολὴ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως
ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς.

γ) Τὸ πρόγραμμά τῆς ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς
ἐλληνικῆς οἰκονομίας, ἰδίᾳ ἀπὸ ἀπόψεως συγχρονισμοῦ τῆς εἰς
ἐμψυχὸν ὕλικόν.

δ) Πρώτη αὐτὴ ἐν Ἑλλάδι ἐδίδαξε νέα μαθήματα ἐξόχου σή-
μερον σημασίας, τοῦθ' ὕπερ ὅχι ὀλίγας ἀντιδράσεις ἐγέννησε. Σή-
μερον οἱ πάντες ἀναγνωρίζουν ὅτι ὀρθῶς ἔπραξε.

ε) Ἀπέδωσε τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὸν ἀνθρώπινον πα-
ράγοντα, καὶ τὰ σχετικὰ μαθήματα, τὸ πρῶτον διδαχθέντα ἐν
Ἑλλάδι, ἀποτελοῦν τὴν πρωτοτυπίαν τῆς, τὴν ἰδιομορφίαν τῆς
καὶ τὴν εἰσφορὰν τῆς εἰς τὴν πνευματικὴν πρόοδον τοῦ τόπου.

στ) Κατέδειξεν ὅτι καὶ αἱ ἀνώταται Σχολαὶ δὲν εἶναι ἀπλῶς
πηγαὶ γνώσεων, ἀλλὰ συγχρόνως παιδαγωγοῦντα Ἴδρύματα.

ζ) Ἰδρυσεν ἐξόχου σημασίας Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

η) Κατέστη σημαντικώτατον πνευματικὸν κέντρον ἀκτινοβο-
λοῦν καὶ πέραν τῶν σπουδαστῶν μὲ διαλέξεις, μὲ δεκαήμερα σπου-
δῶν, μὲ δημοσίας συζητήσεις ἐπὶ σπουδαίων θεμάτων τοῦ τόπου,
μὲ τὰ περιοδικὰ τῆς καὶ τὰς λοιπὰς ἐκδόσεις τῆς.

Ἡ Α.Β.Σ. εἶναι ὑπερήφανος διότι παρὰ πάντων ἀνεγνω-
ρίσθη πλέον ἢ θέσις τῆς ὡς ἀνωτάτου ἰδρύματος καὶ ἡ ἐκ-
παιδευτικὴ τῆς δραστηριότης, ὡς καὶ ἡ γενικωτέρα τῆς συμ-
βολὴ εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου. Ἡ Α.Β.Σ. καυ-
χᾶται δικαίως ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, ἐὰν δὲν
κατέχη τὴν πρώτην θέσιν, ἀποτελοῦσα ἐν πρότυπον ἀπὸ ἀπό-
ψεως ὀργανώσεως καὶ πρωτοποριακὸν ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδιώξεων
ἀνώτατον πνευματικὸν Ἴδρυμα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἔθνους.

Ἡ Σχολὴ δὲν στηρίζεται ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ τίτλου τῆς, ἀλλὰ διὰ

τῆς ἐργασίας τῆς ζητεῖ νὰ ἐπιβληθῇ. Γνωρίζει καθημερινῶς ὅτι δίδει ἐξετάσεις ἡθους καὶ πνευματικῆς ἀποδόσεως καὶ δικαίως καυχᾶται ὅτι ἀριστεύει.

Ἀπὸ ἐπτὰ τῶ 1945 φοιτῶντας, ἐνέγραψε τῶ 1958-1959 τακτικούς σπουδαστάς 1912 καὶ 1050 ἐπὶ πλέον φοιτῶντας εἰς τὰ παρ' αὐτῆς ἰδρυθέντα Κέντρα Εἰδικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἐξ αὐτῶν πολλοὶ ἦσαν παλαιοὶ πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ πλέον τῶν 272 προήρχοντο ἀπὸ ἄλλας Σχολᾶς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως. Σπανίως Ἴδρυμα παρουσίασεν, ἀβοήθητον ἢ πολεμούμενον μετὰ πάθους ἢ ἐκπλησσοῦσης ἀγνοίας τοιαύτην ἀνοδικὴν πορείαν, ἐνῶ οὐδεὶς ποτὲ ἠμφεσβήτησε τὴν δικαίαν καὶ αὐστηρὰν κρίσιν τῶν Διδασκόντων καὶ Διοικούντων τὴν Σχολήν, ἐκτὸς ἐλαχίστων λαθῶν συμφυῶν μετὰ τὴν ἀνθρωπίνην δραστηριότητα. Τὸ νομοθέτημα ὑπ' ἀριθ. 3876 (ΦΕΚ 180/30.10.1958), ὀφειλόμενον εἰς τὸν Ὑπουργὸν Βιομηχανίας κ. Νικόλαον Μάρτην, ὁ ὁποῖος συνέλαβε μετὰ τὴν ἐξαίρετον ἀντίληψιν καὶ εἰδικότητά του τὸ θέμα καὶ μετὰ θαυμαστὸν ρεαλισμὸν καὶ ἀποφασιστικότητα παρεμέρισε πᾶσαν ἀντίδρασιν, ὑπῆρξεν ἢ ἐπίστεψις μιᾶς τόσον καὶ ἐπὶ Ἰσπανίαν ἐπιπόνου προσπάθειας διὰ τῆς ἐπισήμου μετονομασίας τῆς Σχολῆς εἰς Ἀνωτάτην, διὰ τῆς ἐπισήμου ἐντάξεώς της μεταξὺ τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως καὶ διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πτυχίου της ὡς ἰσοτίμου.

Ἡ Σχολὴ δὲν παρασκευάζει θεσιθήρας ἀλλὰ νέους μετὰ τὴν φιλοδοξίαν νὰ καταστοῦν ἡγετικά κοινωνικά καὶ οἰκονομικά στελέχη. Δι' αὐτὸ ἡ Σχολὴ ἀπευθύνεται μόνον εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κατανοοῦν ὅτι χρειάζονται κόπος πολὺς καὶ θυσίαι μεγάλαι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου της. Ἡ Σχολὴ εἶναι Μορφωτικὸν Ἴδρυμα καὶ ὄχι Γραφεῖον Ἐξευρέσεως Ἐργασίας. Δὲν ὑπόσχεται θέσεις ἀλλὰ μόρφωσιν. Τοῦτο ἀπετέλει τὴν φιλοδοξίαν καὶ ὑπερηφάνειάν της. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀπασχολήσεως τῶν νέων θὰ λυθῇ ὄχι μετὰ ψευδοδιπλώματα ἀλλὰ μετὰ τὴν αὐξησιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων. Τὸ δίπλωμα πρέπει νὰ ἀποτελῇ, κατὰ τὴν περίφημον φράσιν ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρός, βάσιμον ὑπόσχεσιν τοῦ διπλωματούχου πρὸς τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν Πολιτείαν περὶ ἐκτελέ-

σεως έργου. Ἀλλά πέραν αὐτοῦ ὑπάρχει τὸ δίπλωμα τῆς ἐκτελέσεως ἐνὸς έργου. Πολλοὶ οἱ κλητοὶ διὰ τὸ πρῶτον, ὀλίγοι ἐκλεκτοὶ διὰ τὸ δεύτερον. Ἡ Σχολὴ καυχᾶται ὅτι εἶναι πολύτιμος συντελεστὴς εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀδείξεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ἐπομένως εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ.

ΠΙΝΑΞ ΕΓΓΡΑΦΕΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΧΟΡΗΓΗΘΕΝΤΩΝ ΠΤΥΧΙΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΕΤΗ 1938/46 - 1958/59

Ἐκπαιδευτικά ἔτη	Σύνολον ἐγγραφέντων		Χορηγηθέντα Πτυχία ὑπὸ τῆς Σχολῆς
	εἰς τὴν Σχολὴν	εἰς τὰ Κ.Ε.Ε.	
1938/46	256	—	—
1946/47	496	—	—
1947/48	529	—	14
1948/49	446	—	5
1949/50	472	—	6
1950/51	581	—	12
1951/52	751	—	23
1952/53	867	98	53
1953/54	855	99	87
1954/55	973	75	88
1955/56	991	171	87
1956/57	1.083	148	70
1957/58	1.228	319	52
1958/59	1.912	1.050*	198**

* Ἡ παρατηρουμένη αὔξησις εἰς τὸ τριπλάσιον τῶν ἐγγραφέντων σπουδαστῶν εἰς τὰ Κ.Ε.Ε. κατὰ τὸ ἔτος 1958-59 ἐναντι τοῦ προηγουμένου, ὀφείλεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν ἐτέρων δύο Κέντρων, ἦτοι Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ Ναυτιλιακῶν Σπουδῶν μὲ ἀριθμὸν σπουδαστῶν ἀντιστοίχως 274 καὶ 125. Τὰ Κέντρα Κοινωνικῶν Σπουδῶν καὶ Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἤρξαντο λειτουργοῦντα τὸ 1957-58, τὸ μὲν πρῶτον μὲ 54 τὸ δὲ δεύτερον μὲ 82 σπουδαστάς, ἐνῶ κατὰ τὸ ἔτος 1958-59 ὁ ἀριθμὸς τῶν σπουδαστῶν τῶν ἀνῆλθεν ἀντιστοίχως εἰς 123 καὶ 244.

** Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1958-59 λειτουργεῖ ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολή. Ἐκ τῶν 198 πτυχιούχων τῆς, οἱ 84 ἦσαν ἤδη πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν παρακολοθήσαντες τὰ μαθήματα ἐνὸς Κ.Ε.Ε. καὶ ὑποστάντες ἐπιτυχῶς τὰς ἐιδικὰς τοῦ οικείου Κέντρον ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
1. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ	6
2. ΩΣ ΠΡΟΛΟΓΟΣ (Στρ. Κ. Παπαϊωάννου)	9
3. ΦΥΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ	21
4. Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ	39
α) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον	40
β) Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ Ἐπιτροπαὶ	44
γ) Διοικητικὸν Προσωπικὸν	50
δ) Ὑπηρετικὸν Προσωπικὸν	50
5. ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΝ- ΤΡΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ	51
α) Ἐπίτιμοι Καθηγηταὶ	52
β) Τακτικοὶ Καθηγηταὶ	57
γ) Ὁμότιμοι Καθηγηταὶ	59
δ) Εἰδικοί Καθηγηταὶ	61
ε) Διδάσκοντες Ξένας Γλώσσας	63
στ) Διδάσκοντες εἰς τὰ Κ.Ε.Ε. ὡς Καθηγηταὶ ἢ μὲ Ἐντολὴν διδα- σκαλίας	63
ζ) Ἐπιμεληταὶ	69
Δημοσιεύματα Προσωπικοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1958/59	71
6. Αἱ Εἰσαγωγικαὶ Ἐξετάσεις	83
Τὰ θέματα τῶν Εἰσιτηρίων Ἐξετάσεων	89
7. Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ	91
α) Ὁ χαιρετισμὸς τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Κωνστ. Κωτσιοπούλου	92
β) Προγραμματισμὸς Μαθημάτων	95
γ) Ἡ κατάρτισις τοῦ προγράμματος	96
δ) Προγράμματα Μαθημάτων 1959/1660	108
ε) Κατανομὴ μαθημάτων κατὰ διδάσκοντας	117
στ) Ἑορταὶ καὶ Ἀργαὶα 1959/1960	122
8. ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ	123
α) Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν	124
β) Ὑπουργεῖου Ἐργασίας	124
γ) Ἰνστιτούτου Ἱστορικῶν Ἐπιστημῶν Βερόνας (Ἰταλίας)	126

	Σελίς
9. ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ	128
α) 28ης 'Οκτωβρίου ('Ομιλία κ. Σταύρου Σταυροπούλου)	129
β) 30ης 'Ιανουαρίου (» κ. Γεωργίου Κουρνούτου)	134
γ) 25ης Μαρτίου (» κ. Κώστα Δημαρά)	140
10. ΑΙ ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ	157
α) 'Οδηγίαί πρός τούς ύποψηφίους τών Τμηματικών 'Εξετάσεων	159
β) Πρόγραμμα Τμηματικών 'Εξετάσεων (1958-59)	162
γ) Πρόγραμμα Τμηματικών 'Εξετάσεων (1959-60)	166
11. ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ	169
α) Συστάσεις πρός τούς ύποψηφίους διά τò πτυχίον	172
β) Αί πτυχιακαί μελέται	176
γ) Πρόγραμμα Πτυχιακών 'Εξετάσεων (1959-60)	178
12. ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΚΡΙΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ	181
α) Πολιτικής Οίκονομιάς	182
β) 'Οργανώσεως καί Διοικήσεως	182
γ) Λογιστικής	183
δ) 'Εμπορικοῦ Δικαίου	189
ε) 'Εμπορευματολογιάς	190
13. ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ	195
α) Πίναξ πτυχιακῶν μελετῶν	196
β) Πίναξ πτυχιούχων Α.Β.Σ. (1958-59)	199
14. ΕΞΩΣΧΟΛΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ Α.Β.Σ.	205
Α) Αί ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς	207
α) «Σπουδαί»	208
β) «Νέα τῆς Α.Β.Σ.»	209
γ) 'Επετηρίδες	209
δ) "Ετεραι ἐκδόσεις	210
ε) 'Εγκυκλοπαιδικόν 'Ημερολόγιον	211
Β) Αί διαλέξεις καί δημόσιαι συζητήσεις	213
α) Εἰς τὴν Σχολήν	213
β) Εἰς τὰ Κέντρα Εἰδικῆς 'Εκπαιδεύσεως	214
Γ) 'Εκπαιδευτικοί περίπατοι καί ἐκδρομαί	215
15. ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ	217
α) Γραφεῖον Οίκονομικῶν 'Ερευνῶν	218
β) 'Η 'Επιτροπή προβλημάτων Οίκονομικοῦ Προγραμματισμοῦ	219
γ) Τò 'Εργαστήριον 'Εφηρμοσμένης Ψυχολογίας (Ε.Ε.Ψ.)	219

δ) Σεμινάριον Λογιστικής Ὁργανώσεως	220
16. ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ	220
α) Διοικητική Ἐπιτροπή Κ.Ε.Ε.	222
β) Ἐκπαιδευτική των ὀργανώσεως	224
Α) ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ	225
α) Διδακτική Ἐπιτροπή	226
β) Διδάσκοντες	226
γ) Προγράμματα Μαθημάτων	228
δ) Θέματα ἔξετάσεως	232
ε) Πεπραγμένα Κ.Σ.Ε. (1958-59)	239
στ) Διπλωματοῦχοι τοῦ Κ.Σ.Ε.	243
Β) ΚΕΝΤΡΟΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ (Κ.Ο.Δ.)	245
α) Διδασκόμενα μαθήματα	246
β) Διοικοῦσα Ἐπιτροπή	247
γ) Ἐκπαιδευτική Ἐπιτροπή	248
δ) Διδακτικὸν προσωπικὸν	249
ε) Ἐκθεσίς Πεπραγμένων (1958-59)	250
στ) Θέματα ἔξετάσεως	253
Γ) ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ (Κ. Κ. Σ.)	260
α) Διοικοῦσα Ἐπιτροπή	261
β) Διδάσκοντες	262
γ) Πρόγραμμα Μαθημάτων	264
δ) Ἐκθεσίς πεπραγμένων (1958-59)	268
ε) Θέματα ἔξετάσεως	272
Δ) ΚΕΝΤΡΟΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ	276
α) Διοικητική Ἐπιτροπή	276
β) Διδακτικὸν Προσωπικὸν	277
γ) Διδασκόμενα μαθήματα καὶ διδάσκοντες	278
δ) Ἐκθεσίς πεπραγμένων (1958-1959)	279
ε) Θέματα ἔξετάσεως	284
Ε) ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (Κ.Τ.Μ.)	289
α) Ἡ Διοίκησις	290
β) Τὸ Συμβούλιον	290
Ι) ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ	292
α) Διδάσκοντες	292
β) Διδασκόμενα μαθήματα	293

	Σελίς
γ) Θέματα 'Εξετάσεων	294
δ) 'Εκθεσίς πεπραγμένων (1958/59)	295
II) Η ΣΧΟΛΗ ΞΕΝΑΓΩΝ Ε.Ο.Τ.	299
α) ΟΙ έΓΓΡΑΦΈΝΤΕΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ	300
β) 'Εξεταστέα Μαθήματα	301
γ) Μαθήματα—Διαλέξεις	302
δ) Διδάσκοντες	302
ε) Καλλιτεχνικαί έκδηλώσεις	302
στ) 'Εκπαιδευτικαί έκδρομαί	303
ζ) 'Εκδόσεις	303
η) 'Εναρκτήριος Χαιρετισμός Καθηγητοῦ κ. Κ. Κιτσίκη, Προέδρου τοῦ Κ.Τ.Μ.	304
17. ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ	307
α) 'Η Διαχείρισις	309
β) 'Εκθεσίς 'Ελέγχου	310
18. ΩΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ	313
19. ΠΙΝΑΞ ΕΓΓΡΑΦΕΝΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΧΟΡΗΓΗΘΕΝΤΩΝ ΠΤΥΧΙΩΝ κατά τὰ εκπαιδευτικά έτη 1938/46—1958/59	317

ΤΥΠΟΣ: " ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΣ ,,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΡ. ΜΠΙΖΟΥΜΗ
Όδός Φαλήρου 6 - Τηλ. 90 064
ΑΘΗΝΑΙ